УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ БАГАТОГОЛОССЯ

ІНСТИТУТ МИСТЕЦТВОЗНАВСТВА, ФОЛЬКЛОРУ ТА ЕТНОГРАФІЇ АН УРСР

УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ БАГАТОГОЛОССЯ

ЗБІРНИК ПІСЕНЬ

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
„МИСТЕЦТВО"
Київ—1963

783
У45

Упорядкували:

Василенко З., Гордійчук М.,
Гуменюк А., Правдюк О., Ященко Л.

Загальна редакція М. Гордійчука

УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ БАГАТОГОЛОССЯ

Хоровий спів є одним з найпоширеніших видів народного мистецтва на Україні. Він є справжньою окрасою і невіддільною частиною народного побуту. Переважна більшість українських народних пісень виконується багатоголосно. Пісні одноголосні, як хорові, так і сольні, розповсюджені в сучасному побуті значно менше, головним чином у таких жанрах, як частушки, коломийки, старі обрядові та ліричні пісні тощо.

Як і майже вся народна музика, багатоголосся є колективною усною творчістю найширших народних мас. Воно виникло в народному побуті в процесі хорового співу і перебуває у стані безперервного розвитку.

В українській народно-пісенній творчості, так само як і в спорідненій з нею російській та білоруській, існують різні типи багатоголосся. Вони сформувалися завдяки різноманітності тих умов, в яких здавна живе й розвивається народна пісня. Найважливіші своїм значенням та поширенням такі два основні типи багатоголосся: пісні гомофонно-гармонічного складу та пісні поліфонічного складу.

Хорові пісні гомофонно-гармонічного складу поширені по всій території республіки, наприклад, «Реве та стогне Дніпр широкий», «Стоїть гора высокая», «Тихо, тихо Дунай воду несе» та багато інших. У розвитку й формуванні цього типу багатоголосних пісень велику роль відіграла професіональна музична культура, зокрема академічний (партесний) хоровий спів. Деякі з них були створені свого часу українськими поетами та композиторами і, відшліфовуючись на основі усної народної традиції, набули широкого розповсюдження.

Пісні гомофонно-гармонічного складу виконуються переважно мішаним хором в академічному, як його умовно називають, стилі. Голоси розподіляються здебільшого на чотири партії: сопрано, альти, тенори і баси. Обсяг кожної з них приблизно такий, як і в звичайному хорі академічного типу.

Структура гомофонно-гармонічних пісень має такі характерні риси: мелодія їх завжди проходить у верхньому голосі, а решта голосів служить переважно гармонічним фоном і самостійного значення не має; гармонія утворюється в основному за принципами традиційного чотириголосся. В акордах, поряд з тіснім, вживається також і широке розташування голосів, як більш зручне для мішаного чотириголосного хору (див. «Тихо, тихо Дунай воду несе» — стор. 133).

Другим за своїм значенням голосом нерідко є бас. Рухаючись найчастіше по головних ступенях ладу, він утворює гармонічну основу пісні.

Середні голоси часто бувають статичними і, як правило, служать для заповнення гармонічної вертикалі (див: «Реве та стогне Дніпр широкий» — стор. 449).

Пісні гомофонно-гармонічного складу нерідко виконуються також і однорідним хором. Число голосів змінюється залежно від складу хору. В однорідному хорі воно звичайно не перевищує трьох, причому тісне їх розташування тут є більш природним і зручним. Це можна бачити на прикладі одного з варіантів пісні «Тихо, тихо Дунай воду несе», записаного від жіночого квартету (див. стор. 134).

У практиці народного хорового співу вживається також інший спосіб викладу гомофонно-гармонічних пісень для мішаного та чоловічого хорів, який бере свій початок від побутових кантів XVII—XVIII ст. При такому викладі другий голос ведеться паралельно з основною мелодією в терцію, а бас дає гармонічну основу верхнім голосам (див. «Зійшло сонце веснянее» — стор. 69)*.

Теноpова партія, коли співає мішаний хор, звичайно відсутня, що призводить місцями до утворення деякої порожнечі в гармонії та до великого розриву між верхніми голосами і басом. Разом з тим така гармонізація забезпечує більшу свободу мелодичного руху голосів порівняно з чотириголосною (див. «Ой горе тій чайці» — стор. 69).

У сучасній народно-пісенній творчості, особливо в рухливих танцювальних та жартівливих піснях, найчастіше зустрічається гомофонно-гармонічне дво- і триголосся (див. «Ми прийшли із верховини» — стор. 500).

Оскільки мелодія гомофонно-гармонічних пісень проходить лише у верхньому голосі, вони іноді співаються одноголосно (шкільними хорами, на масових святах пісні). Деякі з них виконуються і як хорові, і як сольні («Взяв би я бандуру», «Стоїть гора високая»).

Щодо ладової структури пісні гомофонно-гармонічного складу не відзначаються великою різноманітністю. Переважають натуральний мажор та гармонічний мінор, рідше вживається натуральний мінор. У них переважають кварто-квінтові функціональні відношення співзвуч і автентичні каданси. У будові вірша спостерігається нахил до квадратної симетрії, хоч часто трапляються і відхилення від неї. Усе це також свідчить про певну спорідненість гомофонно-гармонічних пісень з професіональним мистецтвом.

Виконання гомофонно-гармонічних пісень вимагає звичайно строгого розмежування співаків за партіями. Почути ці пісні можна найчастіше на домашніх вечорах любителів хорового співу, на різних святах, у концертних виступах самодіяльних та професіональних хорових колективів. У звичайній буденній обстановці чи то на вулиці ці пісні здебільшого не виконуються **.

Хорові гармонізації їх для концертного виконання роблять нерідко керівники хорів та композитори. У домашньому, народному побуті, особливо там, де існують міцні традиції виконання таких пісень, їх гармонізують самі виконавці у процесі співу.

Найпоширеніший тип народного багатоголосся становлять пісні поліфонічного підголоскового складу. Вони беруть свій початок здебільшого у селянському побуті. Великий вплив на їх розвиток і формування виявляють зокрема такі сторони сільського побуту, як спільна праця на полях, гуртовий спів на відкритому повітрі під час роботи й відпочинку тощо.

Роль хорового співу на селі особливо зросла у наші дні завдяки поширенню нових, колективних форм праці. Основними осередками хорового співу з підголосками є переважно невеликі групи співаків (10—15 чоловік), об'єднані спільним місцем проживання, спільною працею, спільним проведенням дозвілля. Виняткового значення гуртова пісня набула в житті жіночих виробничих ланок. У дівчат-колгоспниць рідко який день проходить без співів, особливо влітку. Вони співають і в полі під час роботи, і повертаючись з роботи додому, і ввечері під час відпочинку чи то на вулиці, чи то в хаті, чи в клубі — скрізь, де тільки їм трапиться зібратися разом. Серед фольклорних матеріалів, зібраних у післявоєнні роки експедиціями Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР, переважну більшість становлять пісні, записані від колгоспних жіночих хорів. І це цілком зрозуміло, бо усна народно-пісенна творчість як процес невіддільна від самого співу.

Сільський побут визначає зміст і тематику пісень поліфонічного складу (у них змальовуються здебільшого сільське життя й природа), а також накладає певний відбиток на їх структуру й стиль виконання.

Число голосів у поліфонічних піснях буває різне, проте переважають дво- і триголосні. Під час співу мішаним хором чоловічі голоси звичайно подвоюють жіночі в октаву, а іноді і в унісон.

Принцип побудови пісень підголосково-поліфонічного складу полягає в тому, що мелодія їх розгалужується на кілька окремих ліній і проходить не в одному лише верхньому голосі, а паралельно в усіх голосах. Починається протяжна багатоголосна пісня звичайно широким заспівом одного з низьких голосів хору. Далі, найчастіше з другої фрази, пісню підхоплює весь хор і мелодія розгалужується: від основної маси хору, що продовжує співати нижній голос, відокремлюється соліст-підголосок («виводчик»), який веде верхній голос «горяку»

---

* У наш час цей спосіб гармонізації вживається порівняно рідше.

** Виняток становлять найпростіші жартівливі й танцювальні пісні, які виконуються переважно з вільним розподілом голосів.

або «верх», здебільшого в інтервалах терції, квінти й октави від нижнього. Нижній голос виконується або всім хором в унісон, або з епізодичним розгалуженням на дві, а іноді й на три окремі лінії. Внаслідок утворюється сполучення кількох більш або менш самостійних голосів. Кожен з них зберігає рельєфний мелодичний рисунок і становить ніби один з рукавів широкої багатоводної ріки, які то розходяться, то знову зливаються в єдиний могутній потік (унісон). Один з таких голосів є основним (це звичайно — нижній голос), інші — допоміжними (підголосок та відгалуження основного нижнього голосу) (див. «Котилася та ясна зоря з неба»— стор. 163, «Зацвіла в лузі лоза» — стор. 306).

Отже, кожен з голосів протяжної поліфонічної пісні є фактично одним з варіантів або різновидностей її мелодії, яка рухається кількома, переважно паралельними руслами. З цього принципу голосоведення випливає ряд важливих особливостей структури й гармонії пісень даного типу, а саме: народним поліфонічним пісням зовсім не властиві принципи традиційної чотириголосної гармонії, які лежать в основі академічного хорового співу, а також народних пісень гомофонно-гармонічного складу. Відносно вільний рух голосів у них не підпорядковується визначеним наперед гармонічним нормам, а навпаки — сама гармонія утворюється тут як результат вільного голосоведення. Вільним мелодичним рухом пояснюється також відсутність стабільної кількості голосів у поліфонічних піснях: дво- і триголосні звукосполучення чергуються в них з унісонами та октавами.

Рівнобіжний рух голосів нерідко призводить до утворення паралельних квінт, октав і тризвуків, що також є типовою особливістю української народної поліфонії.

У деяких піснях мелодичне голосоведення поєднується з акордовою фактурою. Такі пісні можна віднести до категорії акордово-поліфонічних (див. «Гей, у лісі, в лісі» — стор. 197). Для гармонії поліфонічних пісень є характерними плавні секундові співвідношення суміжних звукосполучень, плагальні гармонічні звороти і каданси. Загострені тоніко-домінантові функціональні тяжіння і автентичні каданси для них не типові. В акордах переважає тісне розташування голосів, що зумовлено, зокрема, теситурними особливостями народного хору.

Переважна більшість поліфонічних пісень виконується гучним грудним звуком*. Особливо виділяється своєю силою й характерним грудним забарвленням підголосок-соліст, який енергійно, на повний голос «виводить» пісню. Завдяки своїй яскравості й силі підголосок легко покриває нижні голоси хору і красиво гармонує з ними.

Діапазон жіночих голосів у народному хорі вужчий, ніж у хорі академічного типу. У нижніх та середніх голосів він простягається від *фа* малої октави до *ля — сі* першої октави, у підголоска — від *фа* першої до *ре — мі-бемоль* другої. Нижче *фа* першої октави звучання підголоска втрачає свою силу й яскравість.

Обсяг чоловічих голосів у народному хорі приблизно такий самий, як і в академічному. Верхня межа підголоска тенора досягає *соль* першої октави, а нижніх голосів — *ре — мі* цієї ж октави.

Таким чином, відповідні регістри жіночих і чоловічих голосів тут перебувають не в октавному співвідношенні, як в академічному хорі, а приблизно у квінтовому. Це й робить в окремих випадках можливими, поряд з октавними, також унісонні подвоєння нижніх жіночих голосів чоловічими (див. «Ой у лісі два дуби родили» — стор. 282). Вказані теситурні особливості народного хору зумовлюють перевагу тісного розташування голосів у поліфонічних піснях.

Внаслідок унісонних та октавних подвоєнь жіночих голосів чоловічими зміна складу хору у поліфонічних піснях не призводить, на відміну від гомофонно-гармонічних, до змін реальної кількості голосів і істотних змін хорової фактури. Лише в окремих випадках чоловічі голоси в мішаному хорі мають свої самостійні мелодичні лінії. Тоді загальна кількість голосів може збільшуватись місцями до чотирьох і навіть до п'яти (див. «Ой у полі та й криниченька» — стор. 344).

Поряд з підголосками грудного типу, деякі жіночі пісні виконуються також з сопрановим підголоском, якому відповідає більш м'яке й тихе звучання всього хору. Такі пісні співаються частіше в приміщенні за якоюсь легкою ручною роботою, наприклад, вишиванням, прядінням тощо. Їх можна виконувати і в вільним розподілом голосів на перші, другі й треті (див. «Ой при лужку, при лужку» — стор. 217) **.

---

* У звукоутворенні тут важливу роль відіграє грудний резонатор.

** У деяких піснях застосовується жіночий підголосок фальцетного типу. Виконується він, очевидно, тільки верхівками голосових зв'язок, сила його звучання слабка. Фальцетний підголосок вживається, головним чином, в обрядових піснях, зокрема весільних і колядках, де він подвоює октавою вище основний голос.

Пісні поліфонічного складу відзначаються великим ладовим багатством. В них часто зустрічаються натуральні лади: еолійський, дорійський, фрігійський, міксолідійський, а також поєднання різних ладів та різноманітні види ладової змінності *.

Величезне багатство поетичних віршових форм народно-пісенної творчості яскраво виявляється і в протяжних поліфонічних піснях, зумовлює різноманітність і свободу їх метроритміки. Поряд зі сталим метром, який, до речі, мало характерний для протяжних пісень, у них часто зустрічається змінний. Іноді він зумовлюється вільно-симетричною будовою пісенної строфи, а найбільше — самим характером пісні, яка виконується широко, з протягуванням і тому часто не вкладається в сталий метр (див. «Та коло броду, ох, і та брала ж воду» — стор. 296, «Не сіяно й не орано» — стор. 104).

Окремо слід відзначити таку важливу рису народної поліфонії, як *ритмічна спільність голосів*. У протяжних поліфонічних піснях усі виконують водночас одні й ті ж слова тексту, тому ритмічні контрасти голосів тут мають дуже обмежене застосування: вони можуть утворюватись, головним чином, у так званих мелодичних внутрішскладових розспівах, де на один склад тексту припадає декілька звуків мелодії (див. «Ой засвіти, місяць» — стор. 302).

Саме в ритміці та в принципах голосоведення найвиразніше виявляється самобутність народної поліфонії. Своїми принципами вона істотно відрізняється як від імітаційної поліфонії, так і від поліфонії, основаної на одночасному сполученні різнорідних мелодій.

Разом з тим підголоскова поліфонія, в основі якої лежить сполучення кількох більш або менш самостійних мелодичних голосів— варіантів однієї мелодії, істотно відрізняється від гомофонно-гармонічного багатоголосся, що характеризується мелодичною самостійністю одного верхнього голосу при супровідній другорядній ролі всіх інших голосів.

Усе вищенаведене дало підставу нашій музичній науці визначити *підголоскову поліфонію як окремий самобутній вид поліфонії*, відмінний від класичної західноєвропейської.

Як уже зазначалося, основним принципом голосоведення поліфонічних пісень є забезпечення виразного мелодичного рисунка в кожному голосі. При виконанні їх у народному побуті кожен із співаків намагається вести мелодію в найбільш природному й зручному для нього регістрі. Він не пристосовується до застиглої і незмінної хорової партії, як в академічному хорі, а навпаки — спільно зі своїми партнерами пристосовує пісню до особливостей власного голосу, дихання й художнього смаку. Ця важлива особливість народно-пісенної творчості, закладена в її усній природі, є основою утворення великої кількості музичних і текстових варіантів багатьох поліфонічних пісень у різних місцевостях — так званих територіальних варіантів. Крім того існують варіанти пісень щодо віку співаків, варіанти щодо часу утворення (старі й нові) та ін.

Завдяки творчій імпровізації співаків, яка відіграє величезну роль у народному хорі, голоси протяжної пісні часто зазнають мелодичних і ритмічних змін у процесі виконання, і, таким чином, у межах однієї пісні виникають варіаційні видозміни окремих її куплетів (див. «Не ходи, улане, понад берегами» — стор. 119).

Поряд з вільним імпровізаційним характером виконання поліфонічні пісні відзначаються правильністю й красою голосоведення. Це стає можливим завдяки винятковій зіспіваності народних хорів і стійким багатолітнім традиціям гуртового співу, що переходять з покоління в покоління.

Пісні поліфонічного складу є одним з найяскравіших своєю самобутністю видів української народно-пісенної творчості. Саме в них найбільш повно виражено такі її самобутні риси, як ладове та ритмічне багатство, різноманітність структурних форм, своєрідність голосоведення, гармонії та виконавського стилю.

Традиції підголоскової поліфонії продовжують розвиватися і в сучасних народних піснях, особливо в тих, що оспівують колективну працю колгоспного селянства на широких ланах (див. «Ой поля, поля колгоспні» — стор. 499, «Удень я працюю» — стор. 482). У цих піснях зберігаються основні риси підголоскової поліфонії: мелодична широта, гнучке й вільне голосоведення, типова фактура та стиль виконання. Разом з тим у них помічаються і деякі нові риси, що наближають їх до радянської масової пісні. Порівняно з багатьма старими протяжними піснями характер їх більш енергійний і життєрадісний. Здебільшого вони мають чітку квадратно-симетричну будову куплета, друга половина якого повторюється двічі. Тут немає широких мелодичних

---

* Натуральний мажор, а також гармонічний і мелодичний мінор у поліфонічних піснях майже не вживається.

розспівів, вставних слів та вигуків, типових для старої протяжної пісні. Немає й імпровізаційно-варіаційних мелодичних видозмін у куплетах. Мелодика пісень відзначається тональною стійкістю і зібраністю, темп виконання більш рухливий. Безперечно, усі ці нові риси в сучасній протяжній пісні викликані більш енергійним ритмом життя радянського народу і відповідають активному, цілеспрямованому духові сучасної епохи.

Крім багатоголосних пісень гомофонно-гармонічного та поліфонічного складу, в українській народній творчості є багато пісень проміжного характеру, одні з яких наближаються до гомофонно-гармонічних, інші — до поліфонічних. Досить значна кількість дає підставу виділити ці пісні в окремий тип багатоголосся — мішаний або проміжний.

До багатоголосся мішаного складу можна віднести значну частину двоголосних жартівливих пісень («Лугом іду, коня веду» , «Ой вишенько-черешенько» —стор. 141), популярні народні дуети («Баламуте, вийди з хати» — стор. 469, «В кінці греблі» — стор. 225), ряд чоловічих гуртовнх пісень («Ой наступала та й чорна хмара»), переважну більшість хорових пісень західних областей України, де багатоголосся має загалом менш розвинеиі форми ніж у східних (див. «Голуб на черешні» — стор. 197), а також більшість сучасних народних пісень (див. «Куди їдеш, орле» — стор. 489).

Від поліфонічних пісень вони відрізняються меншою розвиненістю й меншою самостійністю голосів (переважає терцове двоголосся), основна мелодія нерідко переміщається у верхній голос. Виконуються пісні проміжного складу здебільшого м'яким звуком (без грудного підголоска), і це робить їх зручнішими для співу як однорідним, так і мішаним хором з вільним розподілом голосів *. Сольний широкий заспів для них менш типовий, — вони заспівуються переважно гуртом, або в унісон, або ж відразу в терцію (днв. «Ой хмелю ж мій, хмелю» — стор. 318, «Туман яром по долині»— стор. 182). Нижній голос у таких піснях виразніший, ніж у гомофонно-гармонічних. Деякі з них можуть виконуватись і з сольними підголосками грудного типу («Розпрягайте, хлопці, коні»). Таким чином, і щодо характеру виконання ці пісні посідають проміжне положення.

Терцове двоголосся, яке лежить в основі структури пісень даного типу, є дуже зручним для масового гуртового співу, а разом з тим має значні виражальні можливості. Завдяки простоті структури та голосоведення ці пісні, наприклад, «Розпрягайте, хлопці, коні», «В кінці греблі», «Ой хмелю ж мій, хмелю», набули широкого розповсюдження як у сільському, так і міському побуті.

Величезну роль відіграє терцове двоголосся і в пісенній творчості радянських композиторів та самодіяльних авторів, що розвивається під благотворним впливом народного мистецтва. Це яскраво відчувається у таких популярних піснях, як «По долинах и по горах», «Ой чого ти, земле, молодіти стала», «Пісня про Марію Лисенко» та в багатьох інших.

Проте зазначені типи багатоголосся не вичерпують усього багатства й різноманітності його форм в українській народній творчості. Так, у старовинних обрядових та календарних піснях нерідко зустрічається епізодичне двоголосся, що чергується з унісонами. Ця первісна форма дістала назву гетерофонії (див. «Ой петрівочка — мала нічка» — стор. 21).

Іншою первісною формою багатоголосся є просте октавне двоголосся, властиве деяким обрядовим пісням. Воно виникає під час співу з підголоском фальцетного типу, що подвоює унісонну мелодію октавою вище («Що й у неділеньку рано»).

Серед великої кількості українських обрядових пісень зустрічається також чимало зразків перехідних форм багатоголосся — від гетерофонії та октавного двоголосся до підголоскової поліфонії (див. «Дівка Ганночка по городу ходила» — стор. 33). Це свідчить про прямий спадкоємний зв'язок указаних типів багатоголосся і дає підставу вважати гетерофонію й просте октавне двоголосся відправним етапом розвитку сучаснх форм підголоскової поліфонії.

Окрему невелику групу становлять пісні, при виконанні яких застосовуються деякі прийоми професіонального мистецтва: імітація, чергування хорових груп і розмежування їх виражальних функцій при одночасному співі різних слів тексту, спів на фоні витриманих «педальних» звуків та ін. (див. «Ой там за Дунаєм» — стор. 59, «Верховино, світку ти наш» — стор. 466, «Ой і зійди, зійди ти, зіронько та й вечірняя» — стор. 176, «Думай, думай» — стор. 400).

---

* При виконанні мішаним хором чоловічі голоси подвоюють жіночі в октаву.

Ці пісні являють собою приклад своєрідної колективної обробки. Вони побутують в усній традиції, переважно в організованих колективах аматорів хорового співу. Подібно до більшості пісень гомофонно-гармонічного складу, вони позначені впливом професіональної музики. Значного розповсюдження в народному побуті вони не набули.

Таким чином, в українській народно-пісенній творчості можна визначити такі чотири типи багатоголосся: 1)пісні гомофонно-гармонічного складу, 2) пісні поліфонічного складу, 3) пісні проміжного або мішаного складу, 4) пісні із зачатковими формами багатоголосся. Усі вони більш або менш істотно різняться між собою характером і структурою. Два перші, як ми вже зазначали, є основними.

Не слід, однак, думати, що характерні риси того чи іншого типу багатоголосся яскраво виражені в кожній окремо взятій пісні. Народна творчість відзначається багатством і різноманітністю форм. Усі існуючі види пісень, а також і стилі виконання перебувають у безперервному процесі видозмін і взаємовпливів. Тому серед сотень і тисяч пісень завжди знайдеться чимало таких, які можна лише умовно віднести до певного типу багатоголосся.

* * *

Збирання українських багатоголосних пісень почалося порівняно недавно. Поодинокі зразки їх вперше були опубліковані в другій половині XIX ст. (збірник О. Гулака-Артемовського — 1868 р., О. Рубця — 1872 р.), а більш систематичні записи — на початку XX ст.

Одним із перших звернув серйозну увагу на цю галузь народно-пісенної культури України видатний фольклорист і диригент П. Демуцький. Ще в 90-х роках минулого століття він організував у с. Охматові, Таращанського повіту, на Київщині, селянський хор, що виконував народні пісні в їх природній гармонізації. Від учасників хору, а також від селян Охматова і навколишніх сіл Демуцький записав багато високохудожніх зразків українського багатоголосся.

Свої записи він опублікував під такими назвами: «Народні українські пісні в Київщині» (дві частини, 1905—1907 рр.) та «Збірник народних українських пісень для народних хорів» (1906 р.). Кілька невеличких збірок Демуцький надрукував за радянського часу. Кращі зразки записаних ним багатоголосних пісень увійшли до збірки «П. Демуцький. Українські народні пісні. Багатоголосся», випущеної видавництвом «Мистецтво» в 1954 р.

Ряд цінних записів українських багатоголосних пісень здійснили в дожовтневий період відомі російські й українські фольклористи Є. Ліньова *, О. Листопадов **, А. Конощенко ***, В. Ступницький ****, а також видатний чеський етнограф Л. Куба *****. За радянського часу українським народним багатоголоссям займалися Т. Онопа, А. Лиходій, О. Стеблянко, В. Харків, М. Гайдай. Але тільки останньому вдалося надрукувати свої записи окремою збіркою ******.

Збірка «Українське народне багатоголосся», підготовлена співробітниками Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР, є першою спробою більш-менш повної публікації зразків даного виду українського музичного фольклору. Матеріалами для неї послужили кращі пісні, надруковані в дожовтневий і радянський час, а також ті, що зберігаються в рукописних фондах інституту. Переважну частину збірки становлять пісні, записані співробітниками відділу музики і музичного фольклору під час експедицій останніх років.

Упорядники орієнтувалися саме на ці записи, бо вважають їх найдосконалішими щодо точності й відповідності стилеві і характерові народного виконання. Справа в тому, що з 1952 р. учасники експедицій

---

* Е. Линева, Опыт записи фонографом украинских народних песен, М., 1905.

**Труды музыкально-этнографической комиссии, т. II, М., 1911, стор. 357—360 (нотний додаток — стор. 8—11).

*** А. Конощенко, Українські народні пісні з нотами, три випуски, 1908, 1909.

**** В. Ступницкий, Сборник народных песен великорусских и малорусских, Волчаньск, 1916.

***** Ludvik Kuba, Slovanstvo ve svých zpěvech. Kniha VI. Písně ruské. 1888.

****** М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, два випуски, ДВУ, 1928, 1929.

користуються спеціальною пересувною лабораторією, обладнаною новітньою звукозаписуючою апаратурою Це й дало змогу досягнути максимальної точності запису.

У розшифруванні зібраних матеріалів узяли участь співробітники відділу, а також т.т. Л. Більчинський, О. Ісаков, П. Мотуляк, О. Стьожка.

Пісні у цьому виданні розміщені за жанрово-тематичним принципом. Збірка має дев'ять розділів: 1) календарні, обрядові та ігрові; 2) історичні та козацькі; 3) чумацькі, бурлацькі, наймитські, рекрутські та солдатські; 4) про кохання; 5) про жіночу долю; 6) побутові; 7) жартівливі, гумористичні. та сатиричні; 8) пісні літературного походження та 9) про нове життя та комуністичне будівництво.

Л. Яшенко

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ:

— глісандо.

— підвищення або пониження того чи іншого звука порівнюючи із звичайним темперованим інтонуванням.

— звуки приблизного інтонування.

— акцентовані та виділені звуки.

— цезури, що утворюються прн віддиху.

— звук виконується нерівно, з придиханням (на зразок portamento).

1), 2) — виноски. У нотах їх ужито для виділення варіаційних видозмін мелодії, що утворюються в процесі виконання.
Цифри при тексті показують порядковий номер куплета.

— дрібними нотками, а також нотами в дужках позначено незначні варіаційні видозміни окремих голосів пісні.

Переважна більшість пісень цього збірника записана від жіночих хорів. Заспів у них найчастіше виконується одним з нижніх голосів (альтом). Однак для технічної зручності заспів у багатьох піснях нотується як верхній голос (штилями вгору).

Деякі пісні, особливо с льні заспіви, нотуються без метричного розміру і поділу на такти. Це пояснюється вільним імпровізаційним характером виконання, нестабільністю ритміки пісень.

І. КАЛЕНДАРНІ. ОБРЯДОВІ ТА ІГРОВІ

А ВЖЕ ВЕСНА

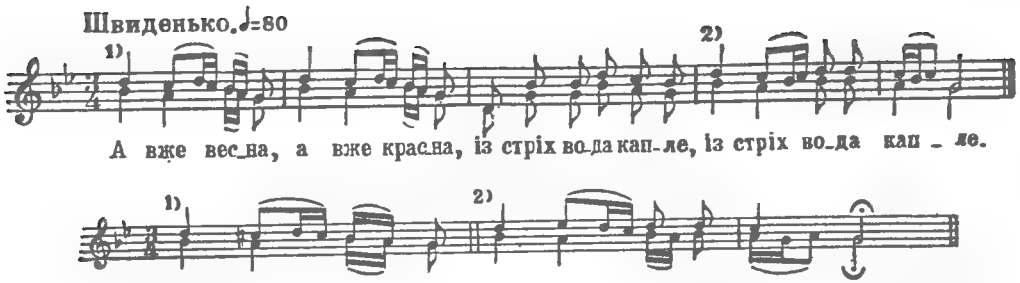

А вже весна, а вже красна,
Із стріх вода капле, із стріх вода капле.

А нашому да хлопчині
Мандрівочка пахне, мандрівочка пахне.

Помандрує, помандрує
У чистеє поле, у чистеє поле.

За їм, за їм да дівчина:
«Вернись, мій соколе, вернись,
мій соколе».

«Не вернуся, не вернуся,
Гордуєш ти мною, гордуєш ти мною.

Буде ж твоє гордування
Все перед тобою, все перед тобою.

Буде твоя коса руса
В мене під ногою, в мене під ногою».

ВЕСНА КРАСНА

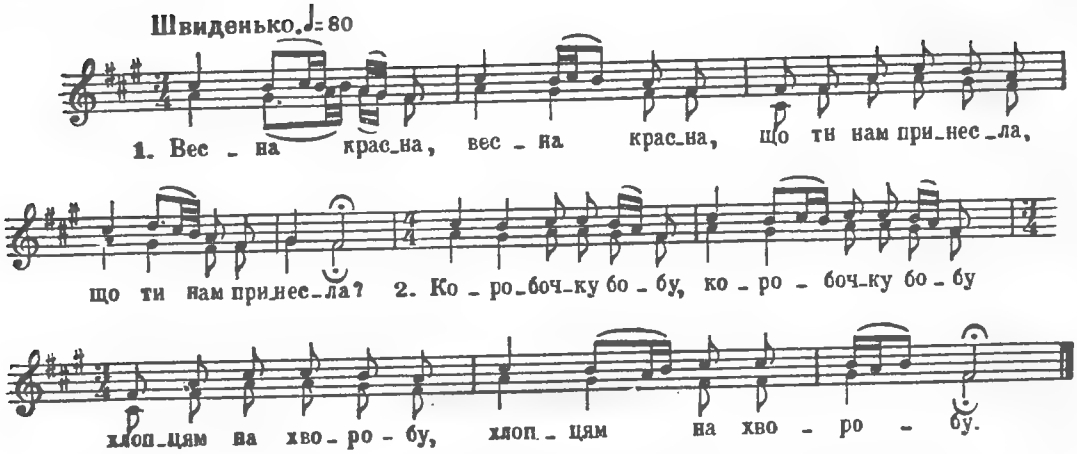

Весна красна, (2)
Що ти нам принесла? (2)

Коробочку бобу (2)
Хлопцям на хворобу. (2)

ВИЙДИ, ВИЙДИ, ІВАНКУ

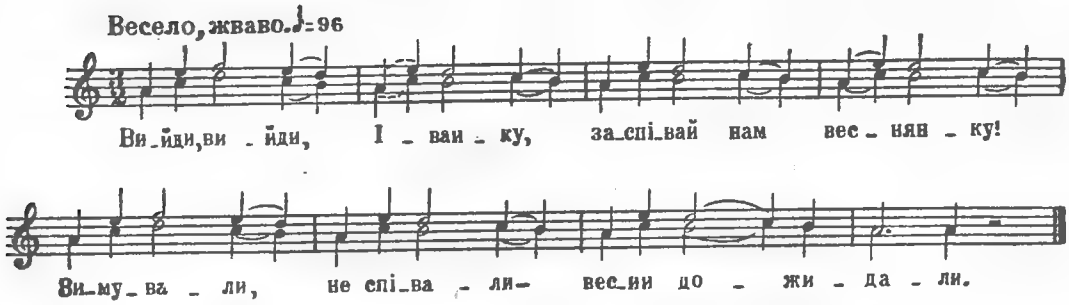

Вийди, вийди, Іванку,
Заспівай нам веснянку!
Зимували, не співали —
Весни дожидали.

Весна, весна, наша весна,
Та що ж ти нам принесла?
Старим бабам по кийочку,
А дівчатам по віночку.

Звила ж я віночок вчора
Звечора, звечора
З зеленого барвіночку
Та й повісила на кілочку.

Матуся вийшла,
Віночок зияла,
Віночок зняла
Та нелюбові дала.

Коли б же я тее знала,
Я б його розірвала,
Я б його розірвала,
Ніж нелюбові дала!

БЛАГОСЛОВИ, МАТИ

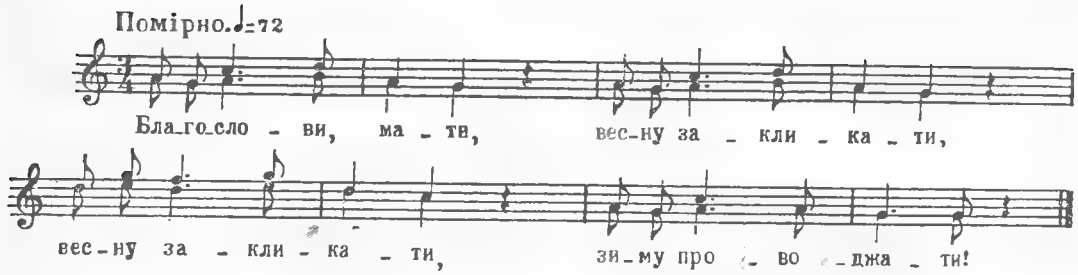

Благослови, мати,
Весну закликати,
Весну закликати,
Зиму проводжати!

Весну закликати,
Зиму проводжати!
Зимочка в возочку,
Літечко в човночку.

ТРИ ЗІРОЧКИ ТА Й ДОКУПОЧКИ

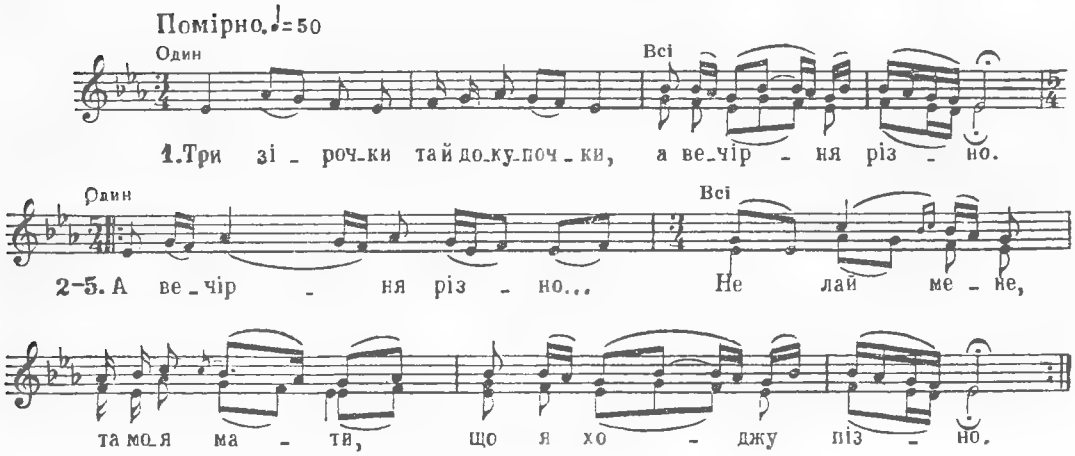

Три зірочки та й докупочки,
А вечірня різно.

А вечірня різно...
Не лай мене, та моя мати,
Що я ходжу пізно,

Що я ходжу пізно...
Ой я ходжу та й ой гуляю —
Добрий розум маю,

Добрий розум маю...
Невірному та недоброму
Віри не доймаю.

Віри не доймаю...
Хоч я йому та віри дойму,
Та правди не скажу.

Л. Яценко ІМФЕ
АН УРСР

А МИ КРИВОГО ТАНЦЮ ЙДЕМ

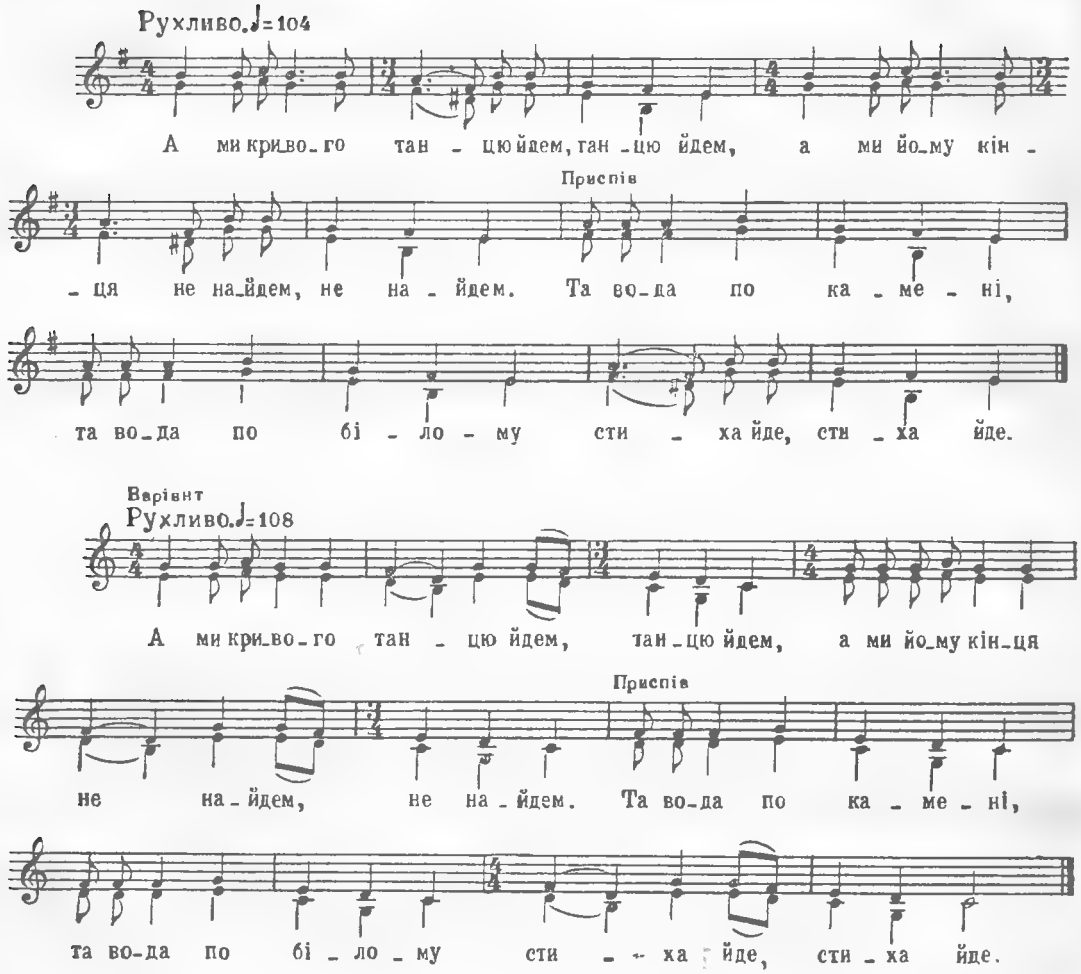

А ми кривого танцю йдем, танцю йдем,
А ми йому кінця не найдем, не найдем.

Приспів:

Та вода по камені,
Та вода по білому
Стиха йде, стиха йде.

Там Роман зіллєнько копає, копає,
Сам він не знає, якеє, якеє.

Приспів.

А перше зіллєнько шалвія, шалвія,
Ой бо ж то дівоцька надія, надія.

Приспів.

А друге зіллєнько рутонька, рутонька,
Ой бо ж то дівоцька журбонька, журбонька.

Приспів.

А третє зіллєнько барвінок, барвінок,
Ой бо ж то дівонькам на вінок, на вінок.

Приспів.

Та пішли парубки на лови, на лови
Та до зеленої діброви, діброви.

Приспів.

Та зловили собі заяця, заяця
Та ще, до того, жеребця, жеребця.

Приспів.

Та зачали його лупити, лупити,
Та зачали ним ся ділити, ділити.

Приспів.

А Миколі дали та й очі, та й очі,
Щоби не ходив він поночі, поночі.

Приспів.

Адамові дали та й литку, та й литку,
Щоби не шукав він маєтку, маєтку.

Приспів.

Филипові дали та й ноги, та й ноги,
Щоби не ходив до вдови, до вдови.

Приспів.

А Славкові дали тулубець, тулубець,
Ой бо він найстарший парубець, парубець.

Приспів.

А всім хлопцям дали та й кості, та й кості,
Щоби си сказили зі злості, зі злості.

Приспів.

А ми кривого танцю йдем, танцю йдем,
А ми йому кінця не найдем, не найдем.

Приспів.

ЧОРНОБРИВИЙ КОРОЛЬОК

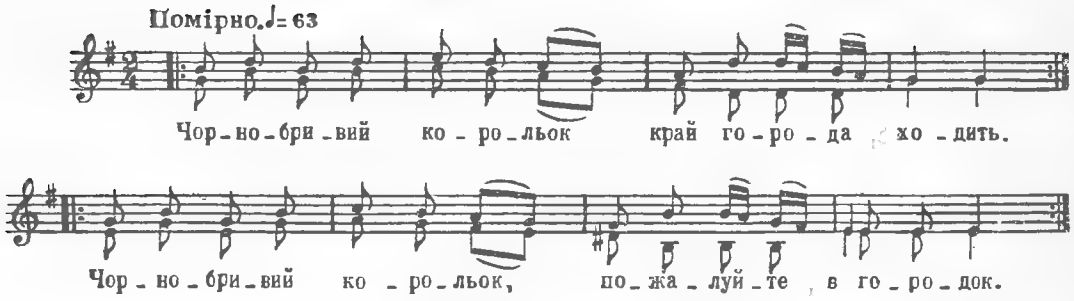

Чорнобривий корольок } *Двічі*
Край города ходить. }
Чорнобривий корольок, } *Двічі*
Пожалуйте в городок. }

Чорнобривий корольок, } *Двічі*
У боки візьмися, }
Чорнобривий корольок, } *Двічі*
Низько поклонися. }

ОЙ НА СТАВУ, НА СТАВОЧКУ

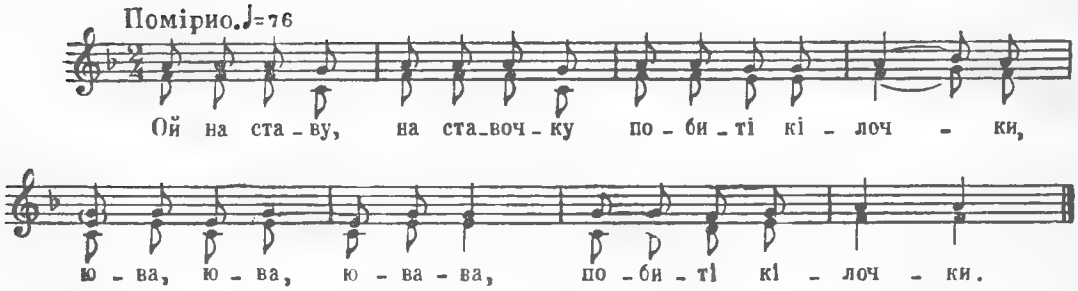

Ой на ставу, на ставочку
Побиті кілочки,
Ова, ова, ова-ва,
Побиті кілочки.

Ой там Іван своїй Катрі
Купує ковточки *,
Ова, ова, ова-ва,
Купує ковточки.

Ой не кажи, Катерино,
Що я тебе люблю,
Ова, ова, ова-ва,
Що я тебе люблю.

А я тобі за це слово
Та ще й другі куплю,
Ова, ова, ова-ва,
Та ще й другі куплю.

---

* Сережки.

ОЙ ПЕТРІВОЧКА — МАЛА НІЧКА

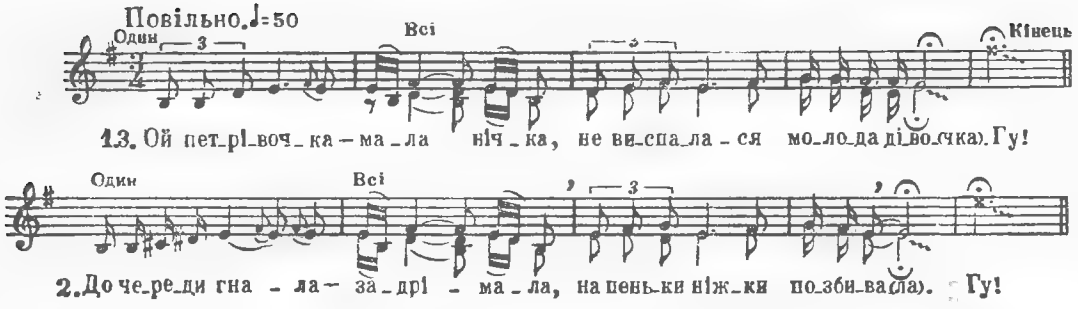

Ой петрівочка — мала нічка,
Не виспалася молода дівочка. Гу!

До череди гнала — задрімала,
На пеньки ніжки позбивала. Гу!

На пеньки ніжки позбивала,
На колючки ручки поколола. Гу!

* * *

Варіант тексту

Ой нас чотири подружечки,
Та й зберемося докупочки. Гу!

Ой зберемося докупочки
Та й заспіваєм петрівочки. Гу!

ТА Й ПЕТРІВНЯЯ ЗОЗУЛЕНЬКО

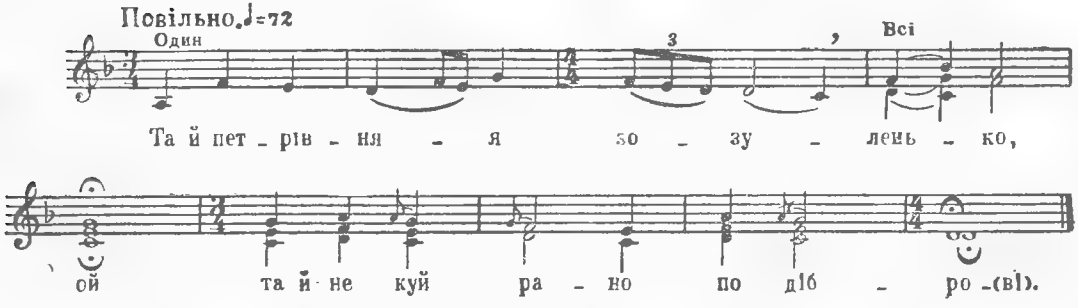

Та й петрівняя зозуленько, ой,
Та й не куй рано по діброві.

Та й не куй рано по діброві, ой,
Не збуди мене, молодої.

Бо єсть у мене кращі тебе, ой,
Та збудять мене раніш тебе.

«Вставай, невістко, годі спати, ой,
Та йди капусти поливати».

Невістка встала, послухала, ой,
Взяла відерце, постукала.

Взяла відерце, постукала, ой,
Та й знов головку й укутала.

Свекорко каже: «Ізбудімо», ой,
Свекруха каже: «Осудімо».

Свекорко каже: «Гріх нам будить», ой,
Свекруха каже: «Друга буде».

Свекорко каже: «Не такая», ой,
Свекруха каже: «Молодая».

ЧОГО, ІВАСЮ, ЗМАРНІВ, ЗМАРНІВ

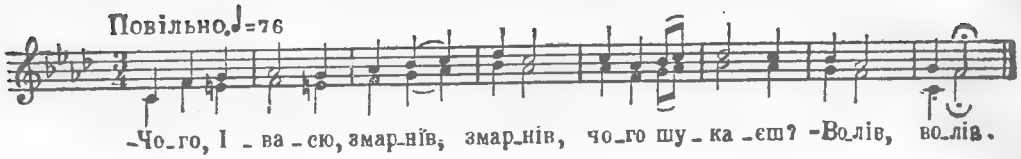

— Чого, Івасю, змарнів, змарнів,
Чого шукаєш? — Волів, волів.

— Ой твої воли давно в шкоді,
Ще й у Марусі у городі.

Ой там Маруся воли гнала,
Собі Івася сподобала.

— Ой ти, Івасю, серце моє,
Сподобалося личко твоє.

Ой не так личко, як ти самий,
Мов на папері змальований.

Мов на папері, паперочку,
На тонкім білім серпаночку,

На тонкім білім серпаночку,
Ой ти, Івасю, мій паночку.

ТА ОЙ ПО ГОРІ ВАСИЛЕЧКИ СХОДЯТЬ

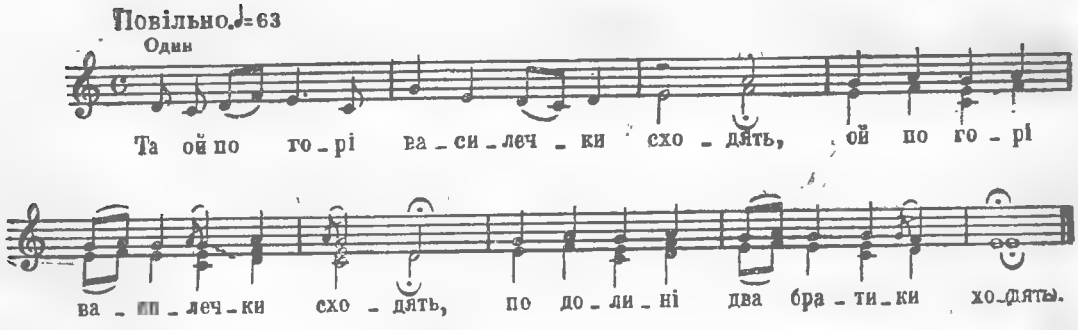

Та ой по горі василечки сходять,
Ой по горі василечки сходять,
По долині два братики ходять.

Та вони ходять-споряджаються,
Вони ходять-споряджаються,
Сестрицею вихваляються.

Та як була в нас сестриця Марійка,
Як була в нас сестриця Марійка,
Тепер вона та й не наша буде.

Та тепер вона та й не наша буде,
Тепер вона та й не наша буде,
Тепер вона Василькова буде.

Та й наїхали од Василька люди,
Наїхали од Василька люди,
Наїхали кіньми та волами.

Та наїхали кіньми та волами,
Наїхали кіньми та волами:
«Поїхали, Марійко, із нами».

ОЙ СОСОНКА ЛІТОМ І ЗИМОЙ ЗЕЛЕНА

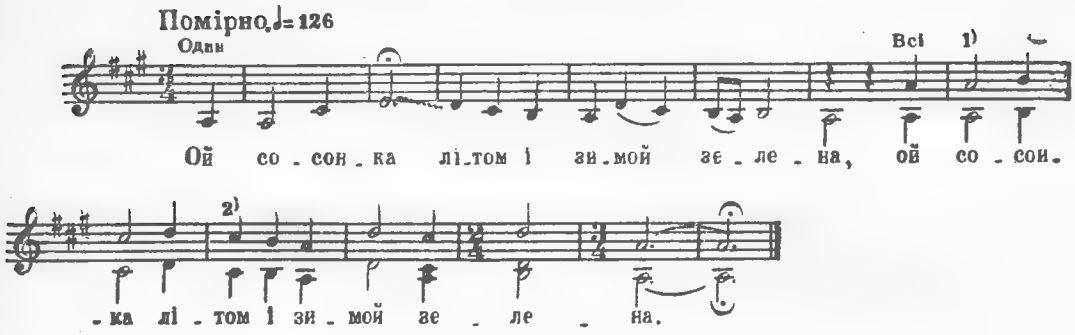

Ой сосонка літом і зимой зелена, (2)
Наша дівка була в п'ятницю весела, (2)
А в суботу русую косу чесала, (2)
А в неділю ішла до шлюбу й плакала: (2)
«Ой жаль мені, моя матінко, на себе, (2)
Остається рутая м'ята вся в тебе. (2)
Уставай, моя матінко, раненько (2)
Та поливай рутую м'яту частенько. (2)
Устань, устань, моя матінко, раніше (2)
Та поливай рутую м'яту частіше». (2)

ОЙ У ЛУЗІ У ЗЕЛЕНОМУ

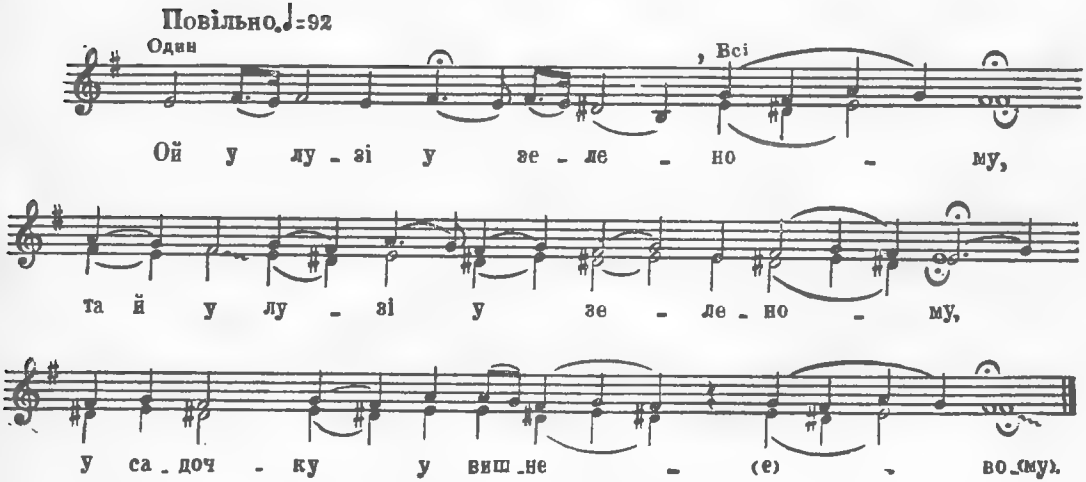

Ой у лузі у зеленому,
Та й у лузі у зеленому,
У садочку у вишневому,

Там бояре травиченьку косять. (2)
Та все своїм та й коням носять.

Тільки один хлопчина не носить (2)
Та все свого та й тестя просить:

— Ой тестеньку, та й не гай мене, (2)
В доріженьку виряджай мене.

НЕ ГНІВАЙСЯ, НЕНЬКО МОЯ

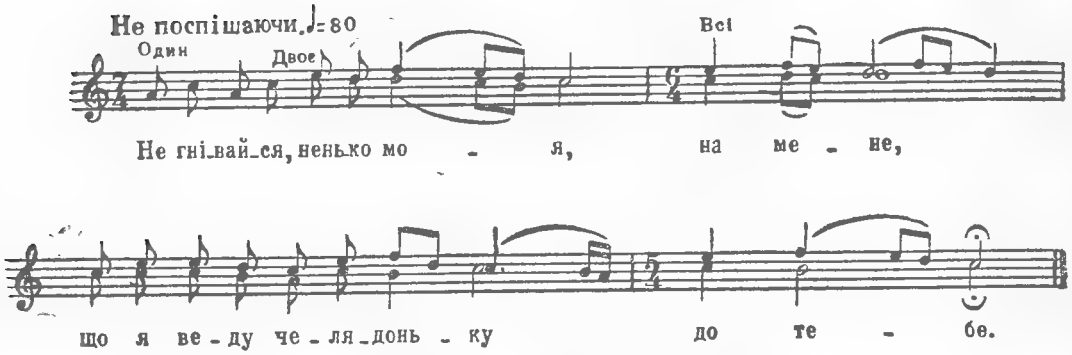

«Не гнівайся, ненько моя, на мене,
Що я веду челядоньку до тебе.

А я в тебе, ненько моя, робила,
Щоб ти мою челядоньку гостила».

«А я тебе, дитя моє, не лаю,
А я твою челядоньку приймаю.

Ой вороги, вороги, вороги,
Та й не переходьте дороги.

Тільки нехай перейде родина,
Щоб була вірная дружина.

Тільки нехай перейде чоловік,
Щоб було щастячко на весь вік».

«Ой вийдеш ти, ненько моя, розпросиш,
Де ж твоє дитятко бувало?

Ой де ж твоє дитятко бувало? —
Під царським вінцем стояло.

Під царським вінцем стояло,
В неї ж серденько сов'яло.

Ой вийдеш ти, ненько моя, з калачем,
Ізвінчали дочечку з паничем.

То ж не з паничем, з мужиком,
І зв'язали рученьки рушником».

ОЙ ЧОГО, ЧОГО В СИРІТСЬКІМ ДОМУ

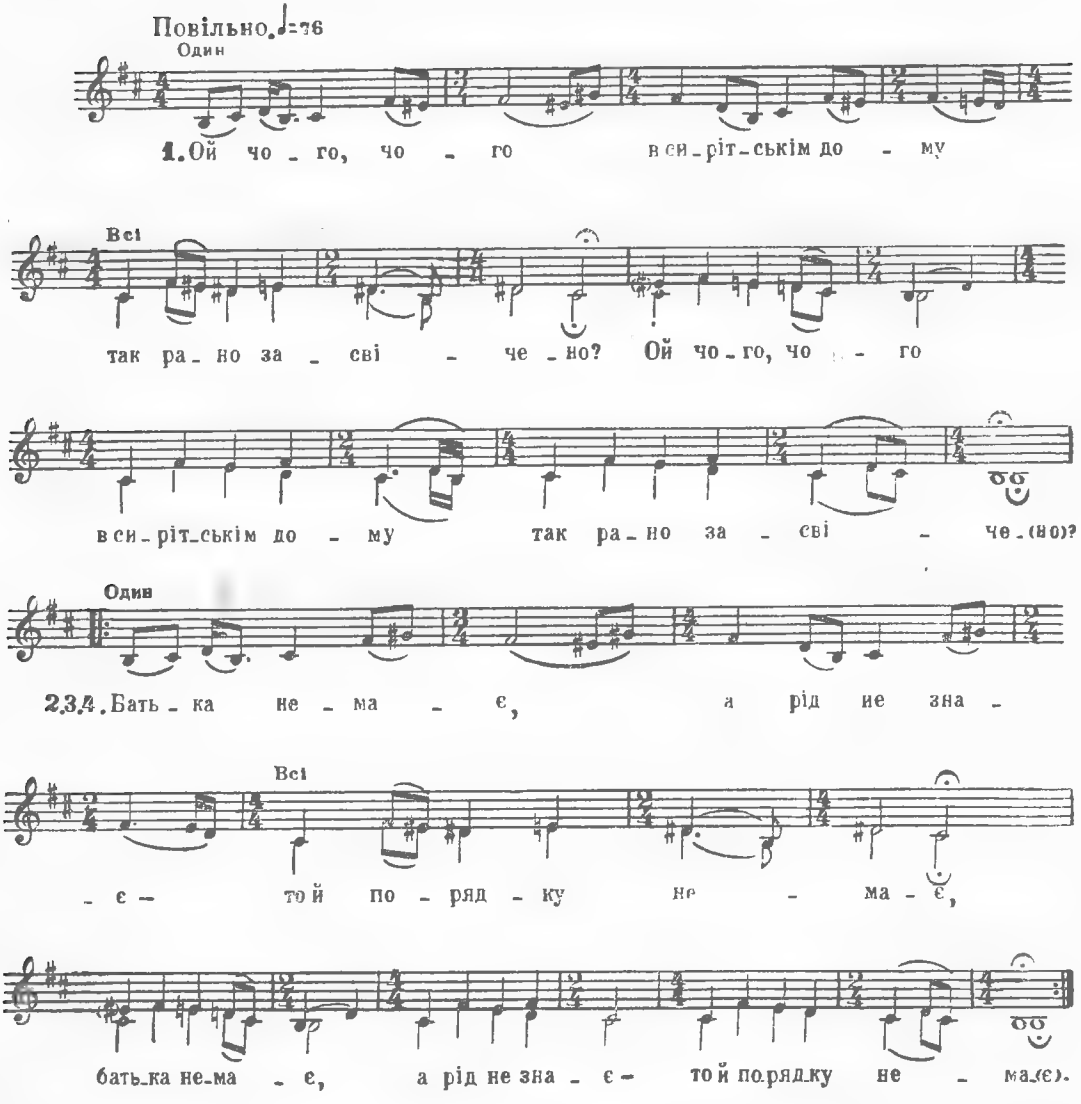

Ой чого, чого в сирітському дому
Так рано засвічено? } *Двічі*

Батька немає, а рід не знає —
То й порядку немає. } *Двічі*

Пошлю галочку на свою Вкраїночку
По свою родиночку. } *Двічі*

Ой ще й галочка не долітає,
А вся родина знає. } *Двічі*

ТА НАЗБИРАЛА ЗБІР

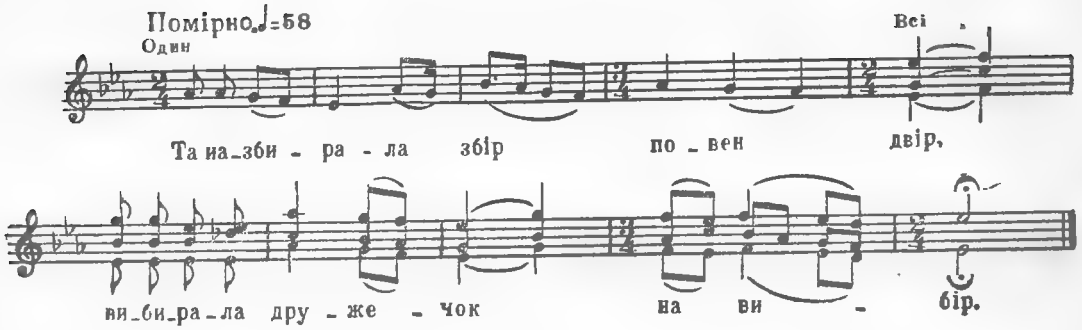

Та назбирала збір
Повен двір,
Вибирала дружечок
На вибір.

Та й думайте, дружечки,
Та й гадайте,
Та як мені батенька
Забувати.

Та як мені батенька
Забувати,
Та як мені свекорка
Називати.

Та назову ж я його
Батеньком,
Він мені батеньком
Не буде.

Він мені батеньком
Не буде,
На мойому серденьку
Жаль буде.

А В ЛИПИНІ ТА В ОСИЧИНІ

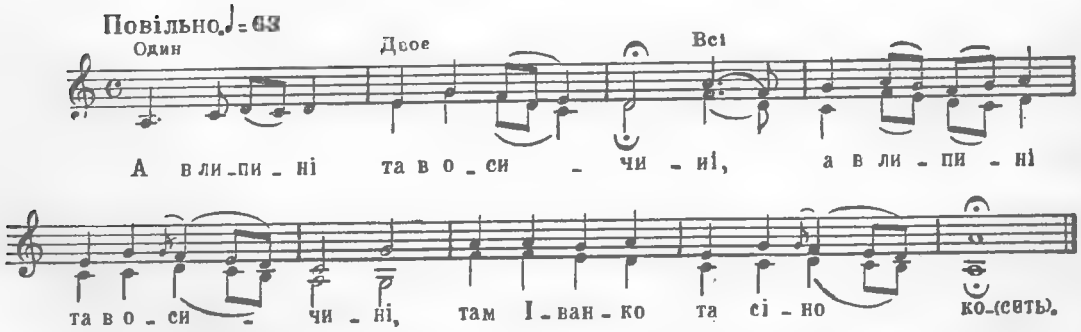

А в липині та в осичині, (2)
Там Іванко та сіно косить.

Там Іванко та сіно косить, (2)
Вороному та коню носить.

Ой їж, коню, зеленеє сіно (2)
Та й пий, коню, холодную воду.

Та й поїдем у Китай-город, (2)
В Китай-город ще й на ярмарок.

В Китай-город ще й на ярмарок, (2)
В Китай-город торгом торгувати,

В Китай-город торгом торгувати, (2)
Чобіт-шапки та й і купувати.

Чобіт-шапки та й і купувати, (2)
Тестя й тещу та й і дарувати.

А щоб вони ласкавії були, (2)
Щоб за мене Марусю віддали.

А Я В СВОГО БАТЬКА НА ОДХОДІ

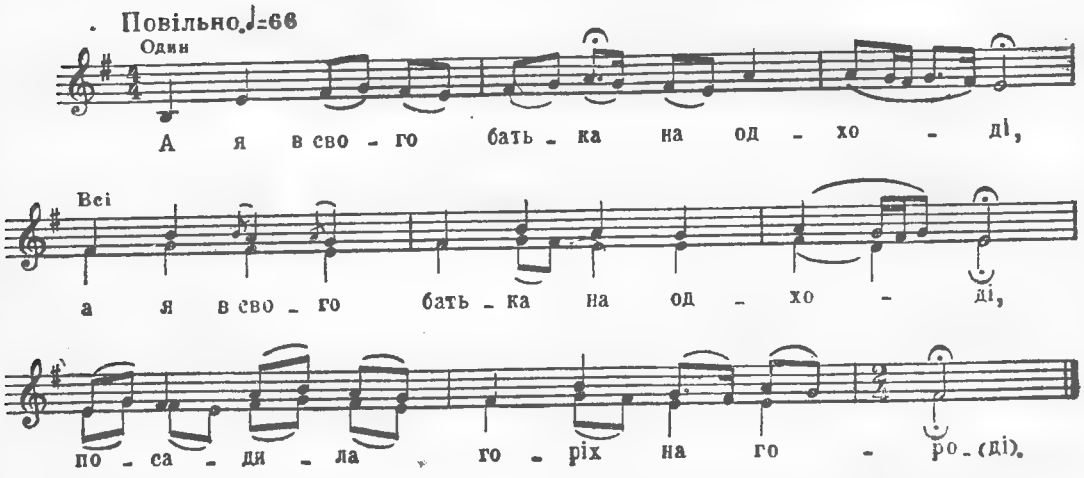

А я в свого батька на одході, (2)
Посадила горіх на городі.

Рости, рости, мій горішеньку, (2)
Батенькові та й на втішеньку.

Рости, рости та й укорінися, (2)
Даєш мене та й не журися.

Глядів, кохав, не знав, що й казати, (2)
Тепер даєш руки потирати.

Гляди й кохай другую такую, (2)
Як викохав мене, молодую.

ТА Й НЕ СТІЙ, СОСНО, РОЗВИВАЙСЯ

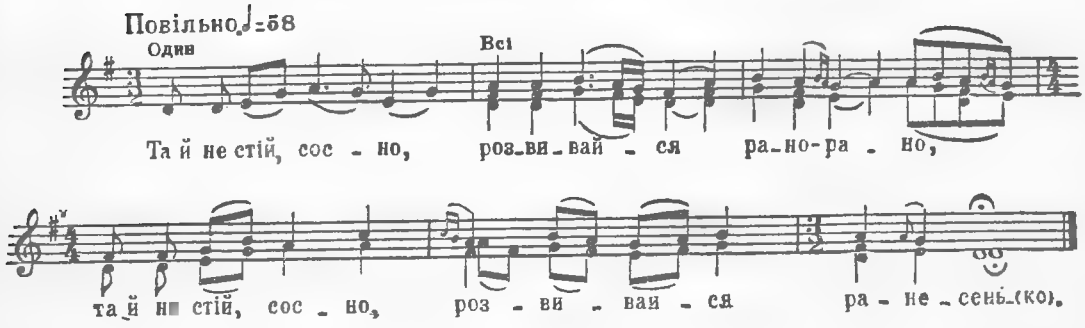

Та й не стій, сосно, розвивайся
Рано-рано,
Та й не стій, сосно, розвивайся
Ранесенько.

Та й розвийсь, сосно, сімсот квіток
Рано-рано,
Та й розвийсь, сосно, сімсот квіток
Ранесенько.

Та й усім боярам по квітоньці
Рано-рано,
Та й усім боярам по квітоньці
Ранесенько.

Тільки Василькові квітки немає
Рано-рано,
Тільки Василькові квітки немає
Ранесенько.

Нашо йому квітка, як Марійка-дівка
Рано-рано,
Нащо йому квітка, як Марійка-дівка
Ранесенько.

ЛУГОВАЯ ЗОЗУЛЕНЬКА

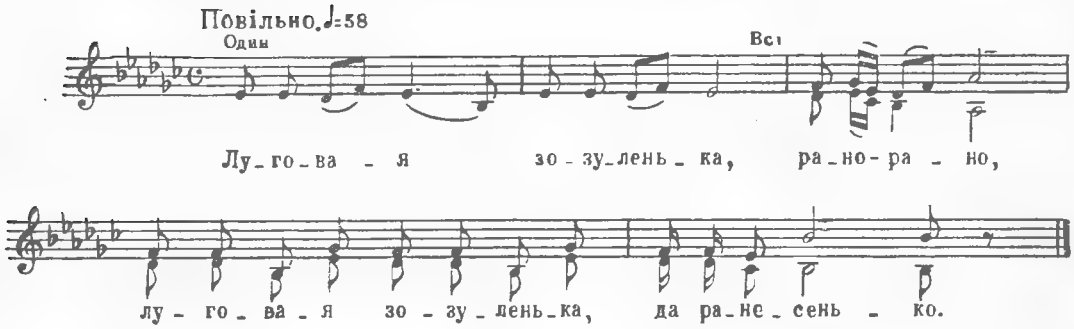

Луговая зозуленька,
Рано-рано,
Луговая зозуленька,
Да ранесенько.

Усі луги облітала,
Рано-рано,
Усі луги облітала,
Да ранесенько.

В однім лузі не бувала,
Рано-рано,
В однім лузі не бувала,
Да ранесенько.

А в тім лузі ночувать буду,
Рано-рано,
Ночувать буду, привикать буду,
Да ранесенько.

ТА ПРОЩАЙ, ПРОЩАЙ, ТА МАРІЙКО

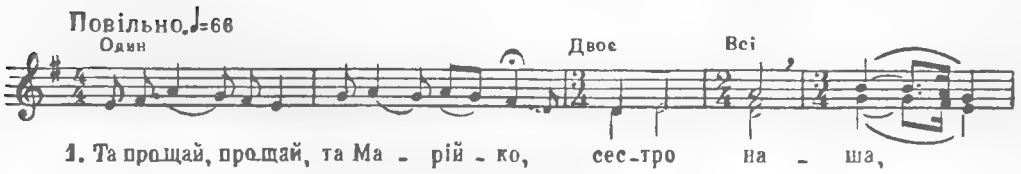

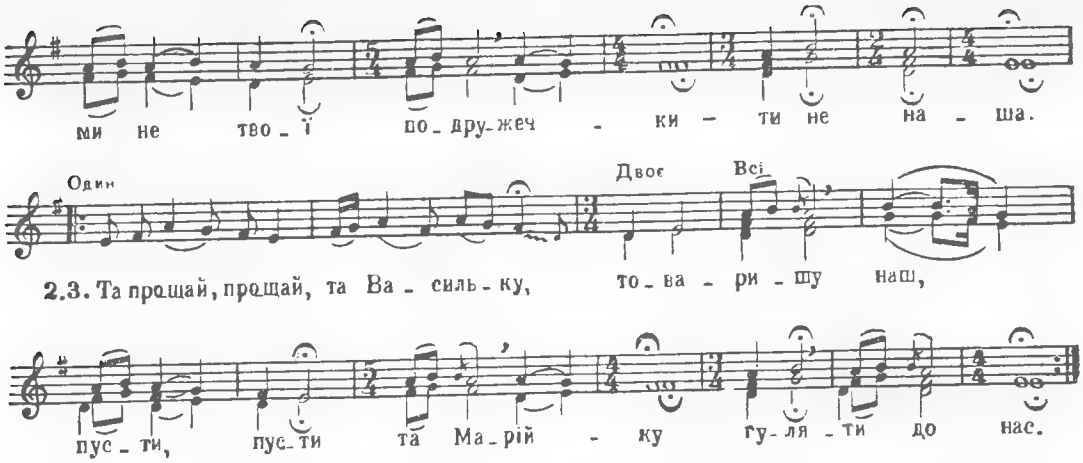

Та прощай, прощай, та Марійко.
Сестро наша,
Ми не твої подружечки —
Ти не наша.

Та прощай, прощай, та Василько,
Товаришу наш,
Пусти, пусти та Марійку
Гуляти до нас.

Та не на те я, подруженьки.
Її собі брав,
Та щоб я її проти нічки
Гуляти пускав.

ТИХО, ДРУЖЕЧКИ, ЙДІТЕ

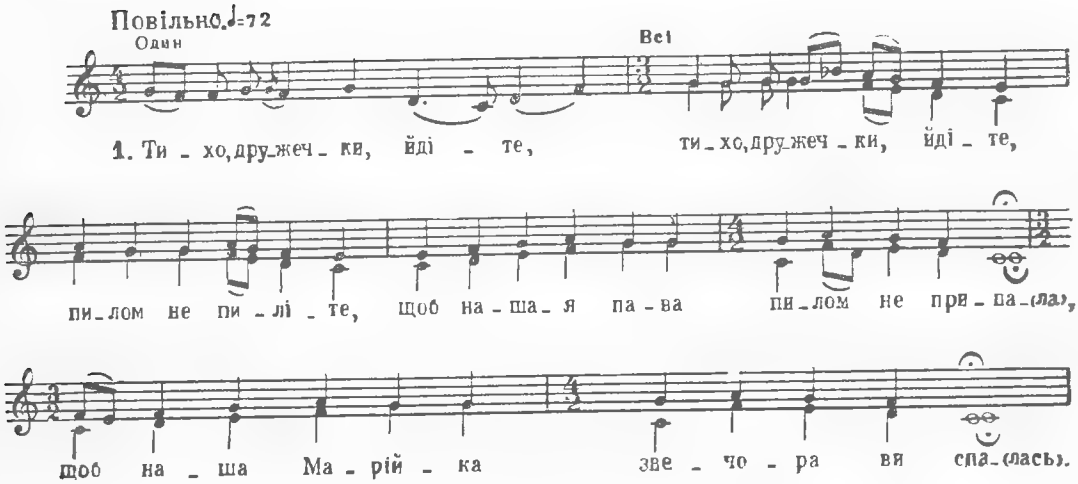

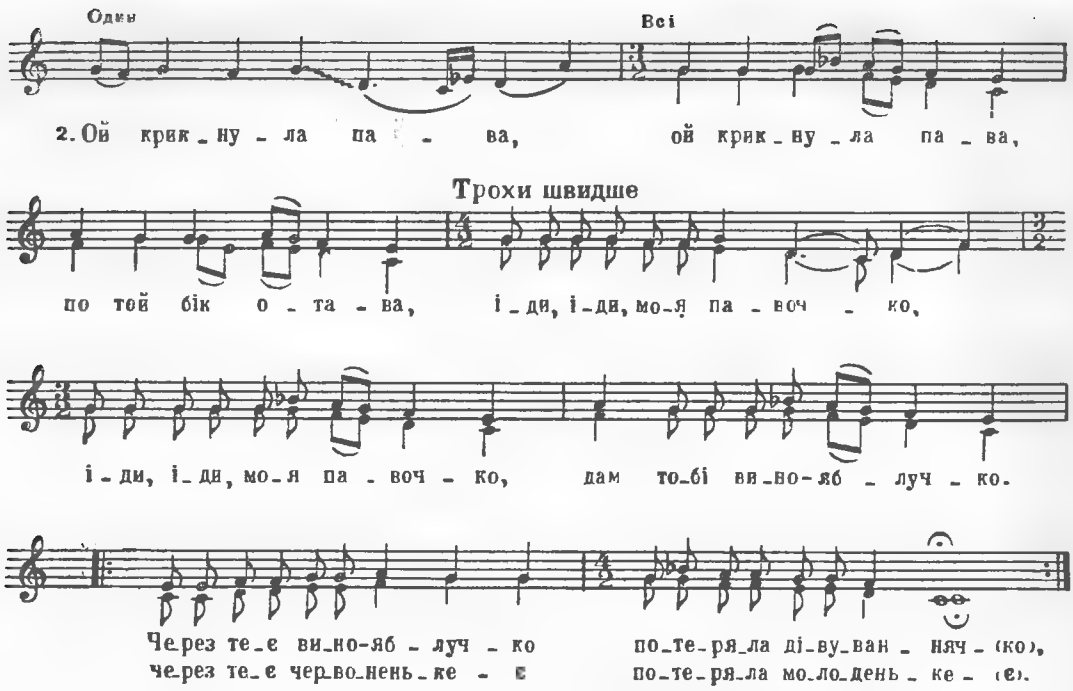

Тихо, дружечки, йдіте, (2)
Пилом не пиліте,
Щоб нашая пава
Пилом не припала,
Щоб наша Марійка
Звечора виспалась.

Ой крикнула пава (2)
По той бік отава,
Іди, іди, моя павочко, (2)
Дам тобі вино-яблучко.
Через теє вино-яблучко
Потеряла дівуваннячко,

Через теє червоненькеє
Потеряла молоденькеє.

ОЙ ХОДИЛА ТА ОЛЕНКА ПО ЛАНУ

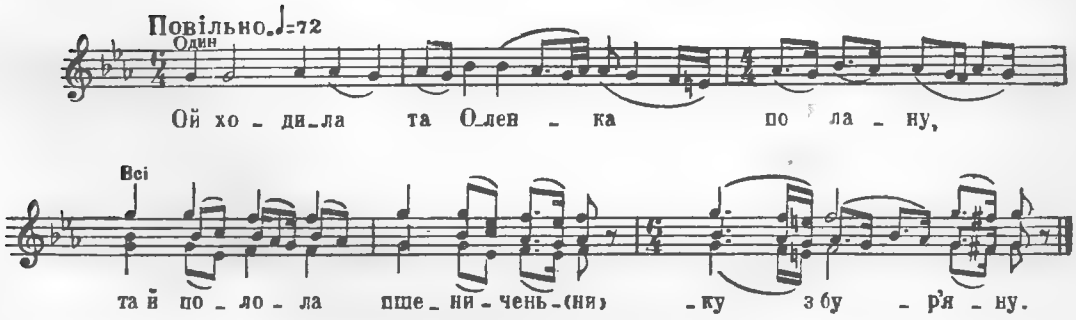

Ой ходила та Оленка по лану,
Та й полола пшениченьку з бур'яну.

Ой ішов же та й Ванюша, шапку зняв:
«Бог же тобі та, Оленко, помагай!

Бог же тобі та, Оленко, помагай,
Буде в цій пшениченьки коровгай,

Бо це ж цяя пшениченька осіння,
Коли в тебе та, Оленко, весілля?»

«На неділю, подружечки, на неділю,
Бо я маю на Ванюшу надію.

Бо я маю на Ванюшу надію,
Що я буду вінчатися в неділю».

Ой вінчалась та Оленка, вінчалась,
В червоні чобіточки узувалась.

Бо червоні чобіточки аж риплять —
«Носи, носи та, Оленко, куплю вп'ять.

Носи, носи та, Оленко, не бійся
І на другі чобіточки надійся».

КОЛО МОЇ ХАТИ ЗАЦВІЛИ БЛАВАТИ

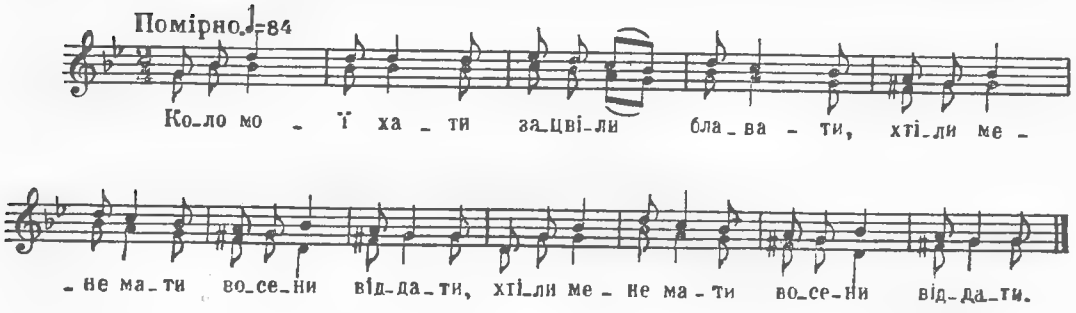

Коло мої хати
Зацвіли блавати,
Хтіли мене мати
Восени віддати. } *Двічі*

А мати хотіли,
А я не хотіла.
Прийшли старостоньки,
Я їм відповіла: } *Двічі*

«Не косіть травичку,
Бо ще зелененька,
Не віддавай, мати,
Бо-м ще молоденька». } *Двічі*

«Зачекай, сестричко,
Ще не віддавай си,
На городі ружа —
Урви, заквітчай си. } *Двічі*

На городі ружа
Та ще й барвіночок;
Подівоч, сестричко,
Ще хоч один рочок». } *Двічі*

«Я би-м сі, сестрички,
Ще й не віддавала,
Якби ми сусіда
Літ не рахувала. } *Двічі*

Одна каже — тридцять,
Друга каже — двадцять,
А мені, по правді,
Лишень вісімнадцять. } *Двічі*

Сестрички, сестрички,
Отости ми звели,
Щости мою косу
Навіки розплели. } *Двічі*

Єкісти розплели,
Назад заплетіте,
Та най я си вийду
Поміж людські діти». } *Двічі*

ОЙ ЖАЛКУЮ, МІЙ БАТЕНЬКУ

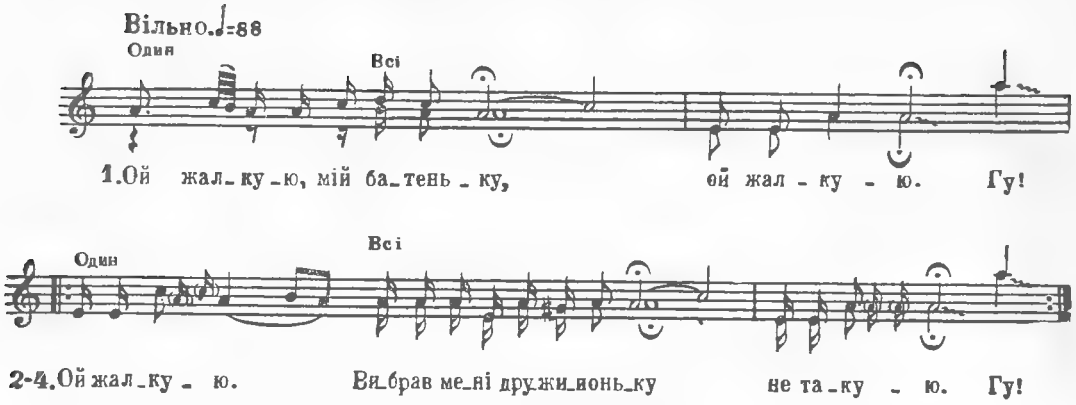

Ой жалкую, мій батеньку,
Ой жалкую. Гу!

Ой жалкую.
Вибрав мені дружиноньку
Не такую. Гу!

Не такую.
А я ж тобі, дитя моє,
Та й не вибирав. Гу!

Та й не вибирав.
А я ж тобі, дитя моє,
На волю давав. Гу!

ОЙ ГЛЯНЬ, МАТИ

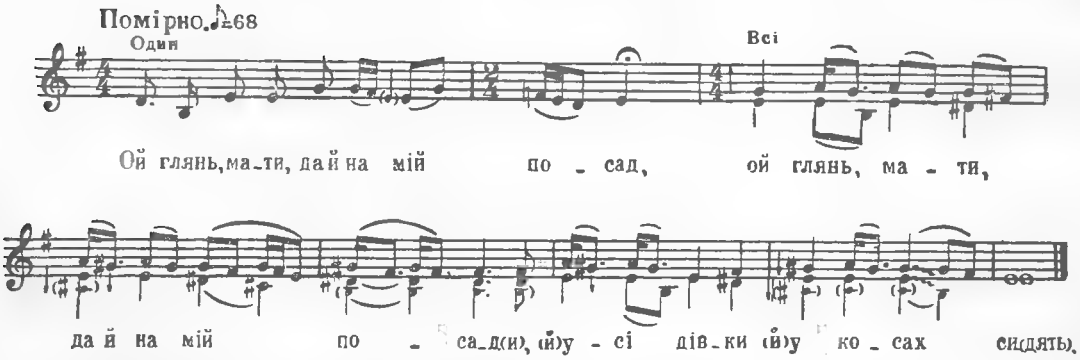

Ой глянь, мати, да й на мій посад, (2)
Усі дівки у косах сидять.

А на мою да й роса впала, (2)
Щоб я її да й розчесала.

Розчешу я да й по волосині, (2)
Як житечко по колосині.

Розчешу я да й по волосочку, (2)
Як житечко по колосочку.

ТА Й ЧИ БУДЕШ, ТА Й ДІВОЧКО, ЖАЛКУВАТИ

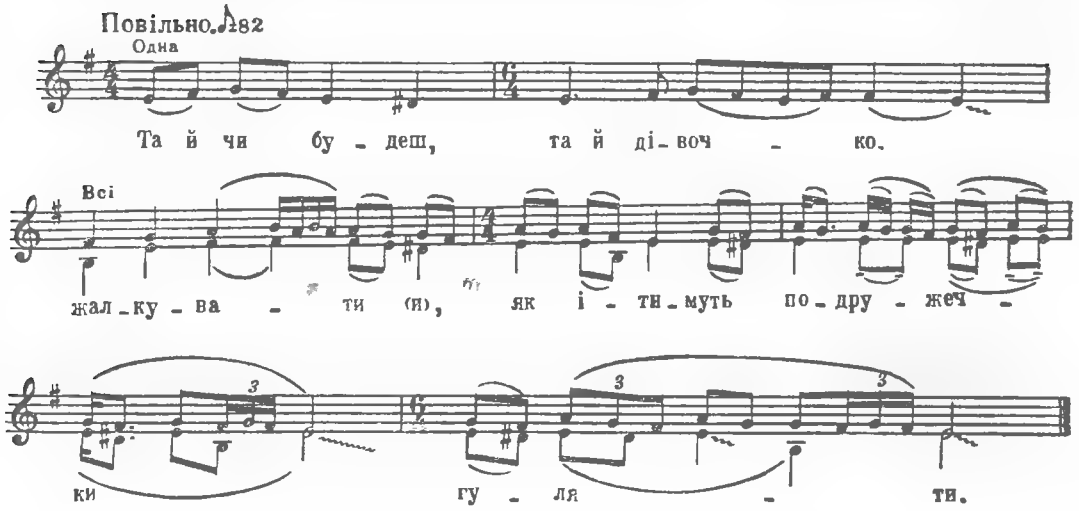

Та й чи будеш, та й дівочко, жалкувати,
Як ітимуть подружечки гуляти.

Да крізь нові ворітечка вони йтимуть,
Да у рученьках смородину да нестимуть.

Да й у рученьках смородина з гіллячками,
Обіллється да й дівочка слізочками.

ДІВКА ГАННОЧКА ПО ГОРОДУ ХОДИЛА

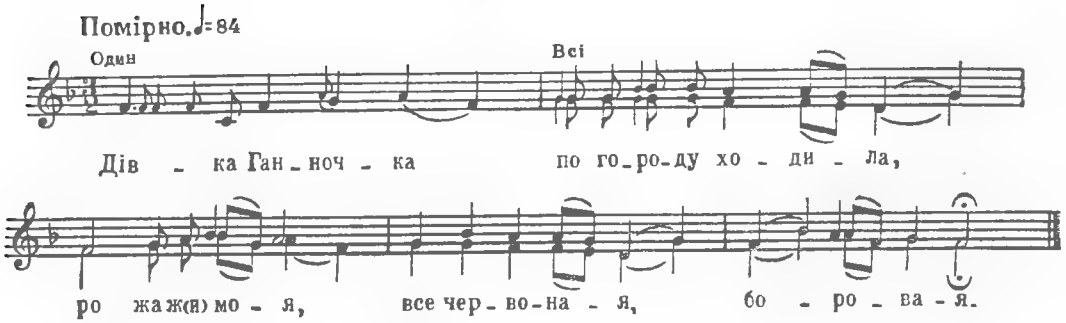

Дівка Ганночка по городу ходила,
Рожа ж моя, все червоная,
Боровая.

По городу ходила, рожу садила,
Рожа ж моя, все червоная,
Боровая.

По городу ходила, бога просила,
Рожа ж моя, все червоная,
Боровая.

Уроди ти, ой боже, червоную рожу,
Рожа ж моя, все червоная,
Боровая.

Висотою висока, красотою красива,
Рожа ж моя, все червоная,
Боровая.

Дівка Ганночка, будь здоровая,
Рожа ж моя, все червоная,
Боровая.

ІЗ-ЗА ГАЮ ЗЕЛЕНОГО

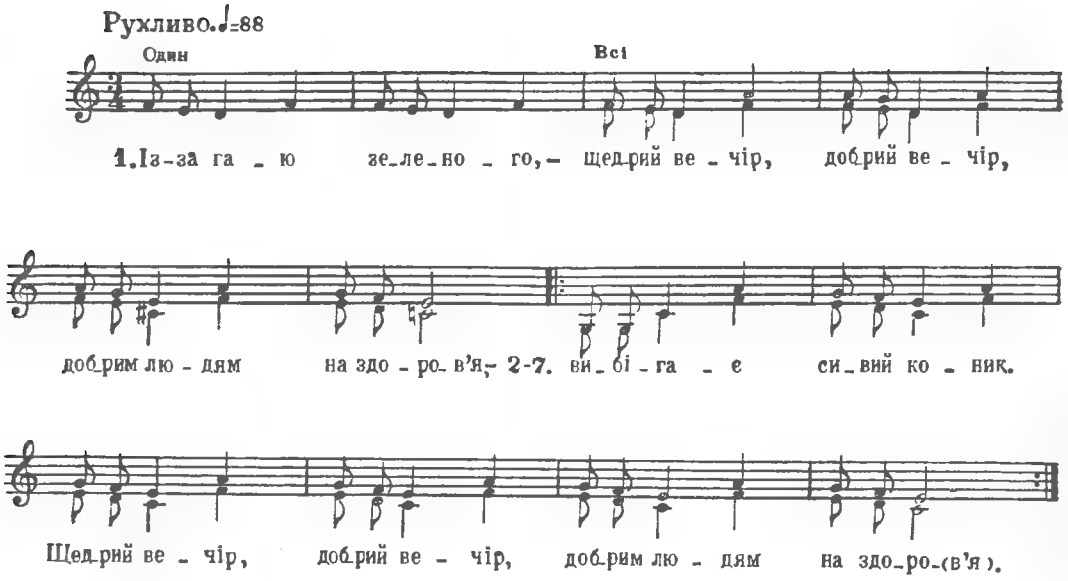

Із-за гаю зеленого,—
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я,—

Вибігає сивий коник.
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я,—

А спіймає пан Василько,—
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я.

А спіймає, осідлає,—
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я,—

Да й поїде по дівочку,—
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я,—

Да й привезе батьку слугу,—
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я,—

Собі жону молодую.
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я

ЯК ЗАЖУРИТЬСЯ КРУТАЯ ГОРА

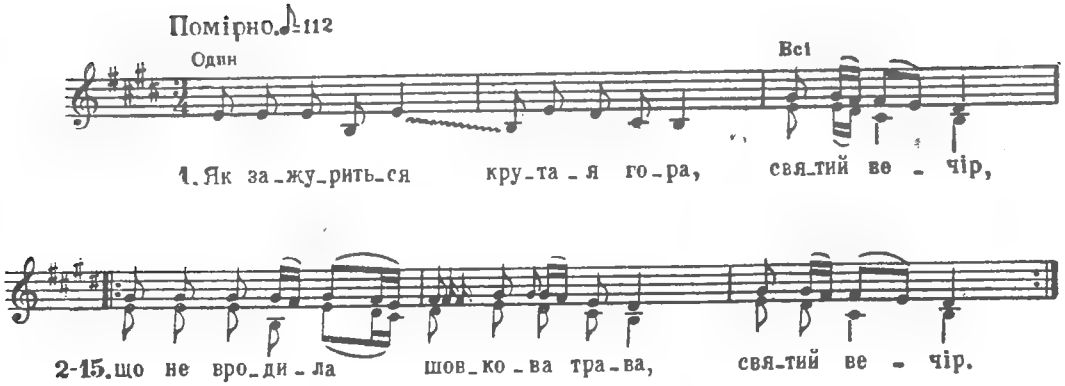

Як зажуриться крутая гора, святий вечір,
Що не вродила шовкова трава, святий вечір,
А й уродило зеленеє вино, святий вечір,
А теє вино Галя стерегла, святий вечір,
А стережучи, міцно заснула, святий вечір,
Міцно заснула, вино забула, святий вечір,
Як налетіли райські пташки, святий вечір,
Да й подзюбали зеленеє вино, святий вечір,
Як прокинеться дівка Галочка, святий вечір,
Ой шуги, шуги, райські пташки, святий вечір,
Да й не дзюбайте зеленого вина, святий вечір,
Бо це є вино мені на добро, святий вечір,
Єсть у мене брат на женіннячко, святий вечір,
Єсть у мене сестра на оддаваннячко, святий вечір,
Сама ж, молода, зарученая, святий вечір.

II. ІСТОРИЧНІ ТА КОЗАЦЬКІ

ОЙ НЕ ЗНАВ КОЗАК

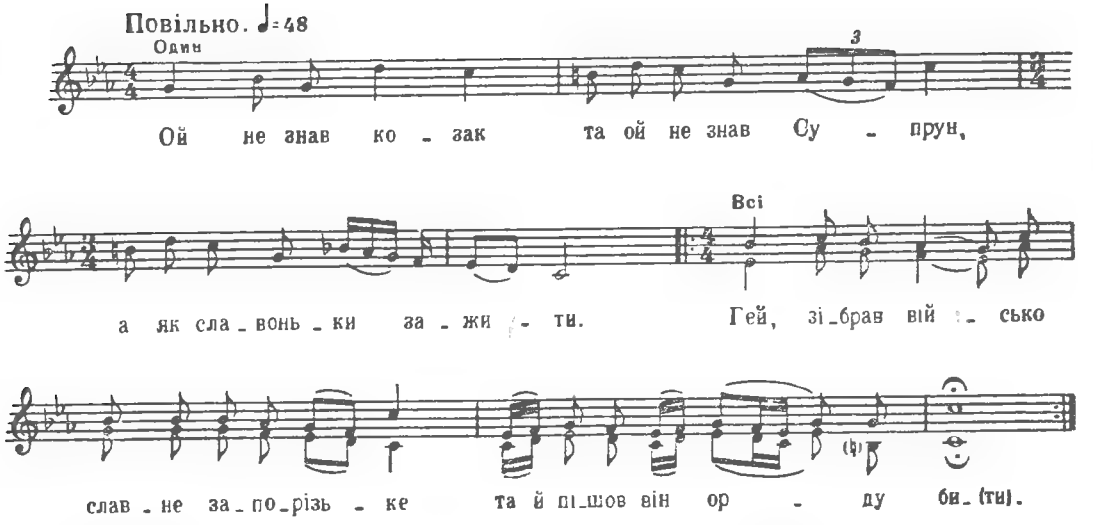

Ой не знав козак
Та ой не знав Супрун,
А як славоньки зажити.
Гей, зібрав військо,
Славне запорізьке,
Та й пішов він орду бити.

Двічі

Ой в суботу рано,
Рано-пораненьку
Супрун з ворогами стявся,
Гей, в понеділок,
В обідню годину,
Сам в неволеньку попався.

Двічі

— Гей, ти, козаче,
Ти славний Супруне,
А де твої воронії коні?
— Гей, мої коні
В хана на припоні,
Сам я, молодий, в неволі.
Двічі

— Гей, ти, козаче,
Ти славний Супруне,
А де ж твої червоні жупани?
— Гей, мої жупани
Повдягали хани,
Мене закували в кайдани.
Двічі

— Гей, ти, козаче,
Ти славний Супруне,
А де ж твої та славні рушниці?
— Гей, мої рушниці
В хана у світлиці,
Сам я, молодий, в темниці.
Двічі

ОЙ ТРИ ЛІТА, ТРИ НЕДІЛІ

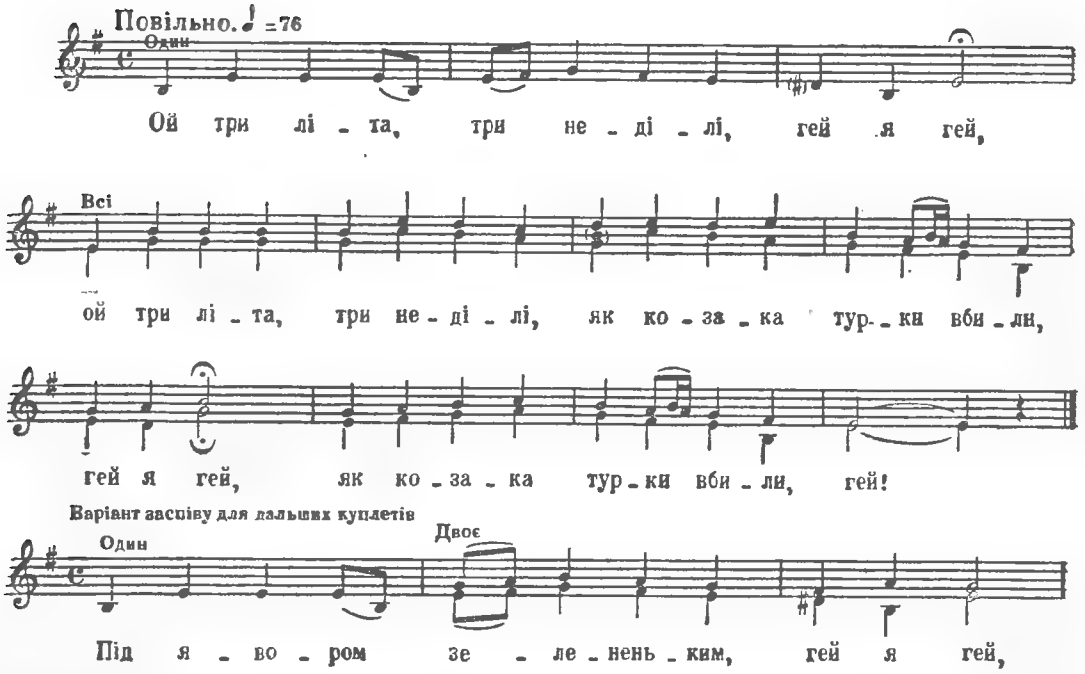

Ой три літа, три неділі, гей-я-гей,
Ой три літа, три неділі,
Як козака турки вбили, гей-я-гей,
Як козака турки вбили, гей!

Під явором зелененьким, гей-я-гей,
Під явором зелененьким
Лежить козак молоденький, гей-я-гей,
Лежить козак молоденький, гей.

Над ним коник зажурився, гей-я-гей,
Над ним коник зажурився,
По копита в землю врився, гей-я-гей,
По копита в землю врився, гей.

Не стій, коню, наді мною, гей-я-гей,
Не стій, коню, наді мною,
Бо я виджу щирість твою, гей-я-гей,
Бо я виджу щирість твою, гей

Біжи, коню, дорогою, гей-я-гей,
Біжи, коню, дорогою
Та й ударся головою, гей-я-гей,
Та й ударся головою, гей.

Вийде сестра — засмутиться, гей-я-гей,
Вийде сестра — засмутиться,
Вийде мати — зажуриться, гей-я-гей,
Вийде мати — зажуриться, гей.

Не плач, мати, не журися, гей-я-гей,
Не плач, мати, не журися,
Бо вже твій син оженився, гей-я-гей,
Бо вже твій син оженився, гей.

Та взяв собі паняночку, гей-я-гей,
Та взяв собі паняночку —
В чистім полі земляночку, гей-я-гей,
В чистім полі земляночку, гей.

Візьми, мати, піску жменю, гей-я-гей,
Візьми, мати, піску жменю,
Посій його на каменю, гей-я-гей,
Посій його на каменю, гей.

Як той, мати, пісок зійде, гей-я-гей,
Як той, мати, пісок зійде,
Тоді твій син з війська прийде, гей-я-гей,
Тоді твій син з війська прийде, гей

ЧОРНА РІЛЛЯ ІЗОРАНА

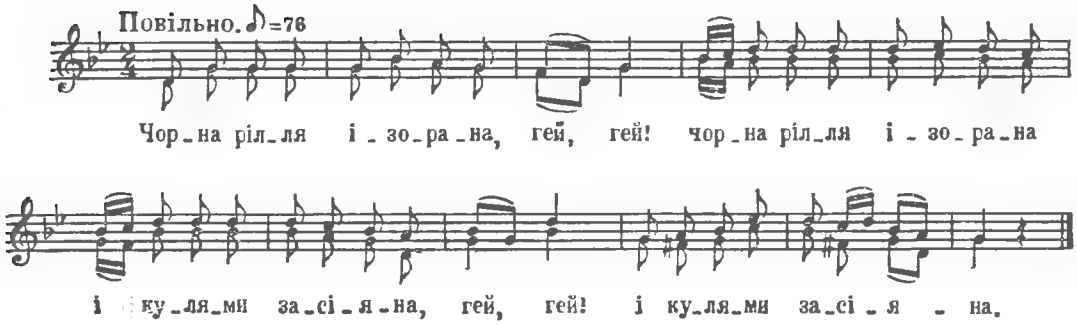

Чорна рілля ізорана, гей, гей!
Чорна рілля ізорана
І кулями засіяна, гей, гей!
І кулями засіяна.

Білим тілом зволочена, гей, гей!
Білим тілом зволочена
І кров'ю сполощена, гей, гей!
І кров'ю сполощена.

Вітер віє по долині, гей, гей!
Вітер віє по долині,
Лежить жовнір на могилі, гей, гей!
Лежить жовнір на могилі.

Ані тата, ані мами, гей, гей!
Ані тата, ані мами,
Ані труни, ані ями, гей, гей!
Ані труни, ані ями.

А нікому задзвонити, гей, гей!
А нікому задзвонити,
Китайкою личко вкрити, гей, гей!
Китайкою личко вкрити.

Летить ворон з чужих сторон, гей, гей!
Летить-ворон, усідає,
Йому очі випиває, гей, гей!
Йому очі випиває.

ОЙ У ТЕМНІМ ЛУЗІ

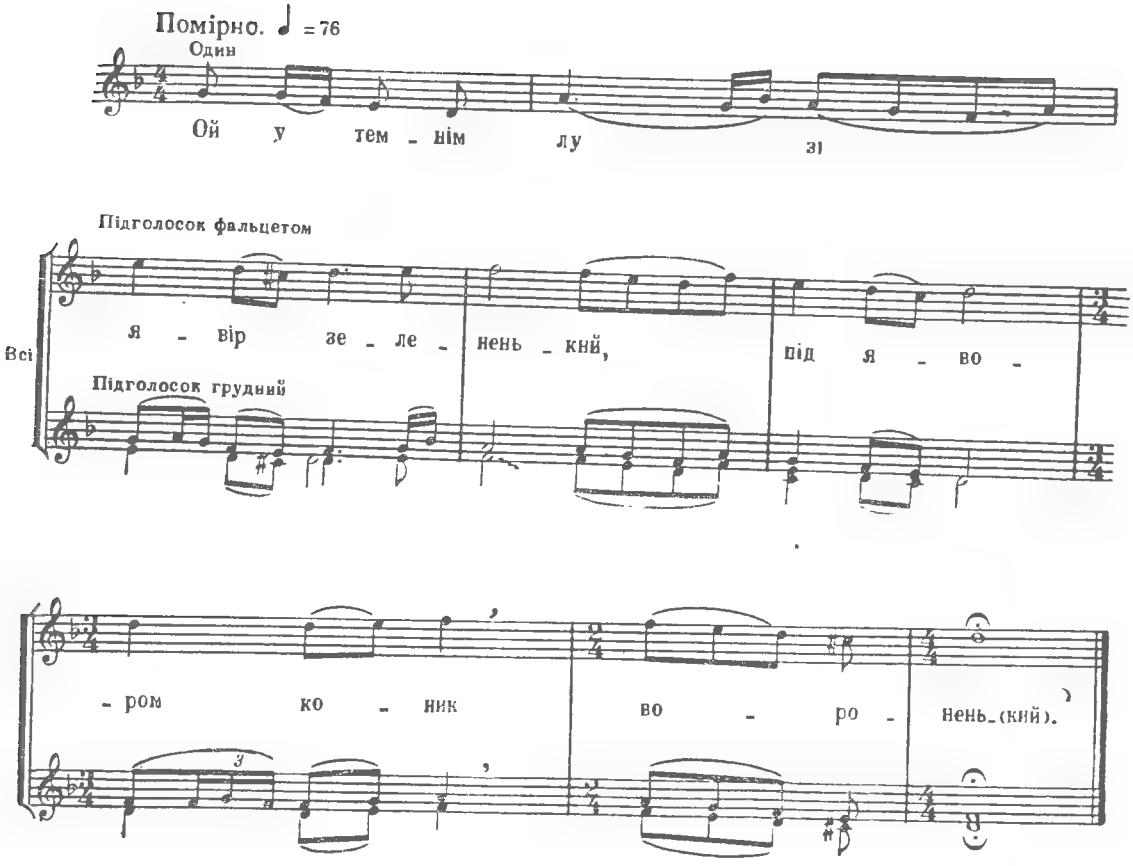

Ой у темнім лузі
Явір зелененький,
Під явором
Коник вороненький.

Ох і під явором
Коник вороненький,
На коніку
Богдан молоденький.

Ох і сидить Богдан
Булавою грає,
Україну
Свою об'їжджає.

Ох і Україну
Свою об'їжджає,
Аж до Москви
Голос посилає.

Ох і Богдане,
Тебе споминаєм,
Старшим братам
Привіт посилаєм.

Цвітуть сади,
Протікають ріки,
Ми з'єднались
З Росією навіки.

ОЙ ІЗ-ЗА ГОРИ ТА ЩЕ Й З-ЗА ЛИМАНУ

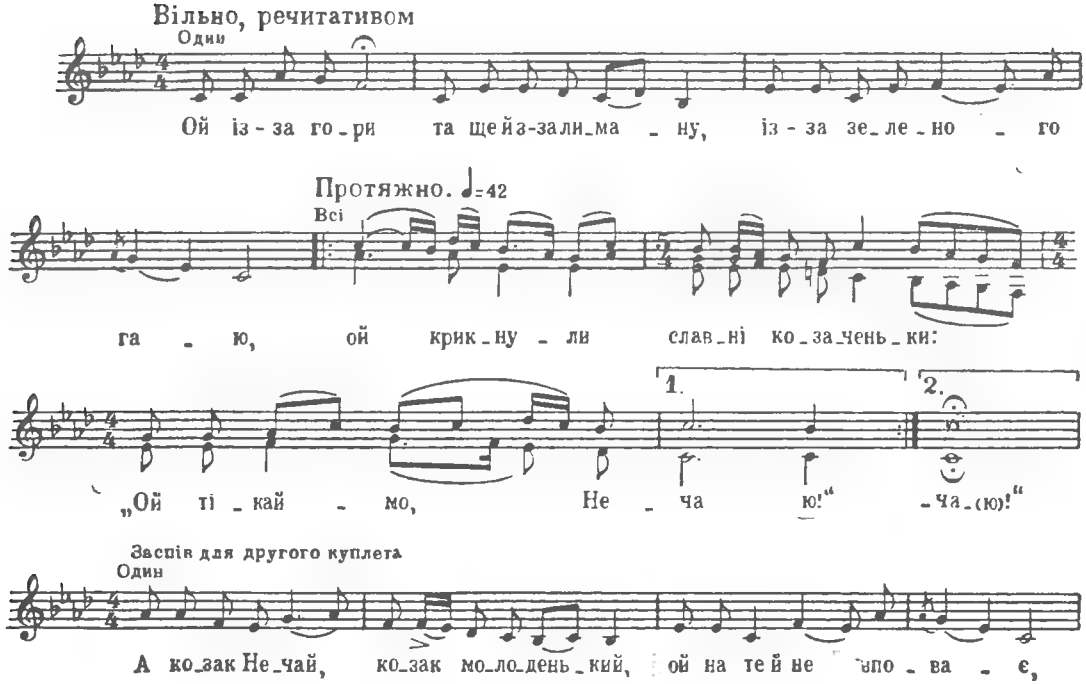

Ой із-за гори та ще й з-за лиману,
Із-за зеленого гаю,
Ой крикнули славні козаченьки:
«Ой тікаймо, Нечаю!» } *Двічі*

А козак Нечай, козак молоденький,
Ой на те й не вповає,
З кумасею, ой да Хмельницькою
Мед-горілочку кружляє. } *Двічі*

«Ой порадь мене, кумасю Хмельницька,
Ой як рідная мати,
Ой чи мені коня розсідлати,
Чи в наряді держати?» } *Двічі*

«А й тебе, козаче Нечаю,
Та й не обезпечаю,
Держи коня при повнім наряді
Для всякого случаю». } *Двічі*

ІЗ-ЗА ГОРИ, ІЗ-ЗА КРУЧІ

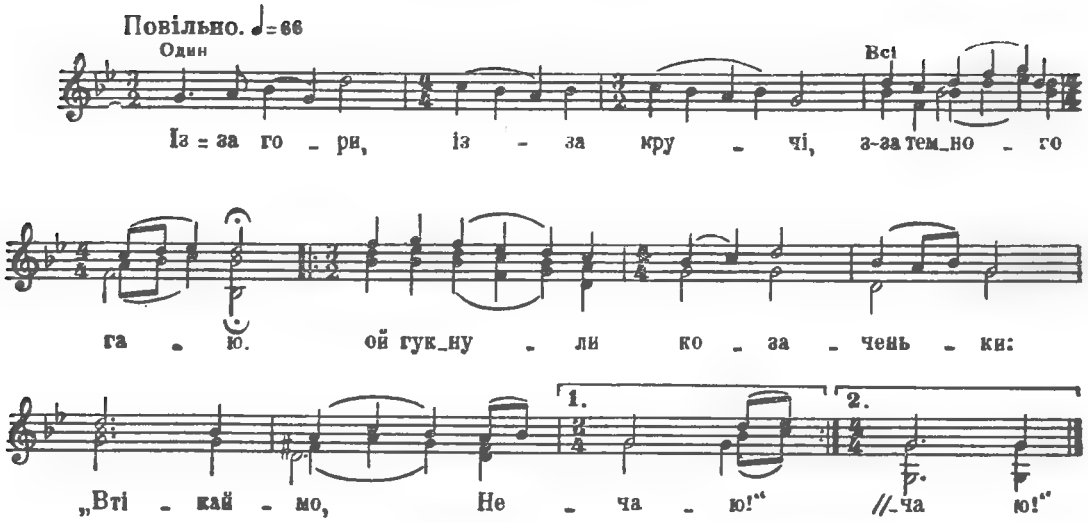

Із-за гори, із-за кручі,
З-за темного гаю
Ой гукнули козаченьки:
«Втікаймо, Нечаю!» } *Двічі*

Козак Нечай, козак Нечай
Коня не сідлає,
Сидить же він із кумою,
Мед-вино кружляє. } *Двічі*

Ой як гляне козак Нечай
У ясне віконце,
А вже ляшків, а вже панків —
Потемніло сонце. } *Двічі*

Ой як гукнув козак Нечай
На свого малого:
«Сідлай, сіллай, милий хлопче,
Коня вороного! } *Двічі*

Сідлай собі вороного,
Мені буланого,
Та й виженем вражих ляхів
Із краю милого». } *Двічі*

ОЙ НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

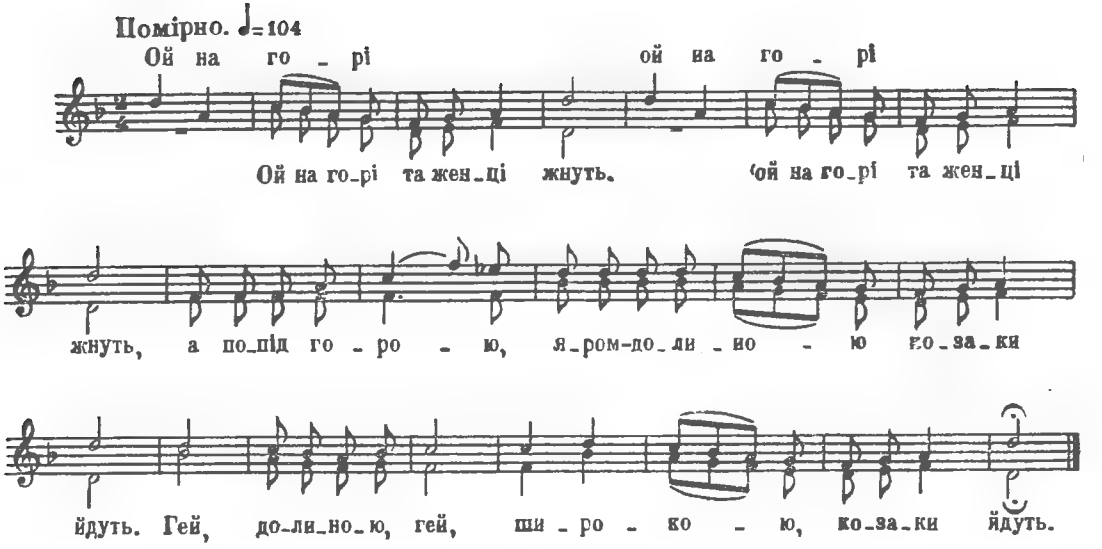

Ой на горі та женці жнуть, (2)
А попід горою,
Яром-долиною
Козаки йдуть.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Козаки йдуть.

Попереду Дорошенко (2)
Веде своє військо,
Військо запорізьке,
Хорошенько.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Хорошенько.

А позаду Сагайдачний, (2)
Що проміняв жінку
На тютюн та люльку,
Необачний.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний.

«Гей, вернися, Сагайдачний, (2)
Візьми свою жінку,
Віддай тютюн-люльку,
Необачний!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний!»

«Мені з жінкою не возиться. (2)
А тютюн та люлька
Козаку в дорозі
Знадобиться!
Гей, долиною,
Гей, широкою.
Знадобиться!

Гей, хто в лісі, озовися! (2)
Та викрешем вогню,
Та закурим люльку,
Не журися!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Не журися!»

ОЙ СІВ ПУГАЧ НА МОГИЛІ

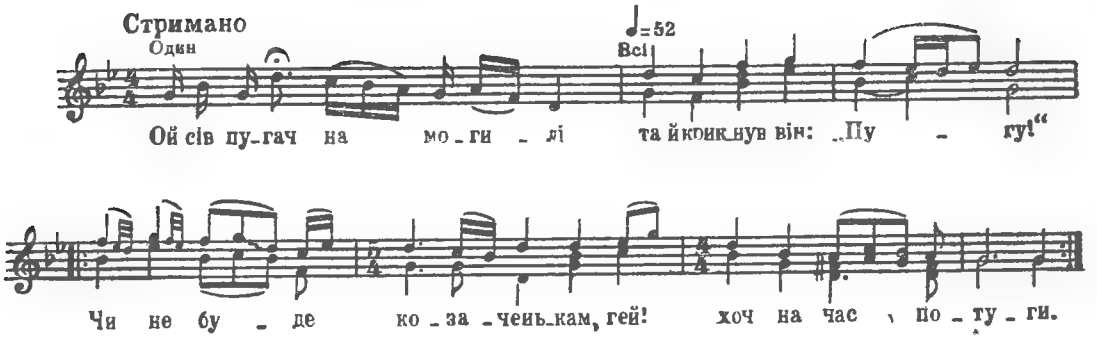

Ой сів пугач на могилі
Та й крикнув він: «Пугу!»
Чи не буде козаченькам, гей!
Хоч на час потуги. } *Двічі*

Наші шаблі заржавіли,
Мушкети без курків.
Наше серце козацькеє, гей! } *Двічі*
Не збоїться турків.

Ой колись ми панували,
А тепер не будем,
Того щастя, тої слави, гей! } *Двічі*
Повік не забудем.

ТИ РОСІЯ, РОСІЯ

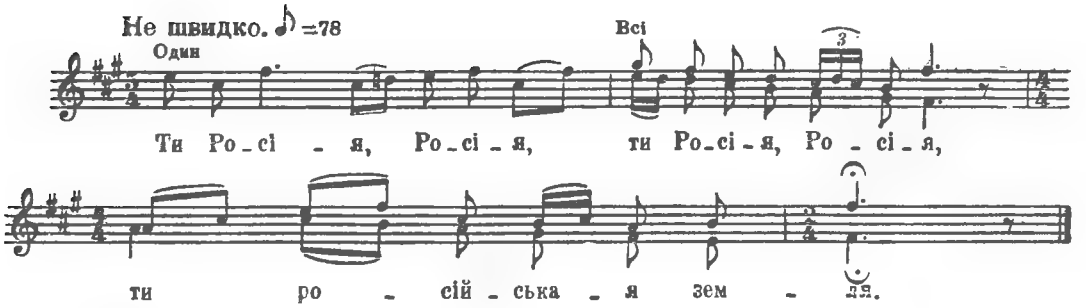

Ти Росія, Росія, (2)
Ти російськая земля.

Хто ж по тобі проходжав, (2)
Хто коником проїжджав?

А и руськая земля, (2)
Ще й Платова козака.

А и нашого Платова (2)
Не спущені волоса.

Не спущені волоса, (2)
Не обрита борода.

Він на службу вступив, (2)
Чорну бороду обрив.

Чорну бороду обрив, (2)
До француза в двір вступив.

Француз його не впізнав, (2)
За білую руку взяв.

За білую руку взяв, (2)
За тесовий стіл саджав.

За тесовий стіл саджав, (2)
Медом-вином напував.

Медом-вином напував, (2)
Купчиною називав.

«Ти купчина, купчина, (2)
Ти купецька дитина.

Ти ж по світу проїжджав, (2)
Чи Платова не видав?

Якби ти його видав, (2)
То б я тобі дєньог дав.

Бо я тобі дєньог дав, (2)
А з Платова шкуру зняв».

«Нащо мені його видать, (2)
Як я його рідний брат.

Нас одна мать родила, (2)
З одної груді кормила».

Крикнув француз: «Каравул! (2)
Чужоземець вдома був».

Крикнув Платов із крильця: (2)
«Подай лошадь-жеребця!»

Він на лошадь ізхилився, (2)
До француза ісклонився.

Дурний француз, як ворона, (2)
Що випустив з рук Платова.

Дурний француз, як сова, (2)
Пустив із рук Платова.

ОЙ, ДА ЩО В ТУРБАЯХ ТА Й ВОГОНЬ ГОРИТЬ

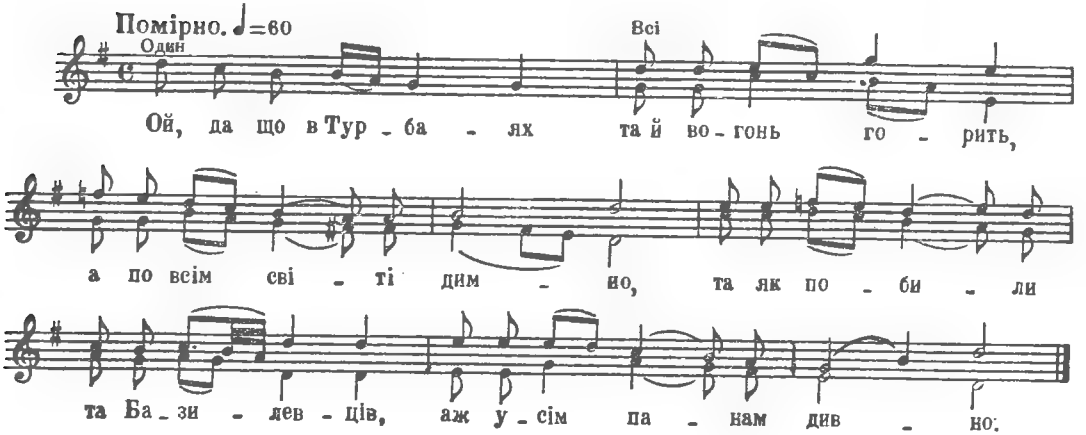

Ой, да що в Турбаях та й вогонь горить,
А по всім світі димно,
Та як побили та Базилевців.
Аж усім панам дивно.

Ой, як побили та й погромили
Ой, і перевели в тряп'я,
Та й поховали та Базилевців
В містечку Остап'я.

Ой, били жінки ще й чоловіки,
Били й малі дітки,
Та оце ж тобі, та Мар'януша,
Ой за цій півмітки

Та й оце ж тобі, та Мар'януша,
Та за цієї півмітки,
Та що не сами ми їх пряли,
А пряли й наші дітки.

ОЙ ПО ГОРІ ЖИТО

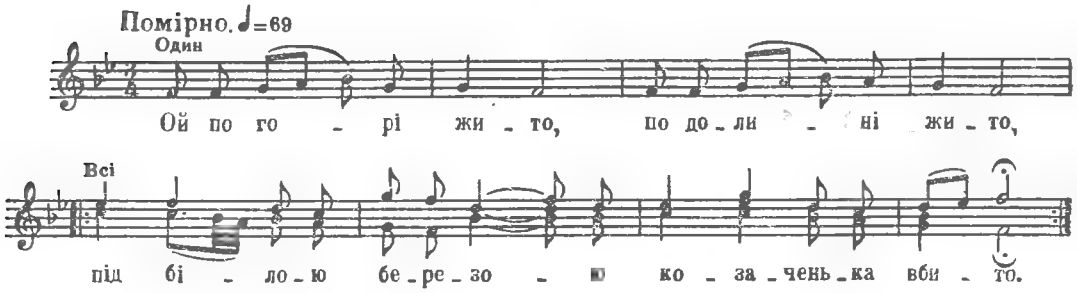

Ой по горі жито,
По долині жито,
Під білою березою
Козаченька вбито. } *Двічі*

Козаченька вбито,
Затягнено жито,
Чорним шовком-китайкою
Головка накрита. } *Двічі*

Ой прийшла ж його мила,
Китаєчку підоймила,
Китаєчку підоймила
Та й заголосила: } *Двічі*

«Чи ти з коня вбився,
Чи з дороги зблудився,
Чи ти в мене, молодую,
Так вірно влюбився?» } *Двічі*

«Я з коня не вбився
І з дороги не зблудився,
Лиш я в тебе, молодую,
Так вірно влюбився». } *Двічі*

ОЙ У ЛУЗІ ТА ЩЕ И ПРИ БЕРЕЗІ

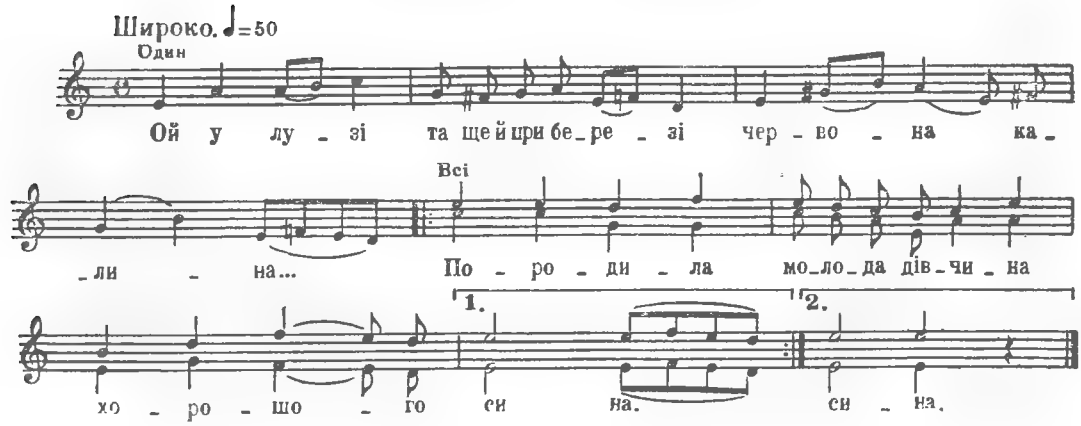

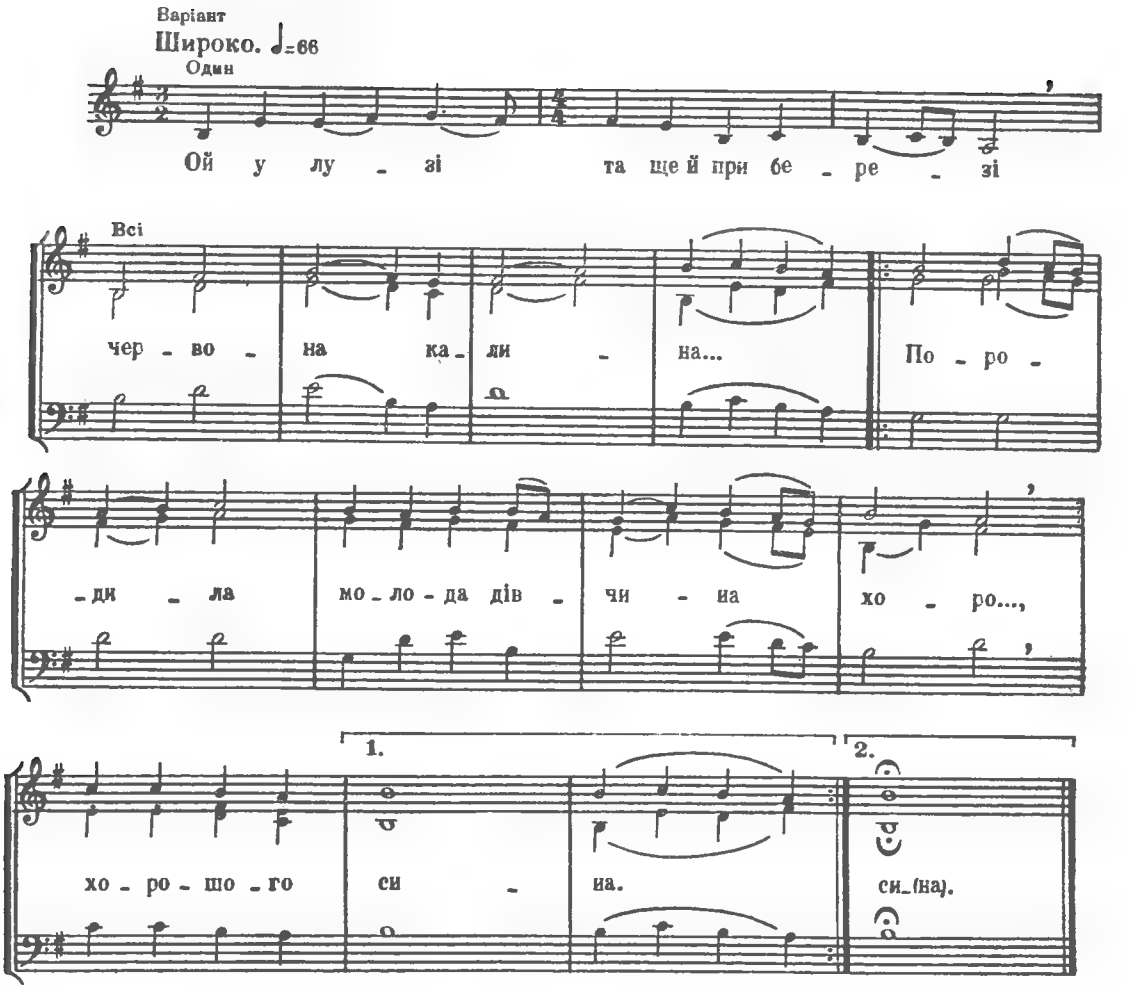

Ой у лузі та ще й при березі
Червона калина...
Породила молода дівчина
Хоро..., хорошого сина. } *Двічі*

Вона його та ще й породила
В зеленій діброві,
Та не дала тому козакові
Ні ща..., ні щастя, ні долі. } *Двічі*

Та й не дала тому козакові
Ні щастя, ні долі,
Тільки дала тому козакові
Та чо.., та чорнії брови. } *Двічі*

«Було б тобі, моя рідна мати,
Цих брів не давати,
Було б тобі, моя рідна мати,
Щастя, щастя-долю дати!» } *Двічі*

Розвивайся ти, сухий дубе,—
Завтра мороз буде!..
Убирайся, молодий козаче,—
Завтра, завтра похід буде! } *Двічі*

«Я морозу та ще й не боюся,—
Зараз розів'юся!»
«Я походу та ще й не боюся,—
Зараз, зараз уберуся!..» } *Двічі*

ІЗ-ЗА ГІР, З-ЗА ГІР ВИЛІТАВ СОКІЛ

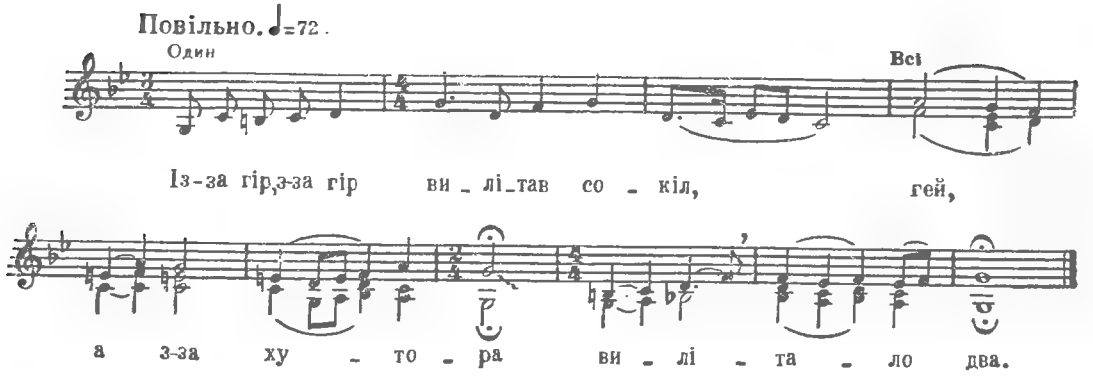

Із-за гір, з-за гір
Вилітав сокіл,
Гей, а з-за хутора
Вилітало два.

А з-за хутора
Вилітало два,
Гей, та один другого
Братом називав.

«Ой ти, брат-сокіл,
Високо літав,
Гей, високо літав.
Що ж ти, брат, видав?»

«Видав же я, брат,
Зеленеє жито,
Гей, а у тому житі
Козака вбито.

Вбито козака
Не теперечки,
Гей, виросла трава
Між реберечки».

ЩО З-ЗА ГІР, З-ЗА ГІР

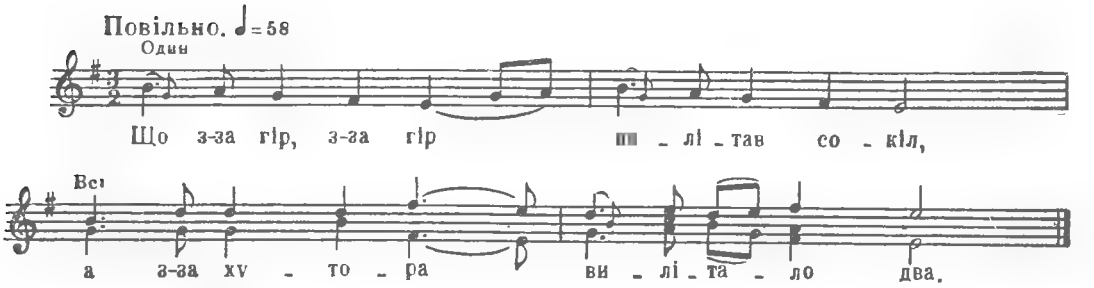

Що з-за гір, з-за гір
Вилітав сокіл,
А з-за хутора
Вилітало два.

А з-за хутора
Вилітало два,
Один одного
Братом назива.

Один одного
Братом назива.
«Ой ти, брат-сокіл,
Високо літав.

Ой ти, брат-сокіл,
Високо літав.
Високо літав,
Ой що ж ти видав?»

«Ой видав же я
Зелене жито,
Зелене жито,
Де парня вбито.

Ой його ж вбито
Не теперичка,
Поросла трава
Крізь реберечка.

Поросла трава
Крізь реберечка,
Зацвіли цвіти
Кругом сердечка».

ТА НЕ ЖУР МЕНЕ, МОЯ МАТИ

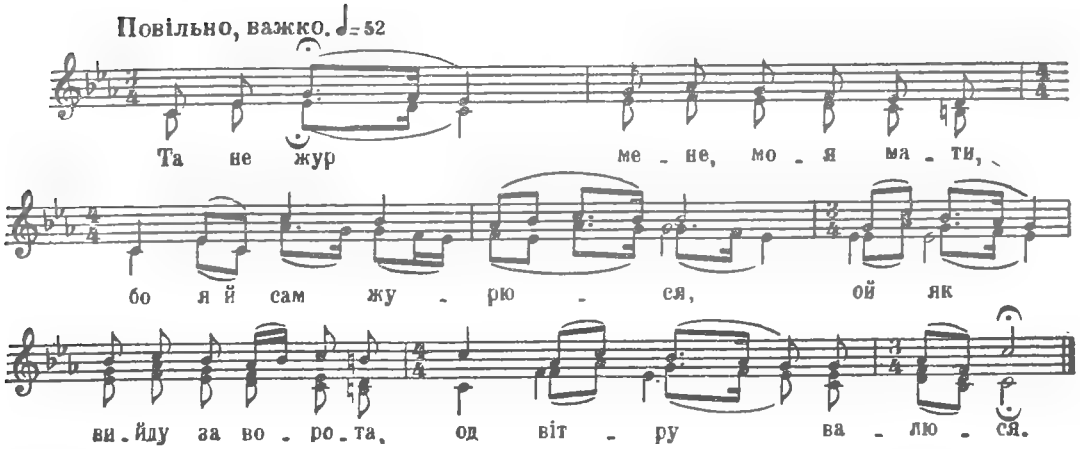

Та не жур мене, моя мати,
Бо я й сам журюся,
Ой як вийду за ворота,
Од вітру валюся.

Ой осідлаю кониченька,
Коня вороного,
Нехай несе в чисте поле
Мене, молодого.

В чистім полі тирса шумить,
Катран зеленіє,
В чистім полі своя воля,
Аж серце німіє.

ОЙ У ПОЛІ ДВА ДУБКА

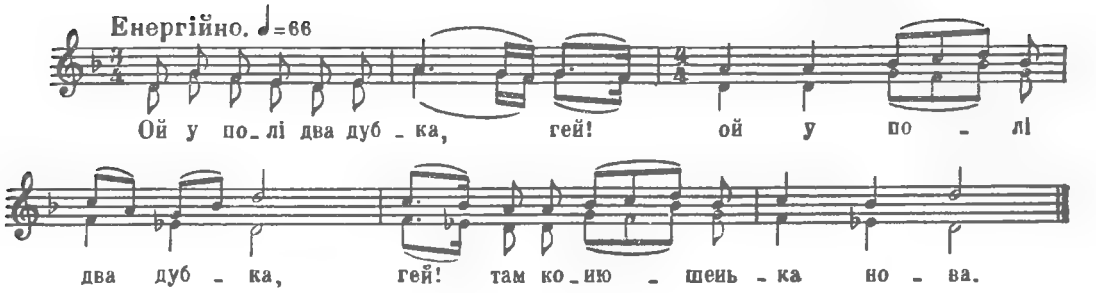

Ой у полі два дубка, гей! (2)
Там конюшенька нова.
Там конюшенька нова, гей! (2)
Там стояло три коня.
Там стояло три коня, гей! (2)
Три коники вороних.
Три коники вороних, гей! (2)
Три кучери молодих.
Піди, кучер, подивись, гей! (2)
Чи всі коні п'ють, їдять.
Чи всі коні п'ють, їдять, гей! (2)
Чи веселії стоять?
Усі коні п'ють, їдять, гей! (2)
І веселії стоять.
Тільки один кінь не п'є, гей! (2)
Під собою землю б'є.
Під собою землю б'є, гей! (2)
Він доріженьку чує.
Він доріженьку чує, гей! (2)
Там пригодонька буде.
Там пригодонька буде, гей! (2)
Там козаченько помре.

ЩУКА-РИБА В МОРІ

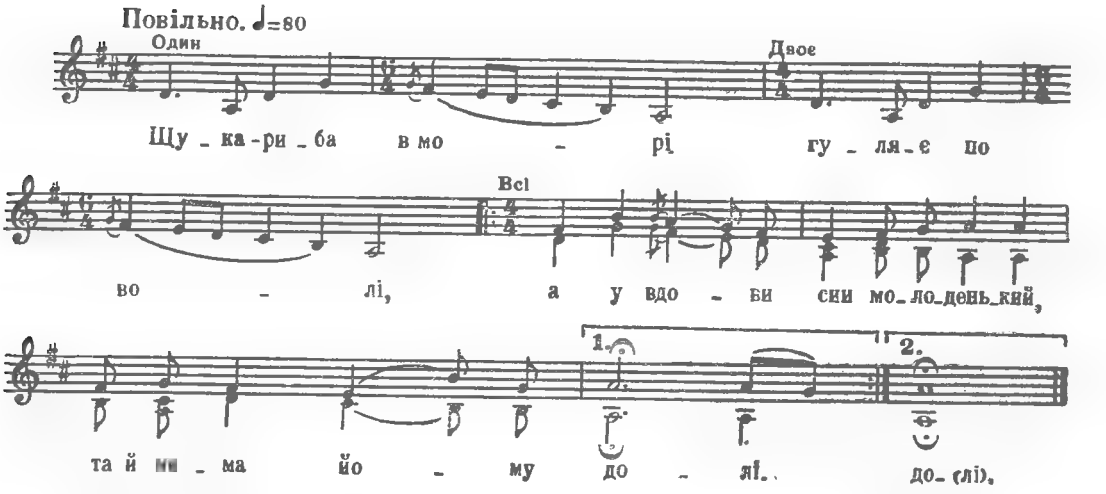

Щука-риба в морі
Гуляє по волі,
А у вдови син молоденький,
Та й нема йому долі. } *Двічі*

Тільки тії долі,
Що чорнії брови,
Кінь вороний, сам молодий —
Десь гуляє по полі. } *Двічі*

Вийшла його мати
На лан жито жати,
Летів орел сизокрилий —
Вона стала питати:

Двічі

«Орле сизокрилий,
Високо літаєш,
Чи не бачив ти мого сина,—
Десь у полі гуляє».

Двічі

«Ой бачив я сина,
Та він не гуляє,
Лежить же він край дороги,
Та лежить-спочиває.

Двічі

Над ним його коник,
Коник вороненький,
А над його білим тілом
Ворон пролітає».

Двічі

ПУЩУ КОНЯ, ОЙ НА ЯР, НА ДОЛИНУ

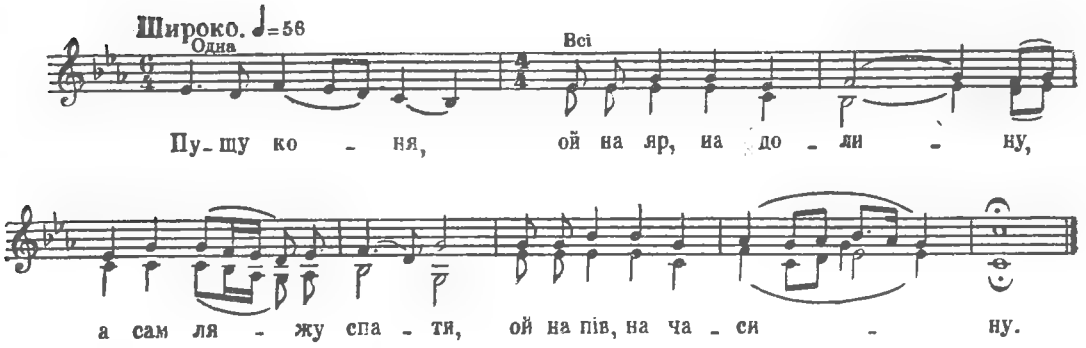

Пущу коня, ой на яр, на долину,
А сам ляжу спати, ой на пів, на часину.

Ой не спав козак, ой не час, не годину,
Ой да де взялася, ой молода дівчина.

Де взялася, ой молода дівчина,
Ой да та зірвала у саду травиченьку.

Та зірвала у саду травиченьку,
Ой да та вмочила у воду-криниченьку.

Та вмочила у воду-криниченьку,
Ой да та вдарила парня по личеньку.

«Вставай, парню! Ой годі тобі спати!
Ой да наїхали, ой турки і татари!

Наїхали, ой турки і татари,
Ой да хотять тебе, ой парня, зарубати.

Хотять тебе, ой парня, зарубати,
Коня вороного із собою забрати».

ЗА НАШОЮ СЛОБОДОЮ

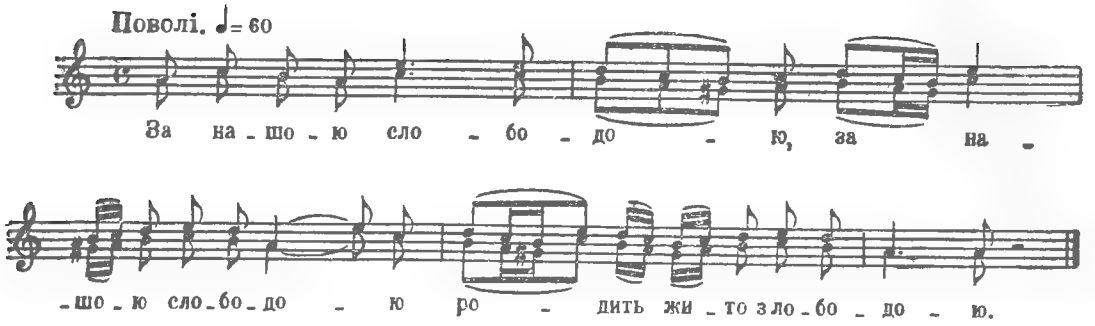

За нашою слободою (2)
Родить жито з лободою.

Родить жито ще й пшениця, (2)
А чом козак не жениться?

Посилає мене мати (2)
Зеленого жита жати.

Не подоба мені, мати, (2)
Зеленого жита жати;

Та подоба мені, мати, (2)
Кониченька осідлати,

Кониченька осідлати, (2)
На Вкраїну поїхати.

Ой поїхав на Вкраїну, (2)
Пустив коня на долину,

А сідельце — на калину, (2)
А сам приліг на годину.

Ой хто мене вірно любить, (2)
То той рано мене збудить!

Ой добрая годинонька: (2)
Десь узялась дівчинонька.

Десь узялась дівчинонька, (2)
Білявая на личеньку,

Та полола пшениченьку, (2)
Та вирвала травиченьку,

Та вдарила по личеньку: (2)
«Вставай, вставай, козаченьку.

Вставай, вставай: годі спати, (2)
Бо вже коня не видати!»

СМУТНИЙ ВЕЧІР, ТИХИЙ РАНОК

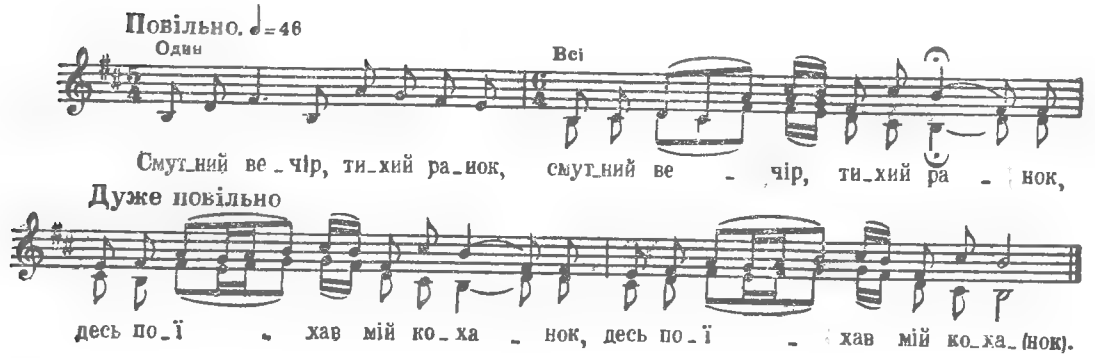

Смутний вечір, тихий ранок, (2)
Десь поїхав мій коханок. (2)

Десь поїхав та й бариться, (2)
Серце ж моє печалиться. (2)

Милий їхав, а я бачу, (2)
Він сміється, а я плачу. (2)

Він об'їхав всю Росію (2)
Та й вернувся на Вкраїну. (2)

Пустив коня на долину, (2)
Сіделечко на калину,
Сам ліг спати на часину.

Спить часину, спить другую, (2)
А третюю щасливую. (2)

Де взялася дівка брава, (2)
Вона коня осідлала, (2)

Та й зірвала травиченьку, (2)
Та й вдарила по личеньку. (2)

«Вставай, козак, годі спати: (2)
Ідуть турки воювати. (2)

Ідуть турки з татарами, (2)
Візьмуть коня з поводами. (2)

Візьмуть коня — другий буде. (2)
Візьмуть тебе — та й не буде». (2)

СМУТНИЙ ВЕЧІР, СМУТНИЙ РАНОК

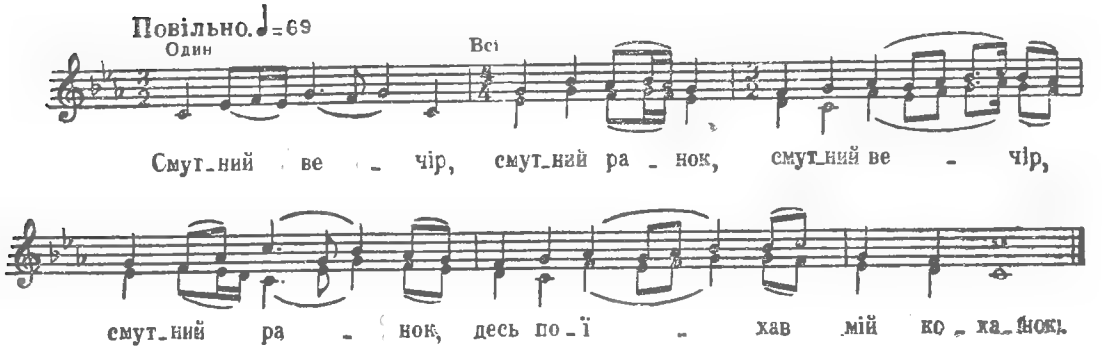

Смутний вечір, смутний ранок, (2)
Десь поїхав мій коханок.

Десь поїхав та й бариться, (2)
Серце ж моє печалиться.

Десь поїхав, та й немає, (2)
Серце ж моє умліває.

Ой вийду я на той ганок, (2)
Чи не їде мій коханок.

Ой він їде, а я бачу, (2)
Він сміється, а я плачу.

Він сміється ще й моргає, (2)
Нагайкою коня крає.

Нагайкою коня крає, (2)
Всю Вкраїну об'їжджає.

Як об'їхав всю Вкраїну, (2)
Пустив коня на долину.

Пустив коня на долину, (2)
А сідельце під калину.

А сідельце під калину, (2)
Сам ліг спати на годину.

Спав годину, спав другую, (2)
Ще й третю щасливую.

Добра була годинонька, (2)
Що прибула дівчинонька.

Та й боїться приступити, (2)
Щоб козака не збудити.

Та вирвала травиченьку, (2)
Та вдарила по личеньку:

«Вставай, козак, годі спати, (2)
Бо йдуть турки коня брати.

Бо йдуть турки з татарами, (2)
Візьмуть коня з поводами.

Візьмуть коня ще й сідельце, (2)
Тебе заб'ють, моє серце.

Візьмуть коня — другий буде, (2)
Тебе заб'ють — то жаль буде».

ОЙ ВИ, ГАЛКИ, ВИ ЧОРНІ ЧУБАРКИ

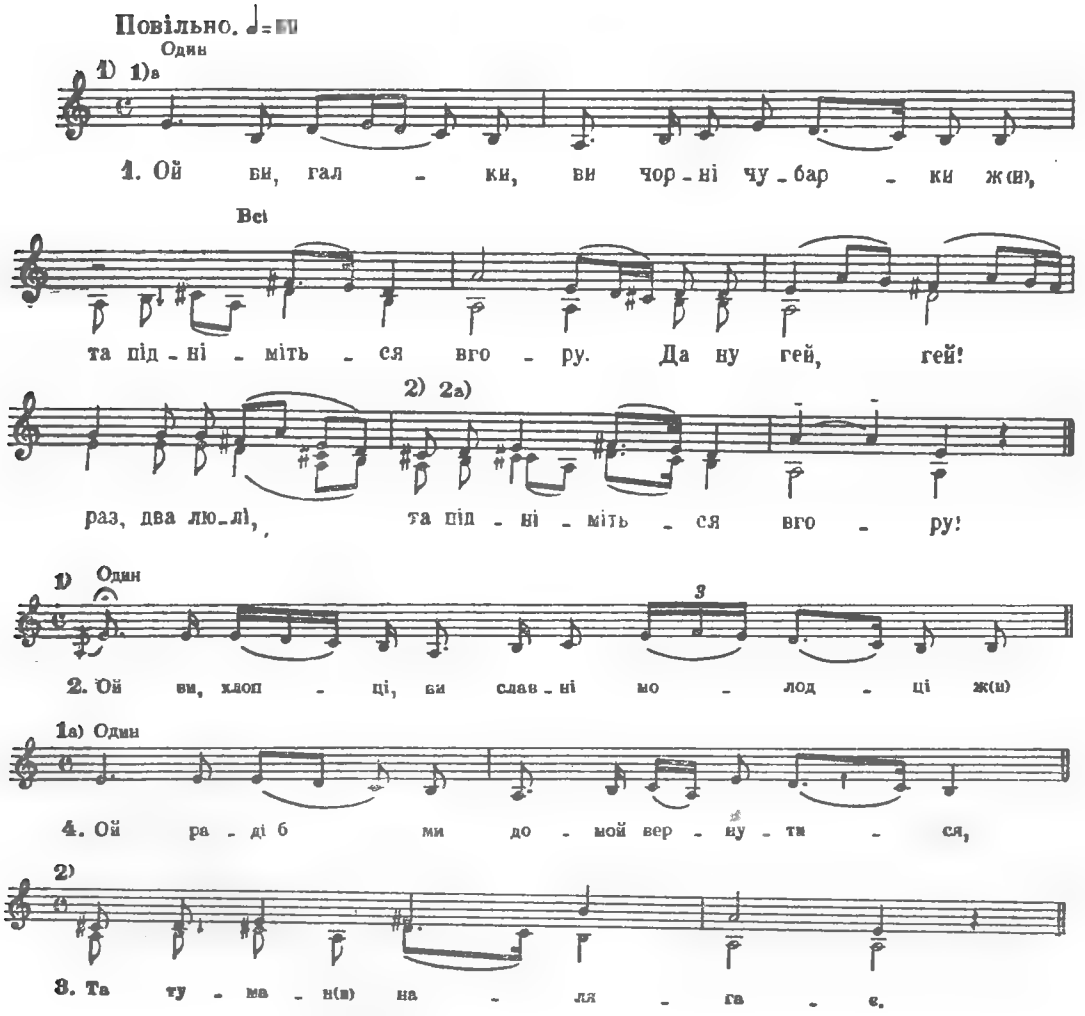

Ой ви, галки, ви чорні чубарки,
Та підніміться вгору.
Да ну гей, гей! раз, два, люлі,
Та підніміться вгору!

Ой ви, хлопці, ви славні молодці,
Та верніться додому.
Да ну гей, гей! раз, два, люлі,
Та верніться додому.

Ой раді б ми вгору піднятися,
Та туман налягає.
Да ну гей, гей! раз, два, люлі,
Та туман налягає.

Ой раді б ми домой вернутися,
Та гетьман не пускає.
Да ну гей, гей! раз, два, люлі,
Та гетьман не пускає.

Не так геьтман, ой да не так гетьман,
Та як гетьманська мати.
Да ну гей, гей! раз, два, люлі,
Та як гетьманська мати.

Хоче ж нами, нами, молодцями,
Та турка звоювати.
Да ну гей, гей! раз, два, люлі,
Та турка звоювати.

А ми турка, турка не звоюєм,
А тільки роздратуєм,
Да ну гей, гей! раз, два, люлі,
Да тільки роздратуєм.

ГЕЙ, КОЛИСЬ БУЛА РОЗКІШ-ВОЛЯ

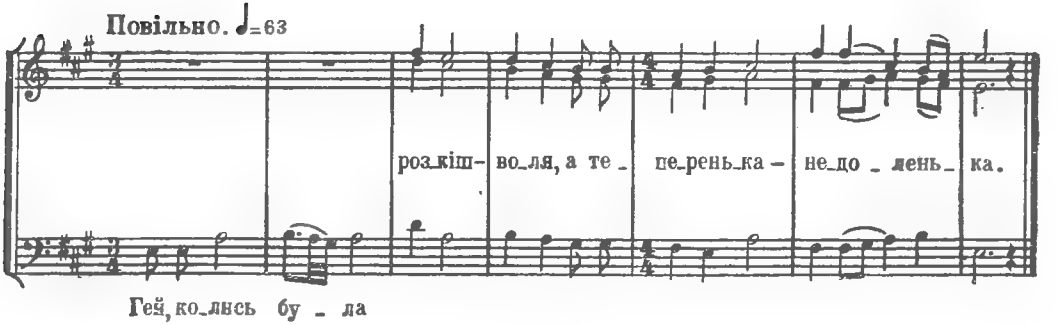

Гей, колись була розкіш-воля,
А теперенька — недоленька.

А теперенька — недоленька;
Та болить серце й головонька.

А чорна хмара наступає,
А дрібен дощик накрапає.

А дрібен дощик накрапає,
А мати сина научає:

«Та слухай, сину, мого слова,
Та не йди нігде, сиди дома!»

Син матері не послухав,
Осідлав коня та й поїхав.

Менша сестра коня веде,
Середульша — сідло несе.

«А коли, брате, в гості прийдеш?» —
А старша сестра брата пита.

«Візьми, сестро, піску в жменю
Та посій, сестро, на каменю.

А коли, сестро, пісок зійде,
А тоді братик в гості прийде».

Нема з піску, нема сходу,
Та нема брата із походу!

ОЙ КРЯЧЕ, КРЯЧЕ ТА Й ЧОРНЕНЬКИЙ ВОРОН

Протяжно. ♩=56

Ой кря-че, кря-че та й чор-нень-кий во-рон
та й у лу-зі над во-до-ю, ой пла-че, пла-че
мо-ло-дий ко-за-че на ко-ни-ку во-ро-но-му.

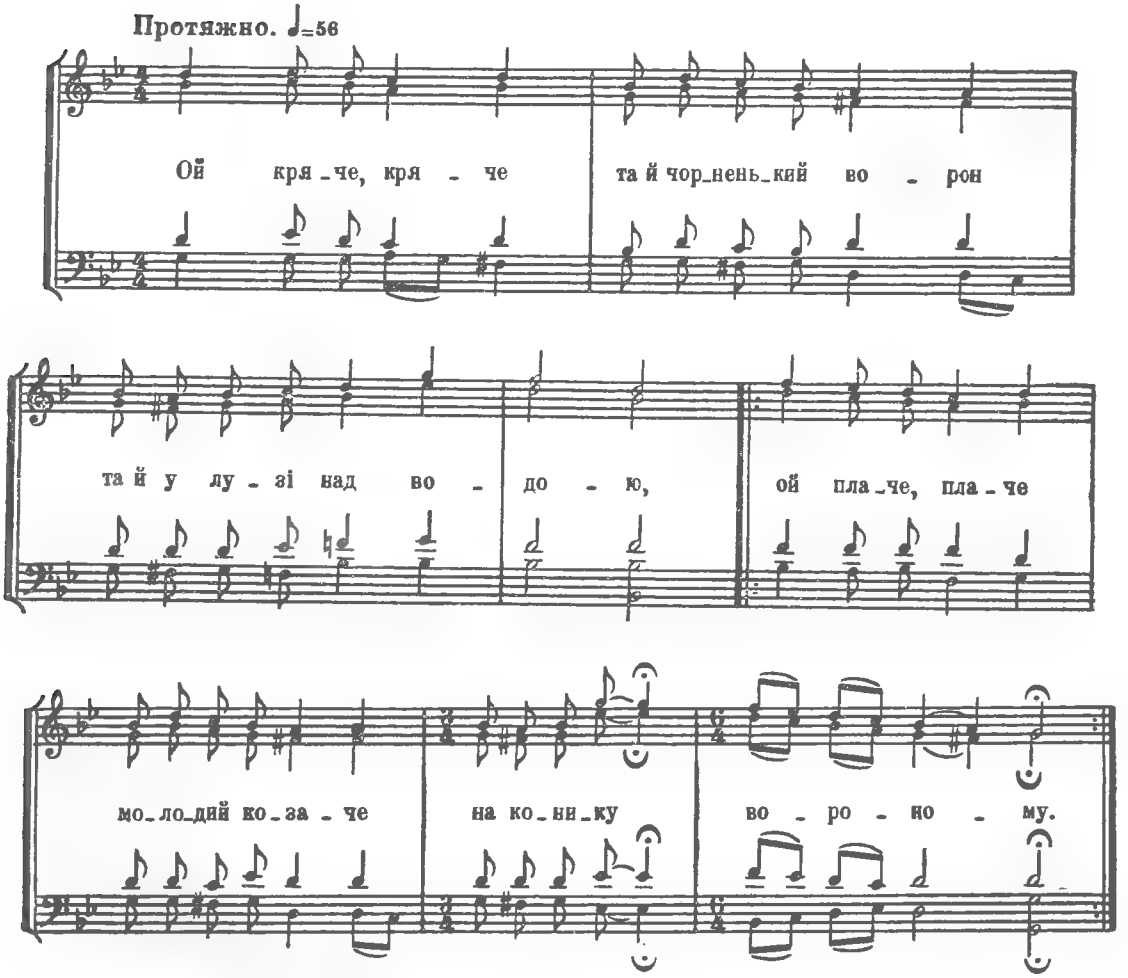

Ой кряче, кряче та й чорненький ворон
Та й у лузі над водою,
Ой плаче, плаче молодий козаче } *Двічі*
На конику вороному.

Вороний коню, заграй підо мною
Та розбий ти тугу мою,
Розбий мою тугу по темному лугу,
Козакові молодому! } *Двічі*

Ой іде козак та доріженькою,
Слізоньками умивається:
Десь моя ненька, десь моя старенька
Та за мною побивається } *Двічі*

Ой згадай мене, моя стара нене,
Сідаючи та й обідати,—
Десь моя дитина на чужій сторонці
Та нікому та й одвідати. } *Двічі*

ОЙ ТАМ ЗА ДУНАЄМ

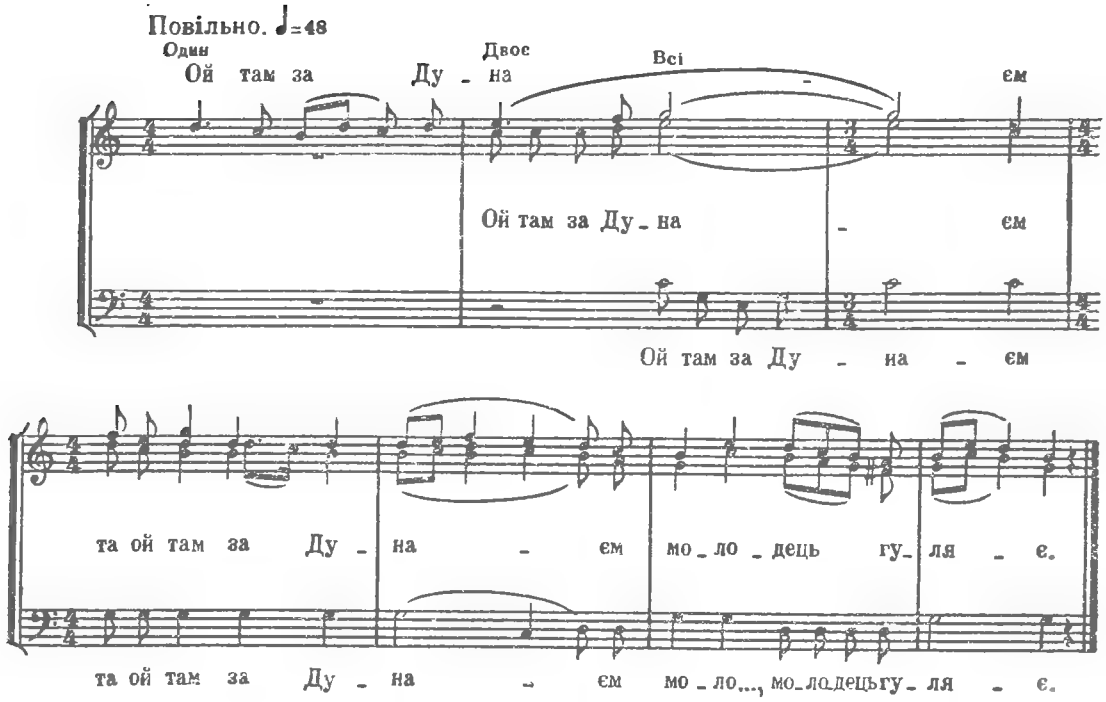

Ой там за Дунаєм
Та ой там за Дунаєм
Молодець гуляє.

Молодець гуляє,
Та молодець гуляє,
Він кричить-гукає:

«Подай перевозу
Та подай перевозу,
Я й перевезуся.

Я й перевезуся,
Та й перевезуся
На той бочок моря».

III. ЧУМАЦЬКІ, БУРЛАЦЬКІ, НАЙМИТСЬКІ, РЕКРУТСЬКІ ТА СОЛДАТСЬКІ

У НЕДІЛЮ РАНО-ВРАНЦІ

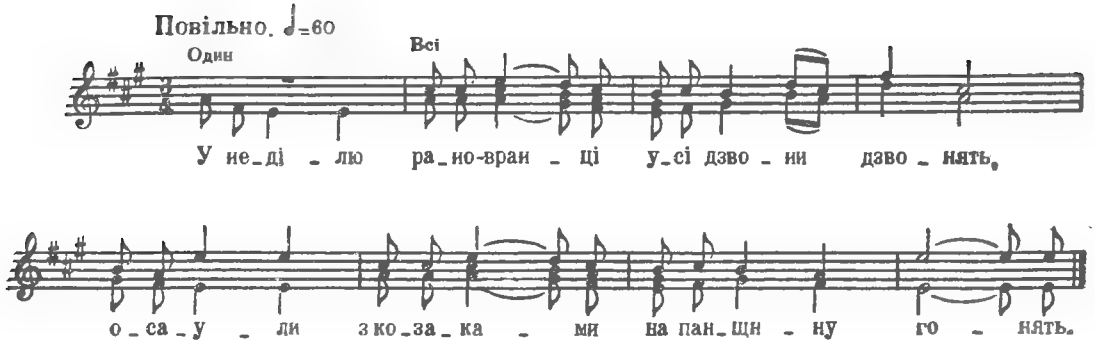

У неділю рано-вранці
Усі дзвони дзвонять,
Осаули з козаками
На панщину гонять.

А в нашого оконома
Шовкові онучі...
Плачуть, плачуть бідні люди,
На панщину йдучи.

А в нашого оконома
Червоная шапка...
Як приїде на панщину,
Скаче, як та жабка.

А вже вечір вечоріє,
Сонце над вербами...
«Пусти, пане окономе,
Додому з серпами!

Скажи, пане окономе,
Скажи, розпроклятий,
Хто ж то буде жито жати,
Коли нас не стане?

Ой не думай, окономе,
Що ми не бадьорі!
Як повстанем проти царів —
Перевернем гори».

ТА ВОЗИ РИПЛЯТЬ

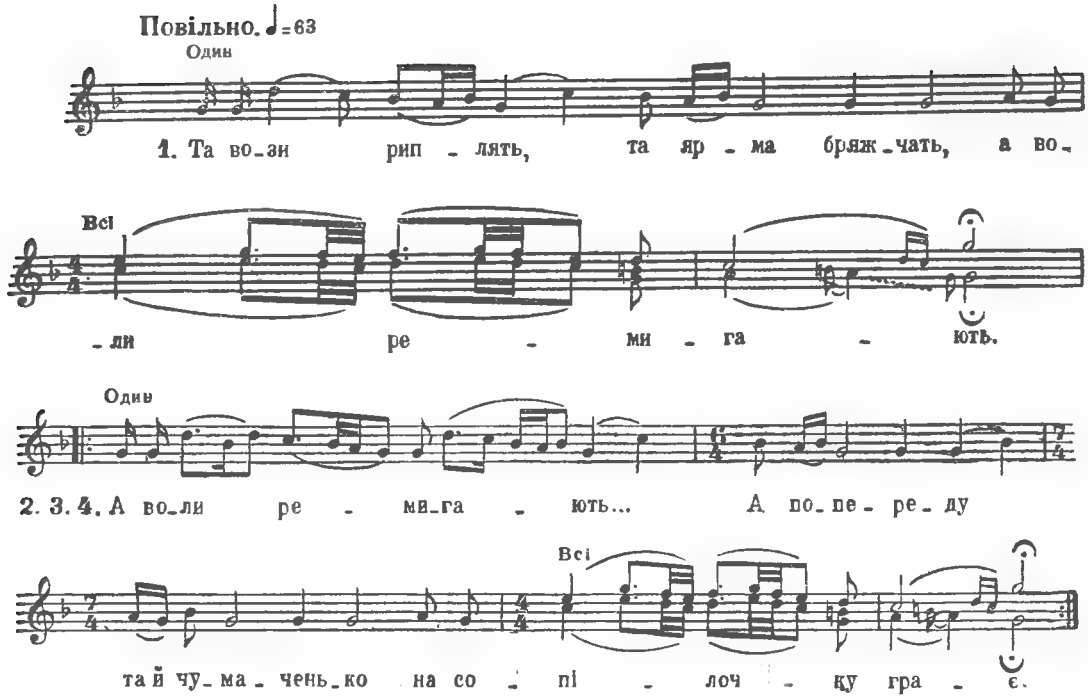

Та вози риплять, та ярма бряжчать,
А воли ремигають.

А воли ремигають...
А попереду та й чумаченько
На сопілочку грає.

На сопілочку грає...
А сопілочка та в барвіночка,
А оріхове денце.

А оріхове денце...
Ой як заграє та чумак вранці,
Та й болить моє серце.

ТА БОЛЯТЬ РУЧКИ

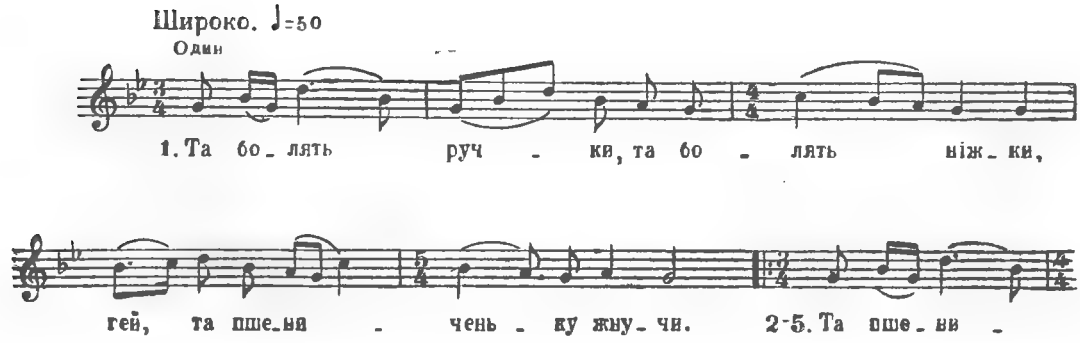

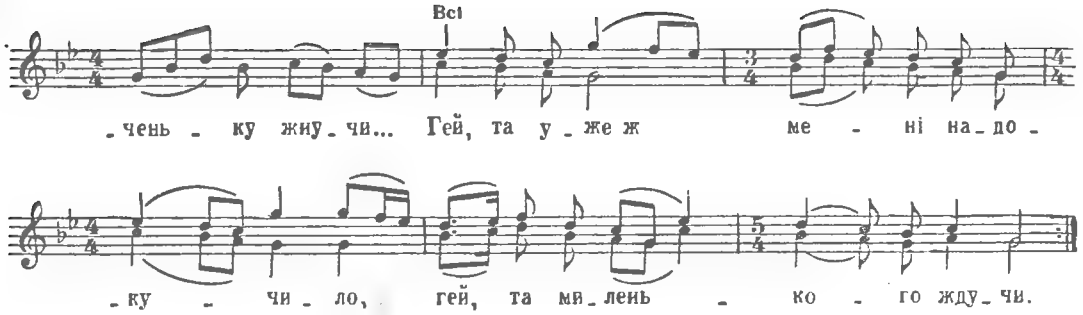

Та болять ручки, та болять ніжки,
Гей, та пшениченьку жнучи.

Та пшениченьку жнучи...
Гей, та уже ж мені надокучило,
Гей, та миленького ждучи.

Гей, та миленького ждучи...
Ой із-за гори та із-за кручі,
Гей, та риплять вози йдучи.

Та риплять вози йдучи...
Гей, та вози риплять, ■ ярма бряжчать,
Гей, ■ воли ремигають.

А воли ремигають...
Гей, ■ попереду йде чумаченько.
Гей, на сопілочку грає.

ЇХАВ ЧУМАК ІЗ КРИМУ ДОДОМУ

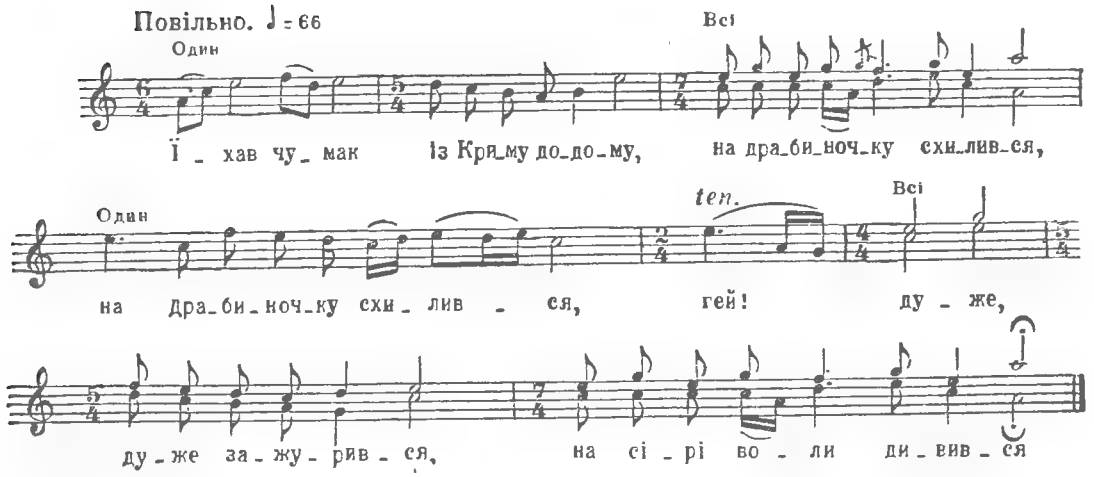

Їхав чумак із Криму додому,
На драбиночку схилився,
На драбиночку схилився, гей!
Дуже, дуже зажурився,
На сірі воли дивився.

«Гей, чумаче, чумаче-бурлаче,
Та чого ж ти зажурився,
Та чого ж ти зажурився, гей!
Чи сірі воли пристали,
Чи з доріженьки ізбився?»

«Не пристали й воли, з дороги не збився,
З дороги не збився,
Одна думка серце в'ялить, гей!
Чумаченько молоденький
Та без доленьки вродився!»

Та риба в морі, та й та пару має,
Та й та пару має,
Тільки йому, молодому, гей!
В світі пароньки немає,
В світі пароньки немає.

Та тільки ж йому, тільки ж йому пари,
Що ті очі карі,
Тільки ж йому до любові, гей!
Що ті чорні брови.
Що ті чорні брови.

ЇХАВ, ЇХАВ ТА ЧУМАК МАКАРА

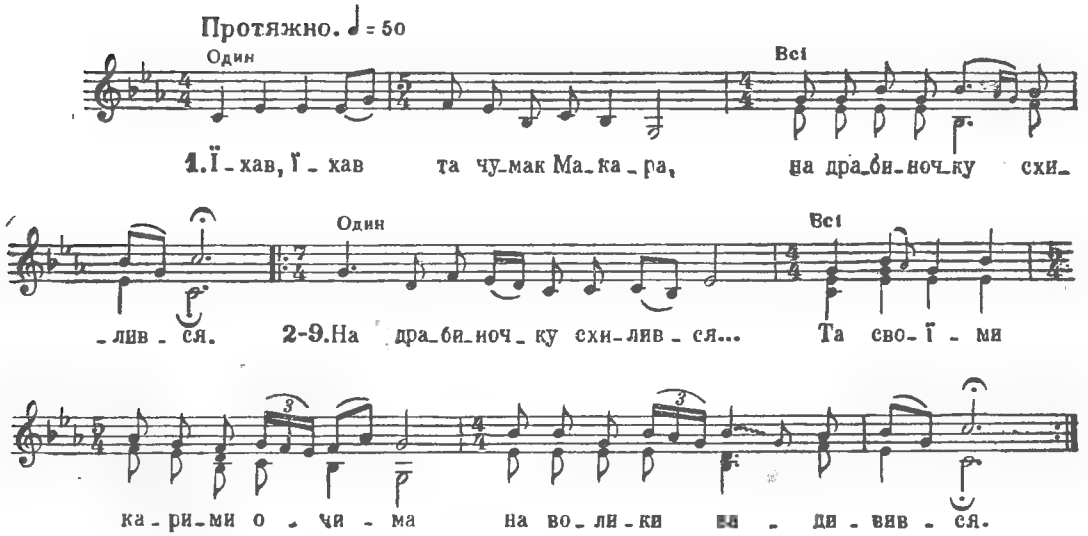

Їхав, їхав та чумак Макара,
На драбиночку схилився.

На драбиночку схилився...
Та своїми карими очима
На волики задивився.

На волики задивився...
«Ой гей, воли сірі, половії,
Хто над вами паном буде?

Хто над вами паном буде...
А як мене, чумака Макари,
Та й на світі не буде?

Та й на світі не буде...»
Іде, їде та чумак Макара
Та й з косариків сміється.

Та й з косариків сміється...
Смійся, смійся, та чумак Макара,
За сміх тобі горе буде.

За сміх тобі горе буде...
Прийде осінь, сирая погода,
Треба тобі сіна буде.

Треба тобі сіна буде...
Прийшла осінь, сирая погода,
Стали воли приставати.

Стали воли приставати...
Бере чумак ремінний налигач
Та йде сіна купувати.

ІХАВ ЧУМАК ІЗ ДОНУ ДОДОМУ

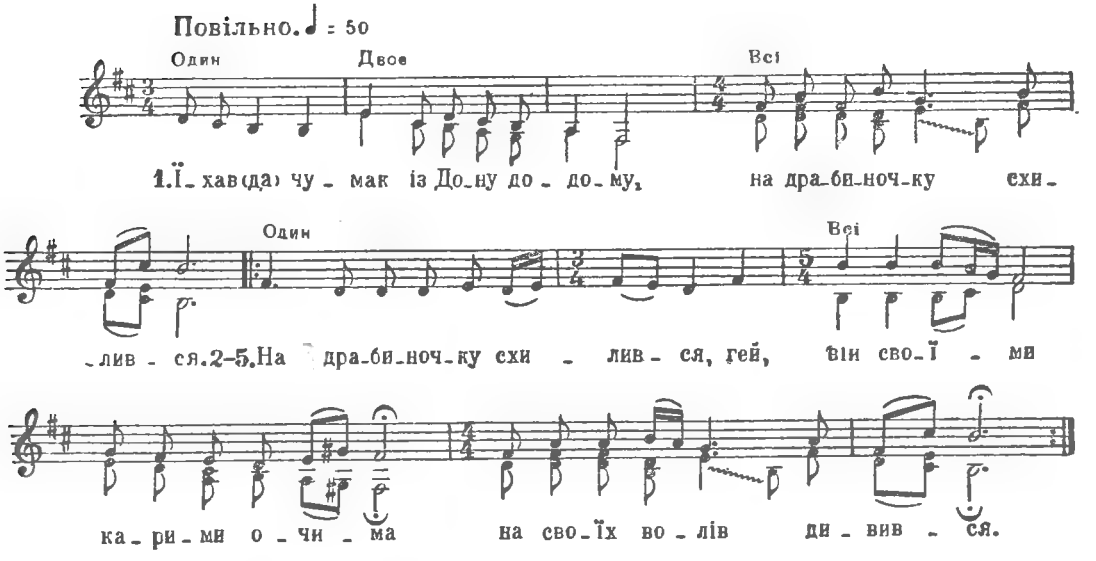

Їхав чумак із Дону додому,
На драбиночку схилився.

На драбиночку схилився, гей,
Він своїми карими очима
На своїх волів дивився.

На своїх волів дивився, гей,
Воли мої, сірі-половії,
Хто ж вас буде шанувати?

Хто ж вас буде шанувати, гей,
Ой гей, та той буде шанувати,
Хто над вами паном буде.

Хто над вами паном буде, гей,
Ой гей, та той буде шанувати,
Хто вас буде годувати.

ОЙ ЗА ЛУЖКОМ, ЗА ТЕМНЕНЬКИМ

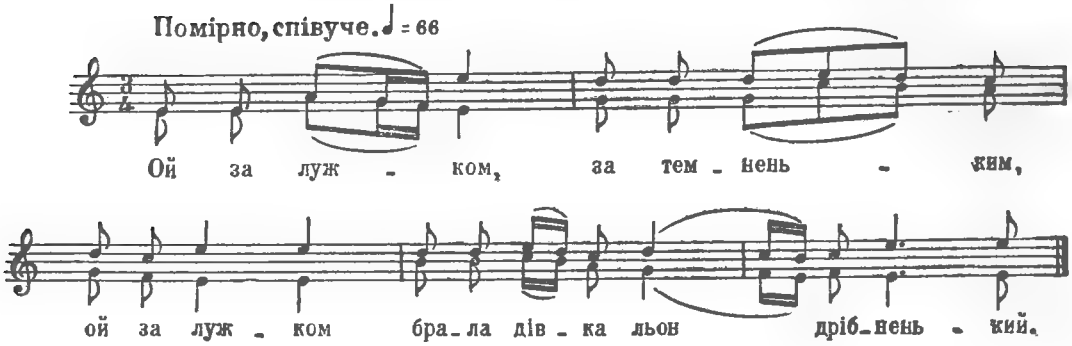

Ой за лужком, за темненьким,
Ой за лужком
Брала дівка льон дрібненький.

Брала вона, вибирала,
Брала вона
Та й до личенька рівняла.

«Личко ж моє, рум'яненьке
Личко ж моє,
Кому будеш ти вірненьке?

Чи попові, чи дякові,
Чи попові,
А чи тому чумакові?»

Чумак ярма нариває,
Чумак ярма,
Сірі воли запрягає.

Сірі воли запрягає,
Сірі воли,
Сам в дорогу виїжджає.

Сам в дорогу виїжджає,
Сам в дорогу,
Жінку вдома покидає.

«Зоставайся, жоно, дома,
Зоставайся,
Рубай дрова до порога.

Рубай дрова до порога,
Рубай дрова,
Осичані до ослона.

А вже мені докучило,
А вже мені,
Ліщиною топити.

Ліщиною топити,
Ліщиною,
Горшком воду носити.

Горшком воду носити,
Горшком воду,
В сусід солі просити.

«Сусідочки-голубочки,
Сусідочки,
Дайте солі два дрібочки!

Дайте солі два дрібочки,
Дайте солі,
Научайте свої дочки,

Щоб по ночах не ходили,
Щоб по ночах,
Щоб чумаків не любили.

За чумаком добре жити,
За чумаком,
Є що їсти, є що й пити.

Є що їсти, є що й пити,
Є що їсти,
Нічим борщу посолити.

На оборі ні шерстини,
На оборі,
А в коморі ні пилини».

ЗІЙШЛО СОНЦЕ ВЕСНЯНЕЄ

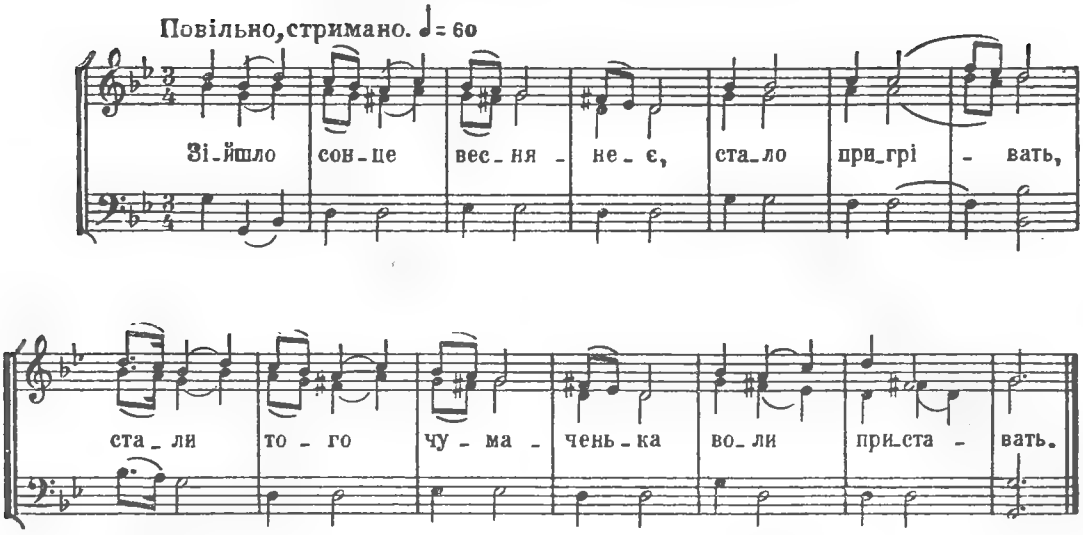

Зійшло сонце веснянеє,
Стало пригрівать,
Стали того чумаченька
Воли приставать.

Стали того чумаченька
Воли приставать,
Стали його рідні браття
В степу покидать.

«Не кидайте мене, браття,
В чужій стороні,
Викопайте криниченьку
Аж у кремені!

Викопайте криниченьку
Аж у кремені,
Чи не прийде дівчинонька
По воду к мені».

ОЙ ГОРЕ ТІЙ ЧАЙЦІ

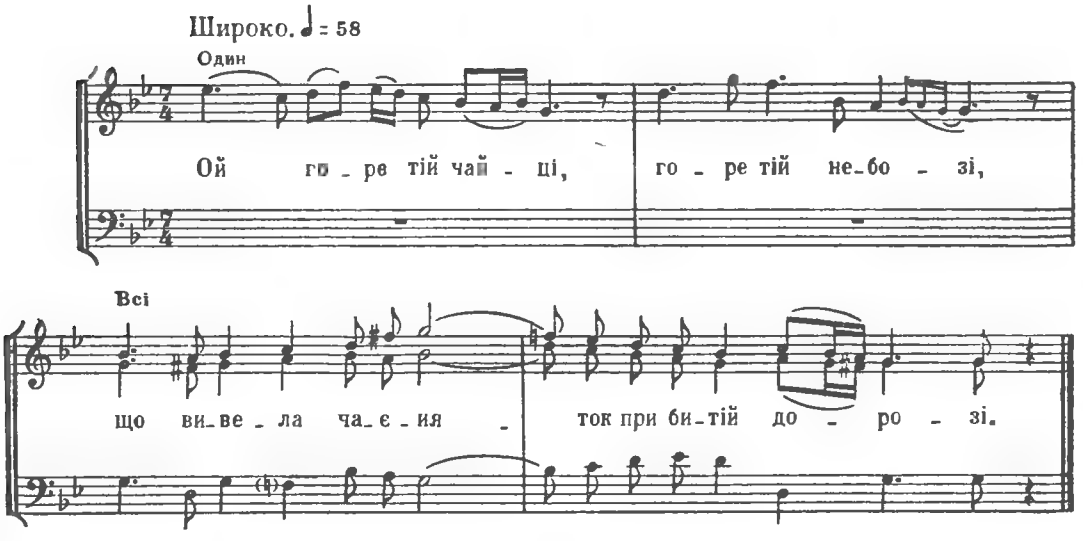

Ой горе тій чайці,
Горе тій небозі.
Що вивела чаєняток
При битій дорозі.

Ішли чумаченьки,
Воли попасали
І чаєчку ізігнали,
Чаєнят забрали.

А чаєчка в'ється,
Об дорогу б'ється,
К сирій землі припадає,
Чумака благає:

«Ой ти чумаченьку,
Ти ще молоденький,
Верни мої чаєнята,
Діточки маленькі!»

«Ой не верну, чайко,
Не верну, небого,
Бо забереш чаєняток,
Полетиш у поле».

«Не буду летіти,
Тут буду сидіти,
Буду воли завертати,
Діток доглядати!»

«Ой полети, чайко,
На зелену пашу,
Бо вже твої чаєнята
Повкидали в кашу».

«Бодай же ви, чумаченьки,
У Крим не сходили,
Як ви мої чаєнята
У каші зварили!

Бодай вам, чумаки,
Воли похворіли,
Як ви мої чаєнята
З кашею поїли!

Бодай вам, чумаки,
Воли поздихали,
Як через вас чаєнята
Навіки пропали!»

ОЙ ГОРЕ ТІЙ ЧАЙЦІ

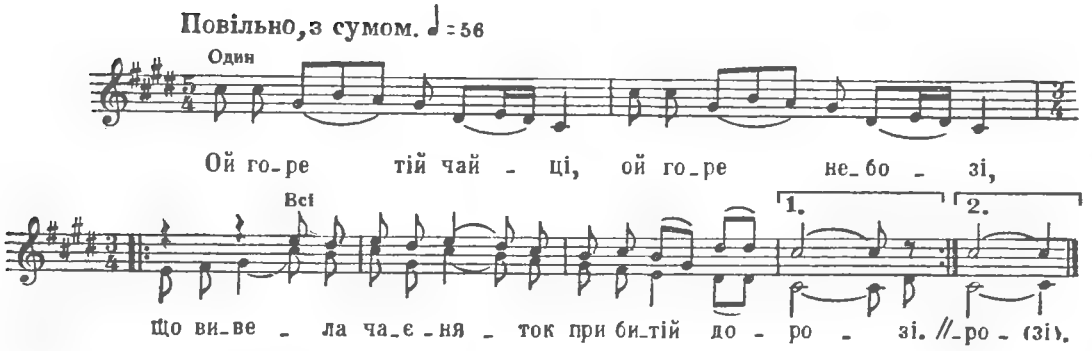

Ой горе тій чайці,
Ой горе небозі,
Що вивела чаєняток
При битій дорозі. } *Двічі*

Їхали чумаки
Із Дону додому,
Стару чаєчку зігнали,
Чаєнят забрали. } *Двічі*

А чаєчка в'ється,
Об дорогу б'ється,
К сирій землі припадає,
Чумаків благає: } *Двічі*

«Ой чумаки гожі,
Були ви в дорозі,
Ви віддайте чаєняток,
То вам бог поможе». } *Двічі*

ОЙ ЗАСЛАБ ЧУМАК

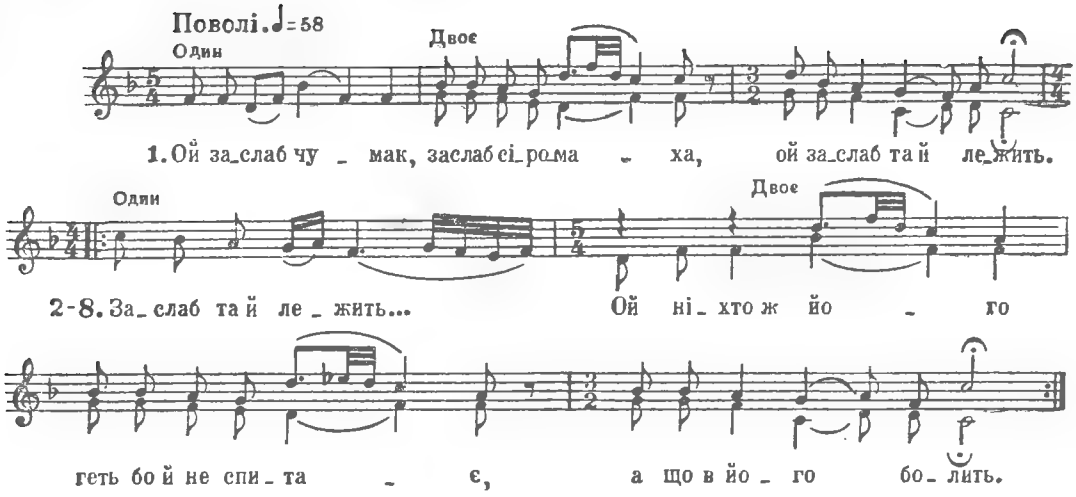

Ой заслаб чумак,
Заслаб сіромаха,
Ой заслаб та й лежить.

Заслаб та й лежить...
Ой ніхто ж його геть бо й не спитає,
А що в його болить.

Що в його болить...
Ой болять ручки, ой болять ніжки,
Ой болить голова.

Болить голова...
А бідна ж моя, бідна голівонька,
Що чужа сторона.

Чужа сторона...
Що нема роду при битій дорозі,
Ой товариш один.

Товариш один...
«Ой товаришу, ой ти ж вірний брате,
Ой не кидай мене.

Не кидай мене...
А продай воли сірі половії —
Ой поховай мене.

Поховай мене...
Та продай вози, ярма ще й занози,
Ой поминай мене».

ОЙ ХОДИВ ЧУМАК

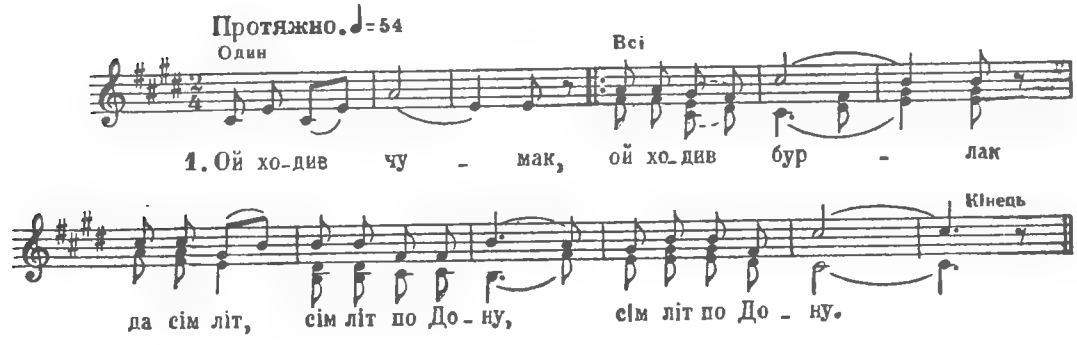

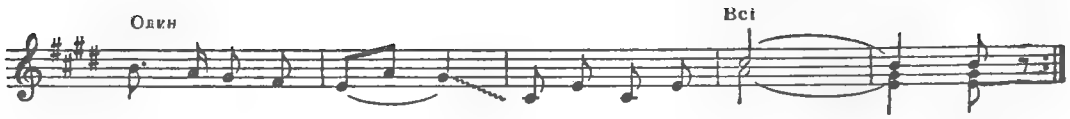

Ой ходив чумак, ой ходив бурлак
Да сім літ, сім літ по Дону, сім літ по Дону.

Сім літ по Дону...
Да не случилося чумаку в дорозі
Від роду, від роду йому, від роду йому.

Від роду йому...
Тільки случилося чумаку в дорозі
Із Криму, з Криму ідучи, з Криму ідучи.

З Криму ідучи...
Да по тому шляху, да по тому шляху
Да волів, волів пасучи, волів пасучи.

ЗІБРАЛИСЯ ВСІ БУРЛАКИ

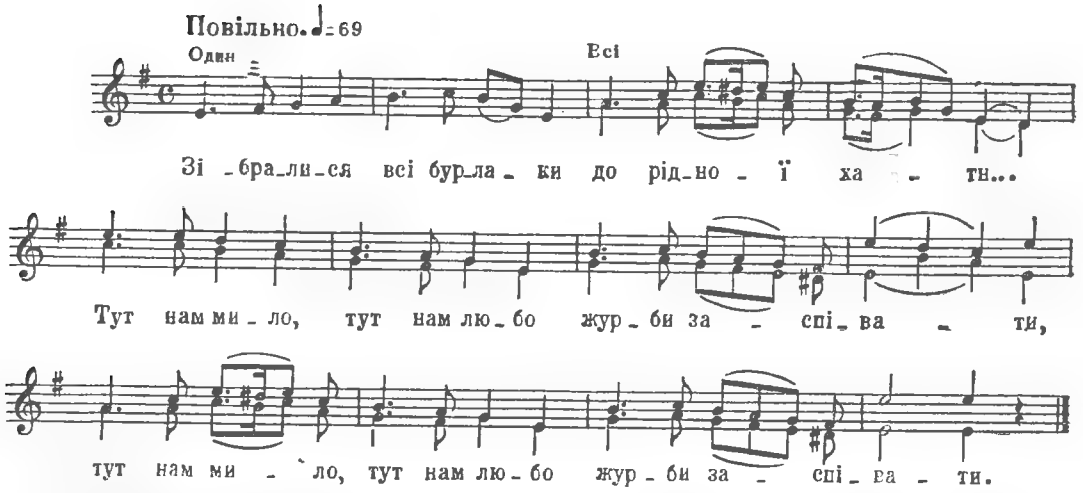

Зібралися всі бурлаки
До рідної хати...
Тут нам мило, тут нам любо
Журби заспівати. } *Двічі*

Ти, царице Катерино,
Що ти наробила!
Край веселий, гай зелений
Панам роздарила! } *Двічі*

Багатому розпродала
Від краю до краю,
А бідному зоставила
Те, де поховають. } *Двічі*

Бо цариця Катерина
Добре в карти грала,
Вона наше усе добро
Та й попрограла. } *Двічі*

А ти, графе, ти, Потоцький,
Розпроклятий сину,
Занапастив свою Польщу
Та взяв Україну! } *Двічі*

Думав, було, на Вкраїні,
Щоб королем стати!
Пропадеш ти сам тепер
Та ще й твоя мати! } *Двічі*

Грай же котрий на сопілку —
Сумно так сидіти!
Що діється тепер в світі,
Да чиї ж ми діти? } *Двічі*

ОЙ ХТО НЕ СЛУЖИВ ОЙ ТА И У БАГАТИРЯ

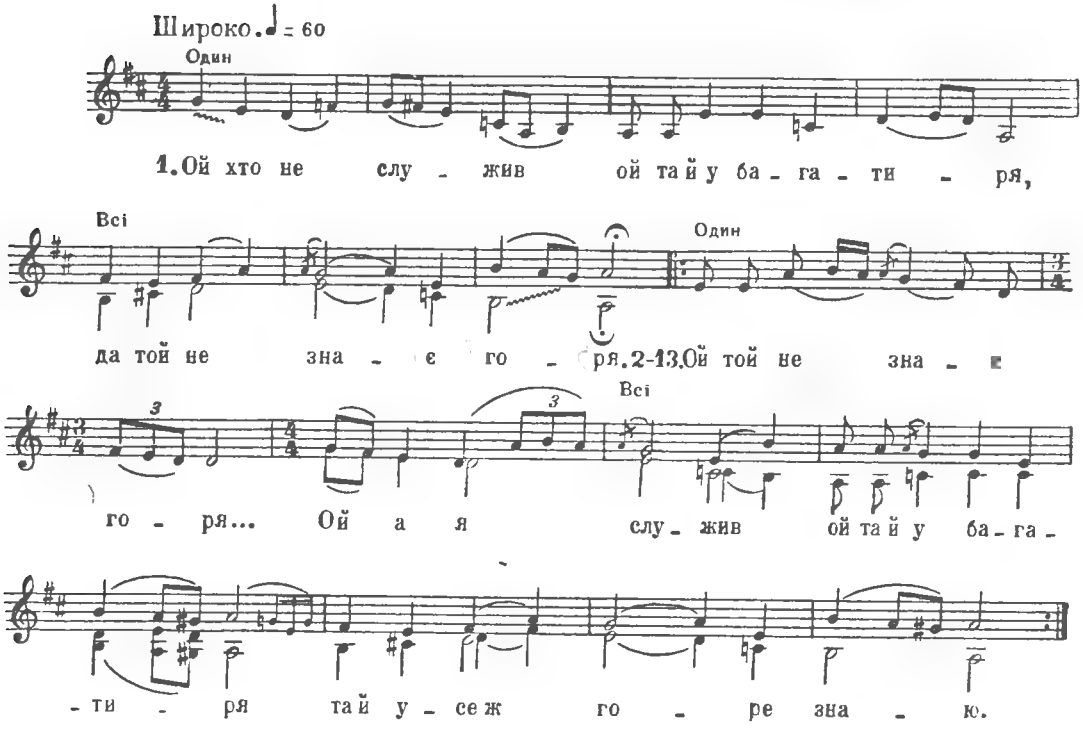

Ой хто не служив ой та й у багатиря,
Да той не знає горя.

Ой той не знає горя...
Ой а я служив ой та й у багатиря
Та й усе ж горе знаю.

Та й усе ж горе знаю...
Ой пізно ляжу ж ой та рано встану
Та роблю, не гуляю.

Та й роблю ж, не гуляю...
Ой запрягаю та й сірі воли,
Та й їду в степ орати.

Та й їду в степ орати...
Ой беру з собой розкрасну дівчину
Та й волів поганяти.

Ой волів поганяти...
Ой оре наймит, ой оре бідний,
Та на шлях поглядає.

Ой на шлях поглядає...
Ой усі жінки та й обід несуть.
А хазяйки немає.

А хазяйки немає...
Ой випрягаю та й сірі воли
Та й пускаю в діброву.

Та й пускаю в діброву...
Ой а сам беру сірую свитину
Та й на всю ніч додому.

Ой на всю ніч додому...
Та й іде наймит, та й іде бідний,
Ой в сопілочку свище.

Ой в сопілочку свище...
«Ой приймай, жінко, з стола вареники,—
Бо іде наймитище.

Бо іде наймитище...
Та й постав йому вчорашнього борщу,—
Та й нехай він похлище.

Ой нехай він похлище...
Та й постав йому порожню макітру,—
Та й нехай він посвище».

А БІДА, БІДА

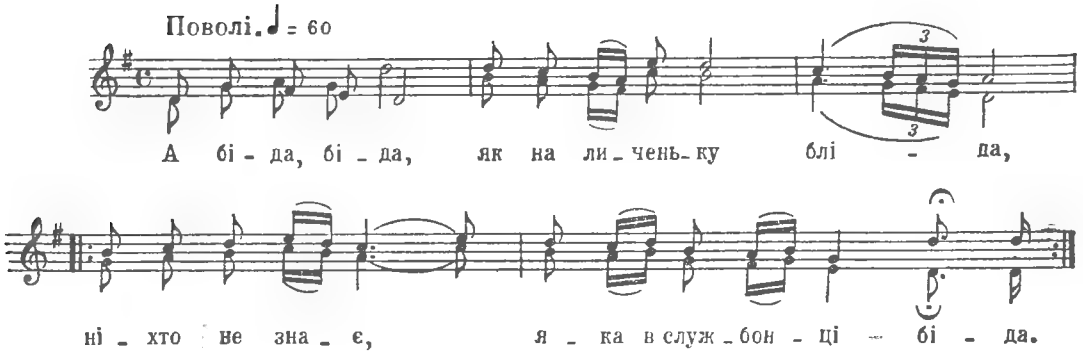

А біда, біда, як на личеньку бліда,
Ніхто не знає, яка в службоньці біда. (2)

Тра пізно лягати, а раненько встати —
Все ж теє буде на білому личеньку знати. (2)

Сама не знаю, як ворогам годити:
А чи в чорному, чи в білому ходити? (2)

Ходила б чорно, то скажуть: лінується;
Ходила б біло, то скажуть: гафується! (2)

А іще к тому та нерідная мати —
То й не раз лягла не вечерявши спати... (2)

Не вечеряла, не буду обідати...
Коли б пустила родину одвідати... (2)

Берегами йду — береги здвигаються,
А селом іду — вороги втішаються... (2)

ТА НЕМА ГІРШ НІКОМУ

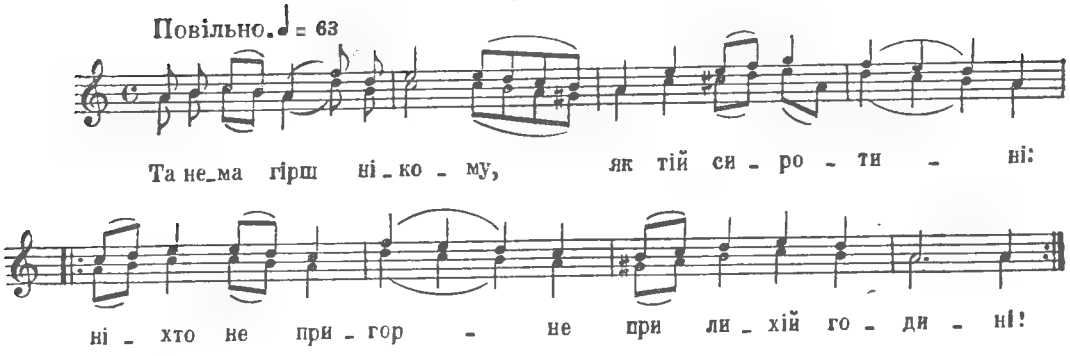

Та нема гірш нікому,
Як тій сиротині:
Ніхто не пригорне
При лихій годині! } *Двічі*

Та не пригорне батько,
Не пригорне мати,
Тільки той пригорне,
Що думає взяти. } *Двічі*

Та налетіли гуси
З далекого краю,
Замутили воду
В тихому Дунаю. } *Двічі*

Та бодай сірі гуси
З пір'ячком пропали,
Що нас розлучили,
Як голубів пару! } *Двічі*

Як ми кохалися,
Як зерно в горісі,—
Тепер розійшлися,
Як туман по лісі! } *Двічі*

Як ми кохалися,
Як голубів пара,—
Тепер розійшлися,
Як чорная хмара! } *Двічі*

ПОЗА ЯРОМ

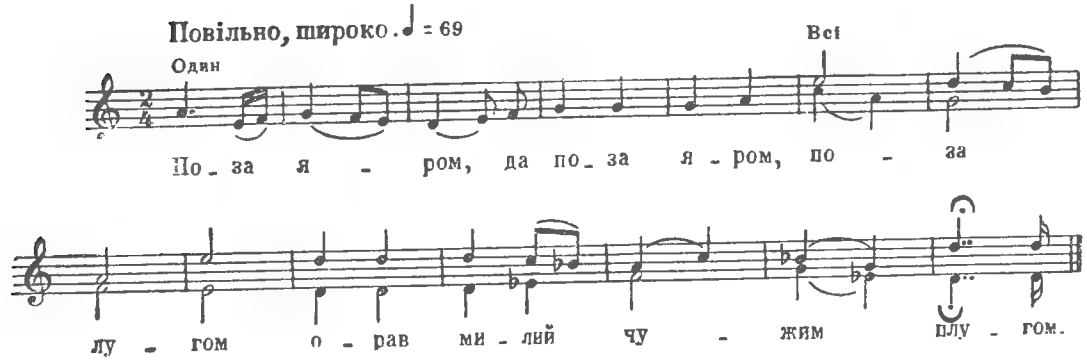

Поза яром, да поза яром, поза лугом
Орав милий чужим плугом.

Чужі воли, да чужі воли, чужа нива,
Поганяє да чужа мила.

Поганяє, поганяє, ой на сторони
Ой да сумно поглядає.

БРАЛА ДІВКА ЛЬОН, ЛЬОН

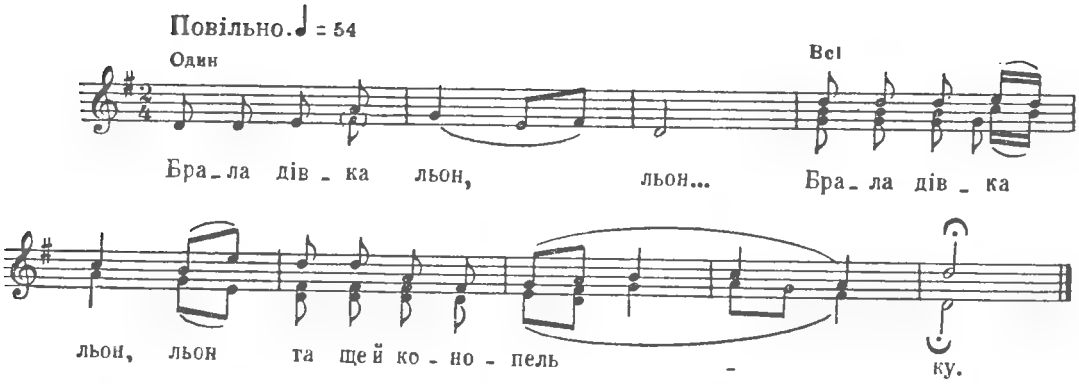

Брала дівка льон, льон...
Брала дівка льон, льон
Та ще й конопельку.

Добралася дівка...
Добралася дівка
До сирої земельки.

Ти, сира земелька...
Ти, сира земелька,
Прийми отця й неньку!

Прийми отця й неньку...
Прийми отця й неньку,
Мене, молоденьку.

Щоб я не ходила...
Щоб я не ходила,
В наймах не служила.

В наймах не служила...
Чужої роботи
Тяжко не робила.

Як прийде субота...
Як прийде субота —
Все чужа робота.

Як прийде неділя...
Як прийде неділя —
Сорочка не біла.

ПОНАД ЯРОМ

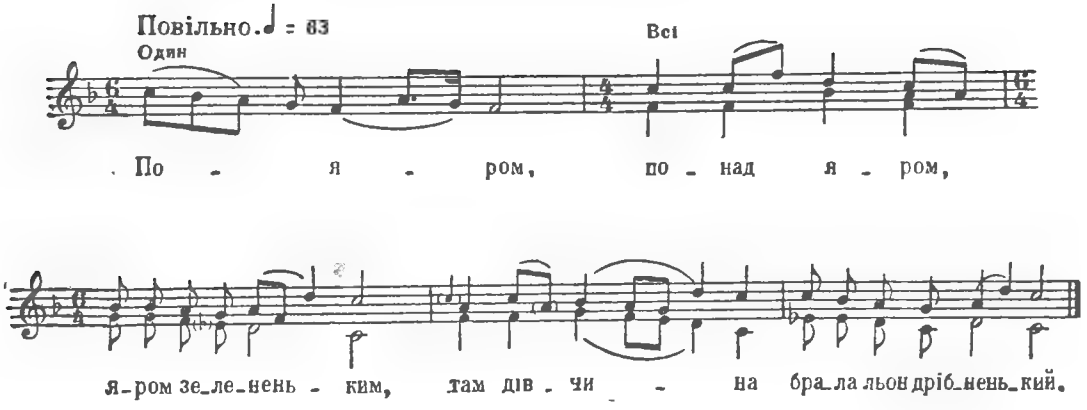

Понад яром, (2)
Яром зелененьким,
Там дівчина
Брала льон дрібненький.

Там дівчина (2)
Брала льон дрібненький
Та й добралась
До сирої земельки.

Ой ти, земле, (2)
Сирая земелька,
Прийняла ж ти
Мого отця-неньку.

Прийняла ж ти (2)
Мого отця-неньку,
Та й прийми ж
Мене, молоденьку.

Та й прийми ж (2)
Мене, молоденьку,
Щоб я по наймах,
Наймах не ходила.

Щоб я по наймах, (2)
Наймах не ходила,
Чужим батькам
Щоб я не робила.

Чужим батькам (2)
Щоб я не робила,
А мачухам
Щоб я не годила.

Як прийде субота — (2)
Все чужа робота,
А прийде неділя —
Сорочка не біла.

Вийду за ворота, (2)
Стою, як сирота,
Ніхто не займає —
Матері немає.

А ВСЕ ГОРИ, А ВСЕ ГОРИ ТА ДОЛИНИ

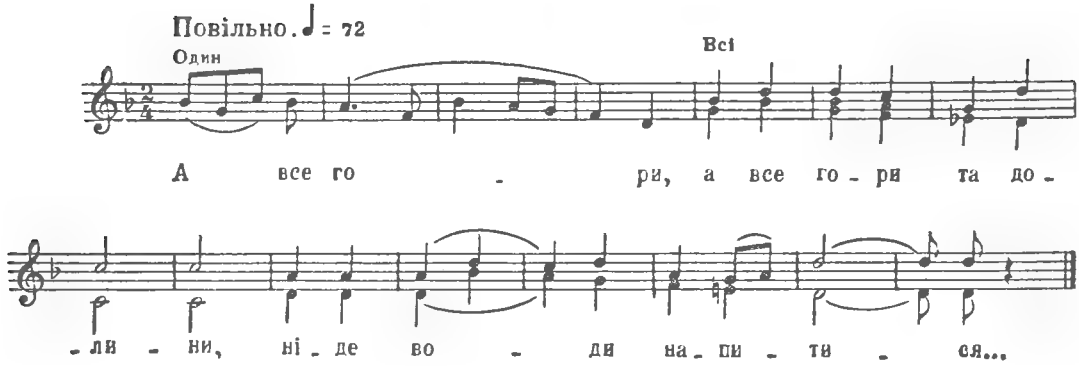

А все гори,
А все гори та долини,
Ніде води напитися...

Задумав я,
Задумав я женитися,
Задумав я жінку брати.

Задумав я,
Задумав я жінку брати,
Записали у солдати.

Записали,
Записали у солдати,
Назад ручки пов'язали.

Назад ручки,
Назад ручки пов'язали,
На соцького нагукали.

«Давай, соцький,
Давай, соцький, троє коней,
Та всі троє воронії.

Та всі троє,
Та всі троє воронії,
Під рекрути молодії!»

Самі сіли,
Самі сіли в передочку,
А рекрути — у задочку.

Самі сіли,
Самі сіли та й сміються,
А в рекрутів сльози ллються.

Самі коні,
Самі коні поганяють,
На рекрутів поглядають.

А ЩЕ СОНЦЕ НЕ ЗАХОДИЛО

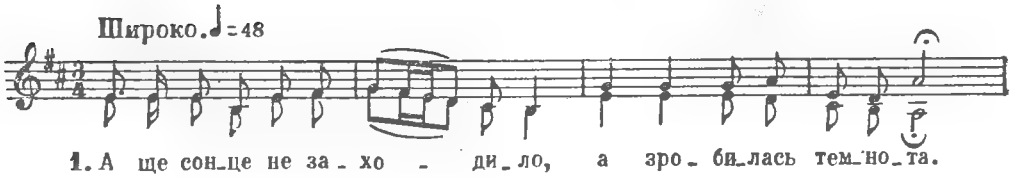

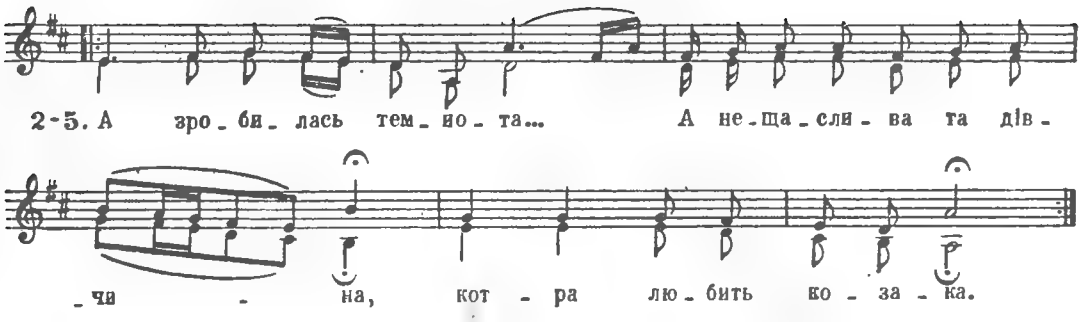

А ще сонце не заходило,
А зробилась темнота.

А зробилась темнота...
А нещаслива та дівчина,
Котра любить козака.

Котра любить козака...
А козак їде в чисте поле,
Зостаюся я сама.

Зостаюся я сама...
Та зостаюся я сама —
Ні дівчина, ні вдова.

Ні дівчина, ні вдова...
Ні дівчина, ні вдова —
Рекруточка молода.

ЗОЗУЛЕНЬКА РАНЕНЬКО КУВАЛА

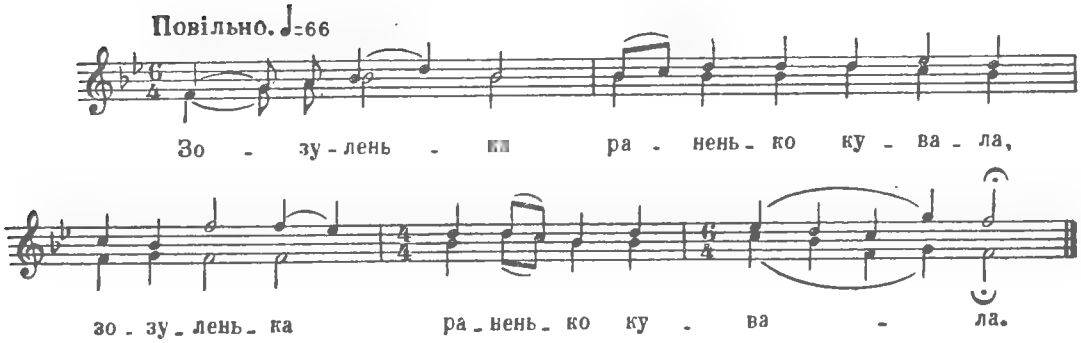

Зозуленька раненько кувала,
Зозуленька раненько кувала.

Вона всі стежки, стежки облітала,
А на одній сіла закувала.

Мати сина в військо виряджала,
Мати сина в військо виряджала.

ЛЕТІЛА ЗОЗУЛЬКА

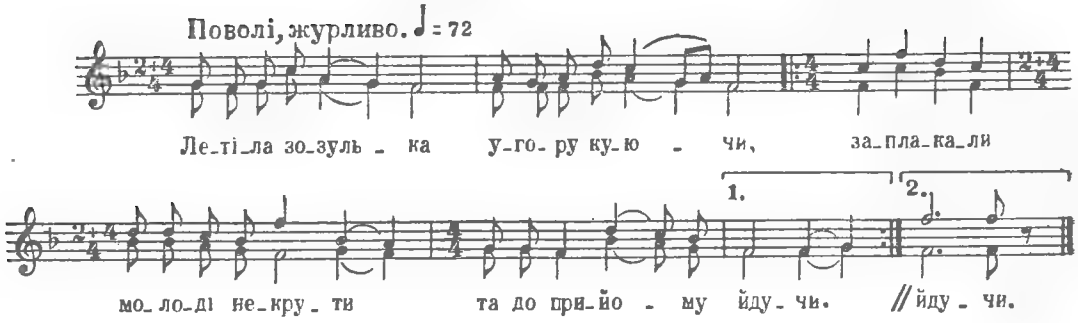

Летіла зозулька
Угору, куючи,
Заплакали молоді некрути,
Та до прийому йдучи.
Двічі

Ой то ж не зозулька,
То рідная мати,
Вона прийшла, вона прилинула
Та сина визволяти.
Двічі

Ой ви прийомщики,
Ви добрії люди,
Відпускайте синочка на волю,
Ой вам гріха не буде.
Двічі

ОЙ ТИ, ЗОРЕ ТА Й ВЕЧІРНЯЯ

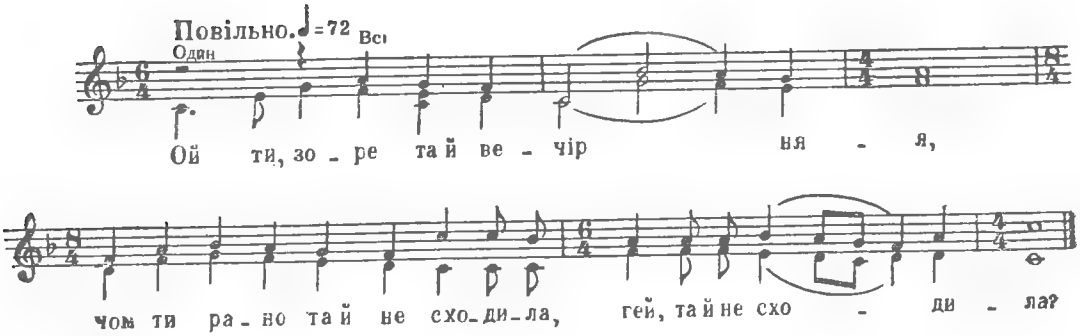

Ой ти, зоре та й вечірняя,
Чом ти рано та й не сходила,
Гей, та й не сходила?

Чом ти рано та й не сходила,
Чом місяця не виводила,
Гей, не виводила?

А я рано та й схватилася,
Просто ліса становилася,
Гей, становилася.

Просто ліса, просто темного,
Вище сада ще й зеленого,
Гей, ще й зеленого.

Там доріжка приубитая,
Чорним шовком перевитая,
Гей, перевитая.

Чорним шовком перешитая,
Слізоньками перелитая,
Гей, перелитая.

Туди їде все некрутський набір,
Попереду офіцер молодий,
Гей, офіцер молодий.

Він на конику вихиляється
І в бумагу видивляється,
Гей, видивляється.

Що в бумазі та й написано,
Написано, нарисовано,
Гей, нарисовано.

Написано, нарисовано,
Для трьох братів приготовано,
Гей, приготовано.

Найстарший брат відмовляється,
Середульший відкупляється,
Гей, відкупляється.

Середульший відкупляється,
А найменший собирається,
Гей, собирається.

ОЙ ТИ, ЗОРКА ТА Й ВЕЧІРНЯЯ

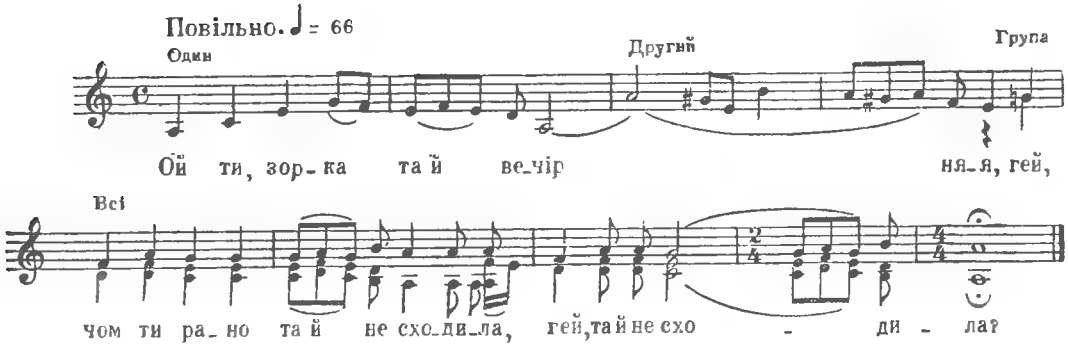

Ой ти, зорка та й вечірняя, гей,
Чом ти рано та й не сходила,
Гей, та й не сходила?

А я рано та й схопилася, гей,
На край лісу становилася.
Гей, становилася.

На край лісу ой да на край темного, гей,
На край саду ой да роззеленого,
Гей, роззеленого.

А в тім саду ой да роззеленому, гей,
Роззеленому рекрутський набор,
Гей, рекрутський набор.

Попереду командир молодий, гей,
На конику ой да вихиляється,
Гей, ви... вихиляється.

На конику вихиляється, гей,
До бумаги придивляється,
Гей, придивляється.

В тій бумазі да й написано, гей,
Написано, нарисовано,
Гей, на два брати надруковано.

На два брати надруковано, гей,
Пора, братця, вибираться,
Гей, вибираться.

ГЕЙ, СЮДИ ГОРИ

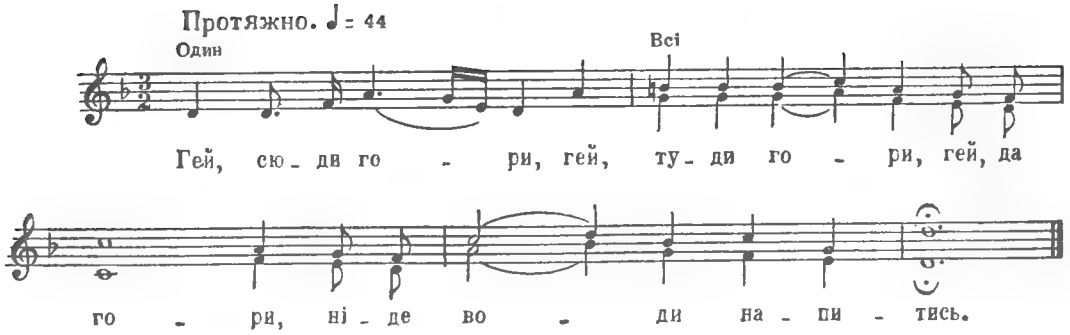

Гей, сюди гори,
Гей, туди гори,
Гей, да гори,
Ніде води напитись.

Гей, ніде води,
Гей, ніде води,
Гей, напитися,
Задумав я женитися.

Гей, задумав я,
Гей, задумав я,
Гей, жінку брати,
Записали у солдати.

Гей, записали, записали,
Гей, у солдати,
Гей, у солдати,
Велять тройку запрягати.

Гей, велять тройку,
Гей, запрягати,
Гей, запрягати,
До прийому виїжджати.

Гей, в прийомі,
Гей, в прийомі,
Гей, одні двері
Одчинились проти мене.

Аж заходить губернатор,
Гей, аж заходить,
Гей, губернатор,
Питається, чи жонатий.

Питається, чи жонатий,
Гей, чи жонатий,
Гей, чи жонатий,
Чи є жінка, чи є мати.

Чи є жінка, чи є мати,
Гей, чи є жінка,
Гей, чи є мати,
Чи є сестра, чи є брати?

ЗАЖУРИЛАСЯ ВДОВА

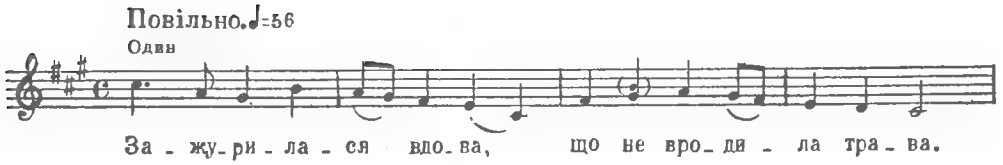

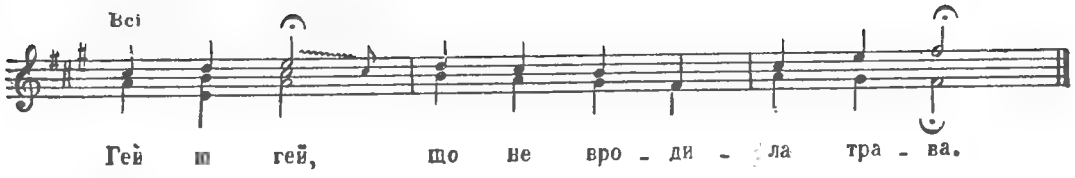

Зажурилася вдова.
Що не вродила трава.
Гей-ю-гей, що не вродила трава.

Тільки вродив зелен сад,
Попід садом виноград.
Гей-ю-гей, попід садом виноград.

Там бариня ходила,
Судариню водила.
Гей-ю-гей, судариню водила.

Ти бариня-судариня,
Позволь в саду погулять.
Гей-ю-гей, позволь в саду погулять.

Позволь в саду погулять,
Дрібних листочків списать.
Гей-ю-гей, дрібних листочків списать.

Дрібних листочків списать,
По городу розіслать.
Гей-ю-гей, по городу розіслать.

По городу розіслать,
Кого в рекрути забрать.
Гей-ю-гей, кого в рекрути забрать.

Оддамо ми багача,—
Багач викупиться.
Гей-ю-гей, багач викупиться.

Оддамо ми сироту,
Та й збудемось клопоту.
Гей-ю-гей, та й збудемось клопоту.

ГЕЙ, СТОРОНА, СТОРОНА

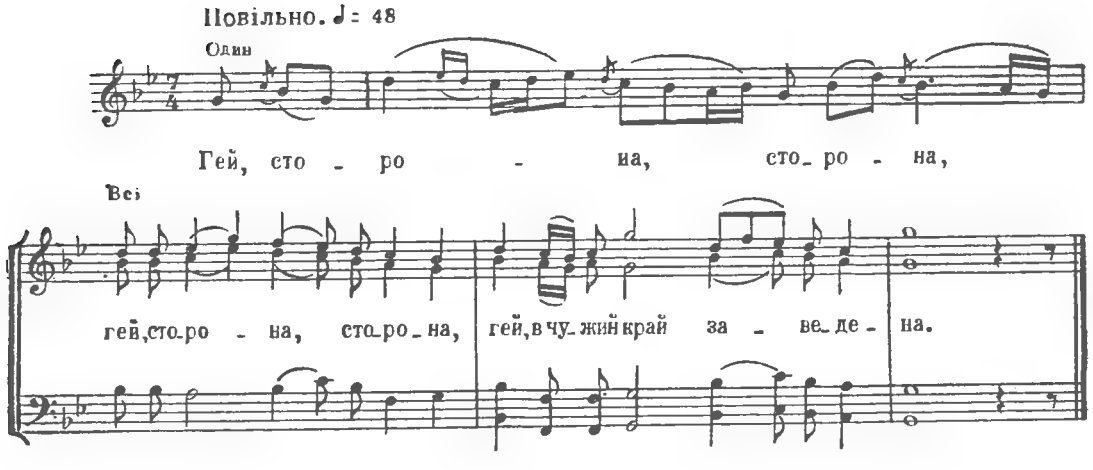

Гей, сторона, сторона, (2)
Гей, в чужий край заведена.
В чужий край заведена, (2)
Гей, ой де роду нема.

Гей, нема йому роду, (2)
Гей, два брати в роду.
Гей, два брати годую, (2)
Гей, в рекрути готую.

Гей, один у солдати, (2)
Гей, а другий на пораду.
Ой порадь, сестро, брата (2)
Так, як рідная мати.
Гей, чи мені женитися, (2)
Гей, чи самому журитися.

Гей, чи листи писати, (2)
Гей, чи до милої слати.
Гей, я напишу перами, (2)
Гей, одішлю вітрами!
Гей, а я вітру не вірю, (2)
Гей, сам сяду — поїду.

ВИЩЕ ЛІСУ, ВИЩЕ ТЕМНОГО

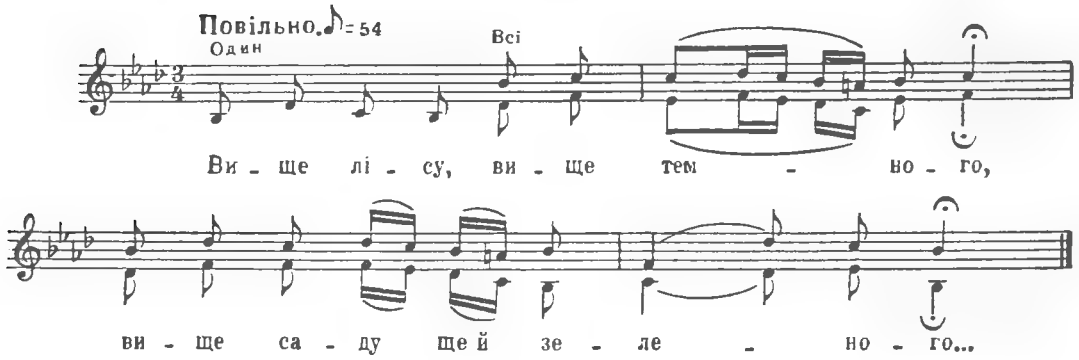

Вище лісу, вище темного,
Вище саду ще й зеленого,

Гей, туди ішов все рекрутський набор.
Попереду офіцер молодий,

На конику вихиляється,
Шабелькою підпирається...

ТУМАН ЯРОМ, ТУМАН ЯРОМ

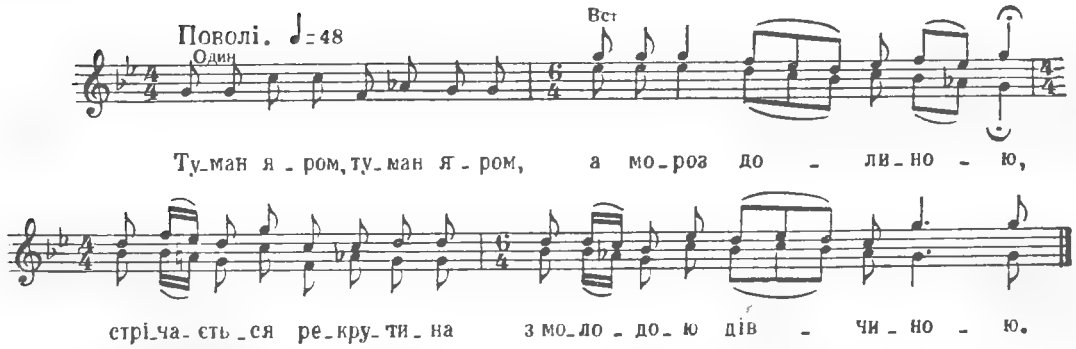

Туман яром, туман яром,
А мороз долиною,
Стрічається рекрутина
З молодою дівчиною.

«Ой здорова, чорноброва,
Ой здорова, здорова!
Скажи мені, чорноброва,
А куди цей шлях-дорога?»

«Шлях-дорога, шлях-дорога
Аж в чистеє поле...
В чистім полі на роздоллі
Кущ калини розцвітає.

В чистім полі на роздоллі
Кущ калини розцвітає,
Ой там мати свого сина
У рекрути виряджає».

«Іди ж, іди, мій синочку,
Та за старшого брата,
Там на тебе крають-шиють
Государськеє плаття».

«Легше мені, моя мати,
Круту гору розкопати,
Аніж мені, моя мати,
Царське плаття надівати.

Розкопаю круту гору,
Сяду та й спочину,—
Як надіну царське плаття —
Та й довіку вже не скину».

ТИ МАШИНА, ТИ ЗАЛІЗНА

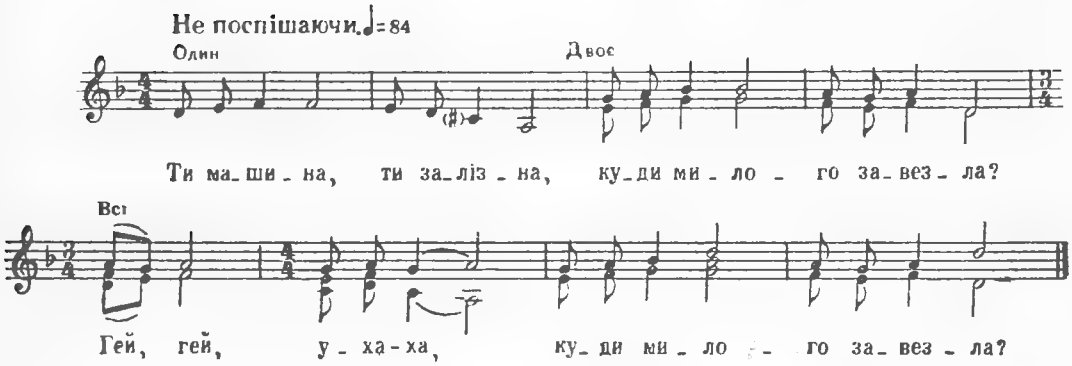

Ти машина, ти залізна,
Куди милого завезла?
Гей, гей, уха-ха,
Куди милого завезла?

Ти машина, ти свисточок,
Подай, милий, голосочок.
Гей, гей, уха-ха,
Подай, милий, голосочок.

Подай, мати, стакан чаю,
Бо я їду, од'їжджаю.
Гей, гей, уха-ха,
Бо я їду, од'їжджаю.

Подай, мати, стакан рому,
Бо я їду до прийому.
Гей, гей, уха-ха,
Бо я їду до прийому.

А в прийомі шкляні двері,
Там сиділи офіцери.
Гей, гей, уха-ха,
Там сиділи офіцери.

Витяг номер сорок п'ятий,
Закричали, щоб прийняти.
Гей, гей, уха-ха,
Закричали, щоб прийняти.

ОЙ ПОЗАВИДУВАВ МУЖИК, ЩО В СОЛДАТАХ ДОБРЕ ЖИТЬ

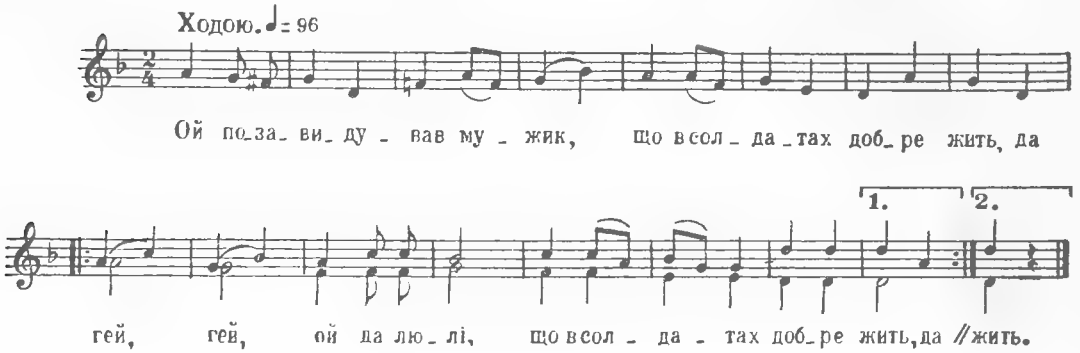

Ой позавидував мужик,
Що в солдатах добре жить, да
Гей, гей, ой да люлі,
Що в солдатах добре жить. } *Двічі*

Гей, що в солдатах добре жить,
Що нічого не робить, да
Гей, гей, ой да люлі,
Що нічого не робить. } *Двічі*

Гей, що нічого не робить,
Є що їсти, є що пить, да
Гей, гей, ой да люлі,
Є що їсти, є що пить. } *Двічі*

Є що їсти, є що пить,
І є в чому походить, да
Гей, гей, ой да люлі,
І є в чому походить. } *Двічі*

Гей, є у чому походить,
Жалования получить, да
Гей, гей, ой да люлі,
Жалованія получить. } *Двічі*

По три денежки у день
Куда хочеш, туда день, да
Гей, гей, ой да люлі,
Куда хочеш, туда день. } *Двічі*

Грош на пиво, грош на мило,
Щоб рубашка була біла, да
Гей, гей, ой да люлі,
Щоб рубашка була біла } *Двічі*

Щоб рубашка була біла,
Щоб солдата вош не їла, да,
Гей, гей, ой да люлі,
Щоб солдата вош не їла. } *Двічі*

ДОЛИНА, ДОЛИНУШКА

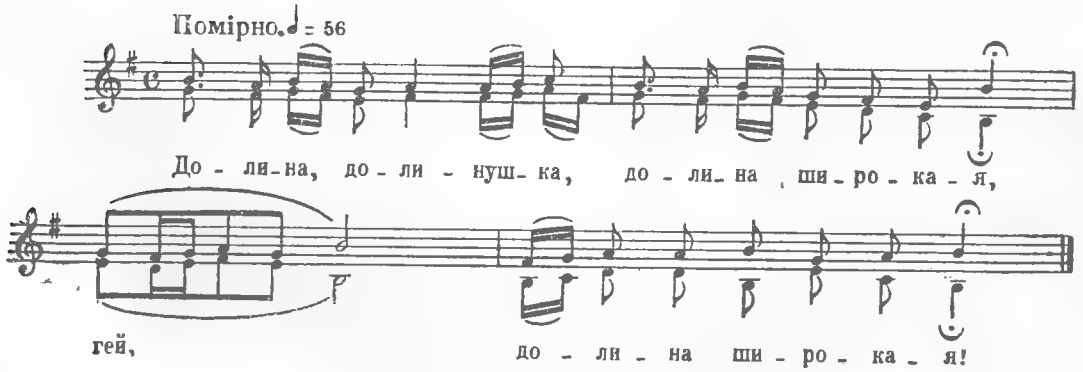

Долина, долинушка,
Долина широкая,
Гей, долина широкая!

По тобі, долинушка,
Туман розлягається,
Гей, туман розлягається.

Молодий солдат
З дому вибирається,
Гей, з дому вибирається.

Прощай, прощай, батеньку.
Ще й рідная матінко,
Гей, ще й красная дівиця!

ОЙ ЛЕТІЛИ ГУСИ З ДАЛЕКОГО КРАЮ

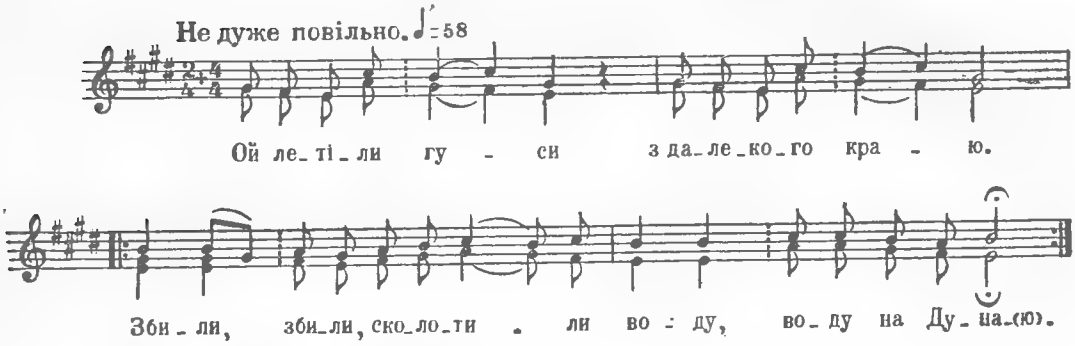

Ой летіли гуси
З далекого краю.
Збили, збили, сколотили воду,
Воду на Дунаю. } *Двічі*

Одні сколотили,
Другі говорили:
«Мусить, мусить війна бути, бо вже,
Бо вже йдуть рекрути». } *Двічі*

Вийшла стара мати
На високу гору,
Кличе, кличе свого сина із вій....
Із війська додому: } *Двічі*

«Ходи, мій синочку,
З війська додомочку,
Най я, най я тобі змию ще раз,
Ще раз головочку». } *Двічі*

«Було б тобі мити,
Як я був при тобі,
Тепер, тепер не меш мити, бо я,
Бо я жовнір собі. } *Двічі*

Змиють мені, змиють
Дощі майовії,
Куче..., кучері розчешуть кулі,
Кулі сталевії». } *Двічі*

ПРИЙШОВ ЛИСТОК З УКРАЇНИ

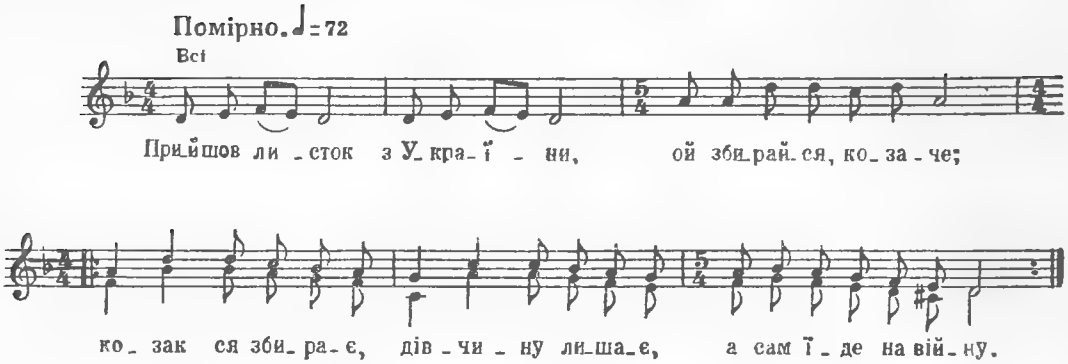

Прийшов листок з України,
Ой збирайся, козаче;
Козак ся збирає,
Дівчину лишає, } *Двічі*
А сам їде на війну.

Нема рочок, нема другий,
А вже третій настає.
Ходить дівка, плаче,
Долю проклинає, } *Двічі*
Що козака немає.

А В ПОЛІ БЕРЕЗА

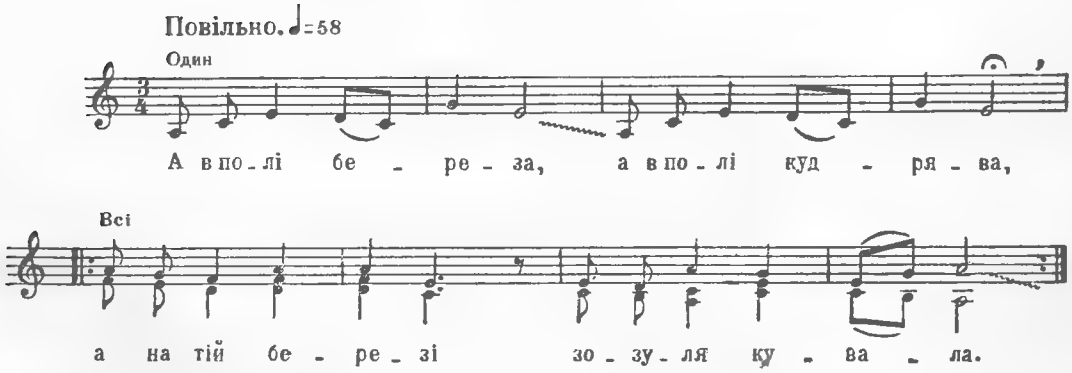

А в полі береза,
А в полі кудрява,
А на тій березі } *Двічі*
Зозуля кувала.

А то не зозуля,
То рідная мати,
Вона виряджала } *Двічі*
Сина у солдати.

ОЙ З-ЗА ГОРИ ТА З-ЗА КАМ'ЯНОЇ

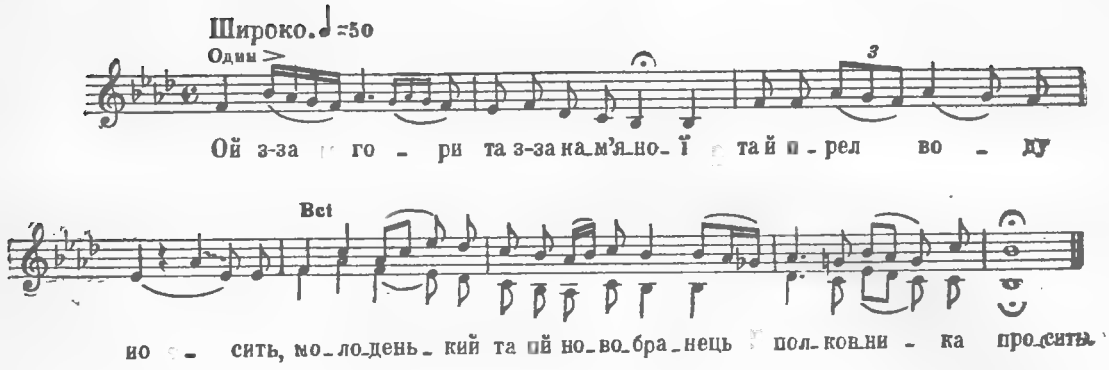

Ой з-за гори та з-за кам'яної
Та й орел воду носить,
Молоденький та ой новобранець
Полковника просить:

«Ой пусти ж мене та й, полковнику,
Із полку додому,—
Розплакалась, розтужилась
Дівчина за мною».

«Нехай плаче та нехай плаче,
Нехай вона тужить,
Молоденький та ой новобранець
Три года послужить».

ОЙ ЗАКУРІЛИ ПІСКИ

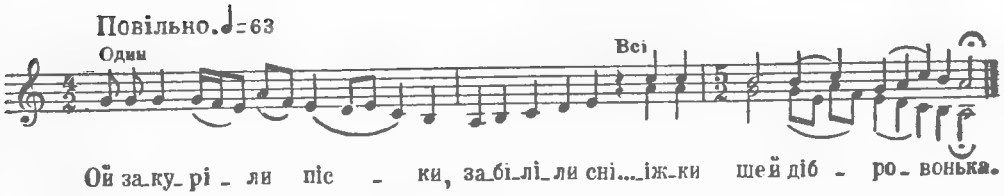

Ой закуріли піски,
Забіліли сніжки
Ще й дібровонька.

Ой заболіло тіло
Солдатськеє біле
Ще й головонька.

Ой ніхто ж не заплаче
По білому тілу,
По солдатському.

Ой хіба ж та й заплаче
Ще й гірко затужить
Товариш його.

Ой товаришу вірний,
Ой ти, рідний брате,
Поховай мене.

Ой в вишневім садочку,
На жовтім пісочку,
Під грабиною.

Ой рости ж ти, грабино,
Тонка та висока,
Кучерявая.

Та розпусти ти гілля
З верха до коріння,
Лист додолочку.

Ой прикрий моє тіло
Солдатськеє біле
Ще й головоньку.

ЗАШУМІЛИ ВЕРБИ ЩЕ Й ДІБРОВОНЬКА

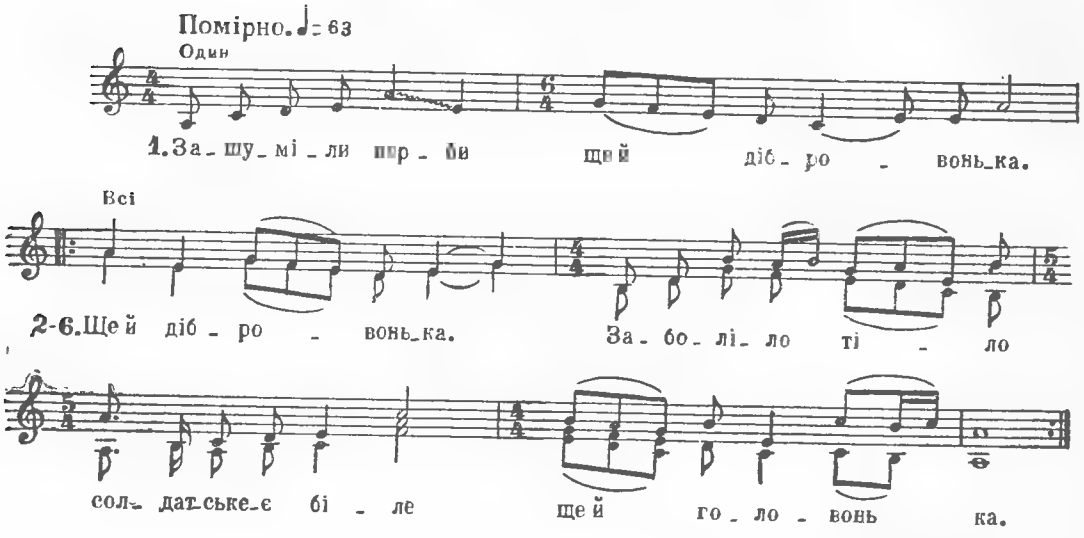

Зашуміли верби
Ще й дібровонька.

Ще й дібровонька.
Заболіло тіло солдатськеє біле
Ще й головонька.

Ще й головонька.
Товаришу вірний, ти брате мій рідний,
Скоро я помру.

Скоро я помру.
Ой зроби мені, брате, товаришу вірний,
Ой з клен-дерева труну.

Ой з клен-дерева труну.
Ой де ж мені, товаришу вірний,
Клен-дерево взять?

Клен-дерево взять?
Ой будеш ти брате, товаришу вірний,
В сосновій лежать.

ОЙ ПОНАД НАШИМ ЯРОМ

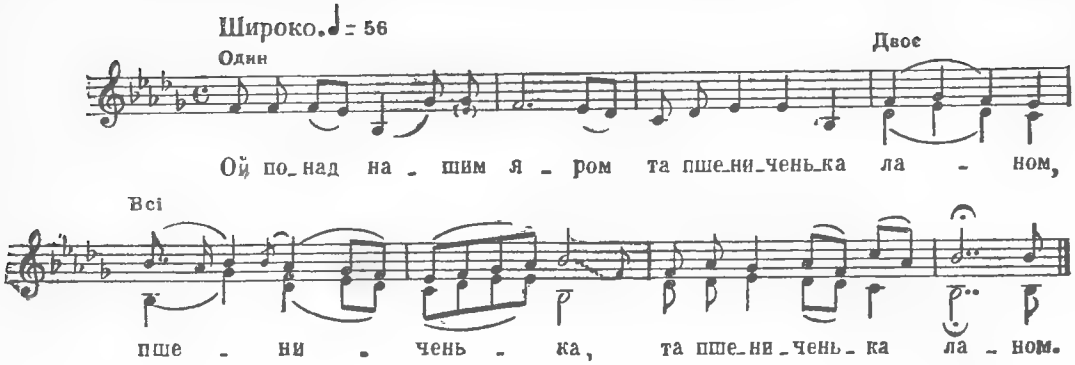

Ой понад нашим яром
Та пшениченька ланом,
Пшениченька
Та пшениченька ланом.

Ой молода й дівчина
Та пшениченьку жала,
Пшениченьку,
Ой пшениченьку жала.

Ой молодому парню
Та всю правду сказала,
Всю правдоньку
Та й всю правду сказала:

«Ой оце ж тобі, парню,
А три дорожки рядом,
Три дорожки,
Ой три дорожки рядом.

Ой що перва й дорожка
Ой прямо до прийому,
Прямо, прямо,
Ой прямо до прийому.

Ой що й друга дорожка
Та й до синього моря,
Й до синього,
Ой до синього моря.

Ой що третя дорожка —
Та й орел воду носить,
Орел воду
Та й орел воду носить.

Ой орел воду носить,
Та парень пана просить,
Парень пана,
Ой парень пана просить:

«Ой пусти мене, пане,
Ой сей вечір додому,
Сей вечір же,
Ой сей вечір додому.

Ой покинув дівчину
Та й больну-нездорову,
Больну, больну,
Ой больну й нездорову.

Ой больну-нездорову
Та й не вручив нікому,
Не вручив же,
Ой не вручив нікому.

Ой хоть вручив, не вручив,
Та сам без неї скучив,
Сам без неї,
Ой сам без неї скучив».

IV. ПРО КОХАННЯ

В ЧИСТІМ ПОЛІ, В ШИРОКІМ РОЗДОЛЛІ

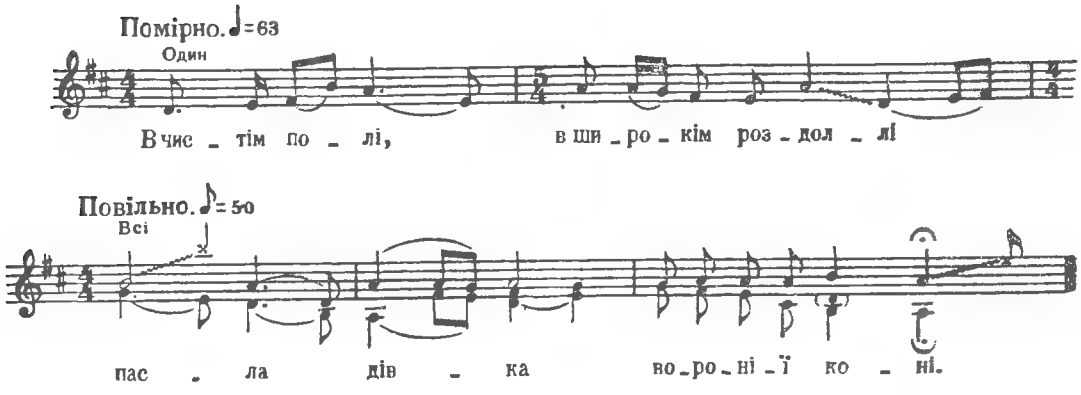

В чистім полі, в широкім роздоллі
Пасла дівка вороній коні.

Вона пасла, пасла, погубила,
В зеленому гаю, гаю заблудила.

Я думала, що гай зелененький,
Роздивлюся — коник вороненький.

Роздивлюся — коник вороненький,
На конику козак молоденький.

«Ти, козаче, молодий, гордивий,
Ти гордишся, із коника вб'єшся.

Ти, козаче, вчини мою волю
І виведи мене із темного гаю».

«Рад би я воленьку вчинити,
То велю тобі три денька блудити».

ОЙ КОНЮ МІЙ, КОНЮ

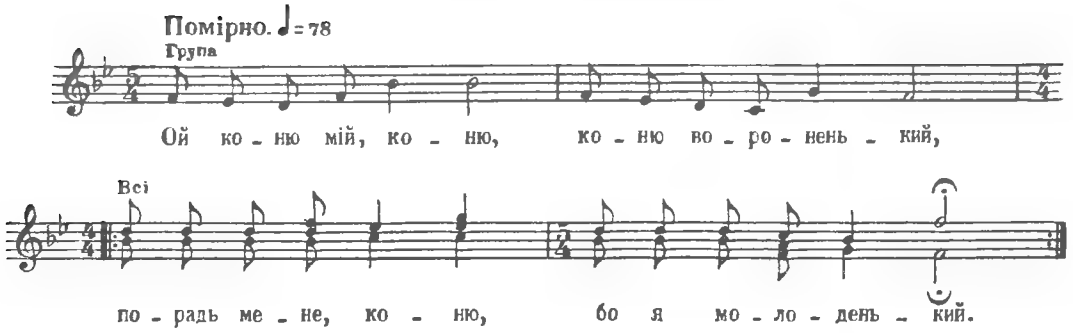

Ой коню мій, коню,
Коню вороненький,
Порадь мене, коню,
Бо я молоденький. } *Двічі*

Повези ня, коню,
Аж на чисте поле,
Там де Марусина
Пшениченьку поле. } *Двічі*

Поле вона, поле,
Кукіль вибирає,
Кукіль вибирає,
На межу складає. } *Двічі*

— Покидай, Марусю,
Кукіль вибирати,
Стели білу постіль,
Та й лягаймо спати. } *Двічі*

— Я постіль постелю,
Спати не лягаю,
Бо ти із чужини —
Я тебе не знаю. } *Двічі*

ОЙ ДА ІШЛИ ХЛОПЦІ З ЯРМАРКУ

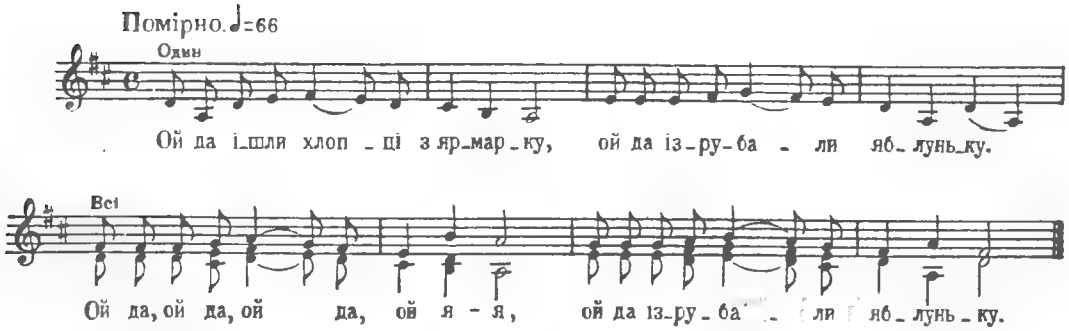

Ой да ішли хлопці з ярмарку,
Ой да ізрубали яблуньку.
Ой да, ой да, ой да, ой я-я,
Ой да ізрубали яблуньку.

Ой да твоя яблунька садова,
Ой да та дівчина молода.
Ой да, ой да, ой да, ой я-я,
Ой да та дівчина молода.

Ой да та дівчина молода,
Ой да на крилечку стояла,
Ой да, ой да, ой да, ой я-я,
Ой да на крилечку стояла.

Ой да на крилечку стояла,
Ой да на матроса моргала,
Ой да, ой да, ой да, ой я-я,
Ой да на матроса моргала.

Ой да ти, матросе, молодий,
Ой да забери мене з собой,
Ой да, ой да, ой да, ой я-я,
Ой да забери мене з собой.

Ой да будем жити вдвох з тобой,
Ой да забери мене з собой,
Ой да, ой да, ой да, ой я-я,
Ой да забери мене з собой.

Ой да забери мене з собої,
Подарю платочок голубой.
Ой да, ой да, ой да, ой я-я,
Подарю платочок голубой.

ОЙ СТАНУ Я НА ПОРОЗІ

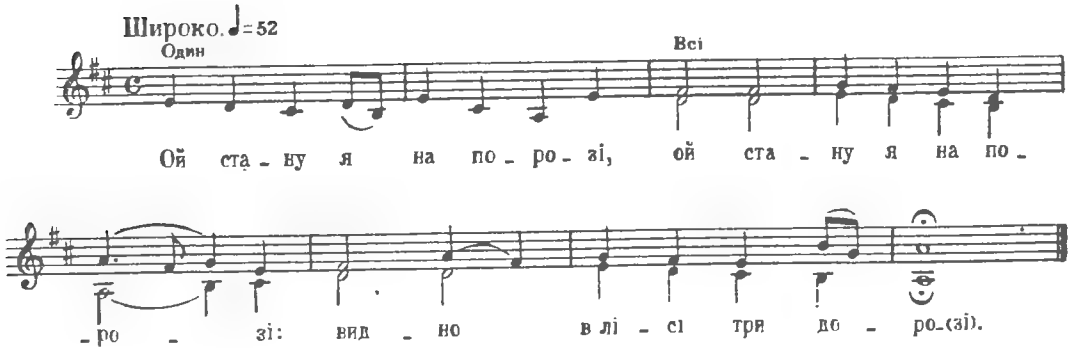

Ой стану я на порозі: (2)
Видно в лісі три дорозі.

Ой там Роман воли пасе, (2)
Дівчинонька воду несе.

Роман воли покидає (2)
Та й дівчину доганяє.

Та й дівчину доганяє, (2)
З плечей відра іздіймає.

З плечей відра іздіймає, (2)
З відер воду виливає.

З відер воду виливає (2)
Та й по другу посилає.

«Ой Романе, Романочку, (2)
Не лий воду на сорочку.

В мене ненька не рідненька, (2)
Буде бити до серденька.

Буде бити ще й лаяти (2)
І Романа споминати».

«Навчу дівку, що казати, (2)
Що й не буде бити мати.

Навчу дівку говорити, (2)
Що й не буде мати бити».

ОЙ СТАНУ Я НА ПОРОЗІ

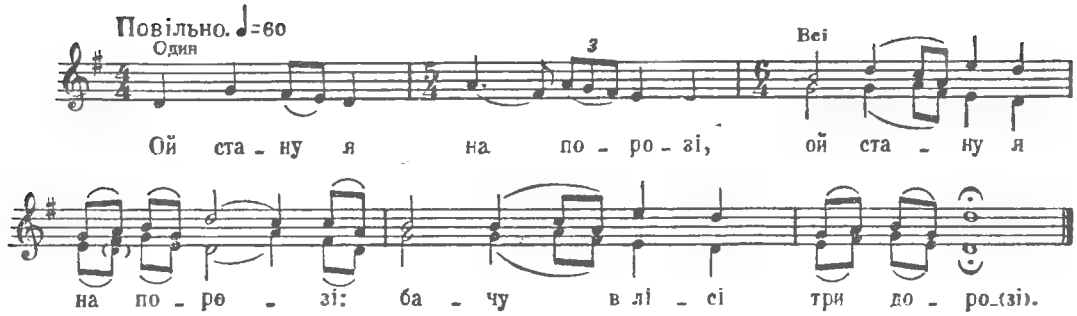

Ой стану я на порозі, (2)
Бачу в лісі три дорозі.

Ой там Роман бички пасе, (2)
Катерина воду несе.

Ой став Роман жартувати, (2)
З відер воду виливати.

— Ой Романе, Романочку, (2)
Пусти мене додомочку.

В мене ненька не рідная, (2)
Буде бити — добре знаю.

— Де ж ти, шельмо, барилася, (2)
Що вечеря зварилася?

— Налетіли гуси з броду — (2)
Сколотили в ставку воду.

Налетіли лебедиці — (2)
Збили воду у криниці.

— Брешеш, доню,— неправдонька, (2)
Бо з Романом розмовонька.

— Ой тепер я признаюся, (2)
Що з Романом кохаюся.

ОЙ СТАНУ Я НА ПОРОЗІ

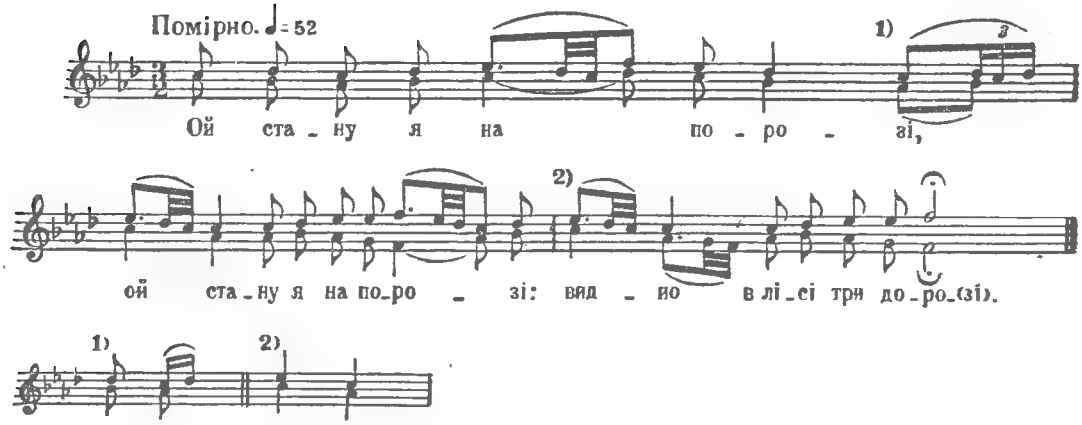

Ой стану я на порозі: (2)
Видно в лісі три дорозі.

На четвертій криниченька, (2)
Холодная водиченька.

Ой там Роман воли пасе, (2)
Катерина воду несе.

Роман воли покидає, (2)
Катерину переймає.

«Не виливай, Роман, води, (2)
Не нароби собі шкоди.

Бо ця вода холодная, (2)
В мене мати нерідная.

Буде мати води ждати, (2)
Буде бити ще й лаяти:

— Де ж ти, доню барилася, (2)
Що з водою спізнилася?

— Ой там, мати, коло броду, (2)
Сколотили гуси воду.

А я стала, підождала, (2)
Покіль вода чиста стала.

— Брешеш, доню, ти не ждала, (2)
Ти з Романом простояла.

— Тепер, мати признаюся, (2)
Що з Романом кохаюся».

ОЙ НА ГОРІ ВСЕ КУРНО ТА ДИМНО

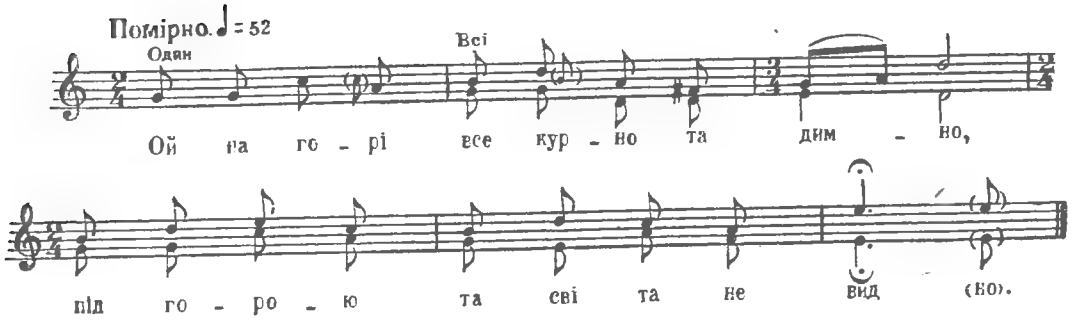

Ой на горі все курно та димно,
Під горою та світа не видно.

Ой там Роман та воли пасе,
Катерина та воду несе.

Ой з-за гори вітер повіває,
Роман волів та й (і) покидає.

Роман волів та й (і) покидає,
Катерину та й доганяє.

Катерину та й доганяє,
З плечей відра ізнімає.

З плечей відра ізнімає,
З відер воду виливає.

Ой Романе, та Романочку,
Лає мати та і до раночку.

Возьми мене та додомоньку,
Ослобони ж мою та головоньку.

ОЙ НА ГОРІ КРИНИЧЕНЬКА

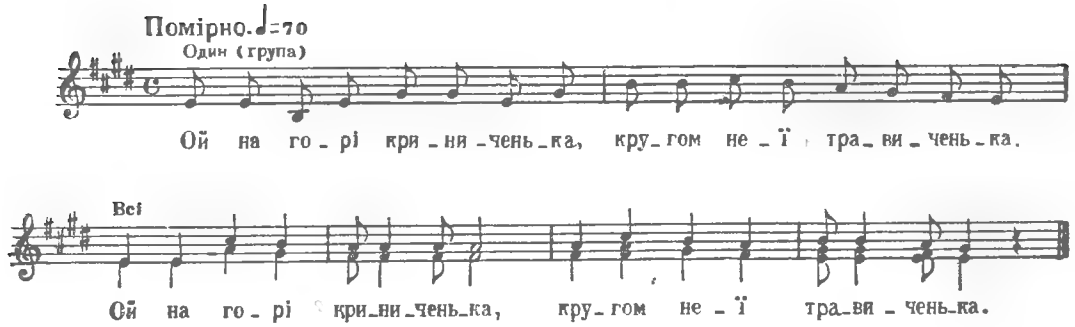

Ой на горі криниченька,
Кругом неї травиченька. } *Двічі*

Ой там козак коня пасе,
А дівчина воду несе. } *Двічі*

«Дай ми, дівча, води пити,
Навчу тебе говорити. } *Двічі*

Говорити ще й брехати,
Щоб не била дома мати». } *Двічі*

Прийшла дівка додомочку —
Била мати в головочку. } *Двічі*

«Не бий, мати, в головочку,
Скажу тобі всю правдочку. } *Двічі*

Прилетіли гуси з броду,
Сколотили з піском воду. } *Двічі*

Прилетіли лебедиці,
Сколотили всі кирниці. } *Двічі*

Нім ся вода устояла,
Я з козаком розмовляла. } *Двічі*

Він високий, а я низька,
Він далекий, а я близька. } *Двічі*

Він чорнявий — я білява,
Я ся йому сподобала. } *Двічі*

Тепер, мати, признаюся,—
Я з козаком кохаюся». } *Двічі*

ОЙ У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА

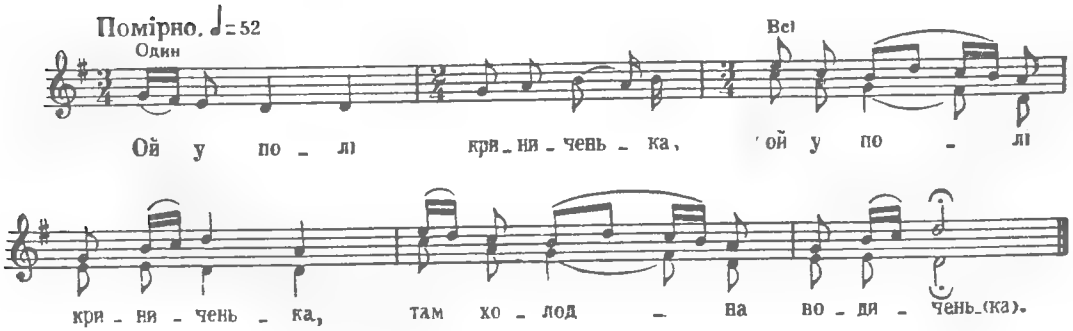

Ой у полі криниченька, (2)
Там холодна водиченька.

Ой там Роман воли пасе, (2)
Катерина воду несе.

Роман воли покидає, (2)
Катерину переймає.

«Ой Романе, Романочку, (2)
Не лий води додолочку,

Бо нерідну неньку маю — (2)
Буде бити, добре знаю.

Буде бити, ще й лаяти, (2)
І Романом докоряти.

Роман русий, я чорнява, (2)
Звінчаємся — буде пара».

ОЙ ЗІЙДУ Я НА МОГИЛУ

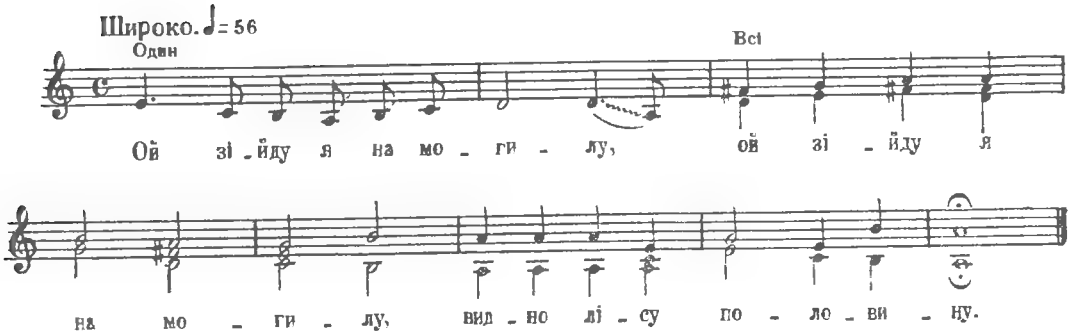

Ой зійду я на могилу, (2)
Видно лісу половину.

Видно лісу половину...
Ой там Роман воли пасе,
А дівчина воду несе.

А дівчина воду несе...
Ой став Роман жартувати,
З відер воду виливати.

ОЙ ВИЙДУ Я НА МОГИЛУ

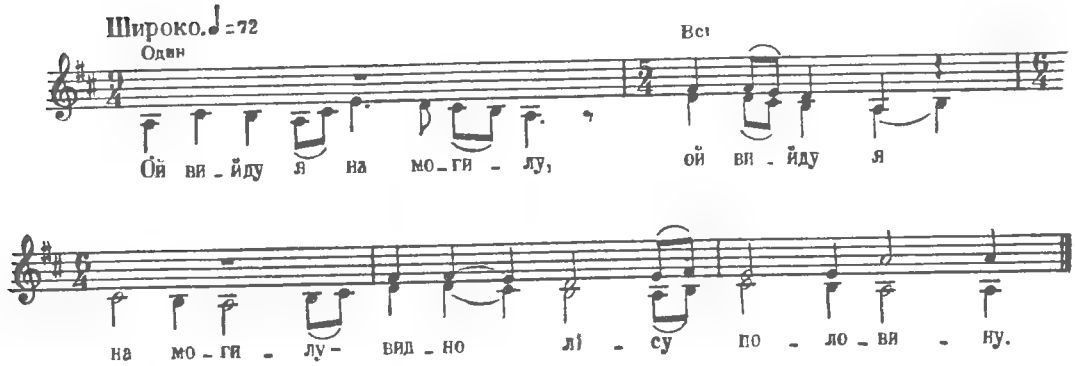

Ой вийду я на могилу — (2)
Видно лісу половину.

Ой там Роман коня пасе, (2)
А дівчина воду несе.

Роман коня покидає, (2)
А дівчину переймає.

Та дівчину переймає, (2)
З плечей відра іздіймає.

«Ой Романе, Романочку, (2)
Не лий води додолочку,

Не лий води додолочку: (2)
Лає мати щораночку.

Ще й казала: «Буду бити, (2)
Щоб Романа не любити».

«Навчу, дівко, що казати, (2)
Щоб не била тебе мати:

Тепер, мати, не научиш, (2)
Бо з Романом не розлучиш.

Роман білий, я русява — (2)
Романові буду пара».

ЯК ВИЙДУ Я НА МОГИЛУ

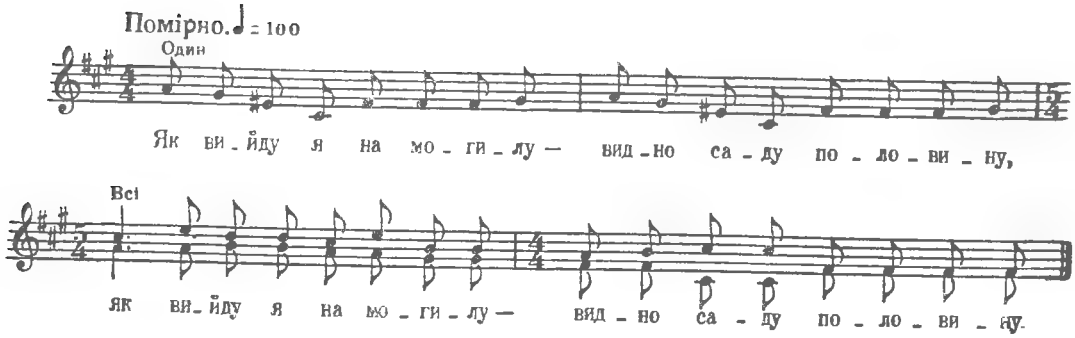

Як вийду я на могилу — } *Двічі*
Видно саду половину. }

Видно саду половину } *Двічі*
Ще й Романову долину. }

Ой там Роман воли пасе, } *Двічі*
А дівчина воду несе. }

Роман воли покидає } *Двічі*
Та й дівчину доганяє. }

Та й дівчину доганяє, } *Двічі*
З відер воду виливає. }

Роман чорний, я руса } *Двічі*
Романові наравлюся. }

Роман чорний, я кара, } *Двічі*
Оце ж наша вірна пара. }

ОЙ ПОВІЙ, ВІТРЕ ТА Й БУЙНЕСЕНЬКИЙ

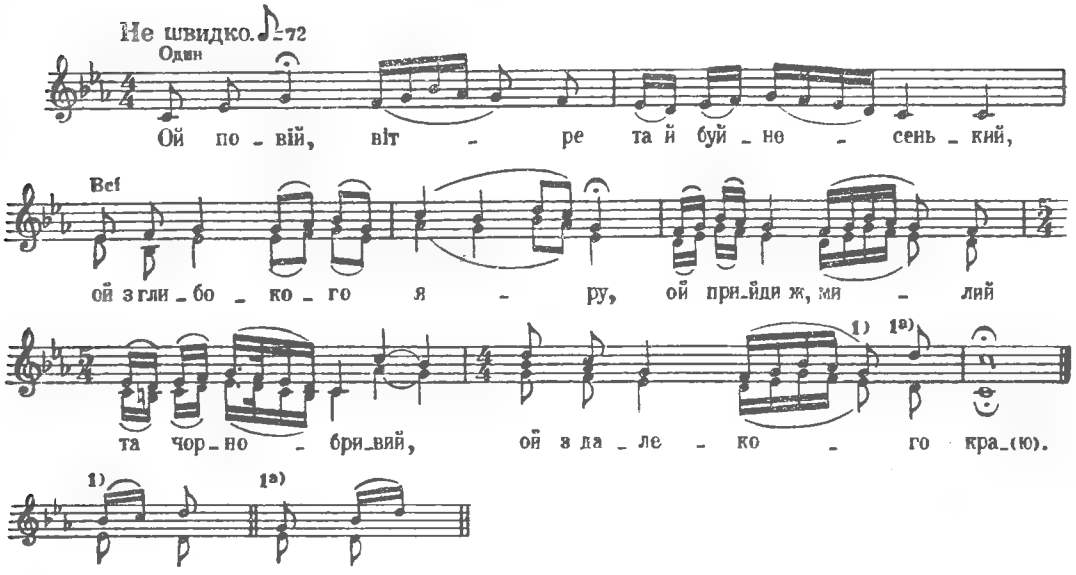

Ой повій, вітре та й буйнесенький,
Ой з глибокого яру,
Ой прийди ж, милий та чорнобривий,
Ой з далекого краю.

Ой коли ж я тебе та й виглядала,
Ой столи накривала.
Ой столи ж мої та тесовії,
Скатерті парчовії.

Ой ліжко ж моє та дубовеє,
Ой постіль пуховая,
Ой очі мої та каресенькі,
Ой горе мені з вами.

Ой очі мої та каресенькі,
Ой горе мені з вами,
Ой не хочете та й ночувати,
Ой одну нічку сами.

ТА ПОВІЙ, ВІТРЕ, ТА ПОВІЙ, БУЙНИЙ

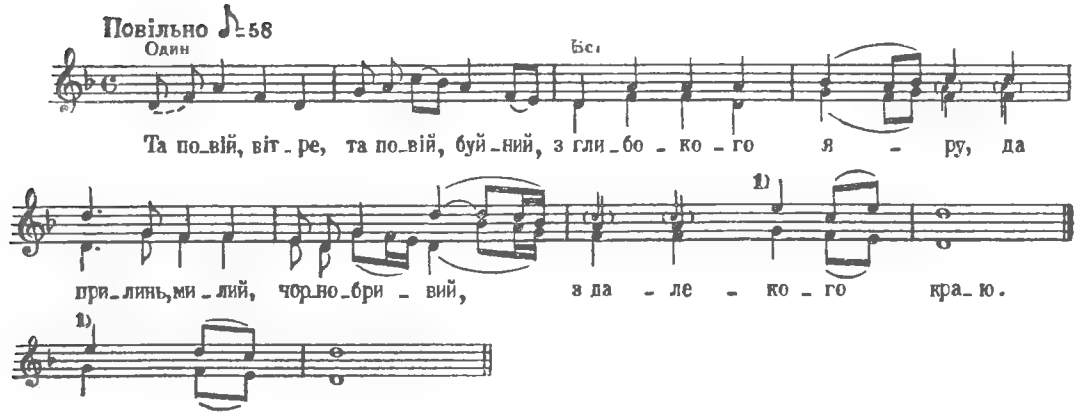

Та повій, вітре, та повій, буйний,
З глибокого яру,
Да прилинь, милий, чорнобривий,
З далекого краю.

Ой рад би я да повіяти —
Яр дуже глибокий,
Ой рад би я да прибувати —
Край дуже далекий.

Глибокії да колодязі,
Короткії ключі,
Ой як мені да й надоїло,
Миленького ждучи.

Ой ждала рік, да ждала другий,
Не могла більш ждати,
Посилала та сиву зозулю,
Щоб рано кувала.

Посилала да йому зозулю,
Собі — соловейка,
Ой щоб йому да й тяжко жилося,
Мені — веселенько.

Ой летить ворон та летить чорний,
Та й летючи кряче:
Перекажи да моїй дівчині,
Хай за мной не плаче.

Ой нехай же та вона не плаче,
Я ж тут не журюся,
Нехай вона заміж вийде,
Я тут оженюся.

Бодай тебе та оженила
Лихая година:
Ув'язала да білії ручки
Малая дитина.

НЕ СІЯНО И НЕ ОРАНО

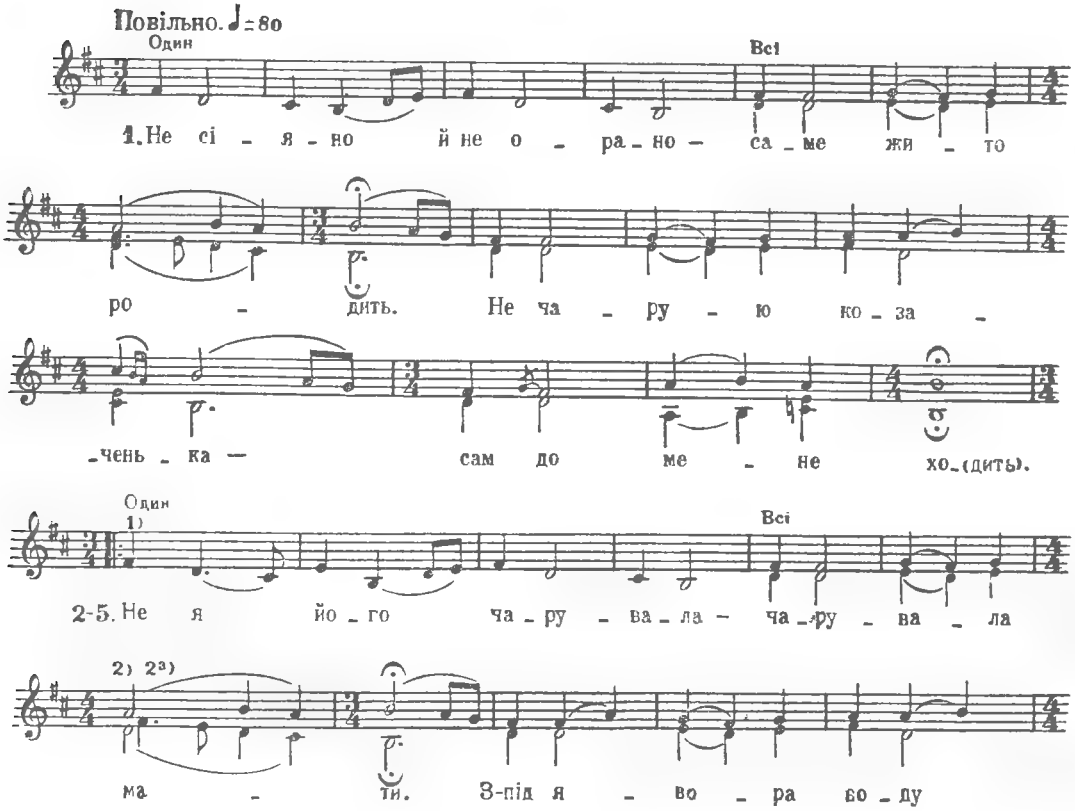

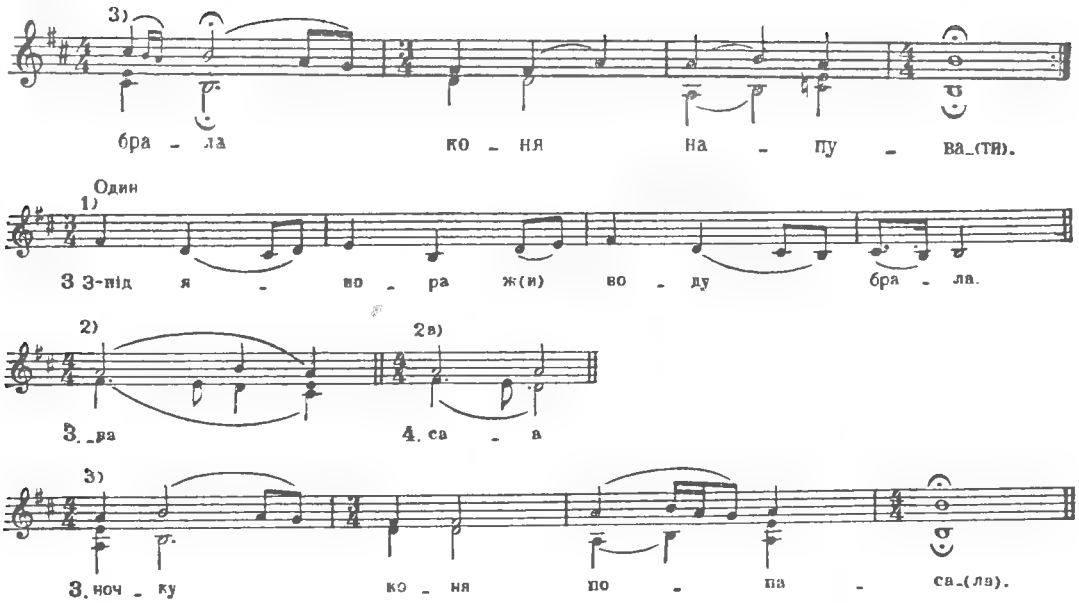

Не сіяно й не орано —
Саме жито родить.
Не чарую козаченька —
Сам до мене ходить.

Не я його чарувала —
Чарувала мати.
З-під явора воду брала
Коня напувати.

З-під явора ж воду брала
Коня й напувала,
В зеленому барвіночку
Коня попасала.

В зеленому барвіночку
Коня попасала,
У вишневім у садочку
Цілувати стала.

У вишневім у садочку
Цілувати стала.
Чи ж я тебе, мій миленький,
Та й причарувала.

ПОПІД МОСТОМ, МОСТОМ

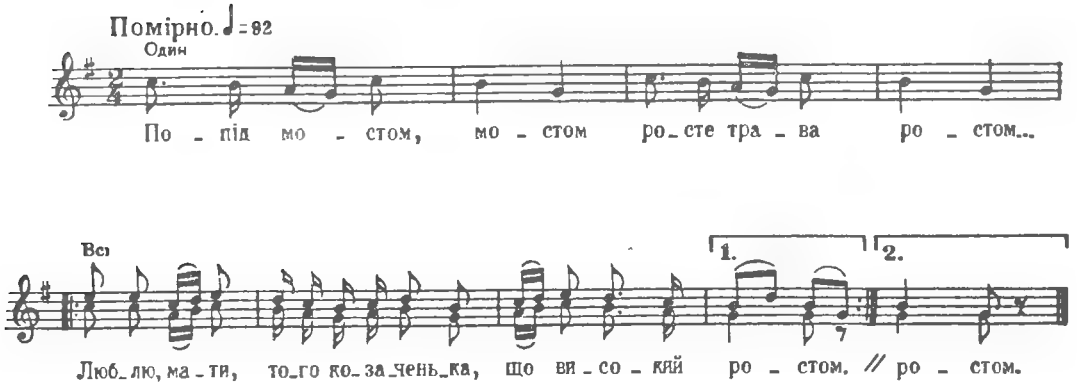

Попід мостом, мостом
Росте трава ростом...
Люблю, мати, того козаченька,
Що високий ростом.
} *Двічі*

Не я його люблю —
Любить моя мати...
З ким стояла, в саду розмовляла,— } *Двічі*
Й підківочки знати.

Ой коли б же мені
Раньше неньки встати
Да вирвати в саду василечки, } *Двічі*
Слід позамітати!

Ой у мене ненька
Раньше мене встала
Та вирвала в саду василечки, } *Двічі*
Слід позамітала.

ПОПІД МОСТОМ, МОСТОМ

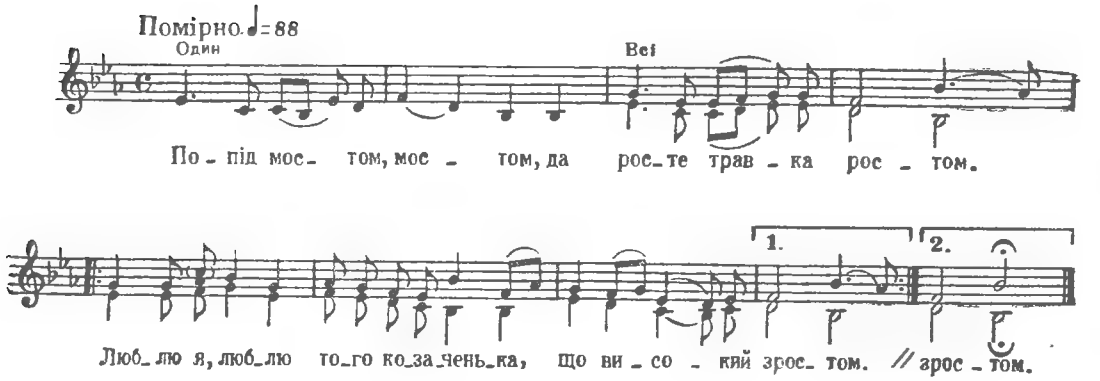

Попід мостом, мостом, да
Росте травка ростом.
Люблю я, люблю того козаченька, } *Двічі*
Що високий зростом.

Не я його люблю, да
Любить моя мати,
З ким стояла, в саду розмовляла — } *Двічі*
Й підківочки знати.

Ой коли б же мені, да
Раньше неньки встати,
Вирвати, вирвати в саду василечки, } *Двічі*
Слід позамітати!

Ой, я моя ненька, да
Раньше мене встала,
Вирвала, вирвала в саду василечки, } *Двічі*
Слід позамітала.

ОЙ ІВАНЕ, ІВАНОЧКУ

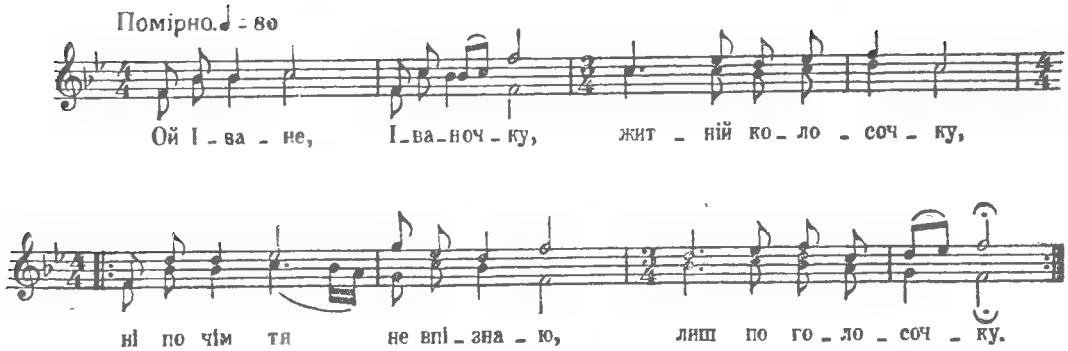

Ой Іване, Іваночку,
Житній колосочку,
Ні по чім тя не впізнаю,
Лиш по голосочку. } *Двічі*

Голосочок, як дзвіночок,
Далеко його чути,
Аж на тото подвір'ячко,
Де я маю бути. } *Двічі*

Бодай тото подвір'ячко
Від сонця згоріло,
Щоби мене, молоденьку,
Туди не кортіло. } *Двічі*

ОЙ У ПОЛІ ВІТЕР ВІЄ

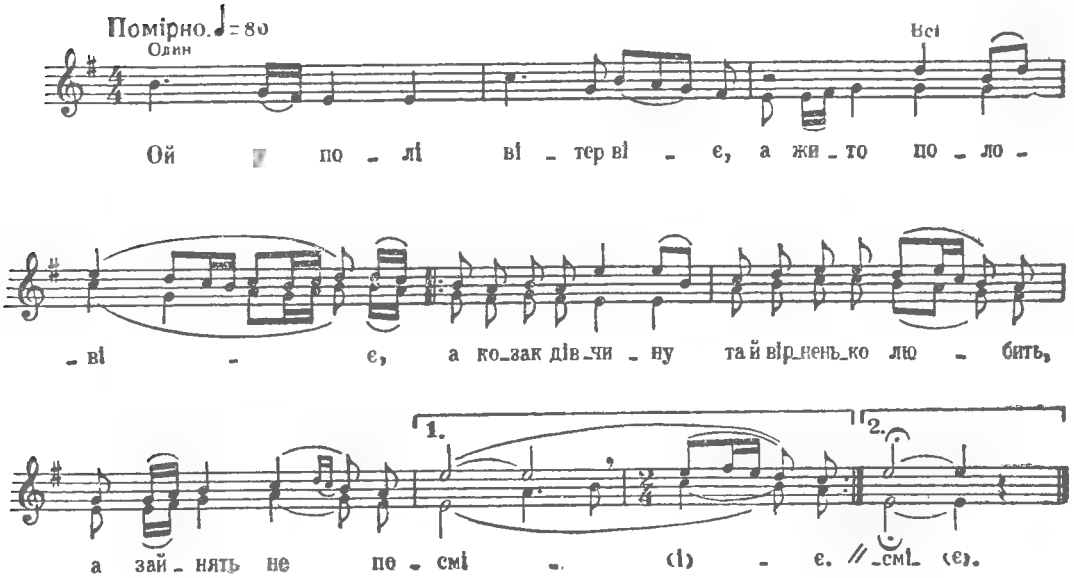

Ой у полі вітер віє,
А жито половіє,
А козак дівчину та й вірненько любить,
А зайнять не посміє. } *Двічі*

Ой тим же він не займає,
А що сватати має,
Да ой тим же він та й не горнеться,
А що слави боїться.
Двічі

Сидить голуб на дубочку,
А голубка на вишні,
Ой скажи да скажи, серце-дівчино,
А що в тебе на мислі?
Двічі

ЗАЙШЛО СОНЦЕ ЗА ВІКОНЦЕ

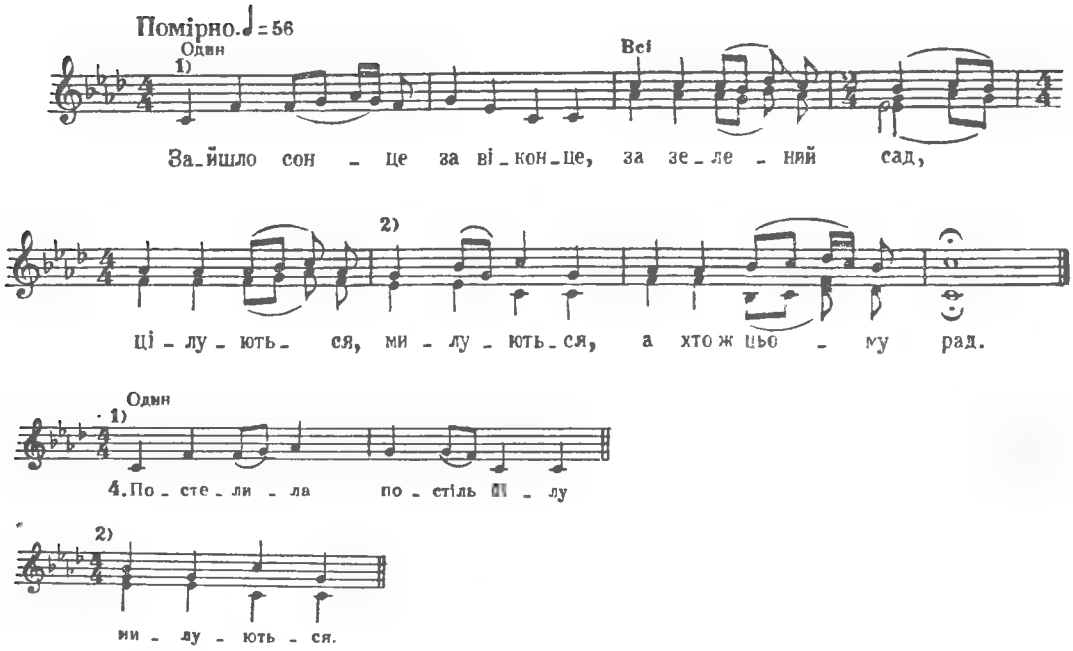

Зайшло сонце за віконце,
За зелений сад,
Цілуються, милуються,
А хто ж цьому рад.

Да цілуються, милуються,
А хто ж цьому рад,
Взяла парня за рученьку
Та й повела в сад.

Взяла парня за рученьку
Та й повела в сад,
Постелила постіль білу —
Положила спать.

Постелила постіль білу —
Положила спать,
Сама сіла коло нього —
Зажурилася.

Сама сіла коло нього —
Зажурилася.
Не журися, дівчинонько,
Ти будеш моя.

ОЙ НА СТАВУ, НА СТАВОЧКУ

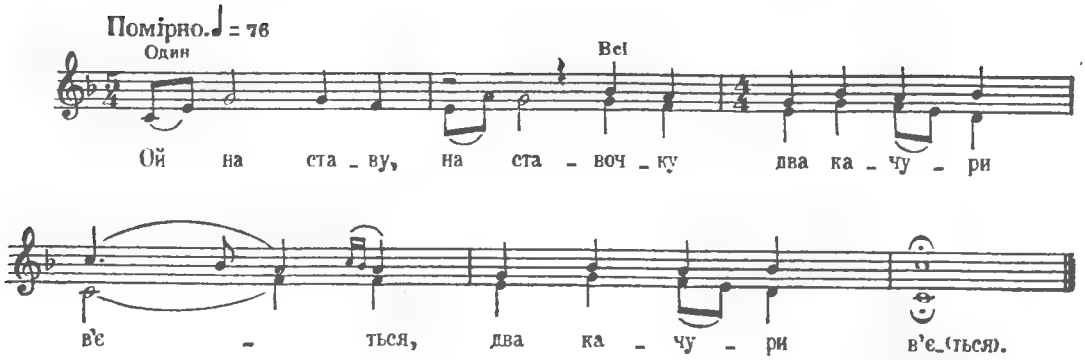

Ой на ставу, на ставочку
Два качури в'ється. (2)

А в Івана на подвір'ї
Два парубки б'ється. (2)

Ой билися, сварилися
До темної ночі. (2)

Проплакала Марусенька
Свої карі очі. (2)

— Не бийтеся, не лайтеся,
Я одному буду. (2)

Іванові ручку подам,
А Петрова буду. (2)

Петро пише на бумазі,
Іван на китайці: (2)

— Перекажіть, люди добрі,
Моїй закоханці. (2)

Нехай вона прочитає,
Нехай вона знає, (2)

Що той Іван на Марію
Всю надію має. (2)

ТИ КАПУСТА, ТИ РОЗСАДА

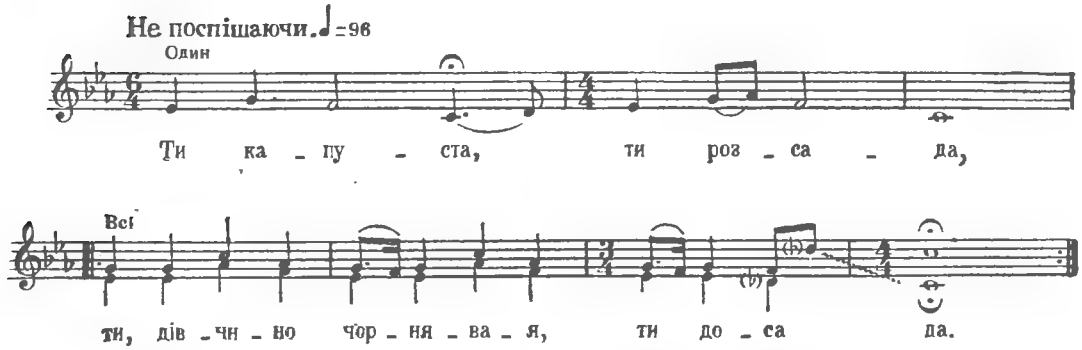

Ти капуста,
Ти розсада,
Ти, дівчино чорнявая,
Ти досада. } *Двічі*

Я й не пив би,
Я й не їв би,
До дівчини чорнявої
Полетів би. } *Двічі*

Не летів би,
Але мушу,
Полонила чорнявая
Серце-душу. } *Двічі*

ПОНАД ТЕРНОМ СТЕЖЕЧКА

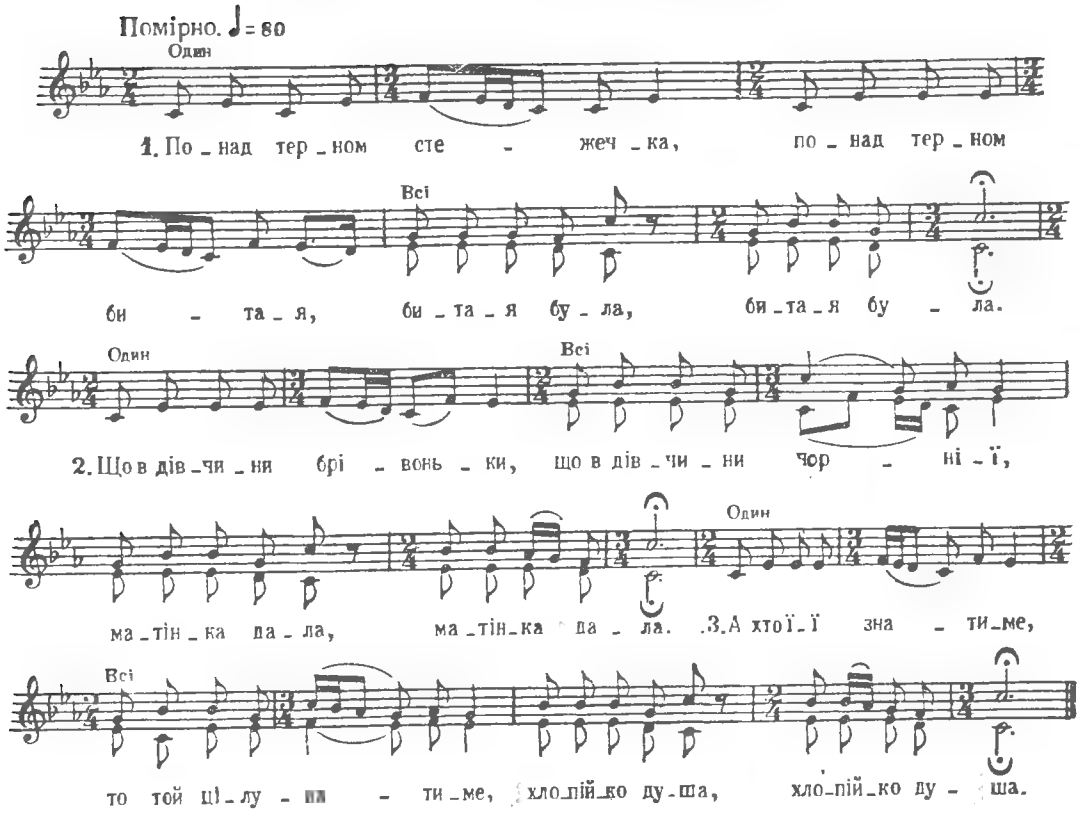

Понад терном стежечка,
Понад терном битая,
Битая була, битая була.

Що в дівчини брівоньки,
Що в дівчини чорнії,
Матінка дала, матінка дала.

А хто її знатиме,
То той цілуватиме,
Хлопійко душа, хлопійко душа.

ОЙ ВИЙДУ Я НА МОГИЛУ

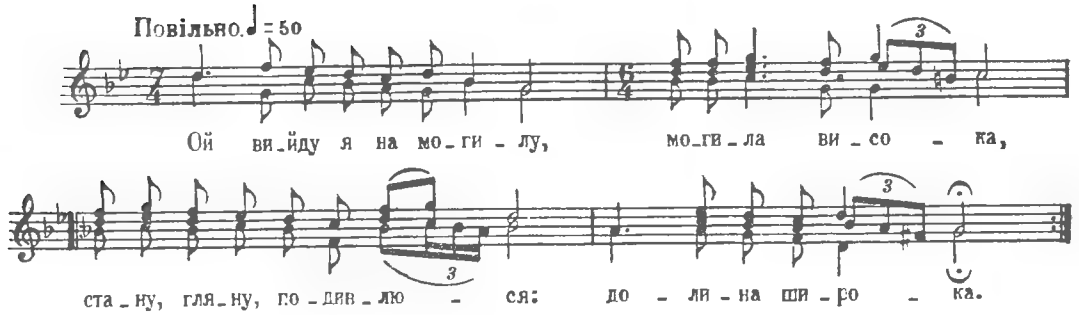

Ой вийду я на могилу,
Могила висока,
Стану, гляну, подивлюся:
Долина широка. } *Двічі*

А у тій долиноньці
Буйний вітер віє,
Як згадаю, кого люблю,
Вже серденько мліє. } *Двічі*

Пора, мати, жито жати,
Колос похилився,
Пора мене оженити,
Бо вже зажурився. } *Двічі*

Ой вийду я на вулицю,
В дудочку заграю,
Кличе мати вечеряти,
А я й не думаю. } *Двічі*

Ой вечеряй, моя мати,
Що ти наварила,
А я піду на той куток,
Де дівчина мила. } *Двічі*

Ой дівчино моя мила,
Що ти наробила,
Ой, що мені, молодому,
Вечеря немила. } *Двічі*

Ой нічого, козаченьку,
Та я й не робила,
Брала пісок з білих ніжок
Да в печі палила. } *Двічі*

Брала сніжок з білих ніжок,
Тебе напувала,
Руту рвала, к серцю клала,
Бо вірно кохала. } *Двічі*

ОЙ ВИЙДУ Я ЗА НОВІ ВОРОТА

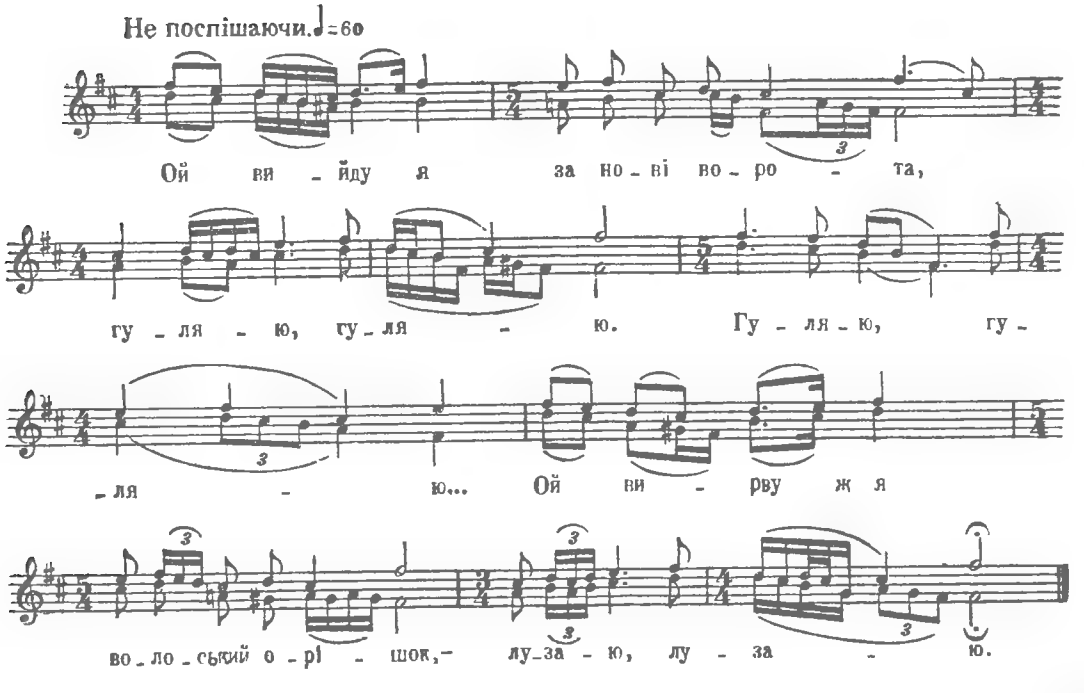

Ой вийду я
За нові ворота,
Гуляю, гуляю.
Гуляю, гуляю...
Ой вирву ж я волоський орішок —
Лузаю, лузаю.

Лузаю, лузаю...
Ой розкушу я волоський орішок
Та й вийму ядерце.
Та й вийму ядерце...
Вийди, вийди, молода дівчино,
А втіш моє серце.

ЧОГОСЬ МЕНІ ЧУДНО

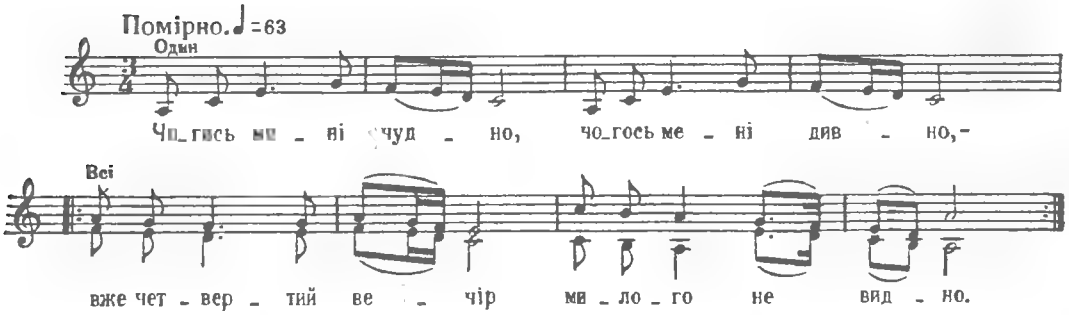

Чогось мені чудно,
Чогось мені дивно,—
Вже четвертий вечір
Милого не видно. } *Двічі*

Не чуть і не видно,
Його не видати,—
Повів до Дунаю
Коня напувати. } *Двічі*

А коло Дунаю
Там жовтий пісочок,—
Де походив милий,
Там його слідочок. } *Двічі*

Ой піду в садочок
Та й вирву листочок,
Та й понакриваю
Милого слідочок. } *Двічі*

Щоб вітер не віяв,
Пташки не ходили,
Щоб мого милого
Другі не любили. } *Двічі*

ПІДУ У САДОЧОК

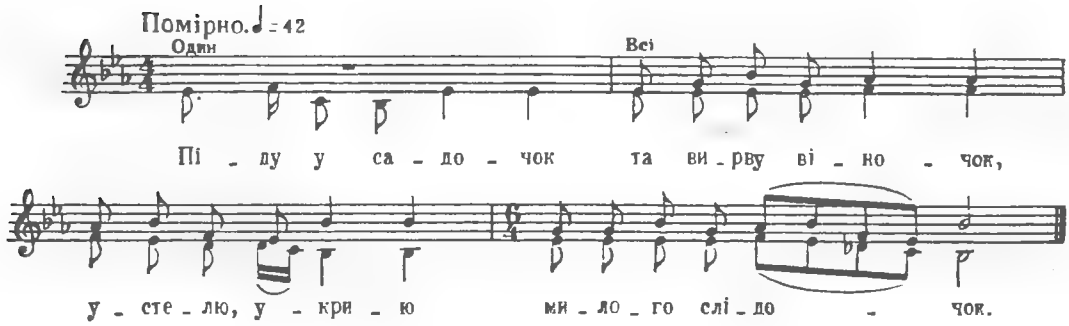

Піду у садочок
Та вирву віночок,
Устелю, укрию
Милого слідочок.

А щоб той слідочок
Пташки не збродили,
Щоб мого милого
Інші не любили.

ОЙ ГАЮ МІЙ, ГАЮ

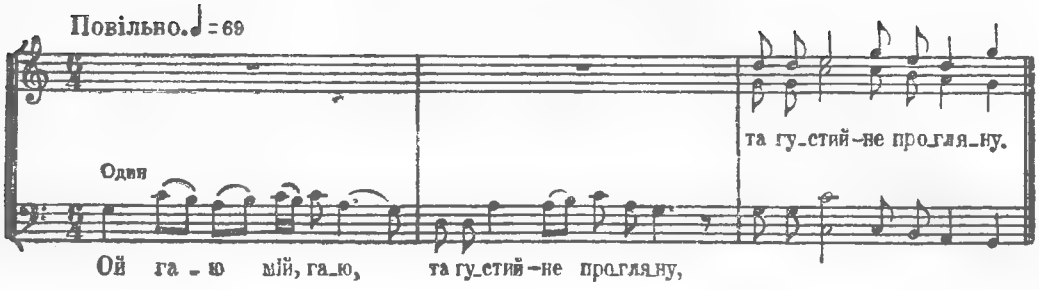

Ой гаю мій, гаю,
Та густий — не прогляну, (2)
Та густий, зелененький,
Де гуляє миленький. (2)
Гуляє, гуляє,
Сивим коником грає... (2)
Вся челядь гуляє,
Тільки моєї немає. (2)
В піч дрова рубає,
В печі запалила, (2)

Вечеряти наварила,
Матір спати положила: (2)
«Ой лягай, мати, спати,
А я піду гуляти, (2)
А я піду до вишні:
Полюбила до мислі! (2)
А я піду до груші:
Полюбила до душі! (2)
А я піду до гаю:
Прийди, серце-москалю!» (2)

ОЙ ЛЕТІЛА КАЧКА

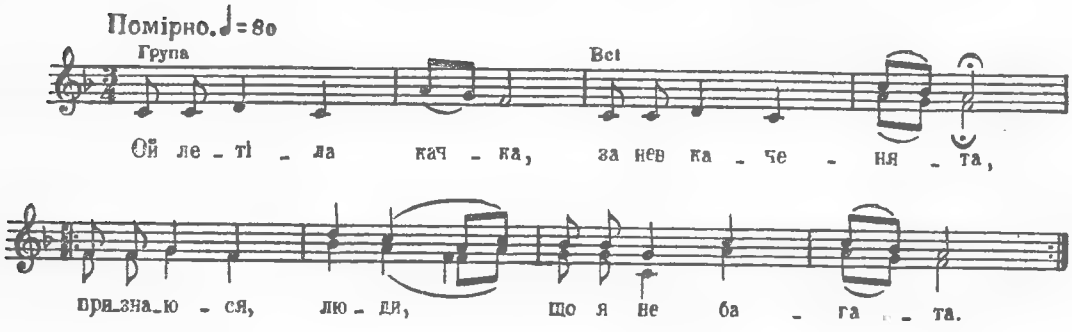

Ой летіла качка,
За нев каченята,
Признаюся, люди,
Що я не багата. } *Двічі*

Ти багацький сину —
Я бідна дівчина,
Ти в садочку лежав —
Я в полі робила. } *Двічі*

Ти в садочку лежав —
Я пшеницю жала,
Чим тобі, козаче,
Я ся сподобала? } *Двічі*

Чи по моїй ході,
Чи по моїй вроді,
Чи мені так бог дав,
Дівчині молодій? } *Двічі*

Чи мені так бог дав,
Чи рідна матуся,
Мене хлопці люблять,
Куди повернуся. } *Двічі*

НА ГОРОДІ ГРУШЕЧКА

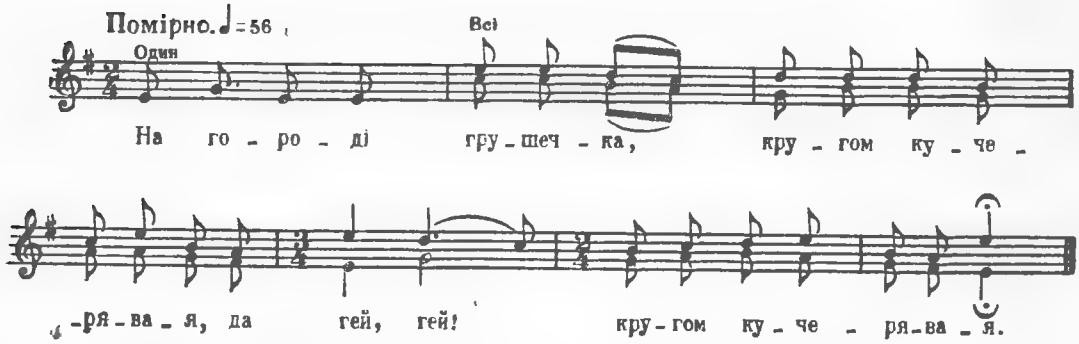

На городі грушечка,
Кругом кучерявая, да гей, гей!
Кругом кучерявая.

А з-під тої грушечки
Все туман качається, да гей, гей!
Все туман качається.

Все туман качається,
Сонце й оглядається, да гей, гей!
Сонце й оглядається.

А дівчина журиться,
Що ні з ким не любиться, да гей, гей!
Що ні з ким не любиться.

Полюбила б старика —
Старика не хочеться, да гей, гей!
Старика не хочеться.

Старика не хочеться —
Голова морочиться, да гей, гей!
Голова морочиться.

Полюбила б молодця —
Молодець ожениться, да гей, гей!
Молодець ожениться.

Молодець ожениться,
А дівчина лишиться, да гей, гей!
А дівчина лишиться.

З-ПІД КАМЕНЯ ВОДА ТЕЧЕ

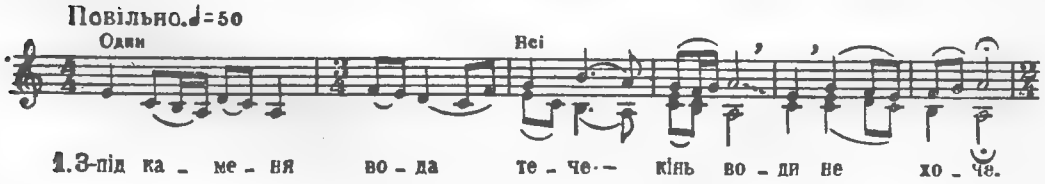

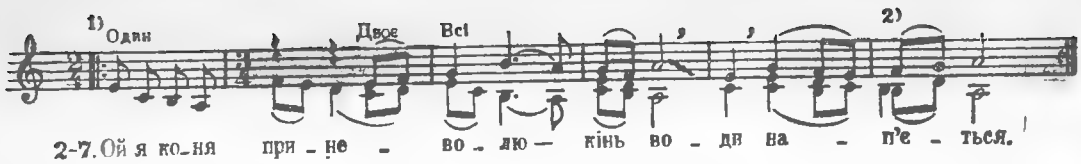

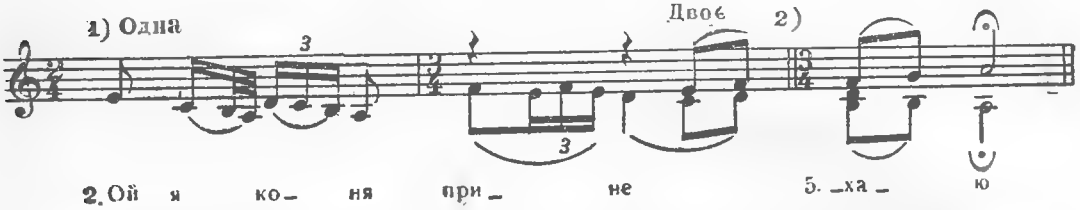

З-під каменя вода тече —
Кінь води не хоче.

Ой я коня приневолю —
Кінь води нап'ється.

Оглянувся назад себе —
Дівчина сміється.

Ой не смійся, дівчинонько,
Не смійся ні з кого,

Бо я, хлопець молоденький,
Не зрадив нікого.

Ти думаєш, дівчинонько,
Що я тебе люблю,

А я тебе, дівчинонько,
Словами голублю.

З-ПІД КАМЕНЮ ВОДА ЛЛЄТЬСЯ

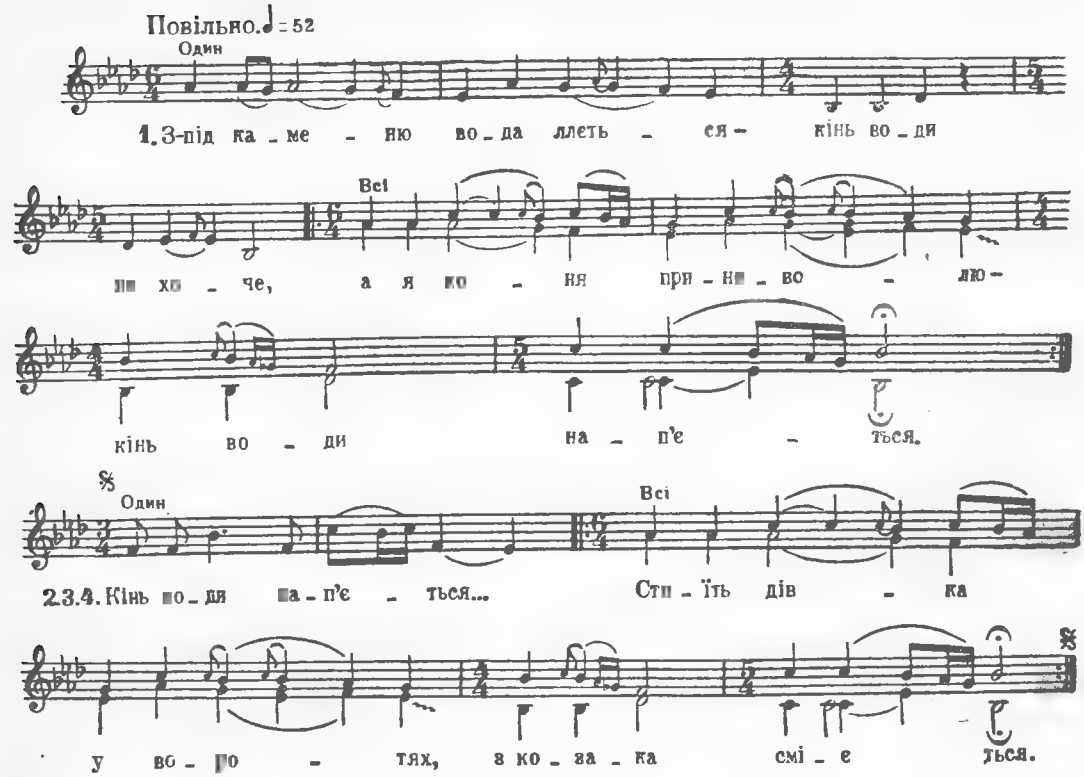

З-під каменю вода ллється —
Кінь води не хоче,
А я коня приневолю —
Кінь води нап'ється. } *Двічі*

Кінь води нап'ється...
Стоїть дівка у воротях,
З козака сміється. } *Двічі*

З козака сміється...
Ой не смійся, дівчинонько,
Не смійся ні з кого. } *Двічі*

Не смійся ні з кого...
Бо я, козак молоденький,
Не зрадив нікого. } *Двічі*

З-ПІД БІЛОГО КАМЕНЕЧКА СВІТЛА ВОДА ЛЛЄТЬСЯ

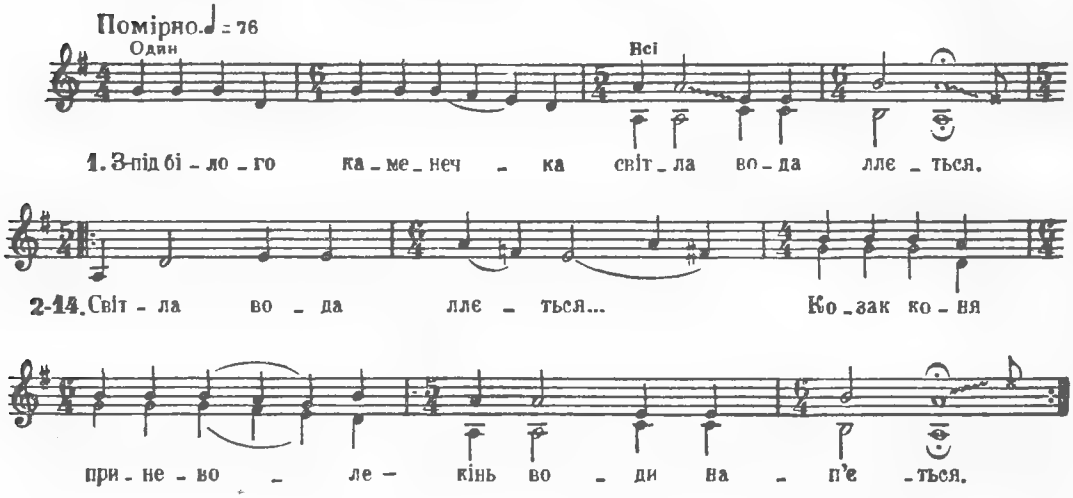

З-під білого каменечка
Світла вода ллється.

Світла вода ллється...
Козак коня приневоле —
Кінь води нап'ється.

Кінь води нап'ється...
Сюди-туди повернеться,
Дівчина сміється.

Дівчина сміється...
«Не смійсь, не смійсь, дівчинонько,
Не одну тебе маю.

Не одну тебе маю...
Що я тебе, дівчинонько,
Десяту кохаю.

Десяту кохаю...
Одна іде, коня веде,
Друга напуває.

Друга напуває...
А третя сідло несе,
Четверта сідлає.

Четверта сідлає...
Що п'ятая білльо пере,
Шостая качає.

Шостая качає...
Ой сьомая листа пише,
Восьмая читає.

Восьмая читає...
Ой, а дев'ята п'є-гуляє,
Десята ридає.

Десята ридає...»
«Ой куди ти од'їжджаєш,
Сизокрилий орле?

Сизокрилий орле...
А хто ж мене, молодую,
В цей вечір пригорне?

В цей вечір пригорне»...
«Пригортайся, дівчинонько,
Не к мені, к другому.

Не к мені, к другому,
Та не кажи тої правди,
Що мені самому».

СОЛОВЕЙКО, РАННЯ ПТАШЕЧКО

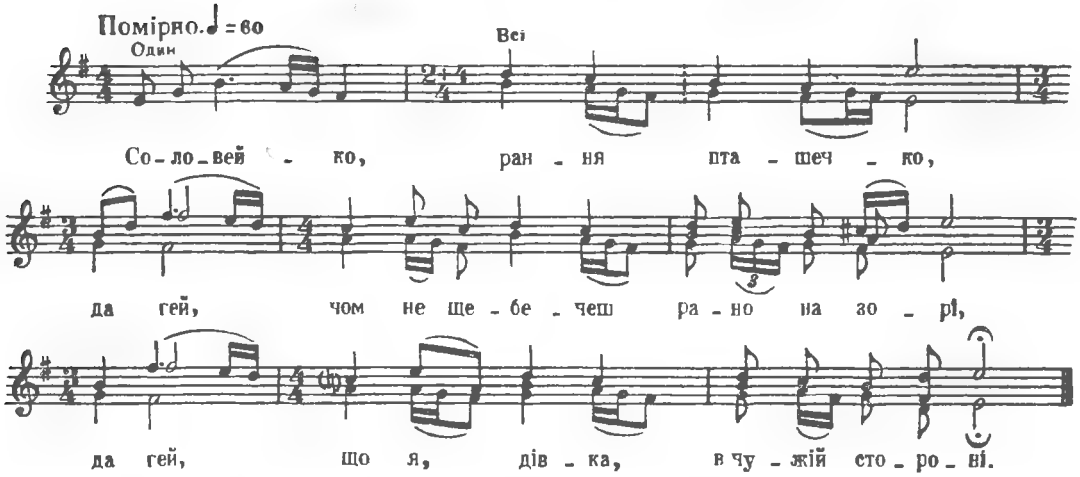

Соловейко, рання пташечко, да гей,
Чом не щебечеш рано на зорі, да гей,
Що я, дівка, в чужій стороні.

Що я, дівка, в чужій стороні, да гей,
Нема роду, роду при мені, да гей,
Нема роду, роду при мені.

Нема роду, роду ні отця, да гей,
Полюбила дівка молодця, да гей,
Полюбила дівка молодця.

«Сідлай, дівко, сивого коня, да гей,
Да поїдем до мого отця, да гей,
Да поїдем до мого отця.

Розпродаю весь зелений сад, да гей,
Соловейка да за п'ятдесят, да гей,
Соловейка да за п'ятдесят.

Соловейка да за п'ятдесят, да гей,
Русу косу да за тисячу, да гей,
Білому личку ціни не зложу».

ЗЕЛЕНЕЄ ЖИТО, ЗЕЛЕНЕ

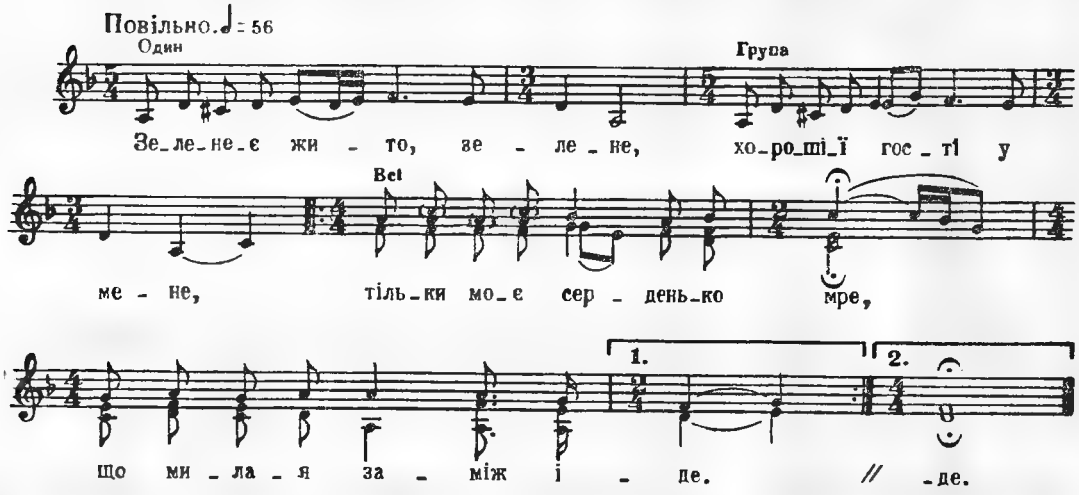

Зеленеє жито, зелене,
Хорошії гості у мене,
Тільки моє серденько мре,
Що милая заміж іде. } *Двічі*

Іди, іди, мила, здорова,
Не скажу я тобі ні слова,
Єсть у мене кінь вороний,
Я поїду, козак молодий. } *Двічі*

Я поїду до Марусі-дусі
На білесенькі подусі.
— Марусино, серце моє,
Чи любиш ти вірно мене? } *Двічі*

— Якби я тебе не любила,
Я б до тебе та й не говорила,
А я ж тебе вірно люблю,—
І за тебе заміж піду. } *Двічі*

Марусина хату вимітає,
Марусину мати питає:
— Скажи, скажи, дочко, мені,
Які будуть гості твої? } *Двічі*

— Тобі, мамо, мене не питати,
Мені, мамо, тобі не казати,
Єсть у нього кінь вороний
Та й приїде козак молодий. } *Двічі*

МАРУСЮ, МАРУСЮ

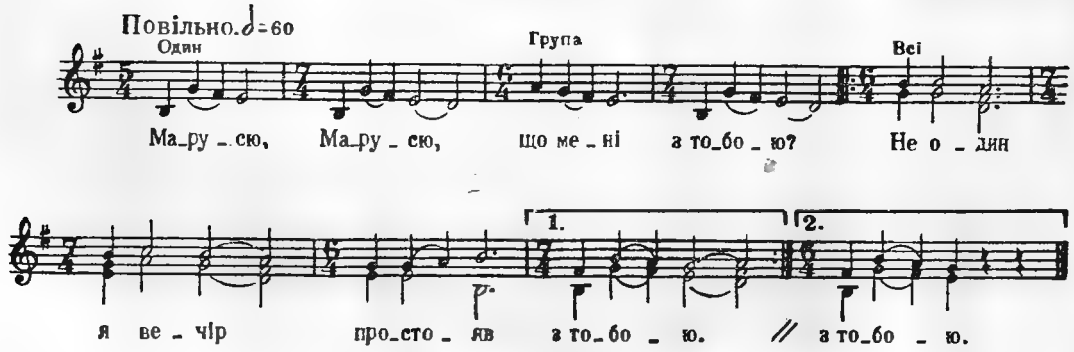

Марусю, Марусю,
Що мені з тобою?
Не один я вечір
Простояв з тобою. } *Двічі*

Не один я вечір,
Не одну неділю.
На тебе, Марусю,
Маю всю надію. } *Двічі*

По садочку ходжу,
В руках коня воджу,
Через рідну неньку
Нежонатий ходжу. } *Двічі*

Через рідну неньку,
Через рідні сестри
Не можу Марусі
До себе привести. } *Двічі*

Я неньку й уважу,
Сестер переможу,
Привезу Марусю
До себе із родом. } *Двічі*

Ой ісходить місяць
З трьома зірочками,—
Приходить Маруся
З трьома дружечками. } *Двічі*

Ой прийшла Маруся,
Стала на порозі,
Облили Марусю
Дрібненькії сльози. } *Двічі*

Ой прийшла Маруся,
Стала й у куточку.
— Прийми ж мене,ненько,
За рідную дочку! } *Двічі*

— Своїх дочок маю,
Чужих не приймаю,
Свого сина маю —
З тобой не звінчаю. } *Двічі*

— Ой не хочу, мамо,
Ой не хочу грошей,
Люблю твого сина,
Бо твій син хороший. } *Двічі*

НЕ ХОДИ, УЛАНЕ, ПОНАД БЕРЕГАМИ

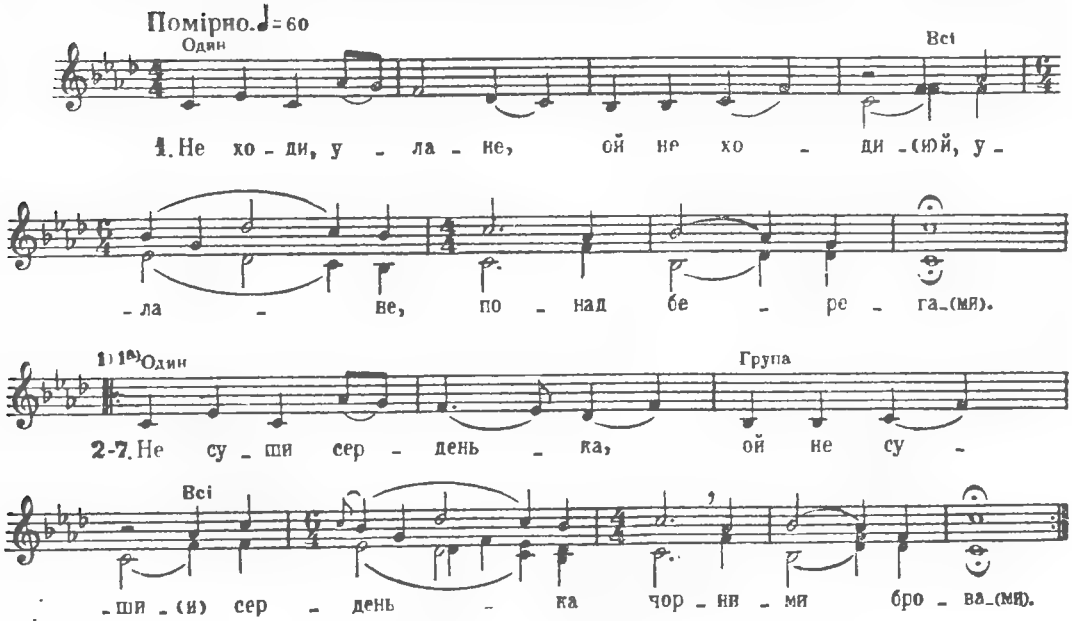

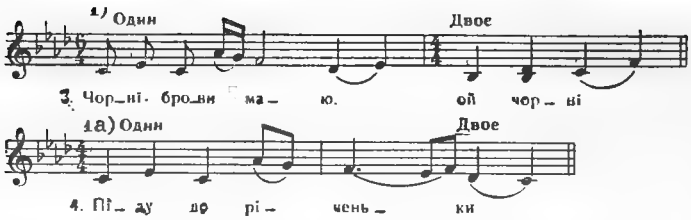

Не ходи, улане,
Ой не ходи, улане,
Понад берегами.

Не суши серденька,
Ой не суши серденька
Чорними бровами.

Чорні брови маю,
Ой чорні брови маю
Та й не оженюся.

Піду до річеньки,
Ой піду до річеньки
Та й там утоплюся.

Не топись, козаче,
Ой не топись, козаче,
Бо дівчина плаче.

Нехай вона плаче,
Ой нехай вона плаче,
Вона перебуде.

Вона й перебуде,
Ой вона й перебуде,
Вона й моя буде.

ОЙ ПІДУ В САДОК

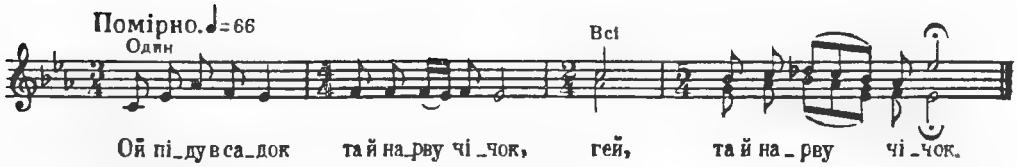

Ой піду в садок
Та й нарву чічок,
Гей, та й нарву чічок.

Та й нарву чічок,
Сплету віночок,
Гей, сплету віночок.

Сплету віночок,
Пущу на ставок,
Гей, пущу на ставок.

Хто вінок іме,
Мій милий буде,
Гей, мій милий буде.

Приїхав козак
З Україноньки,
Гей, з Україноньки.

Прив'язав коня
До калиноньки,
Гей, до калиноньки.

Сам пішов в ставок
Ловити вінок,
Гей, ловити вінок.

Перший раз поплив —
По колінця вбрів,
Гей, по колінця вбрів.

Другий раз поплив —
Аж йму чупер сплив,
Аж йму чупер сплив.

ПО СИНЬОМУ МОРЮ

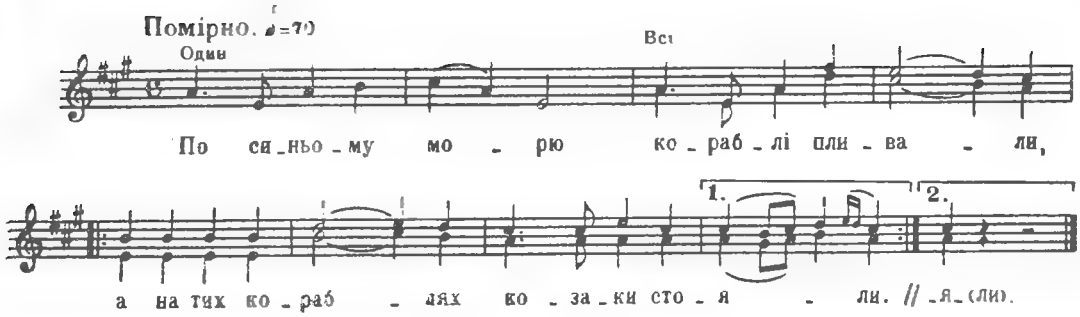

По синьому морю
Кораблі пливали,
А на тих кораблях
Козаки стояли. } *Двічі*

Першому козаку
Шапка звалилася,
За ним вдовина дочка
Та й зажурилася. } *Двічі*

Удовина дочка
Та й зажурилася,
В глибокій криниці
Утопилася. } *Двічі*

«Доню ж моя, доню,
Що ти наробила,
Що ти мя, старую,
Сиротов лишила?» } *Двічі*

«Мамо ж моя, мамо,
Жаль ваги не має,
Кого раз полюбить,
З тим вмирати має». } *Двічі*

ЧЕРЕЗ ГОРУ ТА В ЛІСОК

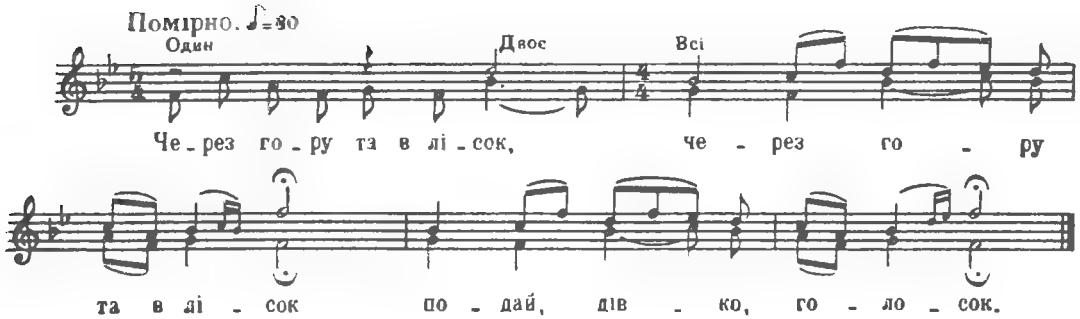

Через гору та в лісок (2)
Подай, дівко, голосок.

Ой рада б я та й подать — (2)
Про нас люди говорять.

Ой про мене й про тебе, (2)
Що ти ходиш до мене.

Ой як ходиш, то ходи, (2)
Ой як любиш, то люби.

Ой як любиш, то люби, (2)
Поговору не роби.

ЕГЕЙ ПАРЕНЬ-ПАРЕНЬ

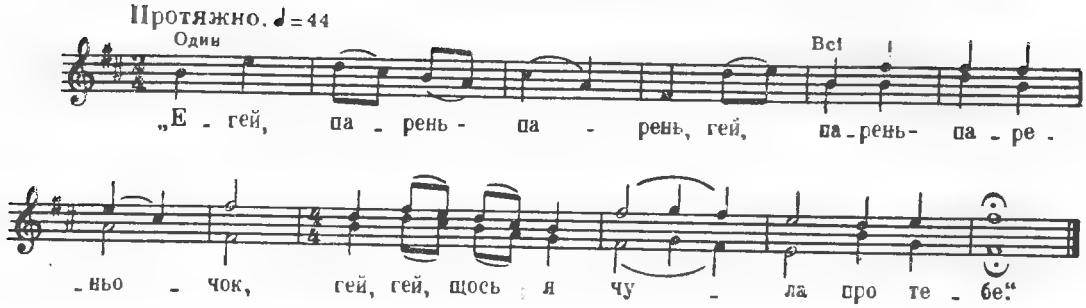

«Егей, парень-парень,
Гей, парень-пареньочок,
Гей, гей, щось я чула про тебе.

Гей, чула я, чула,
Гей, та все через люди,
Гей, що залишив ти мене».

«Гей, не вір, дівко,
Ой да не вір, дівко,
Ой да не вір, милая моя.

Гей, аж тоді я,
Гей, тебе я кину,
Да гей, гей, як закриються глаза».

ЇХАВ КОЗАК, ЇХАВ

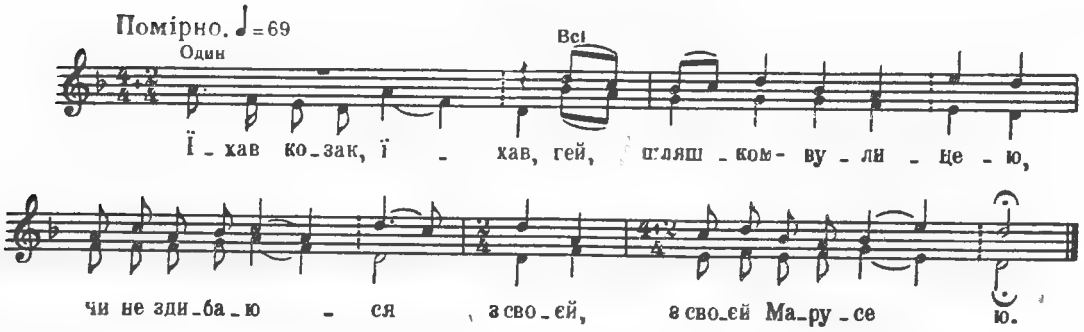

Їхав козак, їхав,
Гей, шляхом-вулицею,
Чи не здибаюся
З своєй, з своєй Марусею.

А як здибаюся,
Гей, то й поцілуюся,
«Будь, мила, здорова,
Моя, моя полюбова.

Будь, мила, здорова,
Гей, моя полюбова,
На личко біленька,
Сама, сама чорноброва».

Козак од'їжджає —
Гей, під ним коник в'ється,
Дівчина Маруся
Із нього... із нього сміється.

«Дівчино Маруся,
Гей, не смійся ти з мене:
Не одну я нічку
Ночу... ночував у тебе».

ОЙ ІШОВ Я, ЙШОВ Я СЕЛОМ-ВУЛИЦЕЮ

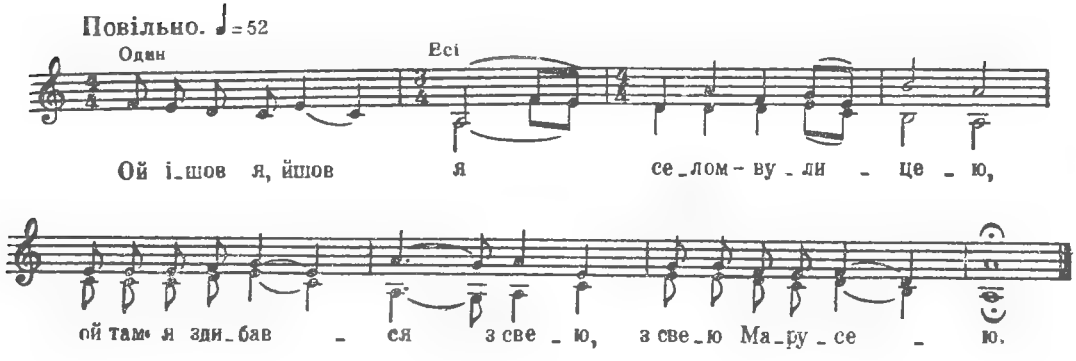

Ой ішов я, йшов я
Селом-вулицею,
Ой там я здибався
З свею, свею Марусею.

Ой, як я здибався
Та й поцілувався:
«Бувай же здорова,
Моя чорноброва.

Бувай же здорова,
Моя чорноброва,
Бо я від'їжджаю
Край синього моря».

Козак від'їжджає,
На конику в'ється,
Молода дівчина
З козака сміється.

«Не смійся, дівчино,
Не смійся із мене,
Не одну я нічку
Ночував у тебе.

Не одну я нічку
Ночував у тебе,
Не одну вечерю
Вечеряв я в тебе».

ОЙ ЗАГУВ ТА ЗАГУВ СИВИЙ ГОЛУБОНЬКО

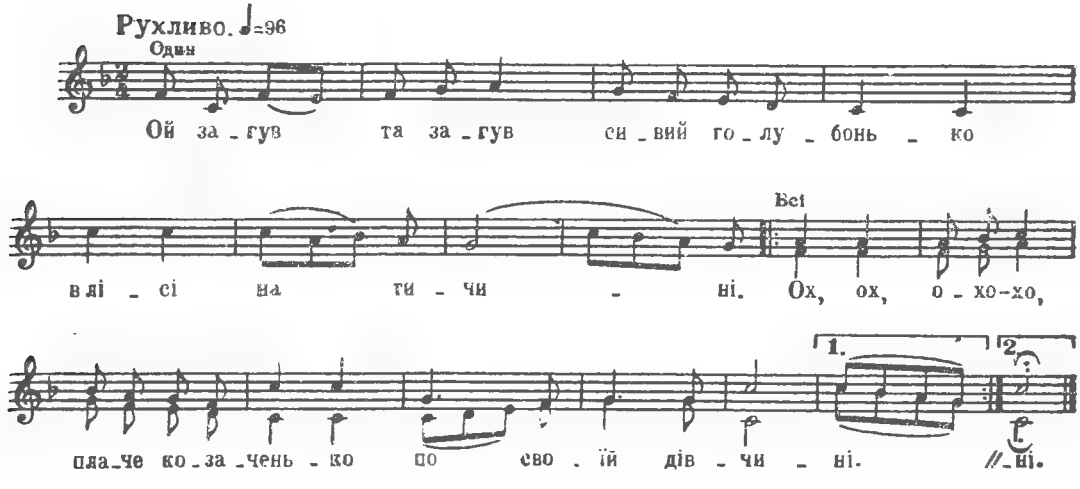

Ой загув та загув
Сивий голубонько
В лісі на тичині,
Ох, ох, охо-хо,
Плаче козаченько } *Двічі*
По своїй дівчині.

«Не кидай же мене,
Серденятко моє».
В лісі на тичині,
Ох, ох, охо-хо,
Плаче козаченько } *Двічі*
По своїй дівчині.

ТИХА ВУЛИЦЯ, ТИХА

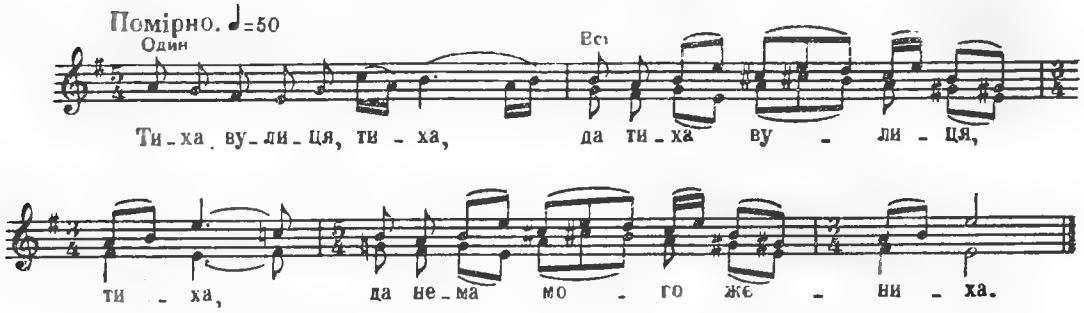

Тиха вулиця, тиха,
Да тиха вулиця, тиха,
Да нема мого жениха.

Нема мого жениха,
Да нема милого мого.
Ані товариша його.

Ні товариша його,
Да ні з ким нічку простоять.
Да нікому правди розказать.

Нікому правди розказать,
Да над річкою ходила,
Да дрібні сльози втирала.

Дрібні сльози втирала
Да над річкою, над Донцем,
Да закрившися рукавцем.

Закрившися рукавцем,
Да закрившися обома,
Да парень дівку обніма.

Парень дівку обніма,
Да парень дівку обніма,
До серденька пригорта.

ТУМАН ГОРОЮ

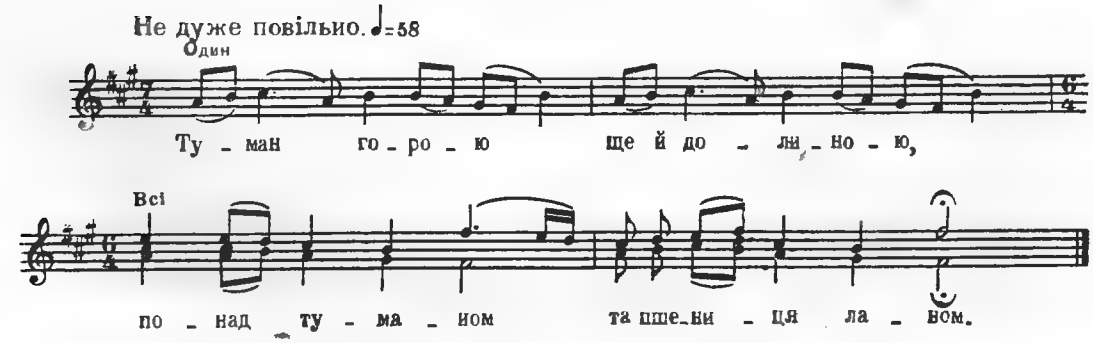

Туман горою
Ще й долиною,
Понад туманом
Та пшениця ланом.

Понад туманом
Пшениця ланом,
Над пшеницею
Та зелена верба.

Над пшеницею
Та зелена верба,
А під вербою
Та криниця нова.

А під вербою
Та криниця нова,
А в тій криниці
Та холодна вода.

А в тій криниці
Та холодна вода,
Там козаченько
Та коня напува.

Там козаченько
Та коня напува,
На козакові
Та кучері в'ються.

На козакові
Та кучері в'ються,
За ті кучері
Та дівчата б'ються.

«Ви, дівчаточка,
Ви, голубочки,
Ви не бийтеся,
Ви не лайтеся!

Ви не бийтеся,
Ви не лайтеся,
На ці кучері
Та не важтеся!

Бо ці ж кучері
Розчесанії,
З отцем-ненькою
Та розпрощанії!

Ой розчесані
Густим гребінцем,
Розпрощанії
З ненькою, з отцем!»

ЧИ Я ВПЛИЛА

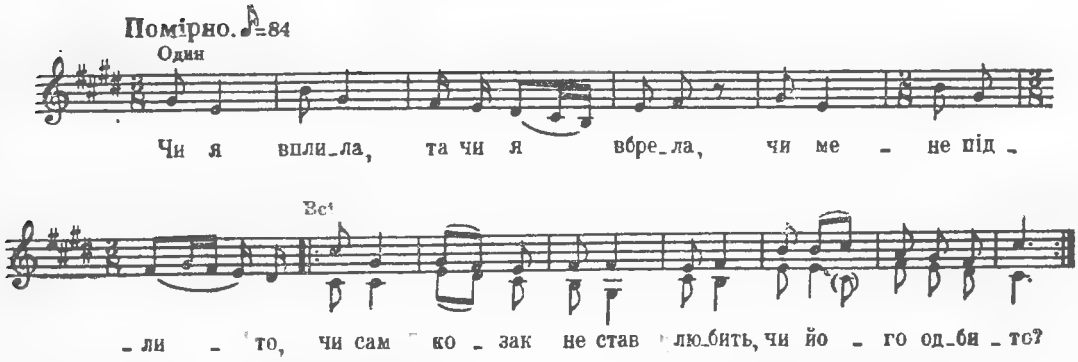

Чи я вплила, та чи я вбрела,
Чи мене підлито,
Чи сам козак не став любить,
Чи його одбито? } *Двічі*

Ой одбила та щука-риба
Від берега ряску;
Утеряла дівчинонька
Від козака ласку. } *Двічі*

А я тую та й дрібну ряску
Ізберу в запаску,—
Таки свому козаченьку
Підійду під ласку. } *Двічі*

ЯК ПОСІЮ КОНОПЕЛЬКИ

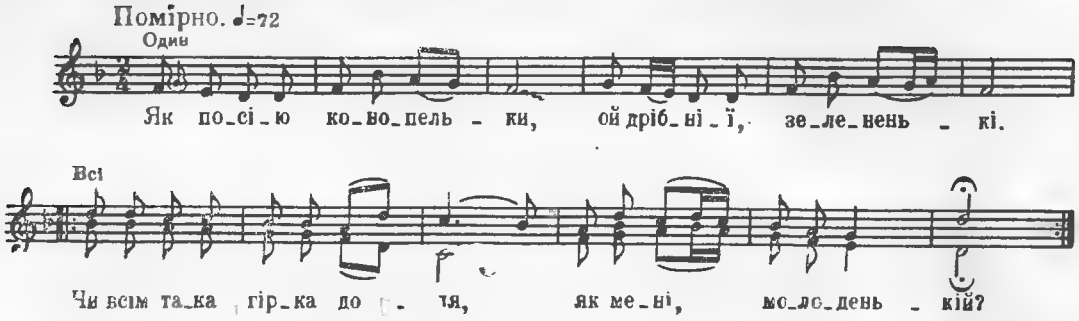

Як посію конопельки,
Ой дрібнії, зелененькі.
Чи всім така гірка доля,
Як мені, молоденькій? } *Двічі*

Як усім така доля,
Я й не буду журиться,
А як мені. молоденькій,—
Піду в море топиться. } *Двічі*

А по морю, по синьому
Пливе камінь з муравою,
А на тому каменьові
Стоїть парень чорнобривий. } *Двічі*

Він руками махає
І бровами моргає
Та й на тую дівчиноньку,
Що вірненько кохає. } *Двічі*

КАЛИНО-МАЛИНО

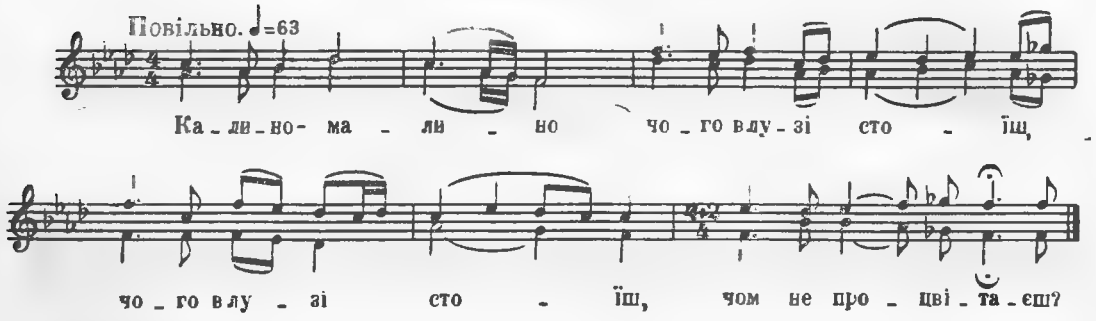

«Калино-малино,
Чого в лузі стоїш,
Чого в лузі стоїш,
Чом не процвітаєш?

Чи жари боїшся,
Чи дощу бажаєш?»
«Жари не боюся,
Дощу не бажаю.

Жари не боюся,
Дощу не бажаю,
Стою та й думаю,
Процвітати маю».

КАЛИНА-МАЛИНА

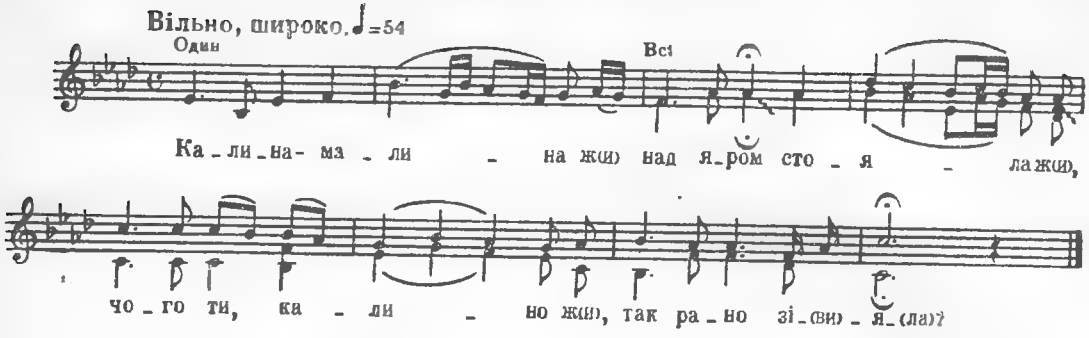

Калина-малина ж
Над яром стояла ж,
Чого ти, калино ж,
Так рано зів'яла?

Чого ж ти, калина ж,
Так рано зів'яла ж,
Чи сонця боїшся ж,
Чи дощу бажаєш?

Сонця не боюся ж,
Дощу не бажаю ж,
Кого ж вірно люблю ж,
За тим помираю.

Ой умру я, мила ж,
А ти будеш жива ж,
Не забудь же, мила ж,
Де моя могила

А моя могила ж
Край синього моря ж,
Наберешся, мила ж,
Без милого горя.

КАЛИНО-МАЛИНО

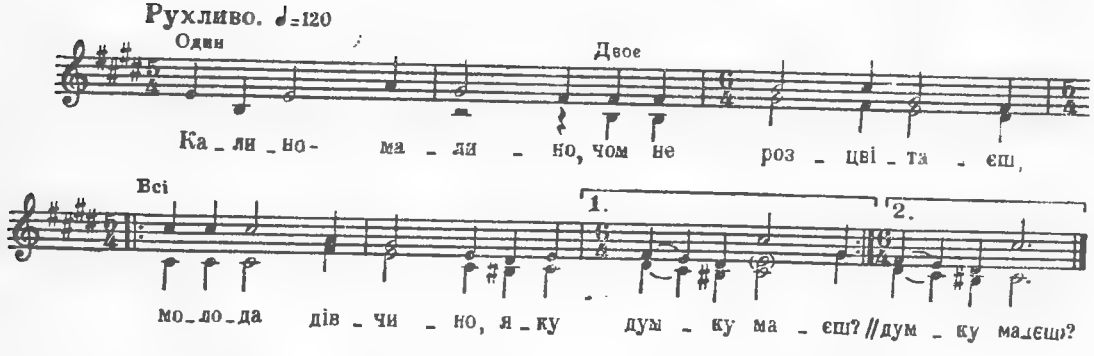

«Калино-малино, чом не розцвітаєш,
Молода дівчино, яку думку маєш?» (2)

«Ой як мені, мати, думку не гадати:
Милий на чужбині, треба споминати. (2)

Треба споминати, листоньки писати».
Листоньки писала білими руками. (2)

Листоньки писала білими руками
Та й передавала буйними вітрами. (2)

«Лети, лети, листе, та на Україну,
Та випадь милому на білу перину». (2)

Милий лист читає та в пана питає:
«Ой пане-паночку, що це за причина? (2)

Що це за причина, пише лист дівчина.
Пише лист дівчина, що вже має сина». (2)

«Козаче, козаче, дурний ти їй-богу,
Кавалерів много, звертай на другого». (2)

«Не буду звертати, не буду звертати,
Бо вже цю причину знає батько й мати. (2)

Бо вже цю причину знає батько й мати,
За бідну сирітку буде суд карати». (2)

КАЛИНА-МАЛИНА

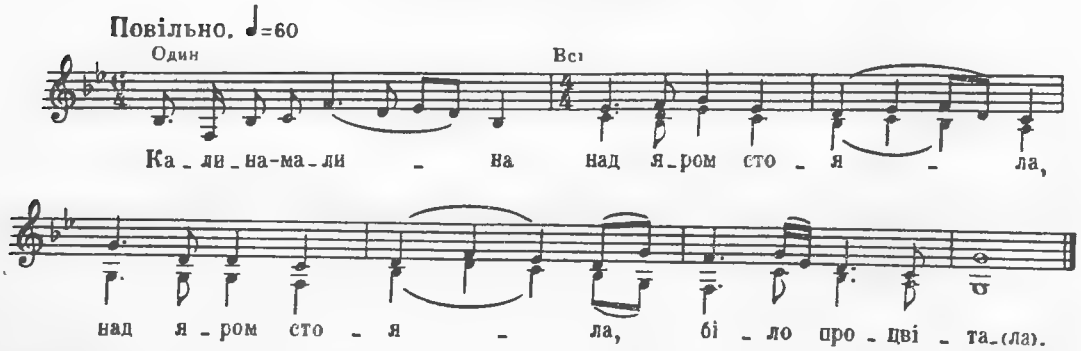

Калина-малина,
Над яром стояла,
Над яром стояла,
Біло процвітала.

Калино-малино,
Чого ти зів'яла?
Чи суші боїшся,
Чи дощу бажаєш?

Суші не боюся
Й дощу не бажаю,—
Кого вірно люблю,
За тим помираю.

Ой умру я, мила,
А ти будеш жива,
Чи згадаєш, мила,
Де моя могила?

КАЛИНО-МАЛИНО, ЧОГО В ЛУЗІ СТОЇШ

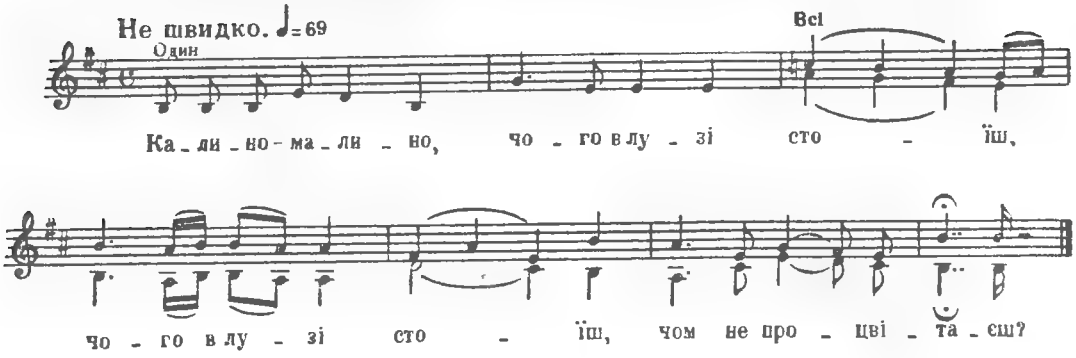

Калино-малино,
Чого в лузі стоїш,
Чого в лузі стоїш,
Чом не процвітаєш?

Чого в лузі стоїш,
Чом не процвітаєш,
Чи жари боїшся,
Чи дощу бажаєш?

Жари не боюся,
Дощу не бажаю,—
Кого вірно люблю,
За тим посихаю.

БЕРЕЗА СТОЯЛА

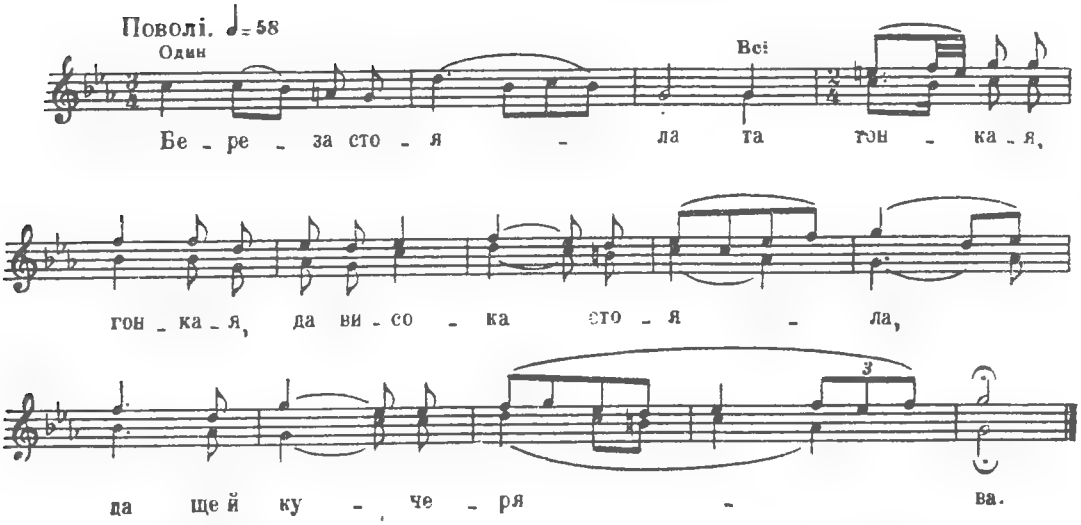

Береза стояла
Та тонкая, гонкая,
Да висока стояла,
Да ще й кучерява.

Да ще й кучерява...
Да під тією
Да березою
Дівчина да стояла.

Дівчина стояла...
Да вона стояла,
Да розмовляла,
Плакала ще й ридала.

Плакала, ридала...
«Да не плач, дівко,
Да не плач, красна,
Не плач, чорноброва!

Не плач, чорноброва!»
«Да, ой, як же мені
Да не плакати,—
Самі сльози ллються.

Самі сльози ллються...
Да що за мною,
Да молодою,
Два козаки б'ються.

Два козаки б'ються...
Да не бийтеся,
Да не лайтеся,
Бо я двом не буду!

Бо двом же не буду..
Ой да одному,
Да чорнявому,
Парню молодому!»

А В ПОЛІ БЕРЕЗА

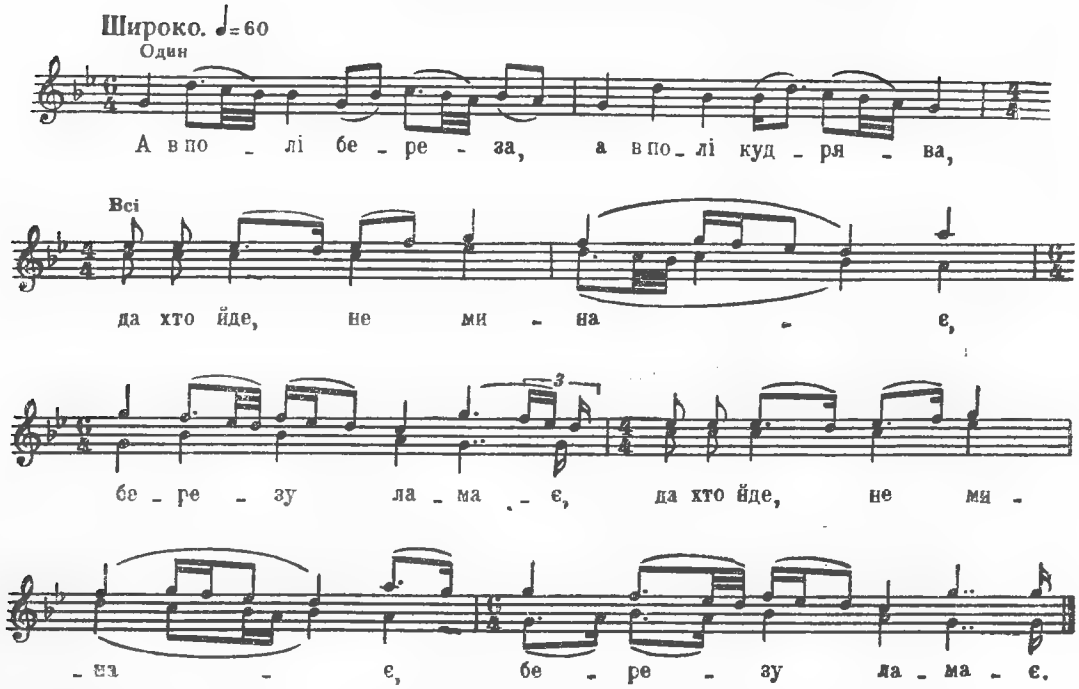

А в полі береза,
А в полі кудрява,
Да хто йде, не минає,
Березу ламає. } *Двічі*

Хто йде, не минає,
Березу ламає,
Да горе ж тому жити,
Хто жінки не має. } *Двічі*

Горе ж тому жити,
Хто жінки не має,
Да а ще й найгірше,
Хто дві, три кохає. } *Двічі*

Вийду за ворота,—
Трава зеленіє,
Да за хорошим мужом
Жона молодіє. } *Двічі*

За хорошим мужом
Жона молодіє,
А за поганським сином
З личенька марніє. } *Двічі*

Хто ж мене роздягне,
Хто ж мене роззує,
У білеє личенько
Сім раз поцілує? } *Двічі*

А В ПОЛІ БЕРЕЗА

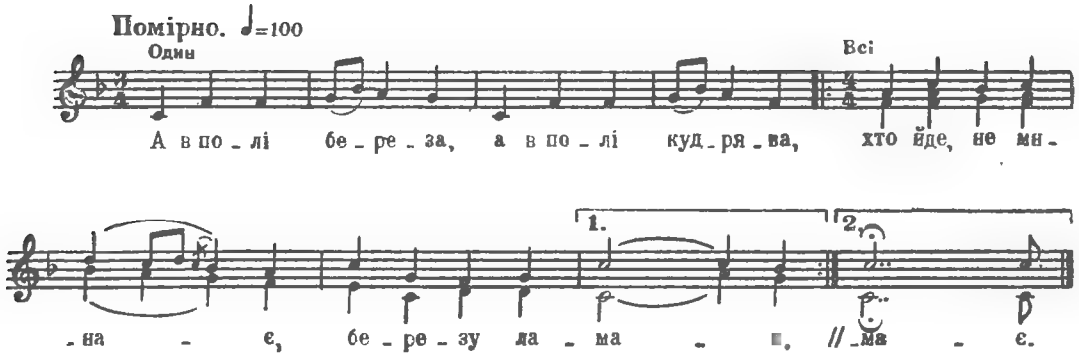

А в полі береза,
А в полі кудрява,
Хто йде, не минає,
Березу ламає. } *Двічі*

Хто йде, не минає,
Березу ламає...
Горе ж тому жити,
Що пари не має. } *Двічі*

Горе ж тому жити,
Що пари не має,
А ще гірше тому,
Що в двох ся кохає. } *Двічі*

А вже день біленький,
Іде мій миленький
До нової хати
Та й лягає спати. } *Двічі*

До стіни очима,
До мене плечима,
До стіни говорить,
А стіна не чує. *Двічі*

«Хто мене роздягне,
Хто мене роззує,
В рум'янеє личко
Сім раз поцілує?» } *Двічі*

Обізвалась мила
В сінях на порозі:
«Я ж тебе роздягну,
Я ж тебе роззую! } *Двічі*

Я ж тебе роздягну,
Я ж тебе роззую,
В рум'янеє личко
Сім раз поцілую!» } *Двічі*

А В ПОЛІ МОГИЛА

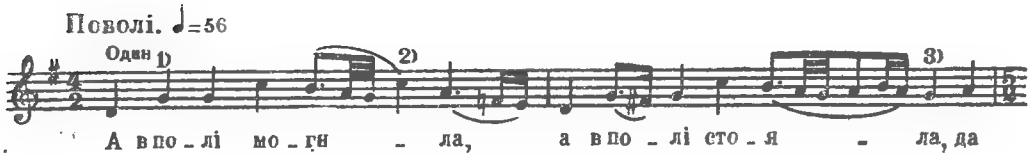

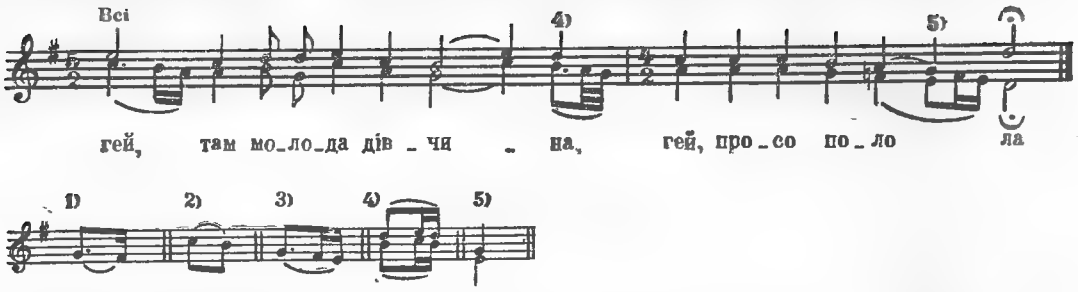

А в полі могила,
А в полі стояла, да гей,
Там молода дівчина,
Гей, просо полола.

Полола, полола,
Кукіль вибирала, да гей,
Вороному коню
На гриву кидала.

«Кидай же, дівчино,
Це просо полоти, да гей,
Стели постіль білу,
Поляжемо спати.

Дівчино-сирото,
Не стели широко, да гей,
Постели узенько,
Поляжем щільненько».

«Я й не постелюся,
Я й не пригорнуся, да гей,
Молода дівчина —
Славоньки боюся».

«Не бійся, дівчино,
Не бійся нічого, да гей,
Бо я, козак молоденький,
Не зрадив нікого».

ГАЄМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ ВОДА ТЕЧЕ

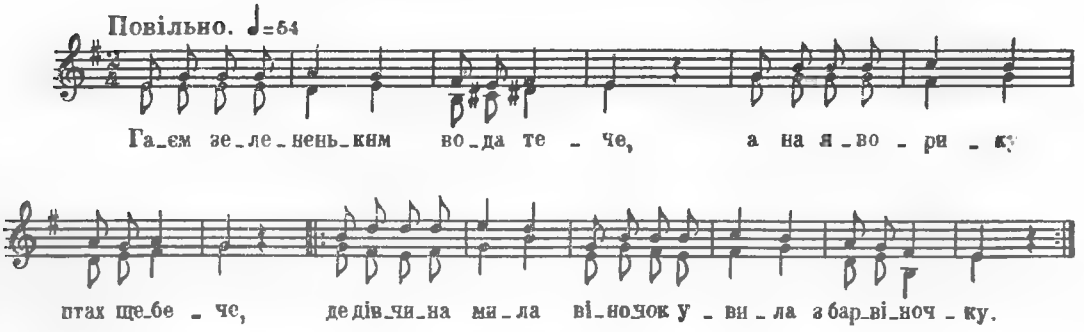

Гаєм зелененьким вода тече,
А на яворику птах щебече,
Де дівчина мила віночок увила
З барвіночку. } *Двічі*

Пливе вінок звитий по Дунаю,
Заплакало дівча десь у гаю:
«Пливи, вінку звитий, де мій милий скритий
При Дунаю». } *Двічі*

А ВІТЕР ВІЄ, ЛІС ШУМИТЬ

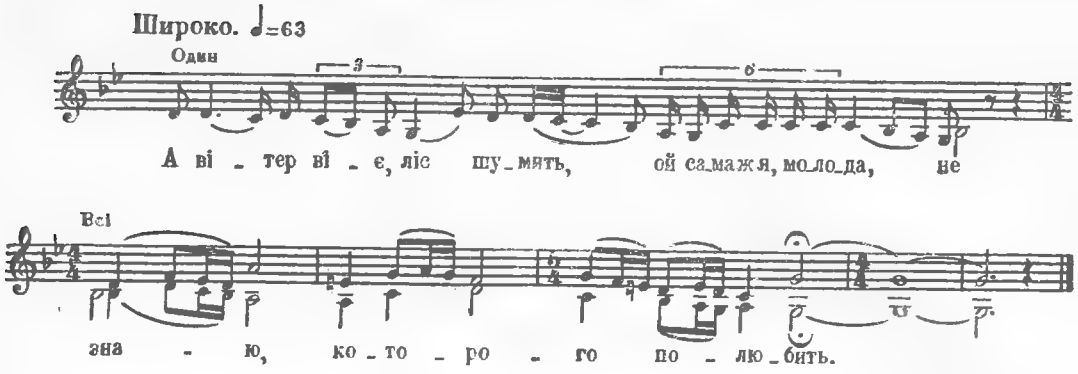

А вітер віє, ліс шумить,
Ой сама ж я, молода, не знаю,
Которого полюбить.

Которого полюбить,
Полюблю я того парня,
Которого тут нема.

Которого тут нема,
Хорош парень ще й чорнявий,
А ще й краща я сама.

ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

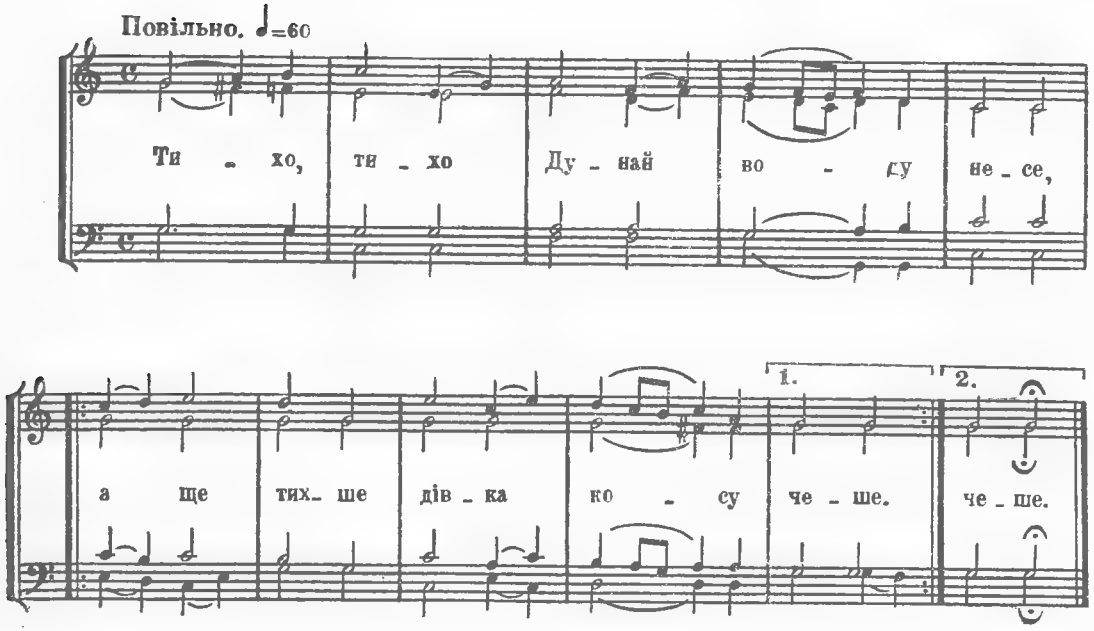

Тихо, тихо Дунай воду несе,
А ще тихше дівка косу чеше. (2).

Пливи, косо, тихо за водою,
А я піду услід за тобою. (2)

Припливемо к зеленому лугу,
Скажу тобі всю свою притугу. (2)

Над Дунаєм явір зелененький,
Під явором козак молоденький. (2)

Ой він сидить, на скрипочку грає,
Струна струні стиха промовляє: (2)

«Нема краю тихому Дунаю,
Нема впину вдовиному сину. (2)

Нема впину вдовиному сину,
Що звів з ума молоду дівчину». (2)

ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

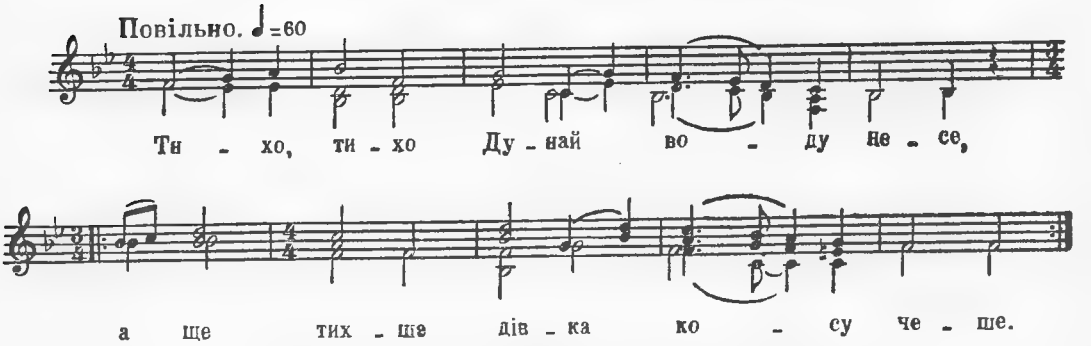

Тихо, тихо Дунай воду несе,
А ще тихше дівка косу чеше. (2)

Вона чеше та й на Дунай несе:
«Пливи, косо, услід за водою. (2)

Пливи, косо, услід за водою.
А я піду услід за тобою». (2)

Нема краю тихому Дунаю,
Нема впину вдовиному сину. (2)

Нема впину вдовиному сину,
Що звів з ума дівку-сиротину. (2)

ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

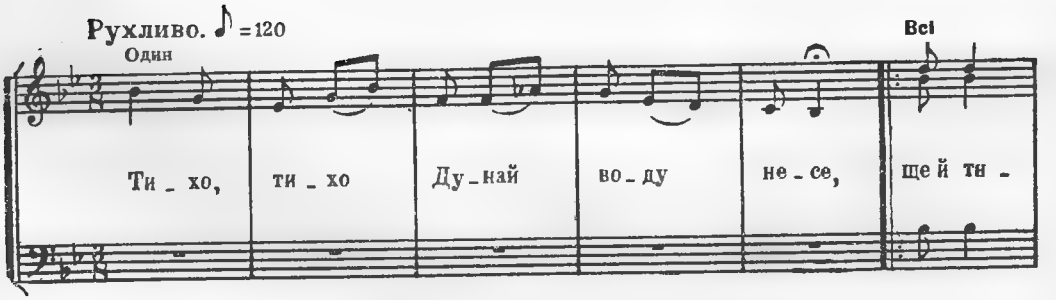

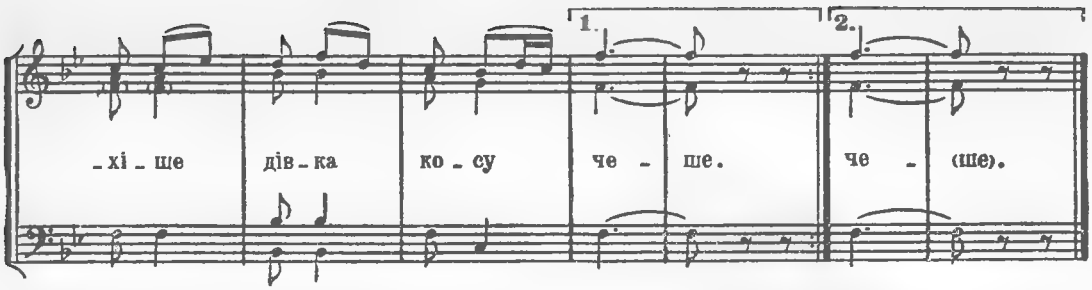

Тихо, тихо Дунай воду несе,
Ще й тихіше дівка косу чеше. (2)

Що вна чеше та й на Дунай несе:
«Пливи, косо, стиха берегами. (2)

Пливи, косо, стиха берегами,
А я піду темними лугами». (2)

В темнім лузі явір зелененький,
Під явором коник вороненький. (2)

Під явором коник вороненький,
На конику козак молоденький. (2)

Сидить собі, на скрипочку грає,
Струна струні тихо промовляє: (2)

«Нема краю тихому Дунаю,
Нема впину вдовиному сину. (2)

Нема впину вдовиному сину,
Що звів з ума хорошу дівчину». (2)

ГЕЙ, ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

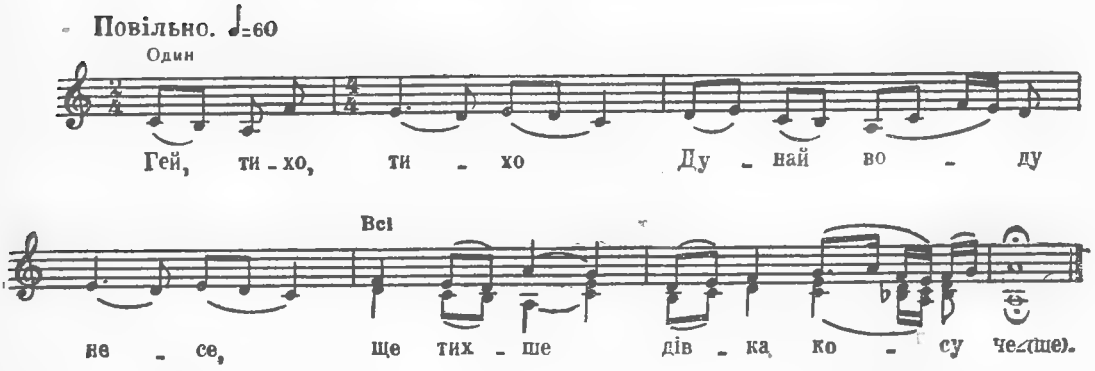

Гей, тихо, тихо Дунай воду несе,
Ще тихше дівка косу чеше.

Гей, вона чеше та й на Дунай несе:
«Пливи, косо, та все берегами».

ЕЙ, ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

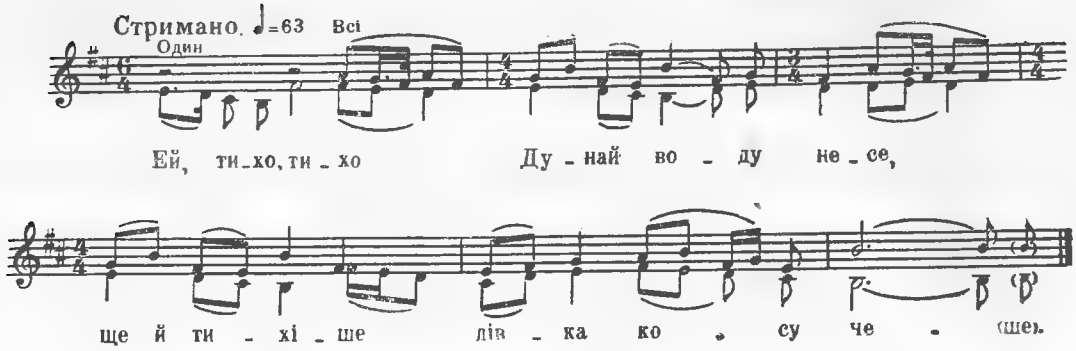

Ей, тихо, тихо
Дунай воду несе,
Ще й тихіше
Дівка косу чеше.

Чеше вона, чеше
Та й на Дунай несе:
«Пливи, косонько, за водою,
А я слідом за тобою».

Ей, там у лузі
Та явір зелененький,
А під явором
Коник вороненький.

А під явором
Коник вороненький,
Та на конику
Козак молоденький.

Ей, сидить собі
Та на скрипочку грає,
Та струна струні
Стиха промовляє:

«Ей, нема краю
Тихому Дунаю,
Та нема спину
Вдовиному сину.

Та нема спину
Вдовиному сину,
Що звів з ума
Молоду дівчину.

Ей, з ума звівши
Та на коника сівши,—
Та прощай, мила,
Зоставайсь здорова.

Ей, прощай, мила,
Зоставайсь здорова,
Або вже ж мені
Простая дорога».

РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

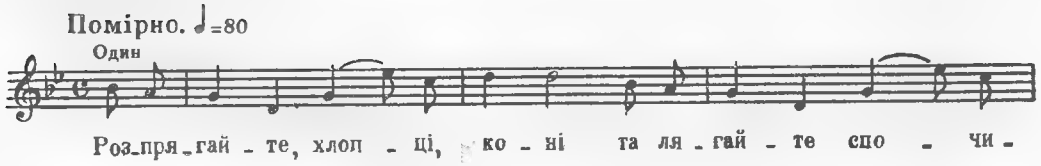

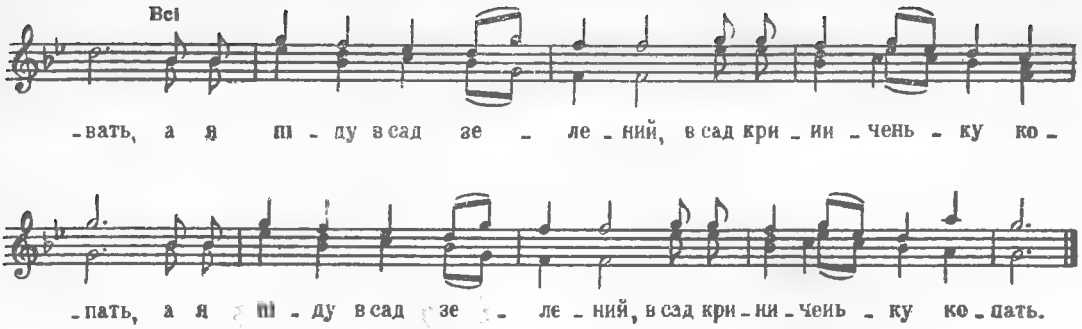

Розпрягайте, хлопці, коні
Та лягайте спочивать,
А я піду в сад зелений,
В сад криниченьку копать. } *Двічі*

Копав, копав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не вийде дівчинонька
Рано-вранці по воду? } *Двічі*

Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько
Веде коня напувать. } *Двічі*

Просив, просив відеречка —
Вона йому не дала,
Дарив, дарив з руки перстень —
Вона його не взяла. } *Двічі*

«Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгнівив:
Що я вчора ізвечора
Із другою говорив. } *Двічі*

Вона ростом невеличка.
Ше й літами молода,
Руса коса до пояса,
В косі стрічка голуба». } *Двічі*

ОЙ ГИЛЯ-ГИЛЯ, ГУСОНЬКИ, НА СТАВ

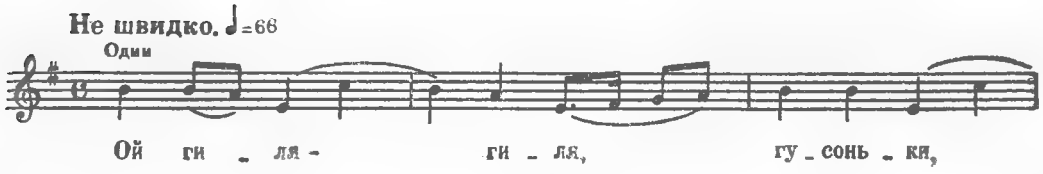

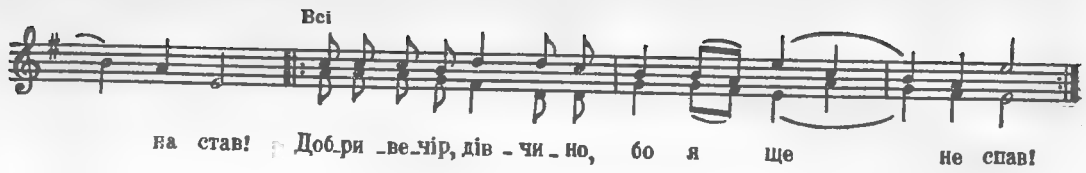

Ой, гиля-гиля,
Гусоньки, на став!
«Добривечір, дівчино,
Бо я ще не спав!
Двічі

Ой не спав, не спав,
Не буду й спати!
Дай же мені, дівчино,
Повечеряти!»
Двічі

«Я ж не топила,
Я ж не варила,
А йшла по водиченьку —
Відра побила.
Двічі

Я ж не побила —
Постановила,
З гори покотились та й
Самі побились.
Двічі

В мене вечеря —
Рибка печена,
Не для тебе, серденько,
Приготовлена».
Двічі

ОЙ ТУМАН ЯРОМ НАЛЯГАЄ

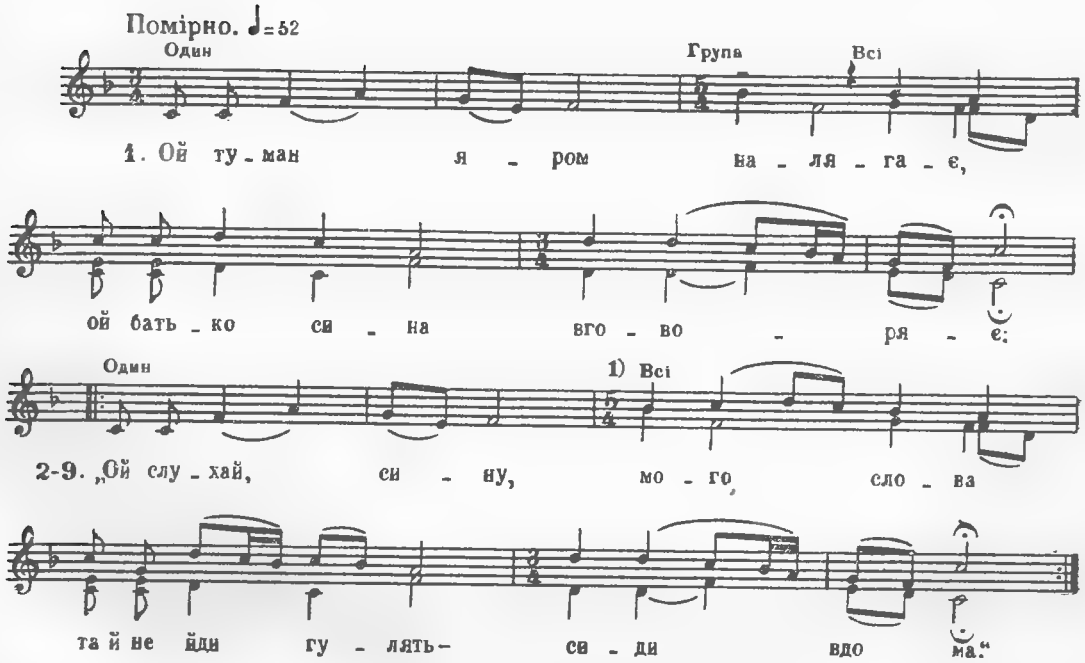

Ой туман яром налягає,
Ой батько сина вговоряє:

«Ой слухай, сину, мого слова
Та й не йди гулять — сиди вдома».

Ой а син батька не послухав —
Осідлав коня та й поїхав.

Ой їхав полем, їхав другим,
А на третьому становився.

А на третьому становився,
Ой під ним коник зноровився.

Ой під ним коник зноровився,
Молодий козак зажурився.

Молодий козак зажурився,
Ой до дівчини опізнився.

Ой до дівчини, до Галини,
Ой до білої перини.

Ой до дівчини, до Уляни,
Ой де ми пили, де гуляли.

ІЗ-ЗА ГОРИ ВІТЕР ВІЄ

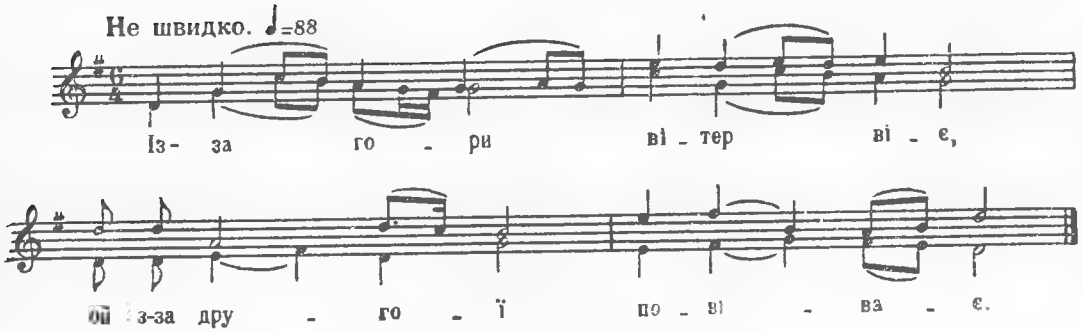

Із-за гори вітер віє,
Ой з-за другої повіває.

З-за другої повіває,
Ой мати сина вговоряє:

«Ой не їдь, синку, ночуй дома,
Бо твоя дівка нездорова».

Ой син матері не послухав,
Осідлав коня та й поїхав.

Їхав поле, їхав друге,
Ой на третьому становився.

На третьому становився,
Ой під ним коник зноровився.

Чого, коню, зноровився,
До дівчини й опізнився?

До дівчини Катерини,
Ой лягай спати на перини.

Ой спав, не спав — прокинувся,
Ой до коника довідався.

Ой нема коня вороного,
Ні сіделечка золотого.

ОЙ ВІТЕР З ПОЛЯ ПОВІВАЄ

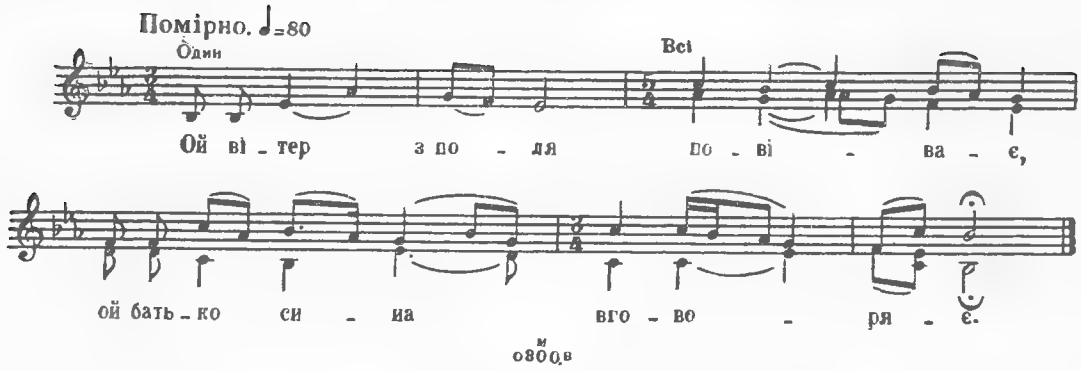

Ой вітер з поля повіває,
Ой батько сина вговоряє:

«Ой слухай, сину, мого слова,
Ой не йди гулять, сиди дома».

Ой не син батька не послухав,
Осідлав коня та й поїхав.

Їхав поле, їхав друге,
А на третьому становився.

А на третьому становився —
Вороний коник зноровився.

Вороний коник зноровився,
Молодий козак зажурився.

Прив'язав коня та й до прикорня,
До прикорня дубового, до явора
зеленого.

Ой а сам пішов до дівчини,
До дівчини Катерини.

До дівчини Катерини
На біленькі спать перини.

Ой чи спав, не спав — прокинувся,
Вийшов на двір — подивився.

Ой нема коня, ні прикорня,
Ні прикорня дубового, ні явора
зеленого.

ТА ЇХАВ ПОЛЕ, ЇХАВ ДРУГЕ

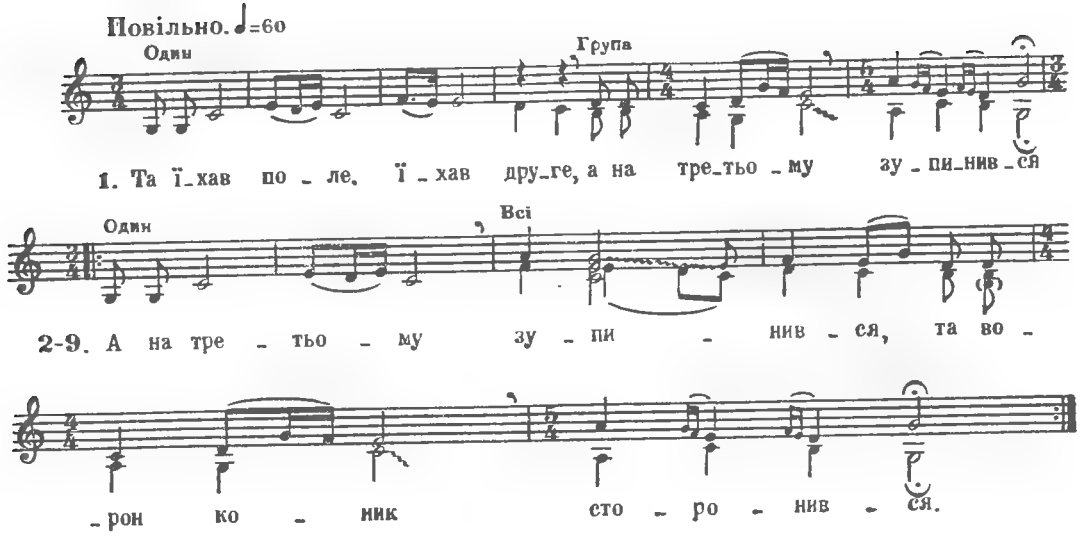

Та їхав поле, їхав друге,
А на третьому зупинився.

А на третьому зупинився,
Та ворон коник сторонився.

Прив'язав коня до прикорня.
Ой до прикорня дубового.

Ой до прикорня дубового,
Та до аркана шовкового,

А сам пішов до дівчини,
Та до дівчини Катерини.

«Ой здрастуй, дівко, Катюшечко,
Та здоров була, моя душечко».

Чи спав, не спав — прокинувся,
Та пішов полем — подивився.

Ой нема коня вороного,
Та ні прикорня дубового,

Та й ні прикорня дубового,
Та ні аркана шовкового.

ОЙ ВИШЕНЬКО-ЧЕРЕШЕНЬКО

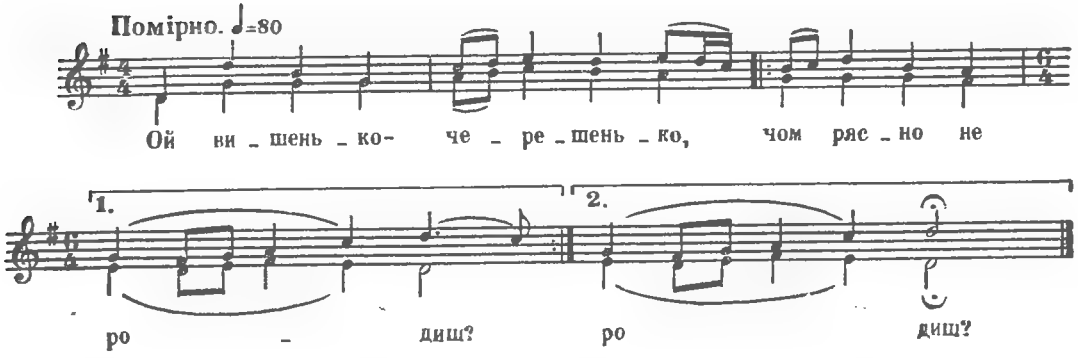

«Ой вишенько-черешенько,
Чом рясно не родиш? (2)

Молодая дівчинонько,
Чом гулять не ходиш?» (2)

«Ой як мені рясно родить
За високим тином? (2)

Як же мені гулять ходить
За вдовиним сином?» (2)

«Ой ти, вдово молодая,
Навчай свого сина. (2)

Як не будеш научати,
Буду чарувати». (2)

Чарувала руки й ноги,
Ще й чорнії брови. (2)

Чорні брови, чорні брови,
Ще й карії очі. (2)

Чорні брови, чорні брови,
Ще й карії очі. (2)

Щоб не ходив до дівчини
Темненької ночі. (2)

ОЙ КРОПИВУШКА ЗЕЛЕНЕНЬКАЯ

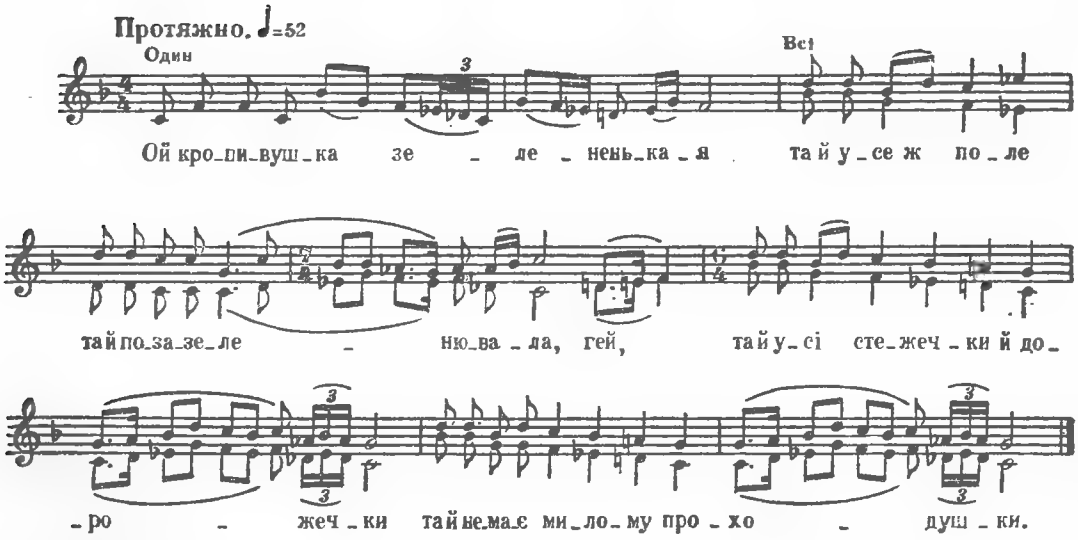

Ой кропивушка зелененькая
Та й усе ж поле та й позазеленювала, гей,
Та й усі стежечки й дорожечки,
Та й немає милому проходушки.

ОЙ ПОСЛАЛА МАТИ

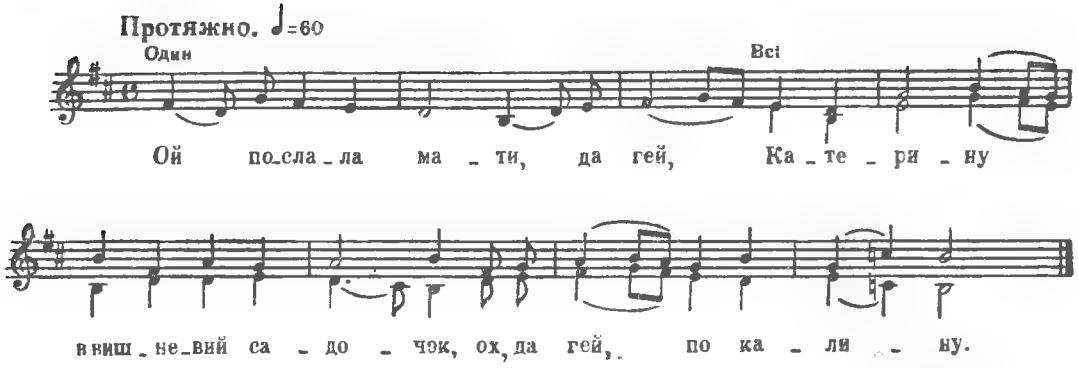

Ой послала мати, да гей, Катерину
В вишневий садочок, ох, да гей, по калину,

В вишневий садочок, ох, да гей, по калину,
Та й пробила ніженьку, гей, на ожину.

Болить в мене ніженька, да гей, дуже больно,
Полюбила парня, да гей, ненадовго.

Полюбила парня, да гей, та й журюся,
Умер мій батечко, да гей, ще й матуся.

Умер мій батечко, да гей, ще й матуся,
На кого я, бідна, да гей, зостануся?

Не журись, дівчинонько, да гей, не журися,
Прийде осінь красна, да гей, віддасися,

Прийде осінь красна, да гей, віддасися,
На такого парня, да гей, не дивися.

Бо такий же парень, да гей, пізно ходить,
Не їдну дівчину, да гей, ума зводить.

Не їдну дівчиноньку, да гей ще й вдову,
Да звів мене ▪ розумочку да ще й чорноброву.

ОЙ ПОМІЖ ГОРАМИ

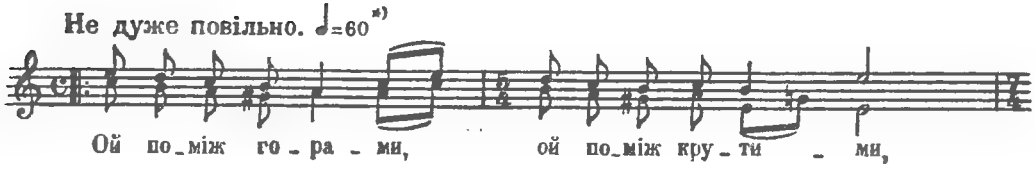

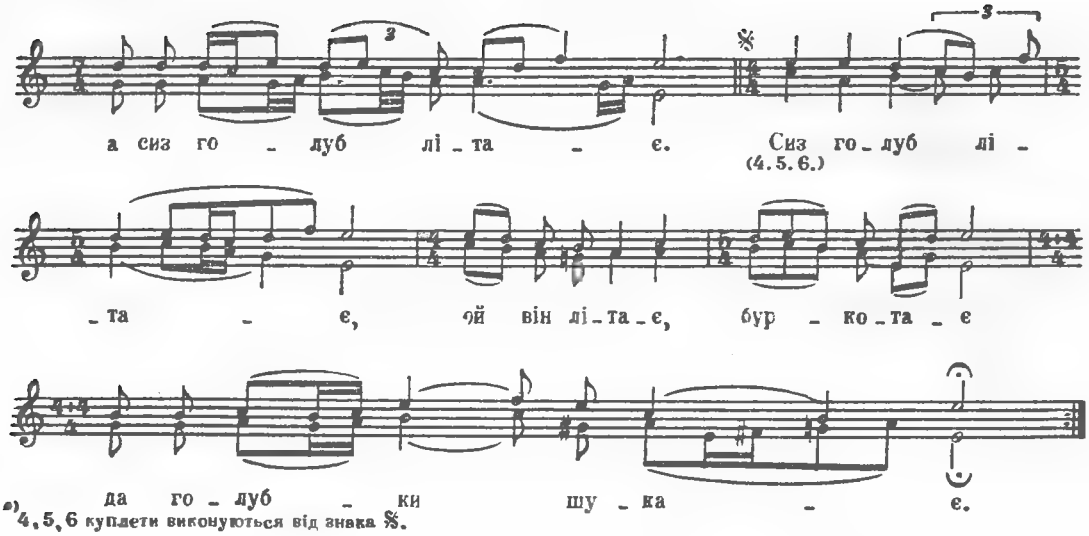

*) 4, 5, 6 куплети виконуються від знака 𝄋.

Ой поміж горами, ой поміж крутими,
А сиз голуб літає,
Сиз голуб літає,
Ой він літає, буркотає
Да голубки шукає.

Ой і зустрівся сизий голубонько
З буйними вітрами,
З буйними вітрами:
«Ой ви, вітри, ви, буйнії,
Чи далеко бували?

Ой чи не бачили сизої голубоньки
А поміж голубами,
А поміж голубами?»
«Ой хоть бачили й не бачили,
Да не знаєм, якая,

Не знаєм, якая».
«Ой вона сиза, сиза, сизокрила,
А личко як калина.

Личко як калина,
Ой вона сиза, сизокрилесенька,
А у подоллях лиштва.

У подолях лиштва...»
Ой моли бога, ой ти, вражий сину,
Що я за тебе вийшла!

ОЙ ТИ РОЖА ЦВІТНА

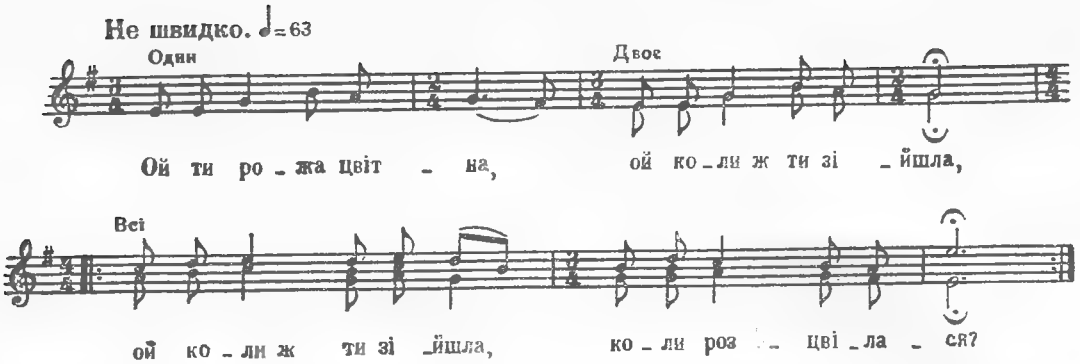

Ой ти рожа цвітна,
Ой коли ж ти зійшла,
Ой коли ж ти зійшла,
Коли розцвілася? } *Двічі*

Я весною зійшла,
Літом розцвілася,
У вишневому садочку
Розстелилася. } *Двічі*

По вишневому садочку
Розстелилася,
До дівчини у віконце
Нахилилася. } *Двічі*

До дівчини у вікно
Нахилилася,
А дівчина і зі сну
Пробудилася. } *Двічі*

Що дівчина і зі сну
Пробудилася,
Пригадала вна собі,
З ким любилася. } *Двічі*

Чи се цей козачок,
Чи полковничок,
Чи се мої товаришки
Полюбовничок? } *Двічі*

Ой не цей козачок,
Не полковничок,
Лиш це мої товаришки
Полюбовничок. } *Двічі*

ОЙ СТЕЛИСЬ, СТЕЛИСЬ, ОЙ БАРВІНОЧОК

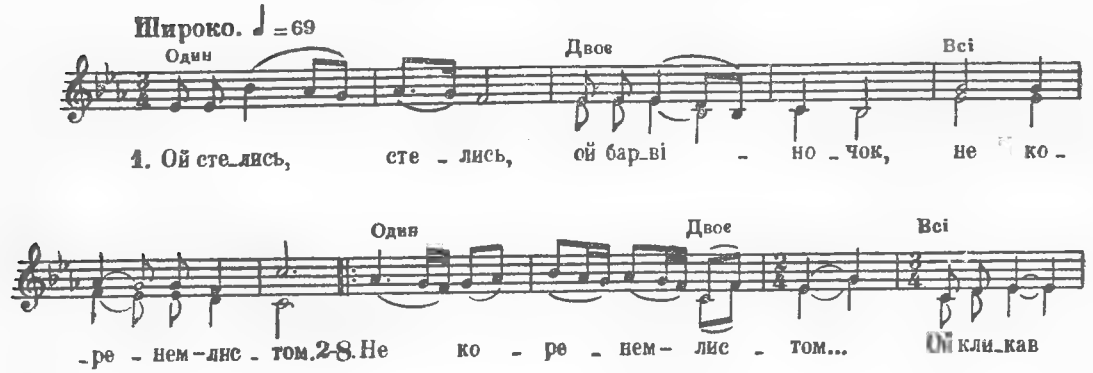

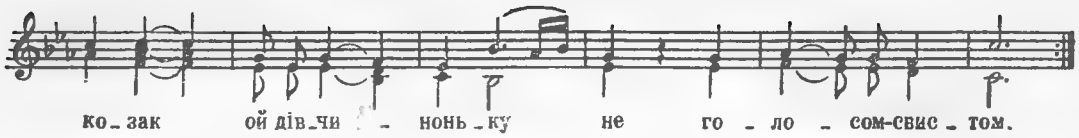

Ой стелись, стелись, ой барвіночок.
Не коренем — листом.

Не коренем — листом...
Ой кликав козак ой дівчиноньку
Не голосом — свистом.

Не голосом — свистом...
«Та чи чула ти, ой дівчинонько,
Як я тебе кликав?

Як я тебе кликав...
Та коло твого ой подвір'ячка
Сивим конем їхав?

Сивим конем їхав?» —
«Ой хоч я чула, ой хоч не чула,—
Не озивалася.

Не озивалася...
Нічка темна, дощ дрібненький,—
Не сподівалася!

Не сподівалася...»
«А бодай же ти, дівчинонько,
Зозулі не чула!

Зозулі не чула...
Та як ти мого голосочка
За сном не почула!»

ОЙ СТЕЛИТЬСЯ БАРВІНОЧОК

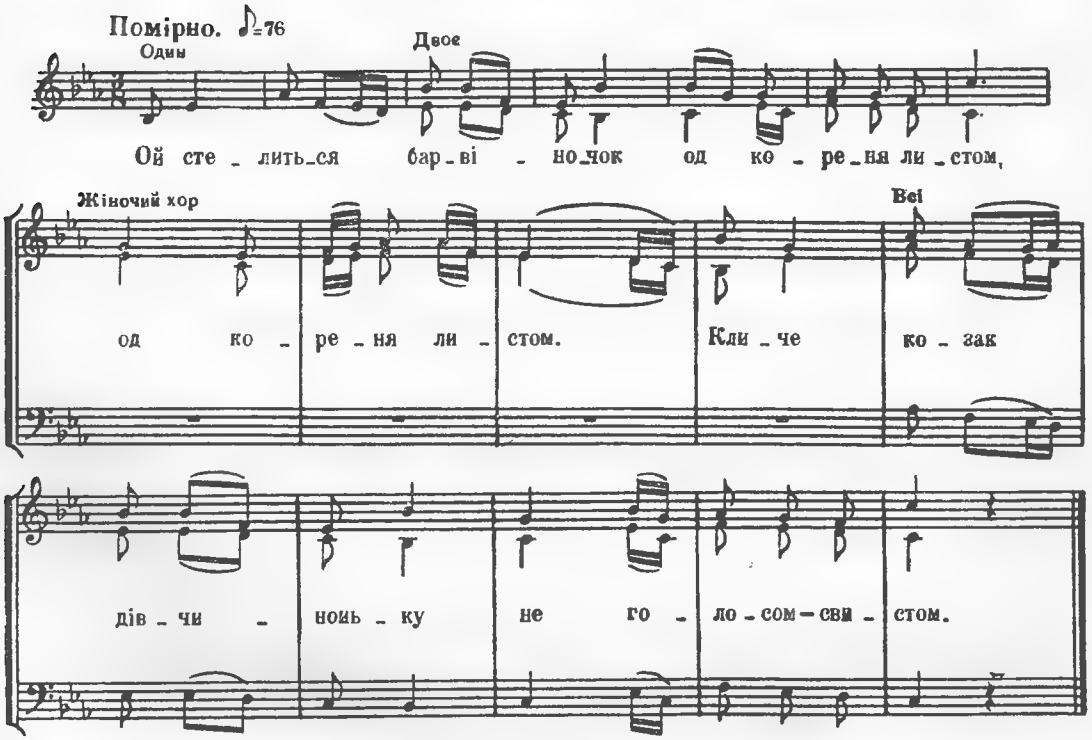

Ой стелиться барвіночок
Од кореня листом, (2)
Кличе козак дівчиноньку
Не голосом — свистом.

«Чи чула ти, дівчинонько,
Як я тебе кликав, (2)
Через твоє подвір'ячко
Сивим конем їхав?»

«Ой хоч чула, хоч не чула,—
Не озивалася, (2)
Нічка темна, дрібен дощик —
Не сподівалася».

«Бодай же ти, дівчинонько,
Зозулі не чула, (2)
Як ти мого голосочка
Крізь сон не почула».

ОЙ У ПОЛІ ДВІ ТОПОЛІ

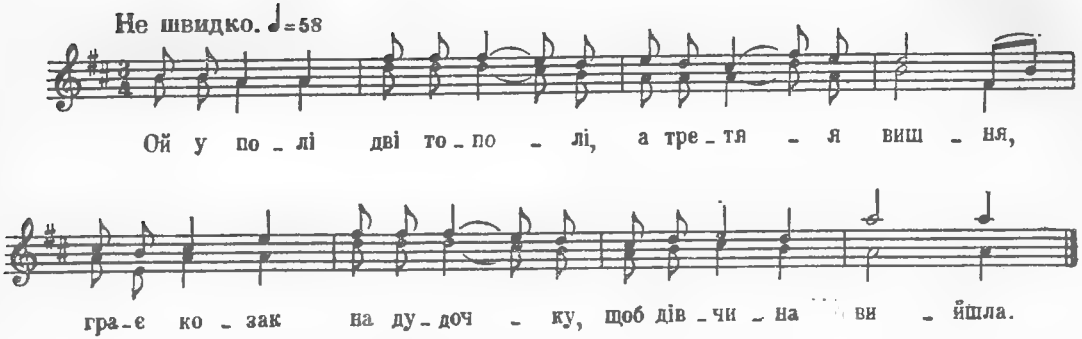

Ой у полі дві тополі,
А третяя вишня,
Грає козак на дудочку,
Щоб дівчина вийшла.

«Виходь, виходь, дівчинонько
Як вже виходила,
Кажи мені щиру правду,
Що ти говорила».

«Нащо тобі, козаченьку,
Та правда здалася,
Сидить мати в віконечку —
Піди запитайся».

«Одчинь, одчинь, тещо, сіни,
Хай води нап'юся,
Хорошую дочку маєш,
Нехай подивлюся!»

«Там на дворі криниченька,
То піди напийся,
Сидить дочка в віконечку,
Піди подивися!»

«Ой чи чула, чи не чула,
Як я тебе кликав
І під твоїм віконечком
Сивим конем їхав?»

«Ой чи чула, чи не чула,
Не сподівалася,
Бо на тебе, молодого,
Не надіялася».

ОЙ У ПОЛІ ДВІ ТОПОЛІ

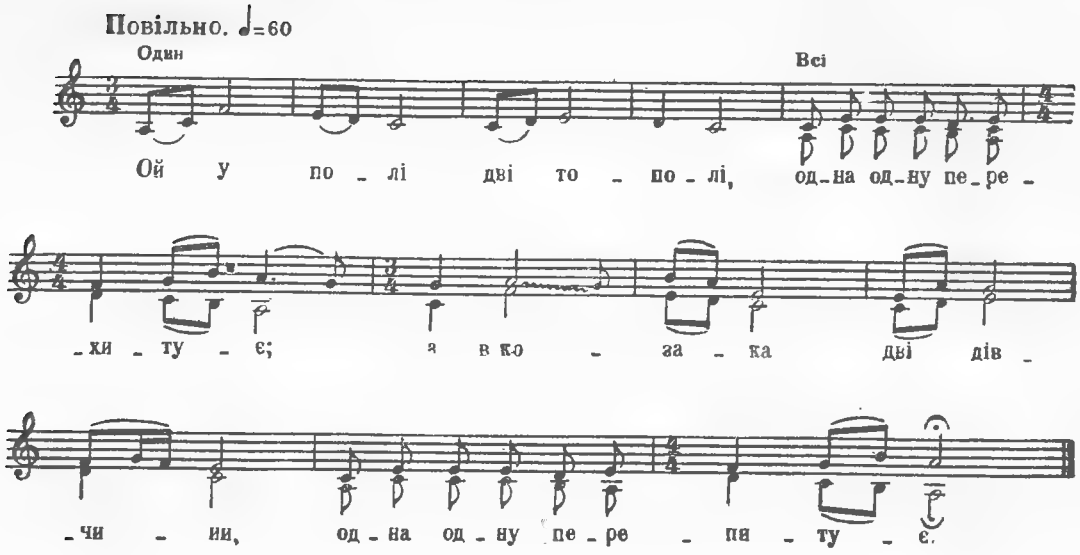

Ой у полі дві тополі,
Одна одну перехитує;
А в козака дві дівчини,
Одна одну перепитує:

«Подруженько, любесенька,
Чи бачила мого милого?» *Двічі*

«Ой бачила, ще й видала,
Ще й трошечки з ним постояла.» *Двічі*

Тяжко зітхав, тебе питав,
Чого вчора не виходила?» *Двічі*

ЗЕЛЕНАЯ ГОРІШИНО

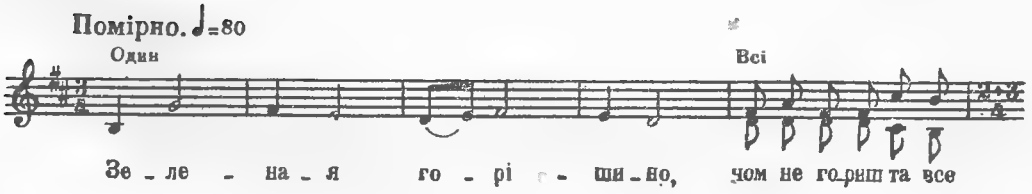

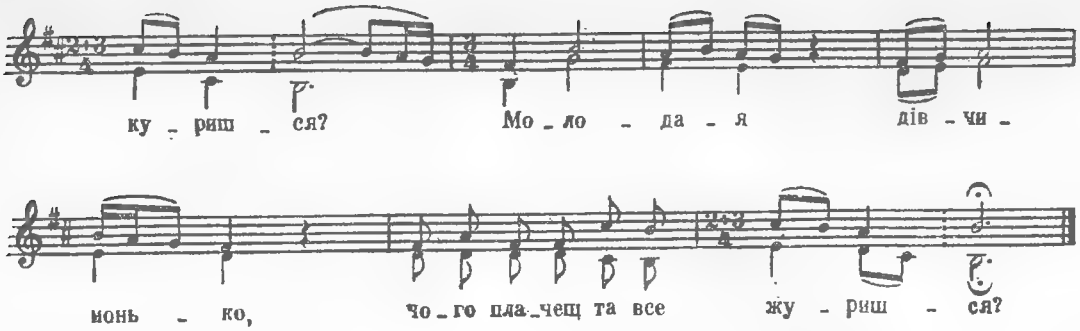

Зеленая горішино,
Чом не гориш та все куришся?
Молодая дівчинонько,
Чого плачеш та все журишся?

Якби була сухесенька,
То б горіла — не курилася.
Якби була звінчалася —
Не плакала б, не журилася.

Чи всі тії сади цвітуть,
Що зараня розвиваються,
Чи всі тії вінчаються,
Що люблятся та кохаються?

Половина саду цвіте,
Половина осипається.
Одна пара вінчається,
А чотири — розлучаються.

Чи я тобі не казала,
Як стояли під повіткою:
«Не їдь, не їдь у дорогу,
Не застанеш мене дівкою».

Чи я тобі не казала,
Як стояли під криницею:
«Не їдь, не їдь у Крим по сіль,
Бо застанеш молодицею».

«Любив тебе я дівкою,
Любитиму молодицею,
Довго-довго ждати буду,
Доки станеш удовицею».

ОЙ У ЛУЗІ, В ЛУЗІ КАЛИНА СТОЯЛА

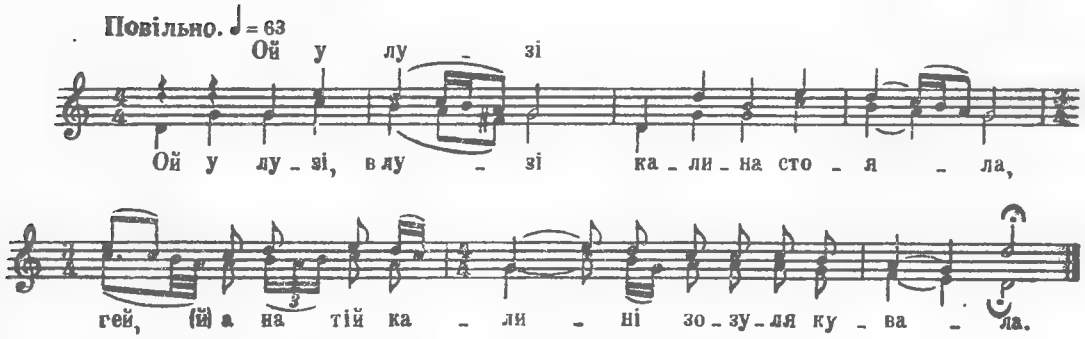

Ой у лузі, в лузі
Калина стояла,
Гей, а на тій калині
Зозуля кувала.

Вона не кувала,
Всю правду казала,
Гей, молодому хлопцю
Перевоз давала.

Переїхав козак
Зелену діброву,
Гей, да приїхав козак
Під нову комору.

«Не пущу, козаче,
У нову комору,
Гей, я, молода дівка,
Боюсь поговору».

ОЙ ПРИЇХАВ КОЗАЧЕНЬКО З ПОЛЯ

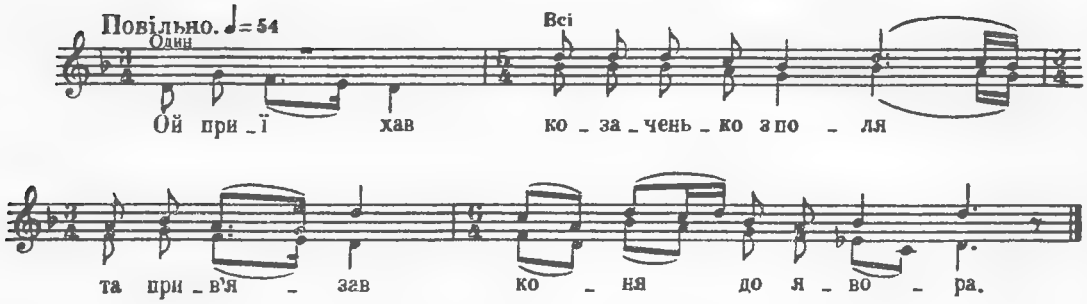

Ой приїхав козаченько з поля
Та прив'язав коня до явора.

Та прив'язав коня до явора,
А сам пішов до синього моря.

А сам пішов до синього моря,
Заболіла головонька з горя.

Заболіла головонька з горя,
Засваталась дівчинонька моя!

Ой дай, боже, неділі діждати,
Пошлю людей дівчину сватати.

Пошлю людей дівчину сватати,
А сам стану під вікном слухати.

А сам стану під вікном слухати,
Ой що ж буде дівчина казати?

А дівчина по світлоньці ходить,
Білі ручки до серденька ломить,

Білі ручки до серденька ломить,
До матінки стихенька говорить:

«Ой ти, мати, пораднице в хаті,
Порадь мене, що людям казати.

Чи мені рушнички краяти,
Чи мені людей одсилати?»

«Не тра, доню, рушники краяти,
А тра, доню, людей одсилати».

«Як ти хочеш людей одсилати,
То дай мені сорочку вмирати».

«Не дам доню, сорочку вмирати,
Ой дам, доню, рушнички краяти».

ОЙ ПРИЇХАВ МІЙ МИЛЕНЬКИЙ З ПОЛЯ

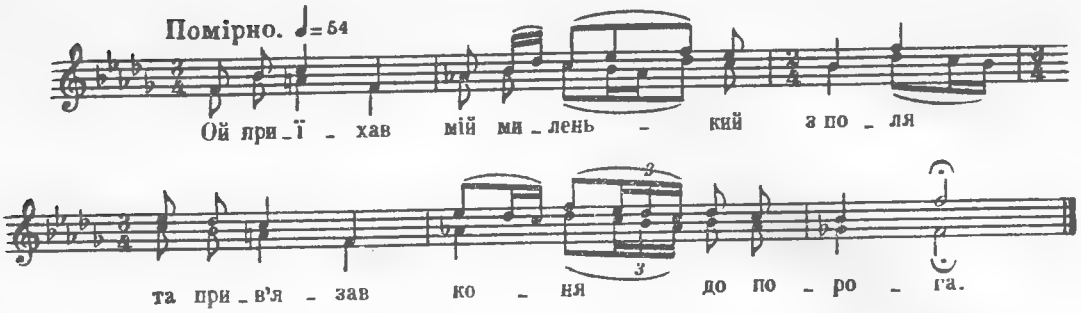

Ой приїхав мій миленький з поля
Та прив'язав коня до порога,

Сам заплакав, коло коника стоя.
«Болить, болить головонька моя!

Ой дай, боже, неділі діждати,
Пошлю людей дівчину сватати».

А дівчина по світлоньці ходить,
Білі руки до серденька ломить.

Білі руки до серденька ломить,
Своїй неньці стихенька говорить:

«Ой ти, мати, пораднице в хаті,
Порадь мене, що людям казати.

А чи мені рушники давати,
А чи мені іншого чекати?»

ОЙ У ПОЛІ КРИНИЦЯ БЕЗОДНЯ

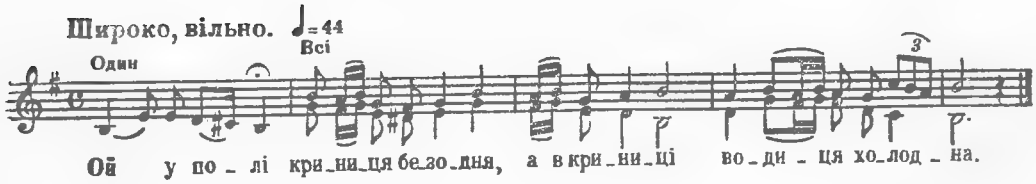

Ой у полі криниця безодня,
А в криниці водиця холодна.

А в криниці водиця холодна,
А приїхав мій миленький з поля.

А приїхав мій миленький з поля,
А прив'язав коня до явора.

А прив'язав коня до явора,
А сам пішов до синього моря.

ОЙ У ПОЛІ КРИНИЦЯ БЕЗОДНЯ

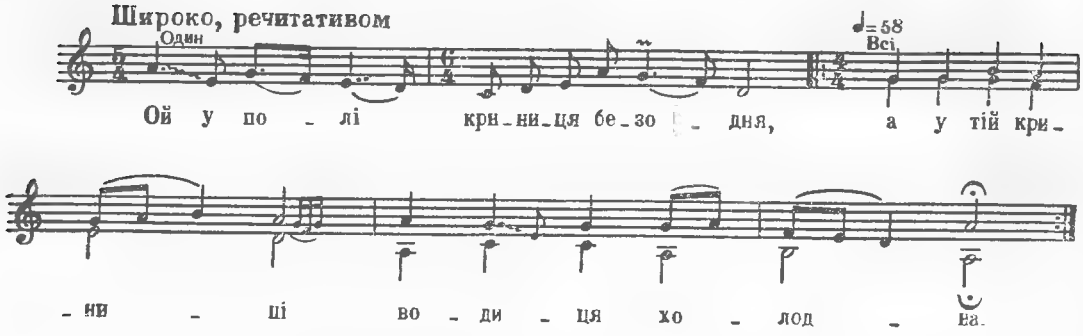

Ой у полі криниця безодня,
А у тій криниці водиця холодна. (2)

Ой там козак коня напуває
Ще й на ту дівчину бровами моргає. (2)

«Ой не моргай, козаче, на мене,
Щоб не було слави на тебе й на мене. (2)

Ще й на того коня вороного.
Ще й на тебе, парня молодого. (2)

Ще й на те черкеське сідельце,
А ще й же на тебе, козаченьку-серце». (2)

ОЙ У ПОЛІ ТА КРИНИЧЕНЬКА

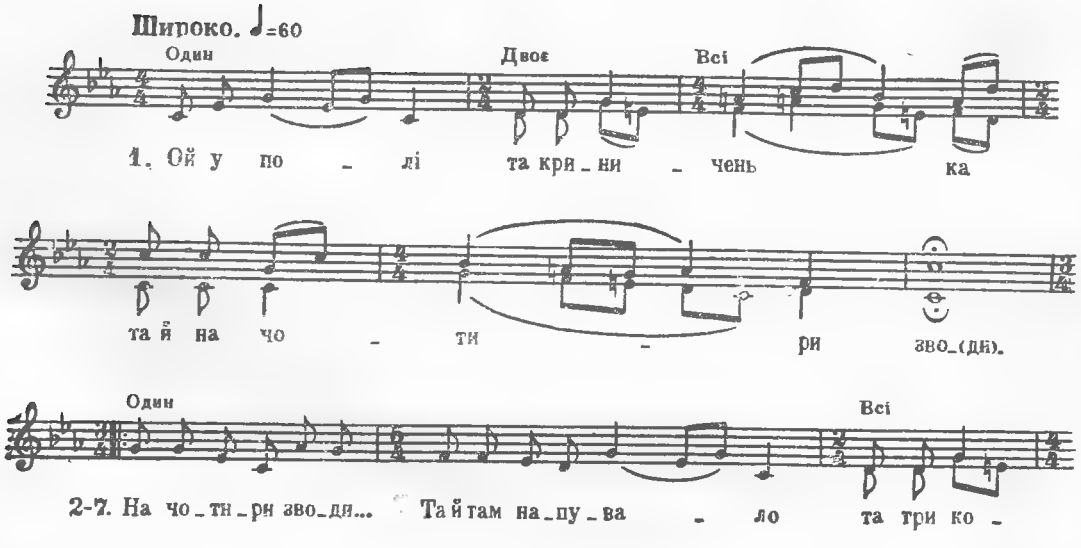

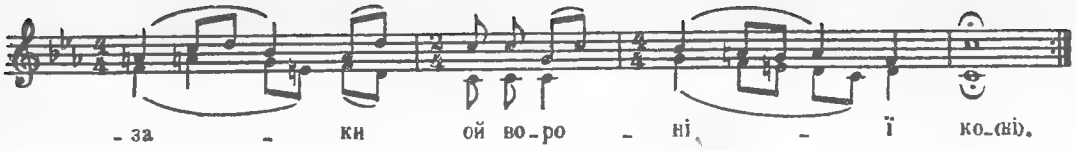

Ой у полі та криниченька
Та й на чотири зводи.

На чотири зводи...
Та й там напувало та три козаки
Ой вороні коні.

Вороні коні...
Та ой вони списали та й змалювали
Ой дівці чорні брови.

Дівці чорні брови...
Та й один пише та й на китайці,
Ой другий на бумазі.

Другий на бумазі ж...
Та передайте
Та дівчинці-коханці.

Дівчинці-коханці...
Ой там дівчина та воду брала,
Ой руту поливала.

Руту поливала...
Та вона до себе та трьох козаків
Ой в гості ж закликала.

НІ ТУЧКИ, НІ ХМАРКИ

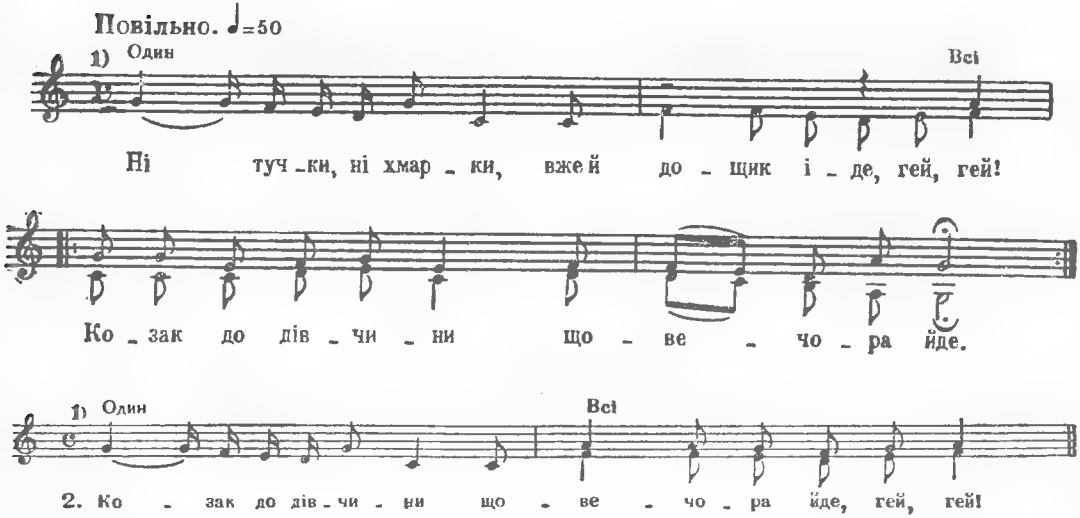

Ні тучки, ні хмарки,
Вже й дощик іде, гей, гей!
Козак до дівчини
Щовечора йде. } *Двічі*

Козак до дівчини
Щовечора йде, гей, гей!
«Добрий вечір»,— каже
Ще й ручку дає. } *Двічі*

«Добрий вечір»,— каже
Ще й ручку дає, гей гей!—
Дівчино-голубко,
Порадь ти мене! } *Двічі*

Дівчино-голубко,
Порадь ти мене, гей, гей!
Чи мені жениться,
Чи ждати тебе?» } *Двічі*

«Женися, козаче,
Як тобі пора, гей, гей!
А я погуляю —
Я ще молода. } *Двічі*

А я погуляю —
Я ще молода, гей, гей!»
На другую весну
Калина цвіла. } *Двічі*

На другую весну
Калина цвіла, гей, гей!
Зосталась дівчина
Та ще й не сама. } *Двічі*

Зосталась дівчина
Та ще й не сама, гей, гей!
Зосталась дівчині
Дитина мала. } *Двічі*

НІ ТУЧКИ, НІ ХМАРКИ

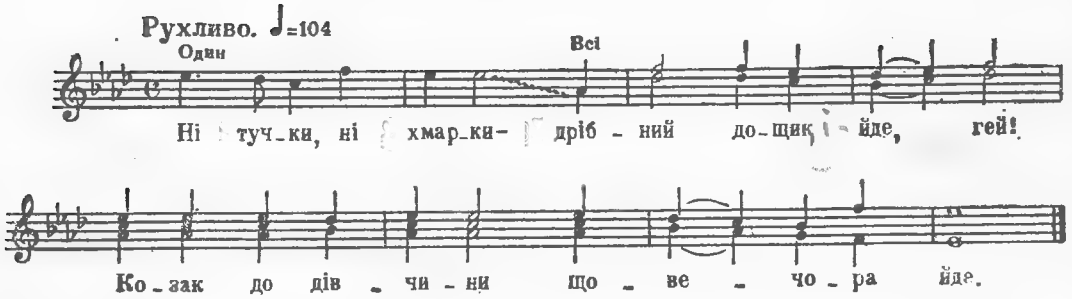

Ні тучки, ні хмарки —
Дрібний дощик йде, гей!
Козак до дівчини
Щовечора йде.

Козак до дівчини
Щовечора йде, гей!
— Добрий вечір,— каже
Ще й руку дає.

— Добрий вечір,— каже
Ще й руку дає, гей! —
Марусино-серце,
Порадь же мене.

Марусино-серце,
Порадь ти мене,
Чи мені жениться,
Чи ждать на тебе?

— Женись, женись, милий
Тобі вже пора,
А я погуляю,
Бо ще молода.

ТУМАН ПО ЛІСОЧКУ

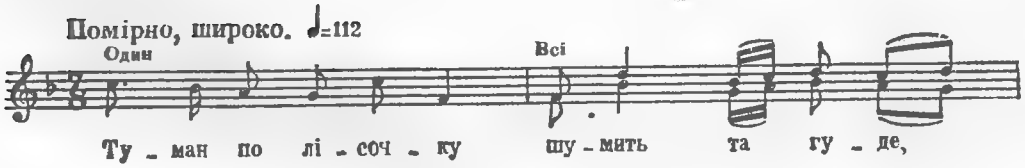

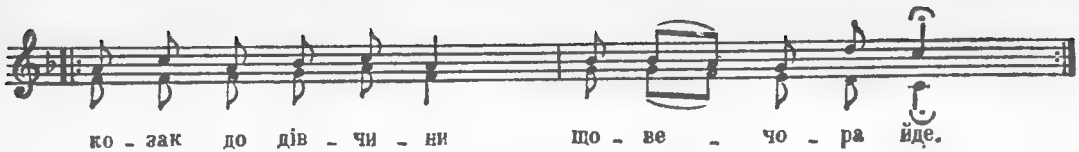

Туман по лісочку
Шумить та гуде,
Козак до дівчини
Щовечора йде. } *Двічі*

Козак до дівчини
Щовечора йде,
— Добрий вечір! — каже
Ще й ручку дає. } *Двічі*

— Дівчино-голубко,
Порадь же мене,
Чи мені женитись,
Чи ждати тебе? } *Двічі*

— Дурний ти, козаче,
Дурний назавжди,
Ти всіх пересватав —
Прийшов до мене. } *Двічі*

Калина-малина
Щовесни цвіла,
А я, молоденька,
Віночки плела. } *Двічі*

ОЙ НА ГОРІ ХМАРНО

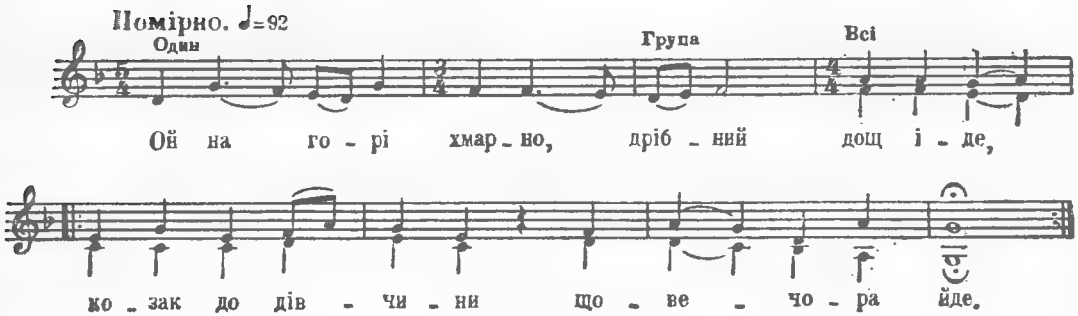

Ой на горі хмарно,
Дрібний дощ іде,
Козак до дівчини
Щовечора йде. } *Двічі*

Козак до дівчини
Щовечора йде:
— Дівчино-голубко,
Порадь ти мене! } *Двічі*

Дівчино-голубко,
Порадь ти мене:
Чи мені жениться,
Чи ждати тебе? } *Двічі*

— Женися, козаче,
Як вийшла пора,
А я погуляю,
Бо ще й молода. } *Двічі*

Червона калина
Всю весну цвіла,
Молода дівчина
Віночки плела. } *Двічі*

ХМАРКА НАСТУПАЄ

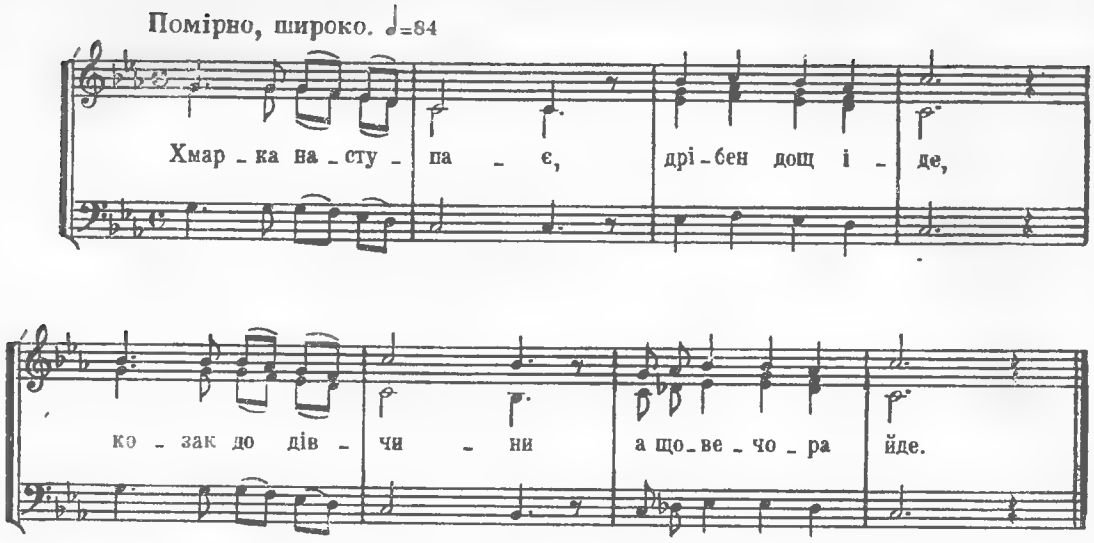

Хмарка наступає,
Дрібен дощ іде,
Козак до дівчини
А щовечора йде.

Козак до дівчини
Щовечора йде.
— Добрий вечір! — каже
Ще й ручку дає.

— Добрий вечір! — каже
Ще й ручку дає.—
Дівчино-голубко,
Порадь же мене.

Дівчино-голубко,
Порадь же мене.
Чи мені женитись,
Чи ждати тебе?

— Женись, козаченьку,
Як тобі пора,
А я погуляю:
Я ще молода.

І ХМАРКИ НЕМАЄ

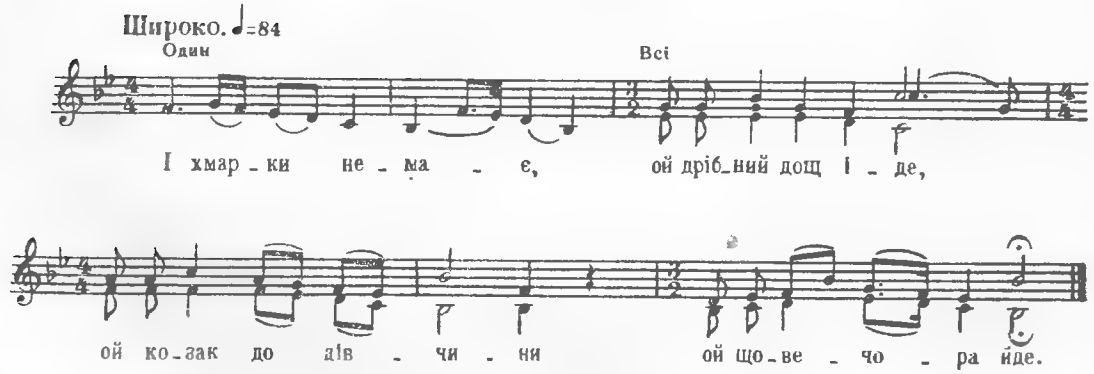

І хмарки немає,
Ой дрібний дощ іде.
Ой козак до дівчини
Ой щовечора йде.

Козак до дівчини,
Ой щовечора йде.
— Ой добрий вечір,— каже
Ой ще й ручку дає.

— Добрий вечір,— каже
Ой ще й ручку дає.—
Ой дівчино кохана,
Ой порадь же мене.

Ой дівчино кохана,
Порадь же мене:
Чи мені женитись,
Чи ждати тебе?

— Женися, козаче,
Як тобі пора,
Ой я ще погуляю,
Бо я ще молода.

СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

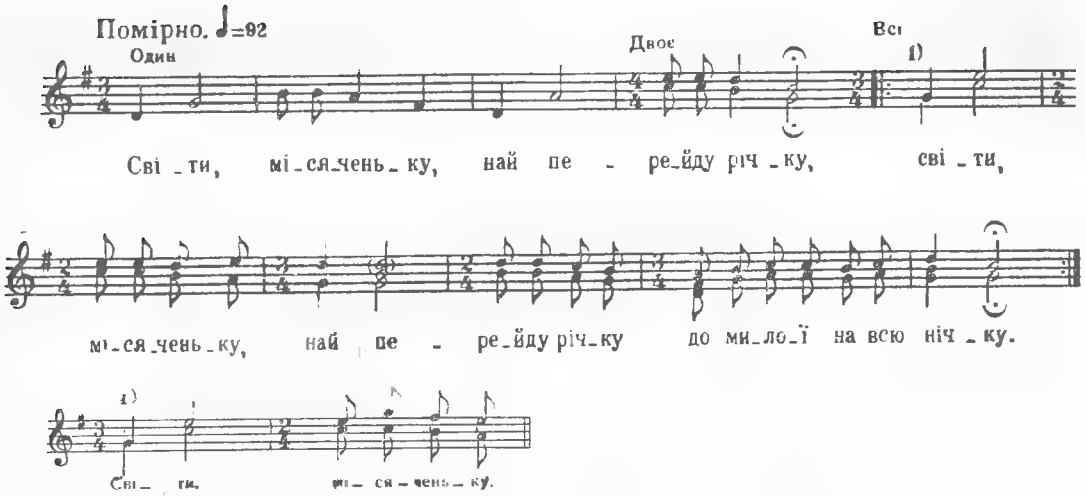

Світи, місяченьку,
Най перейду річку.
Світи. місяченьку,
Най перейду річку
До милої на всю нічку. } *Двічі*

Річку перескочу,
То ніг не намочу.
Най ніхто не знає,
Най ся не питає,
До котрої дівки ходжу. } *Двічі*

Прийшов під віконце,
Вечеряти сіли,
А моя миленька,
Голубка сивенька
Вечеряти не сідає } *Двічі*

Вечеряти не сідає,
Дрібний листок пише,
Дрібний листок пише,
Дитину колише.
З буйним вітром розмовляє: } *Двічі*

«Ти, вітре буйненький,
Скажи мні правдоньку,
Чи він мене любить,
Чи він мене дурить,
Чи лиш ходить на зрадоньку? } *Двічі*

Як він мене любить,
Най бог помагає,
Як він мя не любить,
Як він мя не любить,
То його тяжко покарає». } *Двічі*

ОЙ ПО КРУТОМУ БЕРЕЖЕЧКУ

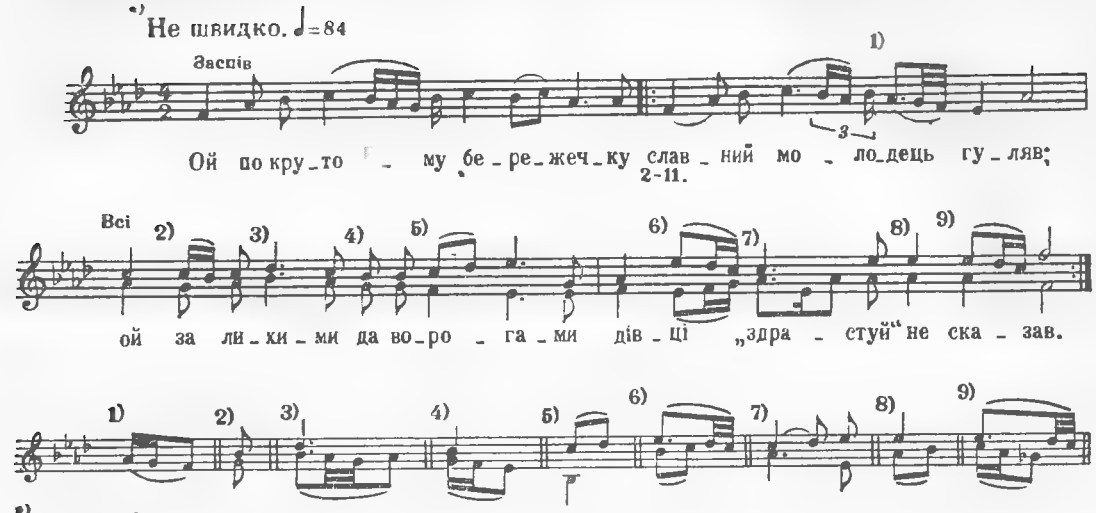

*) Заспів лише для 1-го куплета; всі інші куплети виконувати з другого такту.

Ой по крутому бережечку
Славний молодець гуляв;
Ой за лихими да ворогами
Дівці «здрастуй» не сказав.

Дівці «здрастуй» не сказав;
Ой тільки глазком накинув
Ще й словечко промовляв.

Ще й словечко промовляв:
— Ой дожидайся, та й душа Катре,
Рано звечора прийду,

Рано звечора прийду.
Ой Катря ждала та і дожидала,
Постіль білую послала.

Постіль білую послала,
Ой з ославши да й постіль білу,
Русу косу чесала.

Русу косу чесала,
А й розчесавши да й русу косу,
Погасила, спать лягла.

Погасила, спать лягла,
Ой застукало та й загриміло:
— Одчиняй, Катре, двері!

Одчиняй, Катре, двері!
Ой Катря двері та й одчинила,
Парню виговор дала.

Парню виговор дала:
— Ой де ти шлявся, де ти волочився,
Що до мене опоздав!

Що до мене опоздав!—
— Ой покіль воли да й позагонив,
Да їм же їсти подавав,

Да їм же їсти подавав,
Ой да й до тебе, да й душа Катре,
Через теє опоздав.

ЗАКУВАЛА ТА СИВА ЗОЗУЛЯ

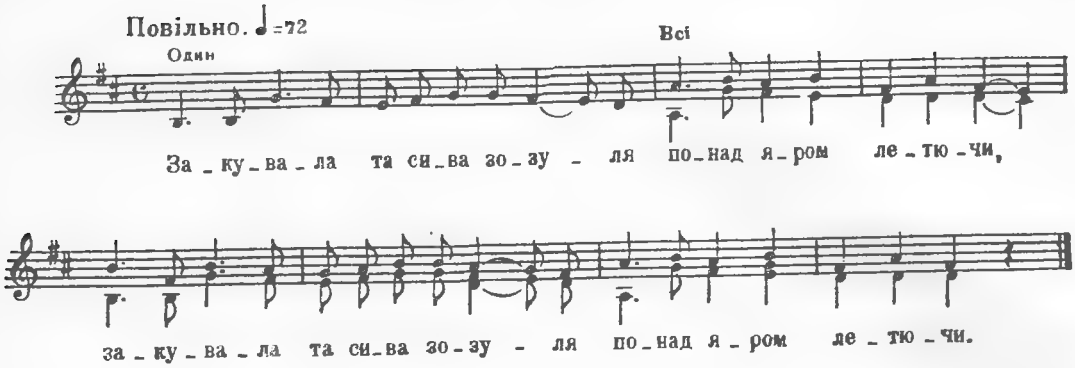

Закувала та сива зозуля
Понад яром летючи. } *Двічі*

Заплакала молода дівчина
Постіль білу стелючи. } *Двічі*

Постіль біла, біла пуховая,
Як на тобі твердо спать. } *Двічі*

Як на тобі твердо спать
Ще й милого дожидать. } *Двічі*

Ждала, ждала дівка, не діждалась,
Потушила, лягла спать. } *Двічі*

Коли чує — ой щось під віконцем
Золотим кільцем стучить. } *Двічі*

Ой чи вийти, вийти відчинити,
Чи в віконечко спросить? } *Двічі*

Я й не вийшла, я не відчинила,
Я в віконечко спросила: } *Двічі*

— Де ти шлявся, де ти волочився,
Що звечора не прийшов? } *Двічі*

—Я не шлявся, я й не волочився,
До сестриченьки зайшов } *Двічі*

І про тебе, ти моя кохана,
Цілий вечір говорив. } *Двічі*

ІХАВ КОЗАК НА ВОРОНІМ КОНІ

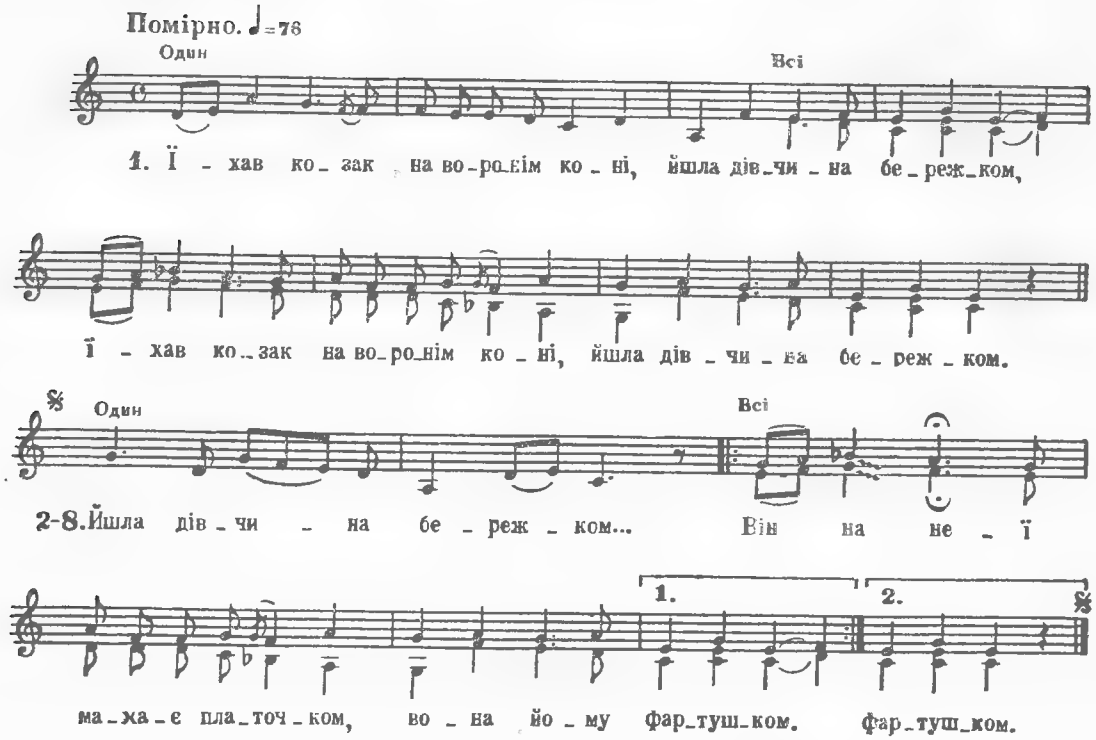

Їхав козак на воронім коні,
Йшла дівчина бережком. } *Двічі*

Йшла дівчина бережком...
Він на неї махає платочком,
Вона йому фартушком. } *Двічі*

Вона йому фартушком...
— Сподівайся, молода дівчино,
Я приїду вечерком! } *Двічі*

Я приїду вечерком...
Дівка його довго все чекала,
Не дождалась, спать лягла. } *Двічі*

Не дождалась, спать лягла...
Як прийшов хлопець до дівчиноньки,
Вона виговор дала. } *Двічі*

Вона виговор дала:
— Де ти шлявся, шлявся, волочився,
Що звечора не прийшов? } *Двічі*

Що звечора не прийшов...
— Я не шлявся, и не волочився,
Я и сестриці забарився. } *Двічі*

Я в сестриці забарився...
Я й про тебе, моє серденятко,
Й увесь вечір говорив. } *Двічі*

ОЙ ТИ МІСЯЦЮ, А Я ЗІРОНЬКА ЯСНА

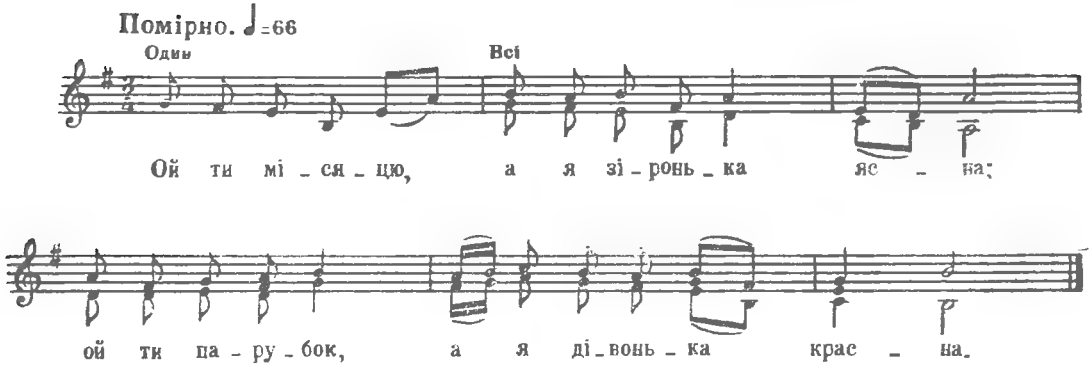

Ой ти місяцю,
А и зіронька ясна;
Ой ти парубок,
А и дівонька красна.

Ой ти парубок,
А и дівонька красна,
В вишневім саду
Я ж тобі коника пасла.

Пасла я коня
Звечора й до півночі
І спала роса
На мої карі очі.

Не так на очі,
Як на русую косу,
Серце-козаче,
Віночка не доношу.

ОЙ ТИ МІСЯЦЮ, А Я ЗІРОНЬКА ЯСНА

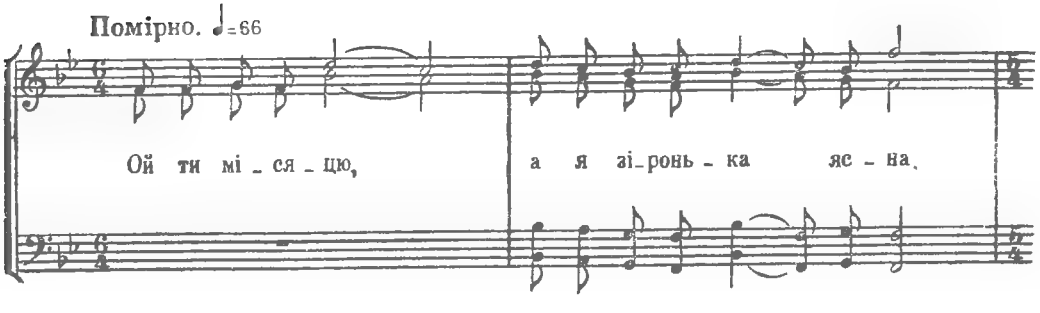

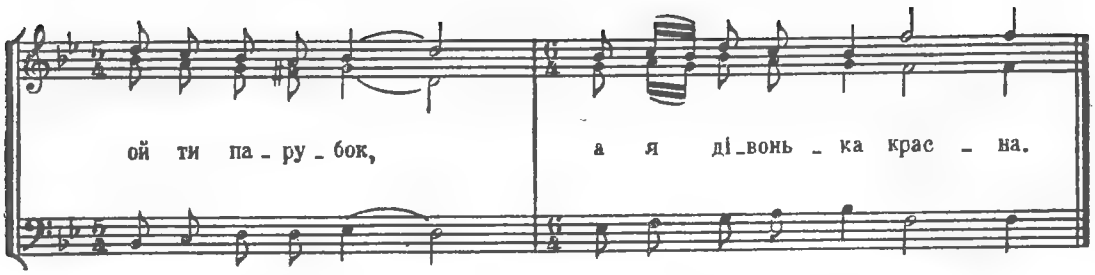

Ой ти місяцю,
А я зіронька ясна,
Ой ти парубок,
А я дівонька красна.

Ой ти парубок,
А я дівонька красна,
В вишневім саду
Тобі коника пасла.

Ой пасла, пасла
До самой ночі,
Припала роса
На мої карі очі.

Не так на очі,
Як на русую косу,
Серце-козаче,
Віночка не доношу.

ОЙ ПОЖЕНУ НА ЯР ТОВАР

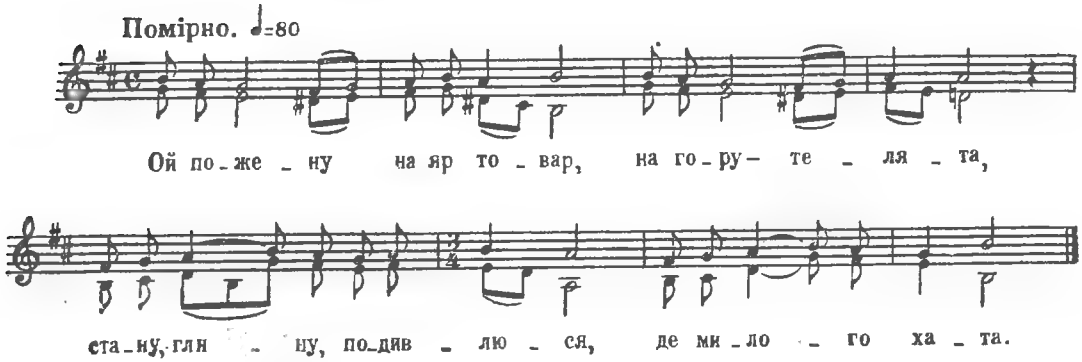

Ой пожену на яр товар,
На гору — телята,
Стану, гляну, подивлюся,
Де милого хата.

Ой не видно тої хати,
Тільки видно грушу,
Туди мою щогодини
Пориває душу.

Ой не видно тої хати,
Тільки видно токи,
Там мій милий походжає,
Та узявшись в боки.

ГЕЙ, ЧЕРЕЗ ГОРУ ТА В ДОЛИНУ

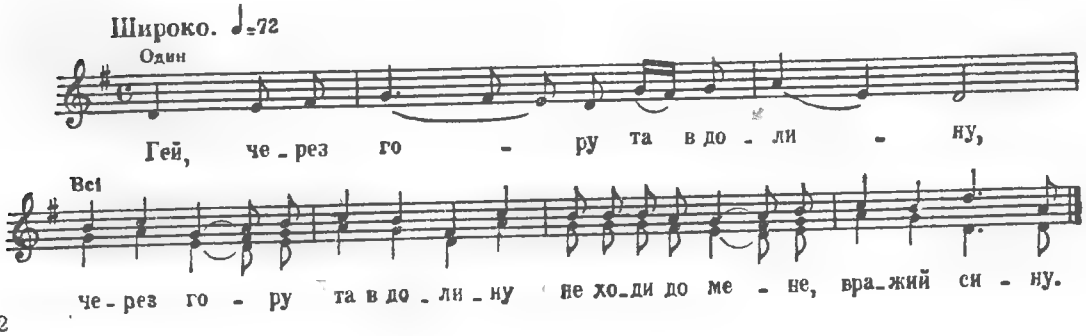

Гей, через гору та й долину,
Через гору та в долину
Не ходи до мене, вражий сину.

Гей, бо й роду не такого,
Бо й роду не такого,
Щоб любила абикого!

Гей, бо й роду статецького,
Бо я роду статецького,
Полюбила сина отецького.

Гей, полюбила — поцілую,
Полюбила — поцілую,
З отецьким синочком помандрую.

Гей, помандрую у мандрівку,
Помандрую у мандрівку,
Любив козак дівку всю петрівку.

Гей, всю петрівку й косовицю,
Всю петрівку й косовицю,
Любив козак дівку-красавицю.

КОТИЛАСЯ ТА ЯСНА ЗОРЯ З НЕБА

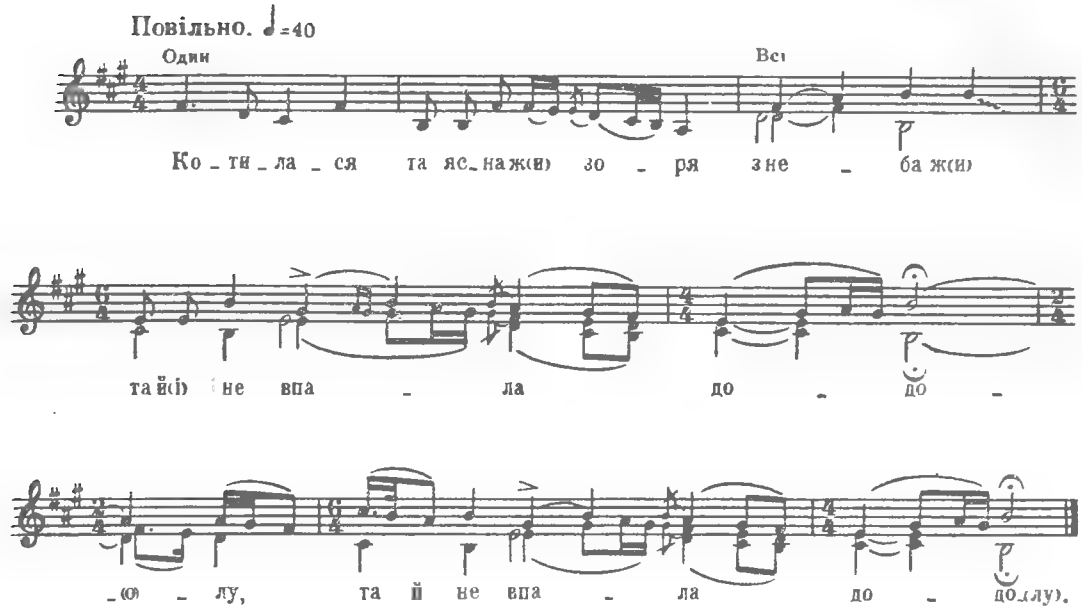

Котилася та ясна зоря з неба
Та й не впала додолу. (2)

Журилася да молода дівчина
Да й своєю бідою. (2)

Ой хто ж мене, да молоду дівчину,
Да й проведе додому? (2)

Обізвався да козак молоденький
На воронім коню: (2)

— Гуляй, гуляй, да молода дівчино,
Я й проведу додому. (2)

ОЙ КОТИЛАСЯ ТА ЯСНА ЗОРЯ З НЕБА

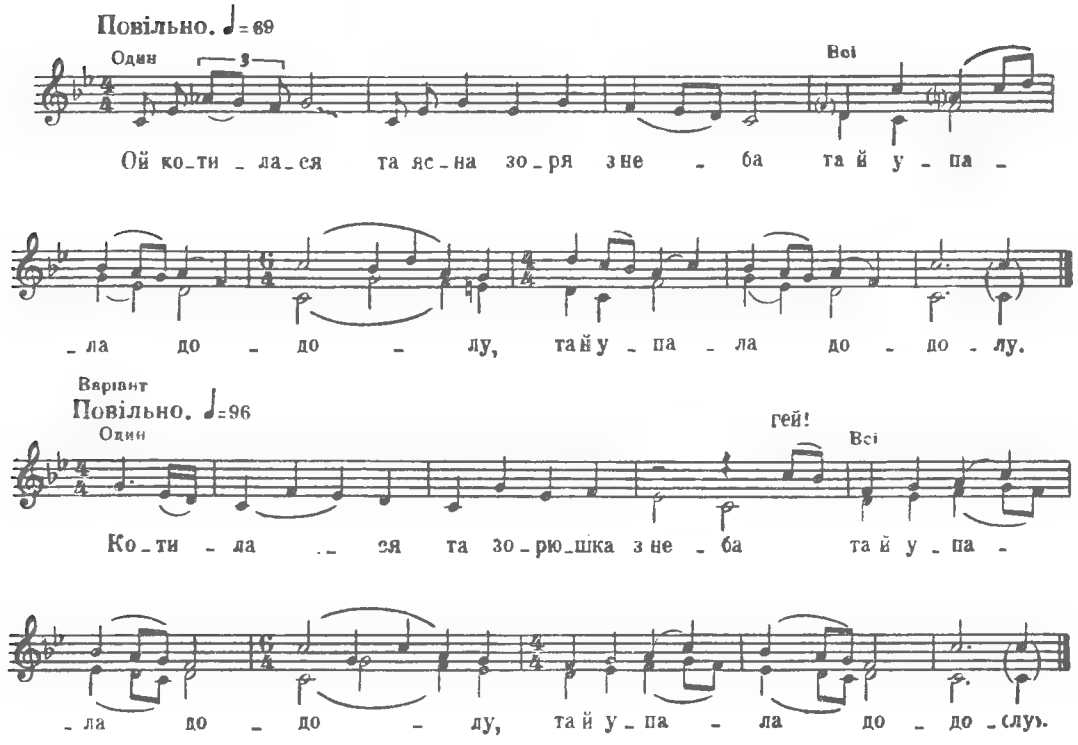

Ой котилася та ясна зоря з неба
Та й упала додолу. (2)

Ой журилася та молода дівчина
Та своєю бідою. (2)

Ой хто мене, дівку молодую,
Та й проведе додому. (2)

Ой проводь, проводь, та молодий козаче,
Та проводь, не барися, (2)

А за мною, та молодою,
А ввесь рід зажурився. (2)

КОТИЛАСЯ ЯСНА ЗОРЯ З НЕБА

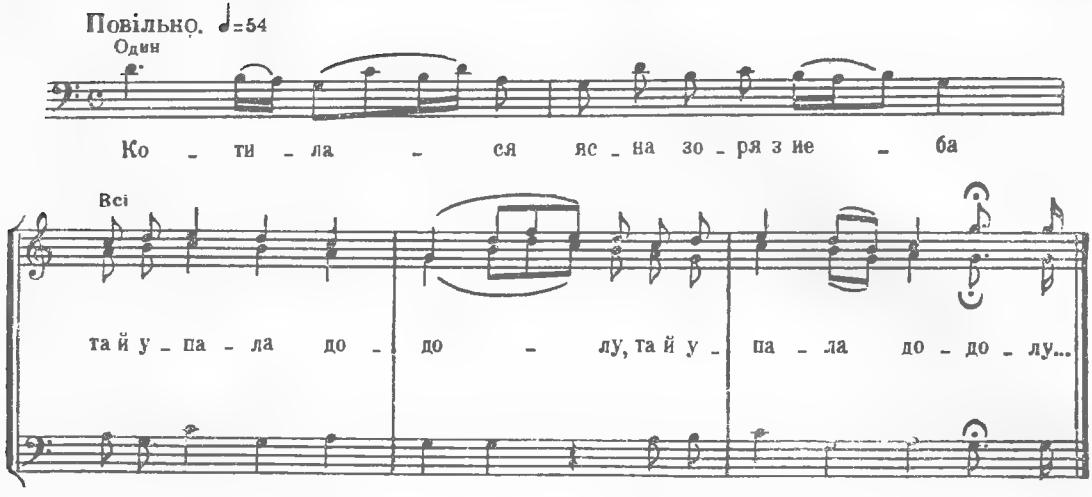

Котилася ясна зоря з неба
Та й упала додолу... (2)

Журилася молода дівчина
Та своєю бідою. (2)

— Ой хто ж мене, молоду дівчину,
Та заведе додому? (2)

Обізвався козак молоденький
Та й на воронім коню. (2)

— Гуляй, гуляй, молода дівчино,
Я заведу додому. (2)

— Веди, веди, молодий козаче,
Та веди, не барися. (2)

Бо за мною, та за молодою,
Увесь рід зажурився. (2)

Не так весь рід, та не так весь рід,
А як батько та мати. (2)

Хотять мене, молоду дівчину,
Та й за іншого дати. (2)

КОТИЛАСЯ ТА ЗОРЯ З НЕБА

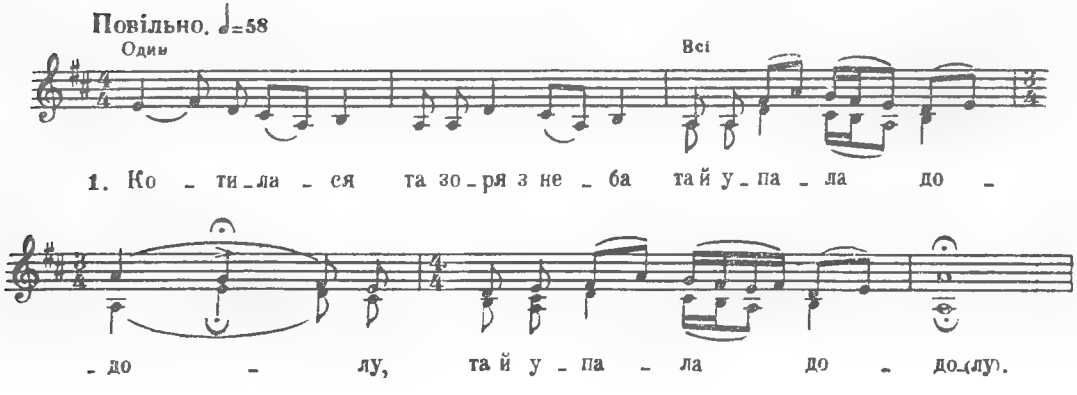

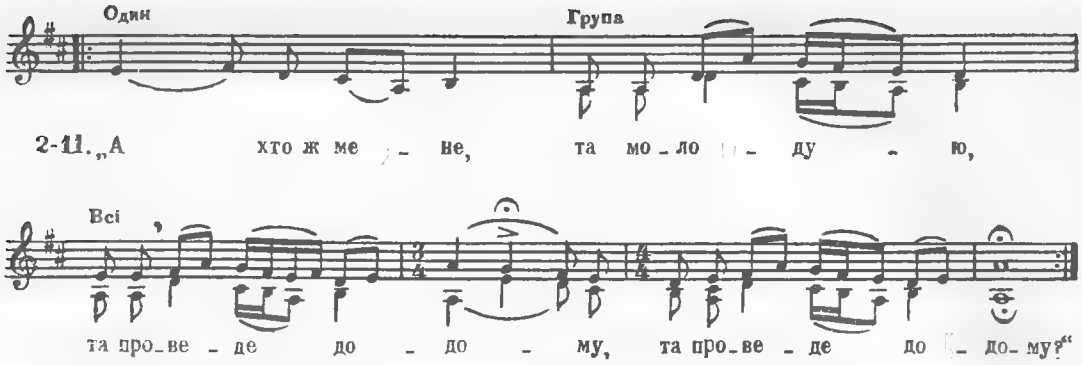

Котилася та зоря з неба
Та й упала додолу. (2)

А хто ж мене, та молодую,
Та проведе додому? (2)

Обізвався та козаченько
Та й на воронім коню: (2)

— Гуляй, гуляй, та дівчинонько,
Я й проведу додому. (2)

— Веди, веди, та козак, дівку,
Та веди, не барися, (2)

Бо за мною, та молодою,
Та весь рід зажурився. (2)

Не так же рід, не так же рід,
Як батько та мати. (2)

Та не так батько, та не так мати,
Та як брат та сестриця. (2)

Та не так же брат, та не так сестра,
Та як вірна дружина. (2)

Та вона ж мене, та молодую,
Та зсушила-зв'ялила. (2)

Та вона ж мене, та молодую,
З білих ніжок звалила. (2)

КОТИЛАСЯ ТА ЯСНАЯ ЗОРЮШКА

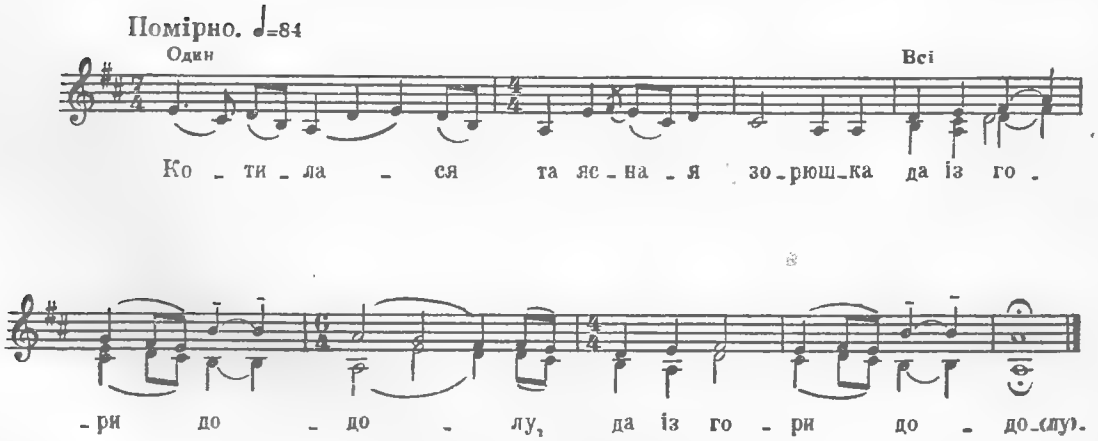

Котилася та ясная зорюшка
Да із гори додолу. (2)

Журилася молода дівчина
Да й своєю судьбою: (2)

— Ой хто ж мене, таку молодесеньку,
Та й заведе додому? (2)

Обізвався хлопець молодесенький
На вороному коню: (2)

— Гуляй, гуляй, молода дівчинонько,
Я й заведу додому. (2)

ОЙ ЩО ТО, МАТИ

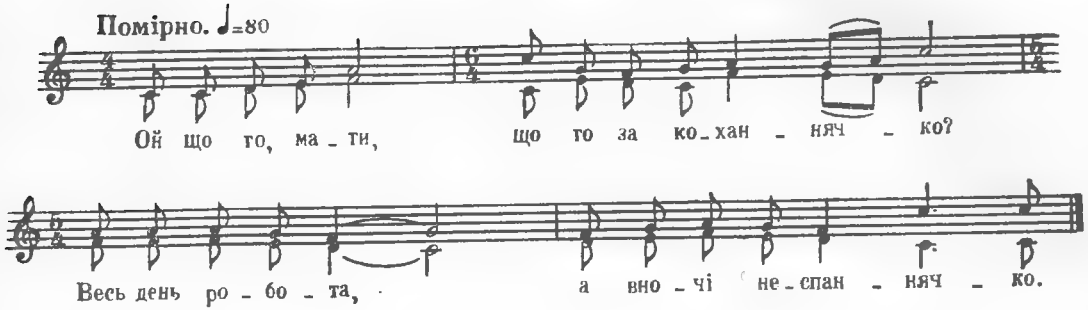

Ой що то, мати,
Що то за коханнячко?
Весь день робота,
А вночі неспаннячко.

Пітухи піють,
А я у дівчини сиджу,
Прийду додому,
Сам себе ненавиджу.

Прийшов я додому
Та й сів роззуватися
Так тихенько,
Щоб не чула ненька.

Ненька почула
Та й стала нарікати:
— Кого ти любиш,
Тую велю брати!

ОЙ У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА

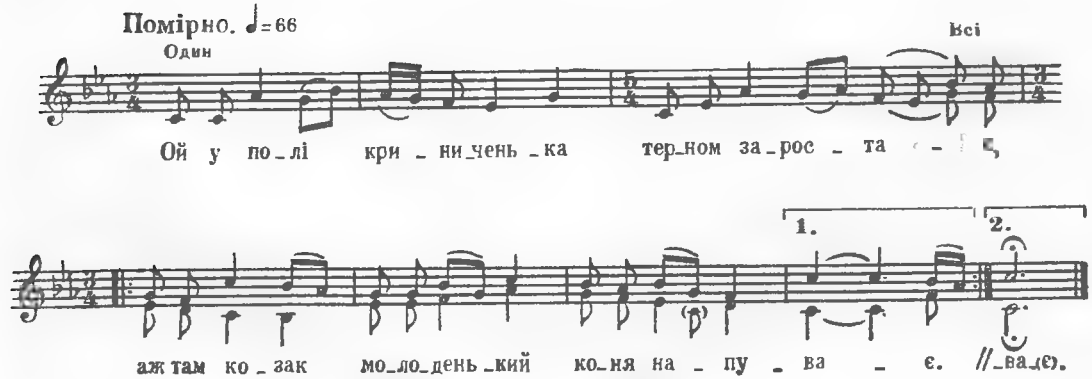

Ой у полі криниченька
Терном заростає,
Аж там козак молоденький
Коня напуває. } *Двічі*

Аж там козак молоденький
Коня напуває,
А дівчина чорнявая
Руту поливає. } *Двічі*

— Годі тобі, дівчинонько,
Руту поливати,
Ходи, сядеш коло мене:
Щось маю казати. } *Двічі*

Косять сіно, косять трави
Ще й косять отаву.
— Сватай мене, козаченьку,
Та й не роби слави. } *Двічі*

— Ой сама ти, дівчинонько,
Цюю славу робиш,
Не раненько, а пізненько
Додому приходиш. } *Двічі*

— Як же мені, молоденькій,
Рано приходити,
Як ти візьмеш за рученьку,
Станеш говорити. } *Двічі*

Як ти візьмеш за рученьку,
Станеш говорити,
А ще візьмеш за другую
Та й не схоч пустити. } *Двічі*

І СЮДИ ГОРА, І ТУДИ ГОРА

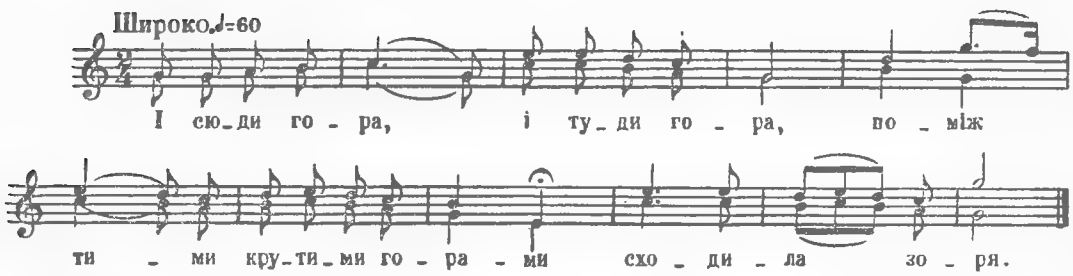

І сюди гора, і туди гора,
Поміж тими крутими горами
Сходила зоря.

Ой то ж не зоря — дівчина моя
З новенькими та й відерцями
По водицю йшла.

— Дівчино моя, напій же коня
З рубленої нової криниці,
З повного відра!

— Козаченьку мій, коли б я твоя,
Взяла б коня за шовковий повід
Та й напоїла!

— Дівчино моя, чом заміж не йшла?
— Бідна була, по наймах служила —
Пари не знайшла.

І ТУДИ ГОРА, І СЮДИ ГОРА

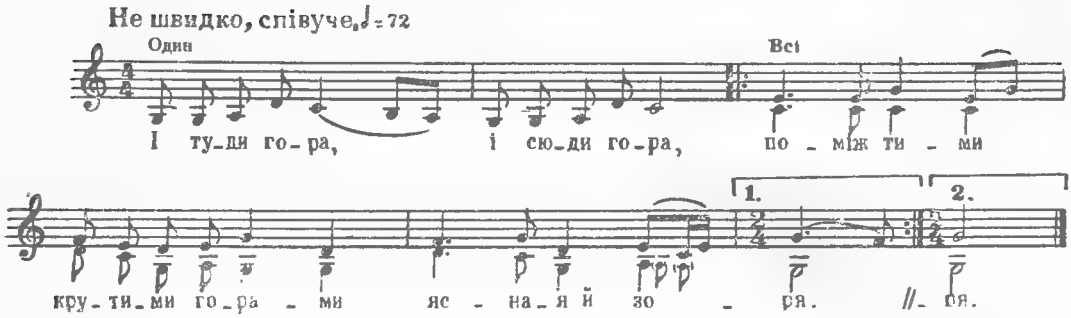

І туди гора, і сюди гора,
Поміж тими крутими горами
Ясная й зоря. } *Двічі*

Дівка й од води, козак до води:
— Постой, постой, молода дівчино,
Дай коньові води. } *Двічі*

Кінь води не п'є, копитами б'є.
— Бережися й, молода дівчино,
Бо кінь тебе й уб'є. } *Двічі*

— Нехай мене б'є, жалю й не буде:
Єсть у мене сестра менша мене,
Та за тебе піде. } *Двічі*

— А я ту сестру із ружжя й уб'ю,
А з тобою, молода дівчино,
Під вінець піду. } *Двічі*

Дівчино моя, сідай на коня
Та й поїдем аж у чисте поле
До мойого двора. } *Двічі*

А в мому дворі нічого й нема,
Тільки всього три куста калини,
Та й та не цвіла. } *Двічі*

ОЙ ВІДТИ ГОРА

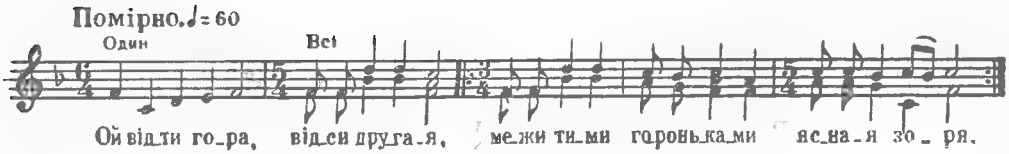

Ой відти гора,
Відси другая,
Межи тими гороньками
Ясная зоря.
Двічі

Я ж собі гадав,
Що зоря зійшла,
А то моя дівчинонька
По воду ішла.
Двічі

А я за нею,
За дівчиною,
Сивим конем, бистрим полем,
За хорошою.
Двічі

Дівчино моя,
Напій же коня
З студеної криниченьки,
З повного відра.
Двічі

ПО ТОЙ БІК ГОРА

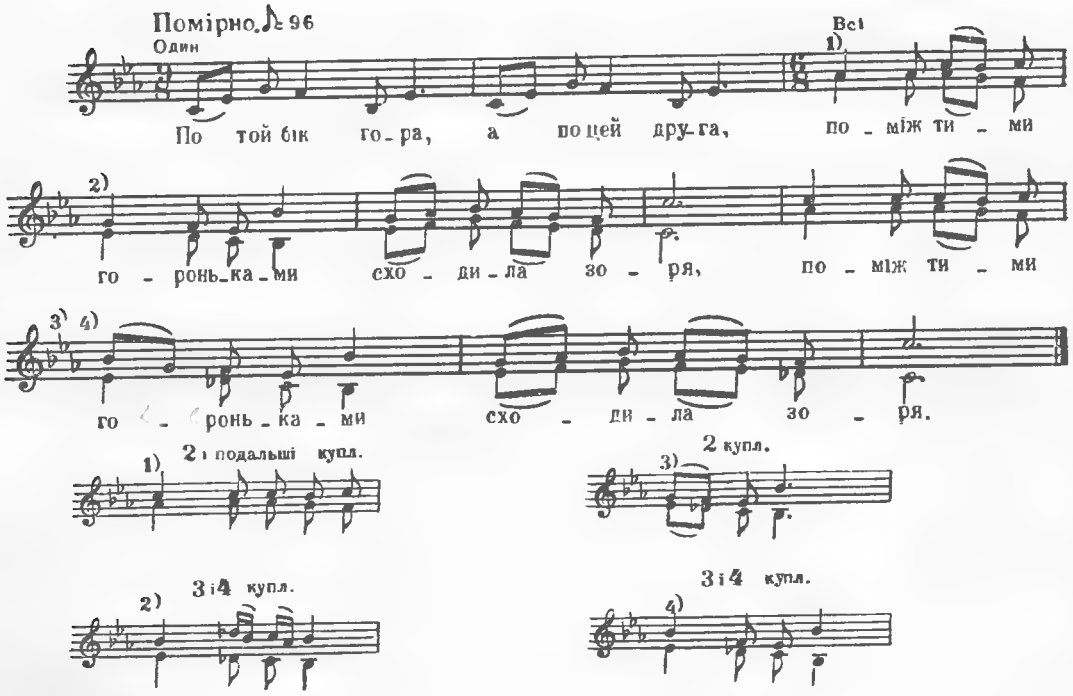

По той бік гора,
А по цей друга,
Поміж тими гороньками
Сходила зоря.
Двічі

Ой то ж не зоря —
Дівчина моя
З новенькими відерцями
По воду ішла.
Двічі

Дівка од води,
Козак до води:
— Постій, постій, дівчинонько,
Дай коню води.
Двічі

Кінь води не п'є,
Копитами б'є,
— Тікай, тікай, дівчинонько,
Бо він тебе вб'є.
Двічі

ПО ТОЙ БІК ГОРА

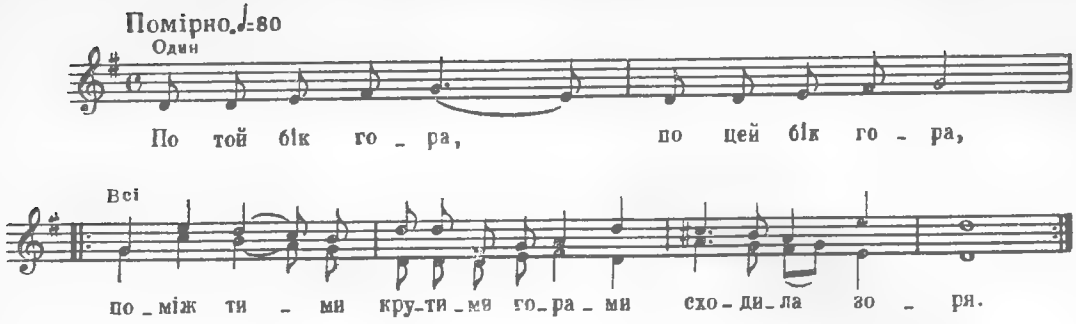

По той бік гора,
По цей бік гора,
Поміж тими крутими горами } *Двічі*
Сходила зоря.

Ой то ж не зоря —
Дівчина моя
З новенькими та відерцями } *Двічі*
По водицю йшла.

— Дівчино моя,
Напій же коня
З рубленої нової кринички, } *Двічі*
З повного відра!

— Козаченьку мій,
Коли б я твоя,
Взяла б коня за шовковий повід } *Двічі*
Та й напоїла!

— Дівчино моя,
Чом заміж не йшла?
— Бідна була, по наймах служила, } *Двічі*
Пари не знайшла!

— Дівчино моя,
Сідай на коня,
Та поїдем у чистеє поле } *Двічі*
До мого двора!

А в мого двора
Нема ні кола,
Тільки стоїть кущ калини, } *Двічі*
Та й та не цвіла.

— Калино моя,
Чом ти не цвіла?
— Зима люта та й цвіт оббила, } *Двічі*
Тим я не цвіла!

ОЙ ТИ, ДУБЕ, ДУБЕ

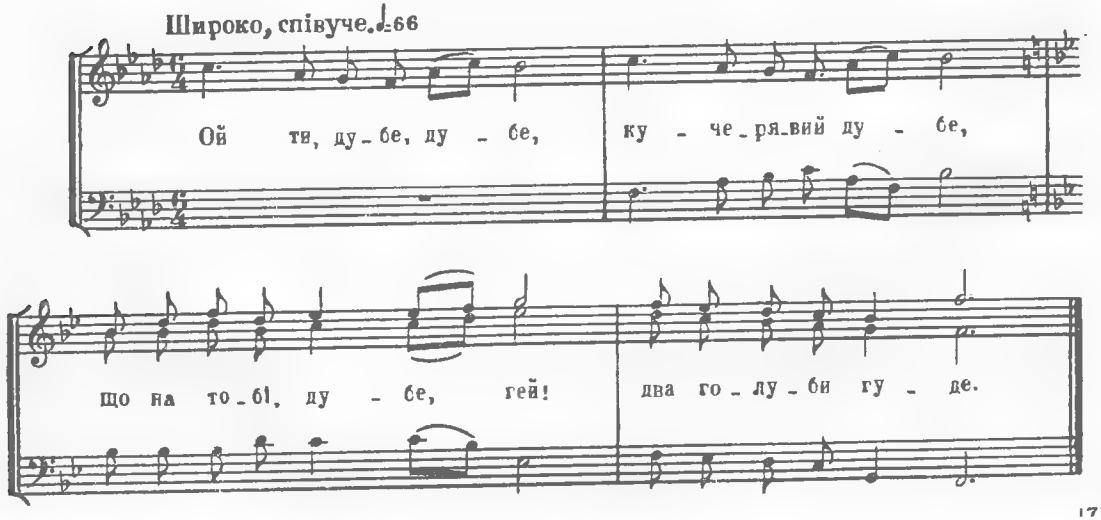

Ой ти, дубе, дубе,
Кучерявий дубе,
Що на тобі, дубе, гей!
Два голуби гуде.

А третя голубка
По саду буркоче:
— Любив козак дівку, гей!
А тепер не хоче.

Любив її, любив,
Думав її взяти,
А батьки не схтіли, гей!
За нього віддати.

— Візьми собі, сину,
Із кіньми, з волами,
А не бери тії, гей!
Що світить плечами.

Ой у полі, в полі
Висока могила,
Висока могила, гей!
Червона калина.

Червона калина,
Молода дівчина,
Пшеницю полола, гей!
Кукіль вибирала.

Пшеницю полола,
Кукіль вибирала,
Молодому коню, гей!
На гриву кидала.

ОЙ ТИ, ДУБЕ, ДУБЕ

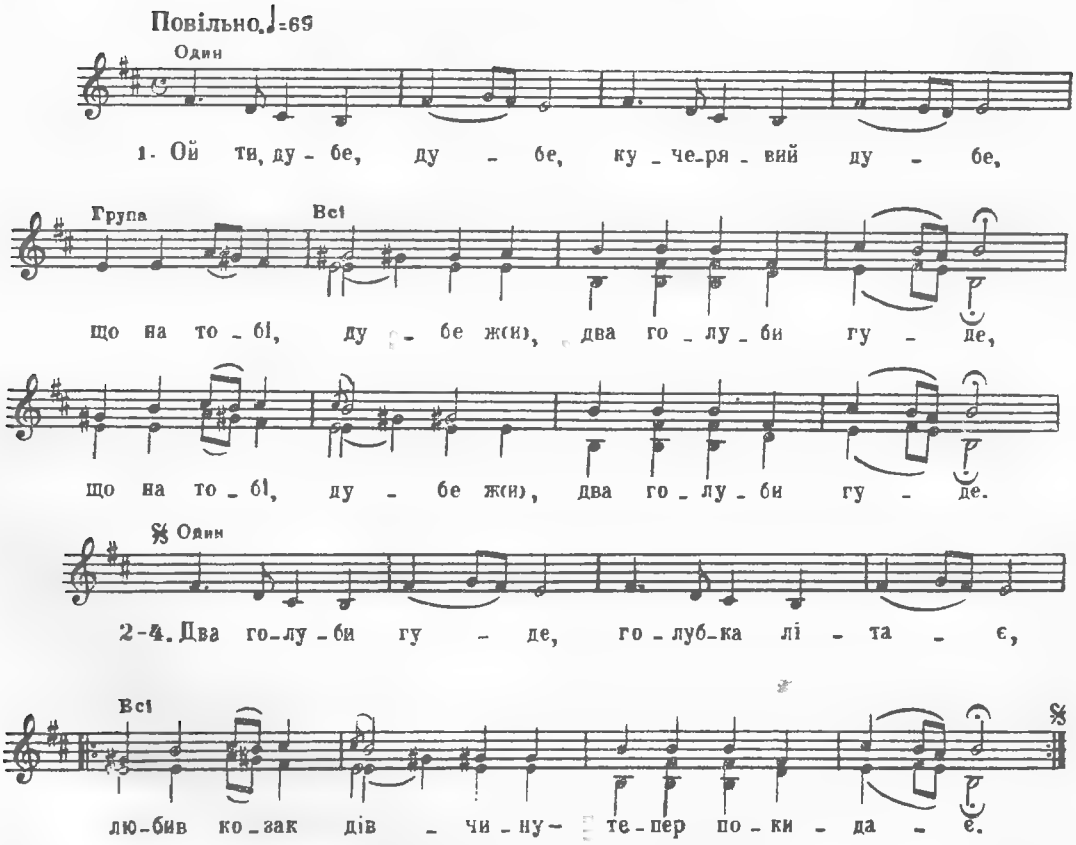

Ой ти, дубе, дубе,
Кучерявий дубе.
Що на тобі, дубе,
Два голуби гуде. } *Двічі*

Два голуби гуде,
Голубка літає,
Любив козак дівчину —
Тепер покидає. } *Двічі*

— Ти мене кидаєш,
Багатую любиш,
А я, молодесенька,
Без пари не буду. } *Двічі*

Що до мене хлопці
Щовечора ходять,
Коні вороні
За поводи водять. } *Двічі*

ОЙ ТИ, ДУБЕ, ДУБЕ

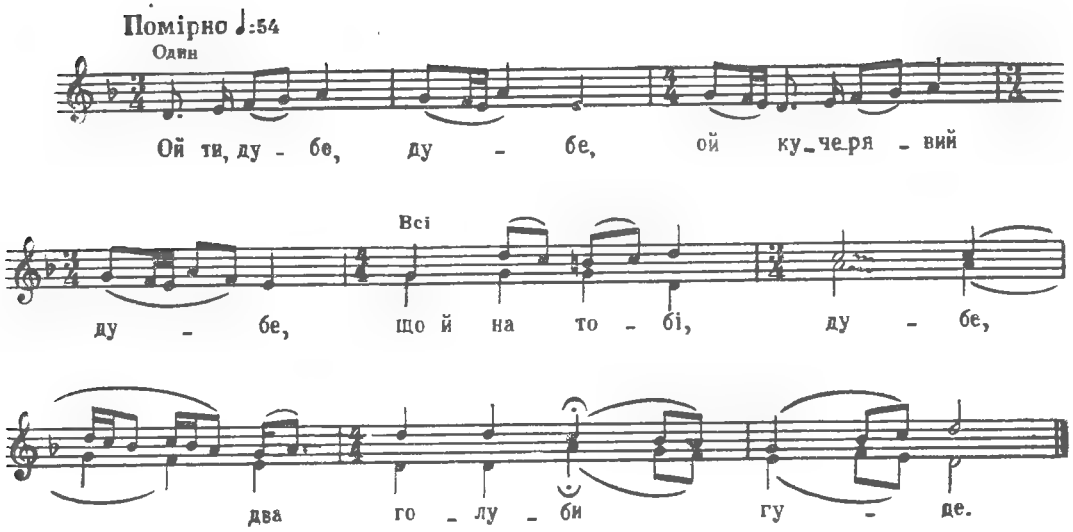

Ой ти, дубе, дубе, ой кучерявий дубе,
Що й на тобі, дубе, два голуби гуде.

Два голуби гуде, ой голубка воркоче,
Що козак говорить, а дівчина плаче.

— Ой якби я знала, що ти кидать будеш,
То я б твоє личко на бумагу зняла.

На бумагу зняла та й обзолотила,
Та й, обзолотивши, до стіни прибила,

До стіни прибила б та у тій кімнаті,
Та й у тій кімнаті, де лягаю спати.

ОЙ ЗІЙДИ, ЗІЙДИ, ДА МІСЯЦЬ, НА ТУ ПОРУ

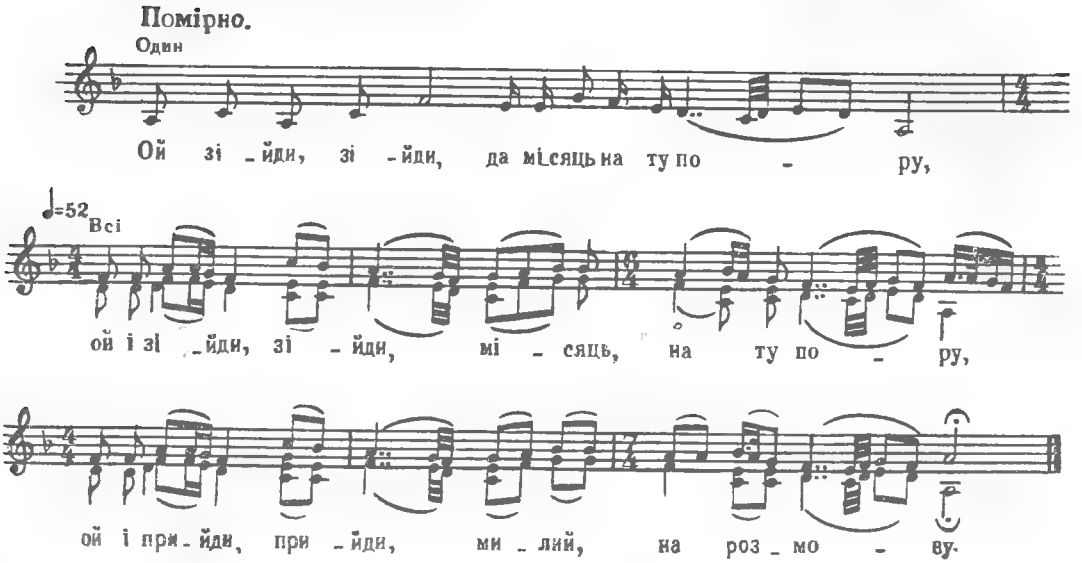

Ой зійди, зійди, да місяць, на ту пору, (2)
Ой і прийди, прийди, милий, на розмову.

Ой прийди, прийди, да милий, на розмову, (2)
Ой болить, болить серце за тобою.

Та нехай болить, да воно мені байдуже, (2)
Ой було б не любить козаченька дуже.

Ти в мене влюбивсь, да я в тебе вкохалась, (2)
Ой ти сів-поїхав — одна я осталась.

ОЙ ЗАЙДИ, ЗАЙДИ, МІСЯЦЬ, НА ТУ ПОРУ

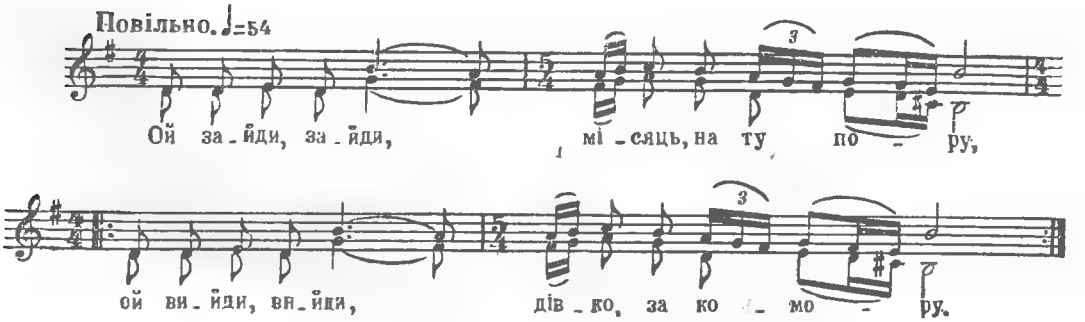

Ой зайди, зайди,
Місяць, на ту пору,
Ой вийди, вийди,
Дівко, за комору. } *Двічі*

«Порадь, дівчино,
Що мені казати,
Що не велить батько
Тебе, бідну, брати». } *Двічі*

«Як не велить батько
Мене, бідну, брати,
То їдь на Вкраїну
Багатшу шукати». } *Двічі*

«Об'їздив я, дівчино,
Села й города,
Та не знайшов кращої,
Як ти, сирота». } *Двічі*

«Женися, козаче,
А я останусь,
Прийду на весілля
Збоку подивлюсь. } *Двічі*

Піду на весілля,
Гляну на тебе,
Покотяться сльози
В мене і в тебе». } *Двічі*

ОЙ І ЗІЙДИ, ЗІЙДИ ТИ, ЗІРОНЬКО ВЕЧІРНЯЯ

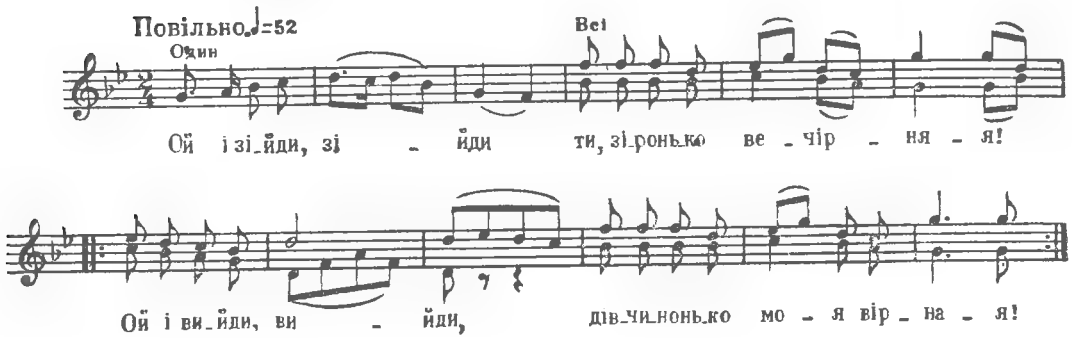

Ой і зійди, зійди
Ти, зіронько вечірняя!
Ой і вийди, вийди,
Дівчинонько моя вірная! } *Двічі*

Рада б зірка зійти —
Чорна хмара наступає;
Рада б дівка вийти —
Так матуся її не пускає. } *Двічі*

Ой зіронька зійшла,
Усе поле й освітила,
А дівчина вийшла,
Козаченька та й звеселила. } *Двічі*

«Ой ти, козаче,
Ти, хрещатий барвіночку!
Хто ж тобі постеле
У дорозі та постілоньку?» } *Двічі*

«Ой стелиться мені
Широкий лист бурковина,
А під голови —
Голубая жупанина». } *Двічі*

Ой через межу
Зелений горошок слався;
Козак до дівчини
Через люди та й поклонявся: } *Двічі*

«Ой і поклоніться,
Ой ви добрії люди,
Нехай моїй милій
Там легенько буде. } *Двічі*

Ох і поклоніться,
Ой ви дівчині-небозі,
А що мені добре
У далекій та дорозі». } *Двічі*

ОЙ ЗІЙДИ, ЗІЙДИ, ЗІРОНЬКО ВЕЧІРНЯЯ

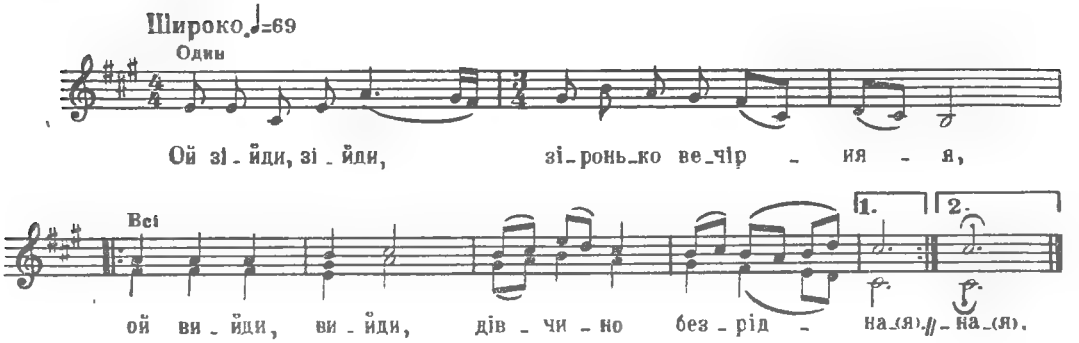

«Ой зійди, зійди, зіронько вечірняя,
Ой вийди, вийди, дівчино безрідная. (2)

Ой зійди, зійди, місяць, на ту пору,
Ой вийди, вийди, дівчино, на розмову. (2)

Ой вийди, вийди, дівчино, на розмову,
Ой болить серденько за тобою». (2)

«У тебе болить, а мені та й байдуже,
Було б не любить з первого разу дуже. (2)

Ти в мене влюбився, я в тебе вкохалася,
Ти сів-поїхав,— а я сама зосталася. (2)

Ти сів-поїхав лугами, берегами,
А я зосталась з тяжкими ворогами». (2)

ОЙ І ЗІЙДИ, ЗІЙДИ, ТИ ЗІРОНЬКО ТА Й ВЕЧІРНЯЯ

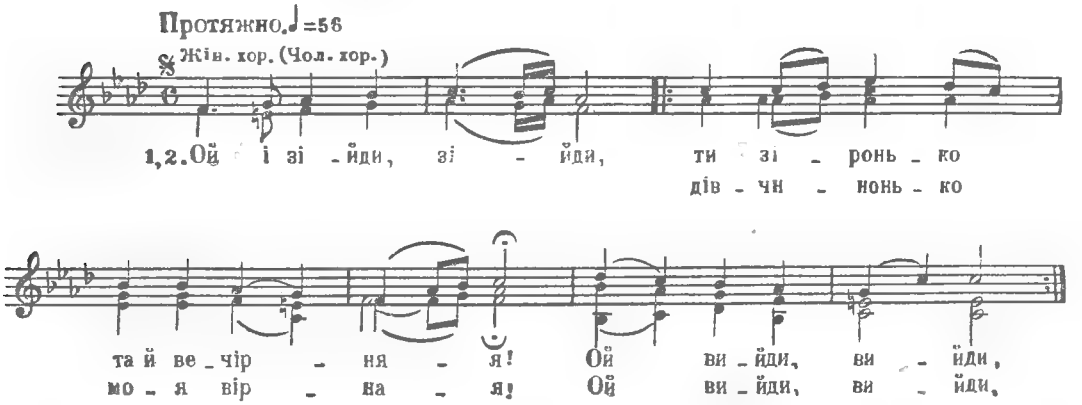

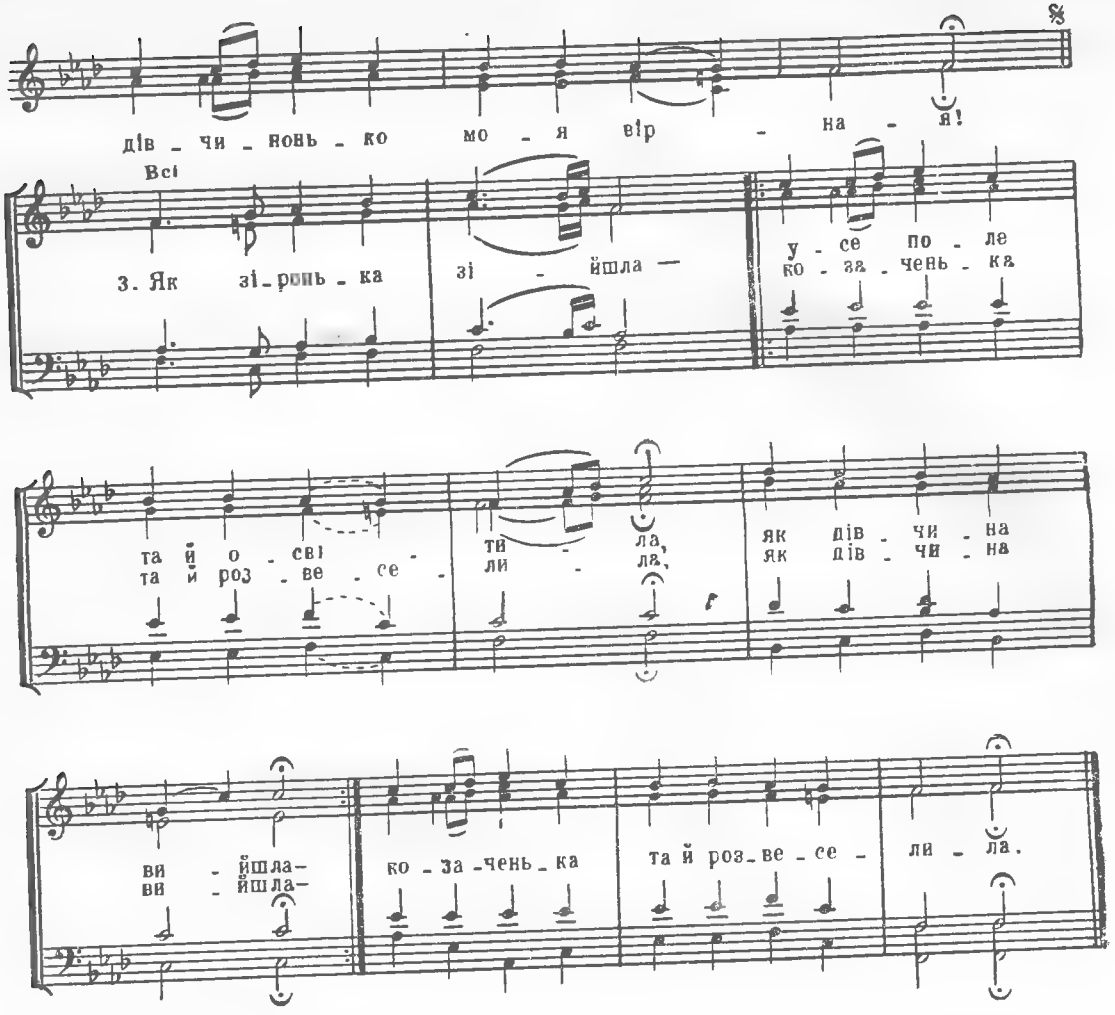

Ой і зійди, зійди,
Ти зіронько та й вечірняя!
Ой вийди, вийди,
Дівчинонько моя вірная! } *Двічі*

Рада б зірка зійти,—
Чорна хмара та й наступає.
Рада б дівка вийти,—
Її мати та й не пускає. } *Двічі*

Як зіронька зійшла —
Усе поле та й освітила.
Як дівчина вийшла —
Козаченька та й розвеселила. } *Двічі*

СІЯВ КОЗАК ПШЕНИЧЕНЬКУ

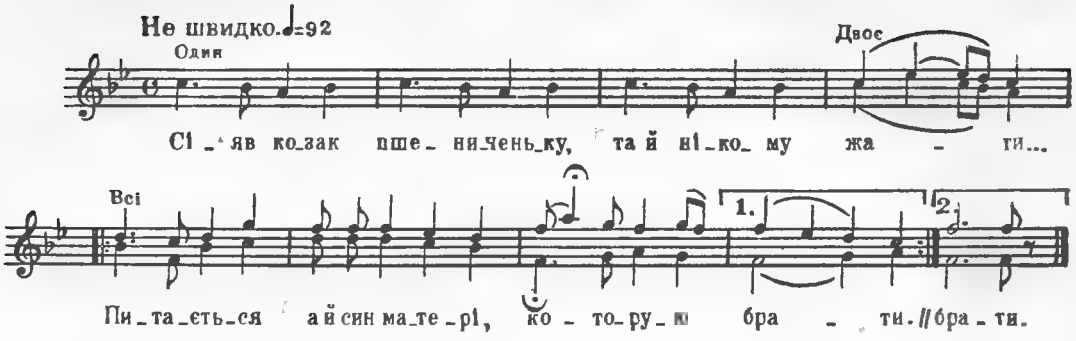

Сіяв козак пшениченьку,
Та й нікому жати...
Питається й син матері,
Которую брати. } *Двічі*

Ой чи тую багатую —
Воли та корови,
Ой чи тую й сиротину,
Що чорнії брови. } *Двічі*

А чи тую багатую,
Що мати веліла,
А чи тую й сиротину,
Що серце боліло. } *Двічі*

Багатая, губатая,
Та все вона горда,
Ой як вийде а й на вулицю,
Як у свині морда. } *Двічі*

А та бідна сиротина
Та все вона пишна,
Ой як вийде а й на вулицю,
Як у саду вишня. } *Двічі*

Багатая, губатая,
Та все вона дметься,
А бідна а й сиротина
К серцю пригорнеться! } *Двічі*

ОЙ НЕМА В САДУ СОЛОВЕЙКА

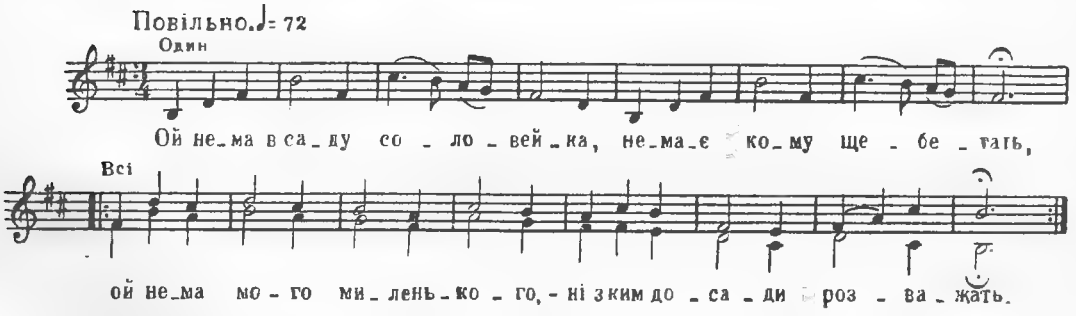

Ой нема в саду соловейка,
Немає кому щебетать,
Ой нема мого миленького,—
Ні з ким досади розважать. } *Двічі*

А як прилетить соловейко
Та й защебече у саду,
Ой як приїде мій миленький,
Я всю досаду розжену. } *Двічі*

ЧОГО, НАДЮ, ЗАЖУРИЛАСЬ

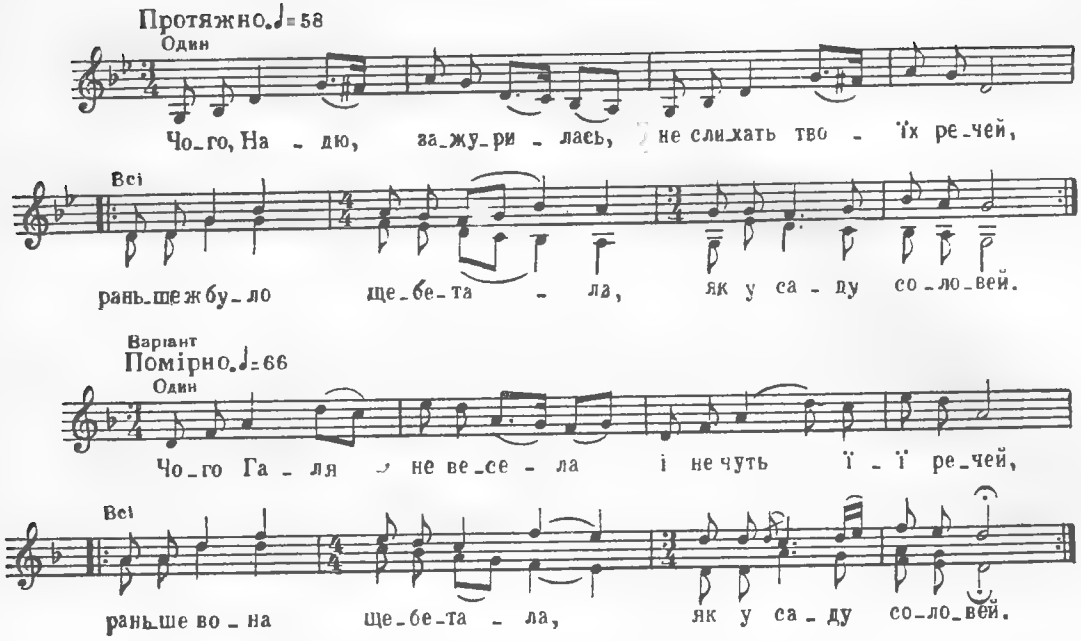

Чого, Надю, зажурилась,
Не слихать твоїх речей,
Раньше ж було щебетала,
Як у саду соловей. } *Двічі*

Соловейко-канарейко,
Ти пташечко лісова,
Сядь на гілку, сядь на другу,
Передай мої слова. } *Двічі*

Соловейко-канарейко.
Ой сядь на калині.
Скажи, милий-чорнобривий,
За що ж ти покинув? } *Двічі*

Було б, Надю, не журитись,
Не вестись погано,
Ти ж казала подружечкам:
«Не піду за Йвана. } *Двічі*

Іван бідний, Іван бідний
Ще й волів не має,
Моє серце дівочеє
Таких не приймає». } *Двічі*

ОЙ ГРИЦЮ, МІЙ ГРИЦЮ

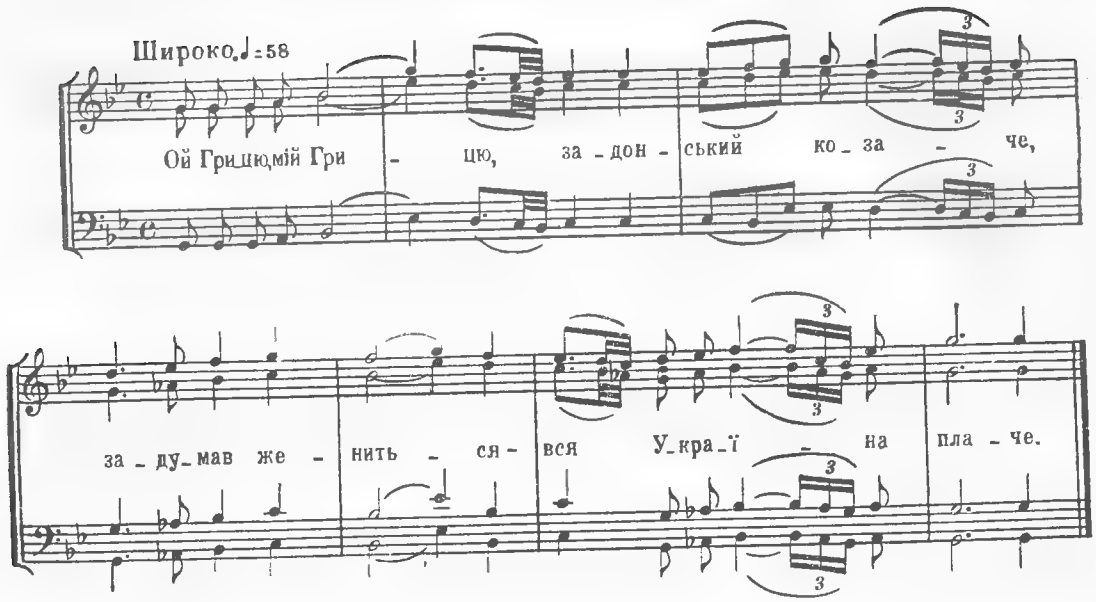

Ой Грицю, мій Грицю, задонський козаче,
Задумав жениться — вся Україна плаче.

Не так Україна,— молода дівчина,
Молода дівчина Гриця полюбила.

Полюбила Гриця та й причарувала,
Дала йому чари, які сама знала.

Вивела коника, сама осідлала,
Винесла стремена та й остременала.

Давала вечерю, яку зготувала,
Молодого Гриця на ніч запрошала.

«Ой рад би я, дівко, нічку ночувати,
Та боюся, дівко, щоб не знала мати».

Ой як упускала — тяженько зітхала,
А як випускала — то й плакати стала.

Оце тобі, Грицю, дівчата багаті!
Оце тобі, Грицю, сам ти винуватий!

ОЙ У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА

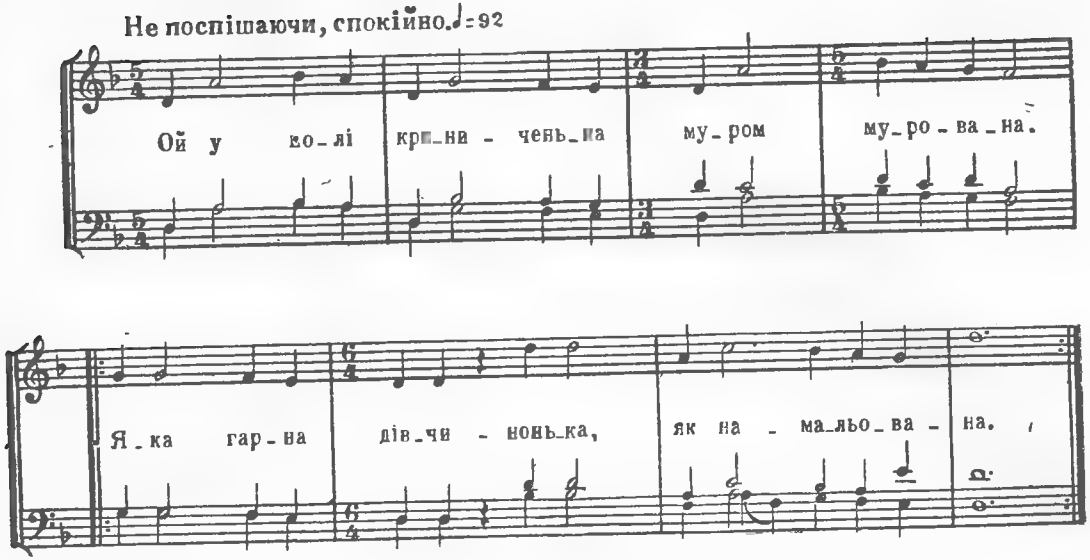

Ой у полі криниченька
Муром мурована.
Яка гарна дівчинонька,
Як намальована. } *Двічі*

«Мальована, пудрована
Та й не задля тебе,
Не був же ти в моїй хаті,
Не піду за тебе». } *Двічі*

«Ой був же я в твоїй хаті,
Говорив з тобою,
А ти мені відказала,—
Заплачеш за мною». } *Двічі*

«Не я тобі відказала
І не моя мати,
Відказала товаришка
З четвертої хати. } *Двічі*

Відказала товаришка
З четвертої хати,
А ти ходиш та говориш,
Що меш покидати». } *Двічі*

КОЛО МОЇХ ДА ВОРІТОК

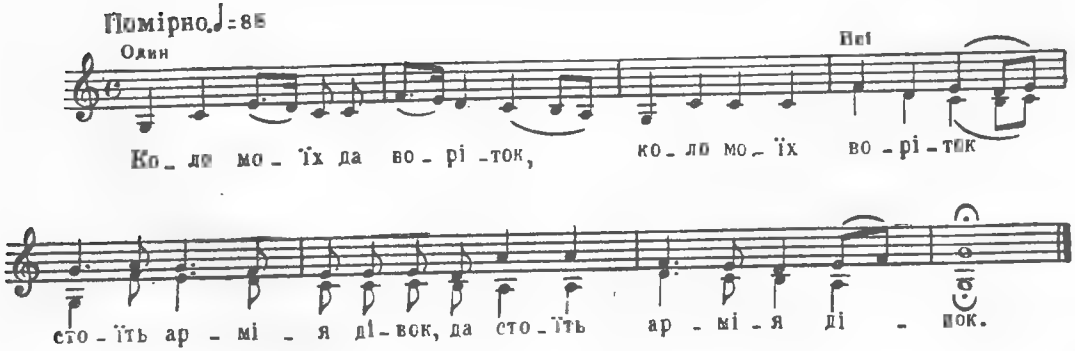

Коло моїх да воріток,
Коло моїх воріток
Стоїть армія дівок, да
Стоїть армія дівок.

Стоять вони да радяться.
Стоять вони радяться
Про Ванюшу-молодця, да
Про Ванюшу-молодця.

— Чого, Ваня, да смутний ходиш.
Чого, Ваня, смутний ходиш,
Чом до мене не говориш,
Чом до мене не говориш?

— Ой як мені да говорить.
Ой як мені говорить —
Хоче батько оженить, да
Хоче батько оженить.

Хоче батько да хоче мати,
Хоче батько, хоче мати,
Та не велять тебе брати,
Та не велять тебе брати.

Та не велять да тебе брати.
Та не велять тебе брати —
Чарівниця твоя мати,
Чарівниця твоя мати.

Зчарувала да мня з тобой,
Зчарувала мня з тобой,
Щоб я бігав за тобой, да
Щоб я бігав за тобой.

Щоб я бігав да за тобой.
Щоб я бігав за тобой,
Як та рибка за водой, да
Як та рибка за водой.

Як та рибка да з окунцем,
Як та рибка з окунцем,
З Ванюшею-молодцем, да
З Ванюшею-молодцем.

ТУМАН ЯРОМ ПО ДОЛИНІ

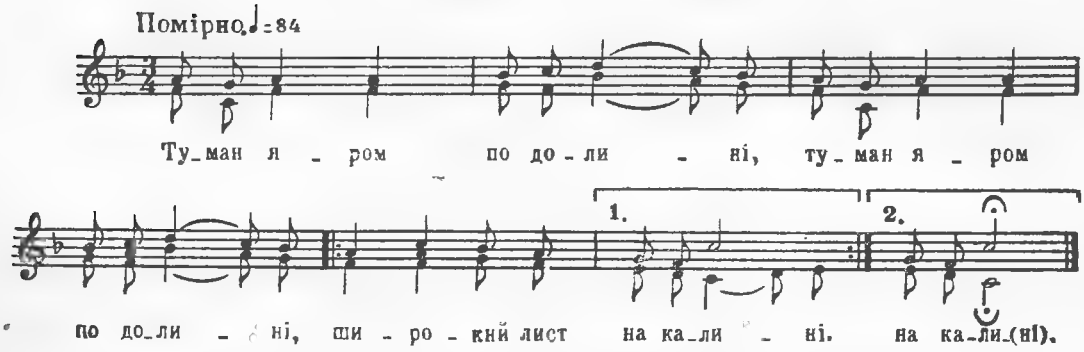

Туман яром по долині, (2)
Широкий лист на калині. (2)

А ще ширше на дубочку, (2)
Кличе козак коханочку. (2)

Як не свою, то чужую, (2)
Прийди, серце, поцілую, (2)

Нащо чужу цілувати, (2)
Своїй жалю завдавати? (2)

Лучче свою цілувати, (2)
Чужій жалю завдавати. (2)

Ой на ставу, на ставочку (2)
Пливуть качки в три рядочки, (2)

Одна другу доганяє, (2)
Кожна собі пару має. (2)

А в одної нема пари, (2)
Та на берег випливає. (2)

Не дав мені господь пари, (2)
А дав мені лиху долю. (2)

Ой дав мені лиху долю, (2)
Пливи, качко, за водою. (2)

Пливи, доле, за водою, (2)
А я буду за тобою. (2)

Та сядемо, віддишемо, (2)
Дрібні листи напишемо. (2)

Дрібні листи напишемо, (2)
До батенька відішлемо. (2)

Нехай батько не турбує, (2)
Дочці вінка не купує. (2)

Потеряла свій віночок (2)
Через дурний розумочок (2)

Під білою березою (2)
Не п'яною — тверезою. (2)

Під дубочком зелененьким (2)
Із козаком молоденьким. (2)

А В ЛУЗІ КАЛИНА

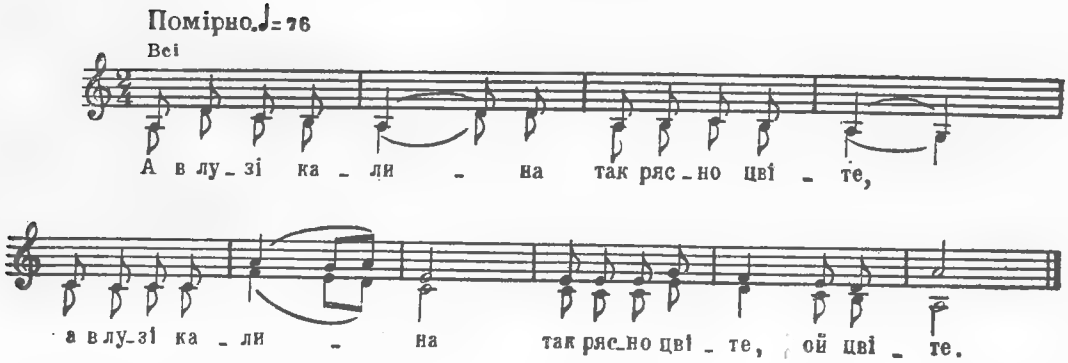

А в лузі калина
Так рясно цвіте,
А в лузі калина
Так рясно цвіте, ой цвіте.

А під тов калинов
Моя мила йде,
А під тов калинов
Моя мила йде, мила йде

Як вечір настане,
То серце болить,
Як вечір настане,
То серце болить та й болить.

Піду до дівчини —
Хай розвеселить,
Піду до дівчини —
Хай розвеселить, веселить.

Пішов до дівчини,
А вона сидить,
Пішов до дівчини,
А вона сидить та й сидить.

Сказав: «Добрий вечір»,—
А вона мовчить,
Сказав: «Добрий вечір»,—
А вона мовчить та й мовчить.

Подаю рученьку,
А вна не дає,
Подаю рученьку,
А вна не дає, не дає.

«Відчепись від мене,
В тебе друга є,
Відчепись від мене,
В тебе друга є, друга є».

«Сама ти, дівчино,
Цю моду дала,
Сама ти, дівчино,
Цю моду дала, подала.

З іншими хлопцями
Нічку стояла,
З іншими хлопцями
Нічку стояла, стояла.

Мене, молодого,
В військо віддала,
Мене, молодого,
В військо віддала, віддала».

ПОЖЕНУ Я ТОВАР НА ЯР

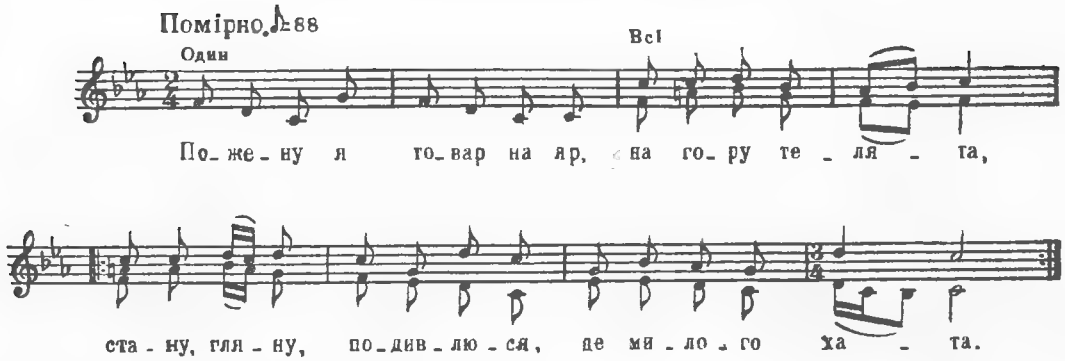

Пожену я товар на яр,
На гору телята,
Стану, гляну, подивлюся,
Де милого хата. } *Двічі*

Його хата за горою,
Моя за другою.
—Чи ти тужиштак за мною,
Як я за тобою? } *Двічі*

— Ой тужу я, ой тужу я
Ще й тужити буду,
Ой чую я через люди,
Що твоя не буду. } *Двічі*

Не вір, паво, павичеві,
Що пір'ячко губить,
Не вір, дівко, козакові,
Що він тебе любить. } *Двічі*

Що він тебе вірно любить,
Личенько цілує,
Він у тебе дівоцького
Розуму пробує. } *Двічі*

Випробував розумочку
Та сів засміявся:
—Послідній раз, дівчинонько,
З тобою кохався. } *Двічі*

Хоч кохався, не сміявся,
Думав тебе взяти,
Через тяжкі вороженьки
Мушу залишати. } *Двічі*

Хоч кохався, не сміявся,
Думав — моя будеш,
А ти, шельма, за іншими,
Як голубка, гудеш. } *Двічі*

Не вір, паво, павичеві,
Як тому катюзі,
Ой як тій гадиночці,
Що в темному лузі. } *Двічі*

Не вір, паво, павичеві,
Як тому собаці,
Випробує розумочку,
Розкаже багачці. } *Двічі*

ЗІЙДИ, ДА ЗІЙДИ ТИ, ЯСНИЙ МІСЯЦЮ

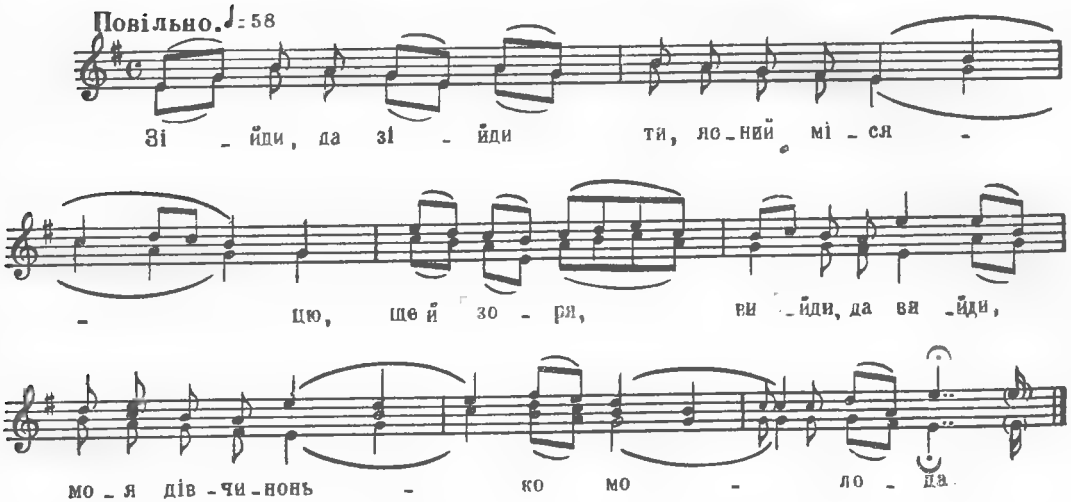

Зійди, да зійди ти, ясний місяцю,
Ще й зоря,
Вийди, да вийди, моя дівчинонько
Молода.

Ох і рада б я та виходити
І з тобою говорити,
Так судять, гудять, вражії люди,
Хотять нас розлучити.

Ой не бий, мати, і не лай, мати,
Та не роби каліченьки,
Зав'яжи очі темної ночі
Та веди до річеньки.

А як приведеш та до річеньки,
Розв'яжи карі очі,
Нехай гляну я та й подивлюся,
З світом божим попрощаюся.

Ой світе ясний, світе прекрасний,
Як на тобі тяжко жити,
Ой іще тяжче молоденькій,
Не нажившись, умирати.

НЕДАЛЕКО МИЛИЙ ОРЕ

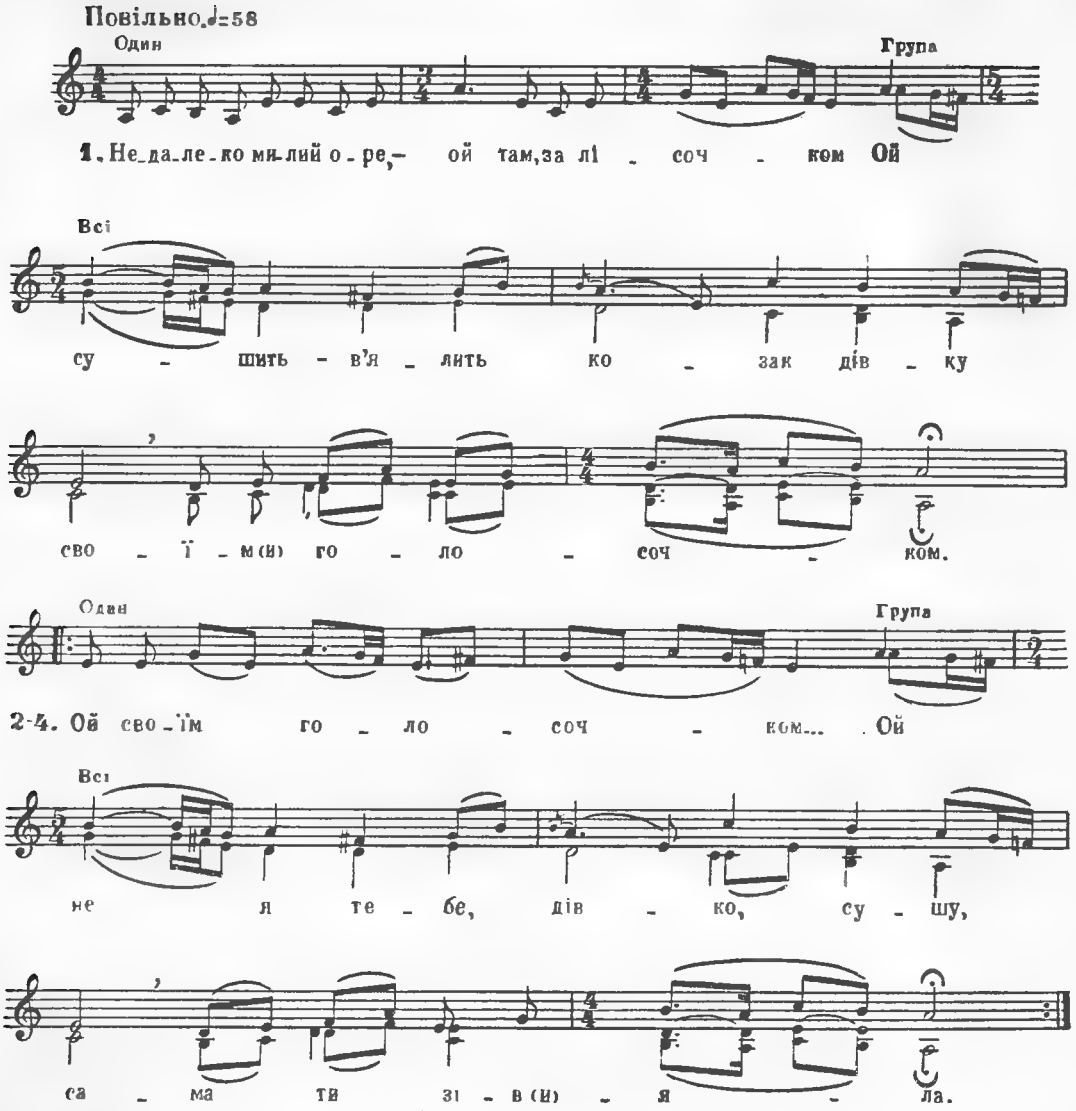

Недалеко милий оре,—
Ой там, за лісочком.
Ой сушить-в'ялить козак дівку
Своїм голосочком.

Ой своїм голосочком...
Ой не я тебе, дівко, сушу,—
Сама ти зів'яла.

Ой сама ти зів'яла...
Ой як я тебе три дні сватав,
То ти й одказала.

Ой то ти й одказала...
Ой ти, дівчино-гордівнице,
Гордуєш ти мною.

НЕДАЛЕКО МІЙ МИЛЕНЬКИЙ ОРЕ

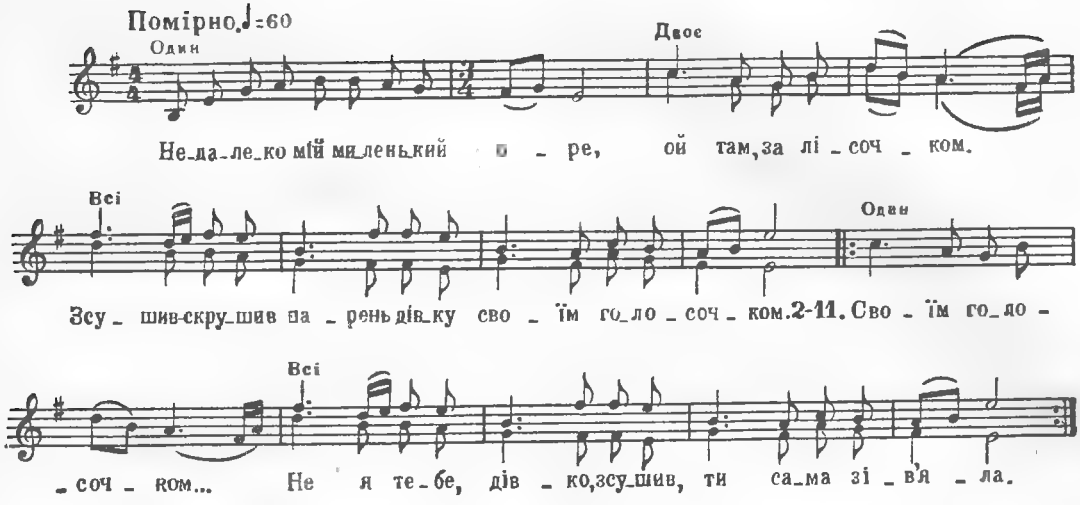

Недалеко мій миленький оре,
Ой там, за лісочком.
Зсушив-скрушив парень дівку
Своїм голосочком.

Своїм голосочком...
Не я тебе, дівко, зсушив,
Ти сама зів'яла.

Ти сама зів'яла...
Як я тебе тричі сватав,
Ти все одказала

Ти все одказала...
Дівчинонько-гордівнице,
Гордуєш ти мною.

Гордуєш ти мною...
Буде твоє гордування
Все перед тобою.

Все перед тобою...
Буде твоя руса коса
В мене під ногою.

В мене під ногою...
Шумітиме нагаєчка
Понад головою.

Понад головою...
Оце тая нагаєчка,
Що з дроту ізлита.

Що з дроту ізлита...
Оце тая дівчинонька,
Що зроду не бита.

Що зроду не бита...
Терен, мати, коло хати
Схочу — перескочу.

Схочу — перескочу...
Оддай мене, моя мати,
За кого я схочу.

ЗАЦВІВ ТЕРЕН РЯСНО

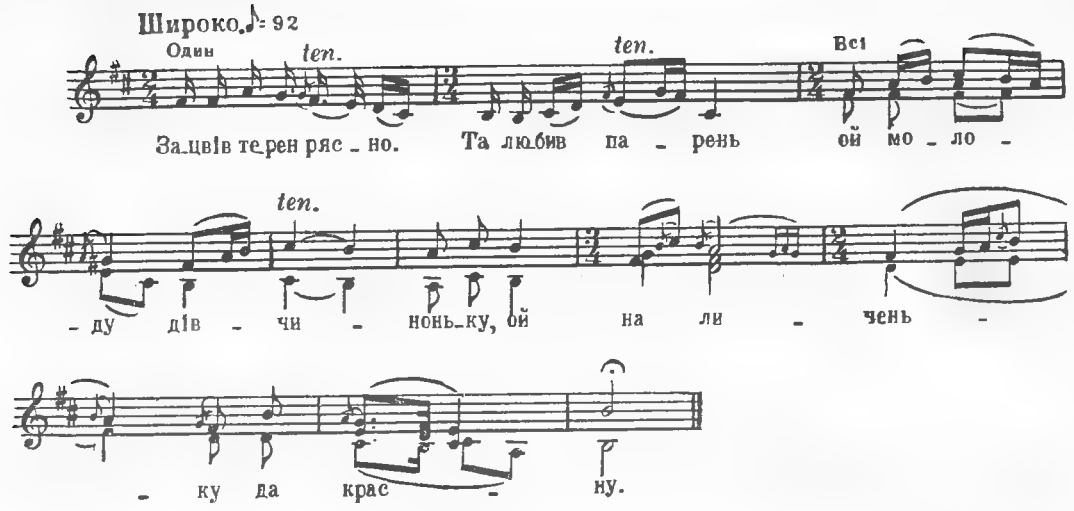

Зацвів терен рясно.
Та любив парень.
Ой молоду дівчиноньку,
Ой на личеньку да красну.

На личеньку красну...
Та личко в неї
Ой та рум'янеє,
Та дурна в нього думка.

Дурна в нього думка...
Та поки дівка
Ой парня не знала,
Гула, як голубка.

Гула, як голубка...
Та гула ж вона,
Вуркотіла,
Знялась — полетіла.

Знялась — полетіла...
Та й знялась вона,
Ой знялась — полетіла,
В чистім полі сіла.

ЗАЦВІВ ТЕРЕН РЯСНО

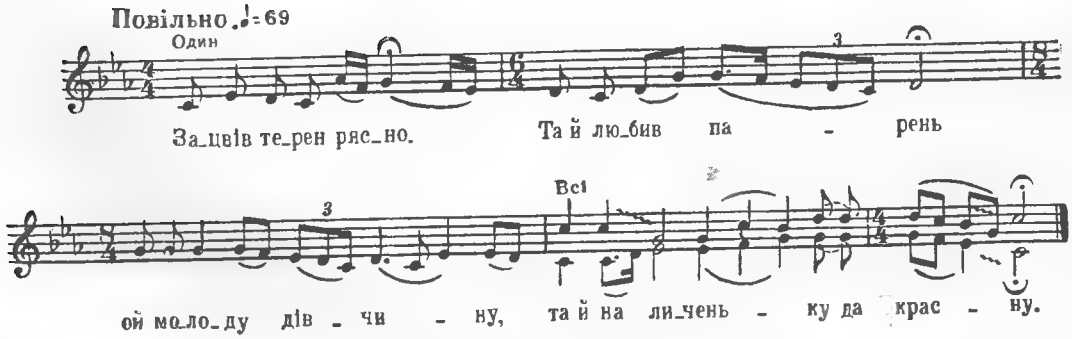

Зацвів терен рясно.
Та й любив парень
Ой молоду дівчину,
Та й на личеньку да красну.

На личеньку красну.
Та в неї личко
Ой рум'янеє,
Та й дурна в неї думка.

Дурна в неї думка.
Ой поки ж дівка
Та парня не знала,
Та гула, як голубка.

Гула, як голубка.
Та гула ж вона,
Ой гула ж, вуркотіла,
Ой знялась — полетіла.

Знялась, полетіла
У чистеє поле,
У чистеє поле,
Де вутка пасеться.

Де вутка пасеться.
Да перекажіть
Молодій дівчині,
Що дурень сміється.

Що дурень сміється.
Та й смійся, смійся,
Ой вражий сину,
За сміх тобі буде.

За сміх тобі буде.
Сім літ трясця
Трясти буде,
А смерті не буде.

ЗАЦВІВ ТЕРЕН РЯСНО

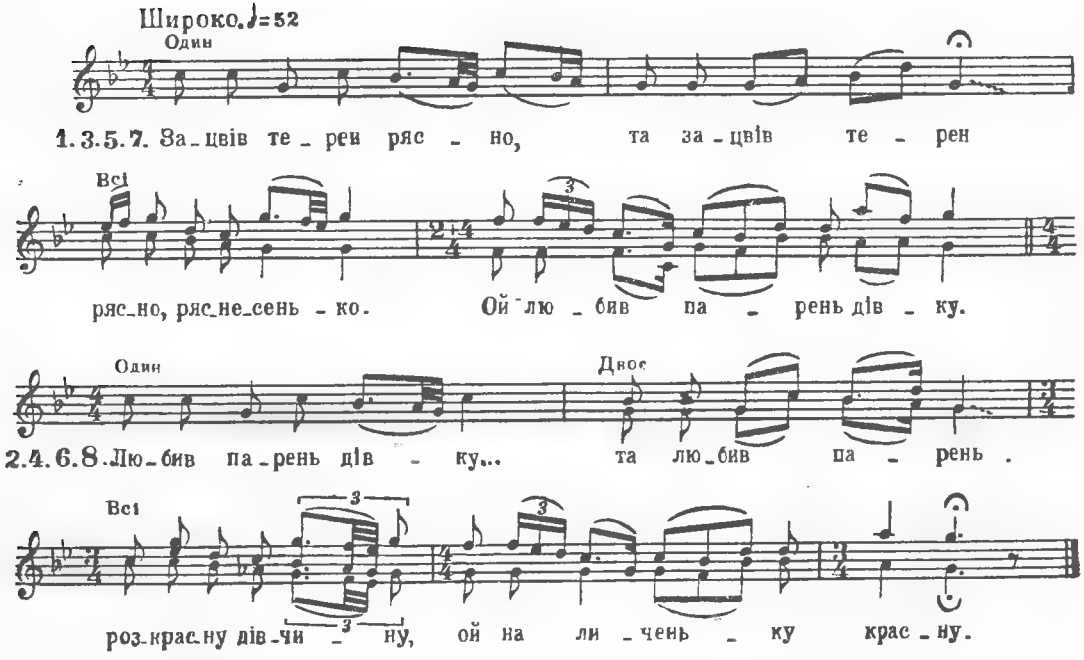

Зацвів терен рясно,
Та зацвів терен рясно, ряснесенько.
Ой любив парень дівку.

Любив парень дівку...
Та любив парень розкрасну дівчину,
Ой на личеньку красну.

На личеньку красну...
Та вона ж красна, красна,
краснесенька,
Ой дурна в неї думка.

Дурна в неї думка...
Та поки ж дівка парубка не знала,
Ой гула, як голубка.

Гула, як голубка...
Та вона ж гула, гула, вуркотіла,
Знялась — полетіла.

Знялась — полетіла...
Та вона ж знялась, знялась — полетіла,
Ой в чистім полі сіла.

В чистім полі сіла...
Та в чистім полі в широкім роздоллі,
Ой де утка пасеться.

Ой де утка пасеться...
Та перечула дівка через люди,
Ой що козак сміється.

ДУБЕ КУЧЕРЯВИЙ

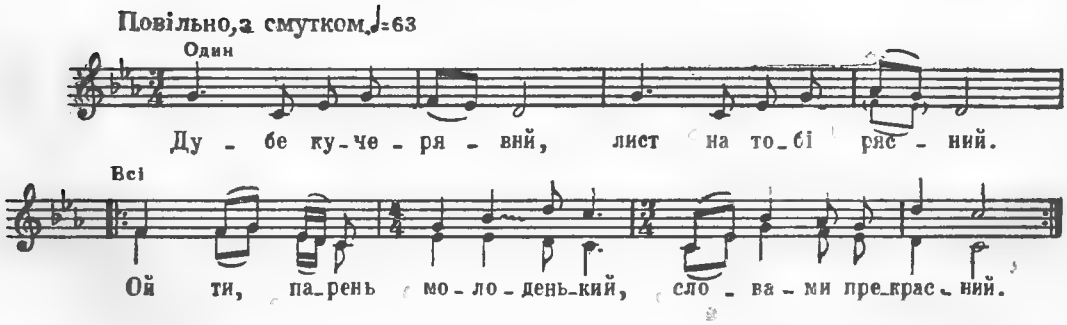

Дубе кучерявий,
Лист на тобі рясний.
Ой ти, парень молоденький,
Словами прекрасний. } *Двічі*

Слова ж твої ласкавії,
Бог зна яка думка.
Як я була молоденька,
Гула, як голубка. } *Двічі*

Гула, як голубка,
Знялась — полетіла.
Як летіла — говорила: } *Двічі*
«Горе ж мені, горе. }

Горе ж мені, горе.
Утопила в море,
Утопила головоньку } *Двічі*
Аж у синє море. }

З ким любилась — розлучилась,
Треба забувати,
З ким не зналась — повінчалась, } *Двічі*
Треба привикати. }

Тобі, стара мати,
Воду не носити,
Не розлучай із миленьким, } *Двічі*
Бо трудно любити». }

ОЙ ТИ, ДУБЕ КУЧЕРЯВИЙ

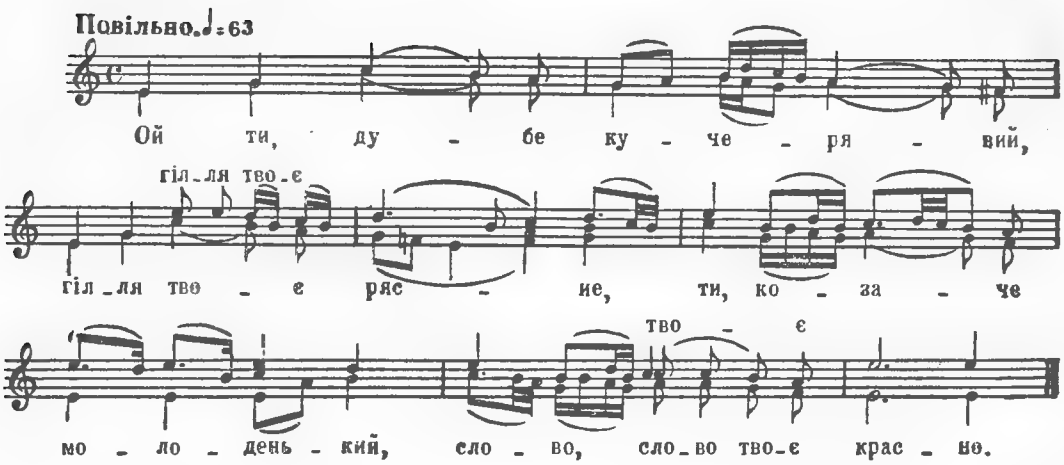

Ой ти, дубе кучерявий,
Гілля твоє рясне,
Ти, козаче молоденький,
Слово, слово твоє красне.

Слово твоє прекраснеє,
А чортова думка,
Як я тебе не любила,
Гула, гула, як голубка.

Гула, гула, перегула,
Полинула в поле,
Сіла в полі на роздоллі,
Горе, горе моє, горе.

Сіла в полі на роздоллі:
Горе моє, горе,
Утопила головоньку
У синєє море.

Уже моєй головоньки
З моря не видати,
З ким любилась — розлучилась,
Тяжко, тяжко забувати.

З ким любилась — розлучилась,
Трудно забувати,
З ким не зналась — повінчалась,
Мушу, мушу привикати.

ОД ПОЛЯ ДО ПОЛЯ ВИРОСЛА ТОПОЛЯ

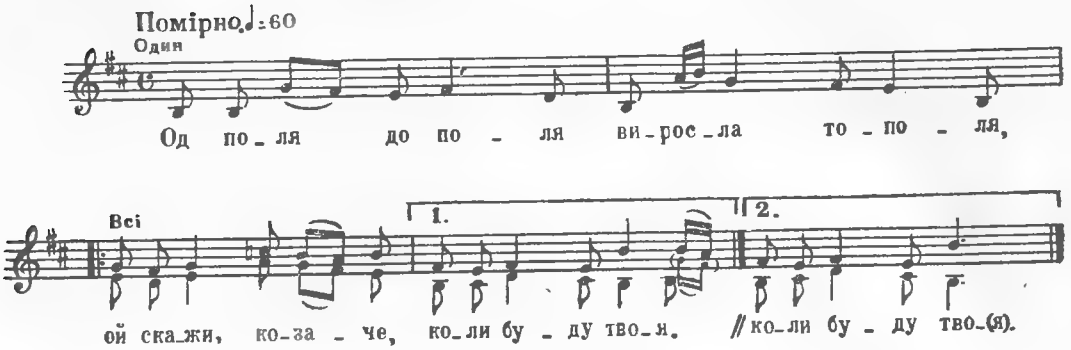

Од поля до поля
Виросла тополя,
«Ой скажи, козаче,
Коли буду твоя». } *Двічі*

«Пощитай, дівчино,
Всі зорі на небі,
А як пощитаєш,
То візьму за себе». } *Двічі*

«Ой як тяжко-важко
Ті зорі щитати,
А ще тяжче-важче
Любов забувати». } *Двічі*

«Ой пусти, дівчино,
Камінь за водою,
Як попливе камінь,
Буду жить з тобою». } *Двічі*

«Де ж ти, дурню, бачив,
Щоб це камінь плавав,
Було б не ходити,
Слави не робити». } *Двічі*

Козак од'їжджає,
А кінь марширує,
«Підійди, дівчино,
З коня поцілую» } *Двічі*

«Бодай цілувала
Лихая година,
Через тебе, дурню,
Дказалась родина. } *Двічі*

Одказався батько,
Одказалась мати,
Одказались сестри
Ще й два рідних брати. } *Двічі*

Одказались сестри
Ще й два рідних брати,
Ще й той козаченько,
Що думав узяти». } *Двічі*

ОД ПОЛЯ ДО ПОЛЯ ВИРОСЛА ТОПОЛЯ

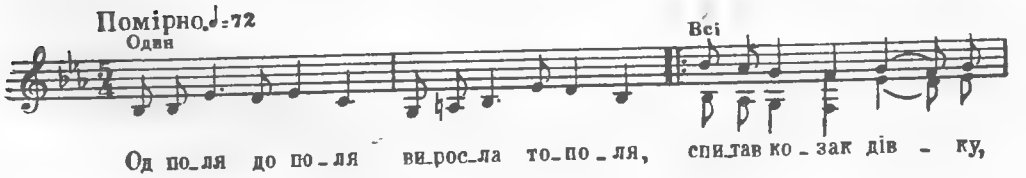

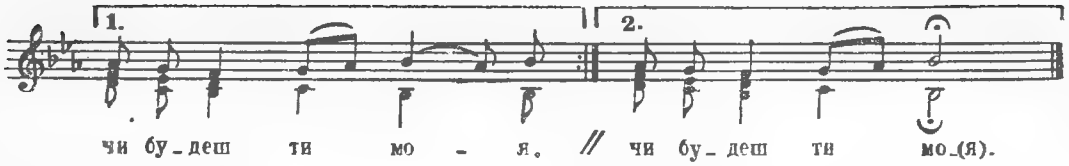

Од поля до поля
Виросла тополя,
Спитав козак дівку,
Чи будеш ти моя. } *Двічі*

Дівка козакові
Правди не сказала,
Правди не сказала,
Дрібний лист писала. } *Двічі*

ОЙ НА СТАВУ, НА СТАВОЧКУ

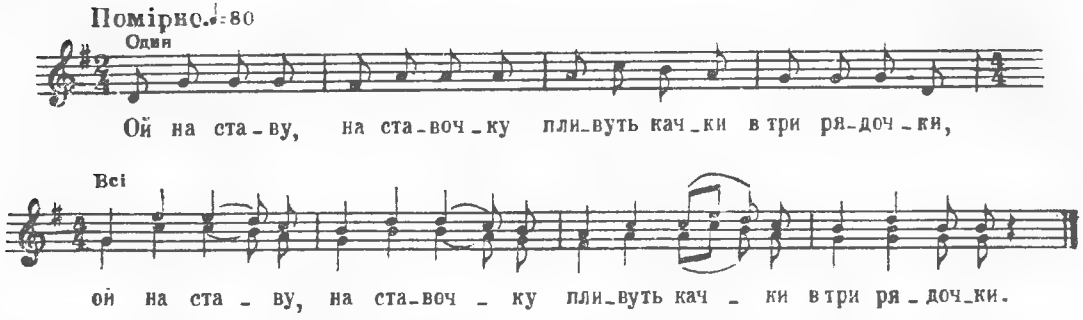

Ой на ставу, на ставочку
Пливуть качки в три рядочки. } *Двічі*

Котра качка пару має,
До берега припливає, } *Двічі*

А которая не має,
Серед моря ся лишає. } *Двічі*

Стели, дівко, білу постіль,—
Може, прийде милий в гості. } *Двічі*

Ой я взяла постелила,—
Не той милий, що любила. } *Двічі*

Не ті брови, не ті очі,
Не той милий, що був з ночі. } *Двічі*

ОЙ ЗАГУЛИ, ЗАГУЛИ СИЗОКРИЛІ ГОЛУБИ

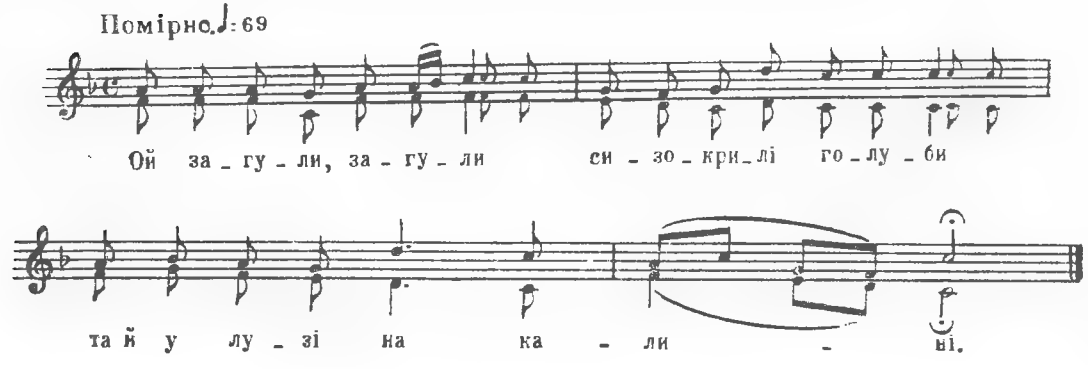

Ой загули, загули сизокрилі голуби
Та й у лузі на калині.

Ой заплакав-заридав славний хлопець молодий
Та й по своїй дівчині.

Гей, любив ще й кохав, собі дівчину мав,
Та й не довелося взяти.

Через сусіди близькії, через вороги лихії
Мушу її покидати.

Ой хиліться, густі лози, ой хиліться, густі лози,
Ой да звідки вітер віє.

Ой дивіться, чорні очі, ой дивіться, чорні очі,
Ой да звідки милий їде.

Ой хилились густі лози, ой хилились густі лози,
Та вже ж вони перестали.

Ой дивились чорні очі, ой дивились чорні очі,
Та вже ж вони плакать стали.

ОЙ ЗАЙШОВ МІСЯЦЬ, ТА ЗАЙШОВ ЯСНИЙ

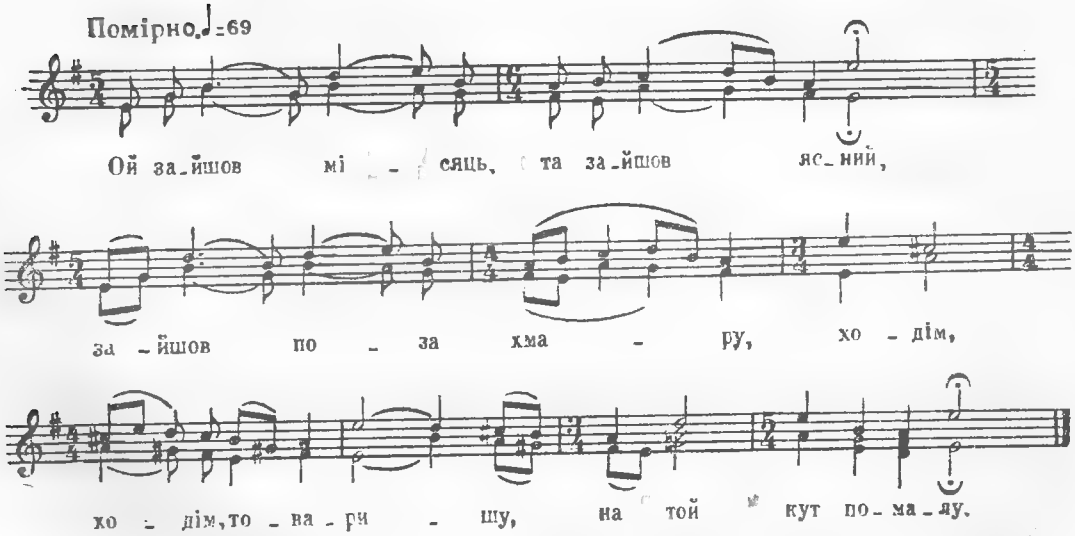

Ой зайшов місяць, та зайшов ясний,
Зайшов поза хмару,
Ходім, ходім, товаришу,
На той кут помалу.

Ой годі, годі, та товаришу,
На той кут ходити:
Перестала дівчинонька
Вірненько любити.

Ой вірно любив, вірно любив,
Вірно закохався,
Вона ж мене осудила,—
Я й не сподівався.

Ой як я тебе та й осудила,
Суди мене, боже,
Як я тебе не любила,—
Скарай мене, боже.

ХИЛІТЕСЯ, ГУСТІ ЛОЗИ

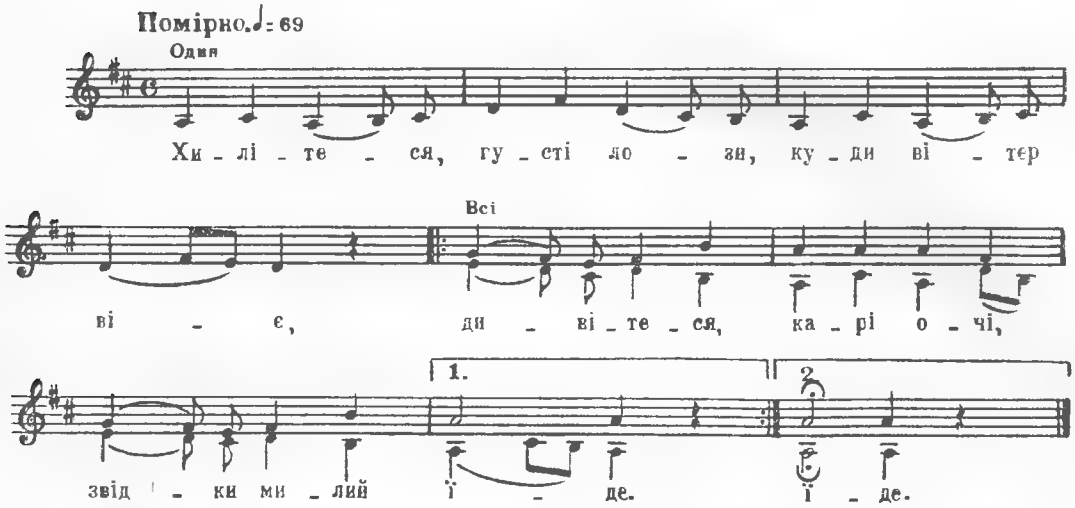

Хилітеся, густі лози,
Куди вітер віє,
Дивітеся, карі очі,
Звідки милий їде. } *Двічі*

Хилилися густі лози —
Та вже перестали,
Дивилися карі очі —
Та й плакати стали. } *Двічі*

Розвіяли ожереда,
Солому й полову,
Розійшлася любов наша
Ще й тиха розмова. } *Двічі*

Я солому попригорну,
Зерно позбираю,
Я з другими не гуляю —
Свого виглядаю. } *Двічі*

Я з другими не гуляю —
Свого виглядаю,
Ой пошлю я чорну галку —
Нехай розшукає. } *Двічі*

Лети, лети, моя галко,
Лети — не барися
Та принеси мені звістку,
Де милий подівся } *Двічі*

ЩО СОНЦЕ ЗАХОДИТЬ

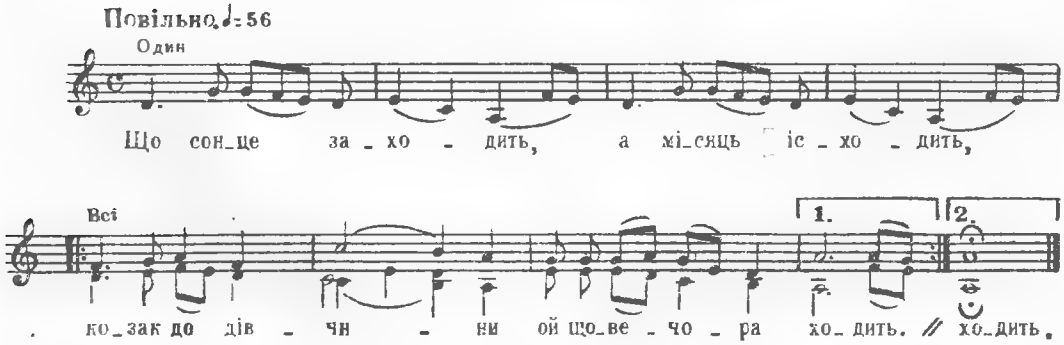

Що сонце заходить,
А місяць ісходить,
Козак до дівчини,
Ой щовечора ходить. } *Двічі*

— Не ходи, козаче,
Не ходи до мене:
В нас любов невірна,
Ой не візьмеш ти мене. } *Двічі*

— Хоч візьму, не візьму,
То хоч находжуся,
Я з тобою, серце,
Ой не наговорюся. } *Двічі*

Очі мої, очі,
Що ви думаєте —
Всю ніч на розмові,
А удень дрімаєте. } *Двічі*

Ой прийду додому,
Сяду край віконця,
Ще й ночі не спала,
Ой а вже сходить сонце. } *Двічі*

Очі мої, очі,
Що ви наробили?—
Чоловік жонатий,
Ой а ви полюбили. } *Двічі*

АХ ТИ, ВИШЕНЬКО, ТИ, ЧЕРЕШЕНЬКО

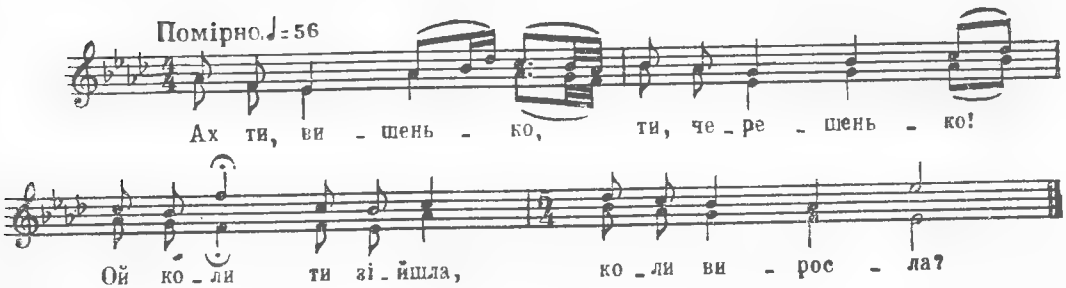

Ах ти, вишенько, ти, черешенько!
Ой коли ти зійшла, коли виросла?

Я весной зійшла, літом виросла,
На крутім берегу становилася.

На крутім берегу становилася,
На Дунай на ріку похилилася.

На Дунай на ріку похилилася,
Молода дівчина зажурилася.

Соктить, гуркотить під віконечком...
Ой чи вор, чи злодій, чи розбійничок?

Ой ні вор, ні злодій, ні розбійничок.
А прийшов до тебе любий-милий твій;

Я прийшов до тебе розпроститися,
Чи позволиш, душа, оженитися?

ОЙ ТИ, ВИШЕНЬКО, ТИ, ЧЕРЕШЕНЬКО

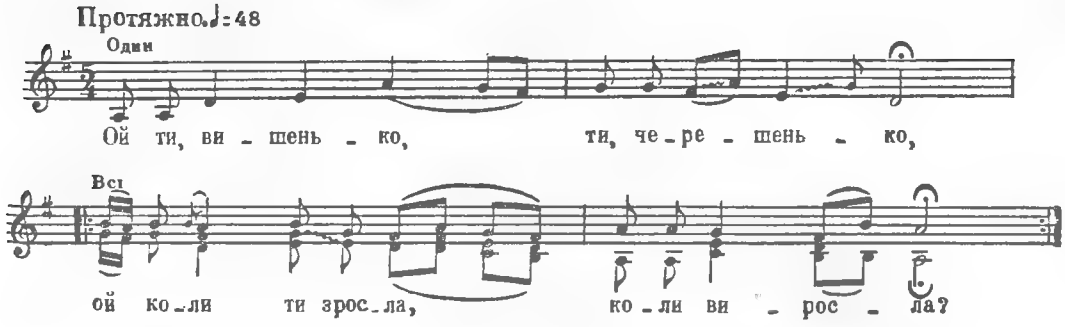

Ой ти, вишенько,
Ти, черешенько,
Ой коли ти зросла,
Коли виросла? } *Двічі*

Я весною зросла,
Літом виросла,
На Дунай на річку
Похилилася. } *Двічі*

ГОЛУБ НА ЧЕРЕШНІ, ГОЛУБКА НА ВИШНІ

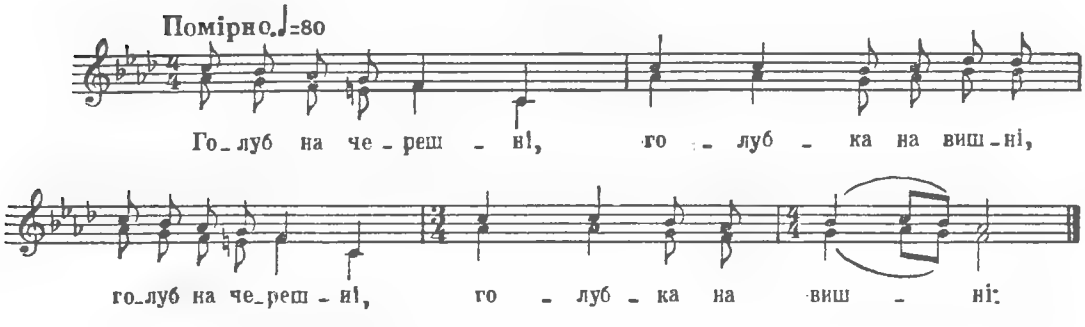

Голуб на черешні, голубка на вишні: (2)
— Розкажи, мій милий, що маєш на мислі. (2)
— Я маю на мислі тебе покидати: (2)
Через воріженьки не можу тя взяти. (2)
Через воріженьки, через поговори... (2)
Не дають перейти до тебе дороги. (2)
— Ой в моїм садочку стежечка вузенька,— (2)
Ніхто в нім не ходить, лиш я, молоденька. (2)
В правій руці ключик від мого серденька, (2)
Бо моє серденько треба замикати. (2)
Бо казав мій милий, що ме покидати: (2)
«Через воріженьки не можу тя взяти». (2)

ГЕЙ, У ЛІСІ, В ЛІСІ

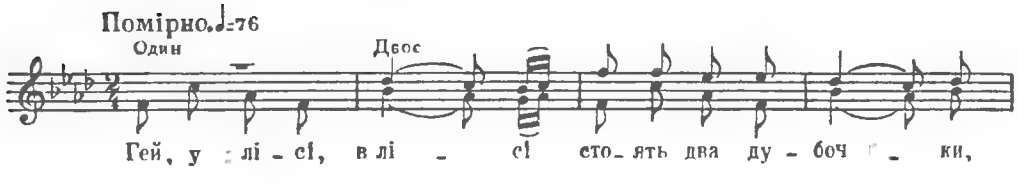

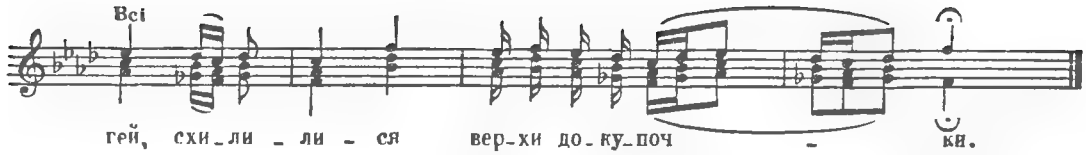

Гей, у лісі, в лісі
Стоять два дубочки,
Гей, схилилися
Верхи докупочки.

Схилились, схилились
Верхи докупочки,
Гей, там сиділо
Аж два голубочки.

Сиділи, сиділи,
Знялись — полетіли,
Гей, в чистім полі
На роздоллі сіли.

Сіли ж вони, сіли
Та й затуркотіли:
«Гей, горе ж тому
Та й нежонатому!

А ще гірше тому,
А хто кого любить!»
Гей, любить козак
Молоду дівчину.

Любить її, любить —
Не може узяти,
Гей, любить, любить —
Не може узяти!

ОЙ ВЕЧОР, ВЕЧОР

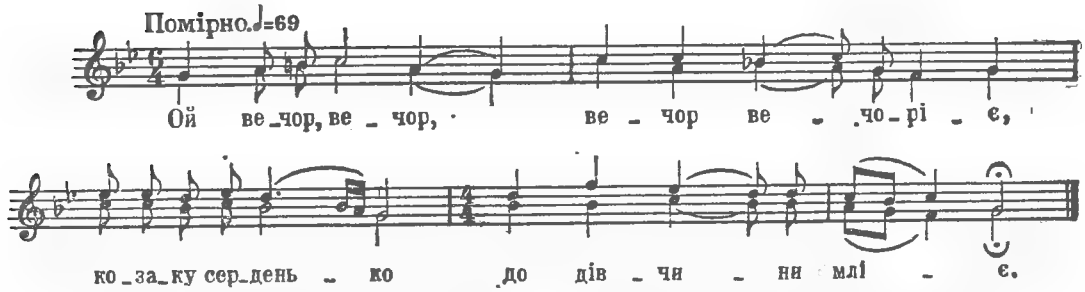

Ой вечор, вечор, вечор вечоріє,
Козаку серденько до дівчини мліє.

Ой мліє воно, мліє, умліває,
Любив козак дівку, тепер покидає.

Любив козак дівку із півтора року,
Закіль не одбили воріженьки збоку.

ОЙ ЗІЙШЛО, ЗІЙШЛО ДВА МІСЯЧЕНЬКИ ЯСНИХ

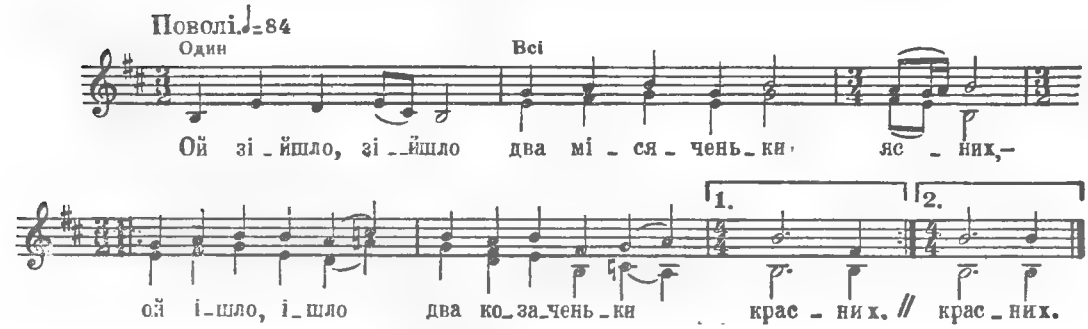

Ой зійшло, зійшло два місяченьки ясних,—
Ой ішло, ішло два козаченьки красних. (2)

Ой ішли вони обидва, говорили:
«Ой яку ми, браття, дівчину підмовили». (2)

Ой полетіло двоє голубів на воду,
Ой кохалося двоє діточок зроду. (2)

Ой купалися обоє й полетіли,
Ой кохалися обоє й похворіли. (2)

Ой дівчина лежить у ясній світлиці,
А козак лежить в зеленій дібровоньці. (2)

А мати дівчині меду-вина носить,
А козак лежить, зимної води просить. (2)

«Ой дай, дівчино, зимної води пити:
Спалило губи, не можу говорити». (2)

«Ой слухай, мати, чого ті дзвони дзвонять,
Ой слухай, мати, когось там хоронять. (2)

Як на службу божу, то й мене підведіте,
Як по козакові, то й мене піднесіте. (2)

Копайте яму широку та глибоку,
Положіть мене та й козака коло боку». (2)

«Ой щоб ти, доню, та цього не діждала,
Щоб ти в козака та біля боку лежала». (2)

ОЙ КОЛИ Б ТОЙ ВЕЧІР

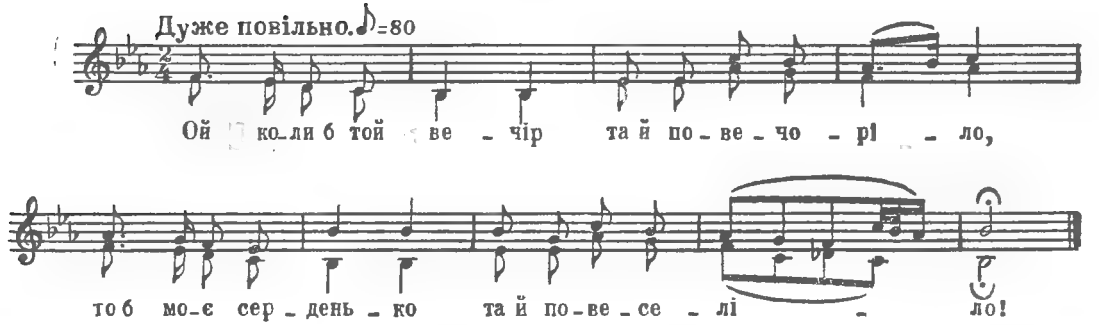

Ой коли б той вечір
Та й повечоріло,
То б моє серденько
Та й повеселіло!

Ой коли б той вечір
Та сонечко зайшло,
То моє серденько
Та й до мене прийшло!

«Ой прийди, прилини
Ти, яснеє сонце,
То я тебе пущу
Та й через віконце!»

Ой як упускала —
Легенько зітхала,
А як випускала —
Плакала, ридала.

Ой як випускала —
Плакала й ридала,
Вийшла за ворота —
Правдоньки питала:

«Чи ти мене любиш,
Чи ти мене смієшся,
До другої ходиш
Та й не признаєшся?»

«Ой я тебе люблю
І любити буду,
Признаюсь по правді —
Сватати не буду!

Не позволять батько,
Не позволять мати,
Ще й рід не позволить
Дівчиноньку взяти.

Ще й рід не позволить
Дівчиноньку взяти...
Стиха говорімо,
Щоб не вчула мати!»

ОЙ ПІШЛА Я

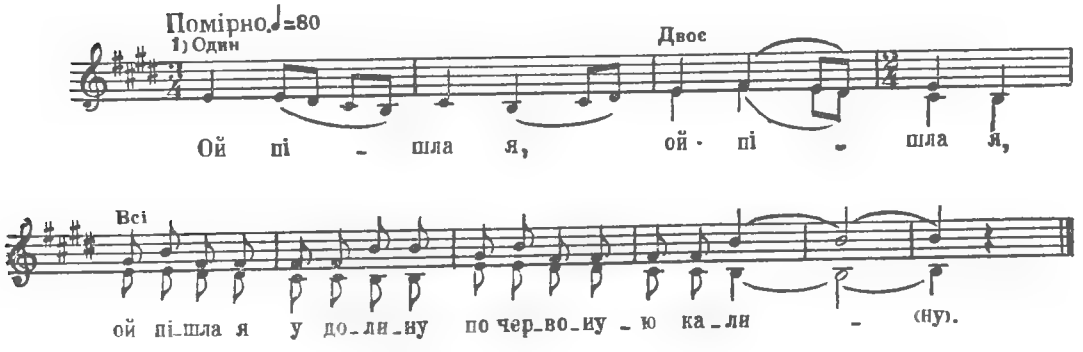

Ой пішла я, ой пішла я,
Ой пішла я у долину
По червоную калину.

Перегодя, перегодя
Й перегодя-годючи
Йде Маруся плачучи.

Йде Маруся, йде Маруся,
Йде Маруся плачучи,
Калиноньку несучи.

А за нею, а за нею,
А за нею Ванюша:
«Не плач, серце Маруся,

Я з тобою, я з тобою,
Я з тобою люблюся,
Поки не зна матуся.

А як узна, а як узна,
А як узна матуся,
То й розійдемося».

«Поки тебе, поки тебе,
Поки тебе не любила,
Все веселая ходила.

А тепера, а тепера,
А тепера щодня плачу,
Поки тебе не побачу».

ОЙ У ПОЛІ ОЗЕРЕЧКО

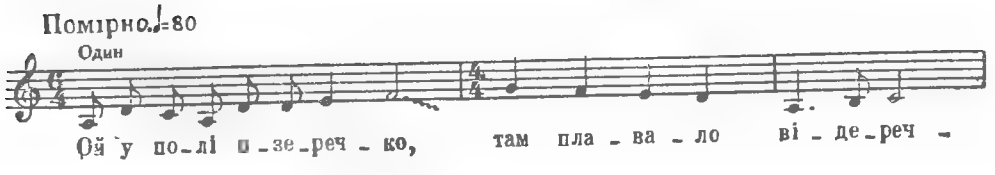

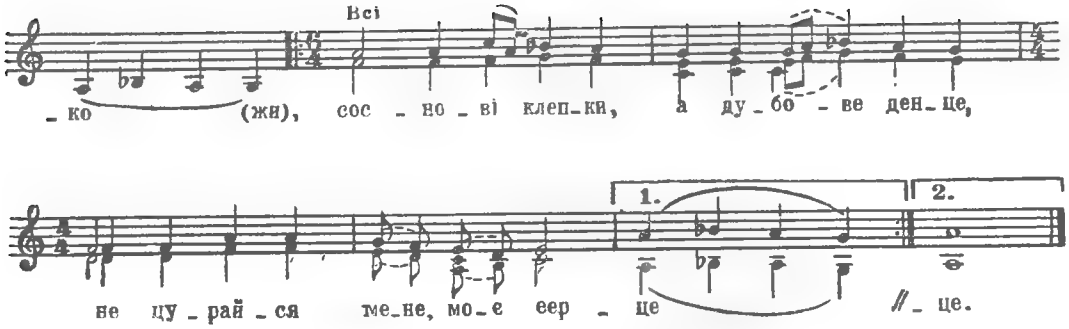

Ой у полі озеречко,
Там плавало відеречко,
Соснові клепки, а дубове денце,
Не цурайся мене, моє серце. } *Двічі*

Воно плавало недовго —
Троє суток із водою.
«Вийди, дівчино, вийди, рибчино,
Поговоримо з тобою». } *Двічі*

«Ой рада б я виходити
І з тобою говорити,
Лежить мій нелюб на правій ручиці —
Так боюся його розбудити». } *Двічі*

«Ой дівчино моя люба,
Одвернися од нелюба,
Візьму я лука та й уб'ю нелюба,
Як того сизого голуба». } *Двічі*

ОЙ У ПОЛІ ОЗЕРЕЧКО

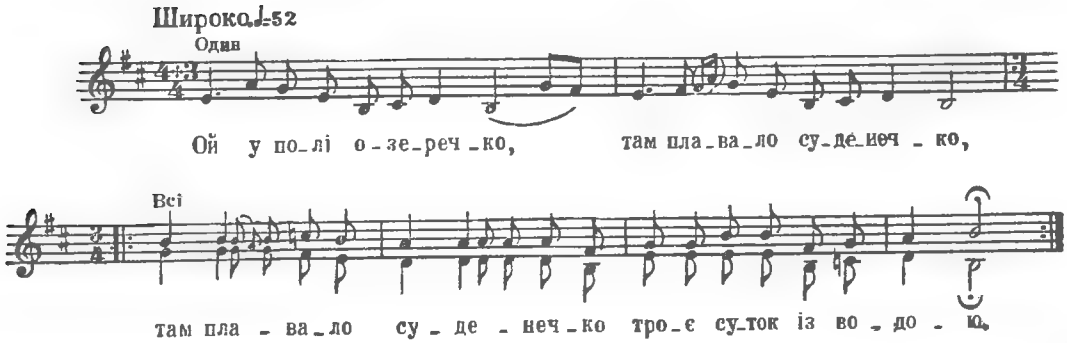

Ой у полі озеречко,
Там плавало суденечко,
Там плавало суденечко
Троє суток із водою. } *Двічі*

До бережка припливає,
Козак дівку викликає:
«Вийди, дівчино, вийди, вірная,
Поговоримо з тобою!» } *Двічі*

«Ой рада б я виходити
З тобою, серце, говорити,
Лежить милий на правій ручці,
Так боюся розбудити». } *Двічі*

«Ой дівчино моя, Галю,
Захилися хоч за лаву,
Захилися хоч за лаву,
Бо я тебе дуже вдарю». } *Двічі*

«Ти, козаче молоденький,
В тебе коник вороненький,
Сідлай коня, з'їжджай з двора:
Ти не мій, ▮ я не твоя». } *Двічі*

Козак коника сідлає,
До коника промовляє:
«Біжи, коню, біжи, вороний,
Аж до тихого Дунаю. } *Двічі*

Коло тихого Дунаю
Стану я та й подумаю,
Ой чи мені утопиться,
Чи назад воротиться». } *Двічі*

ОЙ УЖЕ ВЕЧІР, ОЙ ВЕЧОРІЄ

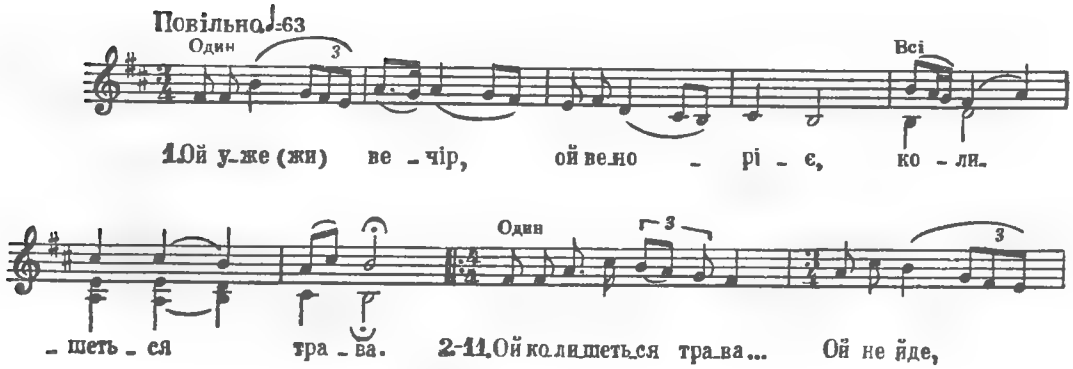

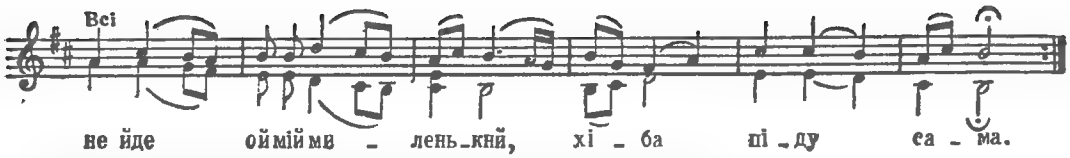

Ой уже вечір, ой вечоріє,
Колишеться трава.

Ой колишеться трава...
Ой не йде, не йде ой мій миленький,
Хіба піду сама.

Ой хіба піду сама.
Ой пробив час дванадцятий,
Пробив вже час второй.

Ой пробив вже час второй.
«Ой веди, веди, ой мене, мій миленький,
Веди мене домой.

Та веди мене домой.
Ой навчи ж, навчи, ой мій миленький,
Що ж матері казать?

Ой що ж матері казать?»
«Ой во первоє, ой словечко —
Я в подруги була.

Ой я в подруги була.
Ой во другеє, ой словечко —
Я ж шила допозна.

Ой я ж шила допозна.
Ой, а в третєє, ой словечко —
Я ж із милим гуляла.

Я ж із милим гуляла.
Ой я з миленьким, раскрасивеньким
Всю же ночку провела.

Ой всю ж ночку провела».
«Ой ти, доч моя, раскрасавиця,
Чого така сумна?

Ой чого така сумна?
Ой коса твоя, ой розпущена,
Заплакані глаза?»

ОЙ ВІЄ ВІТЕР, ПОВІВАЄ

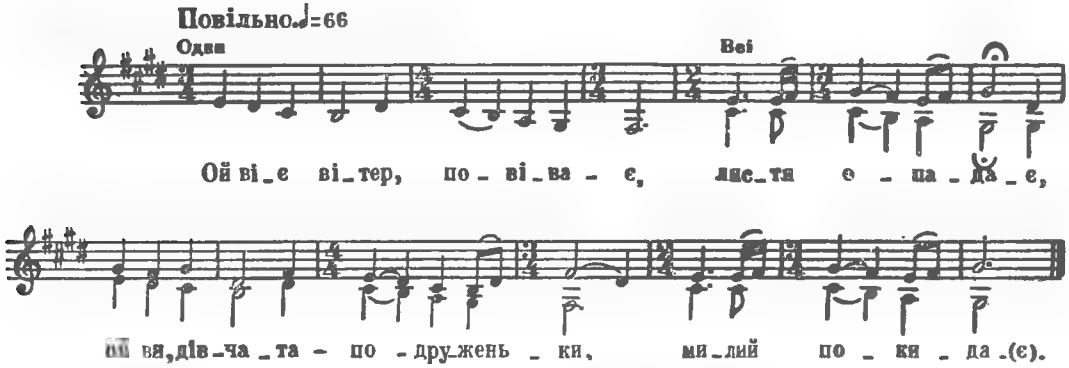

Ой віє вітер, повіває,
Листя опадає,
Ой ви, дівчата-подруженьки,
Милий покидає.

Ой хоч кидає, не кидає,
Це ще не біда,
Ой цей покине, другий буде,
Я ще молода.

Ой ходить орел понад морем,
Синє море грає,
Ой хоче дівка втопитися —
Море не приймає.

ХОДИТЬ ДІВКА ПОНАД МОРЕМ

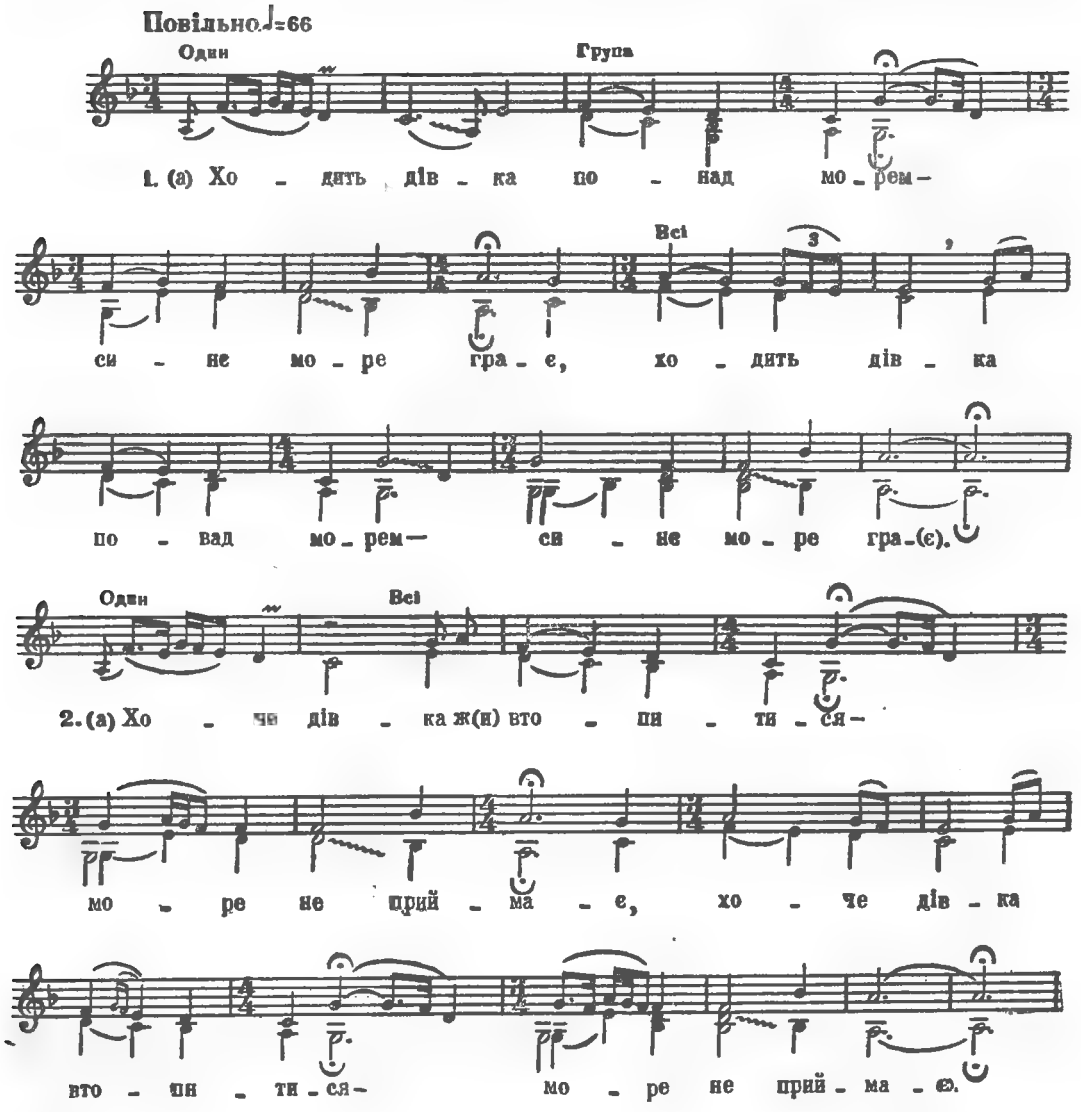

Ходить дівка понад морем — } *Двічі*
Синє море грає.

Хоче дівка втопитися — } *Двічі*
Море не приймає.

КАЛИНОНЬКА-МАЛИНОНЬКА

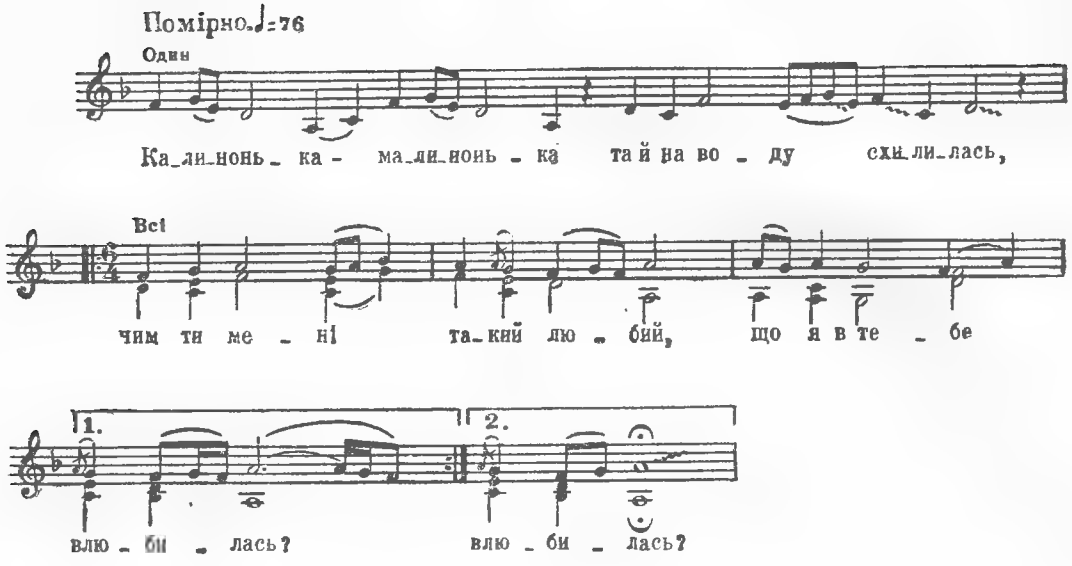

Калинонька-малинонька
Та й на воду схилилась,
Чим ти мені такий любий,
Що я в тебе влюбилась? } *Двічі*

Закохалася я в тебе
На шістнадцятім году,
Та й не спала темну нічку
І не першу, й не другу. } *Двічі*

А на третю як заснула,
Снився мені такий сон:
Сон про тебе, сон про мене,
Сон про нашую любов. } *Двічі*

Що ти клявся, присягався:
Не покинеш ти мене,
А тепер же покидаєш,
Серцю жалю завдаєш. } *Двічі*

ТА ЯРОМ, ЯРОМ, ОЙ ПШЕНИЧЕНЬКА ЛАНОМ

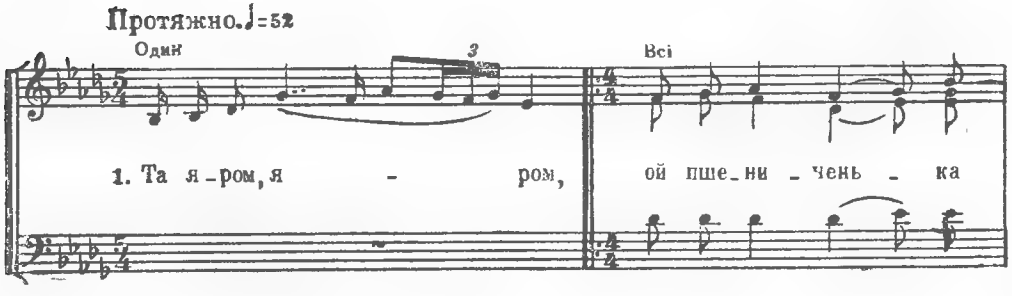

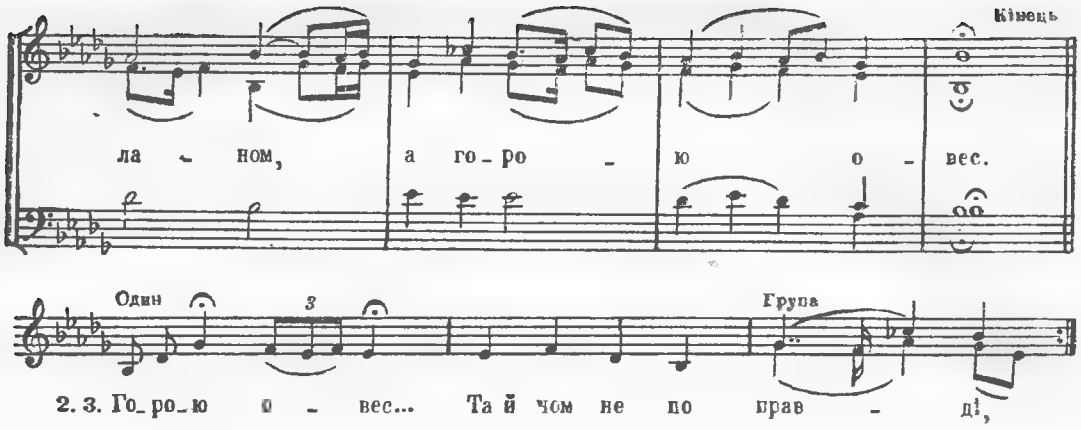

Та яром, яром, ой пшениченька ланом,
А горою овес.

Горою овес...
Та й чом не по правді, ой молодий козаче,
А зо мною живеш?

Ой зо мною живеш...
Та як прийде вечір, ой вечірня година
Ти до другої йдеш.

ОЙ ГОРОЮ ОВЕС

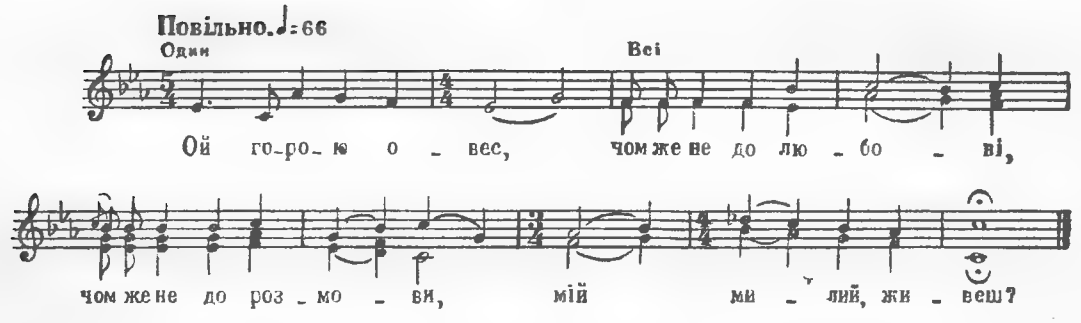

Ой горою овес,
Чом же не до любові,
Чом же не до розмови,
Мій милий, живеш?

Мій милий, живеш...
А як прийде вечір
Щ[illegible] темная нічка —
До другої йдеш.

До другої йдеш...
Через сад зелений,
Через сад вишневий
Голос подаєш.

Голос подаєш...
Ой посади, мила,
У воротях вербу,
Ой куда я йтиму.

Ой куда я йтиму...
Йтиму, їхатиму,
Йтиму, їхатиму,
Коня прив'яжу.

Коня прив'яжу...
Ще й до тебе,
Моя чорноброва,
В гості забіжу.

В гості забіжу...
А ти й поливала,
А я й поливала —
Не приймається.

Не приймається...
А ти вже й гукала,
А я завертала —
Не вертається.

ОЙ ЩО НА ГОРІ Ж ДА Й ЗЕЛЕНЕЄ ЖИТО

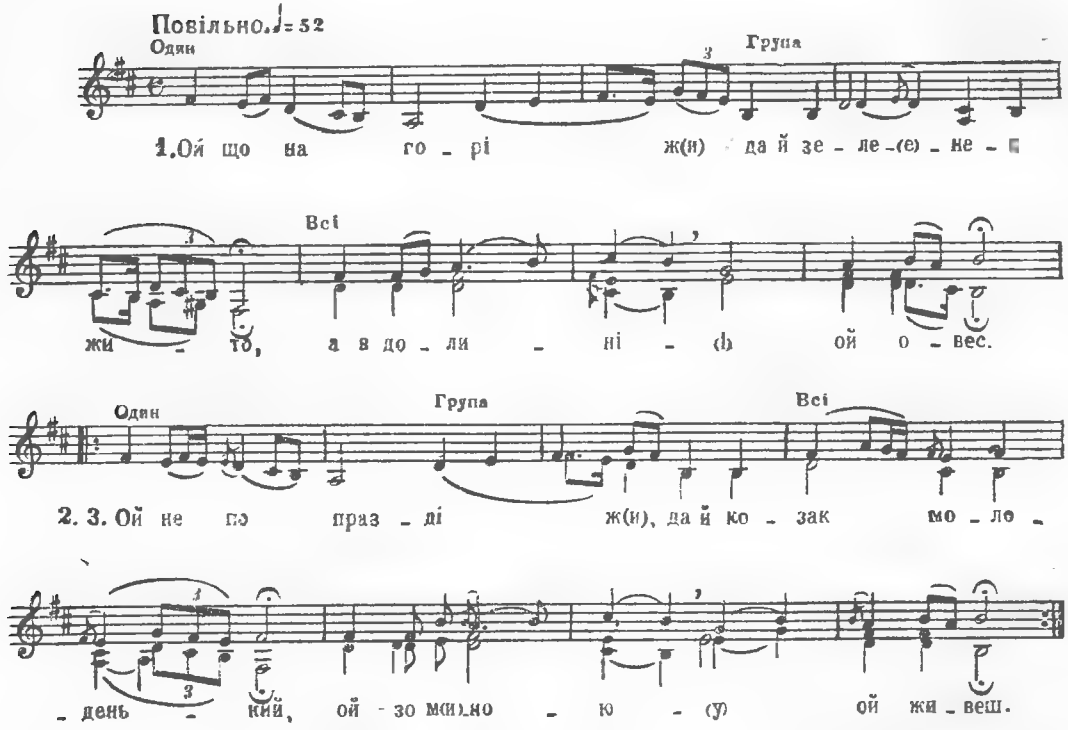

Ой що на горі ж да зеленеє жито,
А в долині ой овес.

Ой не по правді ж, да й козак молоденький,
Ой зо мною ой живеш.

Ой прийде вечір да і нічка темна —
Сам до другої ой ідеш.

ЗІЙДИ, МІСЯЧЕНЬКУ

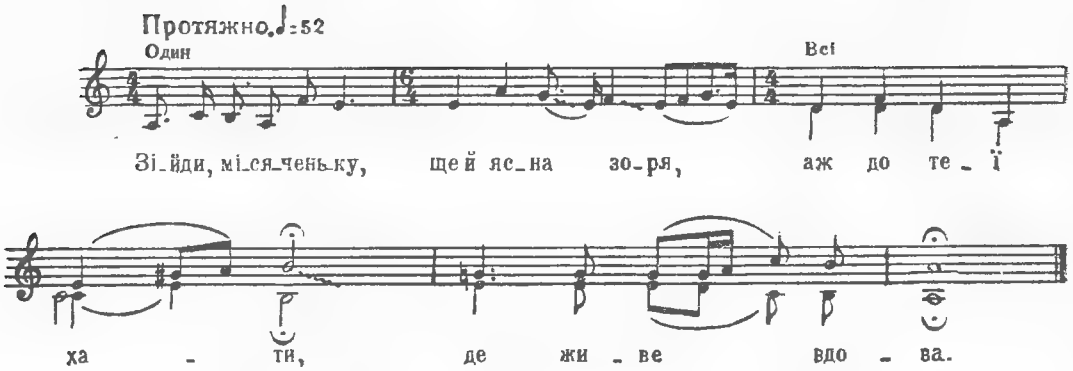

Зійди, місяченьку,
Ще й ясна зоря,
Аж до теї хати,
Де живе вдова.

Аж до теї хати,
Де живе вдова.
А й у теї вдови
Дочка молода.

А й у теї вдови
Дочка молода
По світлоньці ходить,
Чеше волоса.

Чеше вона, чеше,
Перечісує,
Голубою лентой
Переплітує.

Голубою лентою
Переплітує,
До своїх подружок
Переказує:

«Ой же ви подруги,
Подруги мої,
Ой щоб же ви знали,
Яке горе мені.

Ой щоб же ви знали,
Яке горе мені,
По синьому морі
Пливуть кораблі.

По синьому морі
Пливуть кораблі,
А на тих кораблях
Донці молоді.

А на тих кораблях
Донці молоді,
А в одного донця
Шапочка в руці.

А в одного донця
Шапочка в руці,
А в другого донця
Упилилася.

А в одного доиця
Упилилася,
А вдовина дочка
Зажурилася.

А вдовина дочка
Зажурилася,
Що в одного донця
Й улюбилася».

ЗІЙДИ, ЗІЙДИ ТИ, МІСЯЦЮ ЯСНИЙ

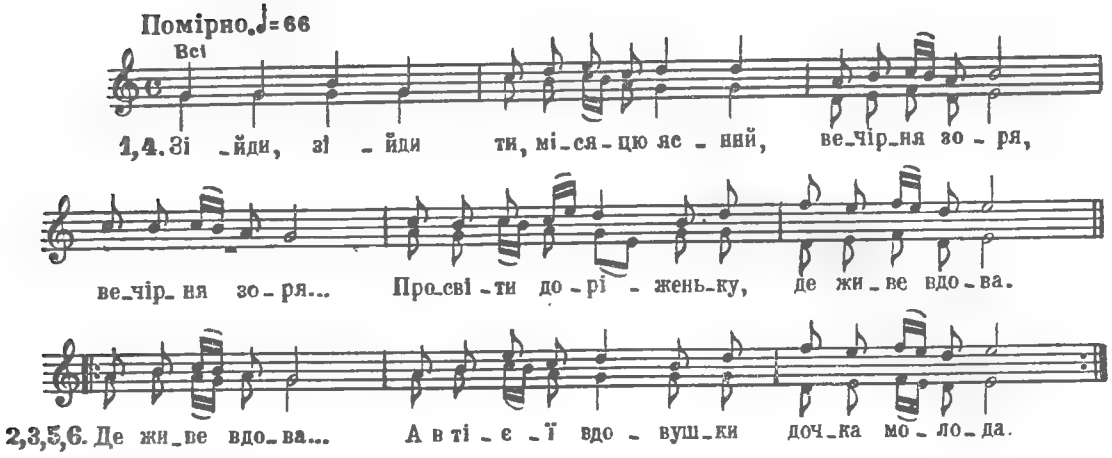

Зійди, зійди ти, місяцю ясний,
Вечірня зоря.
Вечірня зоря...
Просвіти доріженьку,
Де живе вдова.

Де живе вдова...
А в тієї вдовушки
Дочка молода.

Дочка молода...
По світлоньці ходить,
Чеше волоса.

Чеше вона ще й пригладжує,
Ще й пригладжує,
Ой своїм дружкам,
Друженькам, подруженькам
Переказує:

«Ой ви друженьки,
Ви подруженьки,
Кайтесь по мені,

Кайтесь по мені:
Не любіть козаченька
В чужій стороні».

СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЦЮ

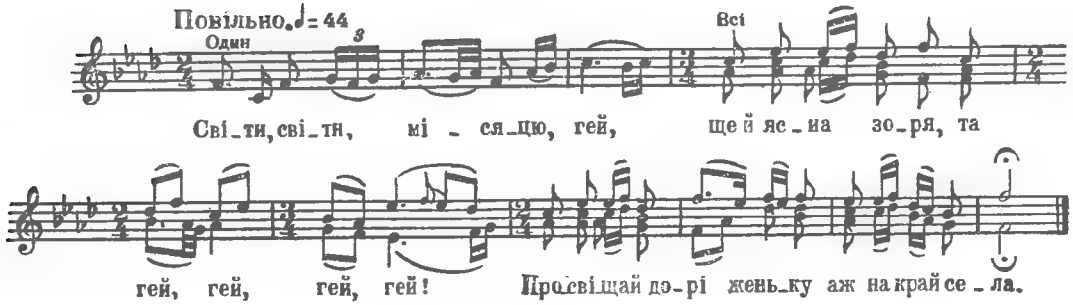

Світи, світи, місяцю, гей,
Ще й ясна зоря, та гей, гей, гей, гей!
Просвіщай доріженьку
Аж на край села.

Просвіщай доріженьку, гей,
Аж на край села, та гей, гей, гей, гей!
Аж до того дворика,
Де живе вдова.

А у тої вдовоньки, гей,
Дочка молода, та гей, гей, гей, гей!
По світлоньці ходить,
Чеше волоса.

Чеше ж вона, чеше, гей,
Перечісує, та гей, гей, гей, гей!
Голубою лєнтою
Переплітує.

А другою красною, гей,
Перев'язує, та гей, гей, гей, гей!
До свого миленького
Переказує:

«Утоптав доріженьку, гей,
Перестав ходить, та гей, гей, гей, гей!
Зробив худу славоньку —
Покинув любить».

Чеше ж вона, чеше, гей,
Ще й пригладжує, та гей, гей, гей, гей!
Подруженькам-голубонькам
Переказує:

«Не ходіть на вулицю, гей,
В чужій стороні, та гей, гей, гей, гей!
Не діймайте віроньки
Козаченькові».

СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЦЬ

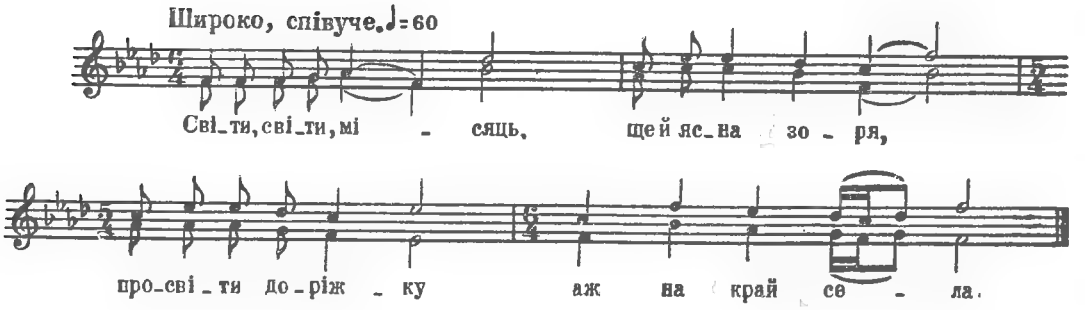

Світи, світи, місяць,
Ще й ясна зоря,
Просвіти доріжку
Аж на край села.

Просвіти доріженьку
Аж на край села,
Аж до того двору,
Де живе вдова.

А у теї вдівоньки
Дочка молода,
По світлоньці ходить,
Чеше волоса.

Чеше вона, чеше,
Перечісує,
Голубою стрічкою
Переплітує.

Голубою стрічкою
Переплітує,
А другою, красною,
Перев'язує.

А другою, красною,
Перев'язує
Та до свого милого
Переказує:

«Ой ти, милий, миленький,
Скарай тебе бог,
Утоптав доріженьку
Через темний луг.

Утоптав доріженьку,
Перестав ходить,
Мене, молоденькую,
Перестав любить».

ОЙ ТИ, ТРАВКО, ТРАВКО

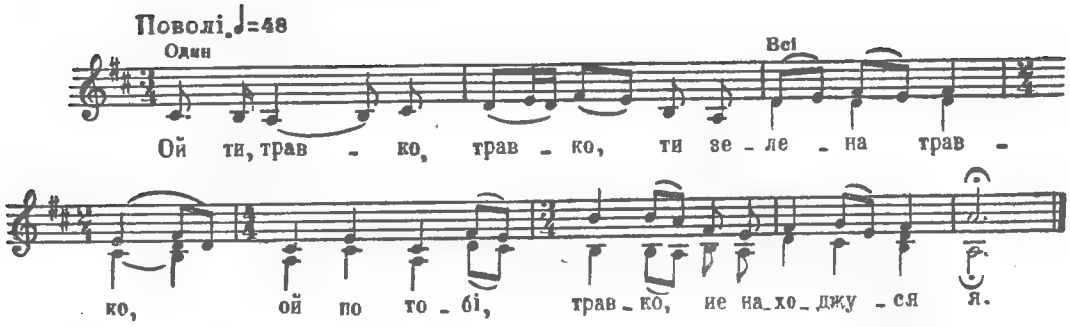

Ой ти, травко, травко,
Ти зелена травко,
Ой по тобі, травко,
Не находжуся я.

Ой по тобі, травко,
Не находжуся я,
Кого вірно люблю,
Не зустрінуся я.

Кого вірно люблю,
Не зустрінуся я,
Кого ненавиджу,
Не розминуся я.

Ходила, зривала
Спілий виноград,
Кидала, бросала
Милому в кровать.

Чи ти, милий, спиш,
Чи ти так лежиш,
Слова не промовиш,
Не розмовляєш?

ОЙ ТИ, ТРАВКО, ТРАВКО

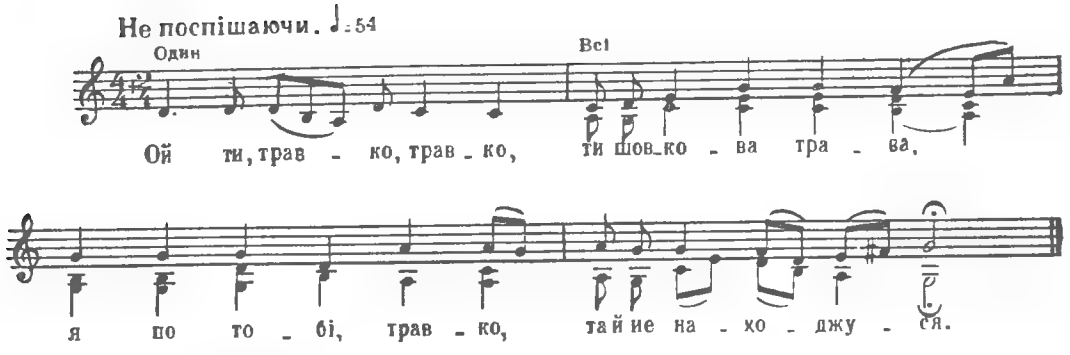

Ой ти, травко, травко,
Ти шовкова трава,
Я по тобі, травко,
Та й не находжуся.

Я по тобі, травко,
Та й не находжуся,
Кого вірно люблю,
Та й не забачуся.

Кого вірно люблю,
Та й не забачуся,
Кого ненавиджу,
Та й не розминуся.

Ходила Катюша
По зеленім саду,
Щипала, зривала
Зелений виноград.

Щипала, зривала
Зелений виноград,
Кидала, бросала
На милого кровать.

Ой чи ти, милий, спиш.
Ой чи так лежиш,
Слова не промовиш,
Отвіту не даєш.

Слова не промовиш,
Отвіту не даєш,
Задумав женитись,
А мене не береш.

ОЙ ВИШЕНЬКИ-ЧЕРЕШЕНЬКИ

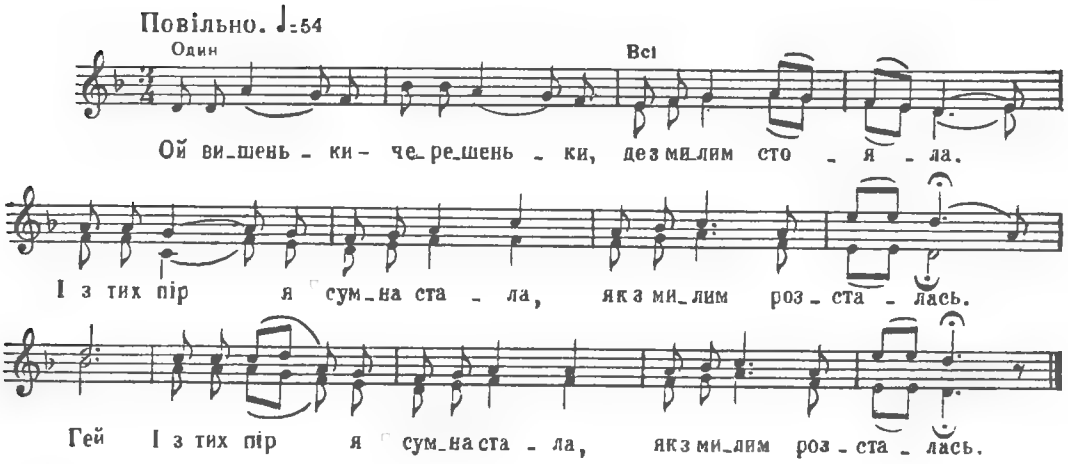

Ой вишеньки-черешеньки,
Де з милим стояла.
І з тих пір я сумна стала,
Як з милим розсталась. } *Двічі*

Тече річка невеличка
Понад слободою.
Підхопила дівка відра
Пішла за водою. } *Двічі*

ОЙ ВИШЕНЬКО-ЧЕРЕШЕНЬКО

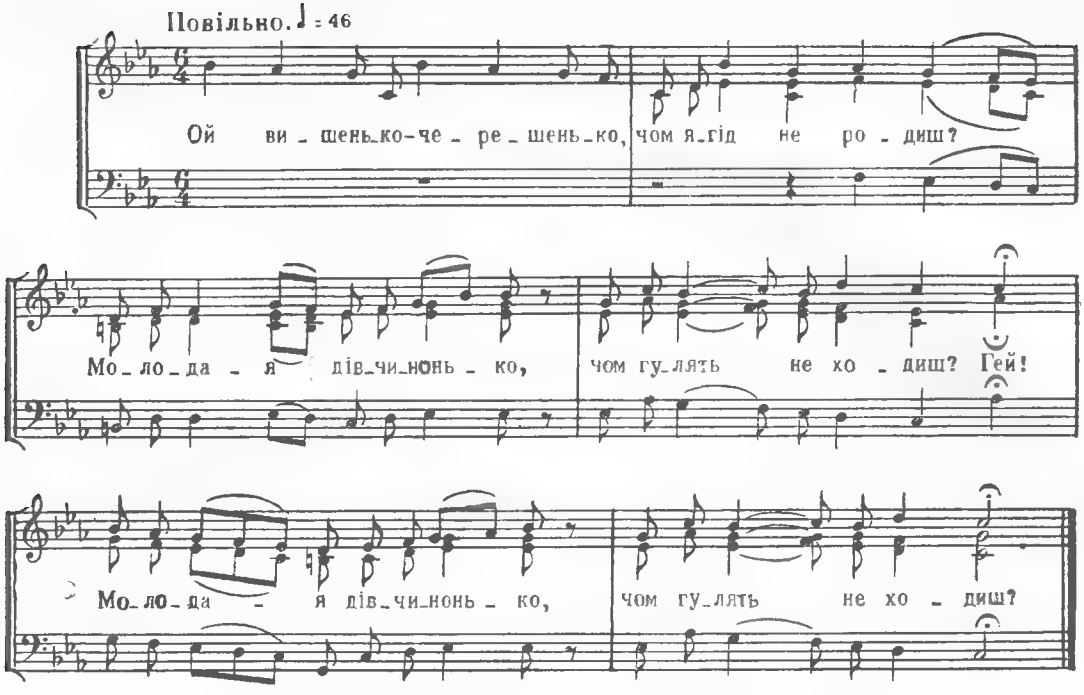

Ой вишенько-черешенько,
Чом ягід не родиш?
Молодая дівчинонько,
Чом гулять не ходиш? } *Двічі*

Ой як мені ягід родить,
Як лист опадає?
Ой як мені гулять ходить —
Милий покидає. } *Двічі*

Тече річка невеличка
Понад слободою,
Взяла дівка нові відра,
Пішла за водою. } *Двічі*

ОЙ ВІДСИ ГОРА

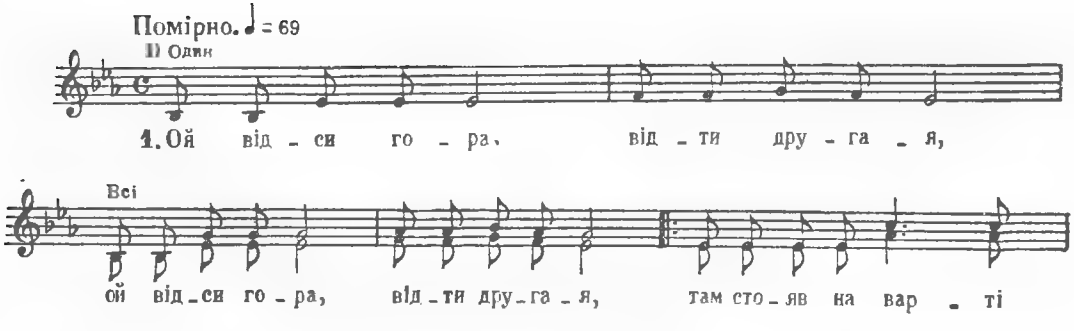

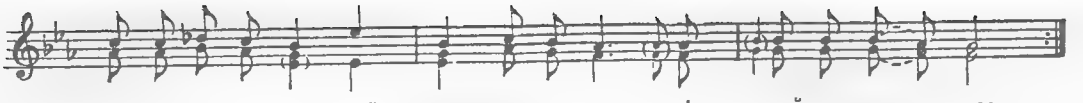

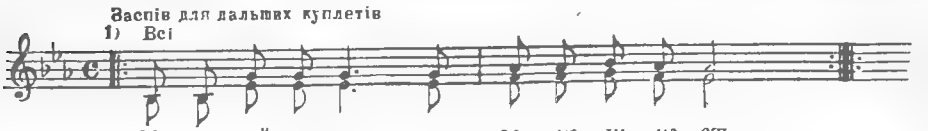

Ой відси гора,
Відти другая,
Ой відси гора,
Відти другая,
Там стояв на варті
Козак молоденький,
Стояв на варті
Та й думку думав

Двічі

Молодий козаче,
Дарма думаєш,
Молодий козаче,
Дарма думаєш.
Бо твоя дівчина
Вже три літа тому
З іншими хлопцями
Жартує.

Двічі

Вже три літа тому,
Як я її любив,
Вже три літа тому,
Як я її кохав.
Козак молоденький
Був такий гарненький,
Сам собі життя,
Життя не добрав.

Двічі

У неділю рано
Зозуля кула,
Скажи, зозуленько,
Чи буде весна?
Мій милий далеко,
Десь на Україні,
Чи він до мене
Ще й повернеться?

Двічі

ТИ, ДУБОЧОК ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ

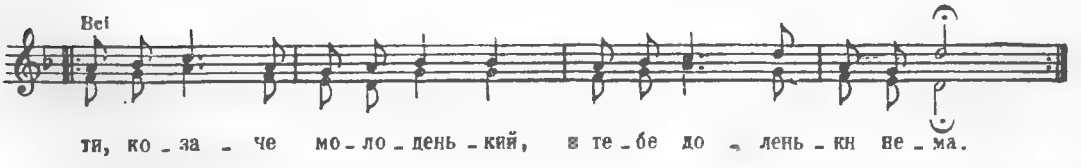

Ти, дубочок зелененький,
В тебе листячка нема,
Ти, козаче молоденький,
В тебе доленьки нема.

Двічі

Хоч і есть у тебе доля,
Так ти її не знайдеш,
Єсть у тебе дівчинонька — } *Двічі*
Покидати думаєш.

Покидаю тебе, Галю,
Товаришу своєму,
Сам поїду на Вкраїну, } *Двічі*
Кращу Галечку знайду.

ХМАРКА НАСТУПАЄ

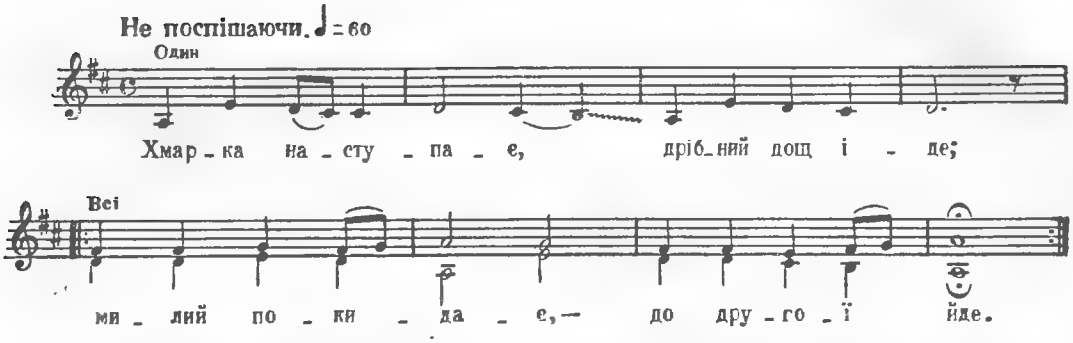

Хмарка наступає,
Дрібний дощ іде;
Милий покидає,— } *Двічі*
До другої йде.

Милий покидає,
До другої йде,
Він мене, невірний, } *Двічі*
Кидать думає.

Я три дні не їла,
Сім день не пила,
Ходжу по садочку, } *Двічі*
Болить голова.

Сиджу я в світлиці,
Снився мені сон,
Що вже мій миленький } *Двічі*
До мене прийшов.

ТИ, МІСЯЦЮ, МІСЯЧЕНЬКУ

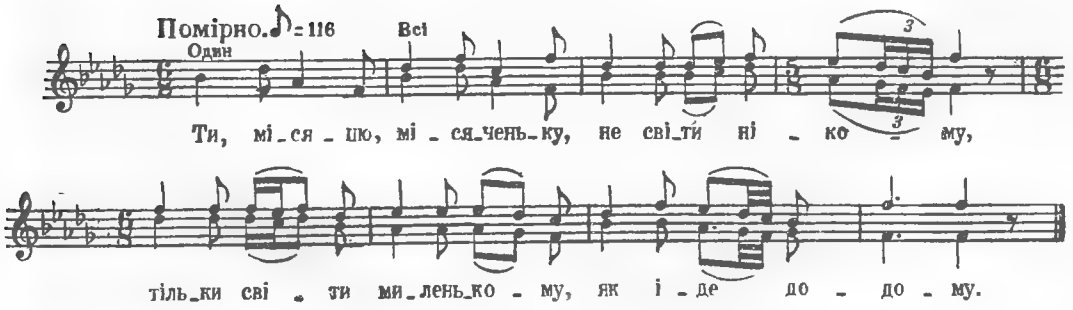

Ти, місяцю, місяченьку,
Не світи нікому,
Тільки світи миленькому,
Як іде додому.

Світи йому ранесенько
Та й розганяй хмари,
А як же він іншу має,
То зайди за хмари.

Світив місяць, світив ясний
Та й зайшов за хмари,
А я, бідна, гірко плачу —
Зрадив мене милий.

ОЙ У ЛУЗІ КРАЙ КРУТОГО БЕРЕЖКА

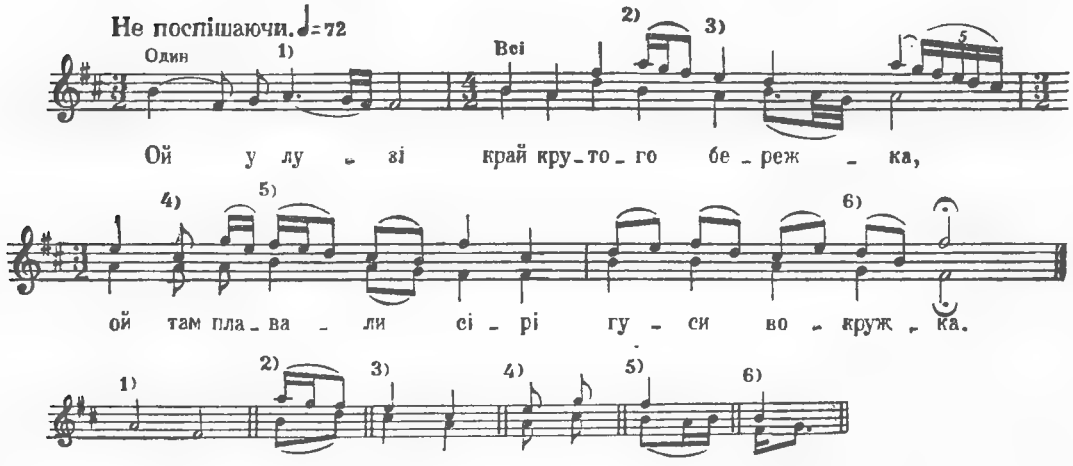

Ой у лузі край крутого бережка,
Ой там плавали сірі гуси вокружка.

Ой гиля, гиля, сірі гуси, додому,
Ой горе тому лебедику самому.

Ой горе тому лебедику самому,
Ой що поросло біле пір'я по йому.

Ой то ж не пір'я, то ж дівоцька красота,
Ой красуйсь, красуйсь, дівчинонько молода.

Ой красуйсь, красуйсь, дівчинонько молода,
Ой чому в тебе не заплетена коса?

Ой чому в тебе не заплетена коса,
Ой чого в тебе позаплакані глаза?

Ой що я вчора нездоровая була,
Ой а впівночі мале дитя зродила.

Ой а впівночі мале дитя зродила,
Ой а досвіта в Дунай-річку однесла.

Ой пливи, пливи, мале дитя, річками,
Ой а я піду погуляю з дівками.

Ой тепер мені на вулиці не гулять,
Ой кличе мати мале дитя колихать.

Ой ну, люлі, розмалюсіньке дитя,
Ой через тебе худої славоньки дійшла.

Ой через тебе мене мати прокляла,
Ой через тебе мені щастя не дала.

ОЙ ПРИ ЛУЖКУ, ПРИ ЛУЖКУ

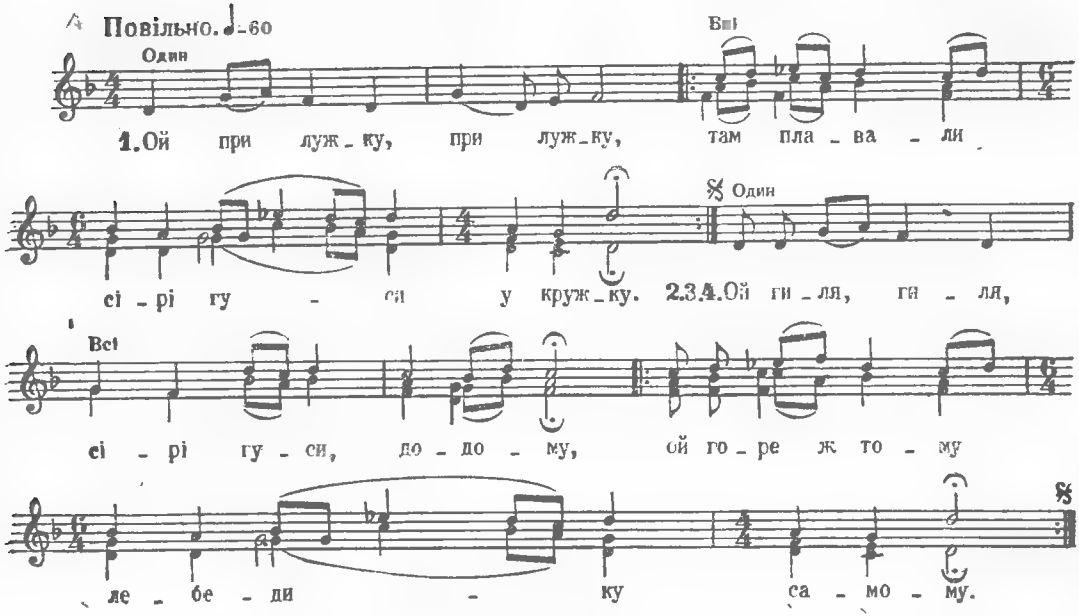

Ой при лужку, при лужку,
Там плавали сірі гуси у кружку. (2)

Ой гиля, гиля, сірі гуси, додому,
Ой горе ж тому лебедику самому. (2)

Ой горе ж тому лебедику самому,
А що поросло біле пір'я на йому. (2)

Ой то ж не пір'я, то дівочая краса...
Ой чого в дівки не заплетена коса? (2)

ОЙ САДИ МОЇ, САДИ

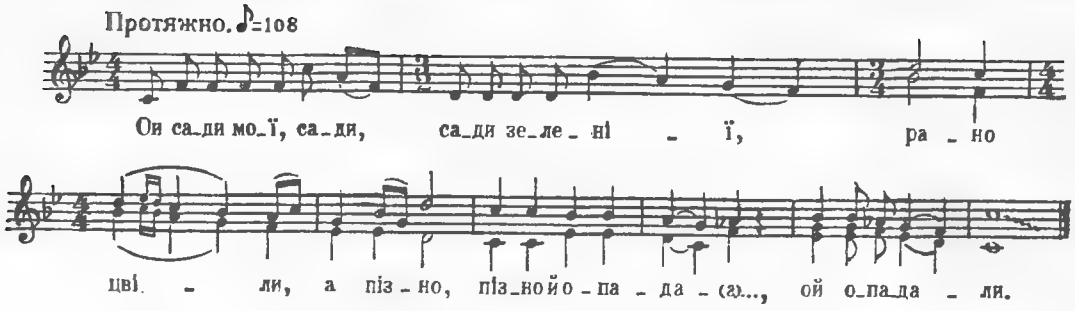

Ой сади мої, сади,
Сади зеленії,
Рано цвіли, а пізно,
Пізно й опада..., ой опадали.

Рано цвіли, а пізно,
Пізно опадали.
Любив милий, а тепер,
Тепер покида..., ой покидає.

Любив милий, а тепер,
Тепер покидає.
Мимо ходить, а в гості,
В гості не захо..., ой не заходить.

Мимо ходить, а в гості,
В гості не заходить.
Ой хоч зайде, так довго,
Довго не гостю..., ой не гостює.

Ой хоч зайде, так довго,
Довго не гостює.
Ляже спати він зі мною —
Всю ніч протоску..., ой протоскує.

Ляже спати він зі мною —
Всю ніч протоскує.
Лягай, милий, ой лягай,
Лягай край віко..., ой край віконця.

Лягай, милий, ой лягай,
Лягай край віконця,
Ой як буде та й зоря,
Зоря заніма..., ой заніматься.

Ой як буде та й зоря,
Зоря заніматься,
Будеш, милий, у похід,
Похід собіра..., ой собіраться.

ТА САДИ Ж МОЇ, САДИ ЗЕЛЕНІЇ

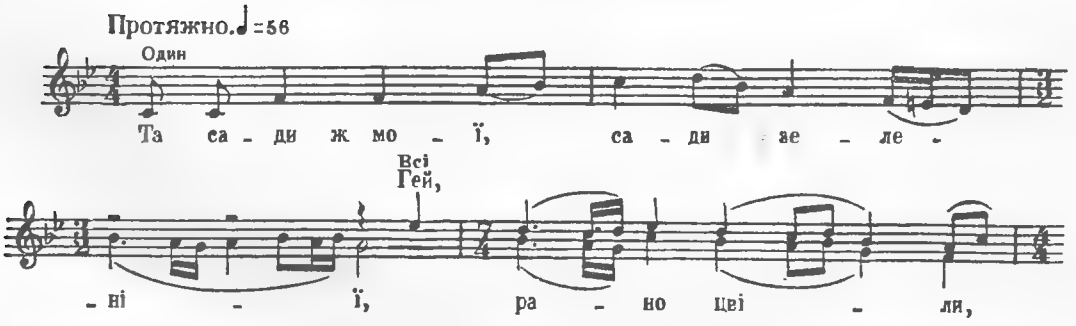

Та сади ж мої, сади зеленії,
Рано цвіли, а пізно опадали.

Та рано цвіли, а пізно опадали,
Любив козак, а тепер покидає.

Та любив козак, тепер покидає,
Мимо ходить, а в гості не заходить.

Та мимо ходить, а в гості не заходить,
Хоч заходить, та не довго гостює.

САДИ МОЇ

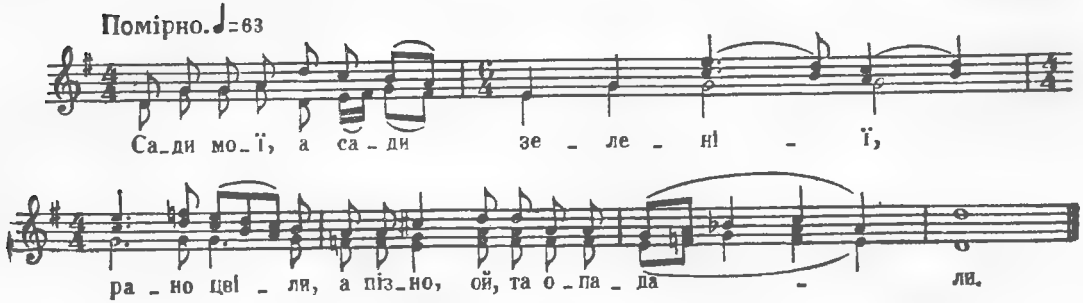

Сади мої, а сади зеленії,
Рано цвіли, а пізно, ой, та опадали.

Рано цвіли, а пізно опадали,
Любив милу, а тепер, ой, та покидає.

Любив милу, а тепер покидає,
Мимо ходить, а в гості, ой, та не заходить.

Мимо ходить, а в гості не заходить,
А як зайде, то не довго, ой, та гостює.

А як зайде, то не довго гостює,
Коло мене а всю ніч, ой, та просумує.

Лягай, милий, край віконечка спати,
Мені треба найраніше, ой, та вставати.

А як буде та зоря займатися,
Тоді буду в в похід та собиратися.

Тоді буду в похід собиратися,
Тоді буду з миленькой, ой, та прощатися.

Прощай, мила, й прощай, чорнобрива,
Є у мене й жона, ой, та молоденька.

Є у мене а жона молоденька,
Вона в мене, як голубка, ой, та сивенька.

Вона в мене, як голубка сивенька,
Вона мені й за всіх, ой, та миленька.

ОЙ ТИ, САД, ТИ, МІЙ САДОК

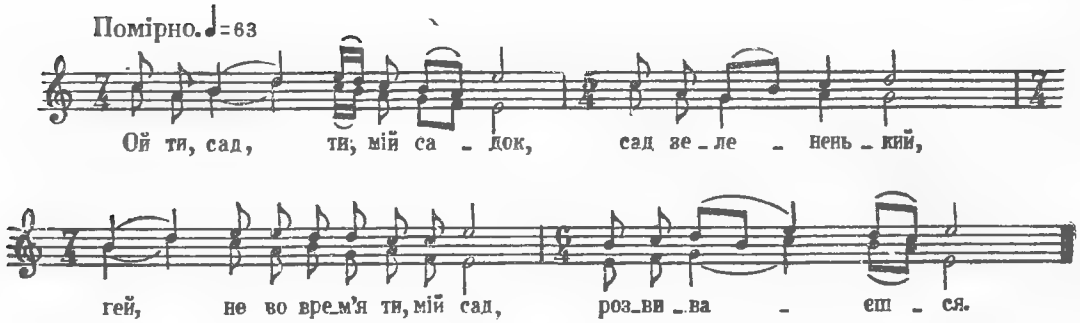

Ой ти, сад. ти. мій садок,
Сад зелененький,
Гей, не вовrем'я ти, мій сад,
Розвиваєшся.

Не вовrем'я ти, мій сад.
Розвиваєшся,
Гей, чого ти, мій сад,
Осипаєшся?

Білозорий цвіток
Осипається,
Ой куди ж. милий друг,
Вибираєшся?

ОЙ ТИ, САД, ТИ, МІЙ САД

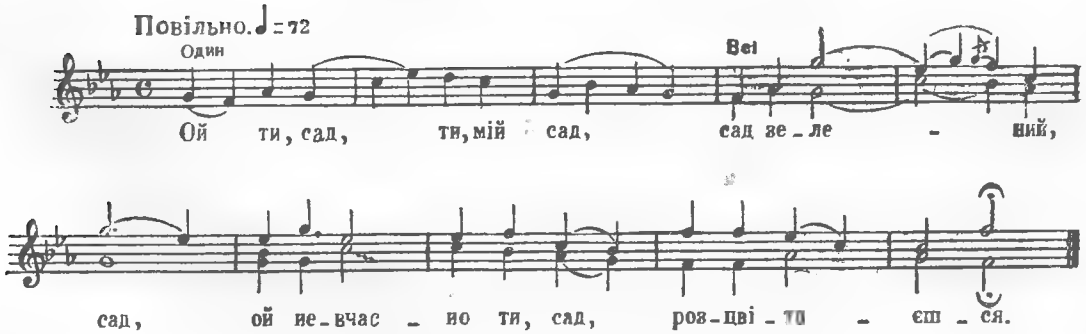

Ой ти, сад, ти, мій сад,
Сад зелений, сад,
Ой невчасно ти, сад,
Розцвітаєшся.

Ой невчасно цвітеш,
Осипаєшся,
Ой куди ж ти, мій друг,
Собираєшся?

Ой чи в хід, чи в похід,
Чи в доріженьку?
Заночуй же зі мною
Одну ніченьку.

Ночував я з тобою
Літо й зимоньку,
А тепер не хочу
Одну ніченьку.

ПОВІЙ, ВІТРЕ, ОЙ ДА ВІТЕРОЧОК

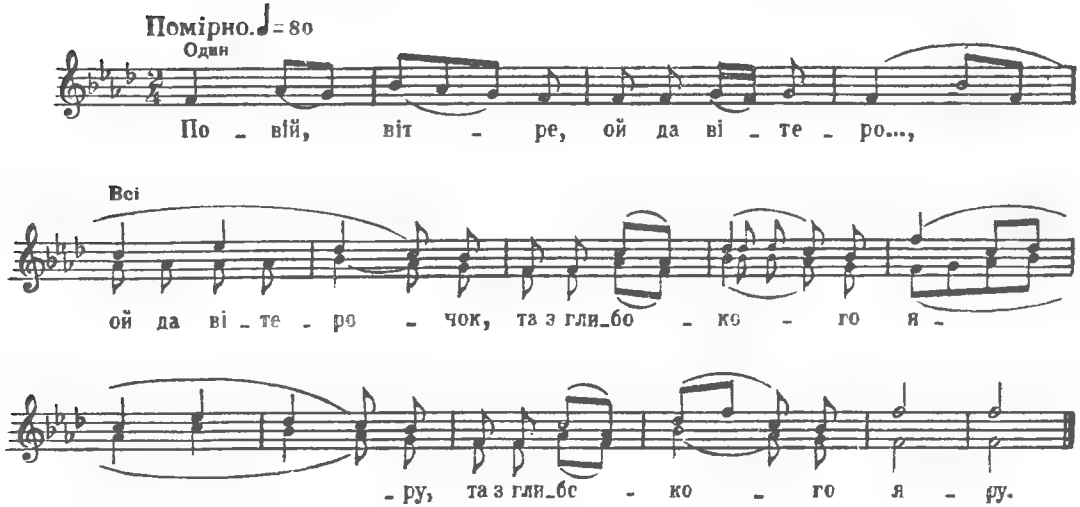

Повій, вітре, ой да вітерочок,
Та з глибокого яру. (2)

Прибудь, прибудь, ой да чорнобривий,
Та з далекого краю. (2)

Ой рад би я та і повівати,—
Дуже яр, дуже яр глибокий. (2)

Ой рад би я та і прибувати,—
Дуже край, дуже край далекий. (2)

ОЙ ТАМ НА ГОРІ, В ШОВКОВІЙ ТРАВІ

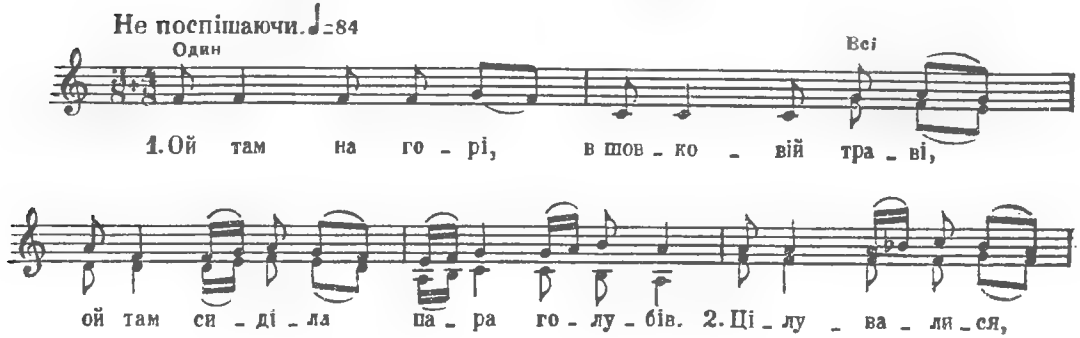

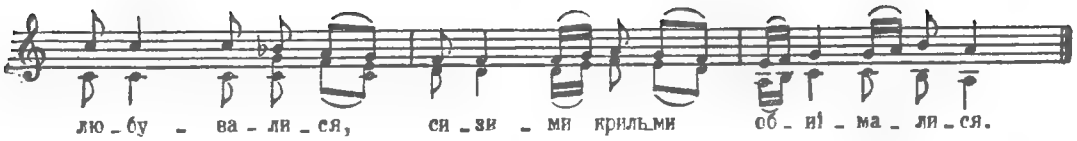

Ой там на горі,
В шовковій траві,
Ой там сиділа
Пара голубів.

Цілувалися,
Любувалися,
Сизими крильми
Обнімалися.

ОЙ ТАМ НА ГОРІ, ОЙ ТАМ НА КРУТІЙ

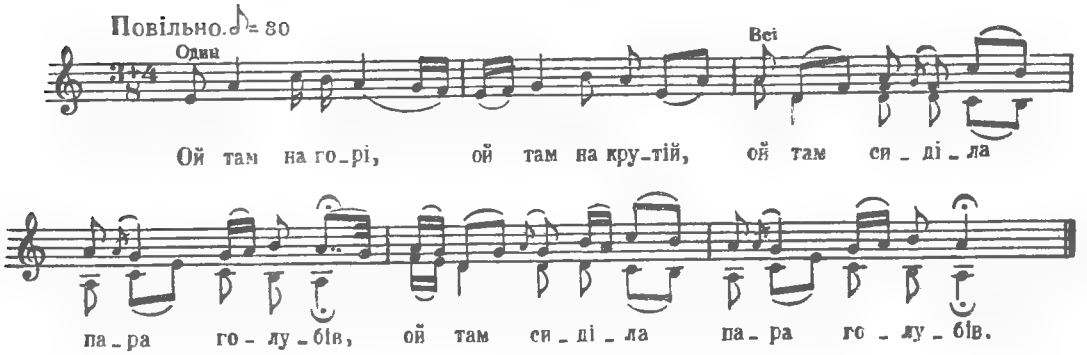

Ой там на горі, ой там на крутій,
Ой там сиділа пара голубів. (2)

Та вони сиділи, буркоталися,
Сизими крильми обнімалися. (2)

Та де не взявся охотник-стрілець
Та вбив, розлучив пару голубів. (2)

Та голуба вбив, голубку прибив,
Узяв під полу, приніс додому. (2)

Узяв під полу, приніс додому,
Насипав пшінця аж по колінця. (2)

Насипав пшінця аж по колінця,
Налив водиці аж по крилиці. (2)

Та голубка не їсть, голубка не п'є,
На круту гору все плакати йде. (2)

Та голубко моя сизокрилая,
Яка ж ти стала невеселая. (2)

Пшінця не клюєш, водиці не п'єш,
На гору круту все плакати йдеш. (2)

Ой єсть у мене сімсот голубів,
Літай, вибирай, котрий буде твій. (2)

Ой я літала ще й вибирала —
Нема такого, як я втеряла. (2)

ОЙ ТАМ НА ГОРІ, ОЙ ТАМ НА КРУТІЙ

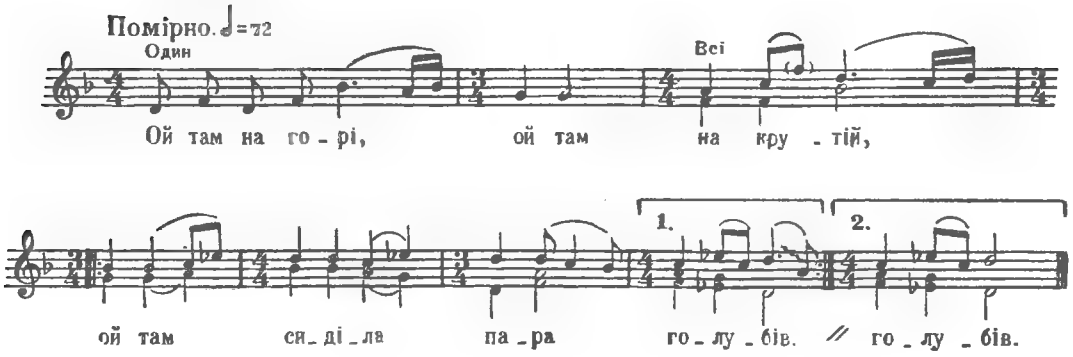

Ой там на горі, ой там на крутій,
Ой там сиділа пара голубів. (2)

Сиділи вони, милувалися,
Сизими крильми обнімалися. (2)

Ой десь узявся при саду стрілець,
Розбив, розлучив пару голубів. (2)

Голуба й убив, голубку узяв,
Узяв голубку під праву й руку. (2)

Під праву руку, під ліву полу,
Під ліву полу — приніс додому. (2)

Приніс додому, пустив додолу,
Насипав пшонця аж по колінця. (2)

Насипав пшонця аж по колінця,
Налив водиці аж по крилиці. (2)

Голубка не їсть, голубка не п'є,
Та й на ту гору все плаче та йде. (2)

«Голубко ж моя, сизокрилая,
Чого ж ти така невеселая?» (2)

«Ой як же мені веселій бути,
Кого любила — трудно забути». (2)

ОЙ ТИ, ВАНЬКА, ЧОРНИЙ ЦИГАН

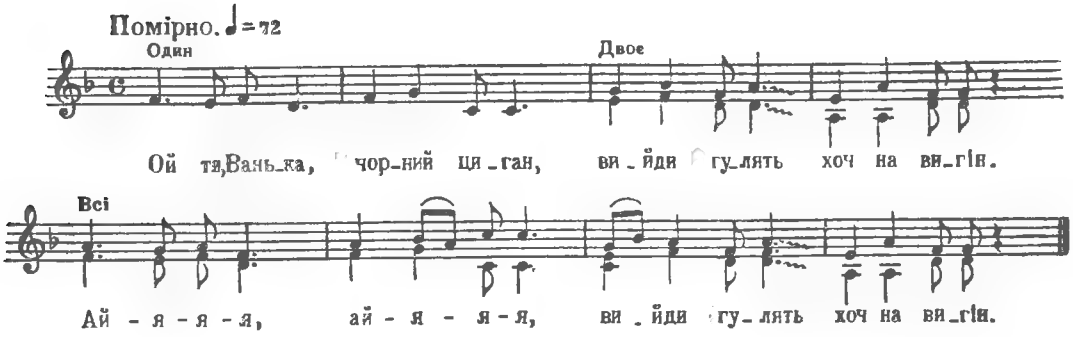

Ой ти, Ванька, чорний циган,
Вийди гулять хоч на вигін.
Ай-я-я-я, ай-я-я-я,
Вийди гулять хоч на вигін.

Хоч на вигін, хоч на балку:
Розставаться з тобой жалко,
Ай-я-я-я, ай-я-я-я,
Розставаться з тобой жалко.

Льод розтане — вода буде,
Цей покине — другий буде.
Ай-я-я-я, ай-я-я-я,
Цей покине — другий буде.

Ой під мостом риба в'ється,
А в дівчини серце б'ється.
Ай-я-я-я, ай-я-я-я,
А в дівчини серце б'ється.

Ой на мості верби гнуться,
А в дівчини сльози ллються.
Ай-я-я-я, ай-я-я-я,
А в дівчини сльози ллються.

Вони ллються та й недаром:
Пішов Ваня понад яром.
Ай-я-я-я, ай-я-я-я,
Пішов Ваня понад яром,

Понад яром-долиною
Пішов Ваня до другої.
Ай-я-я-я, ай-я-я-я,
Пішов Ваня до другої.

ОЙ У САДУ-ВИНОГРАДУ

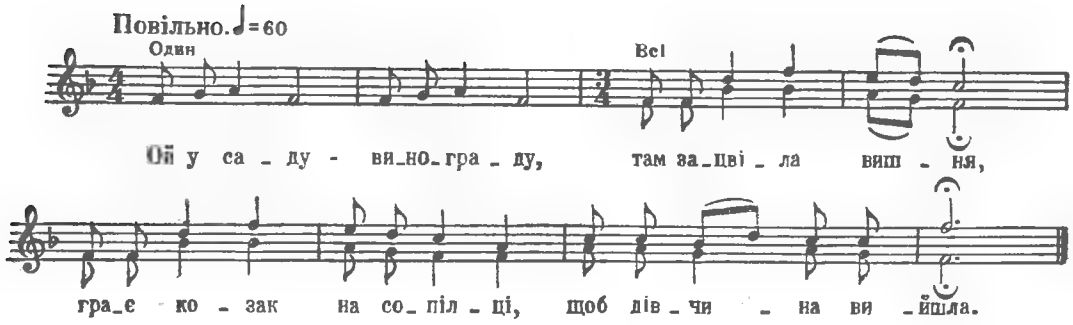

Ой у саду-винограду,
Там зацвіла вишня,
Грає козак на сопілці,
Щоб дівчина вийшла.

— Вийди, вийди, дівчинонько,
Як ти виходила,
Скажи, скажи, дівчинонько,
Чи будеш тужила?

— Ой не буду, козаченьку,
Не буду, не буду,
Я за гору, ти за другу —
За тебе забуду.

Як поїхав козаченько
За гору крутую,—
«Ой вернися, козаченьку,
Най тя відмалюю».

Малювала дівчинонька
Срібною фарбою,
Відливали дівчиноньку
Зимною водою.

ТУМАН ЯРОМ-ДОЛИНОЮ

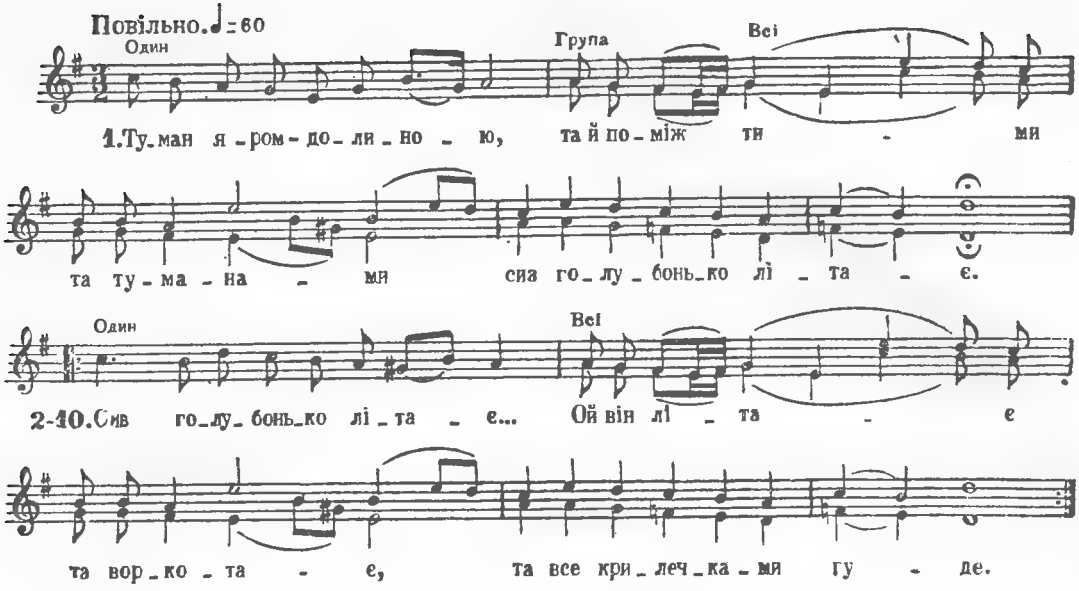

Туман яром-долиною,
Та й поміж тими та туманами
Сиз голубонько літає.

Сиз голубонько літає...
Ой він літає та воркотає,
Та все крилечками гуде.

Та все крилечками гуде...
Ой тяжко, важко та на серденьку,
А хто кого вірно любе.

А хто кого вірно любе...
А ще тяжче, та ще важче,
А хто кого покидає.

А хто кого покидає...
Попід мостом та травка ростом
Щука-риба грає.

Щука-риба грає...
Та то ж не риба, то ж не щука,
А то ж нам з милим розлука.

То ж нам з милим розлука...
Та розлучила нас неволя,
Чужа дальняя сторона.

Чужа дальняя сторона...
Та на чужій сторононьці
Нема ж ні отця, ні неньки.

Нема ж ні отця, ні неньки...
Тільки в саду вишневому
Піють пташки соловейки.

Піють пташки соловейки...
Та не пташки соловейки,
Як у саду канарейки.

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

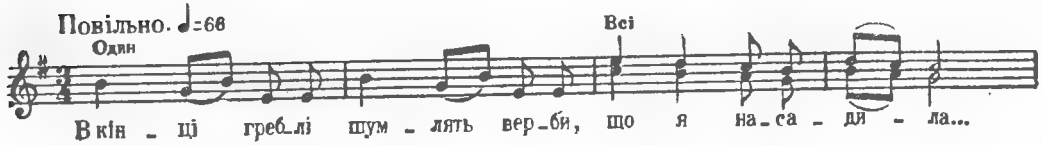

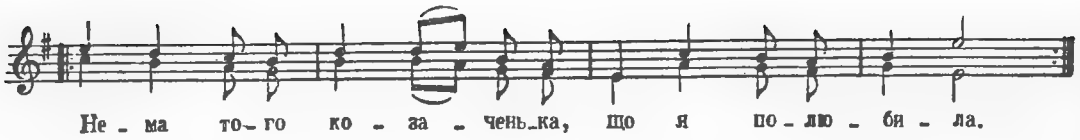

В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила...
Нема того козаченька,
Що я полюбила. } *Двічі*

Ой немає козаченька,—
Поїхав за Десну;
Рости, рости, дівчинонько,
На другую весну! } *Двічі*

Росла, росла дівчинонька
Та на порі стала;
Ждала, ждала козаченька
Та й плакати стала. } *Двічі*

Ой не плачте, карі очі,—
Така ваша доля:
Полюбила козаченька
При місяці стоя! } *Двічі*

Зелененькі огірочки,
Жовтенькі цвіточки...
Нема мого миленького,—
Плачуть карі очки! } *Двічі*

ОЙ ВІД САДУ ТА ДО МОРЯ

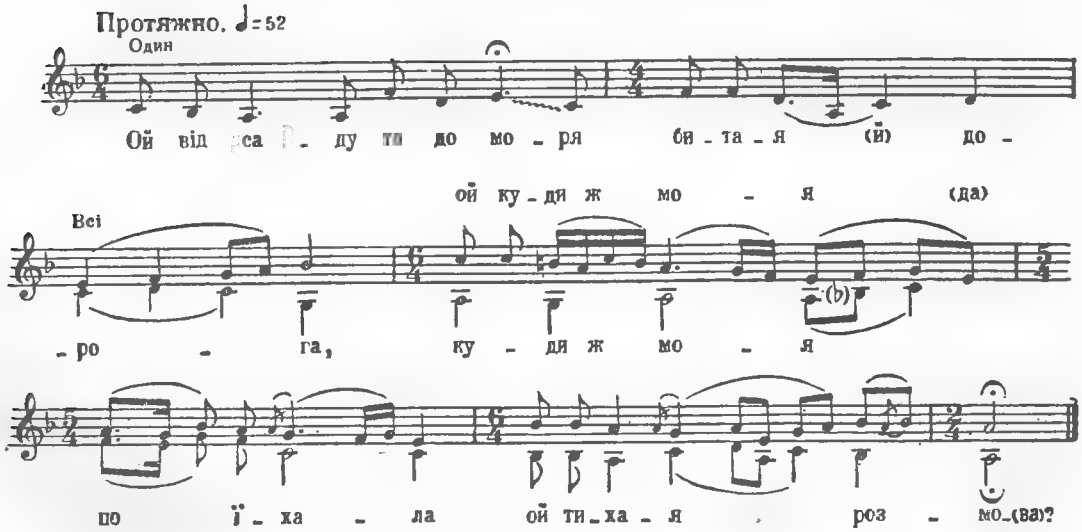

Ой від саду та до моря
Битая дорога,
Ой куди ж моя поїхала
Ой тихая розмова?

«Куди їдеш, од'їжджаєш,
Сизокрилий орле,
Ой а хто ж мене, молодую,
Ой в цей вечір пригорне?»

«Пригортайся, моя мила,
В цей вечір другому,
Ой і не кажи тої правди,
Ой що мені самому».

«Ой як мені не казати,
Як буде питати?
Ой до серденька пригортати,
Ой правдоньки питати?»

«Скажи ж, мила, скажи, мила,
Що це за причина,
Ой чи ти мене не злюбила,
Ой чи твоя родина?»

ОЙ ОД МОРЯ ТА ДО МОРЯ

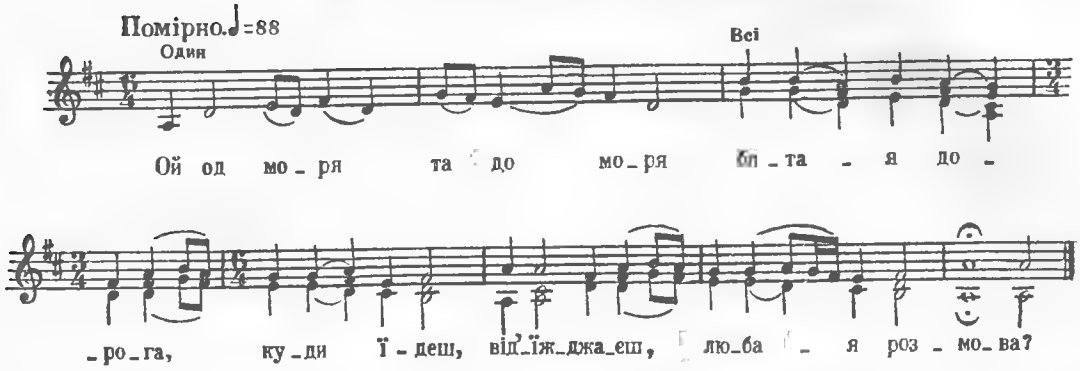

Ой од моря та до моря
Битая дорога,
Куди їдеш, від'їжджаєш,
Любая розмова?

«Куди їдеш, від'їжджаєш,
Сизокрилий орле,
А хто ж мене, молодую,
Цей вечір пригорне?»

«Пригортайся, дівчинонько,
Товаришу мому,
Та й не кажи щиру правду,
Як мені самому».

«Ой, як мені, молоденькій,
Правди не казати,
Жду я вечір, жду й другий,
Тебе не видати.

Жду я вечір, жду я другий,
Тебе не видати,
Я ж мушу товаришу
Всю правду сказати».

«Ти ж думаєш, дівчинонько,
Що я тебе люблю,
А я тебе, молоденьку,
Словами голублю.

Ти думаєш, дівчинонько,
Що я тебе кохаю,
Після тебе, молодої,
Я ще десять маю.

Одну люблю, другу люблю,
Третюю кохаю,
З четвертою розмовляю,
З п'ятою гуляю.

А шостая більлью пере,
Сьома мило дає,
А восьмая коня веде,
Дев'ята сідлає.

А восьмая коня веде,
Дев'ята сідлає,
А десята гірко плаче,
Сльози проливає,

А десята гірко плаче,
Сльози проливає:
Любив козак дівчиноньку,
Тепер покидає».

ЙШЛИ КОРОВИ ІЗ ДІБРОВИ

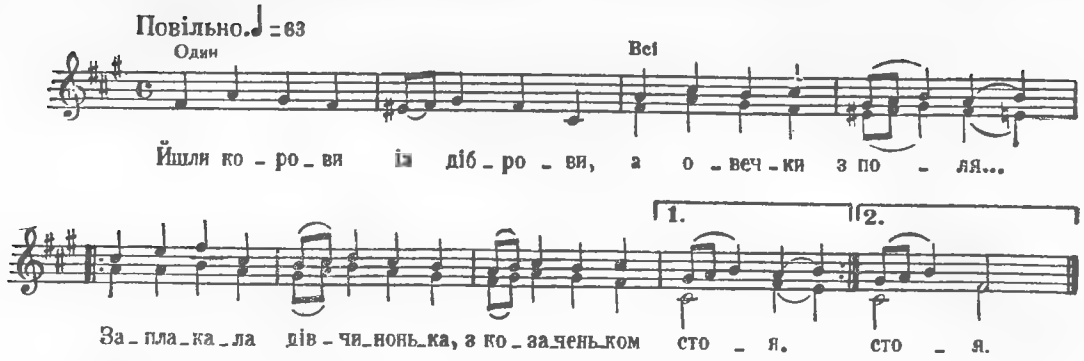

Йшли корови із діброви,
А овечки з поля...
Заплакала дівчинонька,
З козаченьком стоя. } *Двічі*

«Куди їдеш, од'їжджаєш,
Козаче мій, орле?
Ой хто ж мене ,молодую,
До себе пригорне?» } *Двічі*

«Пригортайся, дівчинонько,
Другому такому,
Та й не кажи тої правди,
Що мені самому!» } *Двічі*

«Ой як мені не казати,—
Він стане питати,
Вечір прийде, нудьга найде,—
Ні з ким розмовляти... } *Двічі*

Ой як мені не казати,—
Він стане питати,
Він пригорне, поцілує,—
Треба розказати!» } *Двічі*

«Де ти, милий, чорнобривий,
Де ти, озовися,
Я ж без тебе тут горюю,
Прийди, подивися! } *Двічі*

Де ж ти, милий, чорнобривий,
Де ж ти там загинув,
Чи другую там кохаєш,
А мене покинув?» } *Двічі*

ЙШЛИ КОРОВИ ІЗ ДІБРОВИ

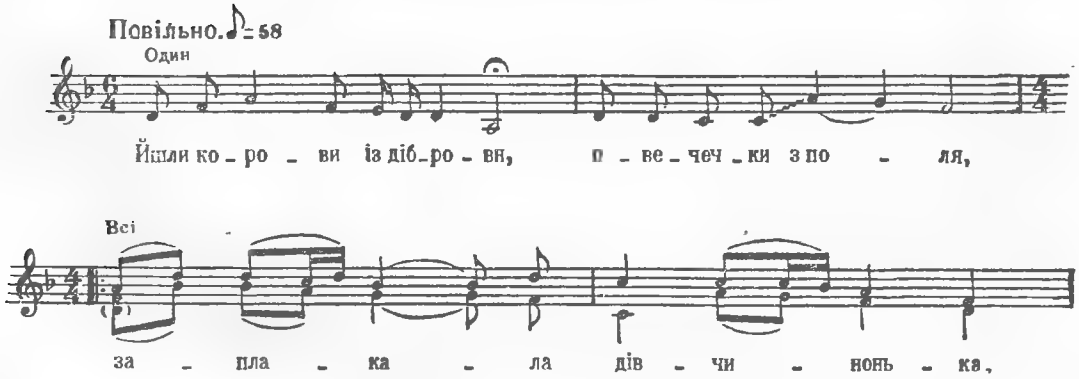

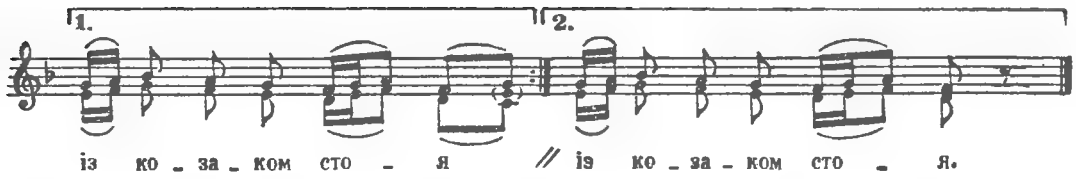

Йшли корови із діброви,
Овечечки з поля,
Заплакала дівчинонька,
Із козаком стоя. } *Двічі*

«Куди їдеш, від'їжджаєш,
Мій сизенький орле?
Ой хто ж мене та й без тебе
До серця пригорне?» } *Двічі*

«Пригортайся, моя мила,
Іншому-другому,
Та й не кажи тої правди,
Що мені самому». } *Двічі*

Жито жали, жито жали,
Снопів не в'язали,
Любилися, кохалися,
Правди не казали. } *Двічі*

ОЙ ІШЛИ, ІШЛИ ВОЛИ ІЗ ДІБРОВИ

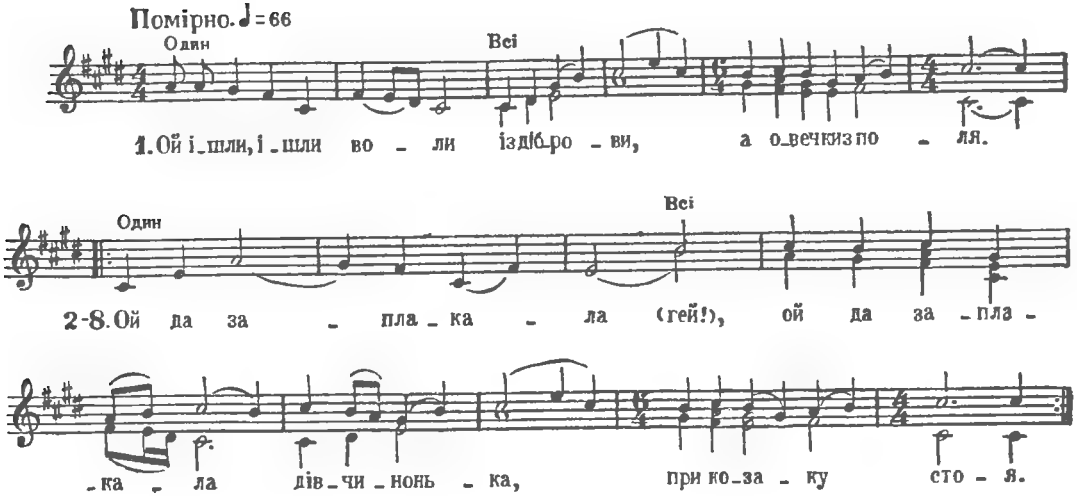

Ой ішли, ішли воли із діброви,
А овечки в поля.

Ой да заплакала (2)
Дівчинонька,
При козаку стоя.

«Ой да куди їдеш, (2)
Од'їжджаєш,
Сизокрилий орле?

Ой да хто ж мене, (2)
Молодую,
В цей вечір пригорне?»

«Ой да пригортайся, (2)
Дівчинонько,
К другому такому.

Ой да ти не кажи (2)
Тої правди,
Що мені самому».

«Ой да як же мені (2)
Не казати,
Як буде питати,

Ой да до щирого (2)
До серденька
Буде пригортати».

ПОСАДИЛА ОГІРОЧКИ

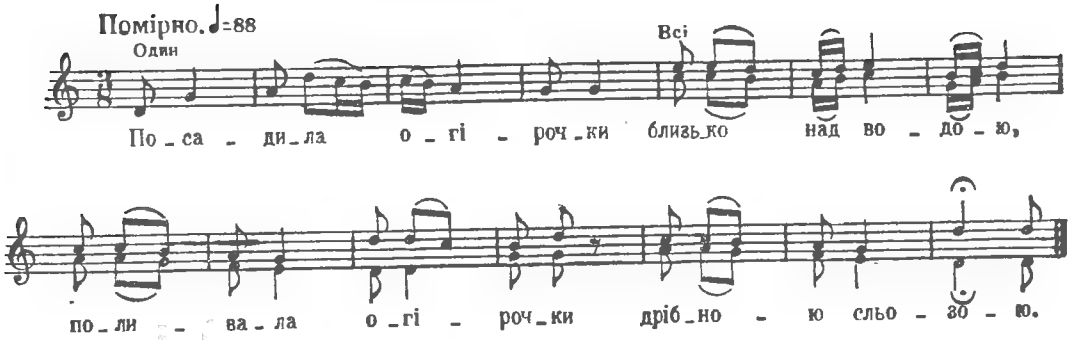

Посадила огірочки
Близько над водою,
Поливала огірочки
Дрібною сльозою.

Ростіть, ростіть, огірочки,
В чотири листочки!..
Не бачила миленького
Аж три вечорочки!

На четвертий побачила,
Як череду гнала,
Не сказала «добривечір»,
Бо мати стояла.

Летить орел сизокрилий
Та й, летючи, кряче:
«Перекажи дівчиноньці,
Що за мною плаче,

Нехай вона та й не плаче,
Бо я не журюся;
Нехай вона заміж іде,
А я оженюся!»

«Бодай тебе та й женила
Лихая година,—
Ізв'язала мені руки
Малая дитина!»

ПОЛОВИНА САДУ ЦВІТЕ

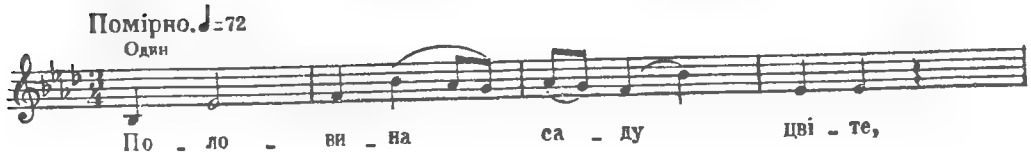

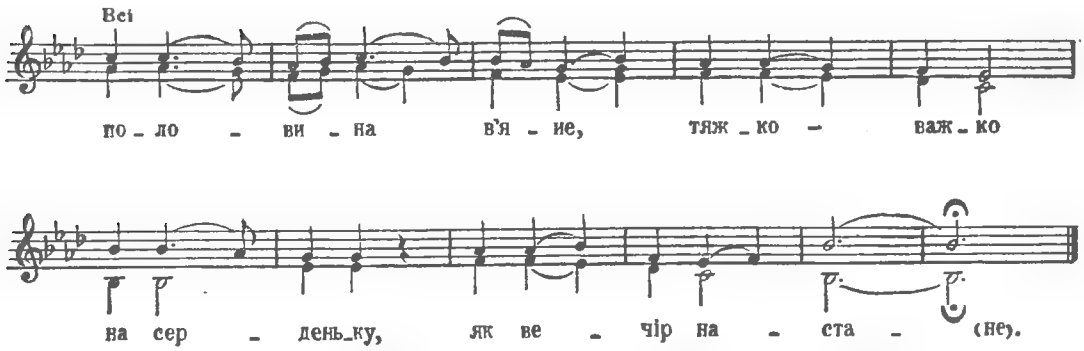

Половина саду цвіте,
Половина в'яне,
Тяжко-важко на серденьку,
Як вечір настане.

Тяжко-важко на серденьку,
Як вечір настане:
Усі хлопці на вулиці,
А мого немає.

Усі хлопці на вулиці,
А мого немає,
Чи він сіє, чи він оре,
Чи дома немає?

Чи він сіє, чи він оре,
Чи дома немає,
Чи в тихому Дунаєві
Коня напуває?

А кінь бреде, води не п'є—
Доріженьку чує,
Десь мій милий, чорнобривий
З другою ночує.

ОЙ ПОЛОВИНА, ОЙ, ТА Й САДУ ЦВІТЕ

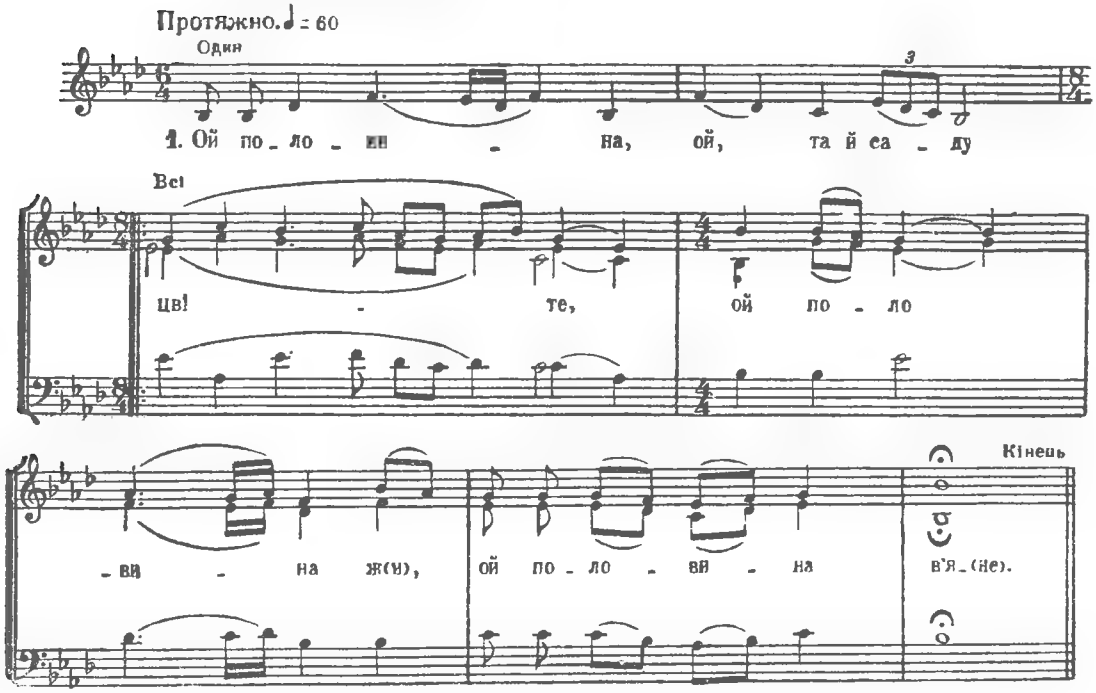

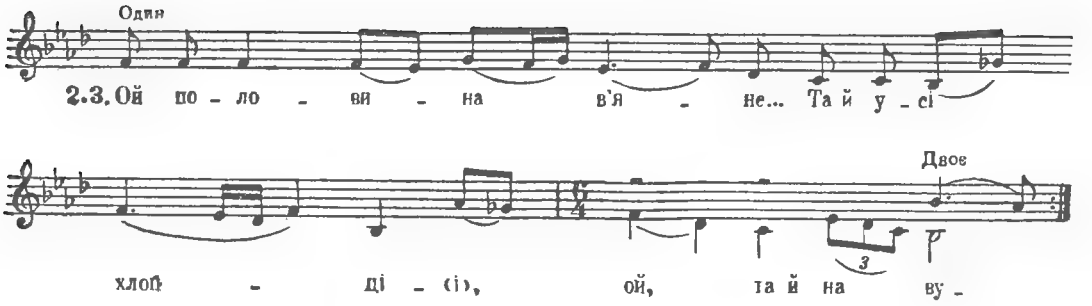

Ой половина, ой, та й саду цвіте,
Ой половина ж, ой половина в'яне.

Ой половина в'яне...
Та й усі хлопці, ой, та й на вулиці,
А мого, гей, мого немає.

Ой, а мого немає...
Та чи він шиє, ой, та чи він крає,
Ой чи дома, гей, ой чи дома немає?

КАЛИНА-МАЛИНА ХИЛИЛАСЯ

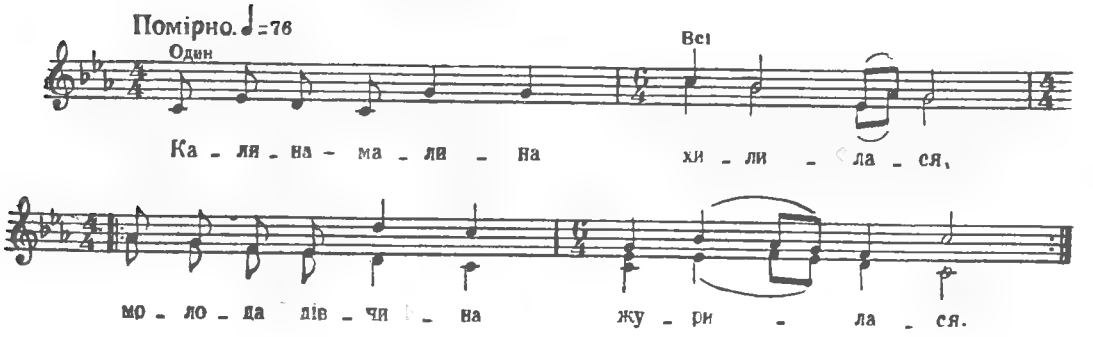

Калина-малина хилилася,
Молода дівчина журилася. (2)

Молода дівчина журилася,
Пішла в синє море — втопилася. (2)

Пішла в синє море — втопилася,
Малая дитина лишилася. (2)

Вийшли батько й мати води брати,
Стали свою дочку рятувати. (2)

«Не рятуйте, батьку, я тут буду,
Кого вірно люблю — не забуду. (2)

Не рятуйте, батьку, я тут згину,
Кого вірно люблю — не покину». (2)

Як приїхав козак із флота,
Та прив'язав коня та й до плота. (2)

Та прив'язав коня та й до плота,
«Вийди, вийди, дівчино, краще злота». (2)

Ой не вийшла дівчина, вийшла мати,
«Годі, годі, зятю, викликати. (2)

Годі, годі, зятю, викликати,
Бо вже моїй дочки не видати. (2)

Бо вже моя дочка наряжена,
На дубовій лавці положена. (2)

На дубовій лавці положена,
Восковая свічка засвічена». (2)

Як приїхав козак з Москівщини,
Та прив'язав коня до калини. (2)

Та прив'язав коня до калини,
А сам припав серцем до могили. (2)

«Ой ти, сира земле, розступися,
Молода дівчино, озовися. (2)

Ой чи мені, серце, женитися,
Ой чи піти в море втопитися?» (2)

КАЧУР МОЛОДИЙ

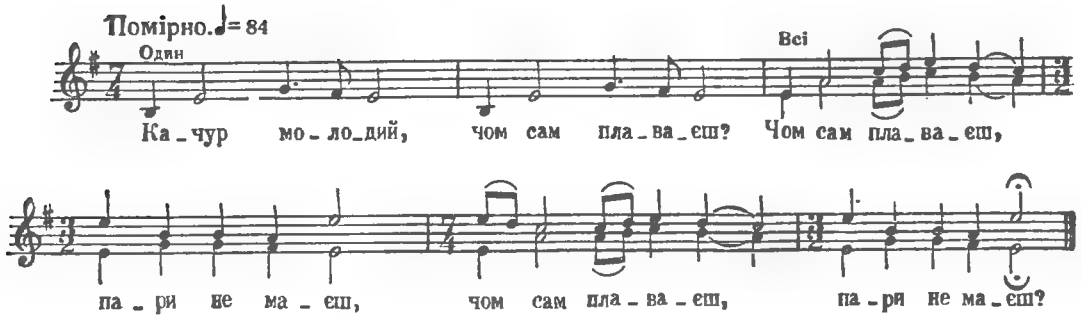

Качур молодий,
Чом сам плаваєш?
Чом сам плаваєш,
Пари не маєш? } *Двічі*

Ой вчора була
Пара моя,
А ниньки нема,
Бо застрілена. } *Двічі*

Козак молодий,
Чом сам гуляєш?
Чом сам гуляєш,
Пари не маєш? } *Двічі*

Ой вчора була
Пара моя,
А ниньки нема,
Бо засватана. } *Двічі*

КОЛИСЬ БУЛО ЛІТЕЧКО

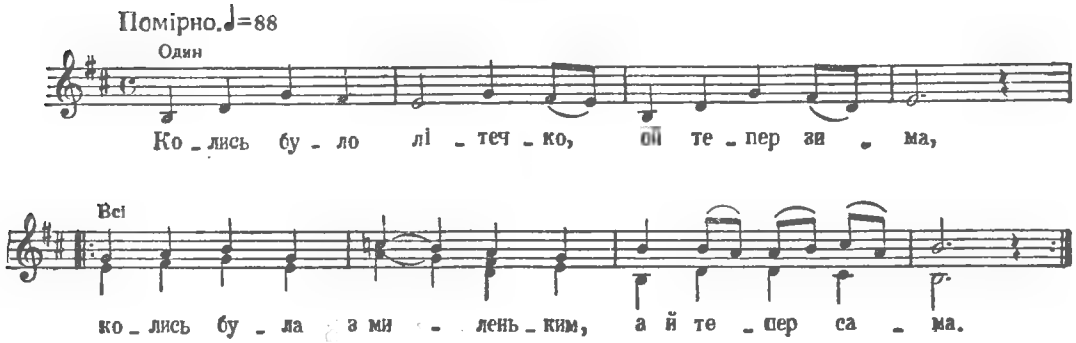

Колись було літечко,
Ой тепер зима,
Колись була з миленьким,
А й тепер сама. } *Двічі*

Колись була з миленьким,
А тепер сама,
До чого проклятая,
Ой война довела. } *Двічі*

До чого проклятая
Война довела,
З миленьким прощалася —
Рученьку дала. } *Двічі*

З миленьким прощалася —
Рученьку дала.
Через тебе, миленький,
Горя зазнала. } *Двічі*

ТА ОЙ СОН, МАТИ

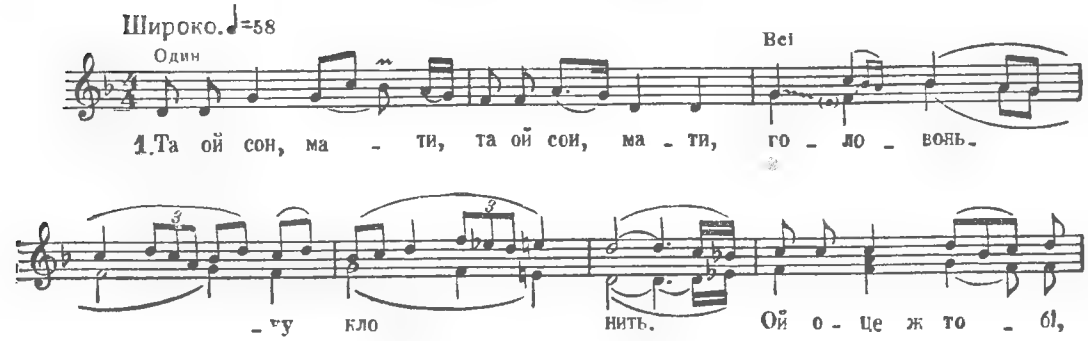

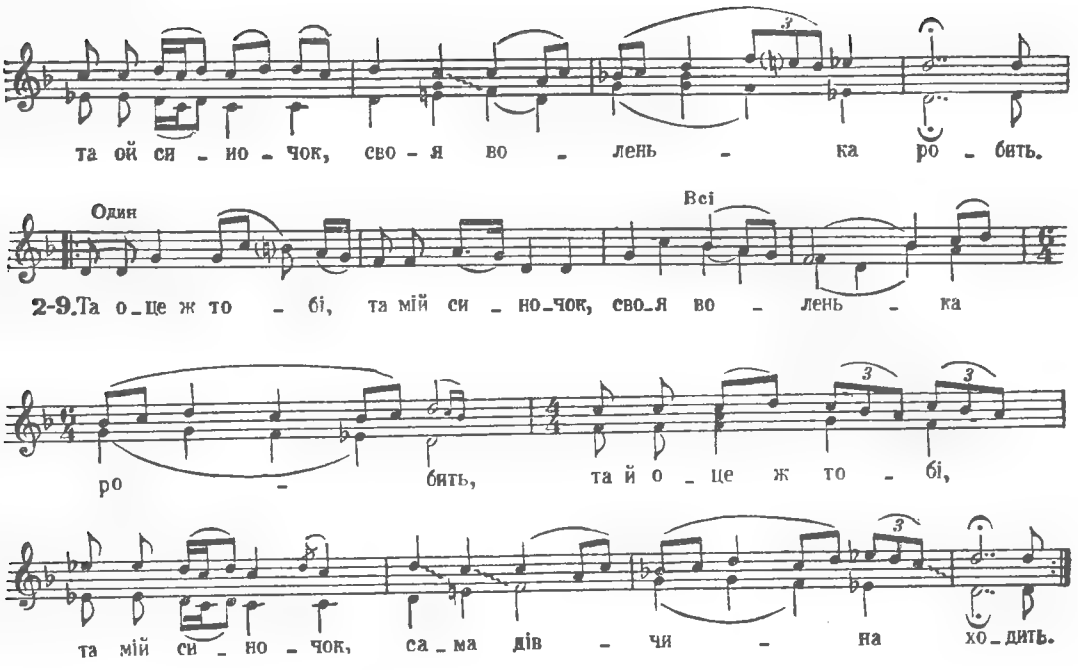

Та ой сон, мати, та ой сон, мати,
Головоньку клонить.
Ой оце ж тобі, та ой синочок,
Своя воленька робить.

Та оце ж тобі, та мій синочок,
Своя воленька робить,
Та й оце ж тобі, та мій синочок,
Сама дівчина ходить.

Та нехай ходить, нехай ходить,
Бо вона ж мене любить,
А вона ж мені, ой молодому,
Та за дружину буде.

Та столи ж мої, ой тесовії,
А скатерті лляніі,
Ой брови ж мої, ой чорнесенькі,
Ой, горе мені з вами.

Та брови ж мої, ой чорнесенькі,
Та горе мені з вами,
Ой не хочете, ой ночувати,
Ой, ніченьки сами.

Та хоть хочете, ой не хочете,
Ой та будете спати,
Десь поїхав, ой мій миленький
Аж у поле орати.

Ой орав три дні та й у царині,
А чотири — в толоці,
Ой виплакала ой карі очі
За чотири ночі.

Та й оці ж мені, та ой чотири,
Ой за вісім же стали,
Щоб моєму миленькому
Волики пристали.

Та бодай воли а дужі були,
А плужок уломився,
Ой щоб мій милий, ой чорнобривий
Та й додому прибився.

ОЙ ДОЩИК ІДЕ

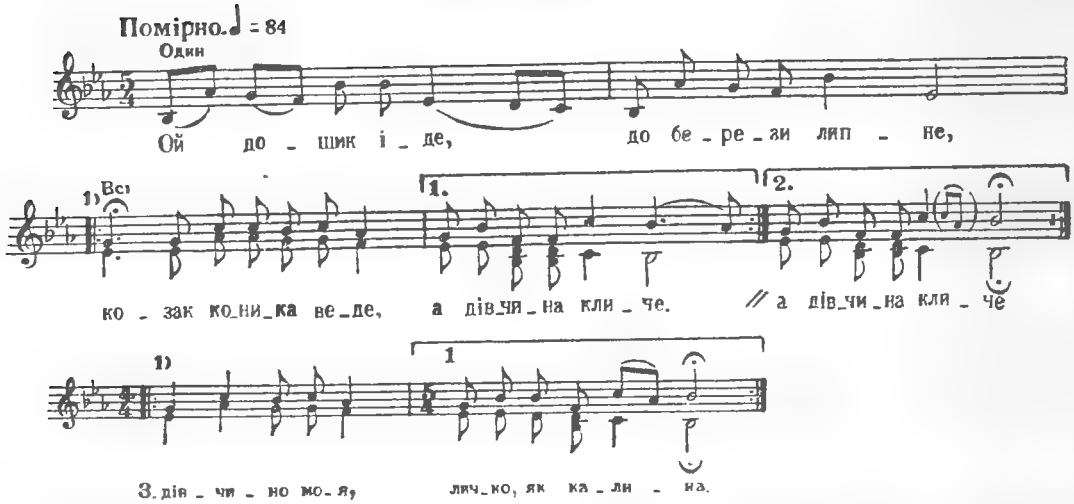

Ой дощик іде,
До берези липне,
Козак коника веде,
А дівчина кличе. } *Двічі*

Ой хоч клич, хоч не клич,
Моє серденятко,
Ой рад би я тебе взять
Так не велить батько. } *Двічі*

Так не велить батько
Й вся моя родина.
Дівчино моя,
Личко як калина. } *Двічі*

Личко як калина,
Васильками пахне,
Буду тебе цілувати,
Поки ти не заснеш. } *Двічі*

Вже й націлувався,
Вже й намилувався,
Як у саду соловейко
Та й нащебетався. } *Двічі*

— В саду соловейко
Щебече раненько,
Як мій милий коло мене —
Мені веселенько. } *Двічі*

Мені веселенько
Й веселіше буде,
Як мій милий коло мене
Про другу забуде. } *Двічі*

ДОЩ ІДЕ, ДА ДОЩ ІДЕ

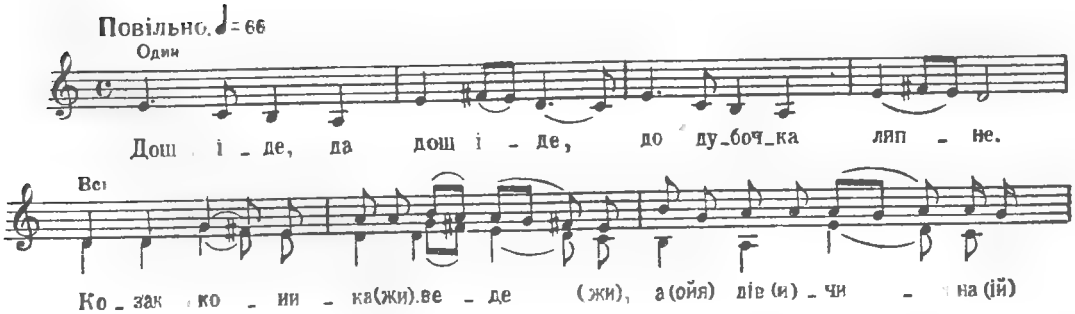

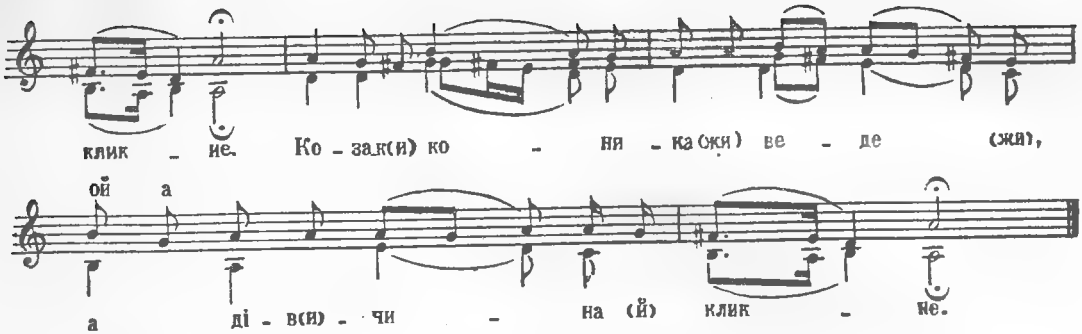

Дощ іде, да дощ іде,
До дубочка липне.
Козак коника веде,
А дівчина кликне. } *Двічі*

«Ой хоч клич, хоч не клич,
Моє серденятко,
Ой рад би я тебе взять,—
Так не велить батько. } *Двічі*

Так не велить батько,
Вся моя родина.
Ой дівчино ти моя,
Ой личко як калина. } *Двічі*

Личко як калина,
Васильками пахне.
Буду тебе. ой цілувать,
Ой поки ти не заснеш. } *Двічі*

Вже й націлувався,
Вже й намилувався,
Як у саду соловейко
Та й нащебетався. } *Двічі*

В саду соловейко
Щебече раненько.
Ой дівчино моя,
Гуляй веселенько». } *Двічі*

ДОЩ ІДЕ, ДОЩ ІДЕ

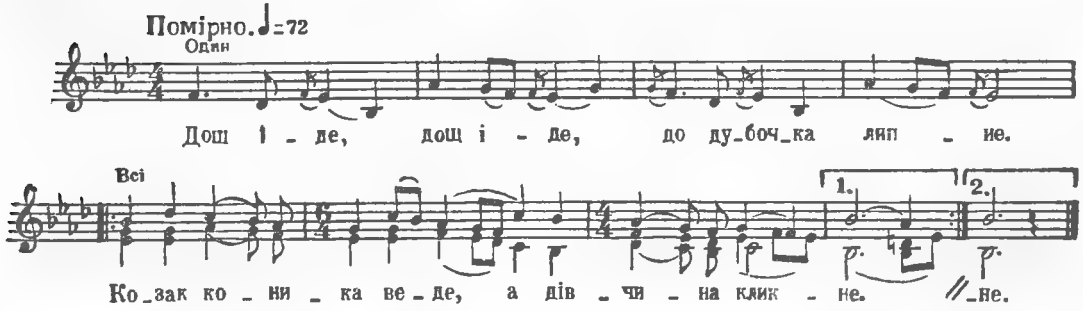

Дощ іде, дощ іде,
До дубочка липне.
Козак коника веде,
А дівчина кликне. } *Двічі*

«Ой хоч клич, хоч не клич,
Моє серденятко,
Ой рад би я тебе взять, *Двічі*
Так не велить батько.

Ой не велить батько
Вся ж моя й родина,
Ти, дівчино-серденятко,
Личко як калина. } *Двічі*

Личко як калина,
Ох, васильками пахнеш,
Цілував би я тебе,
Доки ти не заснеш. } *Двічі*

Я й націлувався,
Я й намилувався,
Як у саду соловейко
Та й нащебетався». *Двічі*

ОЙ ПО ГОРІ, ПО ГОРІ ГОЛУБІ ЦВІТОЧКИ

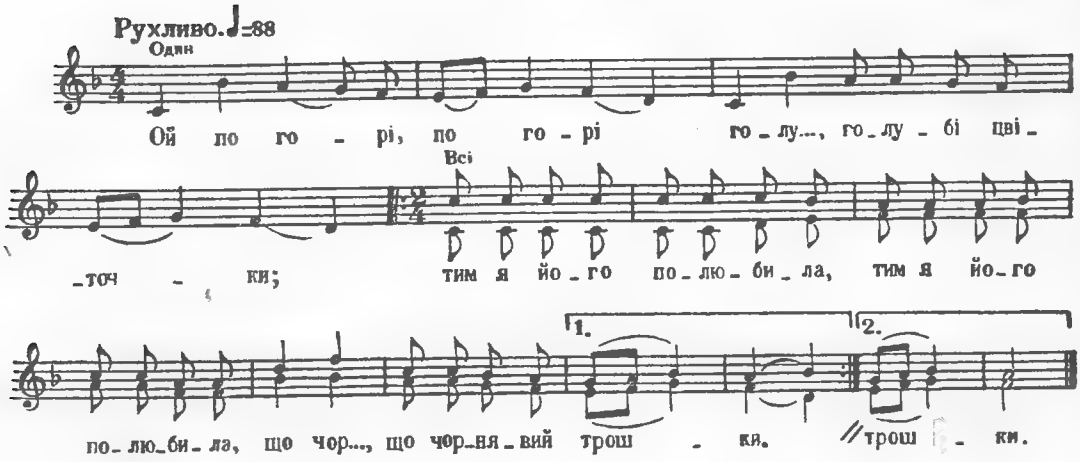

Ой по горі, по горі
Голу..., голубі цвіточки;
Тим я його полюбила,
Тим я його полюбила,
Що чор..., що чорнявий трошки. } *Двічі*

Ой я його полюбила,
Незлю..., незлюбила мати.
Вийди, вийди, моє серце,
Вийди, вийди, моє миле,
Хоч на ..., хоч на час із хати. } *Двічі*

Ой рада б я виходити,
Мати, мати ключі має,
Ще й великими замками,
Ще й великими замками
Двері, двері замикає. } *Двічі*

Раз увечері пізненько,
Як ма .., як мати заснула,
А я, а я за тим часом,
А я, а я за тим часом
Коза..., козака кликнула: } *Двічі*

«Іди, іди, козаченьку,
Іди, іди потихеньку,
А щоб, а щоб не почули,
Та щоб, та щоб не узнали,
Що ми любимось вірненько». } *Двічі*

ГЕЙ, РОЗВИЛОСЯ ТРИ БЕРЕЗИ РІЗНО

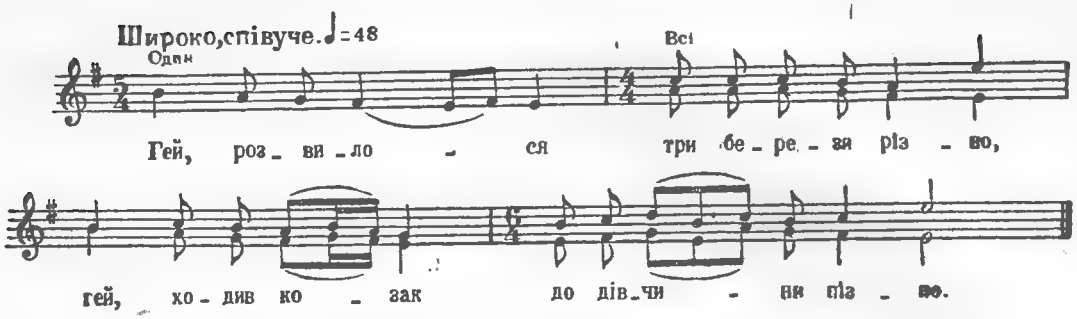

Гей, розвилося три берези різно,
Гей ходив козак до дівчини пізно.
«Гей, прошу тебе, не ходи до мене,
Гей, буде слава на тебе й на мене!»

«Гей, а я слави повік не боюся,
Гей, з ким люблюся, з тим не наговорюся.
Гей, з ким люблюся, з тим не наговорюся,
З ким кохаюсь — піду повінчаюсь».

ОЙ ТА Й У ПОЛІ ТРИ ДОРІЖЕНЬКИ РІЗНО

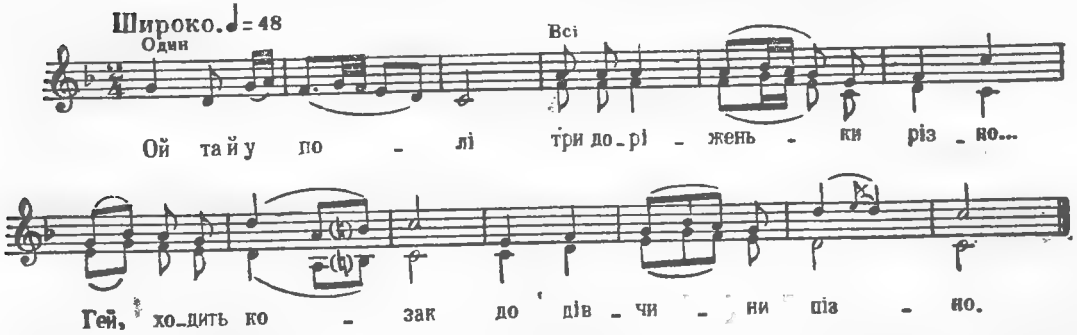

Ой та й у полі
Три доріженьки різно...
Гей, ходить козак
До дівчини пізно.

«Ой ти, козаче,
Та й не ходи до мене,—
Гей, буде слава
На тебе й на мене.

Гей, ще й на твого
Та коня вороного,
Гей, ще й на тебе,
Хлопця молодого!»

«Я ж тої слави
Та й повік не боюся,
Гей, з ким люблюся —
Не наговорюся!

Ой з ким люблюся —
Не наговорюся,
Гей, з ким кохаюсь —
Не нарозмовляюсь».

ОЙ ЧОМ НЕ ПРИЙШОВ

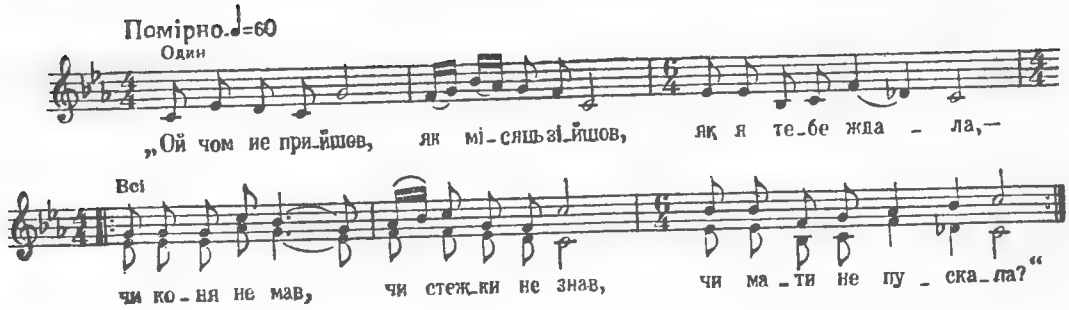

«Ой чом не прийшов,
Як місяць зійшов,
Як я тебе ждала,—
Чи коня не мав,
Чи стежки не знав,
Чи мати не пускала?» } *Двічі*

«І коня я мав,
І стежку я знав,
І мати пускала,—
Найменша сестра,
Бодай не зросла,
Сідельце сховала. } *Двічі*

Найменша сестра,
Бодай не зросла,
Сідельце сховала,
Найстарша сестра
Сідельце знайшла,
Коня осідлала. } *Двічі*

Найстарша сестра
Сідельце знайшла,
Коня осідлала:
«Ой їдь, братику,
До дівчиноньки,
Яка тебе ждала». } *Двічі*

ЧОГО-С НЕ ПРИЙШОВ

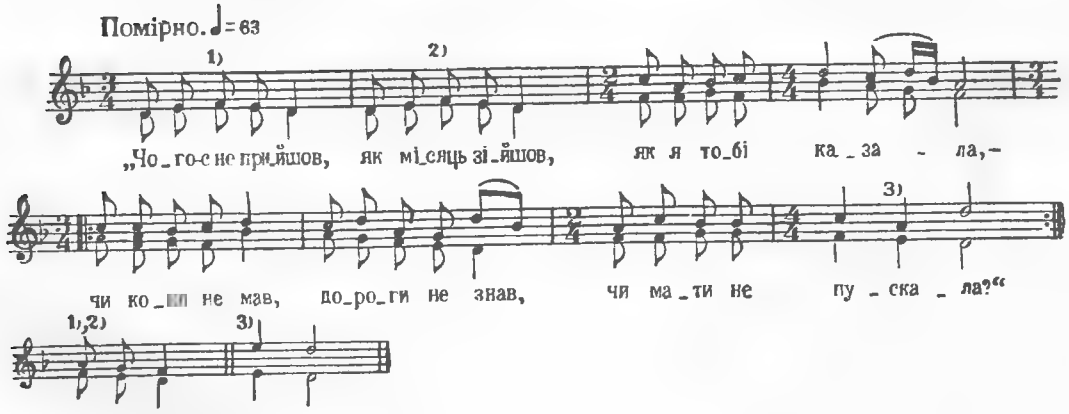

«Чого-с не прийшов,
Як місяць зійшов,
Як я тобі казала,—
Чи коня не мав,
Дороги не знав,
Чи мати не пускала?» } *Двічі*

«А я коня мав,
І дорогу знав,
Мати не спиняла.
Найменша сестра,
Бодай не зросла,
Сіделечко сховала. } *Двічі*

Найстарша сестра
Сідельце знайшла,
Коника осідлала:
«Їжджай, братику,
До миленької,
Бо вна буде чекала». } *Двічі*

Тече річечка
Невеличечка,
Схочу — перескочу.
Віддай же мене,
Моя матінко,
За кого я схочу. } *Двічі*

Віддала мене
Моя матуся
За діда старого,
Сказала мені
Шанувать його
Так, як молодого. } *Двічі*

ЧОМ ТИ НЕ ПРИЙШОВ

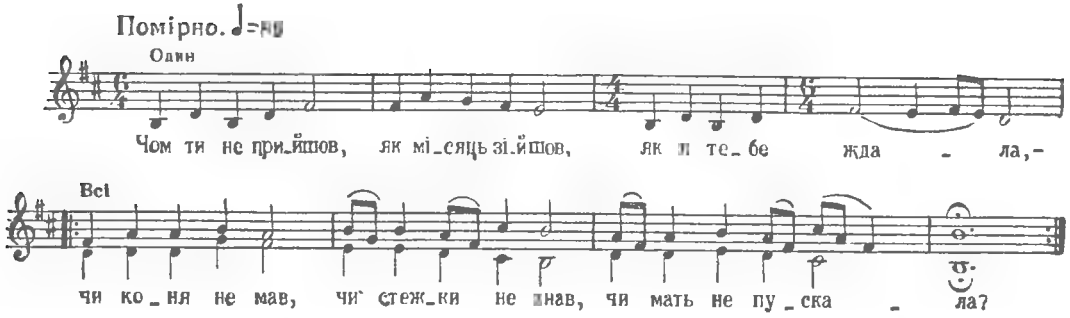

Чом ти не прийшов, як місяць зійшов,
Як я тебе ждала,—
Чи коня не мав, чи стежки не знав,
Чи мать не пускала? } *Двічі*

— І коня я мав, і стежку я знав
Ще й мати пускала,—
Найменша сестра (щоб не виросла!)
Сідельце сховала. } *Двічі*

Найменша сестра (щоб не виросла!)
Сідельце сховала,
Старшая сестра сідельце знайшла,
Коника сідлала. } *Двічі*

Старшая сестра сідельце знайшла,
Коника сідлала.
«Сідлай, поїжджай до любимої,
Щоб мати не знала». } *Двічі*

Тече річенька невеличенька,
Схочу — перескочу.
Ой оддай мене, моя матінко,
За кого я схочу. } *Двічі*

Як оддавала, нагадувала
В гостях не бувати,
Ой як же прийдеш, моя донечко,
То й вижену з хати. } *Двічі*

Терпіла я рік, терпіла і два,
Третій не стерпіла.
Учинилася зозулицею,
До неньки полетіла. } *Двічі*

Як прилетіла в вишневий садок
Та й стала кувати,
Своїй рідній ще й матусеньці
Жалю завдавати. } *Двічі*

Сидить матінка край віконечка,
Рушник вишиває,
Найстарший братик на подвір'ячку
Ружо заряжає. } *Двічі*

«Позволь же мені, моя матінко,
Зозуленьку вбити,
Бо вона кує, жалю завдає,
Я не хочу жити». } *Двічі*

«Не позволю, мій же синочку,
Цю зозулю вбити,
Бо вона кує, жалю завдає,
Я не можу жити». } *Двічі*

ЧОРНА ХМАРА

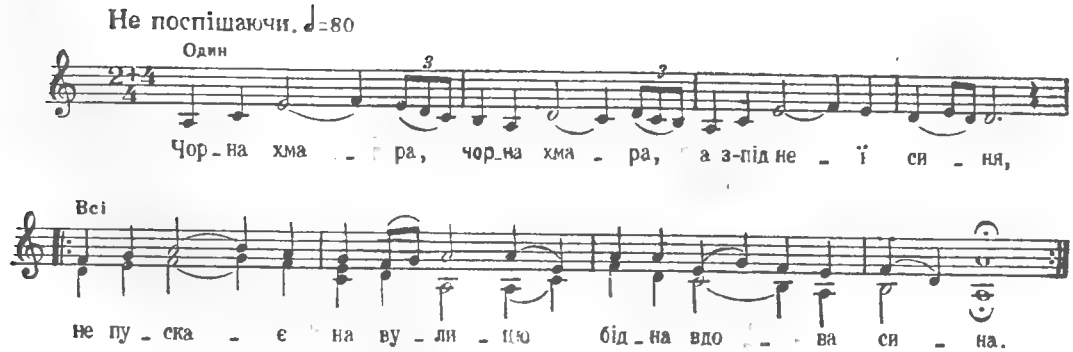

Чорна хмара, чорна хмара,
А з-під неї синя,
Не пускає на вулицю
Бідна вдова сина. } *Двічі*

Пусти, мати, пусти, мати,
Нехай погуляє,
Він ще хлопець молоденький.
Пароньки не має. } *Двічі*

Він ще хлопець молоденький,
Пароньки не має,
На край села, в тій вулиці
Дівчину кохає. } *Двічі*

Ой піду я в ліс по дрова
Там, де хлопці тешуть,
Ой стану й послухаю,
Що про мене брешуть. } *Двічі*

Нехай брешуть, нехай брешуть,
Нехай прибріхають,
А я, дівка молоденька,
Та ще й погуляю. } *Двічі*

ЧОМ ДУБ НЕ ЗЕЛЕНИЙ

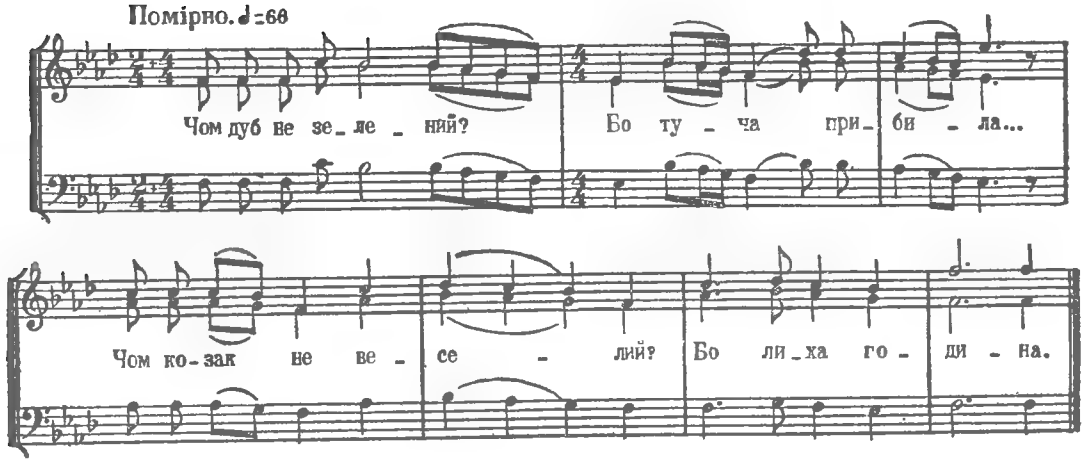

Чом дуб не зелений?
Бо туча прибила...
Чом козак не веселий?
Бо лиха година.

«Ой як мені жити,
Веселому бути?
Любив я дівчину,
Не можу забути.

Любив й дівчину —
Розраяли люди...
Мені, молодому,
Пароньки не буде.

Тільки ж мені пари,
Що оченьки карі,
Тільки й до любові,
Що чорнії брови.

Чорні брови маю
Та й не оженюся,
Піду до річеньки —
З жалю утоплюся».

«Не топись, козаче,
Бо душу загубиш,
Ходім повінчаймось,
Коли вірно любиш!»

ВИЙДУ Я НА ГОРУ

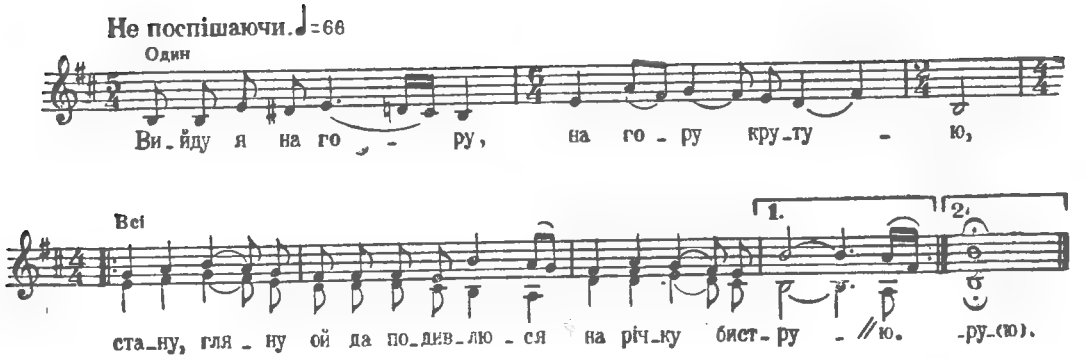

Вийду я на гору,
На гору крутую,
Стану, гляну ой да подивлюся
На річку биструю. } *Двічі*

Бистра річка шумить,
Щука-риба грає,
Як там козак ой да молоденький
Без пари гуляє. } *Двічі*

Тільки в нього пари,
Що оченьки карі,
Тільки в нього ой да розмовоньки,
Що чорні брівоньки. } *Двічі*

«Чорні брови маю,
То не журюся.
Піду з горя до синього моря —
В морі утоплюся» } *Двічі*

«Не топись, козаче,
Даром душу губиш,
Скажи, скажи щирую правдоньку,
Кого вельми любиш? } *Двічі*

«Я піду горою,
А ти долиною,
Ти зацвітеш, ой як повна рожа,
А я калиною». } *Двічі*

НА ГОРОДІ ВЕРБА РЯСНА

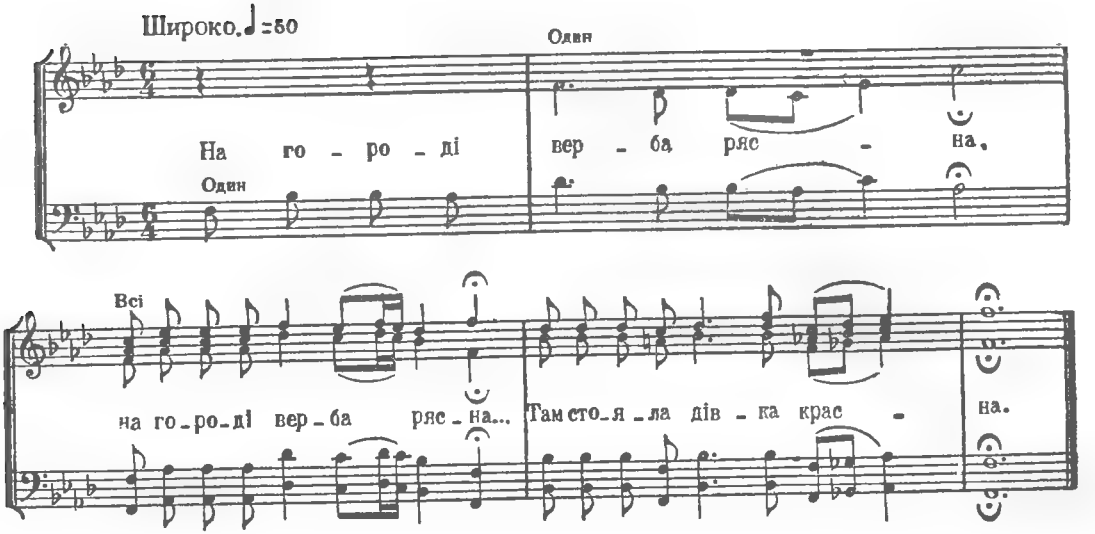

На городі верба рясна... (2)
Там стояла дівка красна.
Хорошая та вродлива, (2)
Її доля нещаслива.
Її доля нещаслива,— (2)
Нема того, що любила.
Нема його і не буде,— (2)
Розраяли вражі люди.
Розраяли, розсудили, (2)
Щоб ми в парі не ходили.
А ми в парі ходить будем, (2)
Дружка дружку любить будем.
Та підемо у лісочок, (2)
На жовтесенький пісочок.
Там сядемо, оддишемо, (2)
Дрібні листи напишемо,
Дрібні листи напишемо (2)
Та до батька одішлемо.

РОЗКОПАЙТЕ ГОРУ

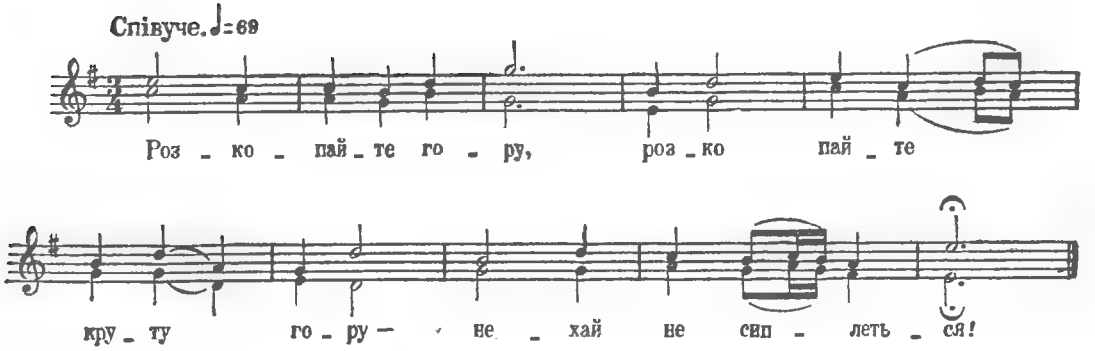

Розкопайте гору,
Розкопайте круту гору —
Нехай не сиплеться!

Нехай не сиплеться!..
Розведіте те кохання —
Нехай розійдеться!

Нехай розійдеться!..
Не розлучать батько й мати,
Ні два рідних брати!

ОЙ ЗА ТОКОМ, ЗА ТОКОМ

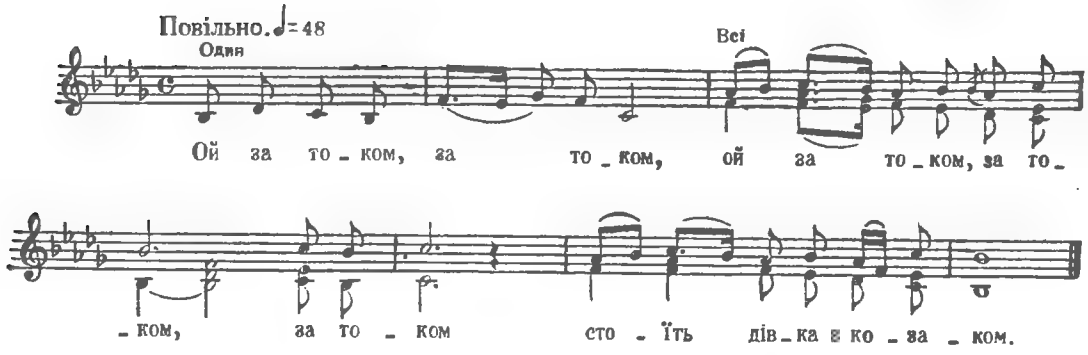

Ой за током, за током, (2)
За током
Стоїть дівка з козаком.

Стоїть дівка з козаком, (2)
З козаком,
Накрилася рукавом.

Накрилася обома, (2)
Обома,
Він цілує, обніма.

Він цілує, обніма, (2)
Обніма,
Коханою назива.

Коханая ти моя, (2)
Ти моя,
Викохав же тебе я.

Викохав же я тебе, (2)
Я тебе,
Ні для кого, для себе.

ЗА НАШИМИ ВОРОТАМИ ЧОРНА ХМАРА ВСТАЛА

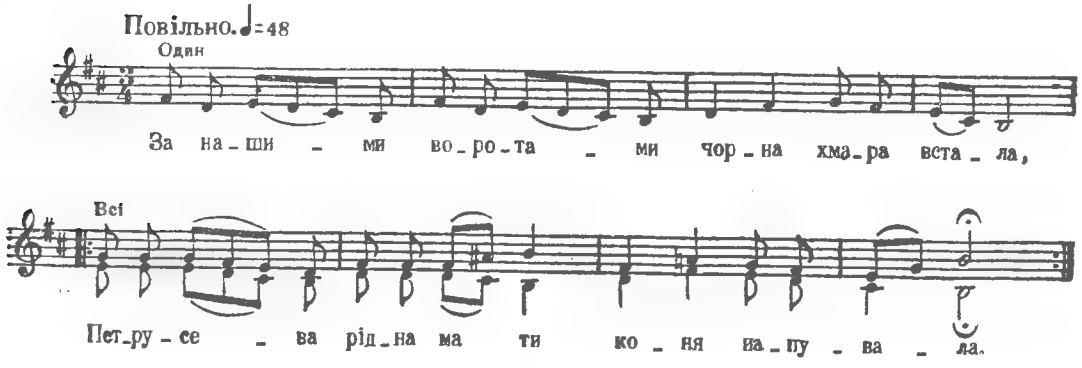

За нашими воротами
Чорна хмара встала,
Петрусева рідна мати
Коня напувала. } *Двічі*

Іде Петрусь дорогою
Черёз три садочки,
Сидить голуб на дубочку
Ще й три голубочки. } *Двічі*

А той кінь же води не п'є,
Він дорожку чує,
Як хто знає, хто видає,
Де Петрусь ночує. } *Двічі*

Голуб сивий, голуб сивий,
Голубка сивіша,
Батько милий, мати мила,
Дівчина миліша. } *Двічі*

А я з батьком посварюся,
Гріха наберуся,
З дівчиною вечір стою —
Не наговорюся. } *Двічі*

У ГОРОДІ НИВКА

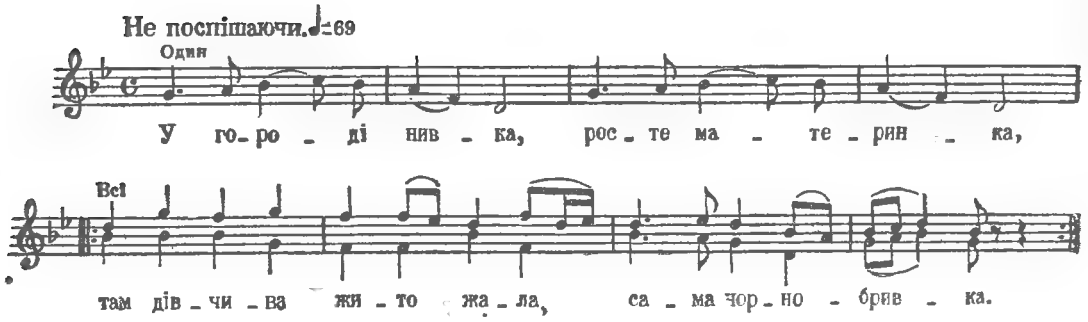

У городі нивка,
Росте материнка,
Там дівчина жито жала,
Сама чорнобривка. } *Двічі*

Мусив шапку зняти,
«Добрий день» сказати,
Дівка стала й одказала,—
Серденьком назвала. } *Двічі*

Жала вона, жала,
Сіла спочивати,
Ішов козак дорогою,
Мусив шапку зняти. } *Двічі*

Уже ж тая слава
По всім світі стала,
Що дівчина козаченька
Серденьком назвала. } *Двічі*

По всім світі стала
Ще й по городочку,
Що дівчина козаченьку
Вишила сорочку. } *Двічі*

ОЙ ПРИ ЛУЖКУ, ПРИ ЛУЖКУ

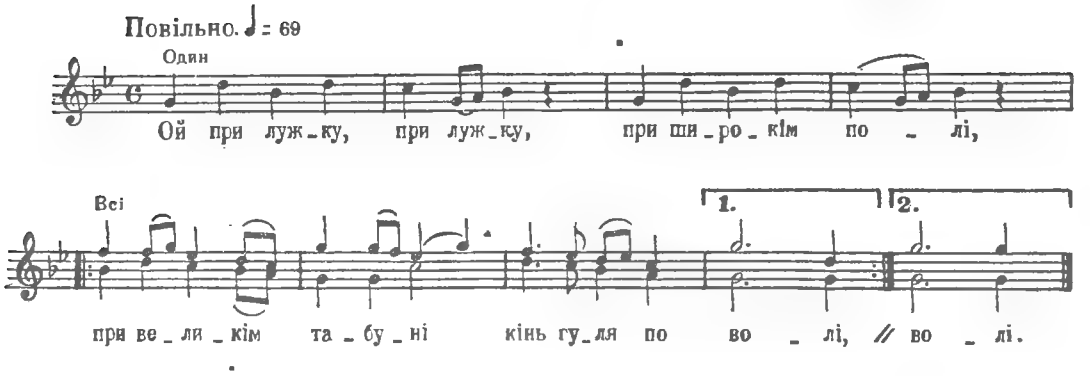

Ой при лужку, при лужку,
При широкім полі,
При великім табуні
Кінь гуля по волі. } *Двічі*

Кінь гуля по волі,
Солдат — по неволі...
Ой піймаю, загнуздаю
Шовковой уздою. } *Двічі*

Ой піймаю, загнуздаю
Шовковой уздою,
Вдарю шпорами під боки —
Кінь летить стрілою. } *Двічі*

«Ой лети, лети, мій коню,
Та й вихром несися,
Проти милої двора
Стойма становися! } *Двічі*

Стойма становися
Та вдар копитами,
Чи не вийде дівчинонька
З чорними бровами». } *Двічі*

Ой не вийшла дівчинонька,
Вийшла її мати:
«Здоров, здоров, любий зятю,
Пожалуй у хату!» } *Двічі*

«Я не хочу в хату,
Хочу у світлицю,
Розбуджу солодкий сон,
Красную дівицю!» } *Двічі*

Дівчинонька встала,
Свій сон розказала,
Правой ручкой обняла
Та й поцілувала. } *Двічі*

ОЙ ЗАЙШЛО СОНЦЕ, ОЙ ЗА ВІКОНЦЕ

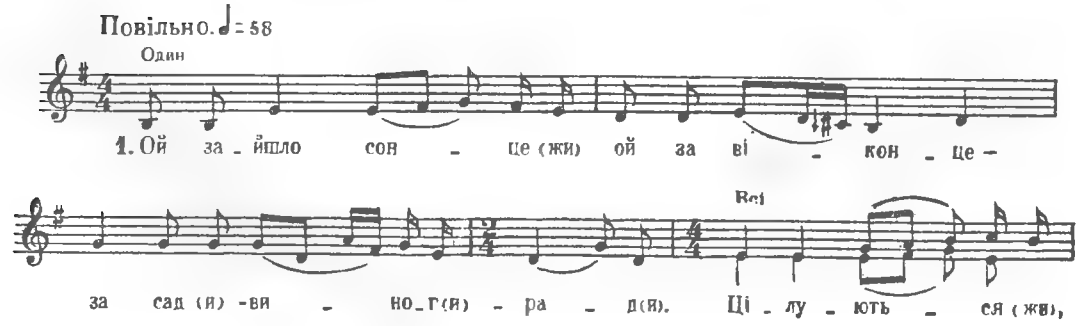

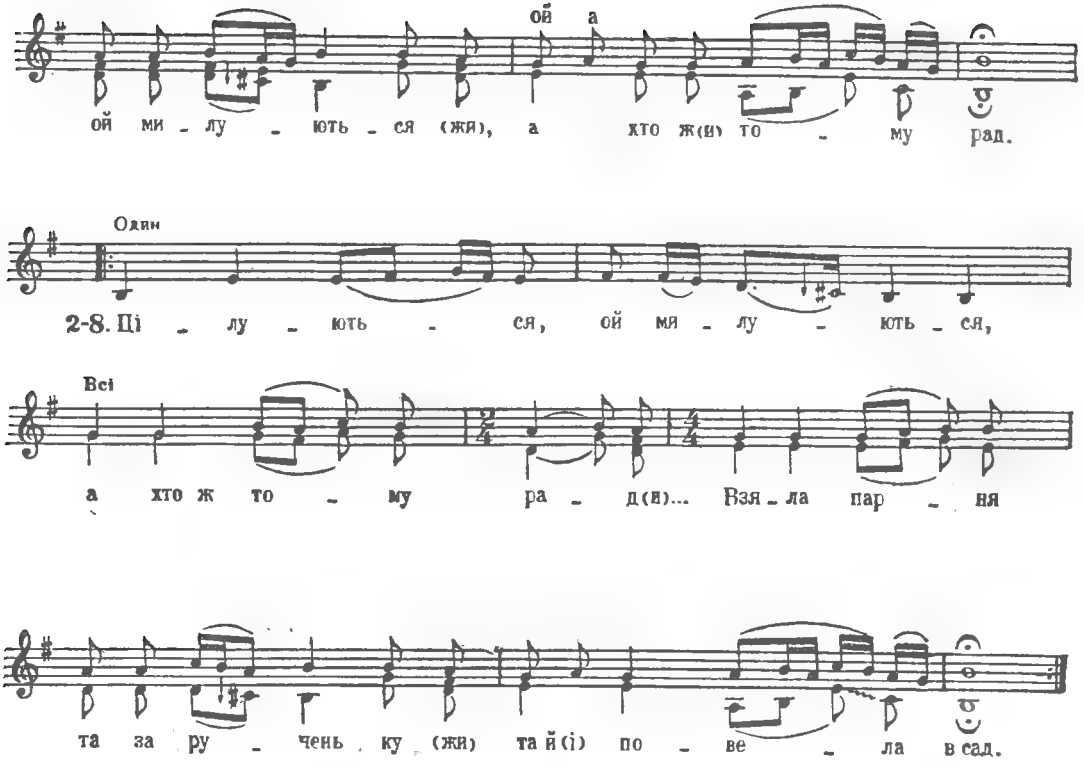

Ой зайшло сонце ой за віконце —
За сад-виноград.
Цілуються, ой милуються,
А хто ж тому рад.

Цілуються, ой милуються,
А хто ж тому рад...
Взяла парня та за рученьку
Та й повела в сад.

Ой взяла парня та за рученьку
Та й повела в сад,
Та й послала ой постіль білу
Й положила спать.

Та послала та постіль білу,
Положила спать,
Сама сіла на край постелі —
Зажурилася.

«Ой не журися, ой ти, дівчино,
Ти будеш моя.
Єсть у мене та бочка пива,
А друга вина.

Єсть у мене та бочка пива,
А друга — вина,
Єсть у мене та колясочка
Позолочена.

Ой а до тої та колясочки
Коник вороний,
А до того коня вороного
Парень молодий.

Ой а до того коня вороного
Парень молодой —
Тільки сісти та й поїхать
До тещі родной».

ЗА ТУМАНОМ НІЧОГО НЕ ВИДНО

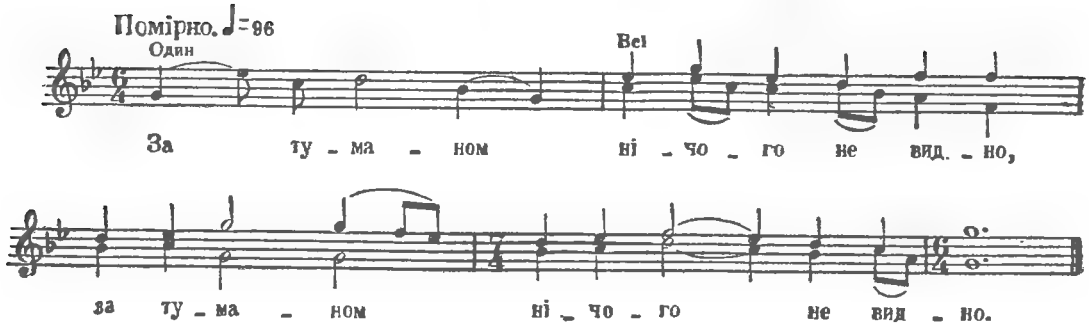

За туманом нічого не видно, (2)
Тільки видно дуба зеленого. (2)
Під тим дубом криниця стояла, (2)
Там дівчина воду набирала. (2)
Ах, втопила золоте відерце — (2)
Заболіло в дівчиноньки серце. (2)
«А хто ж моє відерце дістане, (2)
Той зо мною на рушничок стане». (2)
Обізвався козак молоденький: (2)
«А я твоє відерце достану (2)
І з тобою на рушничок стану». (2)

ОЙ НЕ ХОДИ, ТА РОЗКУДРЯВЧИК

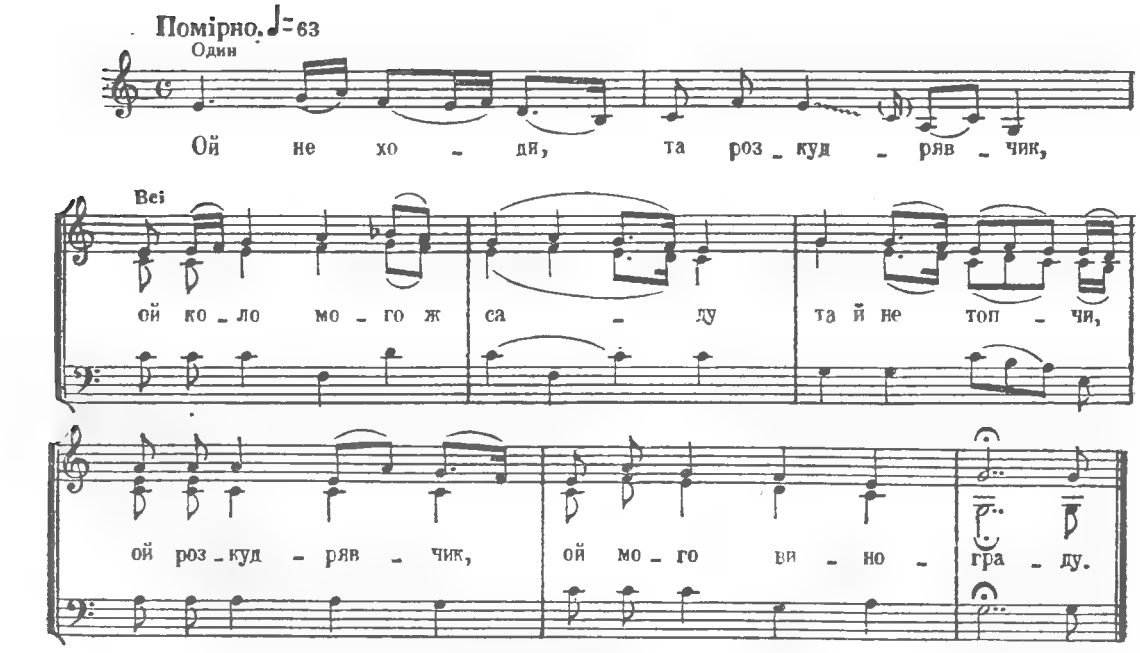

Ой не ходи, та розкудрявчик,
Ой коло мого ж саду
Та й ие топчи, ой розкудрявчик,
Ой мого винограду.

Не для тебе, та розкудрявчик,
Ой та я посадила,
А для того, ой посадила,
Ой кого я любила.

А для того, ой я садила,
Ой кого я любила,
Та для того, ой поливала,
Ой кого цілувала.

ОЙ НЕ ХОДИ, РОЗКУДРЯВЧИК

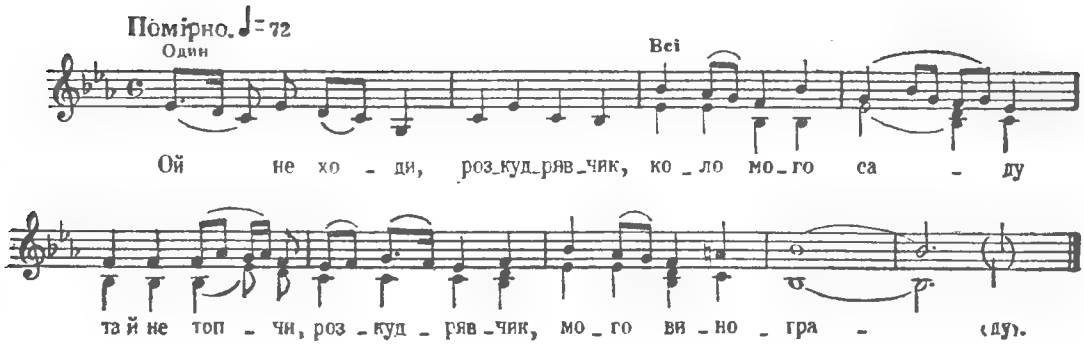

Ой не ходи, розкудрявчик,
Коло мого саду
Та й не топчи, розкудрявчик,
Мого винограду.

Не для тебе сад садила,
Сама поливала,
А для того поливала,
Кого цілувала.

Цілувала ж, милувала
Парня холостого,
Холостой ой парень-бурлака
Гіркий розбіяка.

Побив дівку, побив красну,
Побив понапрасно.
Стидно дівці, стидно красній
За ворота вийти.

Ой як вийду я за ворота —
Й очерет болота,
Ой як вийду за новії —
Травка зеленіє.

Ой як вийду за новії —
Травка зеленіє,
За тобою, козаченьку,
Моє серце мліє.

Ой хоть мліє, хоть не мліє,
Розвивайся, луже,
«Сватай мене, козаченьку,
Люблю тебе дуже».

«Ой якби ж ти, дівчинонько,
Трошки багатенька,
Взяв би тебе за рученьку —
Повів до батенька».

«Ой якби ж я, козаченьку,
Трошки багатенька,
Наплювала б я на тебе
Й на твого батенька».

ОЙ НЕ СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

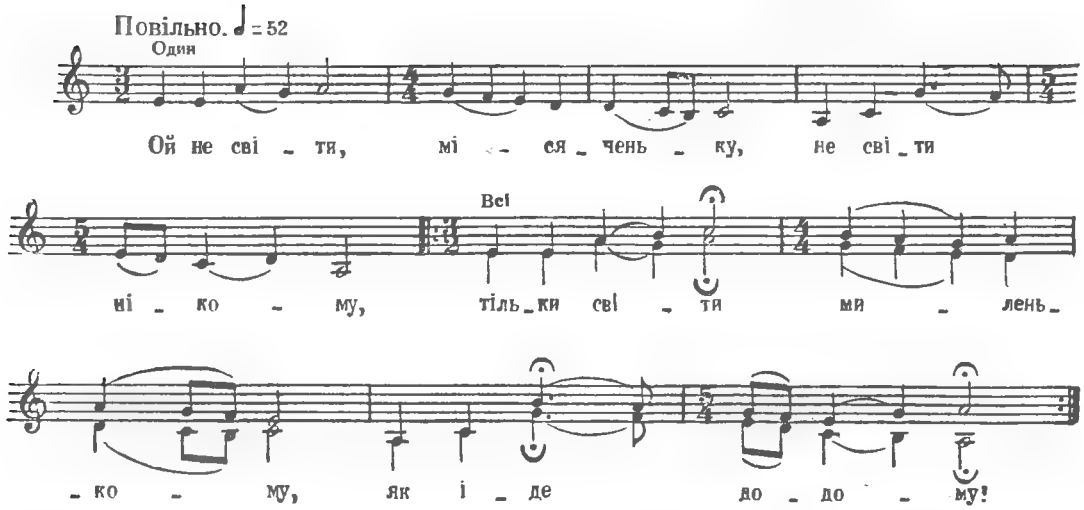

Ой не світи, місяченьку,
Не світи нікому,
Тільки світи миленькому,
Як іде додому! } *Двічі*

Світи йому ранесенько
Та й розганяй хмари,
А якщо він іншу має,
То зайди за хмари! } *Двічі*

Світив місяць, світив ясний
Та й зайшов за сіни,
А я, бідна, гірко плачу:
Зрадив мене милий! } *Двічі*

Ой хоч зрадив, хоч не зрадив,
Та він мене лише,
Нехай мої карі очі
На папері спише. } *Двічі*

ОЙ ПЕРЕПЕЛИЧКА, МАЛА-НЕВЕЛИЧКА

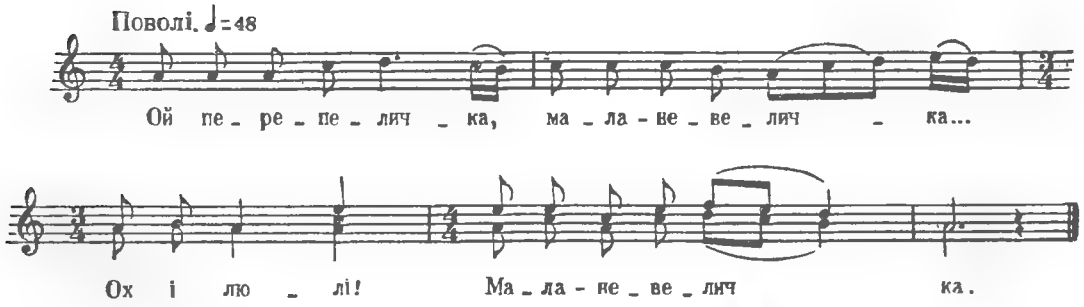

Ой перепеличка,
Мала-невеличка...
Ох і люлі!
Мала-невеличка.

По полю літає,
Комиш прогортає...
Ох і люлі!
Комиш прогортає.

Комиш прогортає,
Сокола шукає...
Ох і люлі!
Сокола шукає.

Ой соколе ясний,
Мій милий прекрасний...
Ох і люлі!
Мій милий прекрасний

Гордуєш ти мною,
Як вітер горою...
Ох і люлі!
Як вітер горою.

Як вітер горою,
Мороз долиною...
Ох і люлі!
Мороз долиною.

Мороз долиною,
Козак дівчиною...
Ох і люлі!
Козак дівчиною.

В МОЄМУ САДОЧКУ ЗЕЛЕНАЯ ВЕРБА

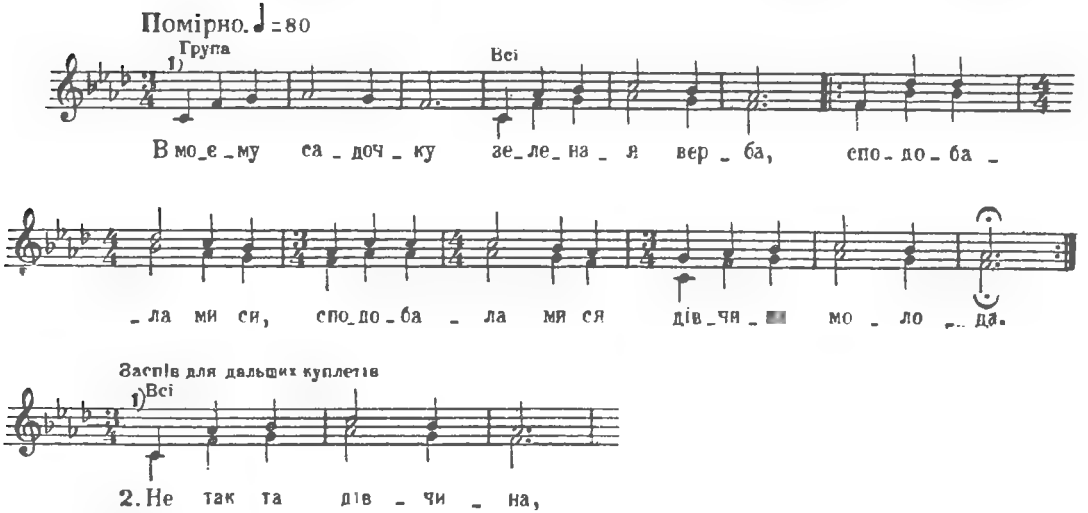

В моєму садочку
Зеленая верба,
Сподобала ми ся,
Сподобала ми ся
Дівчина молода.
Двічі

Рученьку подала,
Три рази вмлівала,
Бодай би я була.
Бодай би я була
Кохання не знала.
Двічі

Не так та дівчина,
Як її личенько,
Подай ми, дівчино,
Подай ми, серденько,
На коня рученьку.
Двічі

Яке ж то кохання
З вечора до рання?
Як сонечко сходить,
Як сонечко сходить,
Кохання розходить.
Двічі

ЧОМ ТИ, КОНЮ, ВОДИ НЕ П'ЄШ

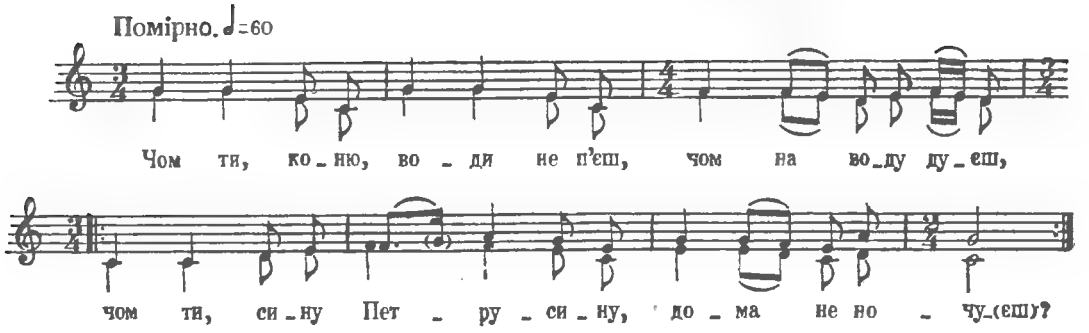

«Чом ти, коню, води не п'єш,
Чом на воду дуєш,
Чом ти, сину Петрусину,
Дома не ночуєш?» *Двічі*

«Як же мені, моя мати,
Дома ночувати? —
Темна нічка-петрівочка —
Ні з ким розмовляти. *Двічі*

Темна нічка-петрівочка —
Не можу заснути,
Сумне дівча, невеселе —
Не можу заснути. *Двічі*

Як не хочеш, дівчинонько,
Дружиною бути,
То дай мені таке зілля,
Щоб тя міг забути». *Двічі*

«Є у мене таке зілля
Близько перелазу,
Як нап'єшся, мій козаче,
Забудеш відразу». *Двічі*

ЧОМ ТИ, ГОРО, НЕ ОРАНА

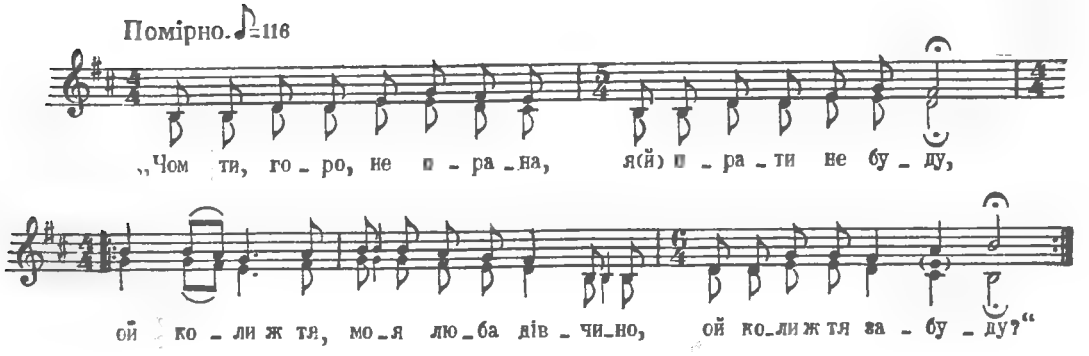

«Чом ти, горо, не орана,
Я орати не буду,
Ой коли ж тя, моя люба дівчино,
Ой коли ж тя забуду?» *Двічі*

«Ой забудеш, мій миленький,
Ой забудеш за мене,
Як ти вийдеш вечір під калину,
Та й зі мною не будеш». *Двічі*

«Ой на кого, моє дівча,
Ой на кого чекала?»
«Ой на тебе, мій миленький,
Ой на тебе чекала. *Двічі*

Ой на тебе, мій миленький,
Ой на тебе чекала,
Бо ти казав, що як прийде звістка,
То й піду за тебе». *Двічі*

«Ту хустину, що ти дала,
Я у бою не згубив,
Щоб ти, мила, мила, не казала,
Що тя вірно не любив. *Двічі*

Тоті гроші, що ти дала,
Я убогим дарував,
Щоби-с мила, мила, не казала,
Що тя вірно не кохав». *Двічі*

ОЙ ЗДОРОВ, ЗДОРОВ, ЧИ СКУЧИЛА ЗА МНОЮ

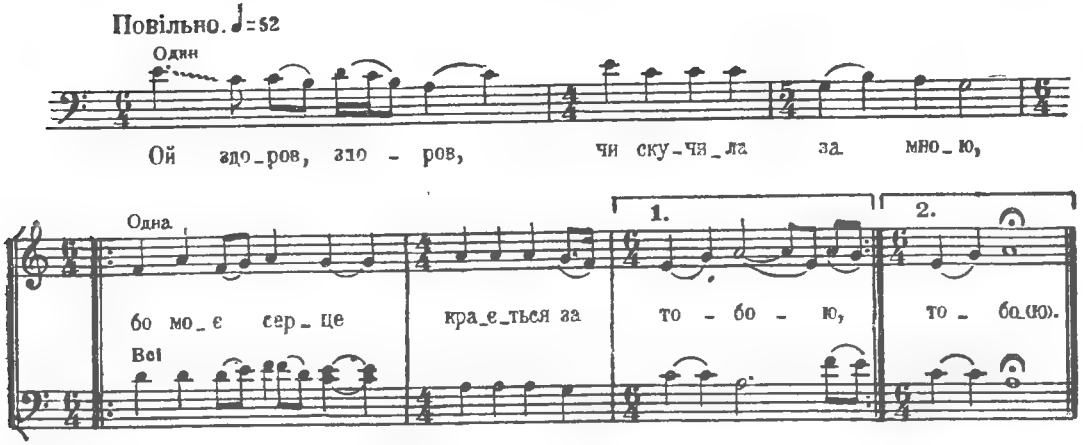

«Ой здоров, здоров,
Чи скучила за мною,
Бо моє серце
Крається за тобою». *Двічі*

«Нехай крається,
Бо мені та й байдуже:
Було б не любить
З першого разу дуже. *Двічі*

Ти мене любив,
Я в тобі кохалася,
Ти сів, поїхав,
Я сама осталася. } *Двічі*

Ти сів, поїхав
Яром та долиною,
Мене покинув
З малою дитиною». } *Двічі*

СВІТИТЬ МІСЯЦЬ, СВІТИТЬ ЯСНИЙ

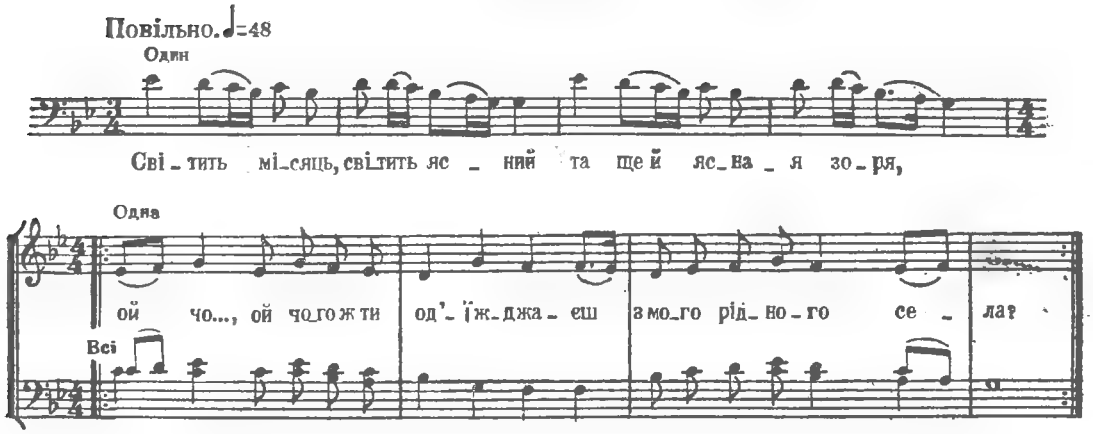

Світить місяць, світить ясний
Та ще й ясная зоря,
Ой чо..., ой чого ж ти од'їжджаєш
З мого рідного села? } *Двічі*

Од'їжджаю, моя мила,
На всесвітнюю війну,
Пере..., переночуй, мій миленький,
Хоч цю нічку зо мною! } *Двічі*

Ой рад би я, моя мила,
Хоч чотири ночувать,
Та бо..., та боюся, моя мила,
Щоб 'шелону не втерять. } *Двічі*

Ой сам же ти добре знаєш,
Що я й рано устаю,
Як за..., як запіють перші півні,
То й тебе розбуджу. } *Двічі*

Піють півні, піють другі,
А курочка сокоче,
Будить, будить мила миленького,
Він вставати не хоче. } *Двічі*

Вставай, милий, чорнобривий,
Годі тобі уже спать,
Бо вже, бо вже ж твої товариші
Всі на коніках сидять! } *Двічі*

ОЙ ВЕРБО, ВЕРБО

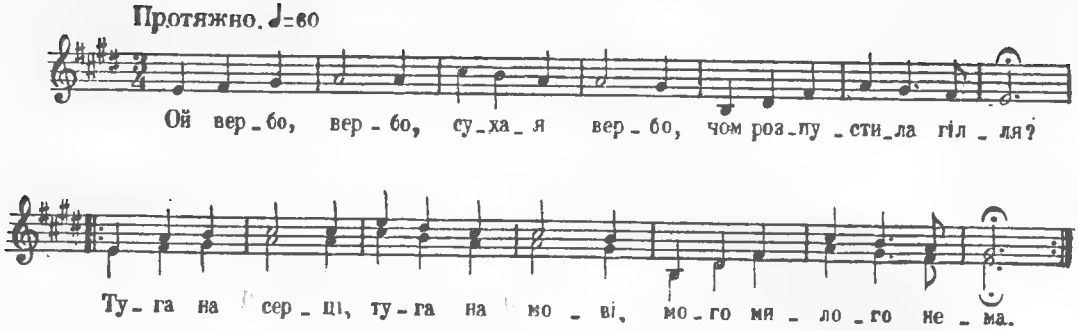

Ой вербо, вербо, сухая вербо,
Чом розпустила гілля?
Туга на серці, туга на мові, } *Двічі*
Мого милого нема.

Якби я мала крила пташині,
Якби я вміла літать,
То полетіла б я на край світа } *Двічі*
Свого милого шукать.

Ой сяду, сяду в вишневім саду
Та й стану пісню співать,
А вийде з хати старая мати } *Двічі*
Та й стане пісню слухать.

Ой що за пташка, що за пташина
В моєму саду співа?
Ой то дівчина чорнобривая } *Двічі*
Свого милого шука.

ЛЕТІЛА ЗОЗУЛЯ

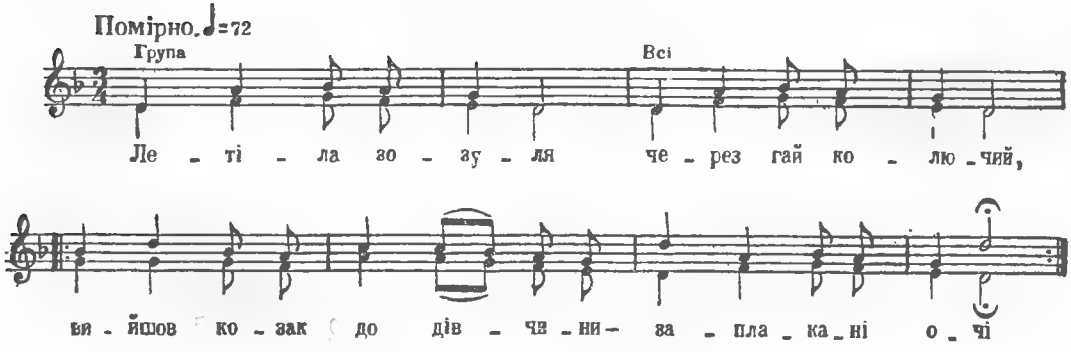

Летіла зозуля
Через гай колючий,
Вийшов козак до дівчини —
Заплакані очі. } *Двічі*

Як прийшов додому,
Не каже нікому,
Ой сів собі кінець столу —
Підперся рукою. } *Двічі*

Його мати ходить,
Білі руки ломить.
«Ой сину мій, єдинаку,
Чом ти не говориш? } *Двічі*

Чи ти, сину, спився,
Чи з дороги збився,
Чи ти в тої чорнявої
Отрути напився?» } *Двічі*

«Я, мамцю, не спився,
З дороги не збився,
Тільки в тої чорнявої
Отрути напився. } *Двічі*

Бодай тії чари
Та й з полиці впали,
Вони ж мене, молодого,
Із світа зігнали». } *Двічі*

Ой у полі жито
Копитами збито,
Під білою березою
Лежить козак вбитий. } *Двічі*

Ой убито, вбито,
Занесено в жито,
Чорним шовком-китайкою
Личенько покрито. } *Двічі*

Як прийшла дівчина
З чорними очима,
Підійняла китаєчку
Та й заголосила. } *Двічі*

Як прийшла другая,
Та й та не такая:
Підійняла китаєчку
Та й поцілувала. } *Двічі*

Ой як вийшла третя
Та й з нової хати,
Підійняла китаєчку
Та й стала казати. } *Двічі*

Та й стала казати
Та ще й говорити:
«Було б тобі, вражий сину,
Нас трьох не любити». } *Двічі*

Ой одна любила,
А друга кохала,
А третяя коханая
Чари зготувала. } *Двічі*

ОЙ НА ГОРІ, НА ГОРІ

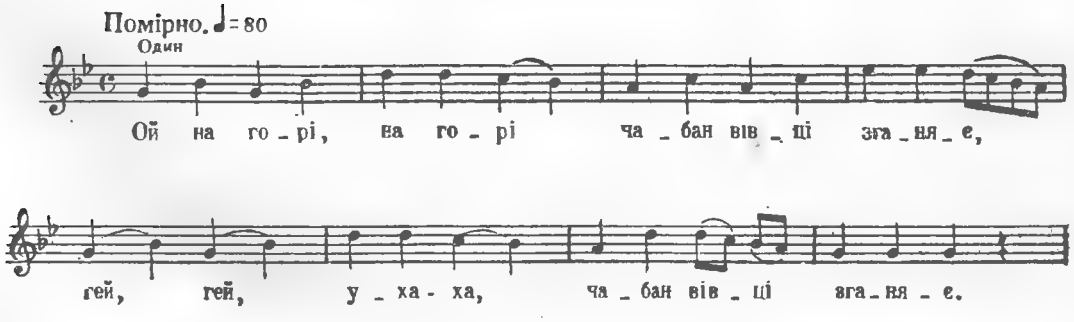

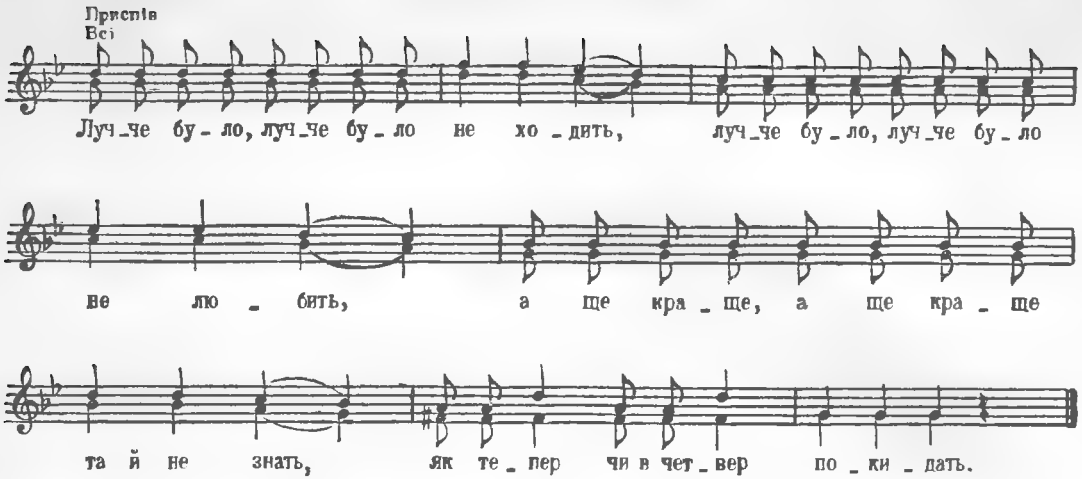

Ой на горі, на горі
Чабан вівці зганяє,
Гей, гей, уха-ха,
Чабан вівці зганяє.

Приспів:

Лучче було, лучче було не ходить,
Лучче було, лучче було не любить,
А ще краще, а ще краще та й не знать,
Як тепер чи в четвер покидать.

Чабан вівці зганяє,
З усіми ся прощає,
Гей, гей, уха-ха,
З усіми ся прощає.

Приспів.
А я хлопець молодий,
Ще до того військовий,
Гей, гей, уха-ха,
Ще до того військовий.

Приспів.

КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

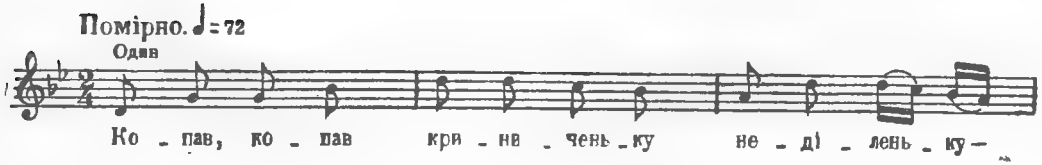

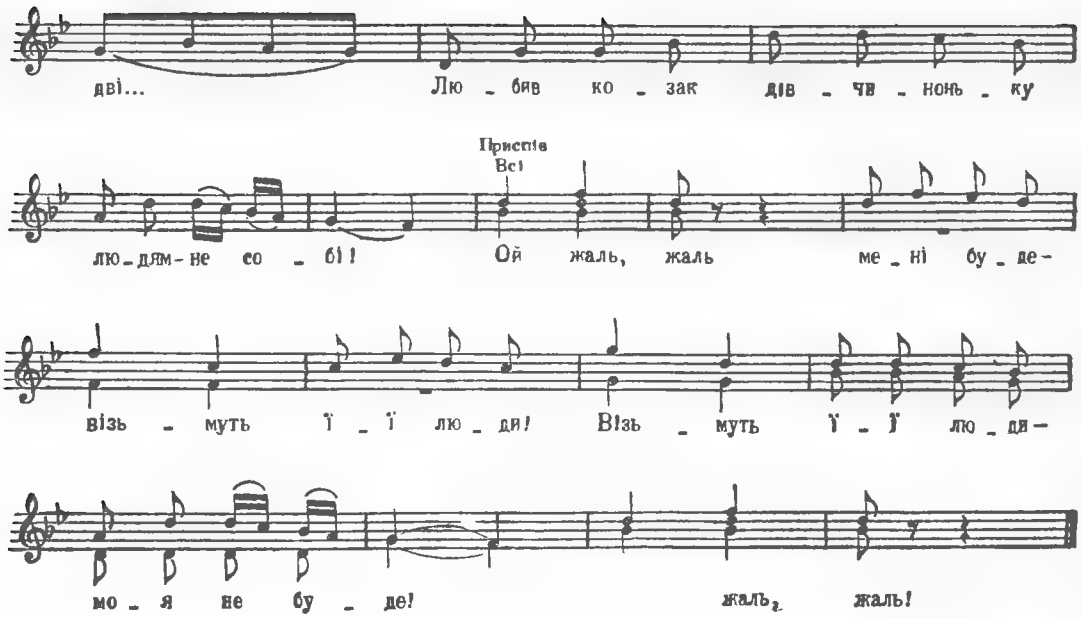

Копав, копав криниченьку
Неділеньку-дві...
Любив козак дівчиноньку
Людям — не собі!

Приспів.

Ой жаль, жаль
Мені буде —
Візьмуть її люди!
Візьмуть її люди —
Моя не буде!
Ой жаль, жаль!

А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють...
А вже тую дівчиноньку
До шлюбу ведуть.

Приспів:

Один веде за рученьку,
Другий — за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче —
Любив, та не взяв!

Приспів:

V. ПРО ЖІНОЧУ ДОЛЮ

ВІТЕР ВІЄ

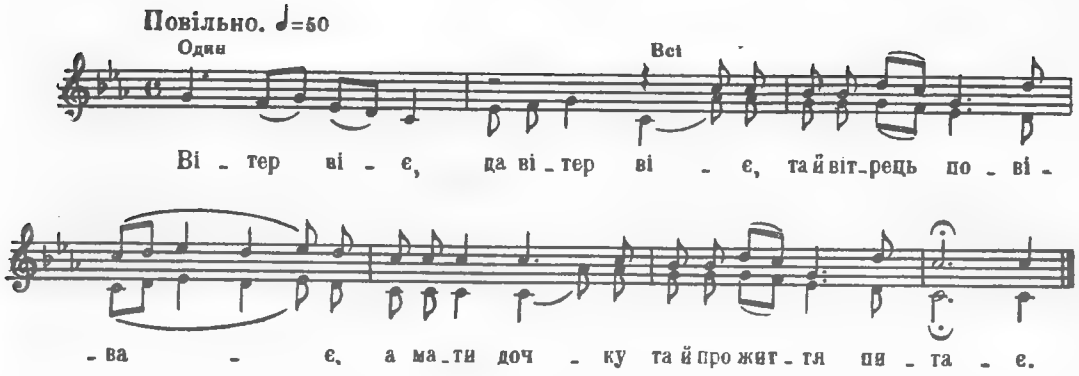

Вітер віє, да вітер віє,
Та й вітрець повіває,
А мати дочку та й про життя питає.

Спитай, мати, да спитай, мати,
Та й сивого утяти,
Ой сиве утя та й у морі ночує.

Сиве утя, та й сиве утя
Та й у морі ночує,
Та й воно ж моє усе горенько чує.

Перше горе, та й перше горе
Та й свекруха лихая,
А друге горе та й дитина малая.

Третє горе та й третє горе,
Що мій милий ревнивий,
Ой що він їде да й у поле орати.

Що він їде, да що він їде
Да й у поле орати,
А мене бере да й воли поганяти.

Правой ручкой, ой правой ручкой
Да й воли поганяю,
А лівой ручкой да й сльози утираю

Ой гей, воли, да ой гей, воли,
Да сірі половії,
Ой да минають, ой літа молодії.

ОЙ З-ЗА ГОРИ

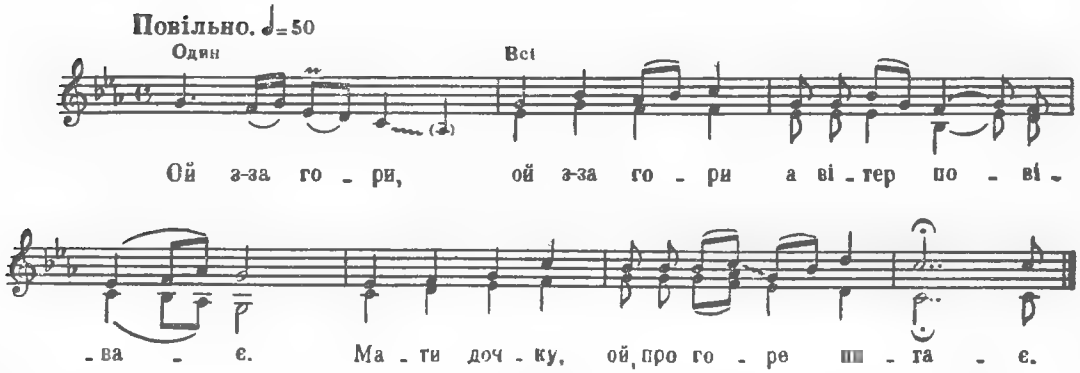

Ой з-за гори, ой з-за гори
А вітер повіває.
Мати дочку, ой про горе питає:

«Скажи, дочко, скажи, дочко,
Ой яке тобі горе?»
«Спитай, мати, ой, сірого вутяти.

Сіре вутя, ой сіре вутя,
Ой на морі ночує,
Воно ж моє усе горенько чує.

Перве горе, перве горе —
Ой дитина малая;
Друге горе — ой, свекруха лихая.

Третє горе, третє горе —
Ой чужая країна,
Попалася, ой, невірна дружина.

Що сам їде, що сам їде,
Ой у поле орати,
Мене ж бере, ой, воли поганяти.

Я правою, я правою,
Ой воли поганяю,
А лівою, ой, сльози витираю».

ОЙ З-ЗА ГОРИ

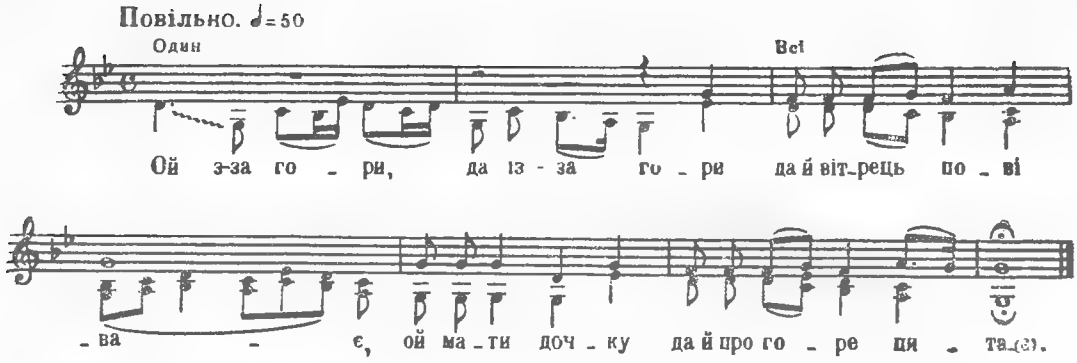

Ой з-за гори, да із-за гори
Да й вітрець повіває,
Ой мати дочку да й про горе питає.

«Спитай, мати, ой, спитай, мати,
Да й сірого утяти,
Ой сіре утя да й на морі ночує.

Сіре утя, да й сіре утя
Да й на морі ночує,
Ой воно ж моє усе горенько чує.

Перше горе, ой, перше горе,
Що дитина малая,
Ой друге горе, що свекруха лихая.

Третє горе, ой, третє горе,
Що мій милий ревнивий,
Ой що він їде да й у поле орати.

Що він їде, да що він їде
Да й у поле орати,
А мене бере да й воли поганяти.

Правой ручкой, ой, правой ручкой
Да й воли поганяю.
А лівой ручкой да й сльози утираю.

Ой гей, воли, да ой гей, воли,
Да сірі половії,
Ой да минають, ой літа молодії».

ІЗ-ЗА ГОРИ ТА ВІТЕР ПОВІВАЄ

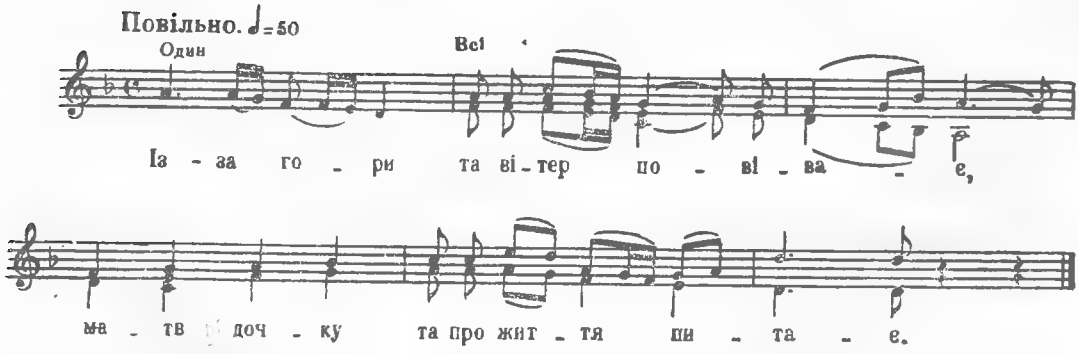

Із-за гори та вітер повіває,
Мати дочку та про життя питає.

«Спитай, мати, ой, сірого утяти,
Сіре утя, ой, на морі ночує.

Сіре утя та й на морі ночує,
Воно ж моє та й все горенько чує.

Перве горе — ой, свекруха лихая,
Друге ж горе — ой, дитина малая.

Друге ж горе — ой, дитина малая,
Третє ж горе — ой, мій милий ревнивий.

А сам їде, ой, у поле орати,
Мене ж бере та й волів поганяти.

Ой, а воли ж та сірі круторогі,
Вже ж пропало, ой, личко й чорні брови.

Ой, а воли та сірі половії,
Ой пропали ж та літа молодії».

ДА Й ВІТРЕЦЬ ПОВІВАЄ

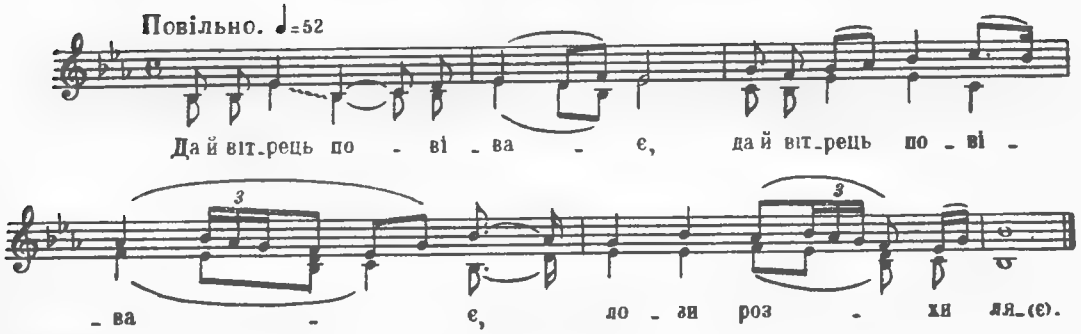

Да й вітрець повіває, (2)
Лози розхиляє.

Та й лози розхиляє, (2)
Батько й дочку лає.

Та батько дочку лає, (2)
Гулять не пускає.

А ненька горе знає, (2)
Гулять посилає:

«Та гуляй, доню, гуляй, (2)
Поки й молода,

Бо як стара станеш — (2)
Гулять перестанеш».

Та й гуляла, гуляла, (2)
Ненька й не спиняла,

А тепер зупинила (2)
Невірна дружина.

Та й невірна дружина, (2)
Маленька дитина.

Да бодай украдуся (2)
Та й нагуляюся.

Да бодай гороньками, (2)
Якби з парубками.

ПОСІЮ Я РОЖУ

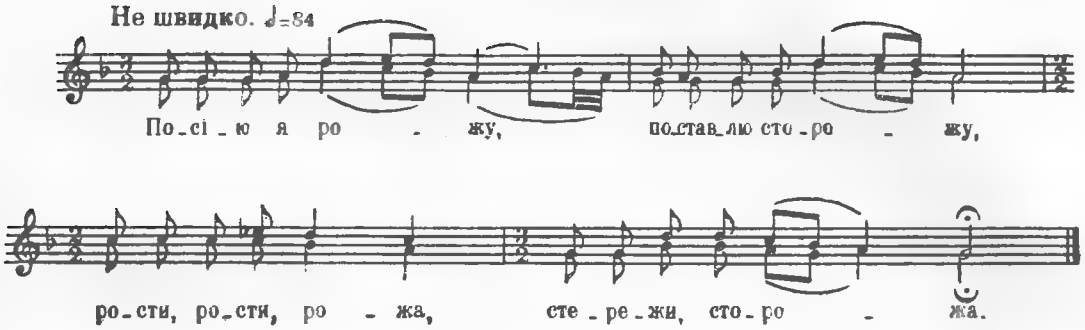

Посію я рожу, поставлю сторожу,
Рости, рости, рожа, стережи, сторожа.

Вітер повіває, рожу розстилає,
Мати дочку лає, гулять не пускає.

Мати дочку лає, гулять не пускає:
«Гуляй, гуляй, доню, покіль молодою;

Гуляй, гуляй, доню, покіль молодою,
Як старая станеш — гулять перестанеш»

Гуляла, гуляла — мати не впиняла,
Тепер упинила лихая година.

Тепер упинила лихая година,
Лихая година, невірна дружина.

Невірна дружина, малая дитина,
Зсушила, знудила невірна дружина.

ОЙ НА ГОРІ СУХО, СУХО

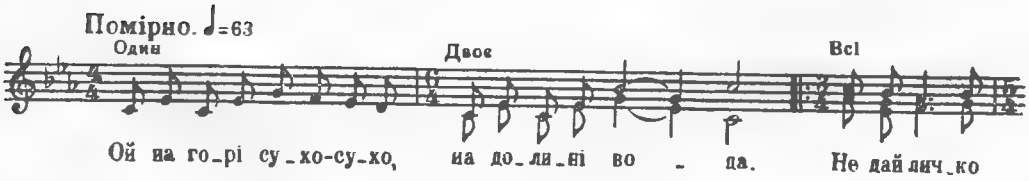

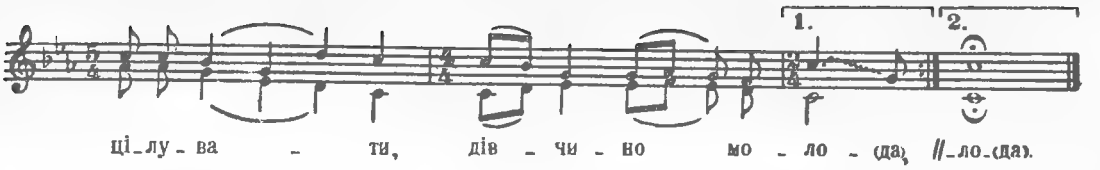

Ой на горі сухо-сухо,
На долині вода.
Не дай личко цілувати,
Дівчино молода. } *Двічі*

Не дай личко цілувати,
Щоб з розуму звести;
Не дай свої русі коси
Без музик розплести. } *Двічі*

А в неділю рано-рано
Музики заграли,
Як два брати рідній сестрі
Коси розплітали. } *Двічі*

А старший брат розплітає,
Молодший питає:
«Ой що наша єдиниця
У світі думає?» } *Двічі*

«Що думаю, мій братику,
Те робити буду:
Дає батько за нелюба —
З ким и жити буду? } *Двічі*

Перев'яжу я головку
Шовковим платочком,
Перекажу до родини
Сивим соколочком } *Двічі*

А той шовковий платочок
Головки не зв'яже,
А той сокіл не говоре,
Правдоньки не скаже». } *Двічі*

ОЙ ПІДУ Я, ПІДУ Я

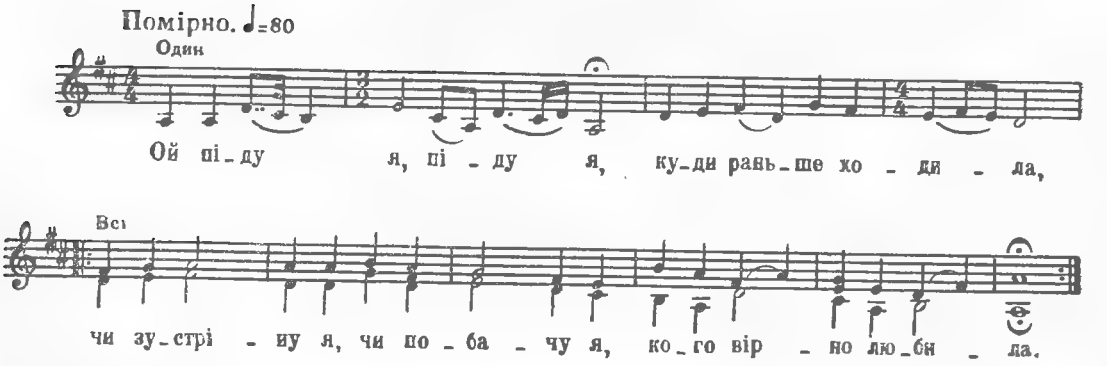

Ой піду я, піду я,
Куди раньше ходила,
Чи зустріну я, чи побачу я,
Кого вірно любила? } *Двічі*

Ой піду я до броду
По холодную воду,
«Ой скажіть мені, люди добрії,
Чи хороша на вроду? } *Двічі*

«Ти на вроду хороша,
І на личку біленька,
За лихим мужем, за нелюбом
Та й лихая твоя доля». } *Двічі*

«Ой коли б я знала.
Що замужем буде горе,
Розчесала б я русу косу
Та й сиділа б дома». } *Двічі*

Соловейко щебече,
А зозуленька кує,
«Ой скажіть мені, люди добрії,
Де мій милий ночує?
Двічі

Як ночує він в дорозі,
То поможи йому, боже,
Як у дівчини та розлучниці,
То скарай його, боже».
Двічі

ОЙ ПІДУ Я, ПІДУ Я

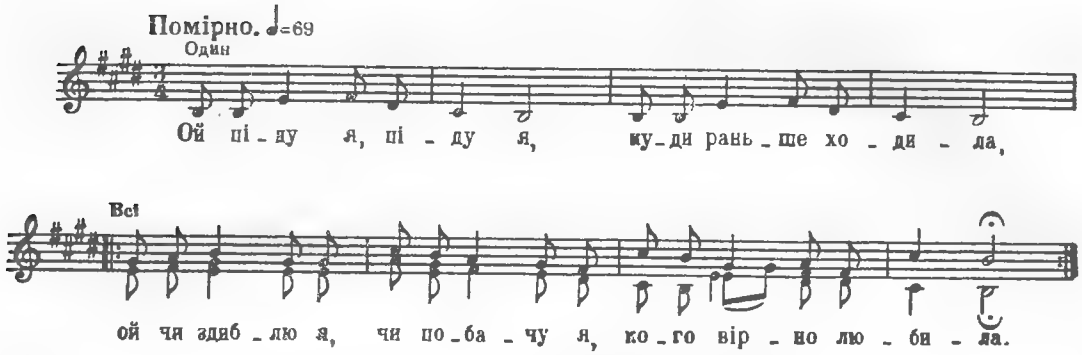

Ой піду я, піду я,
Куди раньше ходила,
Ой чи здиблю я, чи побачу я,
Кого вірно любила?
Двічі

Ой піду я до броду
По холодную воду,
— Ой скажіть мені, люди добрії,
Чи хороша на вроду?
Двічі

— І на вроду хороша,
Й на личеньку пригожа,
За лихим мужем та за нелюбом
Та й лиха моя доля.
Двічі

Соловейко щебече,
А зозуленька кує,
— Ой скажіть мені, люди добрії,
Де мій милий ночує?
Двічі

Як у полі ночує,
Поможи йому, боже,
Як у дівчини на кроватушці,
То скарай його, боже.
Двічі

Ой якби ж я була знала,
Та що замужем горе,
Розчесала б я та русу косу
Та й сиділа б удома.
Двічі

ОЙ МАЛА Я ДОЧКУ

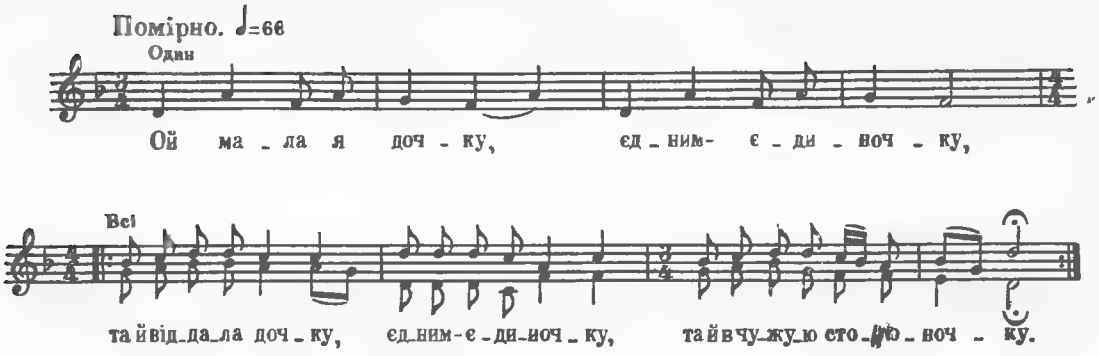

Ой мала я дочку
Єдним-єдиночку,
Та й віддала дочку, єдним-єдиночку,
Та й в чужую стороночку. } *Двічі*

А як віддавала,
То й наказувала,
Щоб ти, моя дочко, єдним-єдиночко,
Сім літ дома не бувала. } *Двічі*

А я, молоденька,
Цього не стерпіла,
Перетворилася в сірую зозульку
Та й додому прилетіла. } *Двічі*

А як прилетіла,
На вишеньку сіла,
Ой на тій вишеньці, на тій черешеньці,
Де з миленьким говорила. } *Двічі*

Ой виходить батько
З нової кімнати,
Та й виламав гілку, та й вирубав палку—
Став зозулю проганяти: } *Двічі*

«Як ти зозуленька,
То йди в сад кувати,
Як ти ж моя дочка, єдним-єдиночка,—
Прошу тебе до кімнати». } *Двічі*

«Ой не піду, батьку,
До твої кімнати.
Було б мене, батьку, ріднесенький татку,
За нелюба не давати. } *Двічі*

А в нелюба губа
Гірше полиночку,
А в мого милого губки солоденькі
Ще й солодші від медочку». } *Двічі*

ТЕЧЕ РІЧКА З ПОДВІР'ЯЧКА

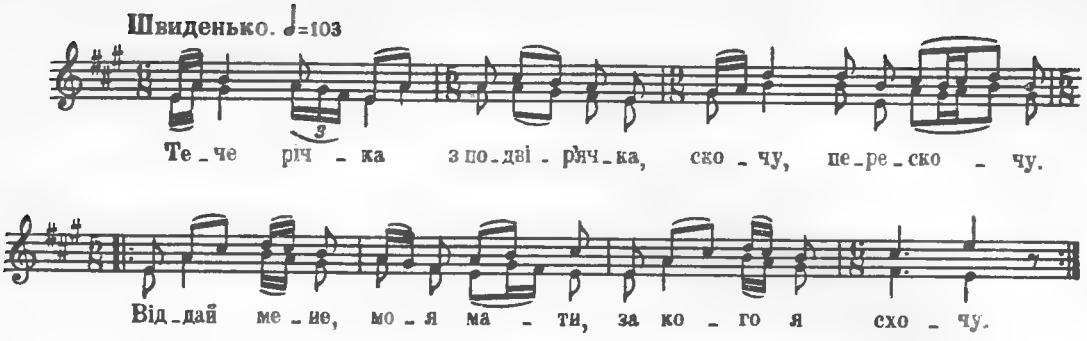

Тече річка з подвір'ячка,
Скочу, перескочу.
Віддай мене, моя мати,
За кого я схочу. } *Двічі*

Та віддала мене мати
Заміж за старого,
Заставляє шанувати
Так, як молодого. } *Двічі*

Й шанувала, шанувала,
Й шанувати мушу,
Рано й вечір прошу бога:
«Прийми його душу!» } *Двічі*

КОТИЛАСЯ ГОРОШИНА

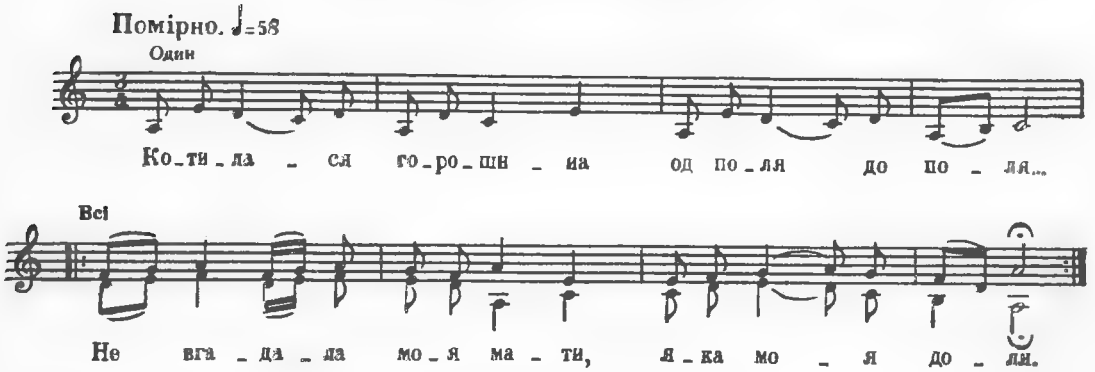

Котилася горошина
Од поля до поля...
Не вгадала моя мати,
Яка моя доля. } *Двічі*

Мене мати милувала,
Гулять не пускала,
Молодцями вибирала.—
За нелюба дала. } *Двічі*

А в нелюба гірка губа —
Гірше полиноньку,
Зсушив, зжалив ще й зпечалив } *Двічі*
Мою головоньку.

Зсушив, зжалив ще й зпечалив,
Як вітер билину,
Ніхто ж мене не пригорне, } *Двічі*
Бідну сиротину.

Не пригорне мене батько,
Не пригорне мати,
І той мене не пригорне, } *Двічі*
Що думає брати.

КОТИЛАСЯ ГОРОШИНА

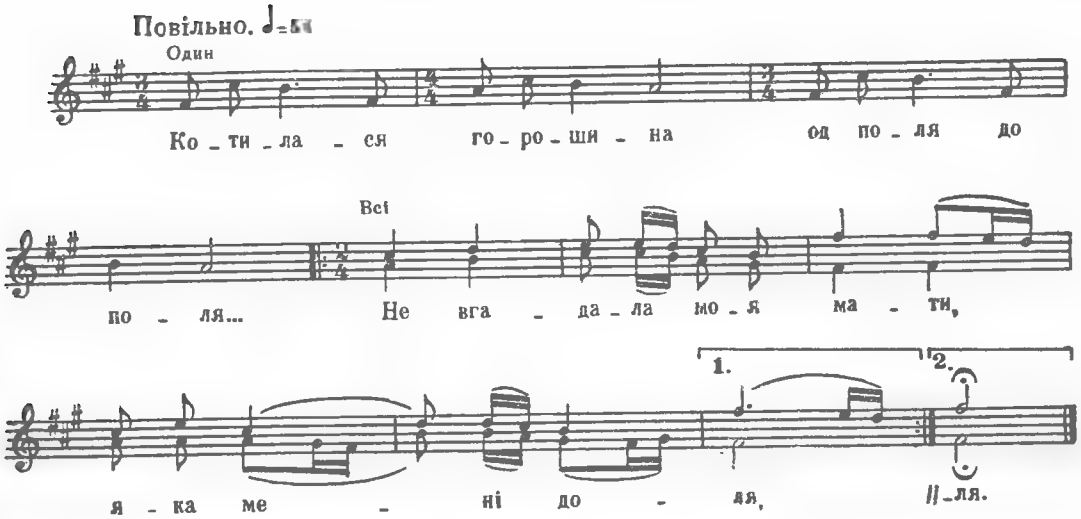

Котилася горошина
Од поля до поля...
Не вгадала моя мати, } *Двічі*
Яка мені доля.

Мене мати молодую
Гулять не пускала,
Молодцями вибирала, } *Двічі*
За нелюба дала.

А в нелюба гірка губа,
Гірше полиночку.
Сушить, в'ялить ще й печалить } *Двічі*
Мою головочку.

НА ПОТОЧКУ-М ПРАЛА

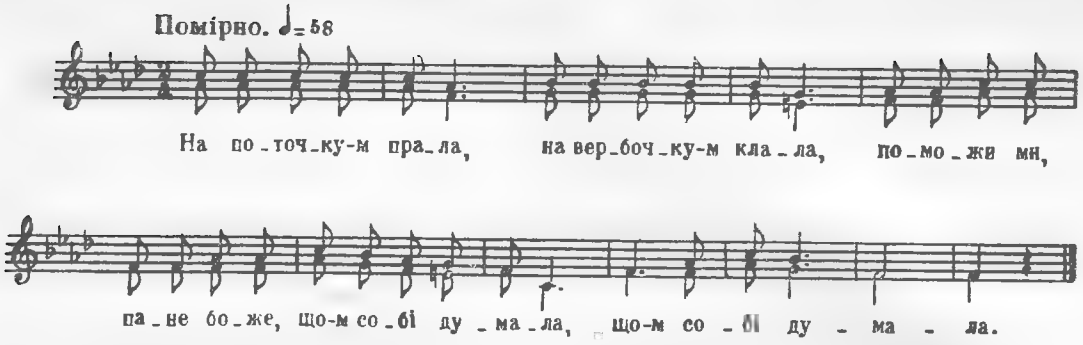

На поточку-м прала,
На вербочку-м клала,
Поможи ми, пане боже,
Що-м собі думала. (2)

Я собі думала
Хлопця молодого,
А мене оддали
За діда старого. (2)

Єк ми оддавали,
То так ми казали:
«Аби-с, моя доню,
Діда честовала». (2)

Я діда честую,
Честовати мушу,
Поможи ми, пане боже,
Вирви з діда душу! (2)

Вирви з діда душу
Та й завісь на грушу,
Аби старим знати,
Єк молоду брати. (2)

На поточку-м прала,
На вербочку-м клала,
Поможи ми, пане боже,
Що-м собі думала. (2)

ОЙ НА ГОРІ, НА КРУТІЙ

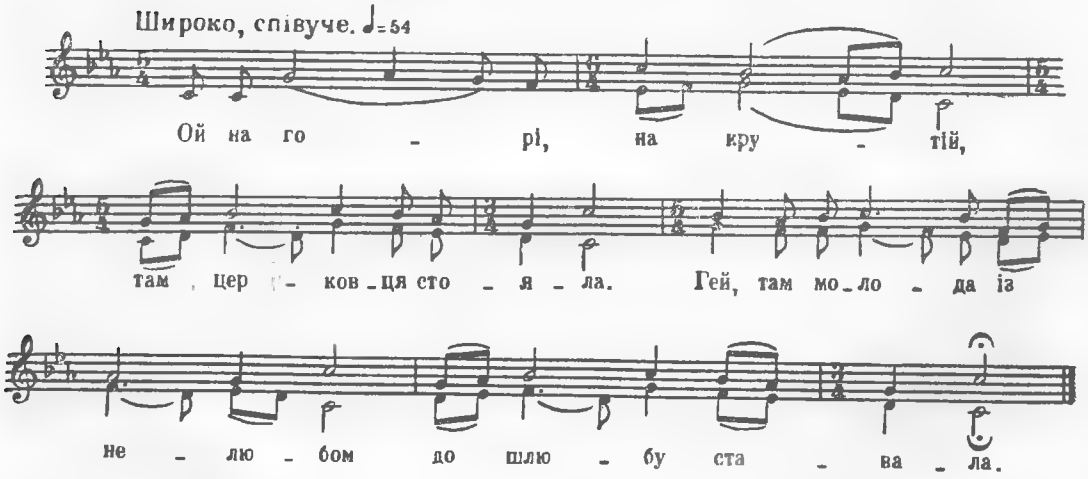

Ой на горі, на крутій,
Там церковця стояла.
Гей, там молода із нелюбом
До шлюбу ставала.

Шумлять верби в кінці греблі,
Що я насадила,
Гей, нема того вже на світі,
Що я полюбила.

КОСИВ КОЗАК СІНО

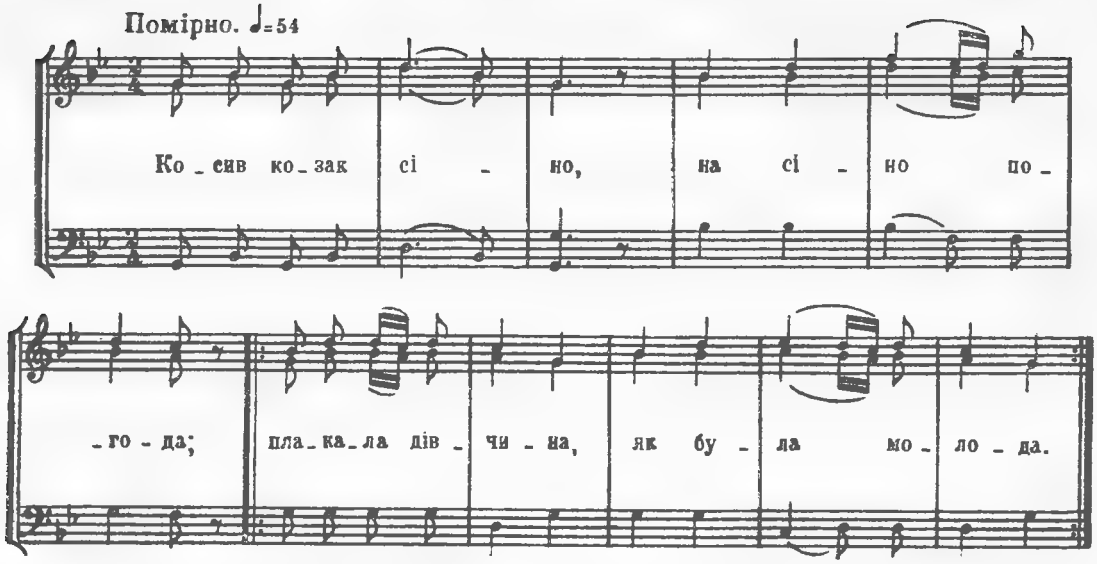

Косив козак сіно,
На сіно погода;
Плакала дівчина,
Як була молода. } *Двічі*

Плакала, ридала,
З личенька змарніла;
Видно по дівчині:
Віночка жаліла. } *Двічі*

Не жаль мені вінка,
А жаль мені речі:
Розпустила косу —
Застелила плечі. } *Двічі*

Косу розпустила —
Плечі застелила,
Плечі застелила,
Жалю наробила. } *Двічі*

Ой жалю, мій жалю,
Великий печалю,
Наїхали гості
З далекого краю. } *Двічі*

Наїхали гості
Та засіли в хаті,
Приїхав миленький —
Нігде йому стати. } *Двічі*

Косу розпустила,
Плечі застелила,
Пішла за нелюба —
Жалю наробила. } *Двічі*

Білая сорочка,
Червона спідниця;
Вчора була дівка —
Сьогодні молодиця. } *Двічі*

Вчора була дівка,
Як із рожі квітка;
А сьогодні стала.
Як біла намітка. } *Двічі*

Вчора була дівка,
Тепер молодиця;
Вчора я гуляла —
Тепер не годиться. } *Двічі*

Гуляла, гуляла,
Мати не спиняла;
Тепер зупинила
Лихая година. } *Двічі*

Лихая година,
Чужая дитина,
І світ зав'язала,
Гулять заказала. } *Двічі*

КОСИВ КОЗАК СІНО

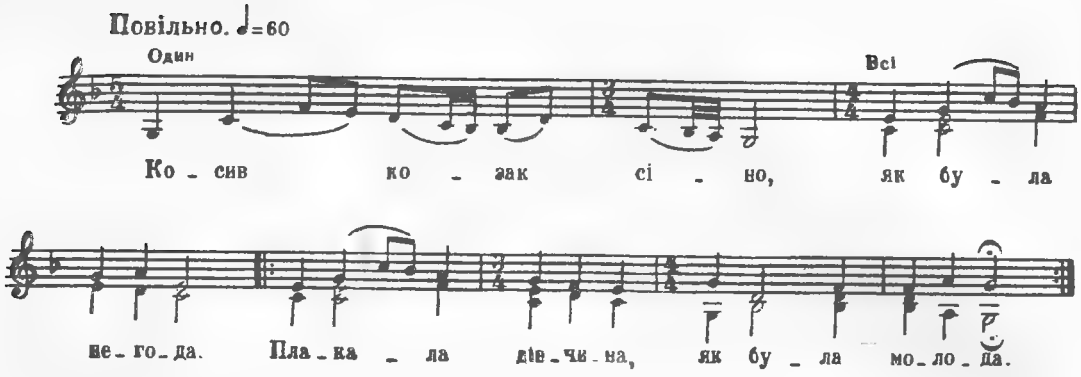

Косив козак сіно,
Як була негода.
Плакала дівчина,
Як була молода. } *Двічі*

Не жаль мені вінка,
Ні одної речі.
Розпустила косу — } *Двічі*
Обстелила плечі.

Плакала дівчина,
На личку змарніла,
Напевне, дівчина
Віночка жаліла. } *Двічі*

Косу розпустила —
Плечі обстелила,
Вийшла за нелюба, } *Двічі*
Жалю наробила.

Ой жалю, мій жалю,
Ти тяжкий печалю,
Заболіло серце,
Сама я не знаю. } *Двічі*

ОЙ КОСИВ КОЗАК СІНО

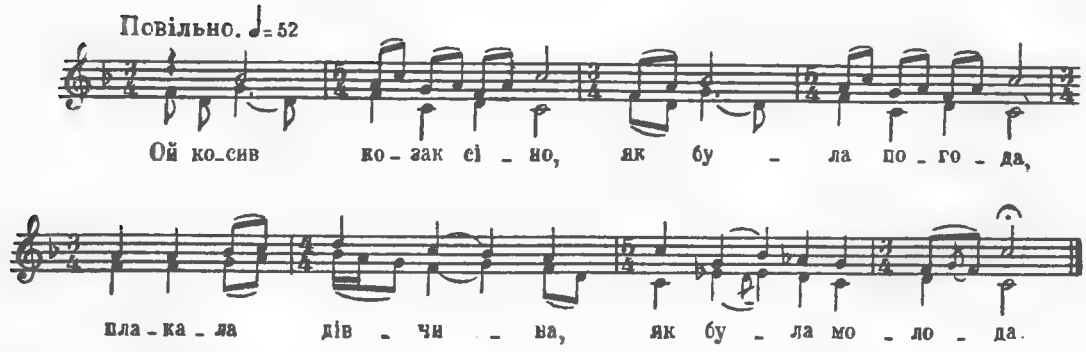

Ой косив козак сіно,
Як була погода,
Плакала дівчина,
Як була молода.

Плакала, плакала,
З личенька змарніла,
Видно по личеньку —
Віночка жаліла.

Ой не так віночка,
Як одної речі,
Розпустила косу —
Застелила плечі.

Ой жалю мій, жалю,
Великий печалю,
Наїхали гості
З далекого краю.

Наїхали гості
З далекого краю,
Засіли на лавку
Від кінця до краю.

КОСИЛИ МИ СІНО

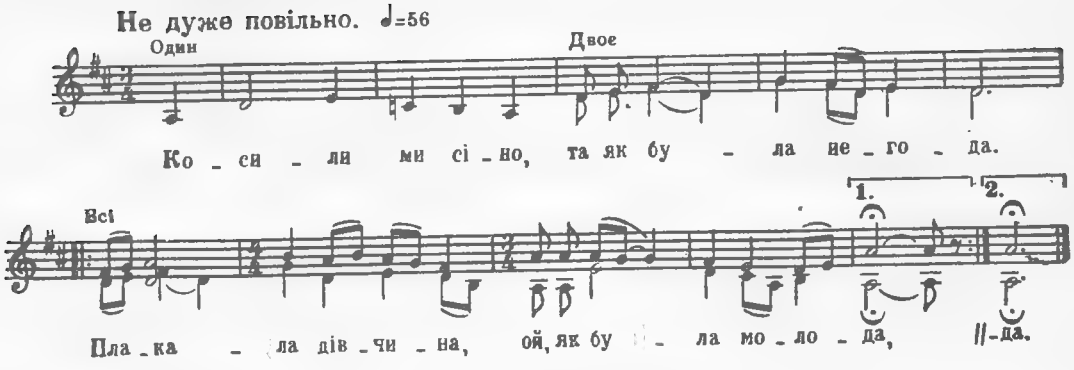

Косили ми сіно,
Та як була негода.
Плакала дівчина,
Ой, як була молода. } *Двічі*

Плакала дівчина
Та й на личко змарніла,
Видно по дівчині —
Ой, віночка жаліла. } *Двічі*

Ой не жаль то віночка,
Та як людської речі;
Розсипала коси —
Ой, устелила плечі. } *Двічі*

Ой косу розчесала
І усі плечі встелила,
Вона своїй неньці,
Ой, жалю наробила. } *Двічі*

Ой ти, жалю, жалю,
Ой великий печалю,
Що я наробила,
Ой, сама и не знаю. } *Двічі*

КОСИЛИ МИ СІНО

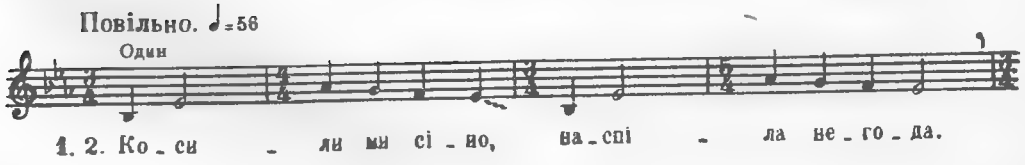

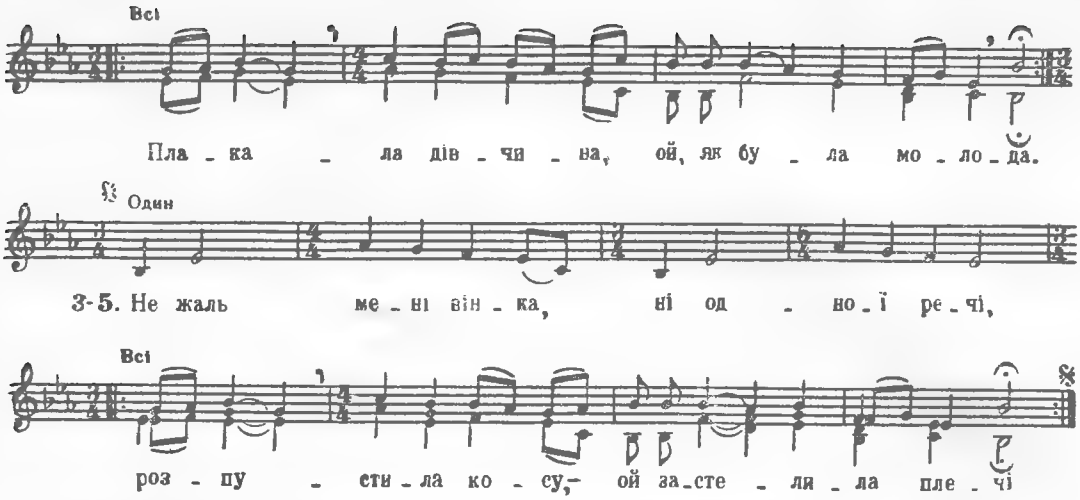

Косили ми сіно,
Наспіла негода.
Плакала дівчина,
Ой, як була молода. } *Двічі*

Плакала дівчина,
На личку змарніла,
Видно по дівчині,—
Ой, віночка жаліла. } *Двічі*

Не жаль мені вінка,
Ні одної речі,
Розпустила косу —
Ой, застелила плечі. } *Двічі*

Розпустила косу —
Плечі застелила,
Вийшла за нелюба —
Жалю наробила. } *Двічі*

Ой жалю мій, жалю,
Великий печалю.
Наїхали хлопці
З далекого краю. } *Двічі*

МИ СІНО КОСИЛИ, ЯК БУЛА НЕГОДА

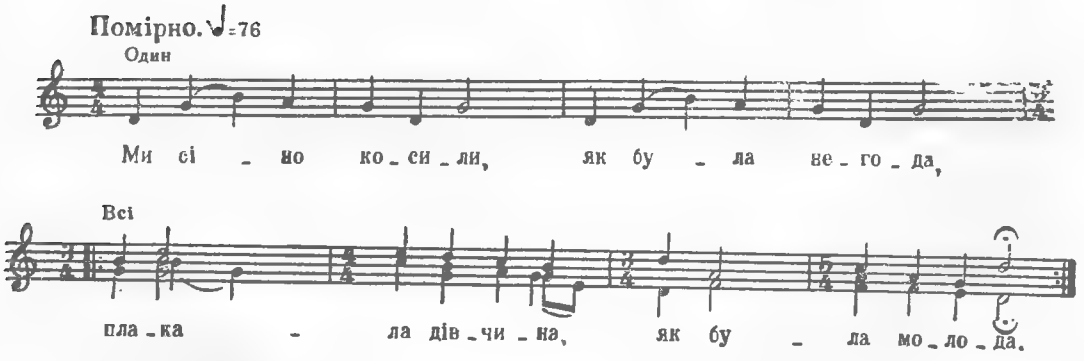

Ми сіно косили,
Як була негода,
Плакала дівчина,
Як була молода } *Двічі*

Плакала, плакала,
На личку змарніла,
Напевно дівчина
Віночка згубила. } *Двічі*

Ой не так віночок,
Як милого речі,
Розчесала косу —
Застелила плечі. } *Двічі*

Косу розчесала,
Плечі застелила,
За нелюба вийшла —
Жалю наробила. } *Двічі*

Ой жалю мій, жалю,
Великий печалю,
Що я наробила,
Сама я не знаю. } *Двічі*

Ой як тяжко-важко
Самій горювати,
А ще тяжче-важче
З нелюбом шлюб брати. } *Двічі*

МАЛА МАТИ ОДНУ ДОЧКУ

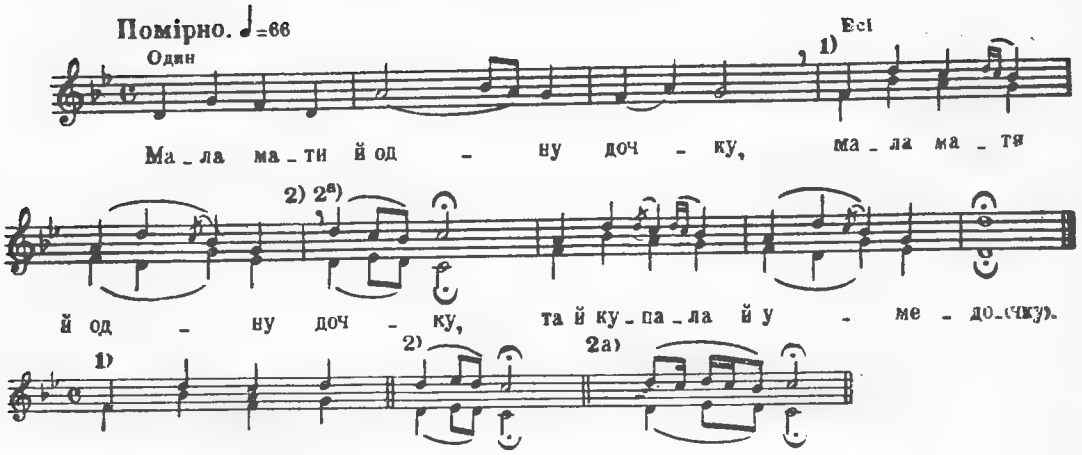

Мала мати й одну дочку, (2)
Та й купала й у медочку.

Та й купала-сповивала, (2)
Щастя й долі не вгадала.

Щастя й долі не вгадала, (2)
За п'яницю заміж дала.

А п'яниця п'є-гуляє, (2)
Йде додому — жінку лає:

«Іди, жінко, хоч топися, (2)
Бо ти мені не годишся».

Пішла жінка до Дунаю (2)
Та з Дунаєм розмовляє:

«Ой Дунаю, Дунаєчку, (2)
Прийми ж мене за хазяєчку.

Прийняв отця, прийняв неньку, (2)
Прийми ж мене, молоденьку.

А ви, щуки, їжте руки, (2)
А ви, раки, їжте ноги.

А ви, раки, розтерзайте, (2)
Мого лиця не займайте.

Нехай личко ізмиється, (2)
Прийде милий — подивиться».

ОЙ ЗАЦВІЛА РОЖА КРАЙ ВІКНА

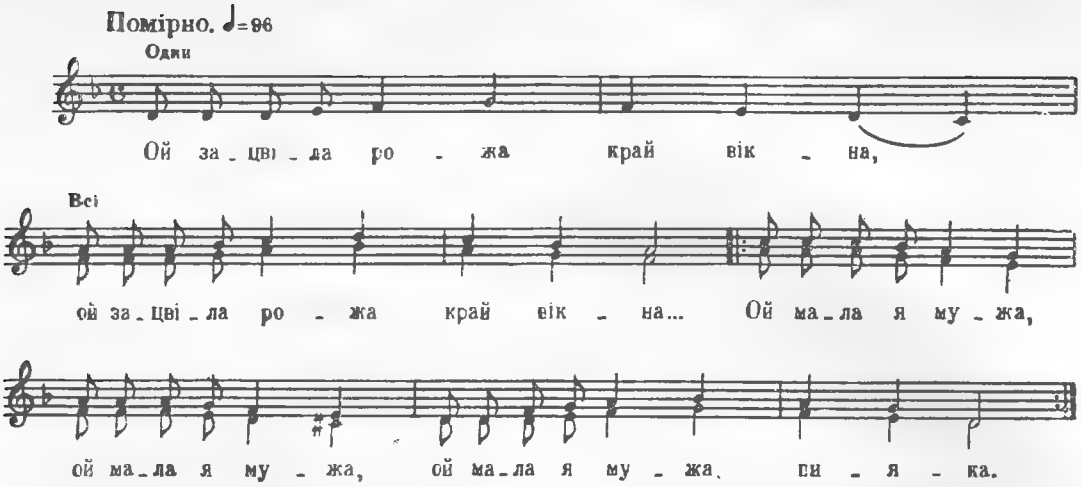

Ой зацвіла рожа край вікна... (2)
Ой мала я мужа,
Ой мала я мужа,
Ой мала я мужа
Пияка.
Двічі

Нічого не робить, тільки п'є... (2)
Як прийде додому,
Як додому прийде,
Як прийде додому,
Жінку б'є.
Двічі

«Не бий мене, мужу, не карай, (2)
Бо покину діти,
Бо покину дрібні,
А сама поїду
За Дунай!»
Двічі

Ой як я на лодку сіла, (2)
Правою ручкою,
А білим платочком,
А білим платочком
Махала.
Двічі

«Ой вернися, жінко, додому, (2)
Бо горшки не миті,
А миски побиті,
Горе ж мені жити
Самому!»
Двічі

«Ой, як я вернулась додому, (2)
І горшки побиті,
І миски не миті,
Ой, і діти плачуть,
Їсти хтять».
Двічі

ОЙ У ПОЛІ ВИСОКА МОГИЛА

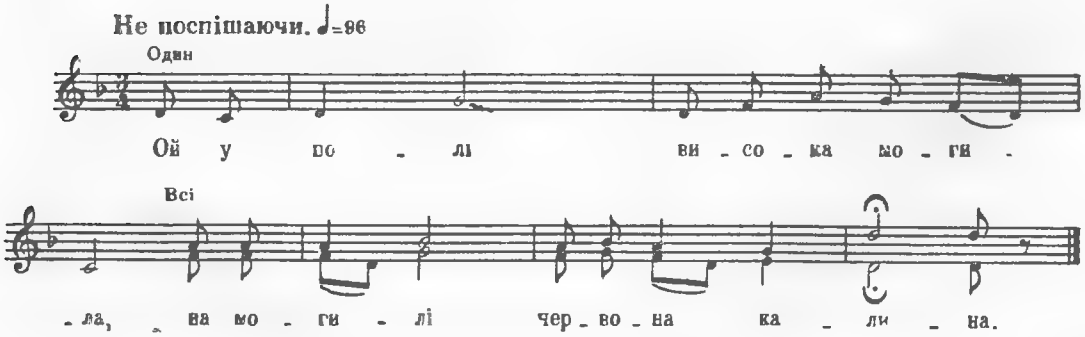

Ой у полі висока могила,
На могилі червона калина.

На калині чорний ворон кряче,
На чужині сиротина плаче.

Плаче вона та все через люди,
Ой казали, говорили люди.

Ой казали, говорили люди:
«Вийдеш заміж — горе тобі буде».

А я людям воленьку вчинила,
Вийшла заміж — голову втопила.

Утопила в глибоку криницю —
Вийшла заміж за гірку п'яницю

Вийшла заміж за синєє море,
Вийшла заміж — тепер мені горе.

Не гудіте, голуби, по хаті,
Не будіте милого в кроваті.

Сама знаю, коли розбудити,—
Ой як буде сонечко сходити.

Сама знаю, коли снідать дати,—
Ой як будуть до череди гнати.

«Вставай, вставай, коханнячко моє,
Вже й готове сніданнячко твоє.

На полиці білі паляниці,
Все для тебе, гіркої п'яниці.

На припічку варенички в маслі,
На столечку горілочка в пляшці».

Як став милий з постелі рушати,
Стала мила вікном утікати.

«Десь ти, мила, жартоньків не знаєш,
Що від мене вікном утікаєш».

«Коли б твоїх жартоньків не знала,
То давно б я в могилі лежала».

ОЙ У ПОЛІ ВИСОКА МОГИЛА

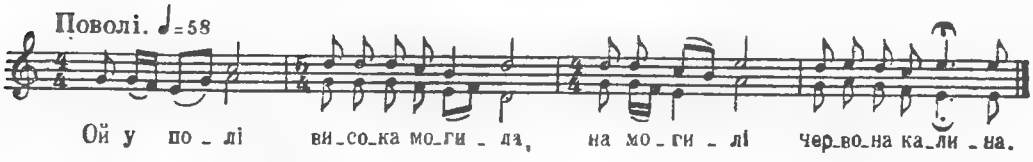

Ой у полі висока могила,
На могилі червона калина.

На калині чорний ворон кряче,
На чужині сиротина плаче.

Недавно я сиротою стала,
За три годи горенька не знала.

Говорили превражії люди:
«Іди заміж, добре тобі буде!»

А я людську воленьку вчинила:
Пішла заміж — голову втопила.

Утопила у синєє море,
Тепер мені превелике горе.

Утопила в глибоку криницю,
Пішла заміж за гірку п'яницю.

Загадає білу постіль слати,
Та й не каже на її лягати.

Та й не каже на її лягати,—
Загадає снідать готувати.

Я, молода, сніданння готую,
Од милого правдоньки не чую.

Не гудіте, голуби, на хаті,
Та давайте милому спати.

Сама знаю, коли пробудити,
Як мається сонечко сходити.

Ой як стало сонечко сходити,
Пішла мила милого будити.

«Вставай, вставай, моє шанування,
Бо вже тобі готове снідання.

Стоїть кухлик, візьми та й умийся,
Висить рушник, візьми та й утрися.

Ой на столі варенички з маслі,
А в миснику горілочка в пляшці,

На полиці лежать паляниці,
Задля тебе, гіркого п'яниці».

Ой став милий з постелі вставати,
Стала мила вікном утікати.

«Десь ти, мила, жартоньків не знаєш,
Що од мене вікном утікаєш».

ОЙ НЕДАВНО СИРОТОЮ СТАЛА

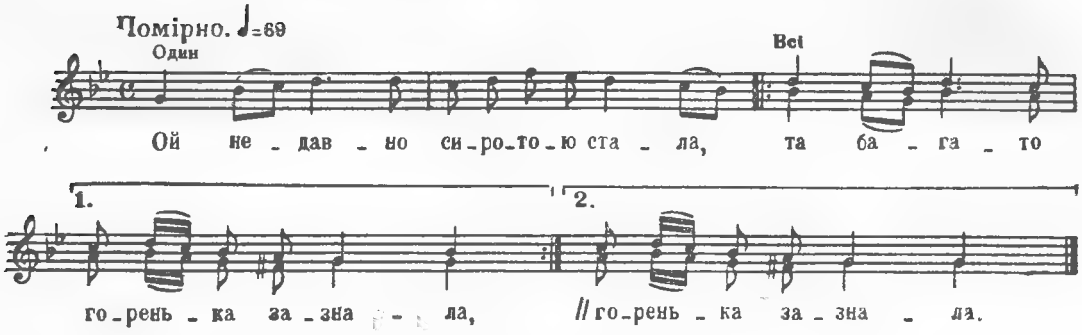

Ой недавно сиротою стала,
Та багато горенька зазнала. (2)

Ой казали мені добрі люди:
«Вийди заміж, добре тобі буде». (2)

А я людську воленьку вволила:
Вийшла заміж — голівку втопила. (2)

Втопила голівку в глибокій криниці,
Вийшла, бідна, заміж за гірку п'яницю. (2)

А п'яниця п'є, п'є він та гуляє,
А прийде додому, як не б'є, то лає. (2)

Ой і не літайте, голуби, по хаті,
Не збудіть п'яницю, що вклався вже спати. (2)

Бо сама я знаю, коли розбудити,
Ой тоді, як сонце почне вже сходити. (2)

ОЙ У ЛІСІ ДВА ДУБИ РОДИЛИ

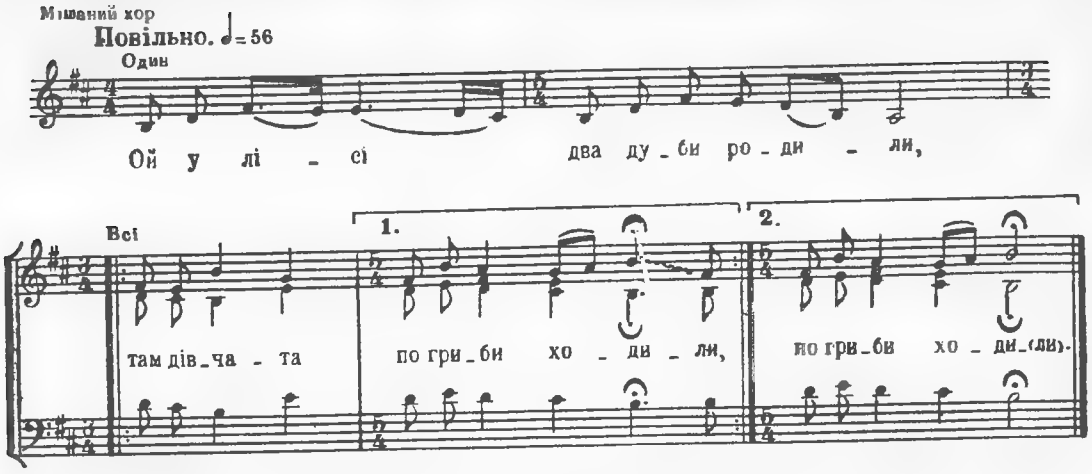

Ой у лісі два дуби родили,
Там дівчата по гриби ходили. (2)

Там дівчата по гриби ходили,
В зеленому гаю заблудили. (2)

Приблудили вони до могили,—
На могилі чорний ворон кряче. (2)

На могилі чорний ворон кряче,
На чужині сиротина плаче. (2)

Не кряч, не кряч, чорний ворононьку,
Не плач, не плач, бідна сиротонько. (2)

ДА Й ЧЕРВОНАЯ КАЛИНОНЬКА

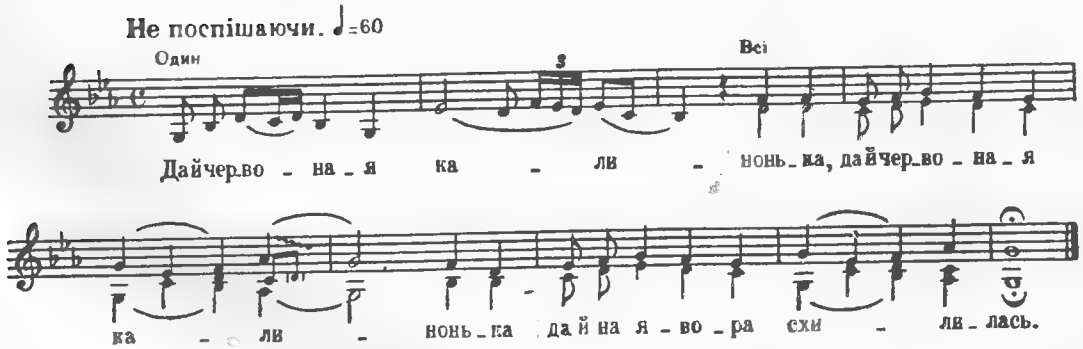

Да й червоная калинонька (2)
Да й на явора схилилась.

Да й на явора схилилася, (2)
Да й дівчина журилась.

Да що од роду, од родини (2)
Да й за двадцять миль, за три полі.

Да й за двадцять миль, за три полі (2)
Да сидить сокіл на тополі.

Да сидить сокіл на тополі, (2)
Да піє пісні жалібної.

Да не пій пісні жалібної, (2)
Та не жури мене, молодої,

Та не жури мене, молодої, (2)
Бо мені треба рано встати.

Бо мені треба рано встати, (2)
Дрібні листи написати.

ЧЕРВОНАЯ ТА ЧЕРВОНАЯ КАЛИНОНЬКА

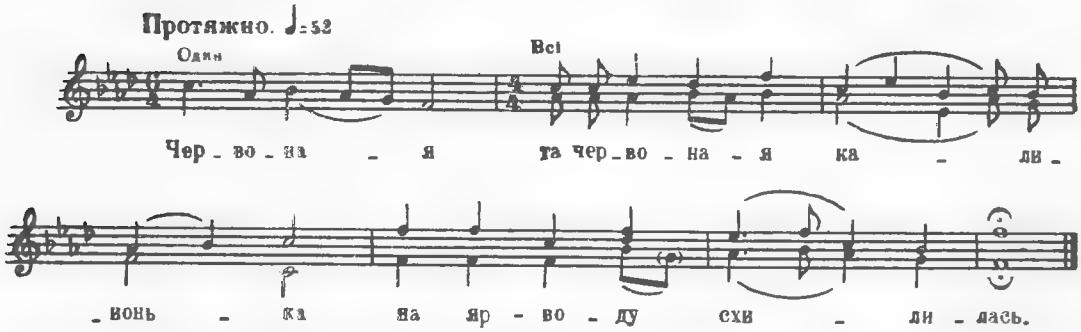

Червоная
Та червоная калинонька
На яр-воду схилилась.

На яр-воду,
На яр-воду схилилася,
Там дівчина журилась.

Там дівчина,
Там дівчина журилася,
Та й од роду одбилась.

Та й од роду,
Та й од роду, од родсчку
Тяжко-важко животочку.

Тяжко-важко,
Тяжко-важко в світі жити,
Ні до кого говорити.

Ні до кого,
Ні до кого говорити
Й голівоньки прихилити.

Як піду я,,
Як піду я, скитаючи,
Щастя й долі шукаючи.

Та й піду я,
Та й піду я до Дунаю,
Стану, гляну, подумаю.

Стану, гляну,
Стану, гляну, подумаю,
Крикну дуже, не помалу.

Обізвися,
Обізвися, моя доле,
По тім боці синього моря.

Пливи, доле,
Пливи, доле, за водою,
А я слідом за тобою.

Та й допливи,
Та й допливи до кусточка.
Та й вирвемо по листочку,
Та й вирвемо,
Та й вирвемо по листочку
Та й спишемо по письмочку.

Та й спишемо,
Та й спишемо по письмочку,
Та й пошлемо до родочку.

Нехай торгом,
Нехай торгом не торгують
Нехай вінків не купують.

Потеряла,
Потеряла я віночок
Через дурний розумочок.

Не п'яною,
Не п'яною, тверезою
Під білою березою.

Під червоною,
Під червоною ракитою
Із молодим Микитою.

ОЙ ДА Й ВИШЕНЬКА-ЧЕРЕШЕНЬКА

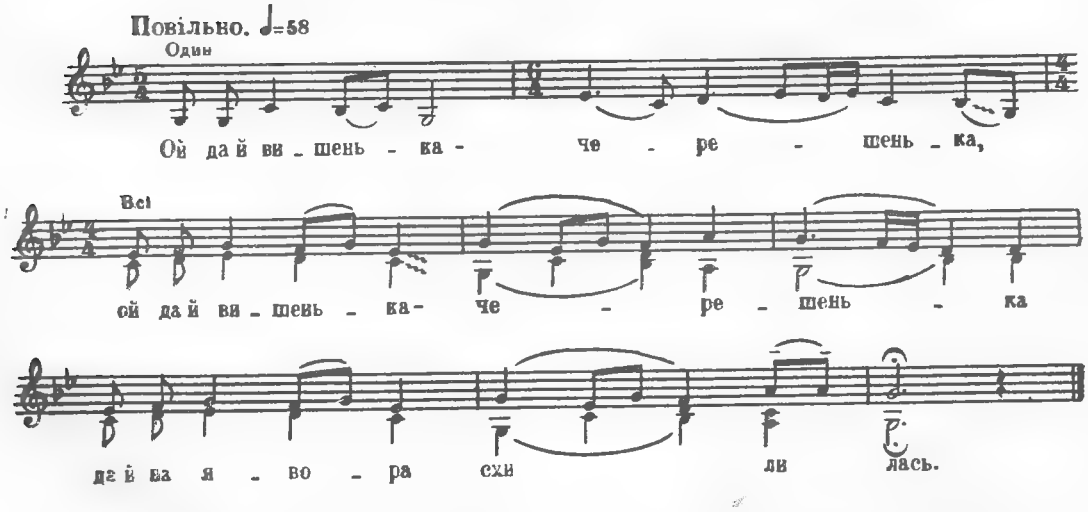

Ой да й вишенька-черешенька (2)
Да й на явора схилилась.

Ой на явора схилилася, (2)
Ой чого дівка журилась?

Ой чого дівка журилася, (2)
Да й що від роду відбилась.

Да й од роду, од родини, (2)
Да й за двадцять верст, за три поля.

Да й за двадцять верст, за три поля,(2)
Да й сидить сокіл на тополі.

Да й сидить сокіл на тополі, (2)
Да й піє пісні жалібнії.

Да годі тобі пісні піти, (2)
Да й пора тобі відлітати.

Пора тобі відлітати, (2)
Про родину забувати.

РОСЛА, РОСЛА КАЛИНОНЬКА

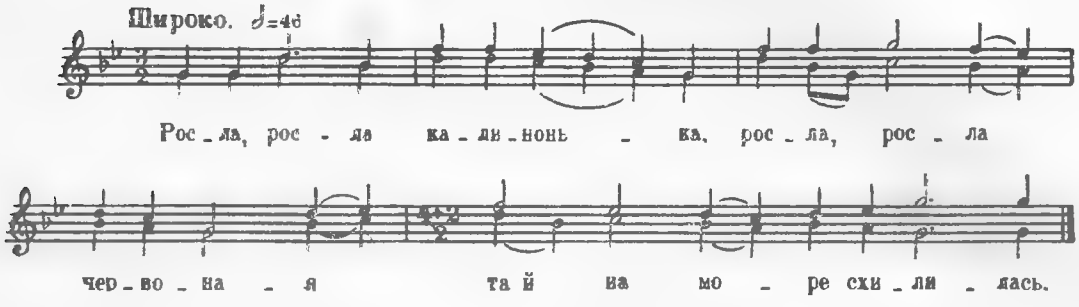

Росла, росла калинонька,
Росла, росла червоная
Та й на море схилилась.

Та й на море схилилась,
А молода журилась,
Що й од роду дрізнилась.

Що й од роду дрізнилась.
Що й од роду, од родочку...
Тяжко-важко животочку.

Тяжко-важко животочку,
Тяжко-важко та й не легко,
Десь миленький далеко.

ОЙ З-ЗА ГОРИ ТА ІЗ-ЗА ЛИМАНУ

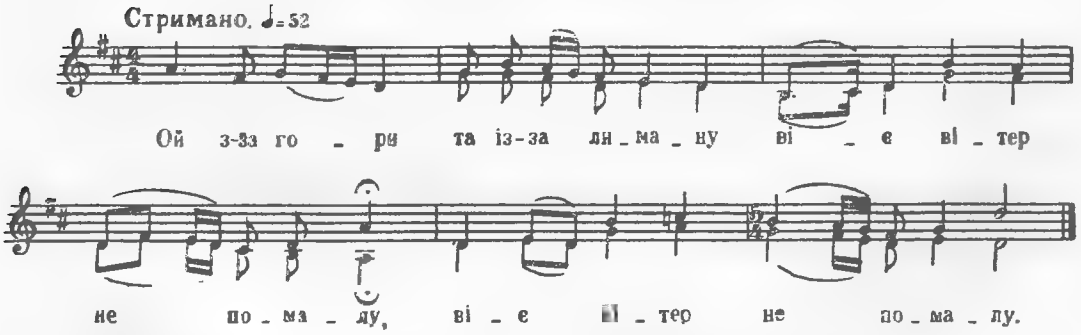

Ой з-за гори та із-за лиману
Віє вітер не помалу. (2)

Віє вітер та і повіває,
Журба ж мене з ніг валяє. (2)

А в журбі та й не подаюся,
Піду у сад проходжуся. (2)

Піду у сад та і проходжуся,
З соловейком наговорюся. (2)

Соловейку ти сивесенький,
В тебе голос тонесенький. (2)

Скажи ж мені ти щирую правду,
Чи буду я мати пару. (2)

На городі та верба рясна,
Не журися, дівко красна. (2)

Будеш мати ти чоловіка,
Буде журба аж до віку. (2)

Будеш мати ще й дрібнії діти,
Не буде де журби діти. (2)

ЧОГО ДУБ ЗЕЛЕНИЙ

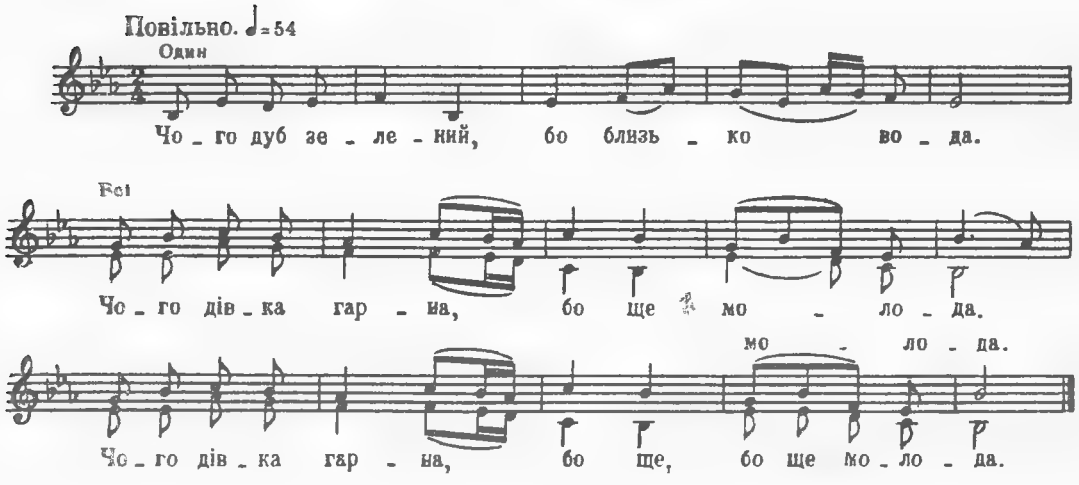

Чого дуб зелений,
Бо близько вода.
Чого дівка гарна,
Бо ще молода. } *Двічі*

Чого дівка гарна,
Бо ще молода.
На чужу сторонку
Та й заміж пішла. } *Двічі*

На чужу сторонку
Та й заміж пішла.
Здається, недавно —
Двадцять три года. } *Двічі*

Здається, недавно —
Двадцять три года.
А вже ж тая стежка
Терном заросла. } *Двічі*

Ой заросла терном
Ще й калиною,
Де я походжала
Ще дівчиною. } *Двічі*

ОЙ У ЛУЗІ, В ЛУЗІ ЗЕЛЕНА ТРАВА

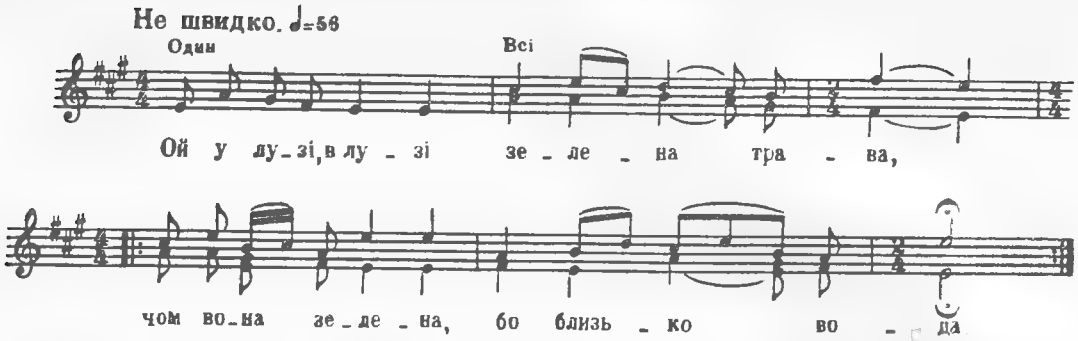

Ой у лузі, в лузі зелена трава,
Чом вона зелена, бо близько вода. (2)

Чом вона зелена, бо близько вода.
Ой давно, давно я в батенька була. (2)

Ой давно, давно я в батенька була,
Десь моя доріжка терном заросла. (2)

Ой не так же терном, як шипшиною,
Де я походила ще й дівчиною. (2)

Ой як я ісхочу — терен висічу,
До свого батенька крильми полечу. (2)

До свого батенька крильми полечу,
Ой як сяду-впаду в вишневім саду. (2)

Ой як сяду-впаду в вишневім саду,
Ой як защебечу — весь сад звеселю. (2)

Ой а мій батенько по двору ходив,
Своїх невісточок по двору будив. (2)

«Ой ви, невісточки, слухайте мене,
Щось у нашім саду за пташина є». (2)

«Ой то не пташина, то ваша дочка,
Тут вона вродилась, тут вона зросла. (2)

Тут вона вродилась, тут вона зросла,
У чужу сторону заміж пішла. (2)

А чужа сторона від вітру шумить,
Чужа матіночка не б'є — та й болить. (2)

Чужа матіночка не б'є та й болить,
Піде до сусіди — невістку судить. (2)

Сусідо, сусідо, не суди її,
Не вміє робити, то й навчи її. (2)

Не вміє робити, то й навчи її.
Як не рано встане — розбуди її». (2)

ЧОМ ТРАВКА ЗЕЛЕНА

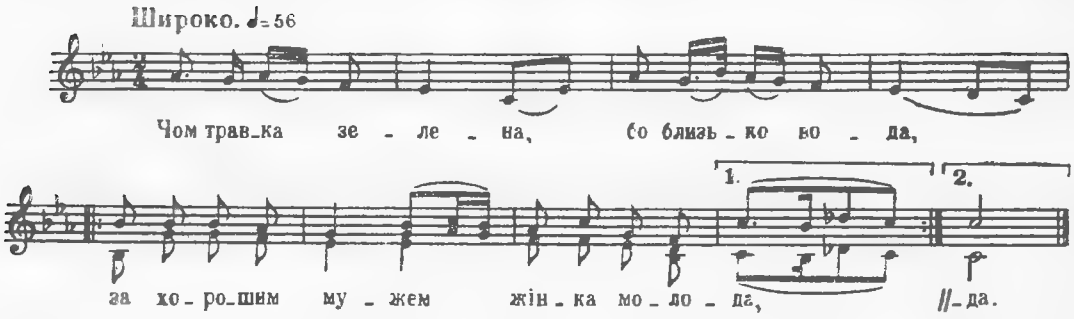

Чом травка зелена, бо близько вода,
За хорошим мужем жінка молода. (2)

Ой давно-давно й в батька була,
Здається, недавно — чотири года. (2)

Здається, недавно — чотири года,
Що вже та доріжка терном заросла. (2)

Ой заросла терном ще й терницею,
Зробись, милий, орлом, я — орлицею. (2)

Зробись, милий, орлом, я — орлицею,
Знімемося вгору та й полетімо. (2)

Стала над криницею та й стала кувать,
Чи не вийде мати рано води брать. (2)

Вийшла стара мати рано води брать,
Не набрала води, набрала слізок. (2)

Не набрала води, набрала слізок,
Пішла у світлицю будить невісток. (2)

«Вставайте, невістки, годі вже вам спать,
Бо мені із вами вік не вікувать. (2)

Ой слухай, старенький, що в садочку є:
На нашій черешні зозуля кує. (2)

Ой то не зозуля, то наша дочка,
Вона нещаслива уродилася. (2)

Вона нещаслива уродилася,
В чужу сторононьку та й забилася». (2)

МІЖ ГОРАМИ, А В ДОЛИНІ

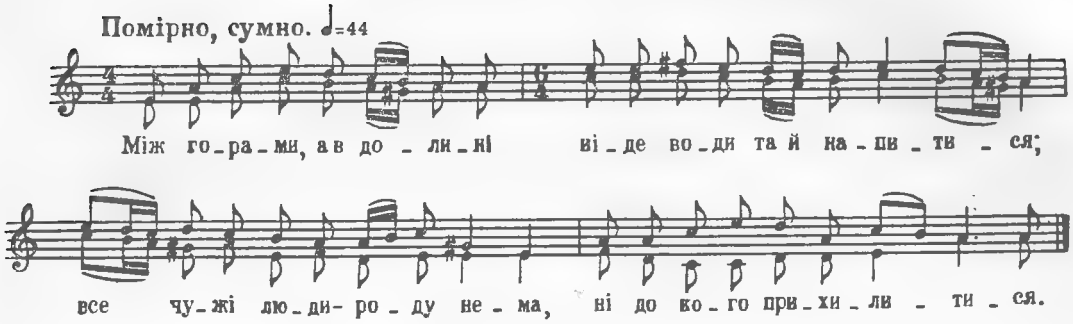

Між горами, в долині
Ніде води та й напитися;
Все чужі люди — роду нема,
Ні до кого прихилитися.

Прихилюся до яблуньки,
А яблунька — то не матінка:
Шумить, гуде, гілля ломить,
А до мене та й не говорить.

Прихилюся до дубочка,
А дубочок — то не батенько:
Шумить, гуде, гілля ломить,
А до мене та й не говорить.

Прихилюся до явора,
А яворко — то не братчик:
Шумить, гуде, гілля ломить,
А до мене та й не говорить.

Прихилюся до берези,
А береза — то не сестронька:
Шумить, гуде, гілля ломить,
А до мене та й не говорить.

ОЙ ДАВНО, ДАВНО Я У БАТЕНЬКА БУЛА

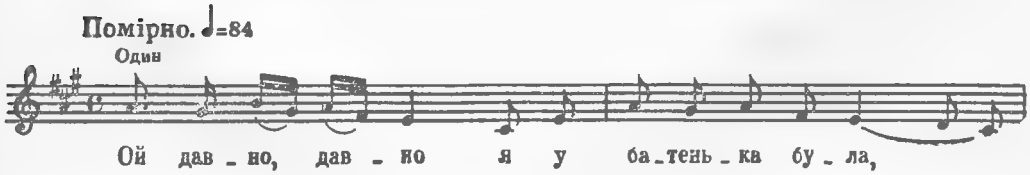

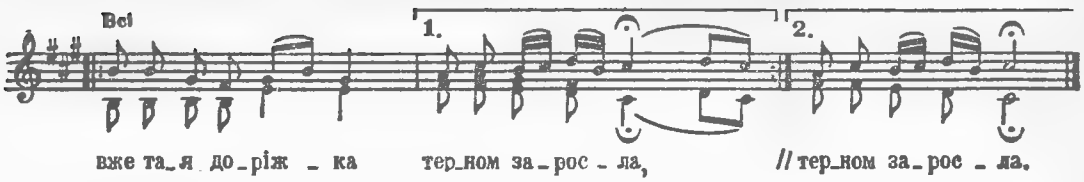

Ой давно, давно я у батенька була,
Вже тая доріжка терном заросла. (2)

Ой терном, терном ще й ожиною,
Де я проходила ще й дівчиною. (2)

Ой я ж ту ожинку ножем розсічу,
До свого батенька орлом полечу. (2)

Ой орлом, орлом ще й орлицею,
Сяду на калині над криницею. (2)

Сяду на калині над криницею,
Чи не вийде мати за водицею. (2)

Ой не вийшла мати, вийшов батечок,
Не набрав водиці, набрав слізочок. (2)

Увійшов у хату будить невісток:
«Вставайте, невістки, щось у нас гуде,
Сивая зозуля в садочку кує».

«Ой то не зозуля, то наша дочка,
То наша дочка-безталанночка». (2)

ОЙ ЖУРАВКО, ЖУРАВКО

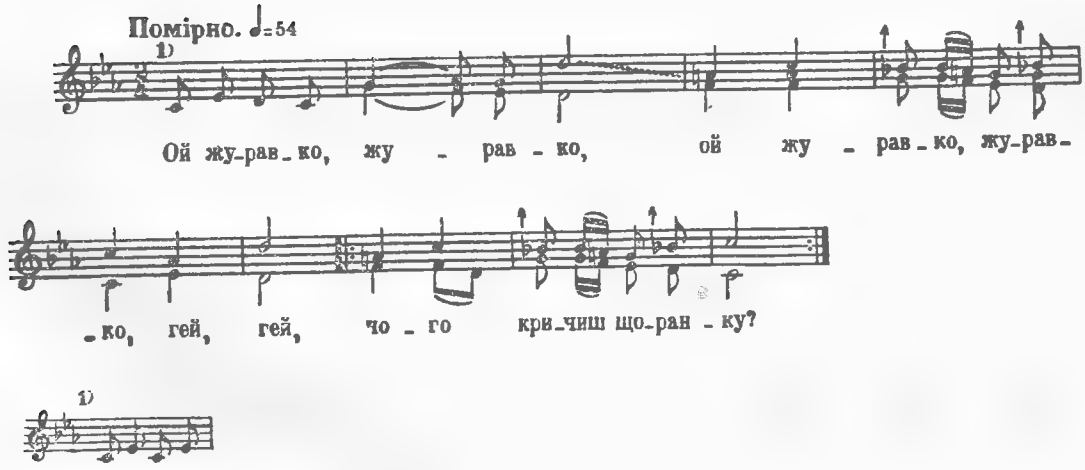

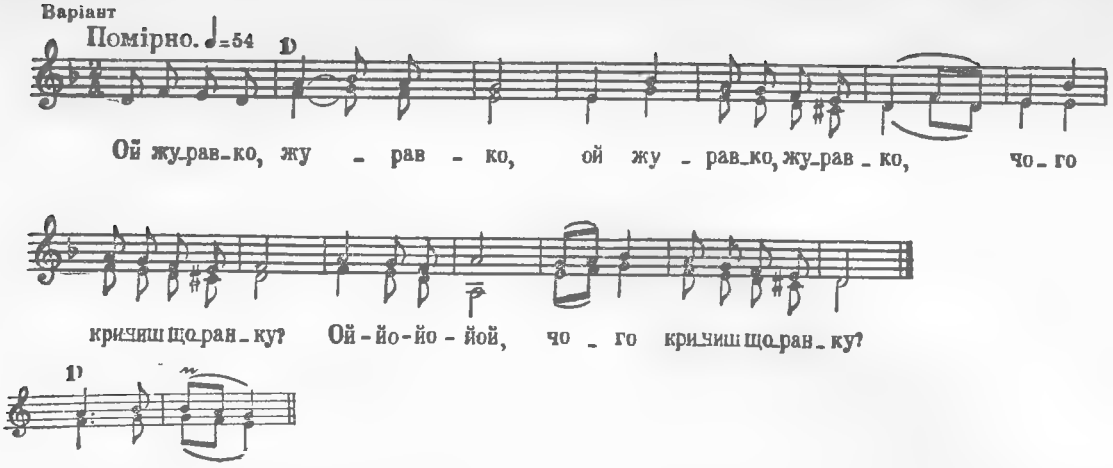

Ой журавко, журавко,
Ой журавко, журавко, гей, гей,
Чого кричиш щоранку? (2)

Як же мені не кричать,
Як же мені не кричать, гей, гей,
Як немає з ким літать? (2)

Відбилася від роду,
Відбилася від роду, гей, гей,
Як той камінь у воду. (2)

Упав камінь та й лежить,
Упав камінь та й лежить, гей, гей,
На чужині горе жить. (2)

Нема роду-родини,
Нема роду-родини, гей, гей,
Ні малої дитини. (2)

Не дай, боже, облягти,
Не дай, боже, облягти, гей, гей,
Нема кому обійти. (2)

Якби мені родина,
Якби мені родина, гей, гей,
Хоч маленька дитина. (2)

ОЙ ЖУРАВКО, ЖУРАВКО

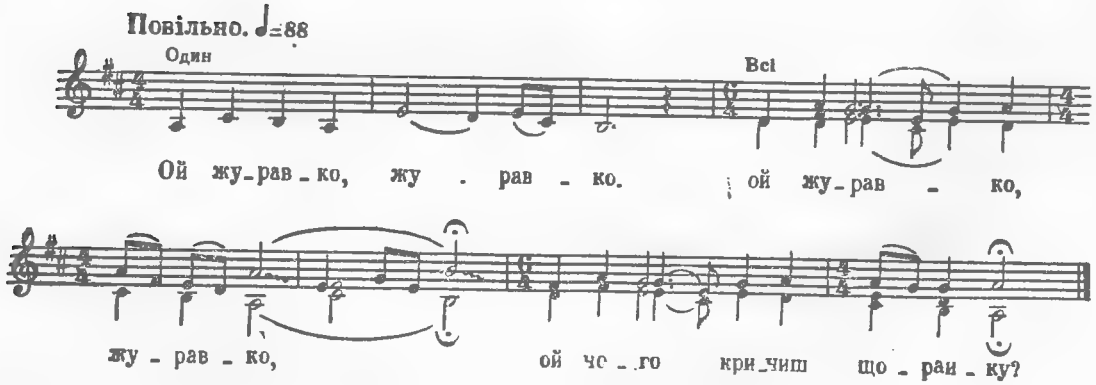

Ой журавко, журавко, (2)
Ой чого кричиш щоранку?

Ой чого кричиш-гукаєш, (2)
Ой ще й високо літаєш?

Ой високо, високо (2)
Ой од дерева одного.

Ой відбилася від роду, (2)
Ой як той камінь у воду.

Ой упав камінь та й лежить, (2)
На чужині гірко жить.

Ой не дай, боже, заболіть, (2)
Ой та й нікому пожаліть.

Ой не дай, боже, помирать, (2)
Ой та й нікому поховать.

Ой поховає чужина, (2)
Ой не знатиме родина.

Ой тоді мене згадають, (2)
Ой як вечерять сідають.

Ой тоді мене спом'януть, (2)
Ой як ложечки розкладуть.

Ой одна ложечка лишня є, (2)
Ой на чужині дочка є.

ОЙ ЖУРАВКО, ЖУРАВКО

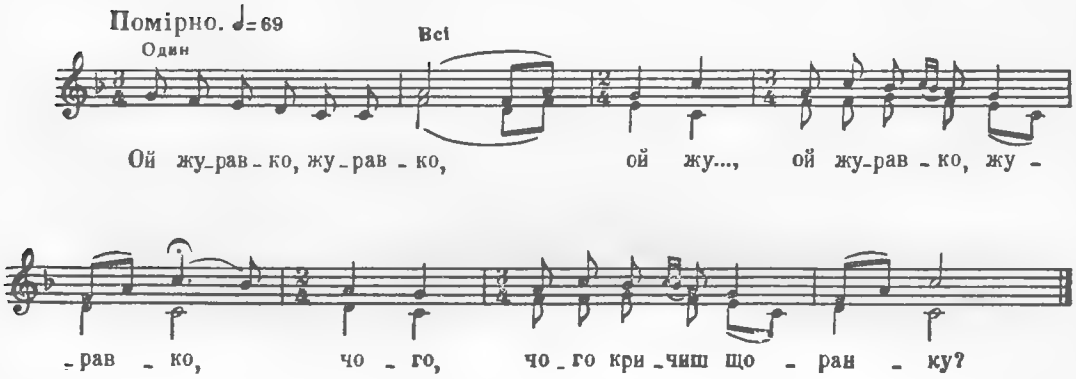

Ой журавко, журавко,
Ой жу... ой журавко, журавко,
Чого, чого кричиш щоранку?

Як же мені не кричать,
Як же, як же мені не кричать:
Ні з ким, ні з ким горя горювать.

Ні з ким горя горювать,
Ні з ким, ні з ким горя горювать,
Ні з ким, ні з ким нічку ночувать.

Переночую сама,
Пере... переночую сама,
Журав... журавликова жона.

Піду в поле блукати,
Піду, піду в поле блукати,
Журав... журавлика шукати.

Журавлика не знайшла,
Журав... журавлика не знайшла,
В полі, в полі могилу знайшла.

До могили припала,
До мо... до могили припала,
Та й пла..., та й плакати почала:

«Устань, ненько, не лежи,
Устань, устань, ненько, не лежи,
Ходи, ходи мене одружи!»

«Єсть у тебе сестра й брат,
Єсть у... єсть у тебе сестра й брат,
Нехай, нехай тебе одружать!»

«Не хотять одружити,
Не хо... не хотять одружити,
Поси... посилають служити.

Докучило служити,
Доку... докучило служити.
Чужим, чужим людям годити».

ОЙ ЛЕТІЛА ГАЛКА, ОЙ, ЧЕРЕЗ ГЛИБОКУ БАЛКУ

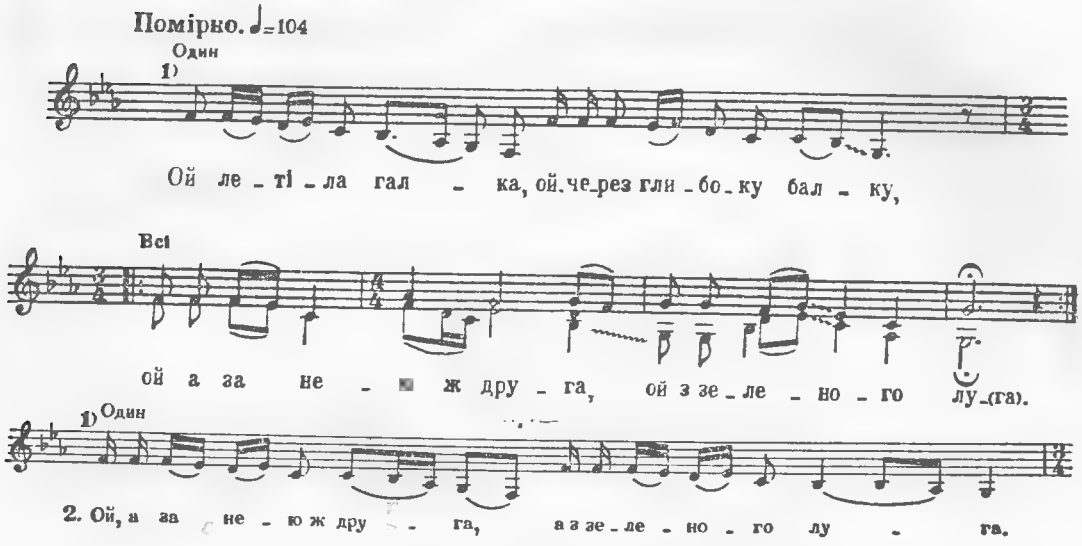

Ой летіла галка, ой, через глибоку балку,
Ой а за нею ж друга, ой з зеленого луга. (2)

Ой, а за нею ж друга, а з зеленого луга,
Ой да сіла на сосну, ой на гілку розкошну. (2)

Ой не сідай на сосну, бо й так мені тоскно,
А сідай на воду ж, бо нема в мене роду. (2)

Ой нема в мене роду, ой два братики з роду,
Ой та ті ж і прилітають аж десятого году. (2)

Ой вони прилітають в неділеньку вранці:
«Ой давай, сестро, вип'ємо, ой горілки й по чарці». (2)

«Ой вже ж мені, братці, ой горілка не п'ється,
Ой коло мого серденька, як гадина в'ється. (2)

Ой не так же гадина, ой як тая гадюка,
Ой, як мені надоїла, ой з миленьким розлука». (2)

ВИЛІТАЛА ГАЛКА

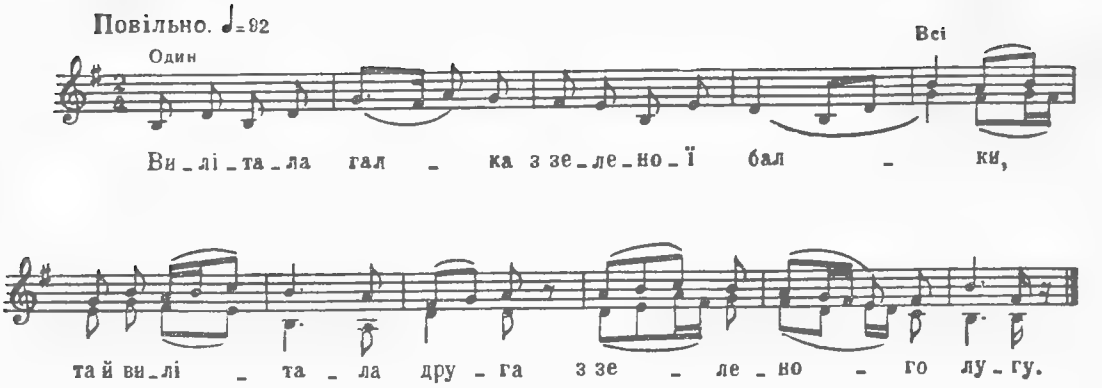

Вилітала галка з зеленої балки,
Та й вилітала друга з зеленого лугу.
Та й вилітала друга з зеленого лугу,
Та й садилася галка на високій сосні.
Та й садилася галка на високій сосні,
На високій сосні, на гілці розкошній,
Не хилися, гілко, не хились на воду,
Не хились на воду, горе жить без роду.
Не хились на воду, горе жить без роду.
Тільки в мене роду — два братика з роду.
Прийдіть, прийдіть, братці, у неділю вранці
Та вип'ємо, братці, горілки по чарці.
Чогось мені, братця, горілка не п'ється:
Коло мого серця як гадина в'ється.

ЩО У ПОЛІ ЖИТО

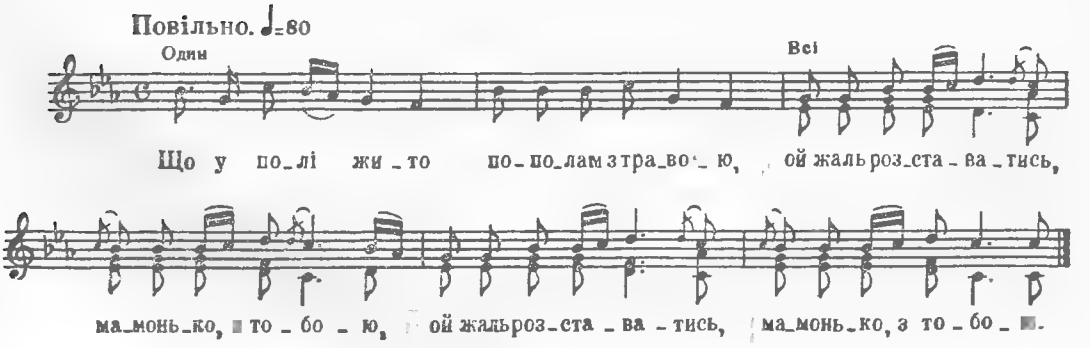

Що у полі жито
Пополам з травою,
«Ой жаль розставатись,
Мамонько, з тобою». *Двічі*

«Ой як жалко, жалко,
Аж серденько в'яне,
Ой хто ж мене, доню,
До смерті догляне?» *Двічі*

«Оставлю я, мамо,
Найменшого брата,
Буде у вас, мамо,
Невесела хата. *Двічі*

Згадай мене, мамо,
Стоя на порозі,
Я ж тебе згадаю
В далекій дорозі». *Двічі*

БРАЛА ДІВКА ВОДУ

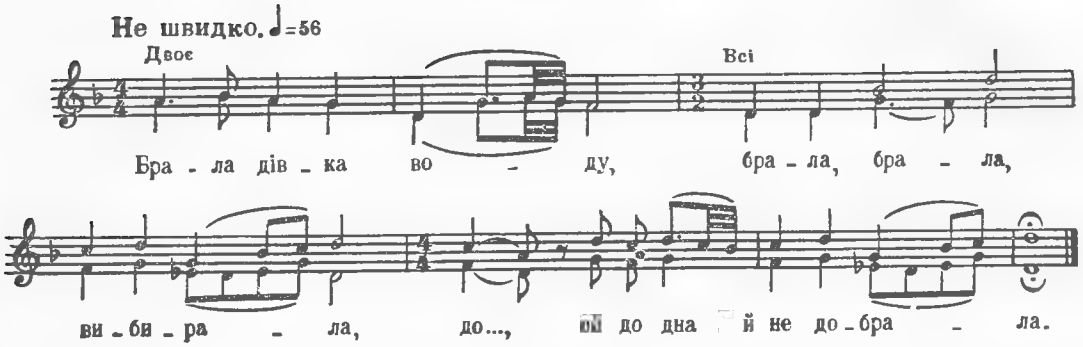

Брала дівка воду,
Брала, брала, вибирала,
До... ой до дна й не добрала.

До дна не добрала...
Жила в батька одиниця,—
До... ой добра не зазнала.

Добра не зазнала...
Я ж думала, молодая,
В све... ой в свекра погуляю.

В свекра погуляю...
А у свекра гірше пекла —
До... ой добра не зазнаю.

Добра й не зазнаю...
Ой піду я, молодая,
У... ой у садок, у садочок.

У сад, у садочок...
Та вирву я з рожі квітку,
Та... ой та пущу на воду.

Ой пущу на воду...
«Пливи, пливи, з рожі квітко,
Аж... ой аж до мого роду!

Аж до мого роду...»
Пливла, пливла з рожі квітка,
Та... ой та на воді стала.

Та й на воді стала...
Вийшла мати воду брати,
Та... ой та й плакати стала.

Та й плакати стала...
«Ой чого ти, з рожі квітко,
На... ой на воді зів'яла?

На воді зів'яла...
Ой чого ж ти, моя доню,
Та... ой така стара стала?

Така стара стала...»
«За чужими роботами
До.... ой добра не зазнала!»

ТА КОЛО БРОДУ, ОХ, І ТА БРАЛА Ж ВОДУ

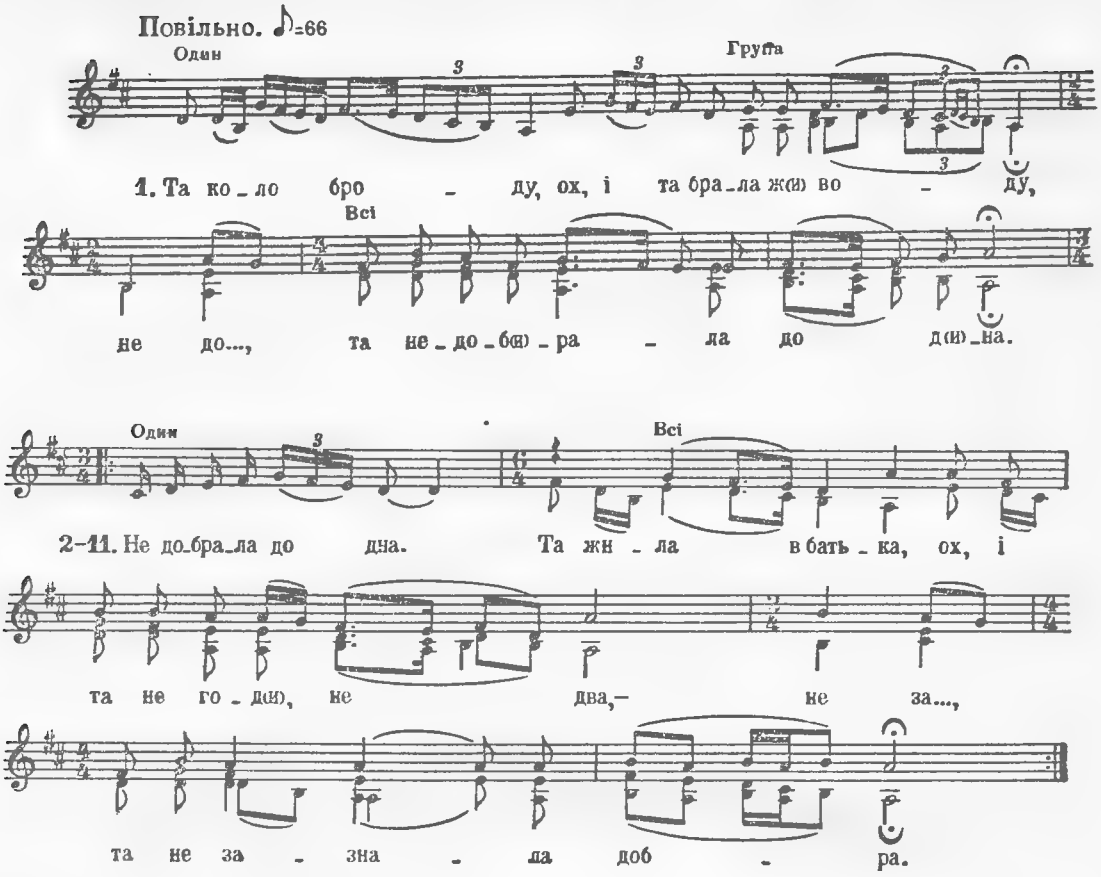

Та коло броду, ох, і та брала ж воду,
Не до..., та не добрала до дна.

Не добрала до дна.
Та жила в батька, ох, і та не год, не два,—
Не за..., та не зазнала добра.

Не зазнала добра.
Та я ж думала, ох, і що в батька горе,
В свекра, в свекра погуляю.

В свекра погуляю.
Ой у свекра та й гірше пекла,
Добра, добра не згадала.

Добра не згадала.
А як піду ж я, ох, і та й у садочок,
І сор... і сорву цвіточок.

І сорву цвіточок.
Ох і сорву я, ох, і та з рожі квітку
Та й пу.... та й пущу на воду.

Та й пущу на воду.
Та пливи, пливи, ох, і та з рожі квітка
Аж до, аж до мого роду.

Аж до мого роду.
Та плила, плила, ох, і та з рожі квітка
Та й ста... та й стала в'ялиться.

Та й стала в'ялиться.
Та вийшла мати, ох, і та воду брати
Та й ста.... та й стала журиться.

Та й стала журиться.
Ой чого ж це ти, ох, і та з рожі квітка,
На во..., на воді зів'яла?

На воді зів'яла.
Ой чого ж це ти, ох, і та й дочко моя,
Така, така стара стала?

ОЙ ПІДУ Я В ЛІС ПО ДРОВА

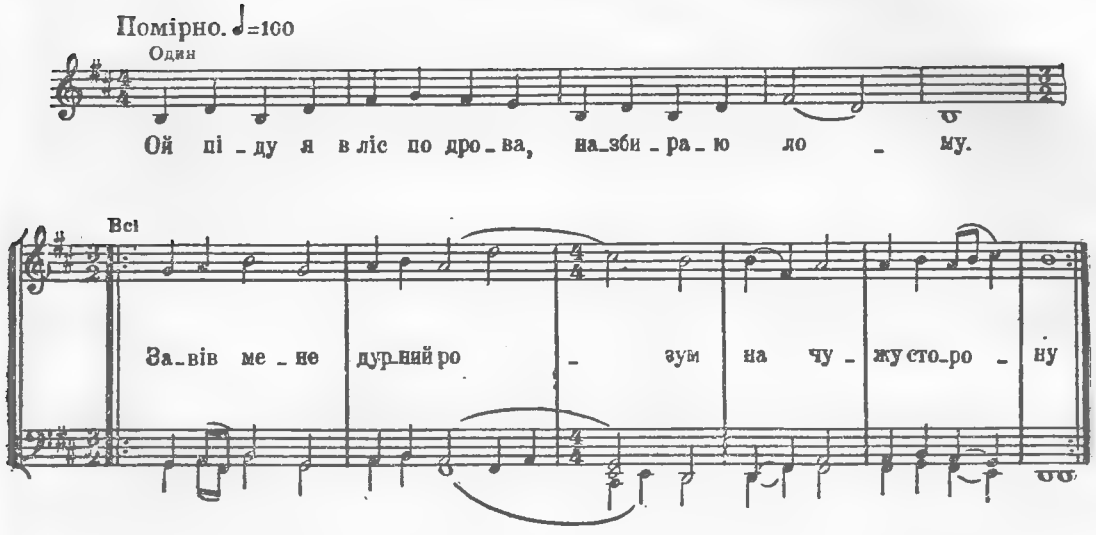

Ой піду я в ліс по дрова,
Назбираю лому.
Завів мене дурний розум
На чужу сторону. } *Двічі*

А на чужій сторононьці
Ні батька, ні неньки,
Тільки в саду зеленому
Співа соловейко. } *Двічі*

Співай, співай, соловейко,
Всіма голосами,
А я піду в сад вишневий,
Заллюся сльозами. } *Двічі*

Ой зірву я з рожі квітку
Та й пущу на воду:
«Пливи, пливи, з рожі квітка,
Аж до мого роду». } *Двічі*

Плила, плила з рожі квітка
Та й на воді стала.
Вийшла мати воду брати —
По квітці впізнала. } *Двічі*

«Ой десь же ти, моя доню,
Недужа лежала,
Коли твоя з рожі квітка
На воді зів'яла». } *Двічі*

«Не лежала, моя мамцю,
Ні дня, ні години,
Попалася в лихі руки
Невірній дружині. } *Двічі*

Не лежала, моя мамцю,
Ні дня і ні ночі,
Попалася в лихі руки —
Виплакала очі». } *Двічі*

ПРОЩАЙ, ПРОЩАЙ, ОЙ ТИ, ГОРОД-ДЕРЕВНЯ

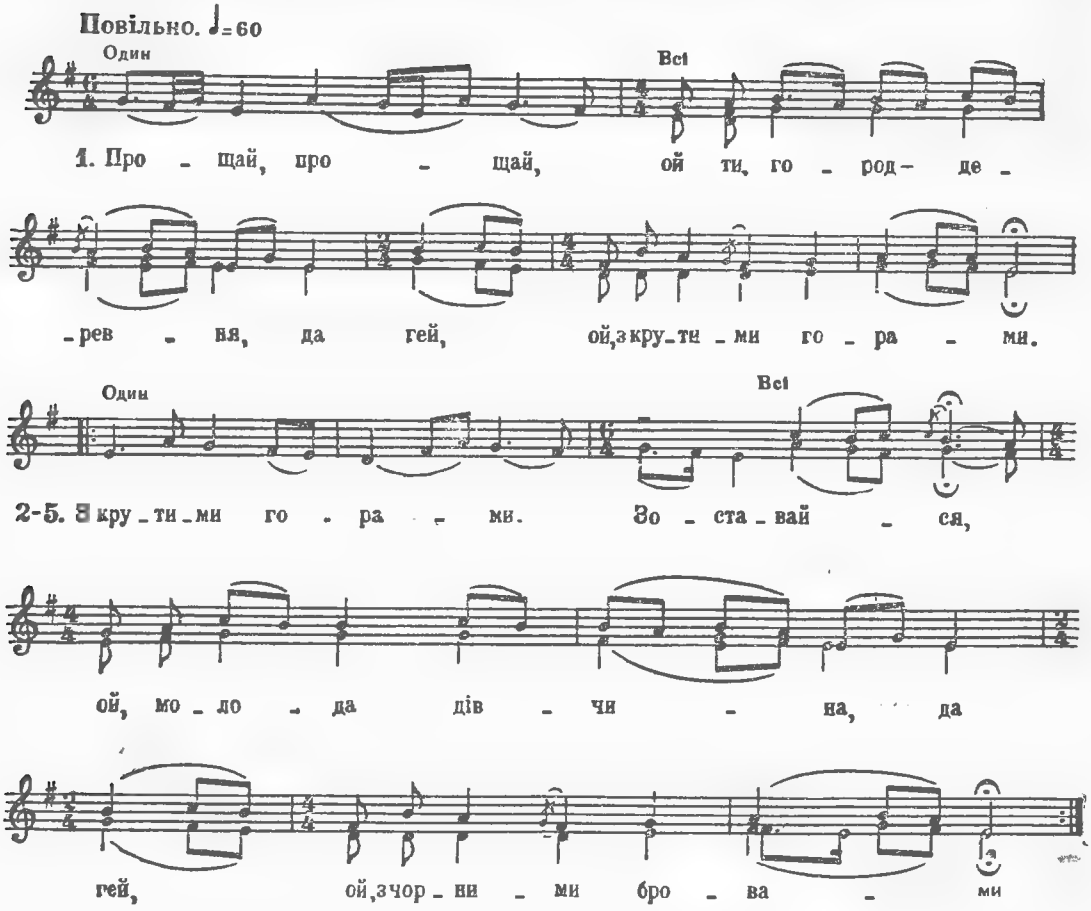

Прощай, прощай, ой ти, город-деревня,
Да гей, ой, з крутими горами.

З крутими горами.
Зоставайся, ой, молода дівчина,
Да гей, ой, з чорними бровами.

З чорними бровами.
Брови чорні, ой, а оченьки карі,
Да гей, ой, нещасна я з вами.

Нещасна я з вами.
Шумлять верби, ой, да в кінці греблі,
Да гей, ой, що я насадила.

Що я насадила.
Нема того, ой, да миленького,
Да гей, ой, що я й полюбила.

У НЕДІЛЮ РАНО, НА ЗОРІ РАНЕНЬКО

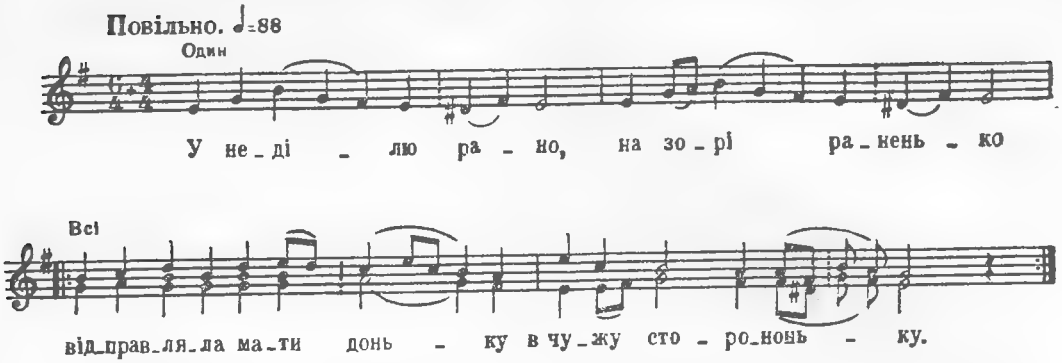

У неділю рано,
На зорі раненько
Відправляла мати доньку
В чужу сторононьку. } *Двічі*

В чужу сторононьку,
У чужії люди.
«Ой хто тебе, моя донько,
Жалувать там буде?» } *Двічі*

«Пожаліють, мамо,
Там добрії люди,
Як у моїй голівоньці
Добрий розум буде... } *Двічі*

ОЙ НА КАЛИНІ, НА МАЛИНІ

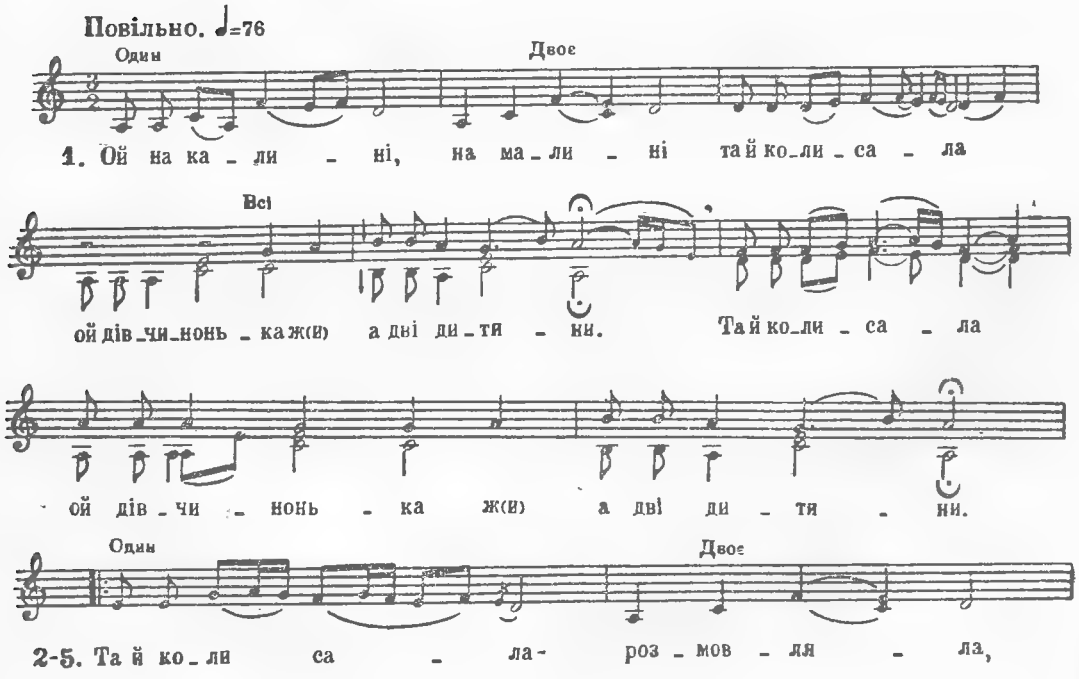

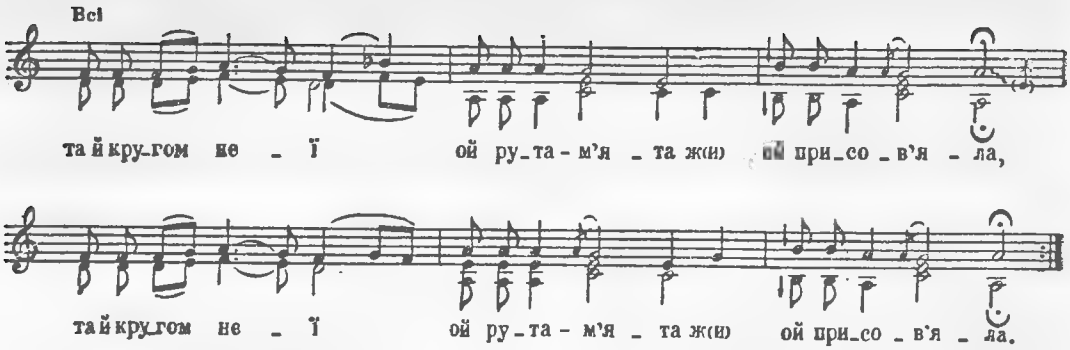

Ой на калині, на малині
Та й колисала ой дівчинонька
А дві дитини. } *Двічі*

Та й колисала-розмовляла,
Та й кругом неї ой рута-м'ята
Ой присов'яла. } *Двічі*

Та й присов'яла, ще й присохла,
Ой чи я в тебе, ой ненько моя,
Ой недоросла? } *Двічі*

А я вже росла й переросла.
Ой не лягай спати та з козаченьком,
Ой будеш вільна. } *Двічі*

А я лягала й лягать буду,
Ой надіялася, ой не боялась,
Ой за ним буду. } *Двічі*

ОЙ У ЛІСІ НА ЯЛИНІ

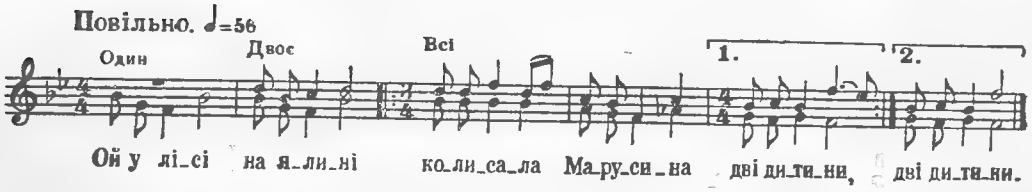

Ой у лісі на ялині
Колисала Марусина дві дитини. (2)

Ой у лісі на дубочку
Колисала Марусина сина й дочку. (2)

Колисала та й плакала:
«Ой чого ж я отця й неньки не слухала? (2)

Ой ти, сестро моя рідна,
Поколиш ти мені дитя, бо я бідна!» (2)

«Ой не буду колисати:
Було б тобі дворянина не слухати! (2)

Бо дворянин пізно ходить,
Не одную дівчиноньку з ума зводить. (2)

Бо дворянин пером пише,
Не одную дівчиноньку з дитям лише!» (2)

ОЙ У ЛУЗІ НА ДУБОЧКУ

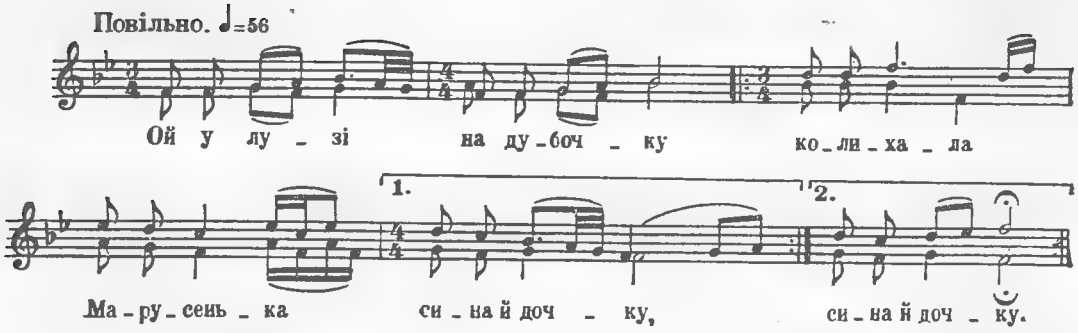

Ой у лузі на дубочку
Колихала Марусенька
Сина й дочку. } *Двічі*

Колихала і плакала:
«Ой чом же я отця й неньки
Не слухала. } *Двічі*

Послухала дворянина,
А дворянин пізно ходить,
З ума зводить. } *Двічі*

Ізвів з ума, сів на коня:
«Оставайся, дівчинонько,
Тепер сама». } *Двічі*

Не сама я зосталася,
В темнім лузі калинонька
Розцвілася». } *Двічі*

Калинонька розцвілася.
Там дівчина з малим дитям
Носилася. } *Двічі*

З малим дитям носилася,
В свої сестри
Просилася: } *Двічі*

«Ти, сестрице моя рідна,
Поколиши сина й дочку,
Бо я бідна!» } *Двічі*

«Бодай же ти, моя сестро, не дождала,
Щоб я тобі сина й дочку
Колихала!» } *Двічі*

ОЙ ЗАСВІТИ, МІСЯЦЬ

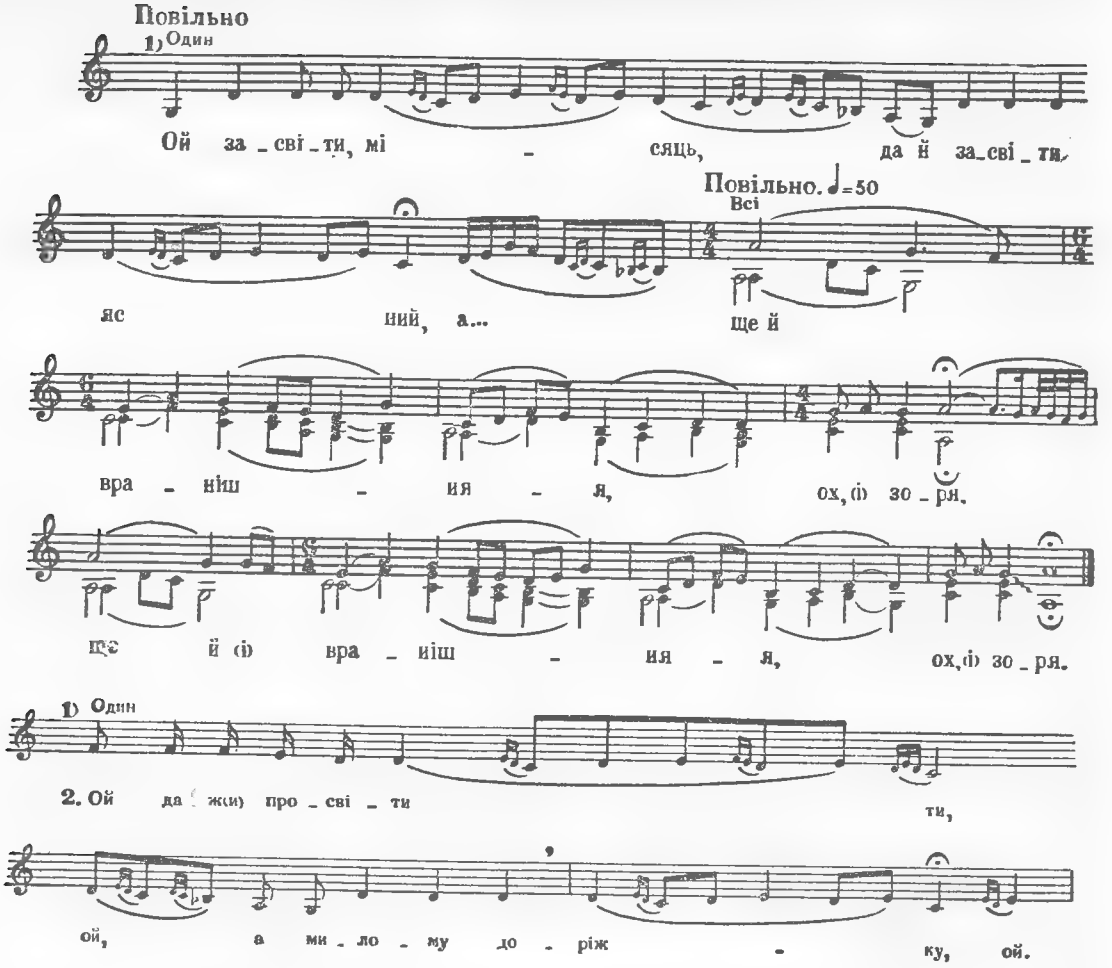

Ой засвіти, місяць,
Да й засвіти, ясний,
Ще й вранішняя, ох, зоря. (2)

Ой да ж просвіти ти, ой,
А милому доріжку, ой,
Куди милий про..., ой проїжджа. (2)

Ой да проїжджає,
Ой, а мене ж покидає, ой,
Зосталася я, ой, сиротой. (2)

Ой да сиротою ж,
А і невеликою, ой, да
Ні дівчина, ой, ні вдова. (2)

Ой да зостаюсь я, ой,
Я на білому світі, ой
Покриточка моло..., ой молода. (2)

КУПЛЮ ГОРІЛКИ

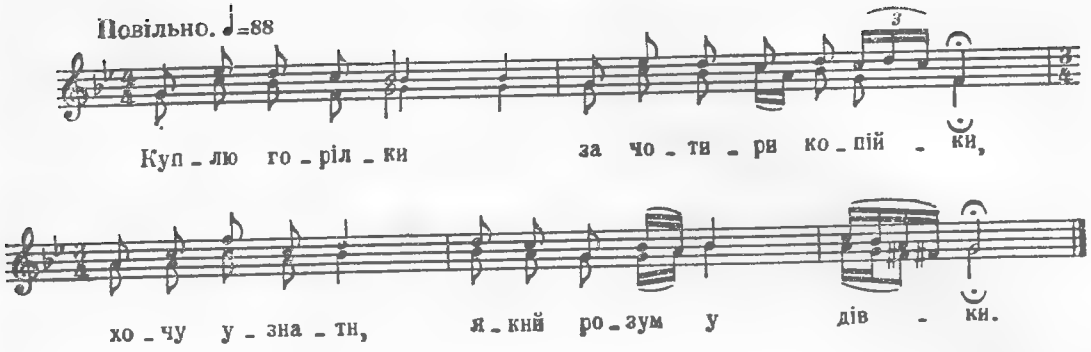

Куплю горілки
За чотири копійки,
Хочу узнати,
Який розум у дівки.

Горілки не п'ю,
Од меду не вп'юся.
Дурний козаче,
Я ж тебе не боюся.

Ой козаченько
Коника сідлає,
А дівчинонька
Дитину сповиває.

На тобі, козаче,
Да цюю дитину,
Їй-бо, їй-богу,
Під коника підкину.

Ти ж мене любив,
Я в тебе вкохалася,
А тепер кинув,
Кому я зосталася?

ПО ГОРОДУ ХОДИЛА ДА ВАСИЛЕЧКИ СІЯЛА

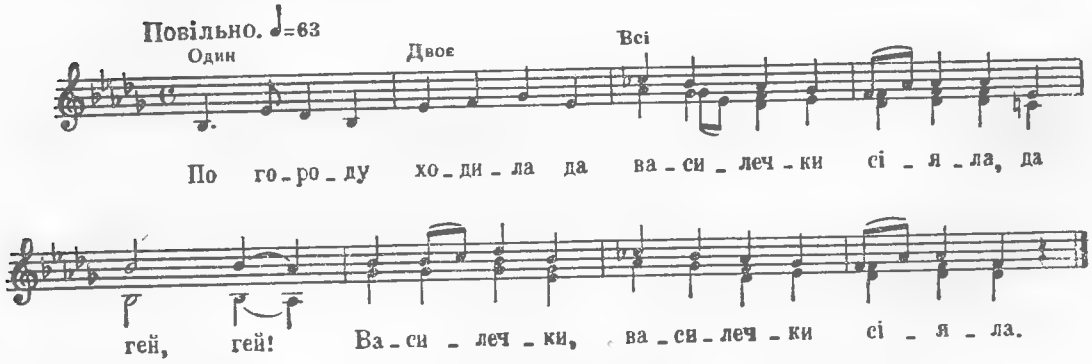

По городу ходила
Да василечки сіяла,
Да гей, гей!
Василечки, василечки сіяла.

Василечки сіяла,
Да двох синочків вродила.
Да гей, гей!
Двох синочків, двох синочків вродила.

Двох синочків вродила,
Да ой Ванюшу й Василя,
Да гей, гей!
І Ванюшу, і Ванюшу, й Василя.

І Ванюшу, й Василя
Да в Дунай-річку віднесла,
Да гей, гей!
В Дунай-річку, в Дунай-річку віднесла.

Ой ти, річенько Дунай,
Да помаленько гуляй.
Да гей, гей!
Помалесень... помалесенько гуляй.

Помалесенько гуляй,
Да моїх діток забавляй.
Да гей, гей!
Моїх діток, моїх діток забавляй.

ОЙ КОВАЛЮ, ОЙ ТИ МІЙ ТА КОВАЛЕНКУ

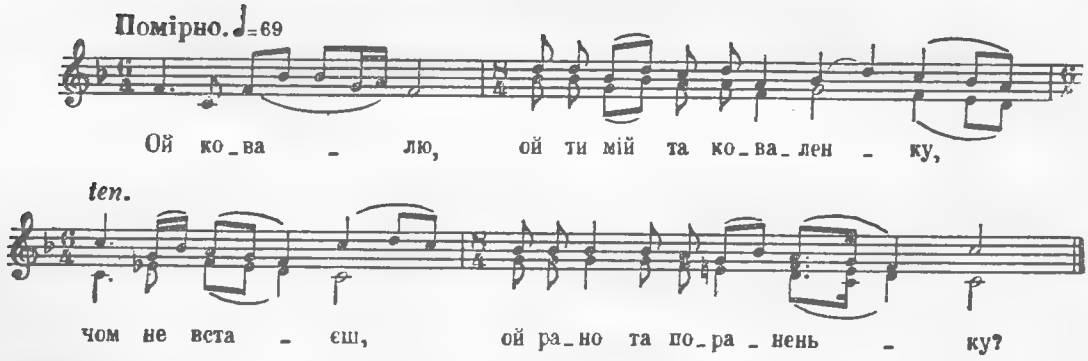

Ой ковалю, ой ти мій та коваленку,
Чом не встаєш, ой рано та пораненьку?

Чом не встаєш, ой рано та пораненьку,
Чом не куєш, ой залізо раненько?

Чи у тебе та заліза немає,
Чи у тебе та сталі не хватає?

Єсть у мене та душа Катерина,
Вона ж мені та жалю наробила.

Вона ж мені, ой, жалю наробила,
Ой звечора та дитя народила.

Ой звечора та дитя народила,
А з півночі та у річці втопила.

Ой дай, боже, та сніги, та морози,
Щоб замерзли та стежки, та дороги.

Щоб не знали, та куди я ходила,
Щоб не знали, ой, кого я любила.

ОЙ КОВАЛЮ, КОВАЛЕНКУ

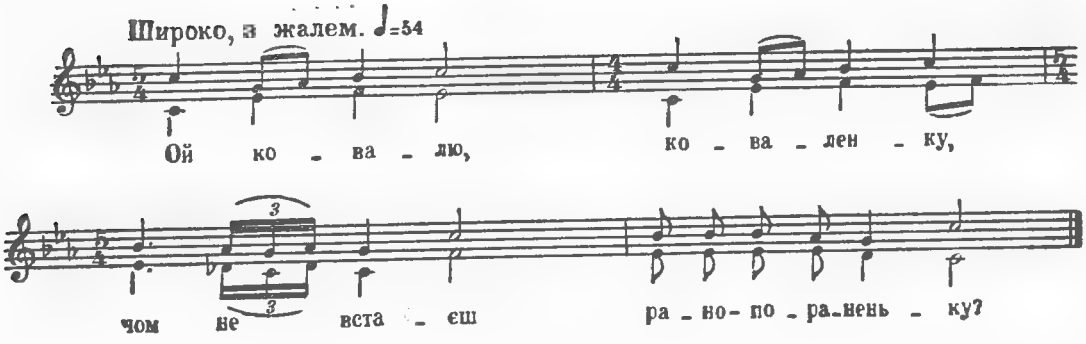

Ой ковалю, коваленку,
Чом не встаєш рано-пораненьку?
Чом не встаєш рано-пораненьку,
Чом не куєш залізо тоненько?
Чи у тебе заліза немає,
Чи у тебе сталі не хватає?
Чи у тебе сталі не хватило,
Чи у тебе дівчина не мила?
Була в мене дівка Катерина,
Вона мене зсушила, зв'ялила.
Вона мене зсушила, зв'ялила,
Вона мені сраму наробила.

СИНИ МОЇ, СИНИ

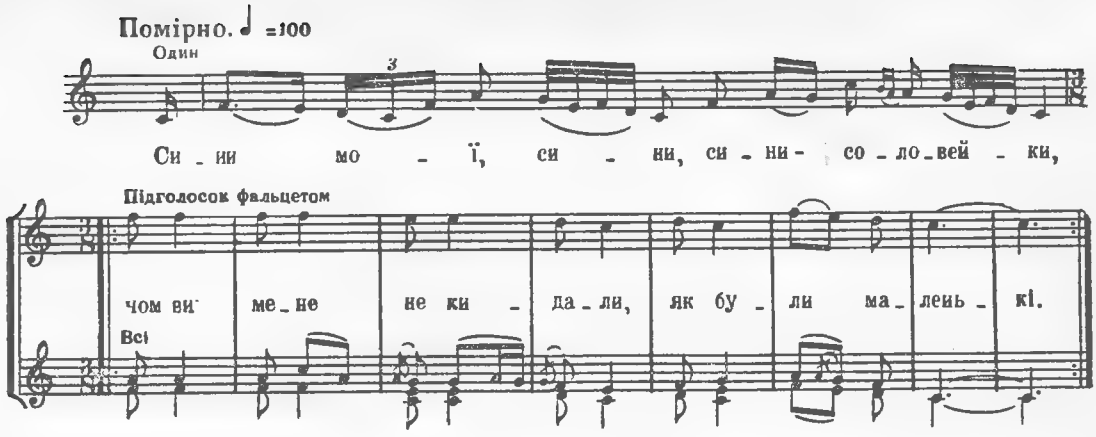

Сини мої, сини,
Сини-соловейки,
Чом ви мене не кидали,
Як були маленькі? } *Двічі*

Стали підростати,
Стали покидати:
Ой хто ж мене, стареньку,
Стане годувати? } *Двічі*

Дочки мої пави,
Горе мені з вами.
Тоска-печаль на серденьку,
Та ніхто не знає. } *Двічі*

Аби мені крила,
Совинії очі,
То я б знялась й полетіла
Темненької ночі. } *Двічі*

ЗАЦВІЛА В ЛУЗІ ЛОЗА

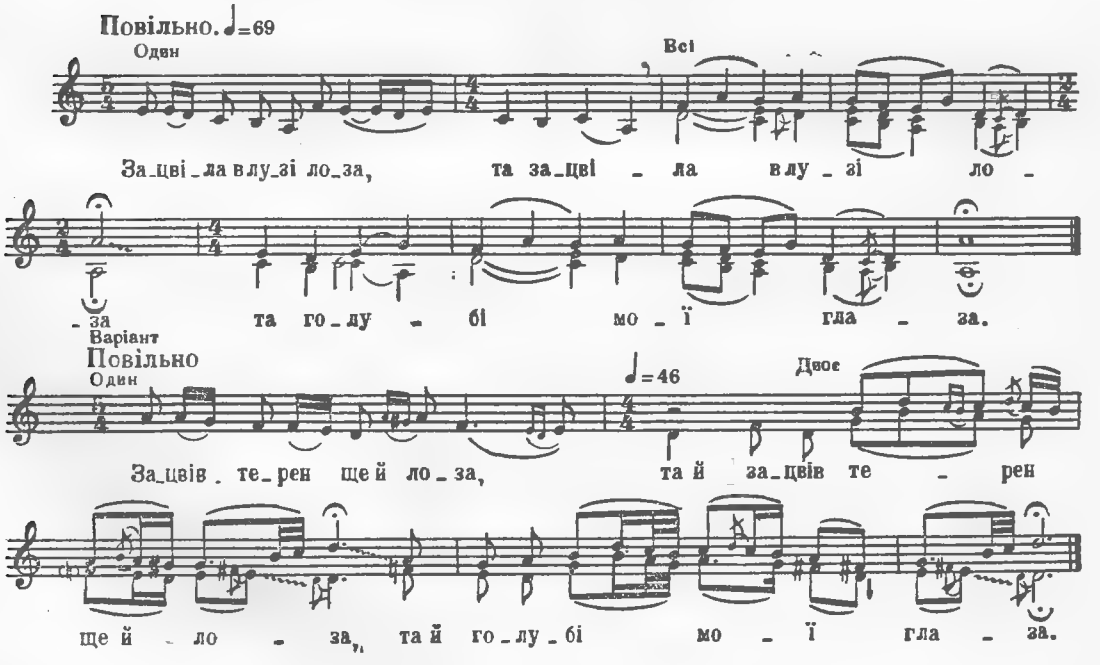

Зацвіла в лузі лоза,
Та зацвіла в лузі лоза,
Та голубі мої глаза.

Голубі ж мої глаза,
Та голубі ж мої глаза
Та на свєт бєлий не смотрят.

На свєт бєлий не смотрят,
Та на свєт бєлий не смотрят,
Та про любов і говорят.

Про любов же, про добро,
Та про любов же, про добро
Та про милого свойого.

Що він варвар, вражий син,
Та що він варвар, вражий син
Та Катюшечку полюбив.

Катюшечка-душечка,
Та Катюшечка-душечка
Та на крилечку стояла.

На крилечку стояла,
Та на крилечку стояла
Та соловейка й питала:

«Соловейко маленький,
Та соловейко маленький,
Та в тебе голос тоненький.

Защебечи ти мені,
Та защебечи ти мені,
Та бо я в чужій стороні».

ЗАЦВІЛА В ЛУЗІ ЛОЗА

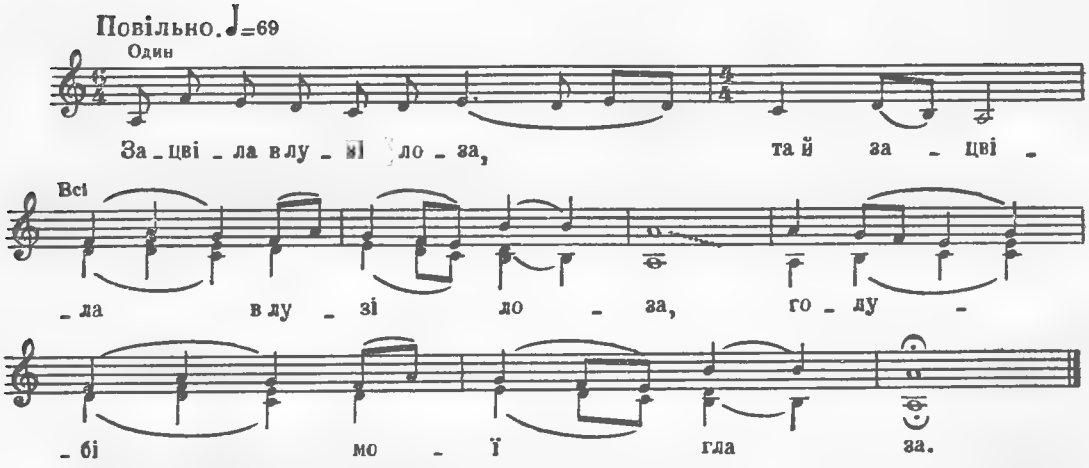

Зацвіла в лузі лоза,
Та й зацвіла в лузі лоза,
Голубі мої глаза.

Голубі мої глаза,
Та й голубі мої глаза,
Та й на світ білий не смотрят.

На світ білий не смотрят,
Та й на світ білий не смотрят,
Та й про нас люди говорят.

Полюбила одного,
Та й полюбила одного,
Да й гірко плачу без нього.

А він мене позабув,
Та й він мене позабув
Да й Катю-душу полюбив.

Катя-душечка моя,
Та й Катя-душечка моя
Да й на крилечку стояла.

На крилечку стояла,
Та й на крилечку стояла,
Да й соловейка слухала.

Соловейку маленький,
Та й соловейку маленький,
Да в тебе голос тоненький

Защебечи ти мені,
Та й защебечи ти мені,
Що я в чужій стороні.

Що я в чужій стороні,
Та й що я в чужій стороні —
Нема роду при мені.

Нема роду й родиноньки,
Та й нема роду й родиноньки,
Ні малої дитиноньки.

Аби мені родина,
Та й аби мені родина,
Ще й малая дитина,

То я б її розпитав,
То я б її розпитав,
Про родиноньку узнав.

УСІ ГОРИ ЗЕЛЕНІЮТЬ

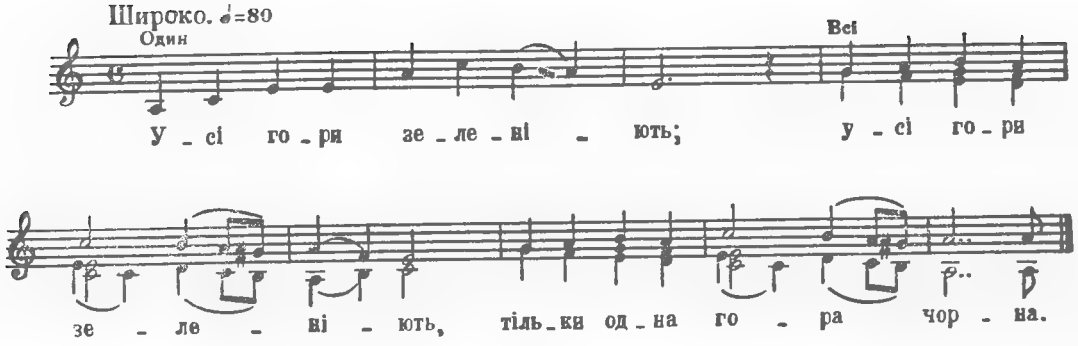

Усі гори зеленіють, (2)
Тільки одна гора чорна.

Тільки одна гора чорна, (2)
Де сіяла бідна вдова.

Де сіяла, волочила, (2)
Слізоньками примочила.

«Роди, боже, пшениченьку, (2)
Щоб було що на зимоньку!»

Буйний вітер повіває, (2)
Сестра з братом розмовляє:

«Ой братику-соколоньку, (2)
Прийми мене на зимоньку!»

«Сестро моя, перепілко, (2)
Скажи, в тебе діток скілько?»

«Раз четверо, раз п'ятеро, (2)
А всіх буде дев'ятеро!»

Сяде дядько обідати, (2)
Діток пошле в сад гуляти.

Ой ще дядько не обідав, (2)
Діти батька одвідали.

«Вставай, тату, вставай з ями, (2)
Бо горе жить коло мами!

Вставай, тату, вставай з ями, (2)
Бо горе жить коло роду!»

ТА ВСЕ ГОРИ ЗЕЛЕНІЇ

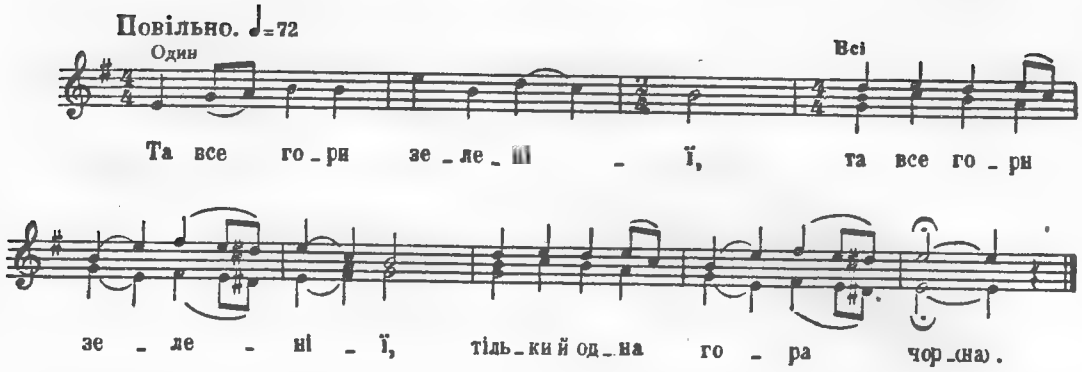

Та все гори зеленії, (2)
Тільки й одна гора чорна.

Тільки одна гора чорна, (2)
Що зорала бідна вдова.

Ой орала, волочила, (2)
Слізоньками примочила.

Чорна хмара наступає, (2)
Сестра к брату промовляє:

«Ой братику-соколоньку, (2)
Пусти ж мене на зимоньку».

«Ой сестро ж ти, перепілко, (2)
Як у тебе діток стілько.

Раз четверо, раз п'ятеро, (2)
І виходить дев'ятеро».

«Як ти сядеш обідати, (2)
То я вишлю діток з хати:

Ідіть, діти, ідіть з хати, (2)
Дядько буде вечеряти».

ТИ КРОПИВУШКА

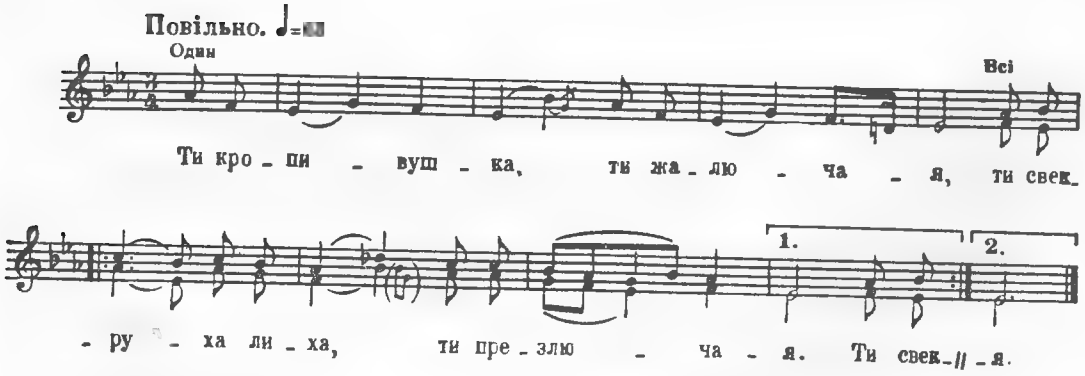

Ти кропивушка,
Ти жалючая,
Ти свекруха лиха,
Ти презлючая. } *Двічі*

Посилаєш мене
В поле житечка жать,
А сама ж ти ідеш
До шиночка гулять. } *Двічі*

А я жала млада
День до вечора,
А із вечора
Снопи зносила. } *Двічі*

Снопи зносила,
Дитя бросила,
Як зоря ізійшла,—
Я додому йшла. } *Двічі*

Я додому йшла
І дитя не найшла,
Як дорогою йшла,
Я три вовки стріла. } *Двічі*

«Ой ви, вовки мої,
Вовки сіренькії,
Чи не бачили ви
Дитя маленького?» } *Двічі*

Первий вовк ісказав:
«Я дитя не видав»,
Другий вовк ісказав:
«Я дитя розтерзав». } *Двічі*

«Розірвав ти дитя,
Розірви ти мене,
Розірви ти мене,
Як родноє дитя!» } *Двічі*

КОЛО МЛИНА КРЕМЕНИНА

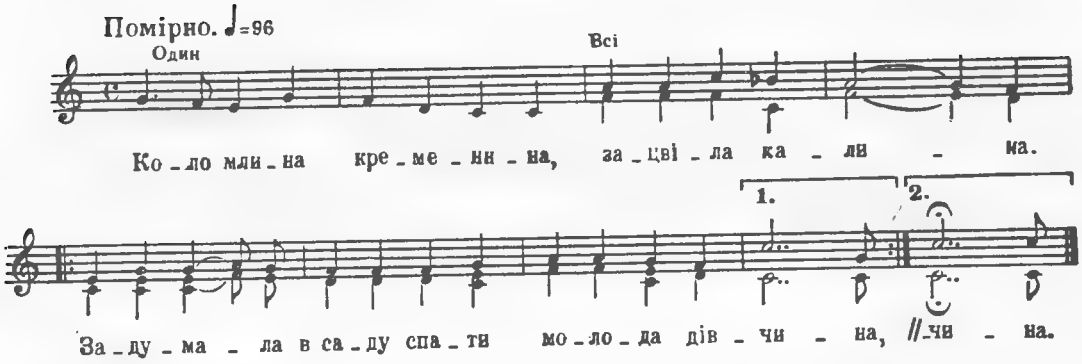

Коло млина кременина,
Зацвіла калина.
Задумала в саду спати
Молода дівчина. } *Двічі*

Ой же вона задумала
Поміж яблуньками,
Щоб почути розмовоньку
Поміж парубками. } *Двічі*

«Вари, мати, вечеряти —
Я йду в сад гуляти,
Треті півні проспівають —
Я вернусь до хати». } *Двічі*

Піють півні, піють другі,
А курка сокоче.
Кличе мати вечеряти,
А дочка не хоче. } *Двічі*

«Ой вечеряй, моя мати,
Що ти наварила,
Бо вже ж мені, молоденькій,
Вечеря немила». } *Двічі*

ОЙ УПАВ СНІЖОК

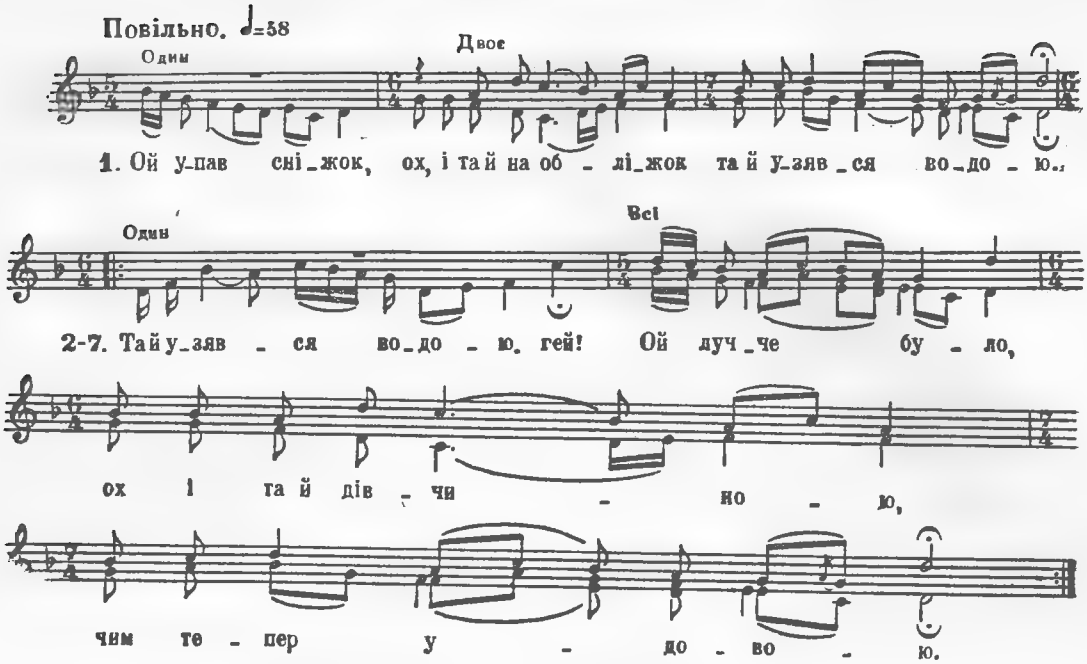

Ой упав сніжок, ох, і та й на обліжок
Та й узявся водою.

Та й узявся водою, гей!
Ой лучче було, ох, і та й дівчиною,
Чим тепер удовою.

Чим тепер удовою, гей!
Та й походжено, ох, та й побродженo
Та й коло моря кіньми.

Коло моря кіньми, гей!
Ой, та й же не кіньми, ох, та й же не кіньми,
А журавочка з дітьми.

Журавочка з дітьми, гей!
Ой журав грає, ох, і та журав грає,
А журавочка скаче.

Журавочка скаче, гей!
Ой дурна дівка, ох, та й нерозумна,
Що за козаком плаче.

Що за козаком плаче, гей!
Ой не плач дівко, ох, та й не плач, красна,
А так[illegible] доля.

ПОКОТИЛИСЬ ТАРІЛОЧКИ

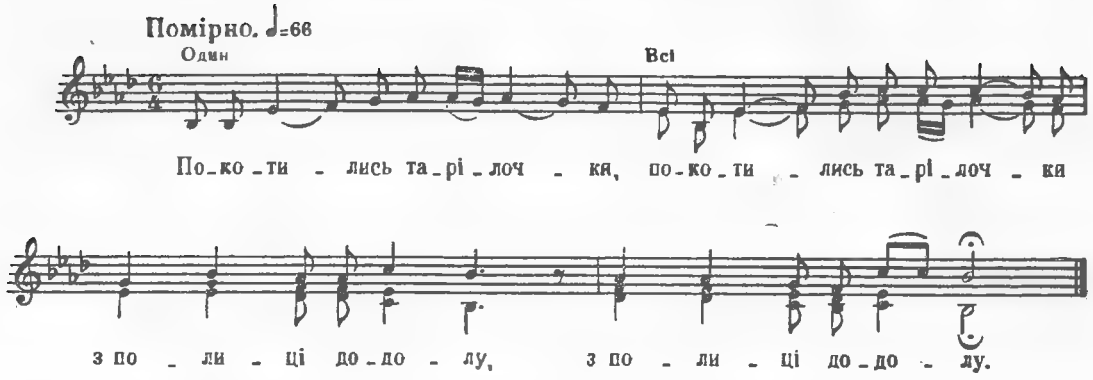

Покотились тарілочки (2)
З полиці додолу. (2)
Ой ходімте, подружечки, (2)
З вулиці додому. (2)

А вже ж мені не ходити, (2)
Куди я ходила, (2)
А вже ж мені не любити, (2)
Кого я любила. (2)

А вже ж того любить буду, (2)
Кого люди скажуть, (2)
А із тим я жити буду, (2)
З ким рученьки зв'яжуть. (2)

Ізв'язали мені ручки (2)
Шовковим платочком, (2)
Увінчали голівоньку (2)
Восковим віночком. (2)

Запалю я куль соломи, (2)
Нехай догоряє, (2)
Не піду я до батенька, (2)
Нехай забуває. (2)

Не піду я до батенька, (2)
Нехай забуває, (2)
А піду я до свекрухи, (2)
Нехай привикає. (2)

ОЙ ЛЕТІЛА ЗОЗУЛЕНЬКА

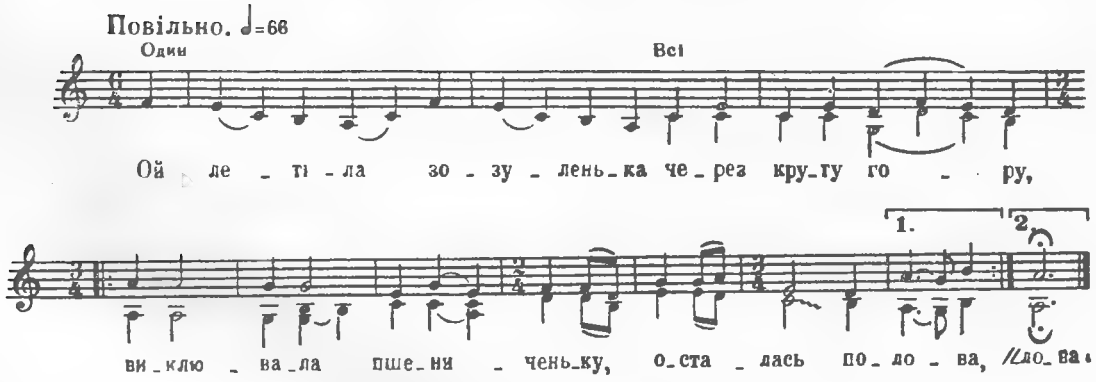

Ой летіла зозуленька
Через круту гору,
Виклювала пшениченьку,
Осталась полова. } *Двічі*

Ой що ж мені по полові,
Як немає зерна,
Ой що ж мені по родині —
Моя мати вмерла. } *Двічі*

Ой що ж мені по родині,
Як я батька маю,
Сім раз води приносила
З тихого Дунаю. } *Двічі*

Сім раз води приносила,
Восьмий напилася,
Якби мені рідна мати,
Я б не журилася. } *Двічі*

Ой вийду я у садочок
Та й стану на грядку,
Нема в мене матіночки,
Немає й порядку. } *Двічі*

Ой вийду я у садочок
Та й стану, постою,
Всі дівчата мами мають,
А я сиротою. } *Двічі*

Ой вийду я та на гору,
Та й стану плакати:
«Прийди, прийди, стара мати,
Косу розплітати». } *Двічі*

«Іди, іди, моя доню,
Сідай вечеряти,
А я прийду по вечері
Косу розплітати». } *Двічі*

Прийшла, прийшла стара мати,
Стала за стіною,
Пізнавала свою дочку
Межи родиною. } *Двічі*

VI. ПОБУТОВІ

ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА НА СТОДОЛІ НА РОЗІ

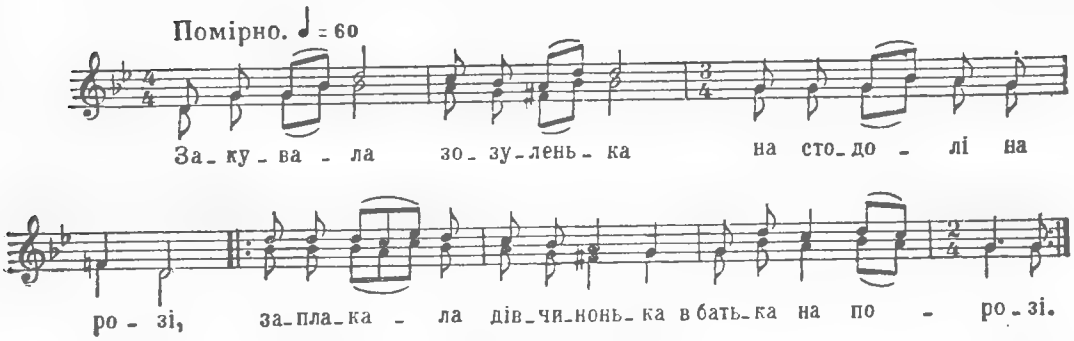

Закувала зозуленька
На стодолі на розі,
Заплакала дівчинонька
В батька на порозі. } *Двічі*

Їду яром до криниці —
Коромисло гнеться:
«Чом до мене, моя мамо,
Ніхто не пришлеться?» } *Двічі*

«Багач, доню, не захоче,
А бідний не сміє.
Нехай твоя руса коса
Зіллям зеленіє». } *Двічі*

ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА НА СТОДОЛІ НА РОЗІ

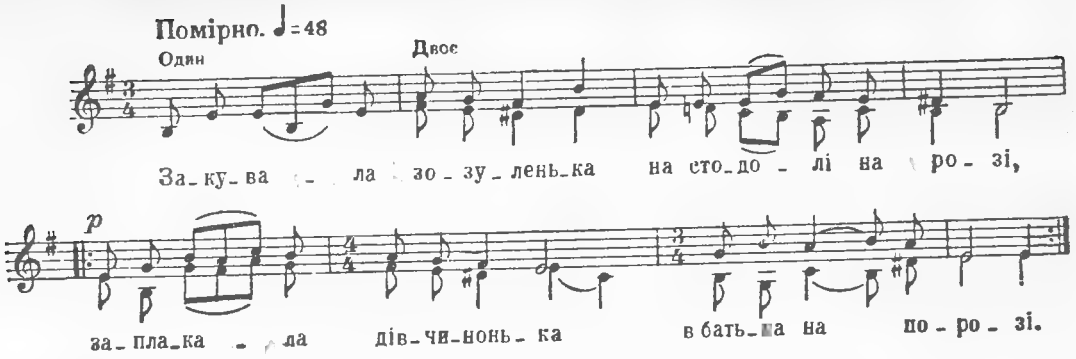

Закувала зозуленька
На стодолі на розі,
Заплакала дівчинонька
В батька на порозі. } *Двічі*

Не куй, не куй, зозуленько,
На стодолі на розі.
Не плач, не плач, дівчинонько,
В батька на порозі. } *Двічі*

Піду яром до криниці —
Коромисло гнеться.
«Чом до мене, моя мати,
Ніхто не пришлеться?» } *Двічі*

«Багач, доню, не захоче,
А бідний не сміє.
Нехай твоя руса коса
Зіллям зеленіє». } *Двічі*

ОЙ ХМЕЛЮ Ж МІЙ, ХМЕЛЮ

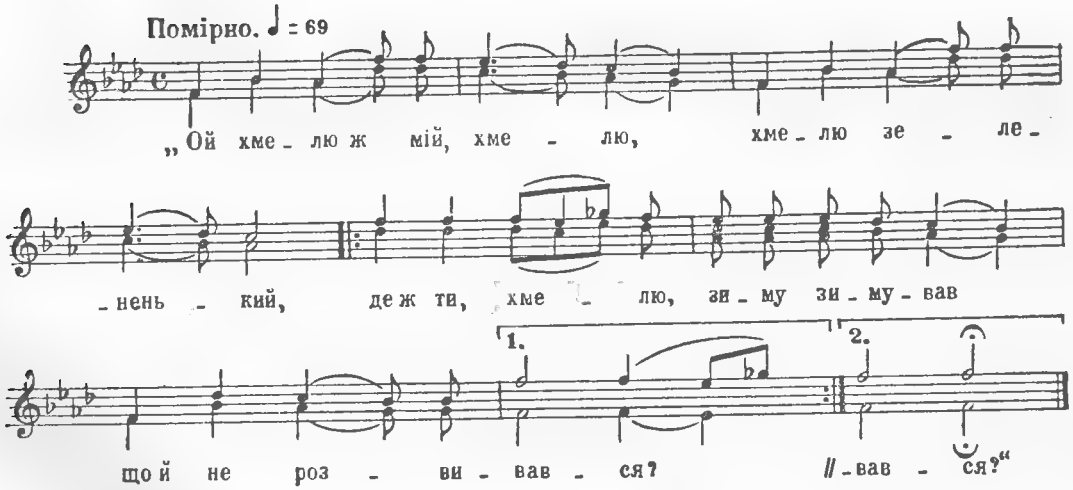

«Ой хмелю ж мій, хмелю,
Хмелю зелененький,
Де ж ти, хмелю, зиму зимував
Що й не розвивався?» } *Двічі*

«Зимував я зиму,
Зимував я другу,
Зимував я в лузі на калині
Та й не розвивався...» } *Двічі*

«Ой сину ж мій, сину,
Сину молоденький,
Де ж ти,сину, нічку ночував,
Що й не роззувався?» *Двічі*

«Ночував я нічку,
Ночував я другу,
Ночував я у тої вдовиці,
Що сватати буду». *Двічі*

«Ой сину ж мій, сину,
Ти моя дитино,
Не женися на тій удовиці,
Бо щастя не буде. *Двічі*

Бо вдовине серце —
Як осіннє сонце:
Воно світить, світить, та не гріє,
Все холодом віє. *Двічі*

А дівоче серце —
Як весняне сонце:
Ой хоч воно та й хмарнесеньке,
А все теплесеньке!» *Двічі*

ПОЗА ЛУГОМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ

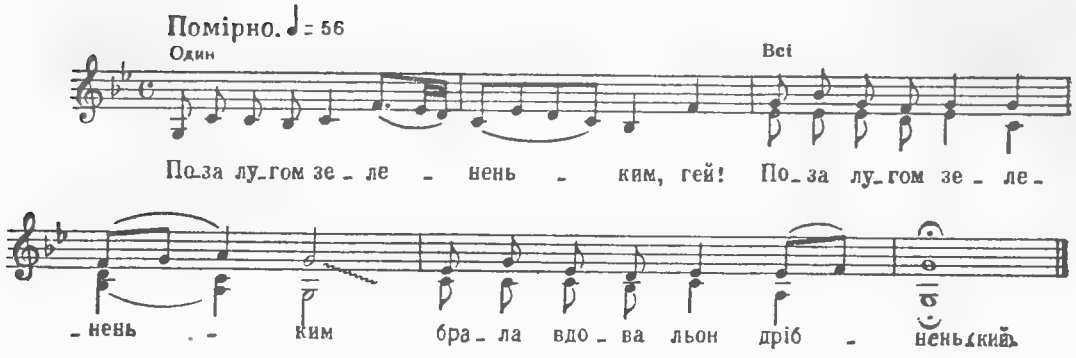

Поза лугом зелененьким, гей!
Поза лугом зелененьким
Брала вдова льон дрібненький.

Вона брала, вибирала, гей!
Вона брала, вибирала,
Тонкий голос подавала.

Ой там Василь сіно косить, гей!
Ой там Василь сіно косить,
Тонкий голос переносить.

Кинув косу у травоньку, гей!
Кинув косу у травоньку,
А сам пішов додомоньку.

А сам пішов додомоньку, гей!
А сам пішов додомоньку,
Схнлив на стіл головоньку.

Вийшла мати із кімнати, гей!
Вийшла мати із кімнати,
Стала Василя питати:

«Чого сидиш та й думаєш, гей!
Чого сидиш та й думаєш,
Чого не п'єш, не гуляєш?»

«Дозволь, мати, вдову брати, гей!
Дозволь, мати, вдову брати,
Буду пити ще й гуляти».

ОЙ У ПОЛІ СУХИЙ ДУБ

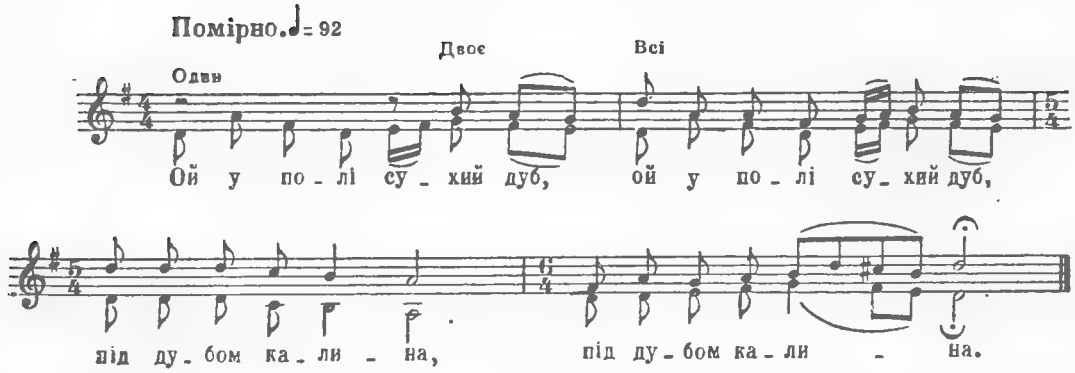

Ой у полі сухий дуб, (2)
Під дубом калина. (2)

А з-під тої калиноньки (2)
Вода прибуває. (2)

Ой там козак молоденький (2)
Коня напуває. (2)

А дівчина, повна рожа, (2)
Води підливає. (2)

— Ой дівчино, повна рожа, (2)
Чи сватати можна? (2)

— Ой козаче-барвіночку,— (2)
Хоч у неділечку. (2)

— Ой дівчино, повна роже, (2)
В неділю не можна. (2)

Діжди, діжди до осени, (2)
А восени візьму. (2)

— Ой козаче-барвіночку, (2)
Довго мені ждати. (2)

Трапляються добрі люди — (2)
Віддасть мене мати. (2)

— Ой щоб же ти, дівчинонько, (2)
Тоді віддалася, (2)

Як у морі на камені (2)
Рожа прийнялася. (2)

— Ой щоб же ти, козаченьку, (2)
Тоді оженився, (2)

Як у полі край дороги (2)
Сухий дуб розвився. (2)

Ідуть дощі, ідуть дощі, (2)
Рожа прийнялася. (2)

А дівчина літ не дійшла, (2)
А вже віддалася. (2)

А у полі край дороги (2)
Сухий дуб розвився. (2)

Старий козак, як собака, (2)
Й досі не женився. (2)

ЗЕЛЕНИЙ ДУБОЧОК

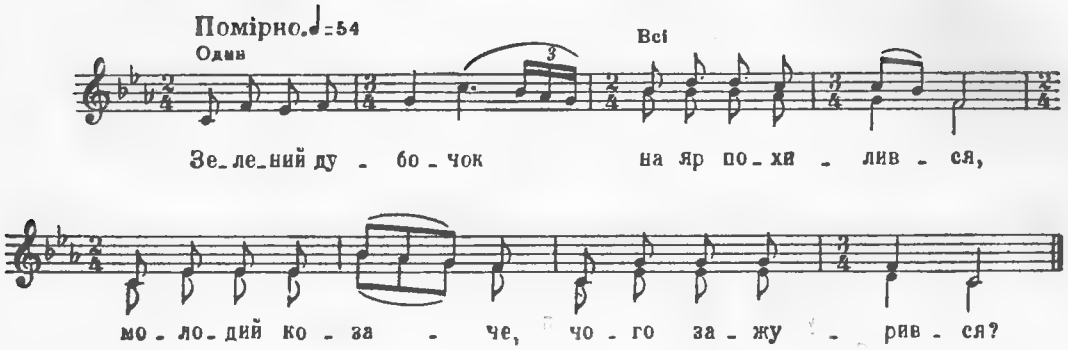

Зелений дубочок на яр похилився,
Молодий козаче, чого зажурився?

Чи воли пристали, чи з дороги збився?
Воли не пристали, з дороги не збився.

Воли не пристали, з дороги не збився,
Того зажурився — без долі вродився.

Ой піду я в поле шукать собі долю,
Та не найшов долю, найшов риболовлю.

Та не найшов долю, найшов риболовлю,
Молодії хлопці та ще й риболовці.

Молодії хлопці та ще й риболовці,
Закидайте сіті через бистрі ріки.

Закидайте сіті через бистрі ріки
Та впіймайте долі мені, молодому.

Не впіймали долі, а впіймали щуку,
А впіймали щуку парню на розлуку.

ЗЕЛЕНИЙ ДУБОЧОК

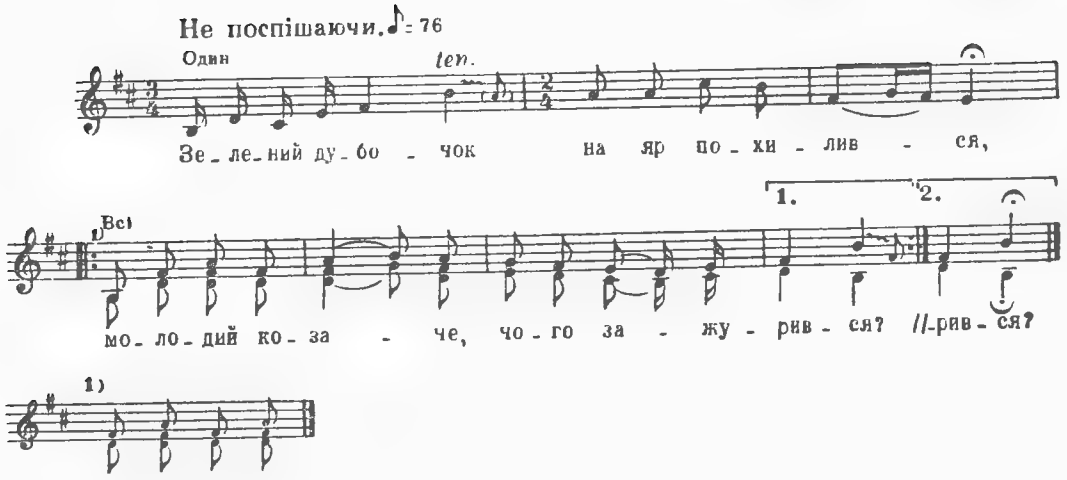

Зелений дубочок на яр похилився,
Молодий козаче, чого зажурився? (2)

Молодий козаче, чого зажурився,
Чи воли пристали, чи з дороги збився? (2)

Чи воли пристали, чи з дороги збився,
Козак своїй неньці в ніженьки вклонився. (2)

Ой на тобі, сину, рубля золотого,
Купи собі, сину, коня вороного. (2)

Купи собі, сину, коня вороного,
Постав у станочок, говори до нього. (2)

Говорив я нічку, говорив и другу,
А на третю нічку мій кінь не говорить. (2)

А на третю нічку мій кінь не говорить,
До сирої землі голівоньку клонить. (2)

СУМНО МЕНІ, СУМНО

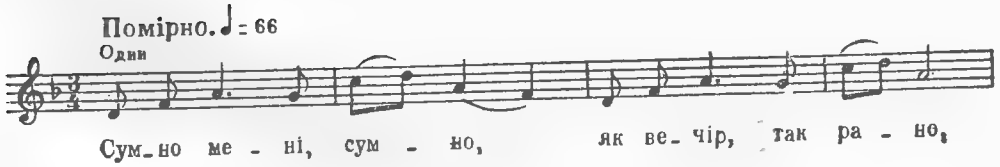

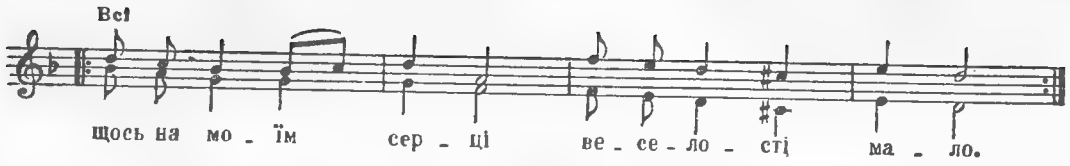

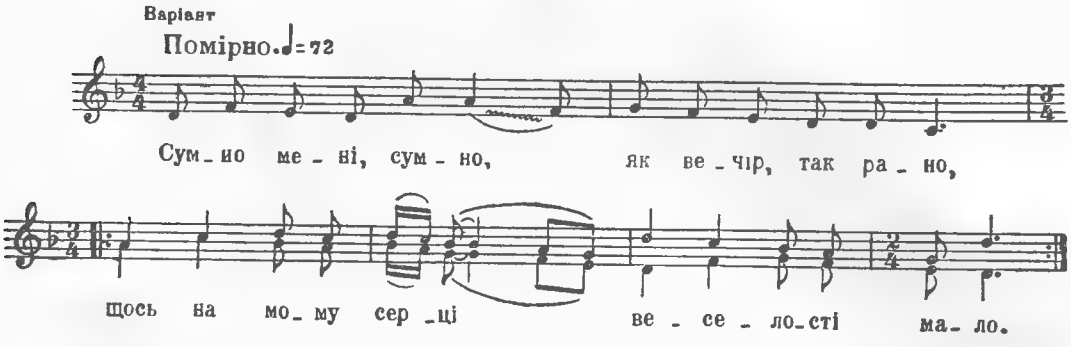

Сумно мені, сумно,
Як вечір, так рано.
Щось на моїм серці
Веселості мало. } *Двічі*

Веселість, веселість,
Де ти ся поділа,
Чи в морі втонула,
Чи в гай полетіла? } *Двічі*

В морі не втонула,
В гай не полетіла,
В лісі на орісі
На гілочку сіла. } *Двічі*

На гілочку сіла,
А гілочка гнеться,
Коло мого серця,
Мов гадина, в'ється. } *Двічі*

В'ється ж вона, в'ється,
Хоче зимувати,
Літа ж молодії
Треба шанувати. } *Двічі*

ПОСАДЖУ Я РОЖУ

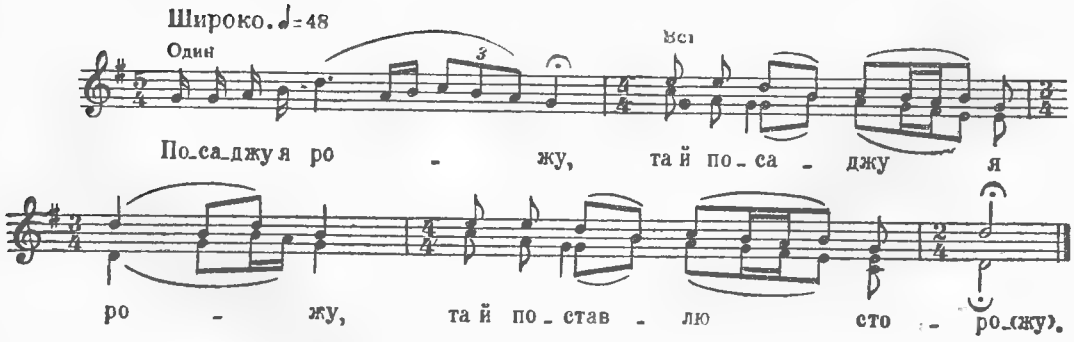

Посаджу я рожу,
Та й посаджу я рожу,
Та й поставлю сторожу.

Не повная рожа,
Та й не повная рожа,—
Ой не вірна сторожа.

Вітер повіває,
Та й вітер повіває,
Та й рожу розхиляє.

Рожу розхиляє,
Та й рожу розхиляє,
Мати дочку лає.

Мати дочку лає,
Та й мати дочку лає,
Гулять не пускає.

«Пусти ж мене, мамо,
Та й пусти ж мене, мамо,
Та й на час погуляти.

На час, на часочок,
Та й на час, на часочок
В зелений лісочок.

В зелений лісочок,
Та й в зелений лісочок
Та й подать голосочок».

ВАРИЛА Я РИБКУ

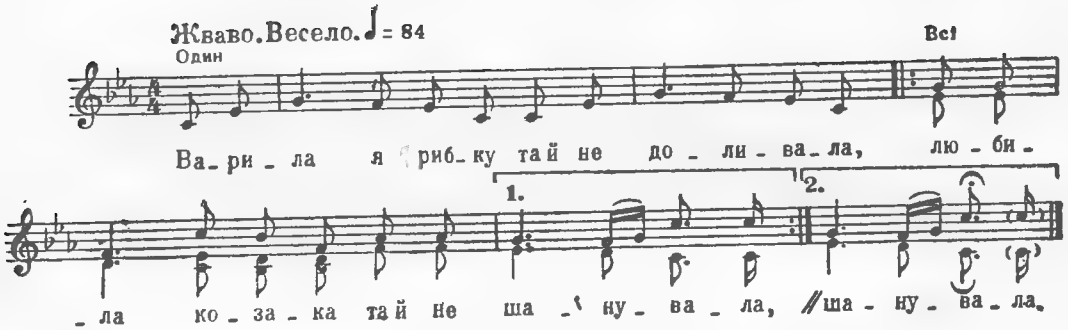

Варила я рибку
Та й не доливала,
Любила козака
Та й не шанувала. } *Двічі*

«Кипи, кипи, рибко,
Буду доливати,
Вернися, козаче,
Буду шанувати! } *Двічі*

Вернися, козаче,
Буду шанувати,
Жареную рибку
Вечерять давати. } *Двічі*

Жареную рибку
Та ще й хліба скибку,
Вечеряй, козаче,
Це вечеря швидко. } *Двічі*

Вечеряй, козаче,
Запивай водою,
Як не маєш жінки,
Залишайсь зі мною». } *Двічі*

«Є у мене жінка
Ще й діточок двоє,
Ще й діточок двоє,
Чорняві обоє. } *Двічі*

Є у мене жінка
Ще й діточок двоє,
Крається серденько
Надвоє, натроє. } *Двічі*

Є у мене жінка
Ще й рідная мати,
Крається серденько
На чотири шмати». } *Двічі*

«Тепер ти, козаче,
Та й дурнем зостався,
Що ти на чужині
Про жінку признався». } *Двічі*

А В НЕДІЛЕНЬКУ ВРАНЦІ

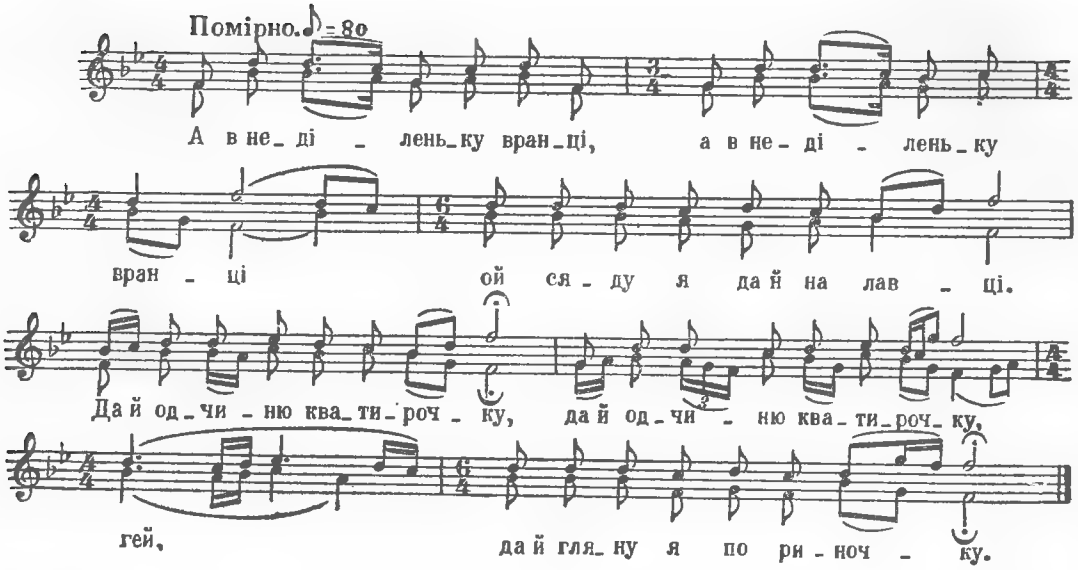

А в неділеньку вранці (2)
Ой сяду я да й на лавці.
Да й одчиню кватирочку, (2)
Гей, да й гляну я по риночку

Ой сяду я край оконця (2)
Проти ясного сонця,
Проти ясного сонця, (2)
Гей, виглядати чорноморця.

Чорноморець не йде, їде, (2)
Гей, дев'ятеро коней веде.
На десятім, вороному, (2)
Гей, я думала, що додому.

Аж мій милий не додому, (2)
Аж до тихого Дунаю.
Да й став коней напувати, (2)
Гей, стала вода прибувати.

Стала вода прибувати, (2)
Чорноморець потопати.
Чорноморець потопає (2)
Да й на милую гукає:

«Рятуй, рятуй мене, мила, (2)
Гей, коли вірно любила».
«Ой рада б я рятувати, (2)
Гей, дак не вмію плавати».

ОЙ ВСТАНУ Я РАНЕСЕНЬКО

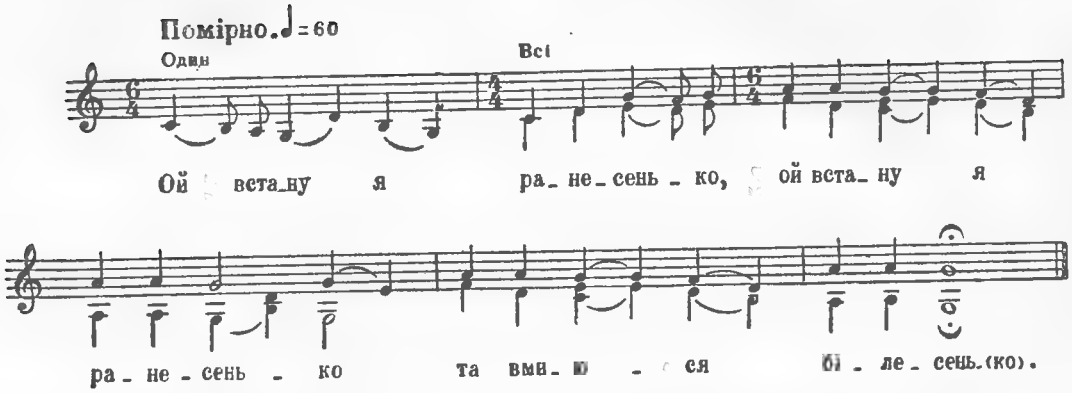

Ой встану я ранесенько (2)
Та вмиюся білесенько.

Ой сяду я край віконця (2)
Виглядати чорноморця.

Чорноморець, мамцю, їде, (2)
Він семеро коней веде.

На восьмому, вороному,— (2)
Я ж думала, що й додому.

А він прямо аж до гаю, (2)
Аж до тихого Дунаю.

Як став коня напувати, (2)
Стала хмарка наступати.

Стала хмарка наступати, (2)
Став же дощик накрапати.

Став же дощик накрапати, (2)
Стала вода прибувати.

Стала вода прибувати — (2)
Чорноморець потопати.

Чорноморець потопає, (2)
Рятуваннячка прохає:

«Візьми човен та весельце, (2)
Рятуй мене, моє серце».

Поплив милий за річками,— (2)
Осталася з діточками.

Поплив милий за водою,— (2)
Осталася я вдовою.

НА ГОРОДІ ВЕРБА, ПІД ВЕРБОЮ ВОДА

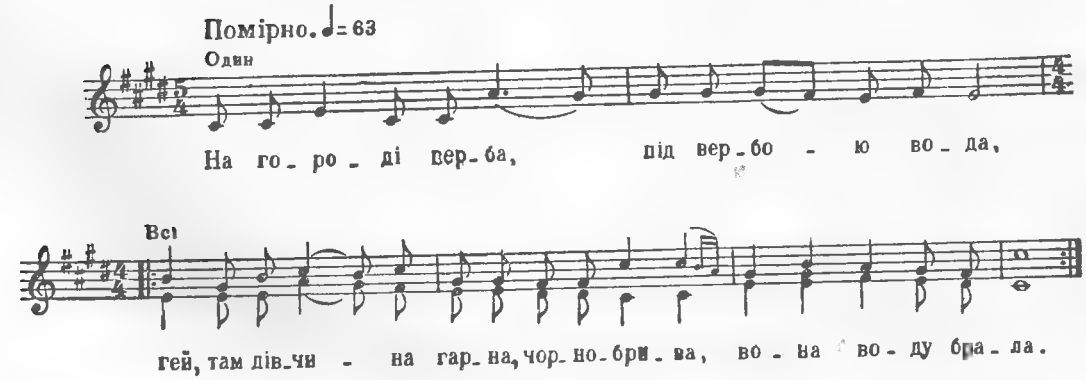

На городі верба,
Під вербою вода,
Гей, там дівчина
Гарна, чорнобрива, } *Двічі*
Вона воду брала.

Вона воду бере,
На доріженьку гляде,
Гей, десь там їдуть
Молоді козаки } *Двічі*
На вороних конях.

Один з них під'їжджає,
До дівчини говоре:
«Ой ти, дівчино,
Гарна, чорнобрива, } *Двічі*
Напій же ти мені коня».

«Невеликий же ти пан,
Напій же ти сам,
Бо студена роса,
А дівчина боса, } *Двічі*
Зросить ніженьки собі».

ОЙ У ПОЛІ ВЕРБА

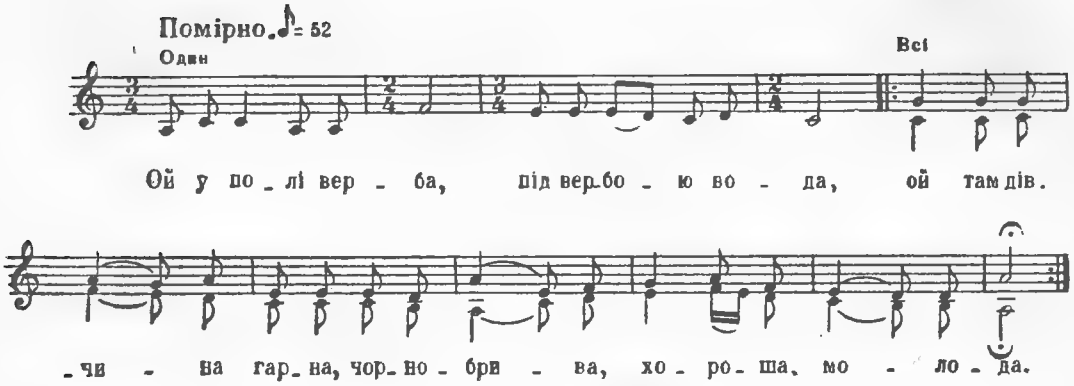

Ой у полі верба,
Під вербою вода,
Ой там дівчина гарна, чорнобрива, } *Двічі*
Хороша, молода.

На доріжку глядить,
Аж доріжка курить,
Ой там же їдуть славні козаченьки } *Двічі*
На конях вороних.

А один під'їжджа,
До дівчини морга:
«Ой будь здорова, моя чорноброва, } *Двічі*
Напій же мені коня».

«Невеликий ти пан,
Та й напій коня сам,
Ой трава — роса, а дівчина боса, } *Двічі*
Ніженьки змочить собі».

КУДИ ВІТЕР ХМАРИ НОСИТЬ

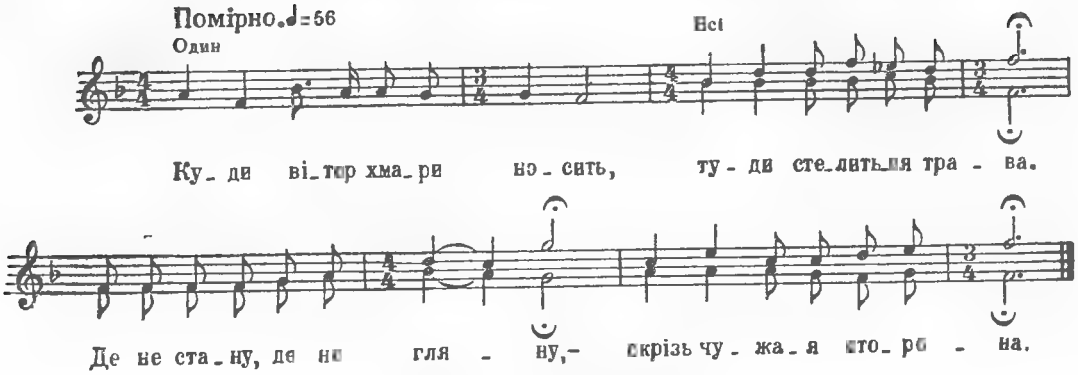

Куди вітер хмари носить,
Туди стелиться трава.
Де не стану, де не гляну,—
Скрізь чужая сторона.

Із думками я літаю
До селп рідненького,
І хотів би я дізнати,
Що сталося з ненькою.

Не того, матусю, плачу,
Що чужая сторона,
А того, матусю, плачу,—
Пішла молодість моя.

НАКАЗАЛИ ТА ВРАЖІ ЛЮДИ

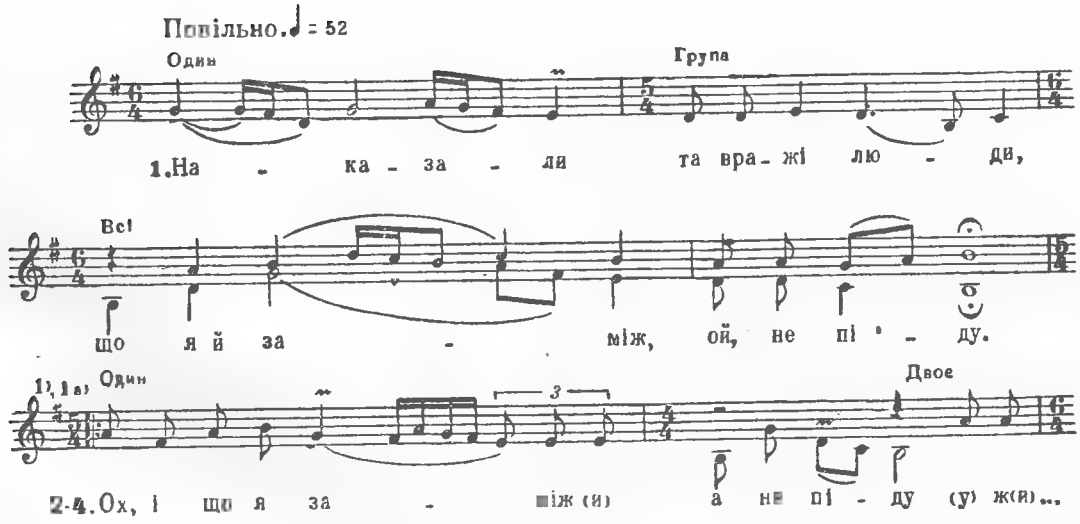

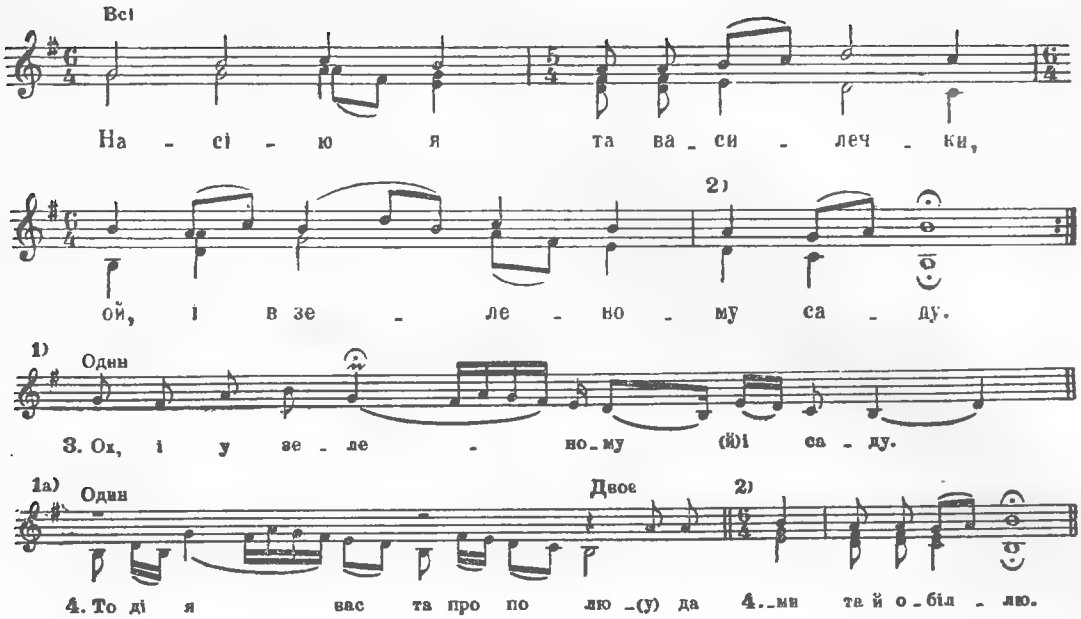

Наказали та вражі люди,
Що я й заміж, ой, не піду.

Ох, і що я заміж а не піду...
Насію я та василечки,
Ой, і в зеленому саду.

Ох, і у зеленому й саду...
Ростіть, ростіть, та василечки,
Тоді я вас та прополю.

Тоді я вас та прополю...
Да прополю я та василечки,
Слізоньками та й обіллю.

ОЙ ВИЙДУ Я НА ГОРУ

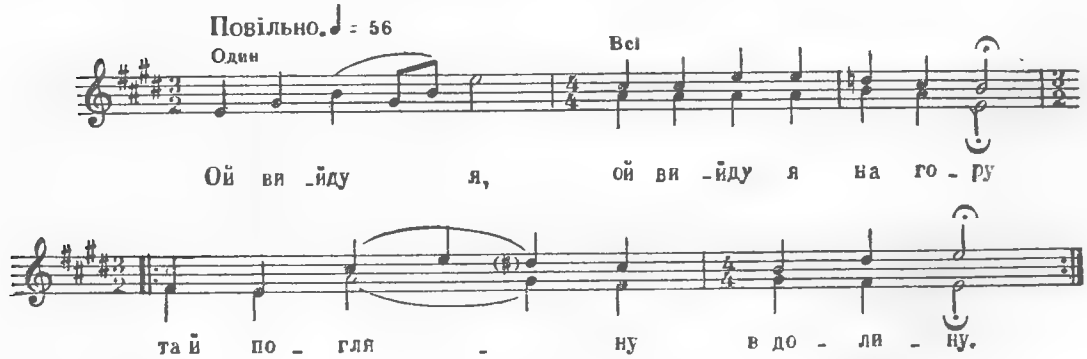

Ой вийду я, ой вийду я на гору
Та й погляну в долину. (2)

В тій долині, в тій долині вічний сад,
А в тім саду виноград. (2)

В винограді, в винограді два дуби,
На них сидів соловей. (2)

Соловею, соловею, соловею ти малий
В тебе голос тоненький. (2)

Защебечи, защебечи ти мені,
Бо я в чужій стороні. (2)

Бо я в чужій, бо я в чужій стороні,
Нема роду при мені. (2)

Нема роду, нема роду-родини,
Ні любої дівчини. (2)

Відлучився, відлучився від роду,
Як той камінь у воду. (2)

Камінь в воді, камінь в воді та й лежить,
На чужині тяжко жить. (2)

ОЙ СОСНА, ОЙ ТИ, СОСНА

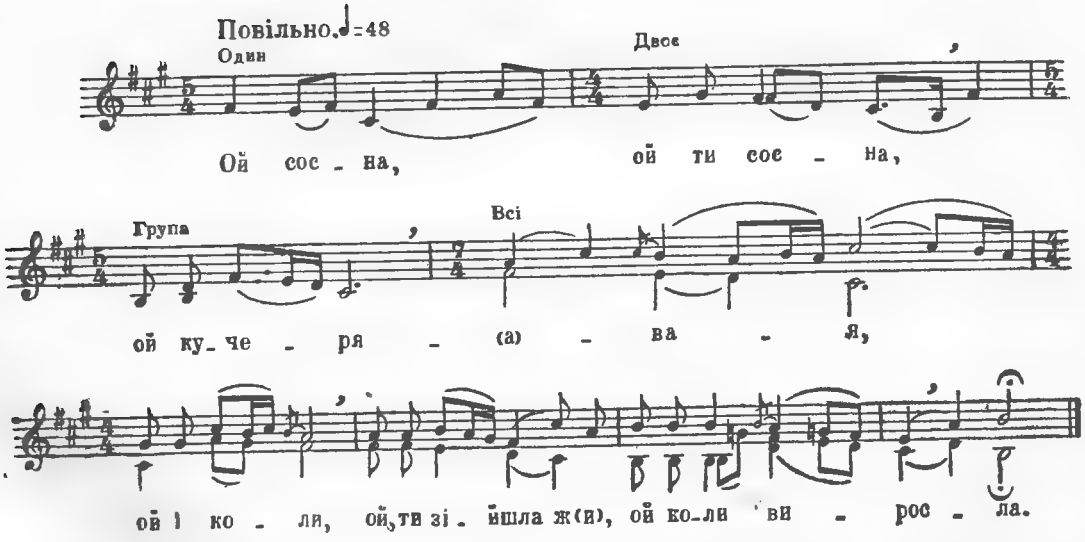

Ой сосна, ой ти сосна,
Ой кучерявая,
Ой і коли, ой, ти зійшла ж,
Ой коли виросла.

Ой коли, ой, ти зійшла,
Ой коли виросла,
Ой на кам'яний тин,
Ой, похилилася.

СОЛОВЕЮ-КАНАРЕЮ

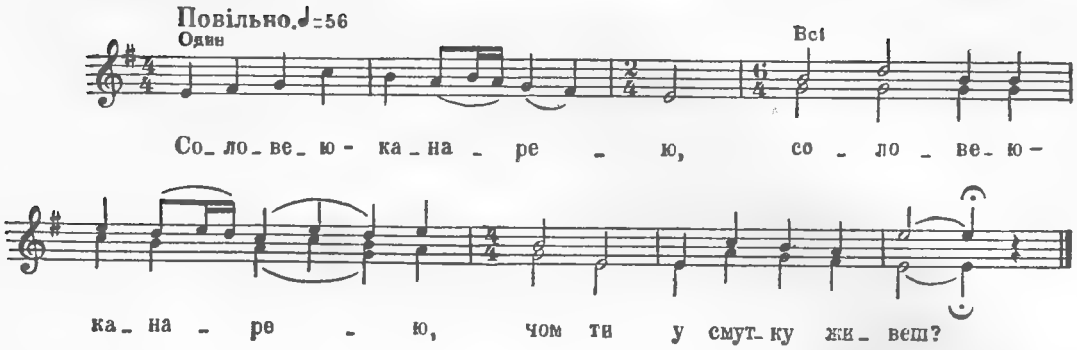

Соловею-канарею, (2)
Чом ти у смутку живеш?

Як же ж мені веселитися, (2)
Коли я в клітці живу?

Як та клітка розпадеться, (2)
Тоді я ся звеселю.

Подай, мати, ключ від сіней, (2)
Най випущу канарей.

Він нам буде щебетати, (2)
А я вийду послухать.

ТА Й ПО ТРАВЦІ ВІТЕР ВІЄ

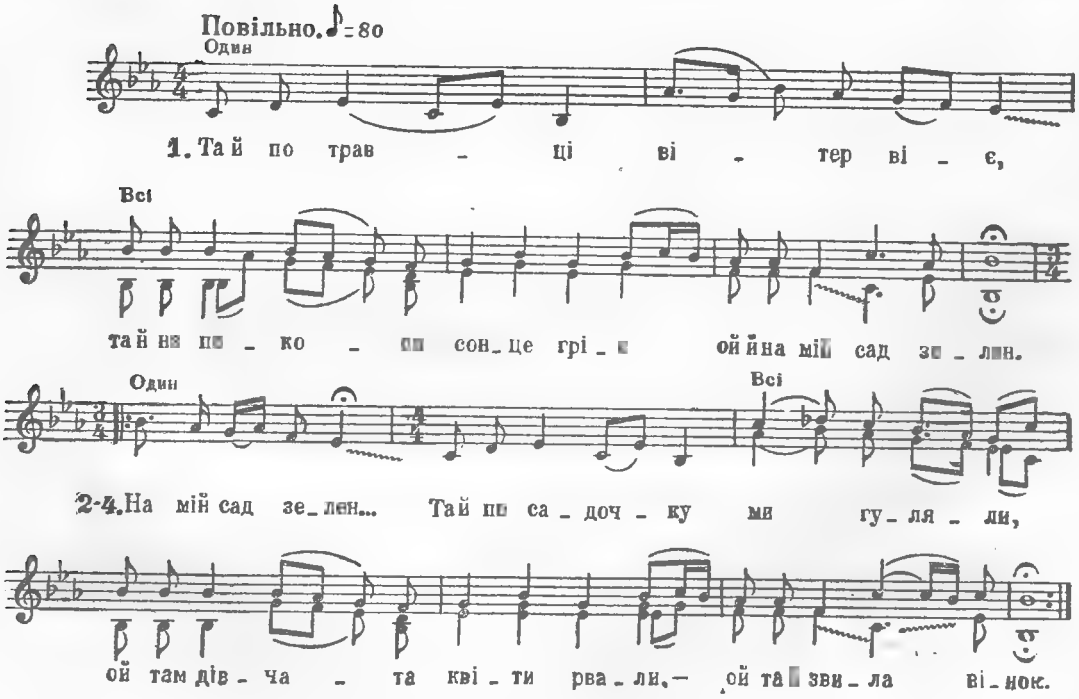

Та й по травці вітер віє,
Та й на покоси сонце гріє
Ой й на мій сад зелен.

На мій сад зелен...
Та й по садочку ми гуляли,
Ой там дівчата квіти рвали,—
Ой та й звила вінок.

Та й звила вінок...
Ой та й звила ж вона віночок,
Ой, в руках держить платочок,
Ой перейди сюда.

Перейди сюда...
Да тут річечка, тут місточок,
Ой тут калиновий кусточок,
Ой шовкова трава.

ЗА НАШОЮ СЛОБОДОЮ

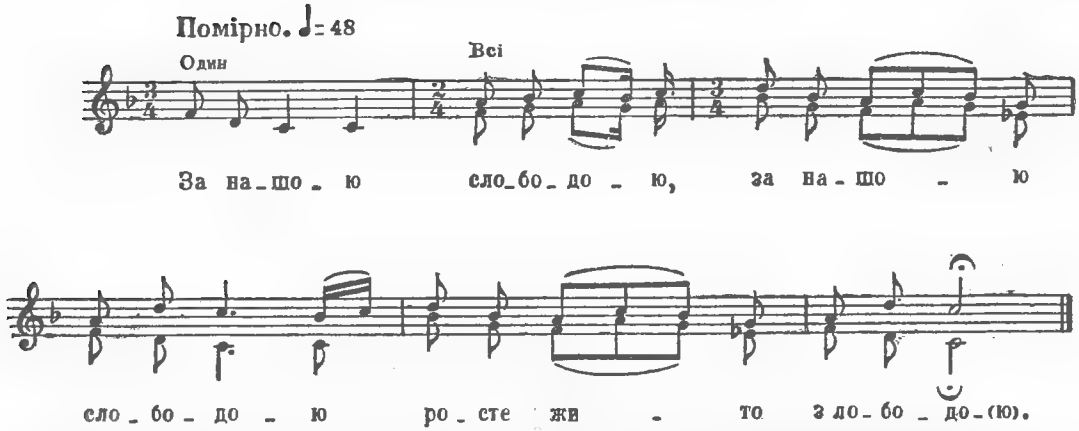

За нашою слободою (2)
Рєсте жито з лободою.

Ой там Ганя жито жала, (2)
В правій руці серп держала.

В правій руці серп держала, (2)
А лівою підбирала.

А лівою підбирала,— (2)
Назад себе снопи клала.

Назад себе снопи клала,— (2)
На шлях битий поглядала.

На шлях битий поглядала, (2)
Василечка виглядала.

ОЙ ТАМ ГАЛЯ ЖИТО ЖАЛА

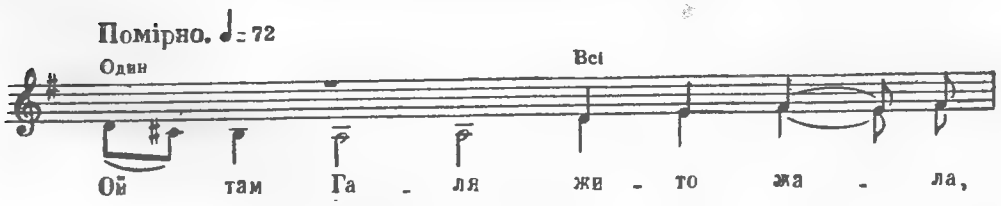

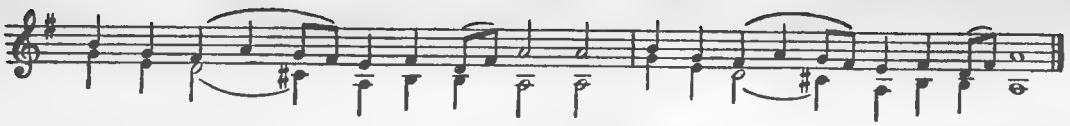

Ой там Галя жито жала, (2)
В правій руці серп держала.

В правій руці серп держала, (2)
А лівою підбирала.

А лівою підбирала,— (2)
Назад себе жмені клала.

Назад себе жмені клала,— (2)
Обернулась, пов'язала.

Обернулась, пов'язала, (2)
Сіла на сніп — заспівала.

Сіла на сніп — заспівала: (2)
«Ой коли б я мужа мала.

Ой коли б я мужа мала, (2)
То я б його шанувала.

То я б його шанувала, (2)
Медом, пивом напувала.

Медом, пивом напувала, (2)
У перину спати клала.

У перину спати клала, (2)
Обняла й поцілувала».

ОЙ З-ЗА ГОРИ, З-ЗА ЛИМАНУ

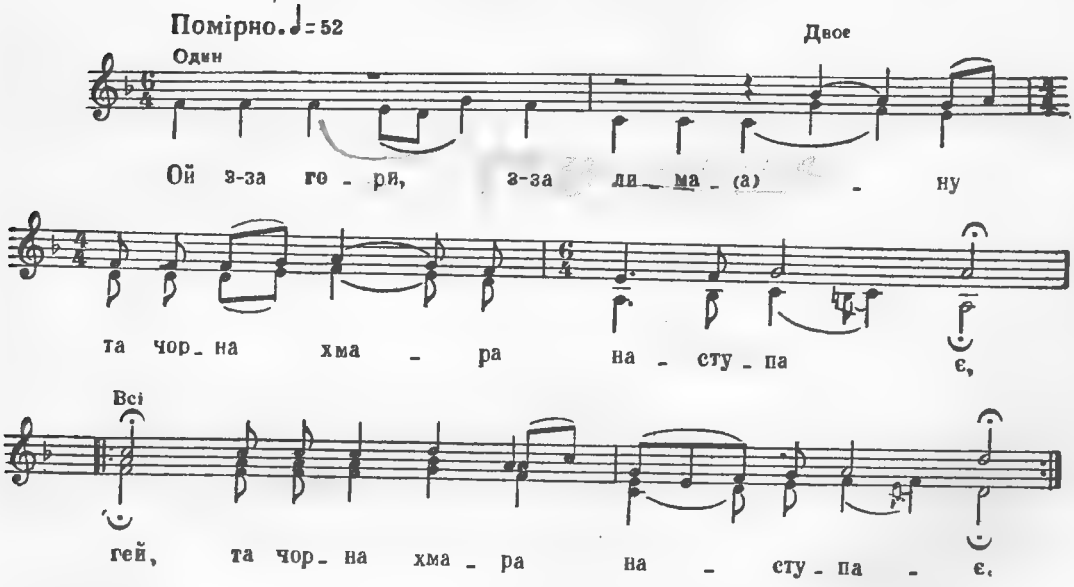

Ой з-за гори, з-за лиману
Та чорна хмара наступає,
Гей, та чорна хмара наступає. (2)

Та чорна хмара наступає,
Та дрібен дощик накрапає,
Гей, та дрібен дощик накрапає. (2)

Та дрібен дощик накрапає,
Та синє море наповняє,
Гей, та синє море наповняє. (2)

СКРИПЛЯТЬ НОВІ ТА ВОРІТЕЧКА

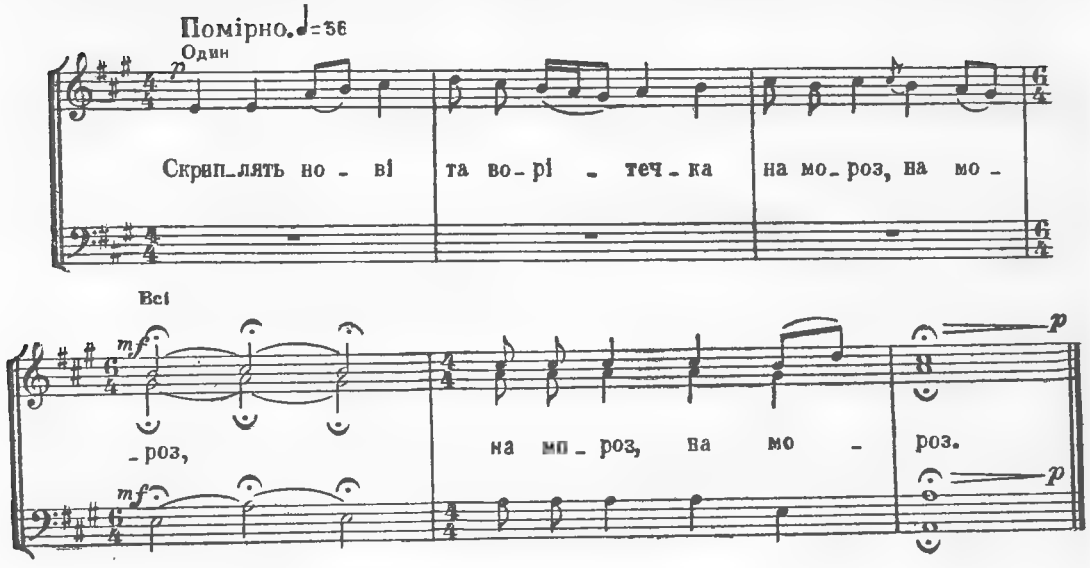

Скриплять нові та ворітечка
На мороз, на мороз. (2)

Ой хмариться і туманиться,
Либонь буде дощ,
Буде дощ, буде дощ.

Ой дощику-поливайчику,
Поливай, поливай. (2)

Козаченьку, до дівчиноньки
Прибувай, прибувай. (2)

ОЙ ВПИВСЯ КОЗАК, ВПИВСЯ

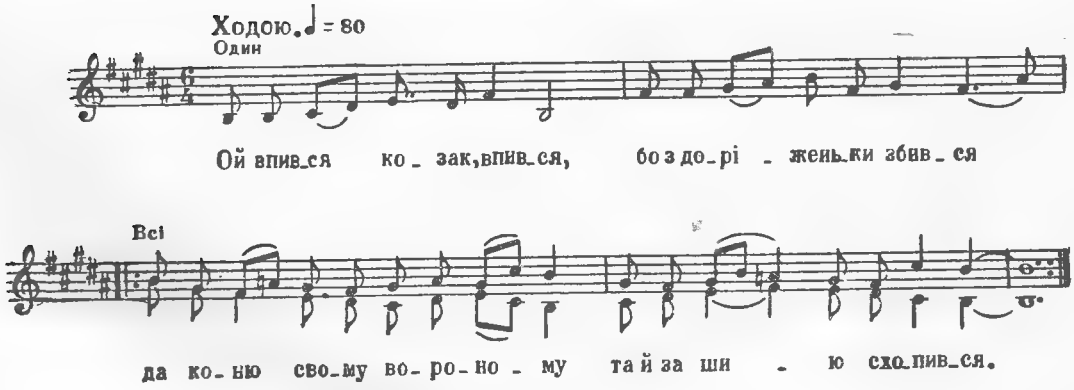

Ой впився козак, впився,
Бо з доріженьки збився
Да коню своєму вороному
Та й за шию схопився. } *Двічі*

„Ой коню ж ти, мій коню,
Ой коню вороненький,
Ой порадь, порадь мене, коню,
Бо я ще молоденький". } *Двічі*

„Ой як я тебе раджу,
Ой раджу, не пораджу,
Ой сідай, сідай ти на мене,
Я тебе запроваджу. } *Двічі*

Я й тебе запроваджу
Да й у чистеє поле,
Ой бо там бідна сиротина
Да й пшениченьку поле. } *Двічі*

Ой поле ж вона, поле
Та й кукіль вибирає,
Та й коню своєму вороному
Все під ноги бросає". } *Двічі*

„Ой годі, дівчинонько,
Цей кукіль вибирати,
Ой ходи, стели білу постіль,
Полягаєм спати". } *Двічі*

СПИВСЯ КОЗАК, СПИВСЯ

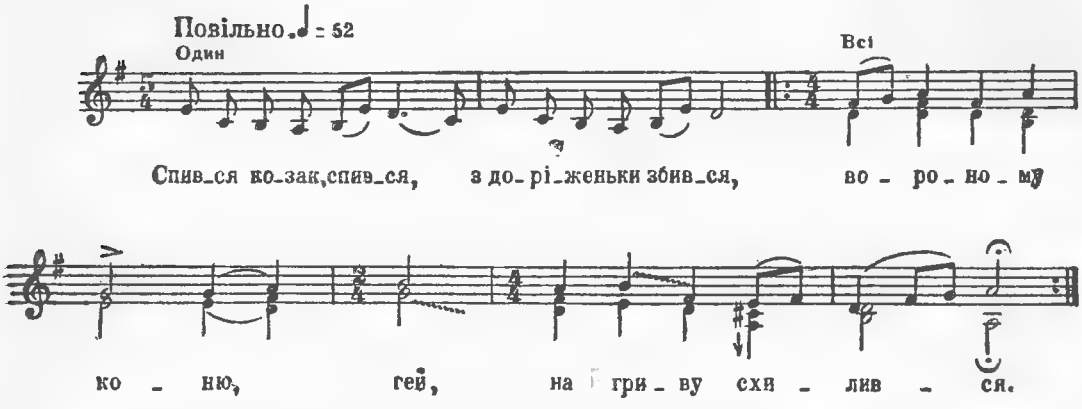

Спився козак, спився.
З доріженьки збився,
Вороному коню, гей,
На гриву схилився. } *Двічі*

«Вези ж мене, коню,
У чистеє поле,
Ой там сиротина, гей,
Пшениченьку поле». } *Двічі*

ОЙ ТИ, ГАЛКО, СИЗОКРИЛАЯ МОЯ

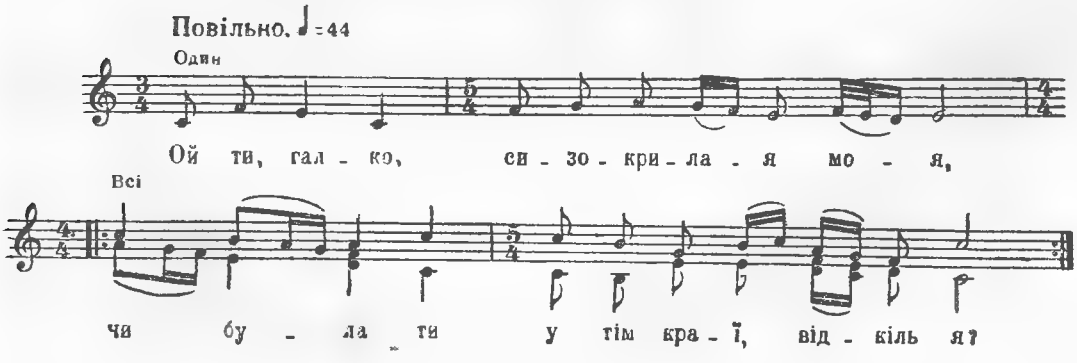

Ой ти, галко, сизокрилая моя,
Чи була ти у тім краї, відкіль я? (2)

Чи була ти у тім краї, відкіль я,
А чи плаче вся родинонька моя? (2)

Гей, а плаче вся родинонька моя,
Батько плаче, кінець столу сидячи. (2)

Гей, батько плаче, кінець столу сидячи,
Мати плаче, по світлиці ходячи. (2)

Гей, мати плаче, по світлиці ходячи,
А брат плаче, сірі воли пасучи. (2)

Гей, брат плаче, сірі воли пасучи,
Сестра плаче, русу косу чешучи. (2)

Гей, сестра плаче, русу косу чешучи,
Жінка плаче, білу постіль стелючи. (2)

Гей, жінка плаче, білу постіль стелючи,
Діти плачуть, у запічку сидячи. (2)

Гей, діти плачуть, у запічку сидячи,
А я плачу, у поході ходячи. (2)

ОЙ У ПОЛІ НА РОЗДОЛЛІ

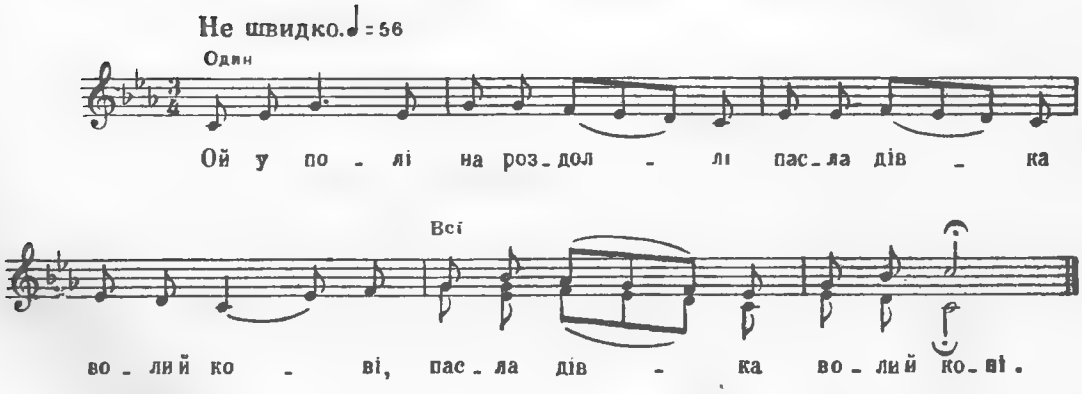

Ой у полі на роздоллі
Пасла дівка воли й коні. (2)

Що пасучи погубила,
Шукаючи заблудила. (2)

Приблудилась до шиночку,
Де п'є сербин горілочку. (2)

«Ой сербине, сербиночку,
Сватай мене, дівчиночку». (2)

«Ой рад би я тебе сватать,
Так боюся твого брата. (2)

Отруй, дівко, свого брата,
Тоді буду тебе сватать». (2)

«Ой рада б и отравити,
Так не знаю й, що робити». (2)

«Іди, дівко, в чисте поле,
В чистім полі кущ калини. (2)

В чистім полі кущ калини,
На калині гадиночка. (2)

Підстав, дівко, коновочку
Під гадячу головочку. (2)

На калині сонце пече,
А з гадини отруй тече». (2)

Іще братик у дорозі,
А сестриця (й) на порозі. (2)

Іще братик стежечками,
А сестриця з чарочками. (2)

«Випий, брате, стакан меду».
«Випий, сестро (й) попереду». (2)

«Вже ж ми пили й випивали,
Та й для тебе (й) оставляли». (2)

Іще ж братик не напився,
Як з коника похилився. (2)

«Яке, сестро, гірке пиво,
За серденько (й) ухопило». (2)

За братиком ненька плаче,
По сестриці ворон кряче. (2)

Ще братика поховали,
А сестрицю (й) закували. (2)

«Ой сербине, сербиночку,
Сватай мене, дівчиноčку». (2)

«Ой рад би и тебе сватать,
Отруїла свого брата. (2)

Отруїла ти родину,
То й отруїш ще й дружину». (2)

ОД ПОЛЯ ДО ПОЛЯ ВИРОСЛА ТОПОЛЯ

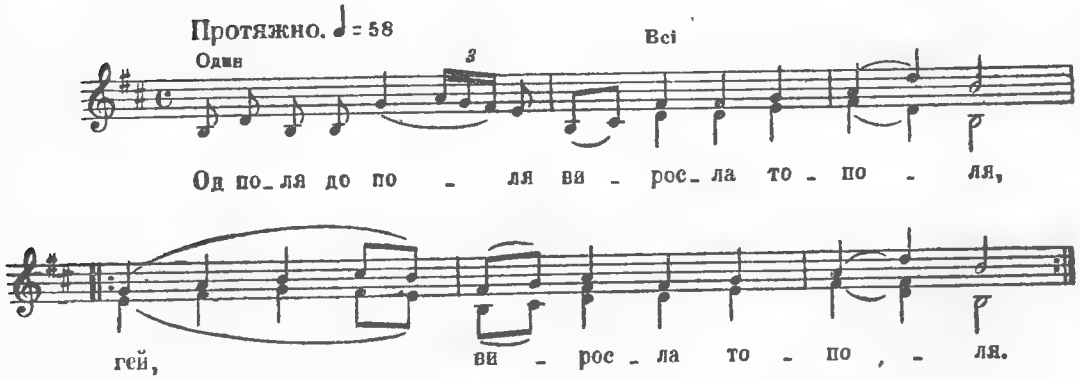

Од поля до поля
Виросла тополя,
Гей, виросла тополя. (2)

Тонка та висока,
Верхом кучерява,
Гей, верхом кучерява. (2)

Верхом кучерява...
Зозуля кувала,
Гей, зозуля кувала. (2)

Матінка стояла,
Матінка стояла,
Гей, сина виряджала. (2)

Сина виряджала
Аж на три годочки,
Гей, аж на три годочки. (2)

Аж на три годочки...
Вертайсь додомоньку,
Гей, вертайсь додомоньку. (2)

Вертайсь додомоньку,
Сватай мою доньку,
Гей, сватай мою доньку. (2)

Сватай мою доньку...
Дочка-одиниця.
Гей, дочка-одиниця. (2)

Дочка-одиниця
Та й та чарівниця,
Гей, та й та чарівниця. (2)

Та й та чарівниця,
Зчарувала Гриця,
Гей, зчарувала Гриця. (2)

ОЙ З-ЗА ГОРКИ, З-ЗА КРУТОЇ

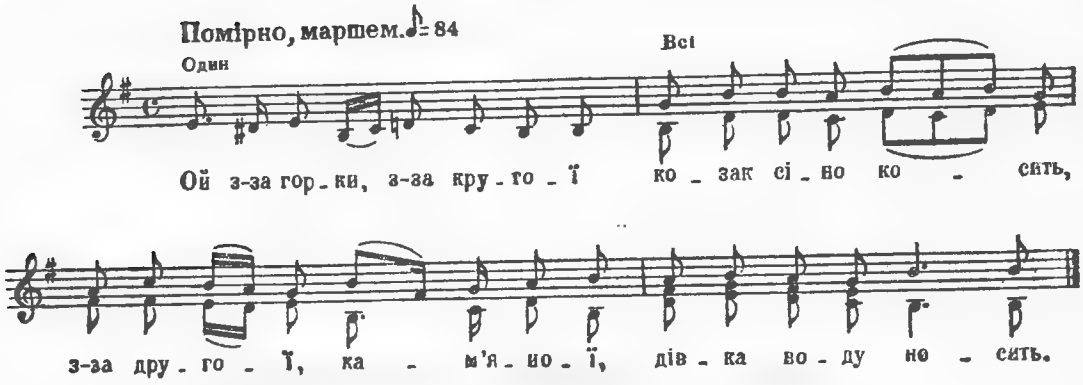

Ой з-за горки, з-за крутої
Козак сіно косить,
З-за другої, кам'яної,
Дівка воду носить.

Вона носить, вона носить
Та все бога просить:
«Ой дай, боже, ой дай, боже,
Та на сіно дощик!

Ой щоб сіно примочило,
Косу притупило,
Молодому козакові
Ручки притомило!»

ДОЛИНА, ДОЛИНУША

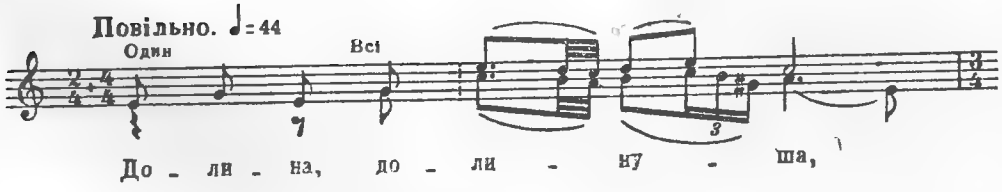

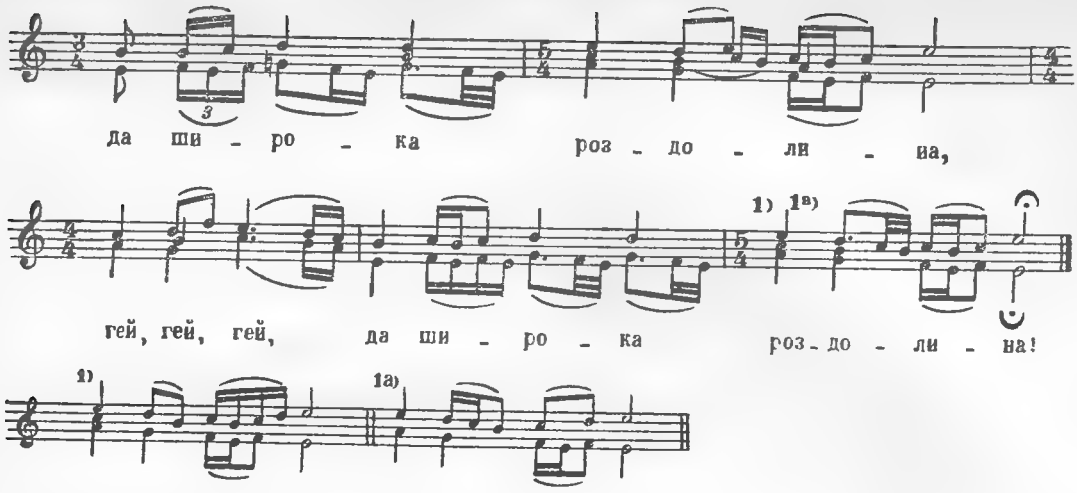

Долина, долинуша,
Да широка роздолина,
Гей, гей, гей, да широка роздолина!

Чого ж ти, долинуша,
Да нічого не зродила,
Гей, гей, гей, да нічого не зродила?

Зродила долинуша
Да грушицю кудрявую,
Гей, гей, гей, да листями кучерявую.

Грушицю кудрявую,
Да листями кучерявую,
Гей, гей, гей, да листями кучерявую.

Кругом цеї грушиці
Да все місяць кружається,
Гей, гей, гей, да зіроньки питається:

«Скажи, скажи, зіронько,
Да куди ця доріженька,
Гей, гей, гей, да куди ця доріженька?»

«Ой цяя доріженька
Да край синього моря йде,
Гей, гей, гей, да край синього моря йде».

ПО БІЛОМУ ПОЛЮ, ТА, ГЕЙ, ПРОЛІТАЄ

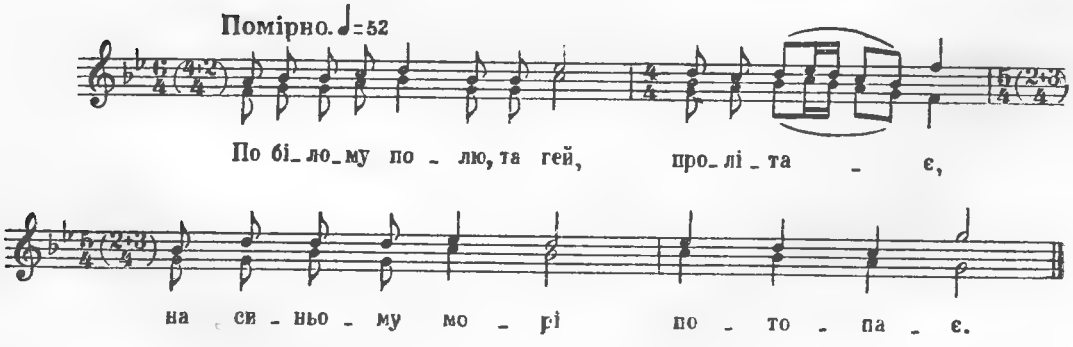

По білому полю, та гей, пролітає,
На синьому морі потопає.

Червоною хустиною, гей, на берег махає,
Слова жалібненько промовляє.

Ніхто ж того слівця не вчув, тільки мати,
Кричить, біжить до берега сина рятувати.

«Риболовці молодії, гей, вчиніть мою волю,
Витягайте сина мого, нехай поговорю».

ІШОВ КОЗАК ДОРОГОЮ

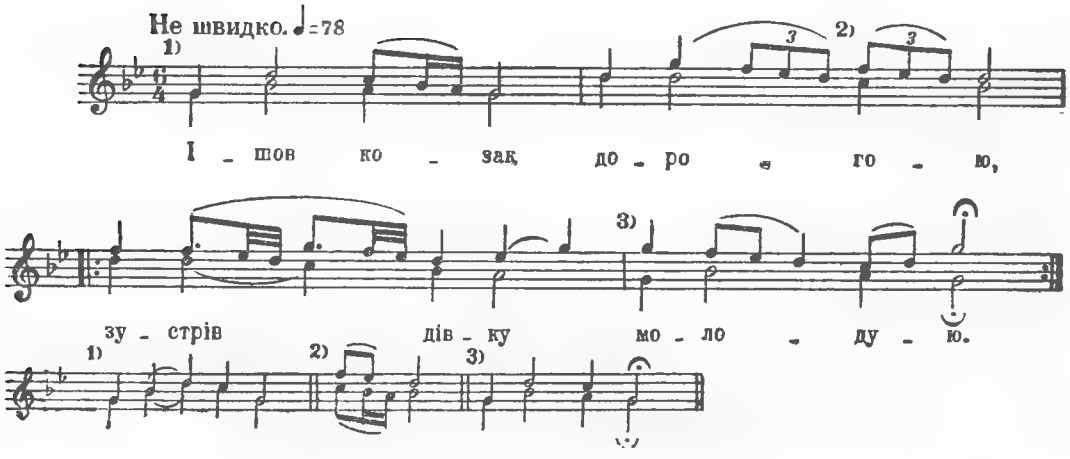

Ішов козак дорогою,
Зустрів дівку молодую: (2)

«Ти дівчино моя, Галю,
Щось я тобі сказать маю (2)

Щось я тобі сказать маю,
Сім загадок загадаю. (2)

Одгадаєш — моя будеш,
Не д'гадаєш — чужа будеш. (2)

Ой що в'ється біля древця,
Ой що росте без корінця, (2)

Ой що світить круту гору,
Ой що біжить без прогону, (2)

Ой що росте без колосу,
Ой що плаче без голосу. (2)

Ой що плаче без голосу,
Ой що січе русу косу?» (2)

«Ей, щоб же я да чужа була,
Щоб я цього не вгадала: (2)

Ой хміль в'ється біля древця,
Камінь росте без корінця; (2)

Місяць світить круту гору,
Вода біжить без прогону; (2)

Трава росте без колосу,
Роса плаче без голосу; (2)

Роса плаче без голосу,
Журба січе русу косу». (2)

НЕ ПОГОЖА В СТАВУ ВОДА

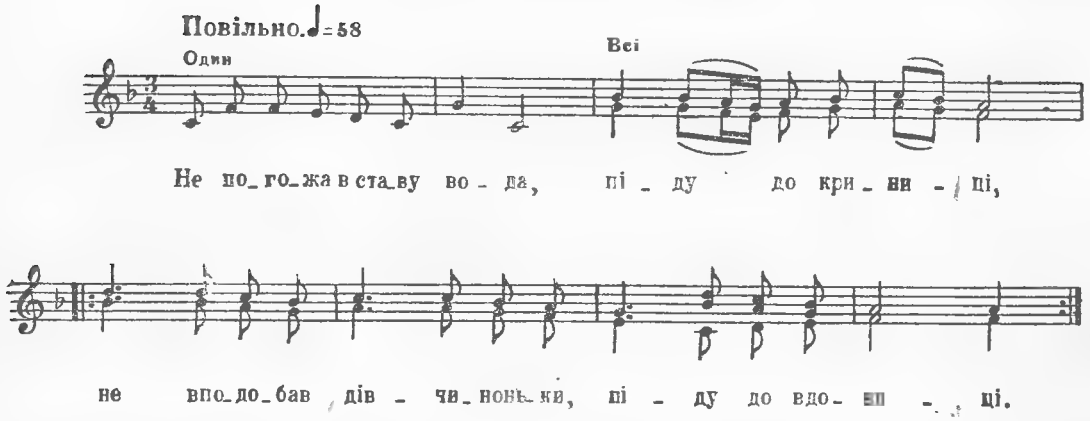

Не погожа в ставу вода,
Піду до криниці,
Не вподобав дівчиноньки,
Піду до вдовиці. } *Двічі*

Ой у теї удіноньки
Хата на помості,
Приїхали до вдіноньки
Три козаки в гості. } *Двічі*

Один прийшов під ворота,
Другий коня в'яже,
Третій, парень молоденький,
«Добрий вечір! — каже.— } *Двічі*

Добрий вечір, удівонько,
Дай води напиться,
Хорошую дочку маєш,—
Позволь подивиться». } *Двічі*

«Стоїть вода у кухлиці,—
Візьми та й напийся;
Сидить дівка у світлиці,—
Біжи подивися». } *Двічі*

КУЩ КАЛИНИ ПРОЦВІТАЄ

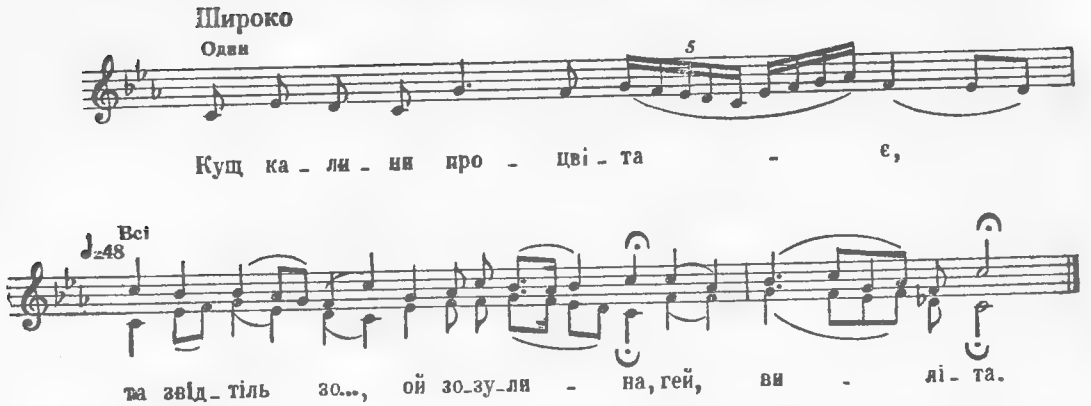

Кущ калини процвітає,
Та звідтіль зо..., ой зозулина, гей,
Виліта.

Та на синє море,
Ой та й на синє море, гей,
Поглпда.

А синєє море замерзає
Та біленьким сніжком, гей,
Присипа.

Ой там козаченько розгулявсь,
Під ним коник вороненький, гей,
Розігравсь.

ОЙ МАТИ, МАТИ

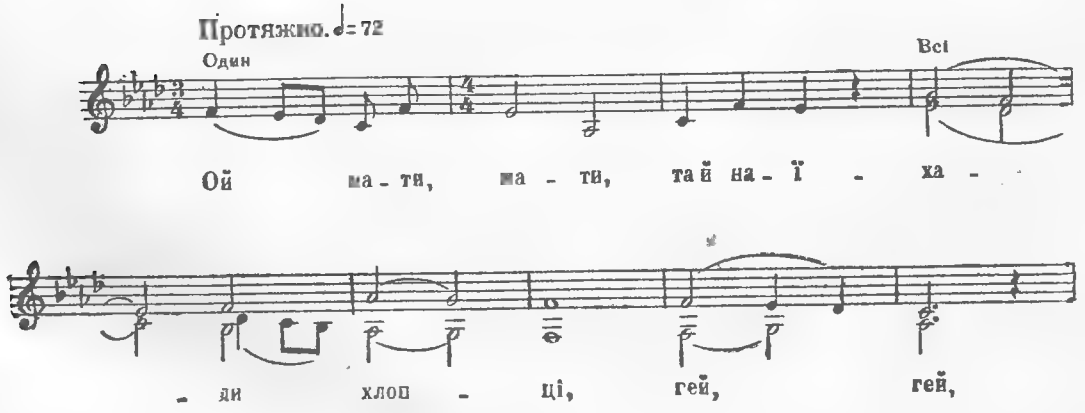

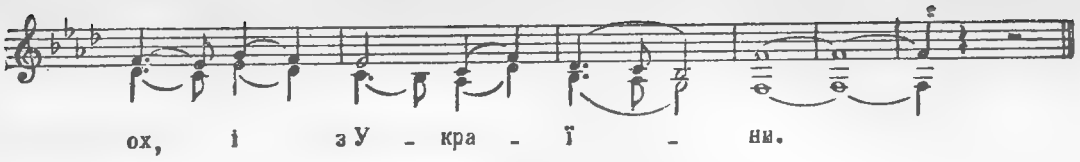

Ой мати, мати,
Та й наїхали хлопці
Гей, гей, ох, і з України.

Гей, і з України.
Та й розпустили коні
Гей, гей, ох, і по долині.

Ох, і по долині.
Ой, викресали огню,
Гей, гей, ох, із кременини.

Ох, з кременини.
Та запалили гнізда
Гей, гей, ох, і солов'їні

Ох, і солов'їні.
Ох, соловейко плаче,
Гей, гей, ох, і репетує.

Ох, і репетує.
Та ніхто соловейка
Гей, гей, ох, і не рятує

ОЙ НЕ ПУГАЙ, ПУГАЧЕНЬКУ

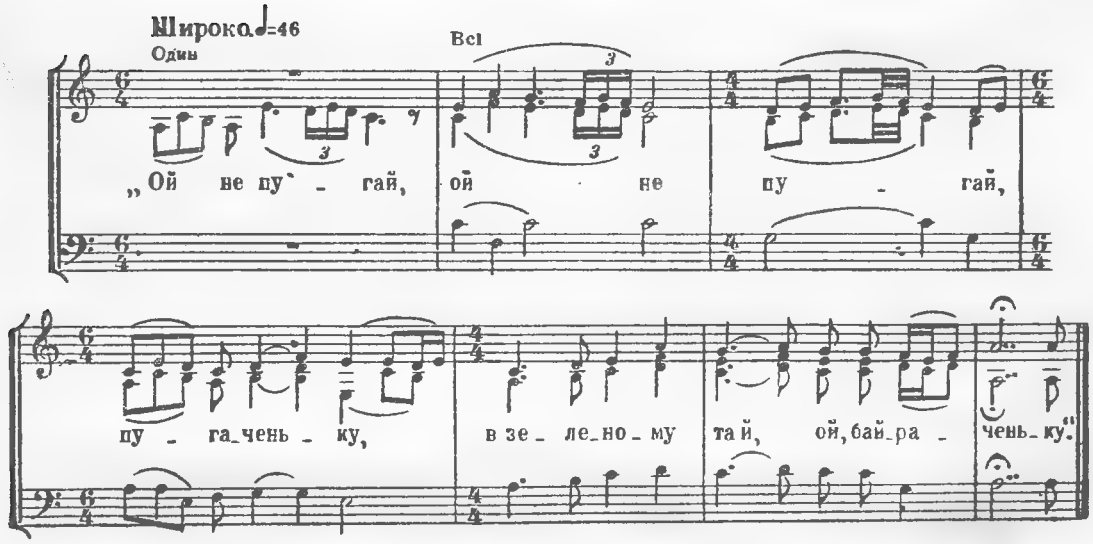

«Ой не пугай,
Ой не пугай, пугаченьку,
В зеленому та й, ой, байраченьку».

«Ой як мені,
Ой як мені не пугати,—
Нічим діток го..., ой, годувати».

ОЙ У ПОЛІ ТА Й КРИНИЧЕНЬКА

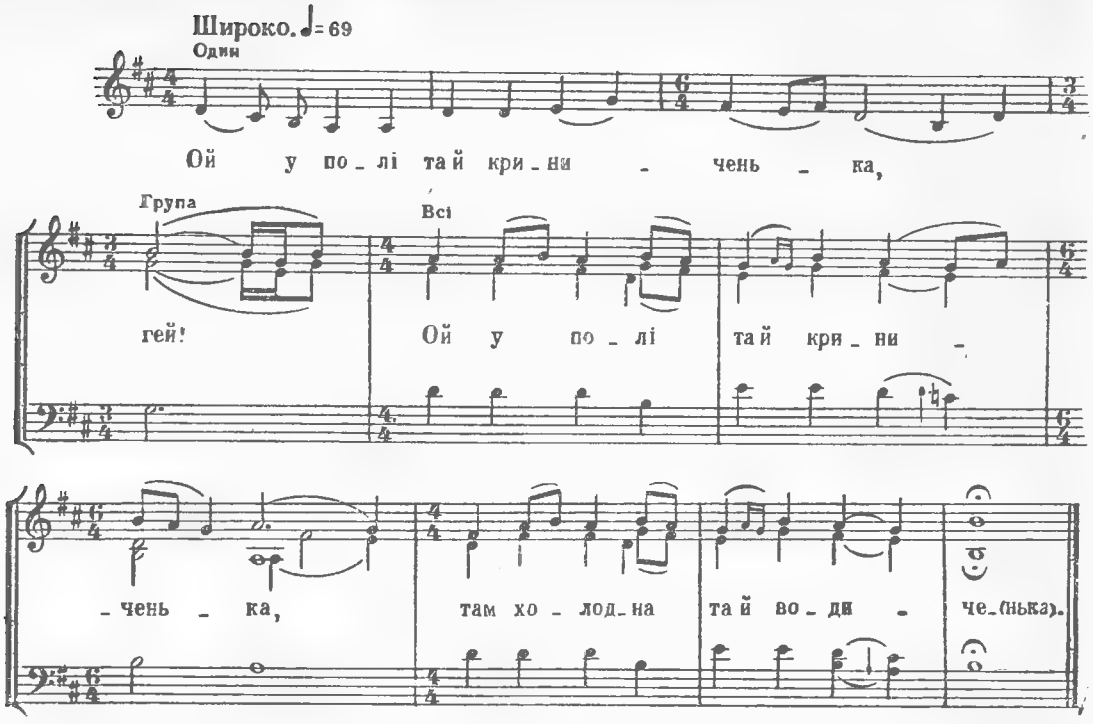

Ой у полі та й криниченька, гей!
Ой у полі та й криниченька,
Там холодна та й водиченька.

Там дівчина та й воду брала, гей!
Там дівчина та й воду брала,
Чорнобрива та й молода.

ГЕЙ, З-ЗА ГОРИ ТУМАН НАЛЯГАЄ

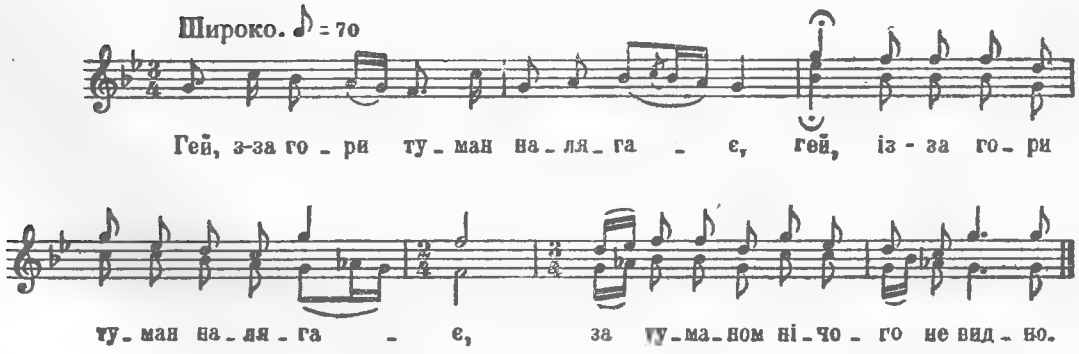

Гей, з-за гори туман налягає, (2)
За туманом нічого не видно,

Тільки видно в степу криниченьку, (2)
Там холодная вода-водиченька.

Ой там козак коня напуває, (2)
А дівчина води підливає.

«Поїдем, дівко, поїдем, дівко, (2)
З нами, козаками!»

Вийшла мати за нову комору — (2)
Нема дочки, нема й поговору...

Ввійшла мати знадвору до хати (2)
Да стала своїх синів пробуджувати:

«Сини мої, сини мої, сини дорогії, (2)
Сідлайте коні вороніі,

Поганяйте битими шляхами, (2)
А доганяйте та сестру з козаками!»

ОЙ У СТЕПУ ДВА ДВОРА

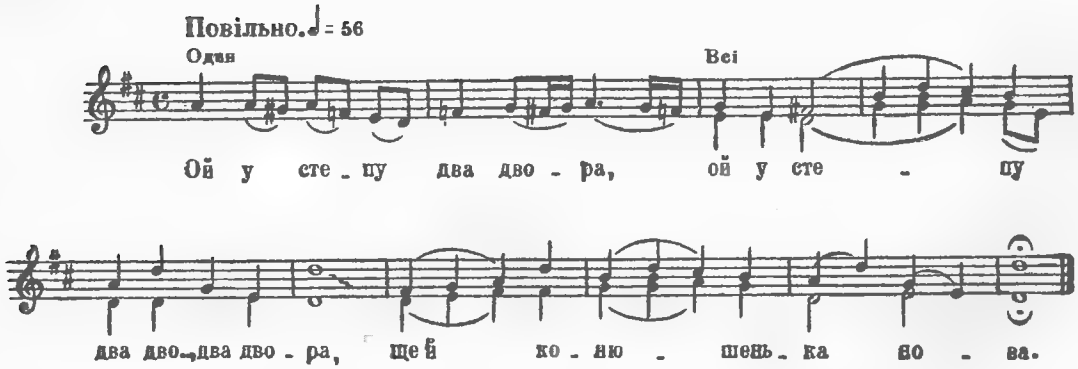

Ой у степу два двора,
Ой у степу два дво..., два двора,
Ще й конюшенька нова.

Ще й конюшенька нова,
Ще й конюшенька но..., ...ка нова,
Два кучері молоді.

Два кучері молоді,
Два кучері моло..., молоді
Ведуть коні до води.

Ведуть коні до води,
Ведуть коні до во..., до води
За шовкові поводи.

Один коник та й не п'є,
Один коник та й не..., та й не п'є,
Під собою землю б'є.

Під собою землю б'є,
Під собою землю..., землю б'є,
Десь доріженьку чує.

Десь доріженьку чує,
Десь доріженьку чу..., ...ку чує,
Десь моя мила ночує.

ХОДИТЬ ОРЕЛ ПОНАД МОРЕМ

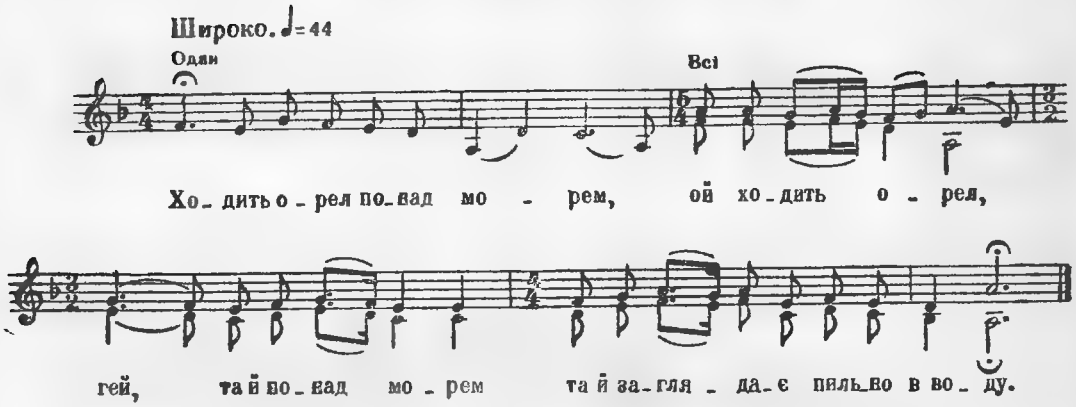

Ходить орел понад морем,
Ой ходить орел, гей, та й понад морем
Та й заглядає пильно в воду.

Заглядає пильно в воду.
Ой заглядає, гей, та й пильно в воду,
Та й нема зими, нема льоду.

Нема зими, нема льоду.
Ой нема зими, гей, та й нема льоду,
Та нема дівці переходу.

Нема дівці переходу.
Та й нема дівці, гей, та й переходу
Та й на той бік через воду.

ХОДИТЬ ОРЕЛ ПОНАД МОРЕМ

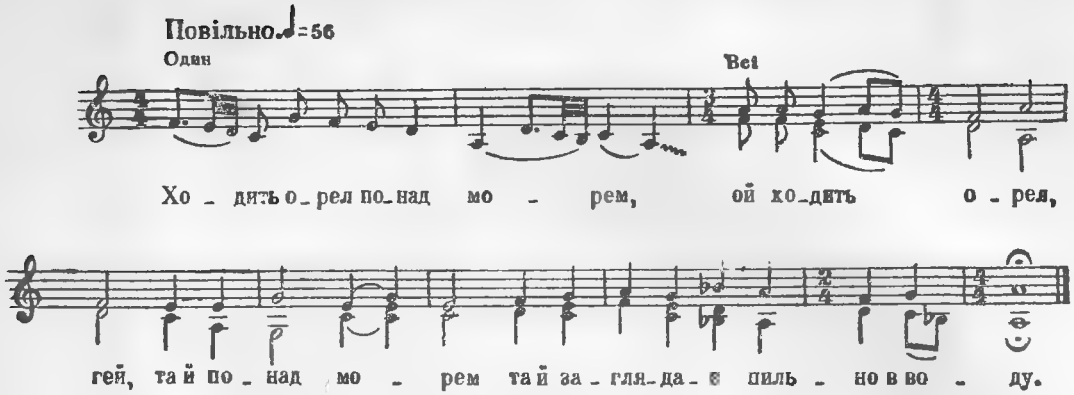

Ходить орел понад морем,
Ой ходить орел, гей, та й понад морем
Та й заглядає пильно в воду.

Заглядає та пильно в воду,
Ой заглядає, гей, та пильно в воду.
Нема зими, нема й льоду.

Нема зими, нема льоду,
Ой нема зими, гей, та нема льоду
Та й нема дівці переходу.

Переплива дві річеньки,
Ой переплива, гей, та дві річеньки
Та ще й половину ставу.

Та ще й половину ставу,
Ой та ще й, гей, половину ставу...
Ой не вводь мене у неславу.

ДА У ВОРОТ ГУСЛІ ВДАРИЛИ

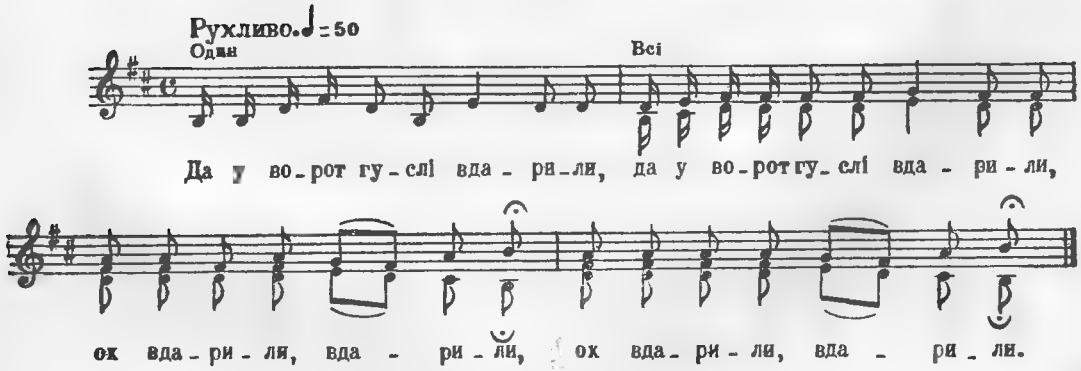

Да у ворот гуслі вдарили, (2)
Ох вдарили, вдарили. (2)

Да мене, младу, збавили, (2)
Ох збавили, збавили. (2)

Да в мене, младой, муж ревной, (2)
Ох муж ревной, муж ревной. (2)

Да на улицю не пустив, (2)
Ох не пустив, ох не пустив. (2)

Ох хоч пустив, пригрустив, (2)
Ох пригрустив, пригрустив. (2)

Да гуляй, мила, до пори, (2)
Ох до пори, до пори. (2)

Да до вечірньої до зорі, (2)
Ох до зорі, до зорі. (2)

ЩО З-ЗА ГОР-ГОРИ ЇДУТЬ МАЗУРИ

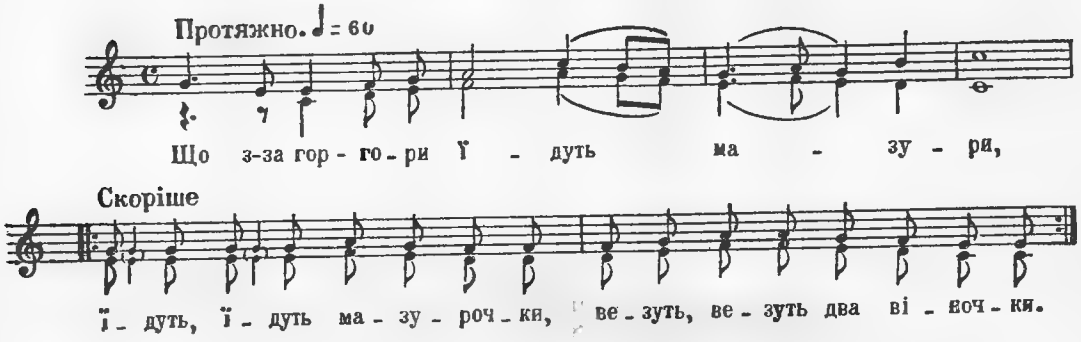

Що з-за гор-гори їдуть мазури,
Їдуть, їдуть мазурочки,
Везуть, везуть два віночки. } *Двічі*

Що й один мазур їхав повз мій двір,
Стук-бряк у віконце:
«Вийди, серце, на крилечко». } *Двічі*

ІЗ-ЗА ГОР-ГОРИ ЇДУТЬ МАЗУРИ

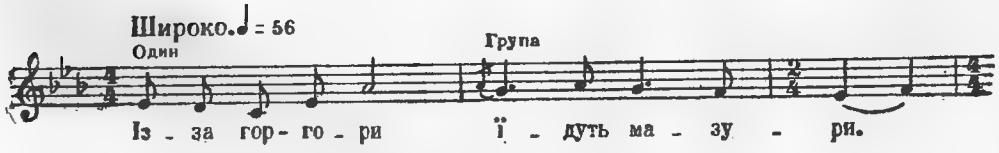

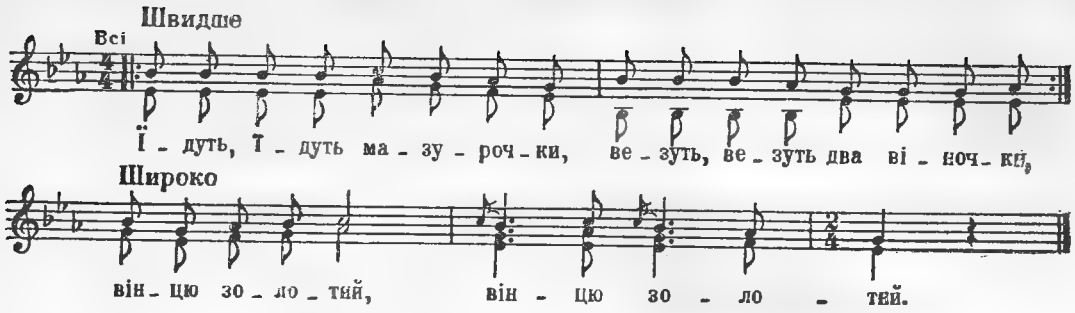

Із-за гор-гори
Їдуть мазури.
Їдуть, їдуть мазурочки,
Везуть, везуть два віночки, } *Двічі*
Вінцю золотий. (2)

Мазур під'їжджав,
В віконце стукав,
Стук-грюк в віконечко:
«Вийди, серце-коханочко, } *Двічі*
Дай коню води!» (2)

«Ой рада б я встать,
Коню води дать,—
Мені мати наказала,
Щоб я з паном не стояла,— } *Двічі*
Матері боюсь». (2)

«Матері не бійсь,
Сідай на наш віз,
Сідай, сідай на колеса
Та й поїдемо в Одесу } *Двічі*
Та й там заживем». (2)

Селом їхали,
Люди питали:
«Ой що ж то за дівчина,
Ой що ж то за заручена } *Двічі*
З паном їхала?» (2)

«Ой то ж не пани,
То ті мазури,
По сім пар волів, коней
Ще й сам парень чорнобровий } *Двічі*
Селом проїжджав». (2)

ЧОРНОМОРЕЦЬ, МАТІНКО

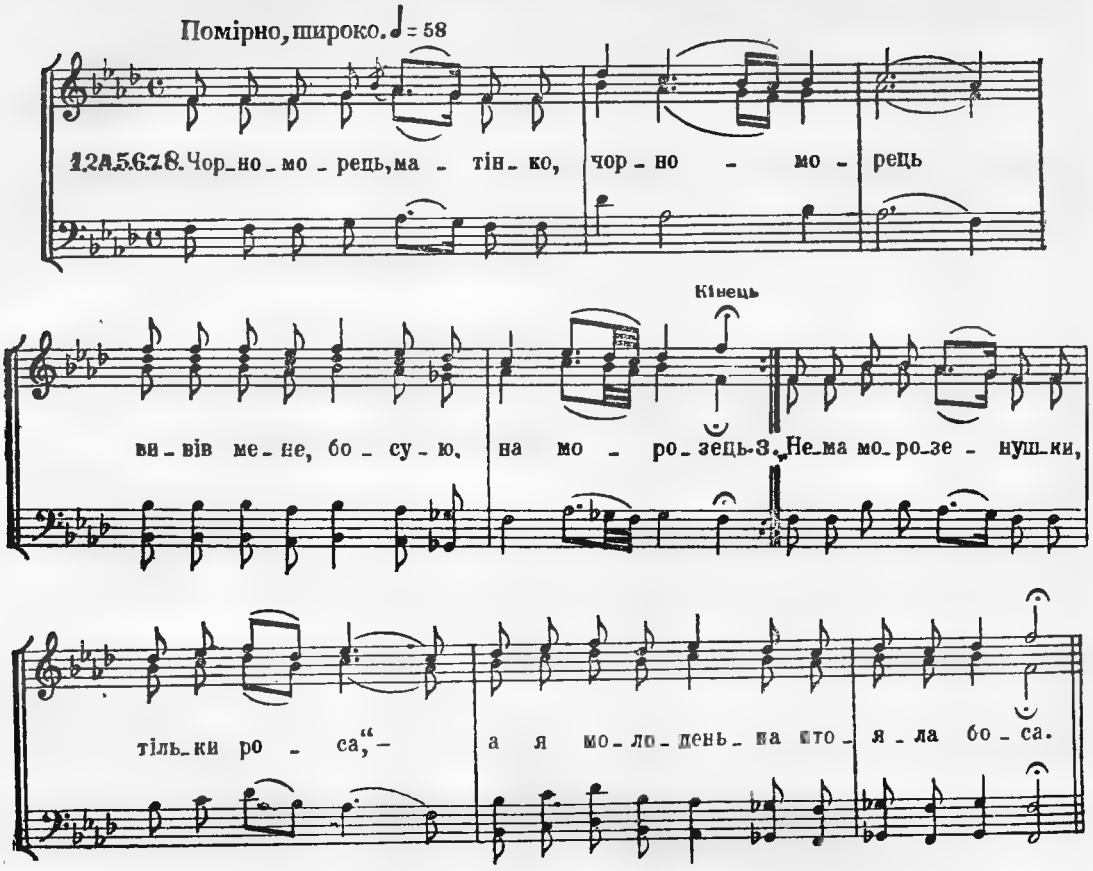

Чорноморець, матінко, чорноморець
Вивів мене, босую, на морозець,

Вивів мене, босую, та й питає:
«Чи є мороз, дівчино, чи немає?»

«Нема морозенушки, тільки роса»,—
А я, молоденька, стояла боса.

Ой став вітер буйнесенький повівати,
Ой став мене чорноморець намовляти:

«Ходи, ходи, дівчино, ходи з нами,
Дамо тобі серм'ягу із стрічками

Дамо тобі ще й віночок із квітами,
Дамо тобі черевички з підківками».

«Дурна була, моя мамцю, послухала,
Сіла з чорноморчиком, поїхала.

Я ж думала, матінко, панувати,
А тепера довелося горювати».

ОЙ СИДІЛА ДІВЧИНА КРАЙ ВІКОНЦЯ

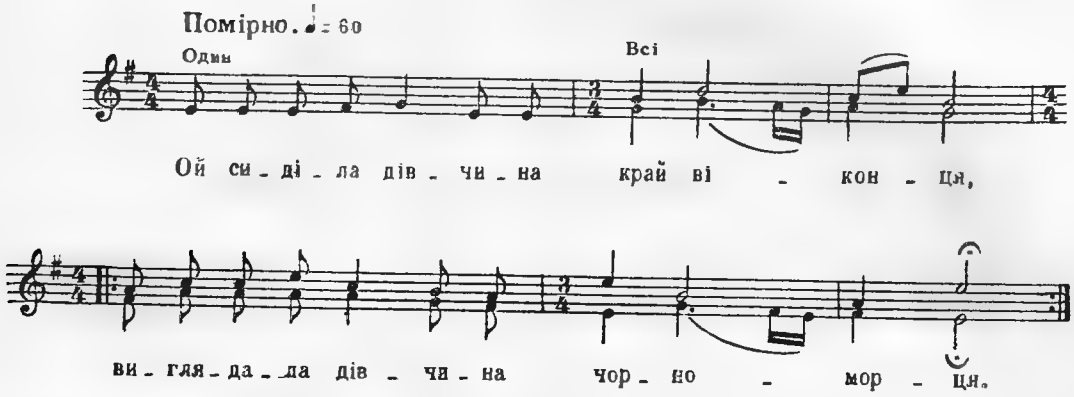

Ой сиділа дівчина край віконця,
Виглядала дівчина чорномо́рця. (2)

Чорноморець, матінко, чорноморець
Вивів мене, босую, на морозець. (2)

Вивів мене, босую, та й питає:
«Чи є мороз, дівчино, чи немає?» (2)

:Ой є мороз, матінко, та байдуже,
Бо я чорноморчика люблю дуже. (2)

ОЙ СИДІЛА ДІВЧИНА, ОЙ, КРАЙ ВІКОНЦЯ

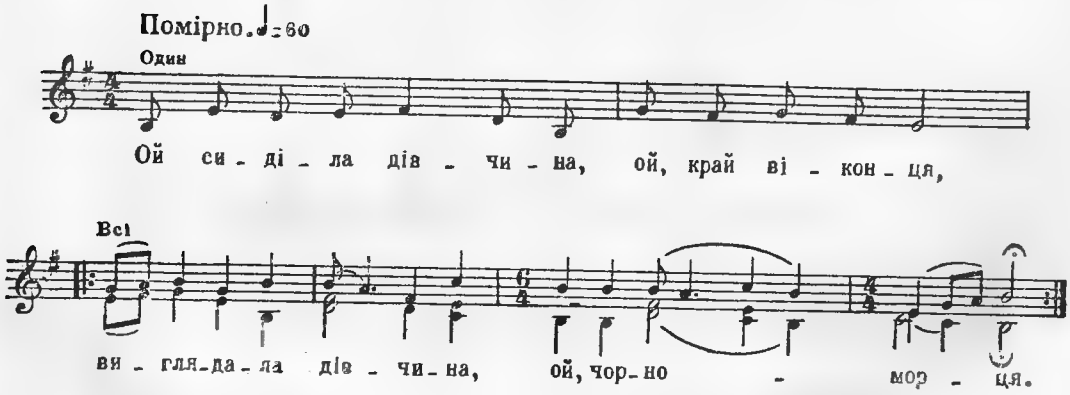

Ой сиділа дівчина, ой, край віконця,
Виглядала дівчина, ой, чорномо́рця. (2)

Чорноморець, матінко, чорноморець
Вивів мене, босую, на морозець. (2)

Вивів мене, босую, та й питає:
«Чи є мороз, дівчино, чи немає?» (2)

«Ой нема морозу, а тільки роса,
А я, молодесенька, стою боса. (2)

Простояла ніченьку та й байдуже,
Бо я чорноморчика люблю дуже». (2)

«Навіщо ж ти, донечко, уповала,
Що ти чорноморчика сподобала?» (2)

«На халати, мамочко, на халати,
Я ж думала, мамочко, панувати». (2)

ОЙ СТОЯЛА ДІВЧИНА КРАЙ ВІКОНЦЯ

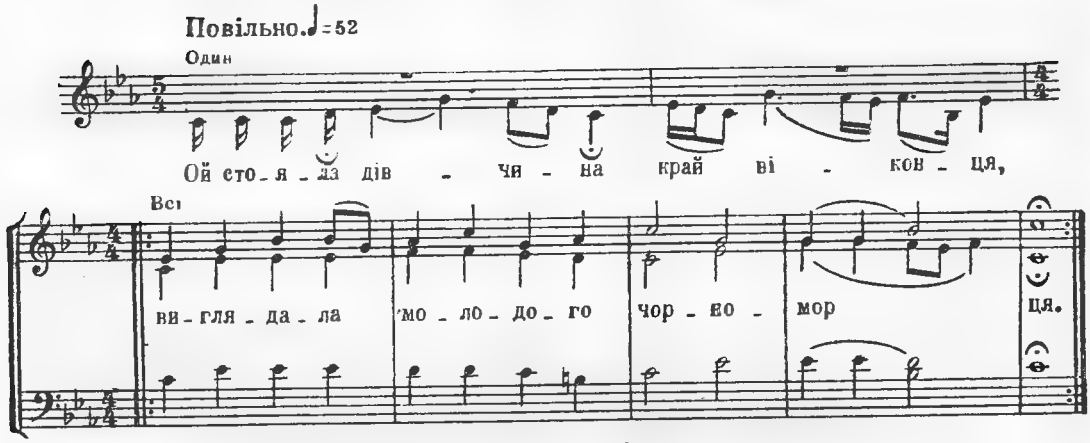

Ой стояла дівчина край віконця,
Виглядала молодого чорноморця. (2)

Чорноморець молодий, чорноморець
Веде мене, босую, на морозець. (2)

Веде мене, босую, та й питає:
Чи є мороз, дівчино, чи немає? (2)

ЇХАЛИ КОЗАКИ ІЗ ДОНУ ДОДОМУ

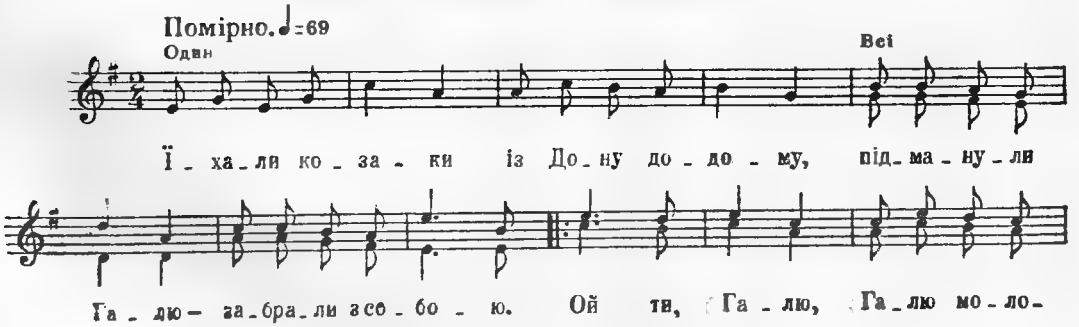

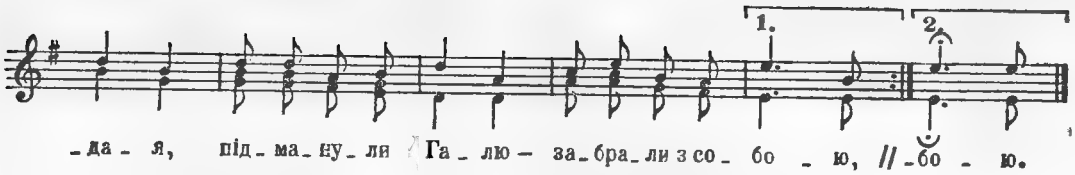

Їхали козаки із Дону додому,
Підманули Галю — забрали з собою.
Ой ти Галю, Галю молодая,
Підманули Галю — забрали з собою. *Двічі*

Поїдемо з нами, з нами, козаками,
Лучче тобі буде, як в рідної мами.
Ой ти Галю, Галю молодая,
Лучче тобі буде, як в рідної мами. *Двічі*

Везли, везли Галю темними лісами,
Прив'язали Галю до сосни косами.
Ой ти Галю, Галю молодая,
Прив'язали Галю до сосни косами. *Двічі*

Розбрелись по лісу, назбирали хмизу,
Підпалили сосну од гори до низу.
Ой ти Галю, Галю молодая,
Підпалили сосну од гори до низу. *Двічі*

Горить сосна, горить, горить і палає,
Кричить Галя криком, кричить-промовляє.
Ой ти Галю, Галя молодая,
Кричить Галя криком, кричить-промовляє: *Двічі*

«Ой хто в лісі чує, нехай той рятує,
Ой хто дочок має, нехай научає,
Ой ти Галю, Галю молодая,
Ой хто дочок має, нехай научає. *Двічі*

А хто дочок має, нехай научає —
Темної ночі гулять не пускає.
Ой ти Галю, Галю молодая,
Темної ночі гулять не пускає». *Двічі*

Обізвався козак: «Я в полі ночую,
Я твій голосочок здалека почую,
Ой ти Галю, Галю молодая,
Я твій голосочок здалека почую». *Двічі*

Обізвався козак: «Я в полі пахаю,
Я твій голосочок здалека пізнаю.
Ой ти Галю, Галю молодая,
Я твій голосочок здалека пізнаю». } *Двічі*

ОЙ НА ГОРІ ЦЕРКВА, НА ДОЛИНІ КОРЧМА

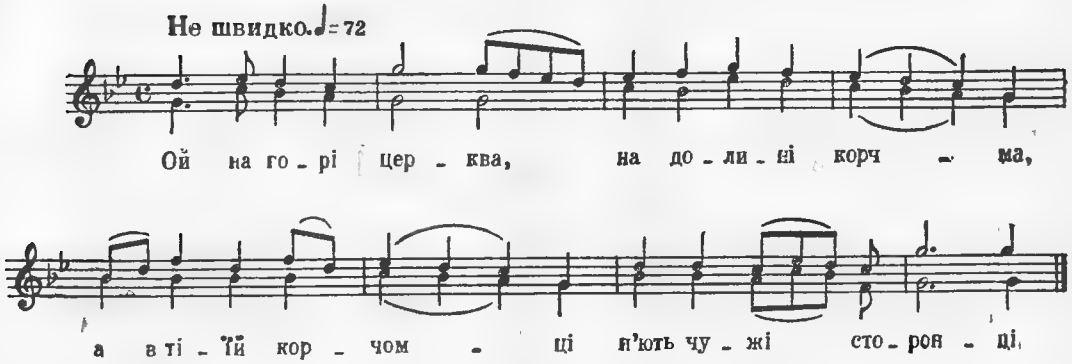

Ой на горі церква,
На долині корчма,
А в тій корчомці
П'ють чужі сторонці.

П'ють вони, гуляють,
Дівча підмовляють:
«Іди, дівко, з нами,
З нами, козаками.

Ти в мами ходила
В подертій сукнянці,
В нас будеш ходити
В шовковій світнянці».

Дурне дівча було,
Нерозумне стало,
Сіла на підводу,
З ними поїхало.

Ой надвезли дівча
До темного гаю,—
«Вертайся, дівчино,
Ми ж тебе не знаєм».

Ой надвезли дівча
До темного лугу,—
«Вертайся, дівчино,
Бо ми найдем другу».

Ой надвезли дівча
Темними лісами,
Прив'язали дівча
До сосни косами;

Викресали вогню
З чорного кременя,
Підпалили сосну
З верху до коріння.

Як сосонка горить,
Дівчина говорить;
Як сосна палає,
Дівча промовляє:

«Хто в полі ночує,
Най мій голос чує,
А хто дітей має,
Нехай научає.

А хто дітей має,
Нехай научає,
Нехай на гуляння
Пізно не пускає!»

ЗАЦВІЛОСЯ ОЙ, ОЙ СИНЄЄ МОРЕ

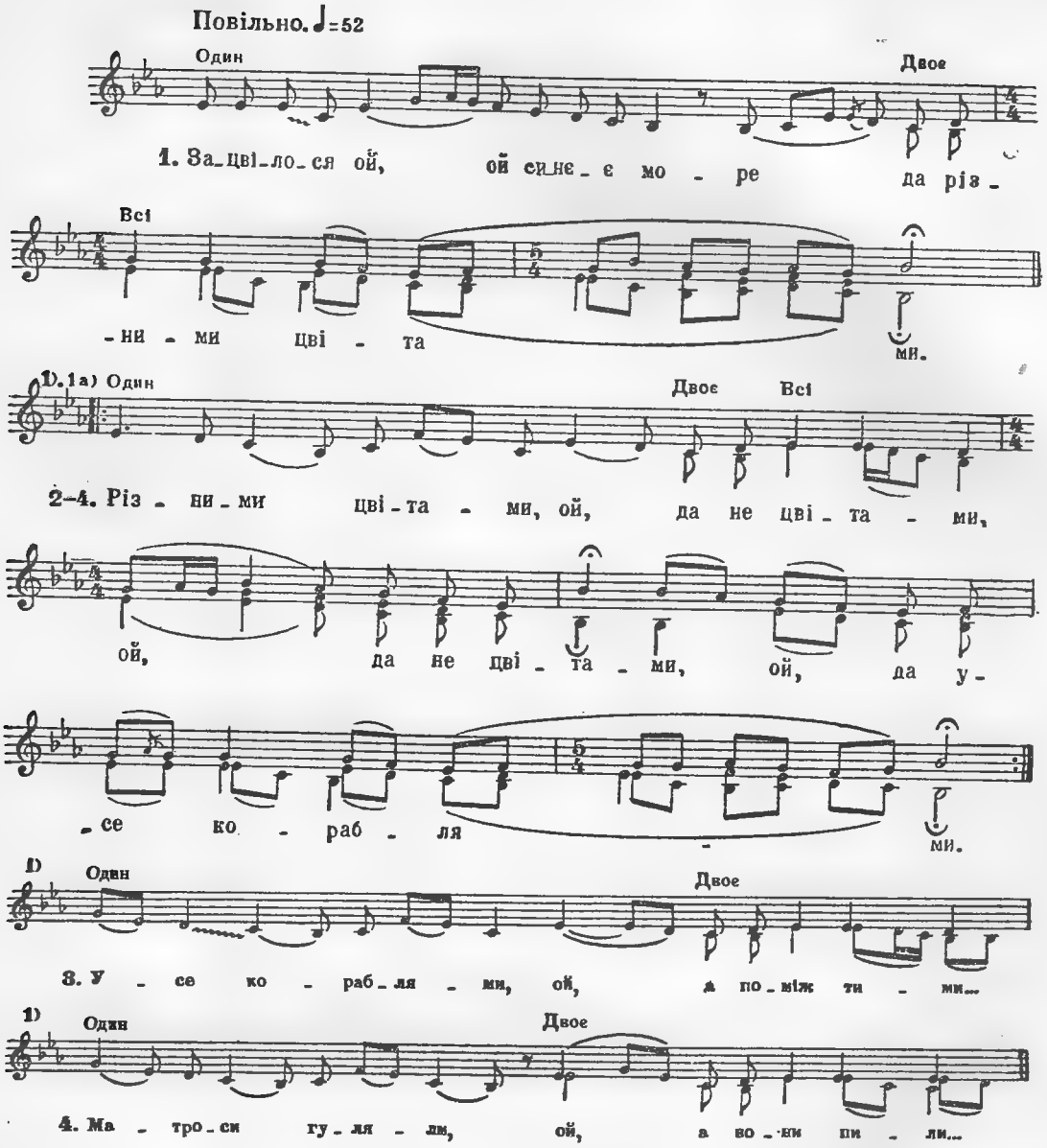

Зацвілося ой, ой синєє море
Да різними цвітами.

Різними цвітами, ой,
Да не цвітами, ой, да не цвітами, ой,
Да усе кораблями.

Усе кораблями, ой,
А поміж тими, ой, да кораблями, ой,
А матроси гуляли.

Матроси гуляли, ой,
А вони пили, ой, да ще й гуляли, ой,
Да дівку підмовляли.

ОЙ П'Є МИЛА, П'Є, ГУЛЯЄ

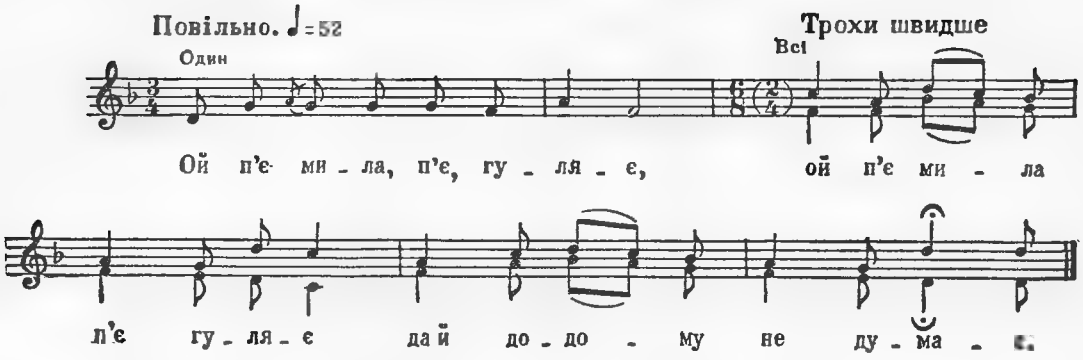

Ой п'є мила, п'є, гуляє,
Ой п'є мила, п'є, гуляє
Да й додому не думає.

Да й додому не думає,
Да й додому не думає,
Бо лихого мужа знає.

Буде бити ще й лаяти,
Буде бити ще й лаяти,
Буде з хати виганяти.

Іди, мила, утопися,
Іди, мила, утопися,
Бо ти мені не годишся.

Прийшла мила до Дунаю,
Прийшла мила до Дунаю,
До Дунаю промовляє:

«Ой Дунаю, Дунаєчку,
Ой Дунаю, Дунаєчку,
Прийми мене, хазяєчку».

ОЙ БОЧЕЧКА, БОЧЕЧКА ДУБОВАЯ

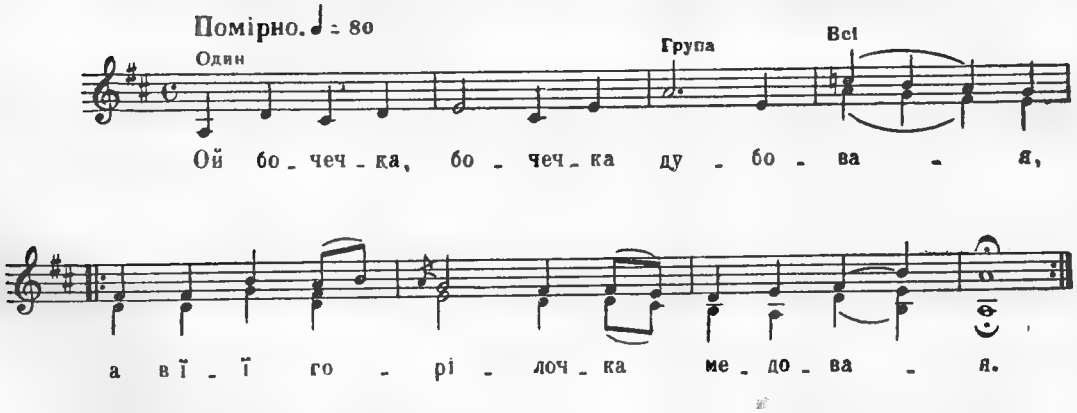

Ой бочечка, бочечка дубовая,
А в її горілочка медовая. (2)

А в її горілочка медовая,
А я її випила, молодая. (2)

А я її випила без отвєту,
А мого миленького дома нету. (2)

Десь поїхав миленький в городочок,
Не на довге врем'ячко — на часочок. (2)

Не на довге врем'ячко — на часочок,
А я, молодесенька,— у садочок. (2)

А я, молодесенька, у садочок,
Щоб нарвати з вишеньки ягідочок. (2)

Гнула, гнула вишеньку — не нагнула,
Лягла під черешнею та й заснула. (2)

Лягла під черешнею та й заснула,
Як приїхав миленький, я й не чула. (2)

КОТИЛАСЯ БОЧЕЧКА ДУБОВАЯ

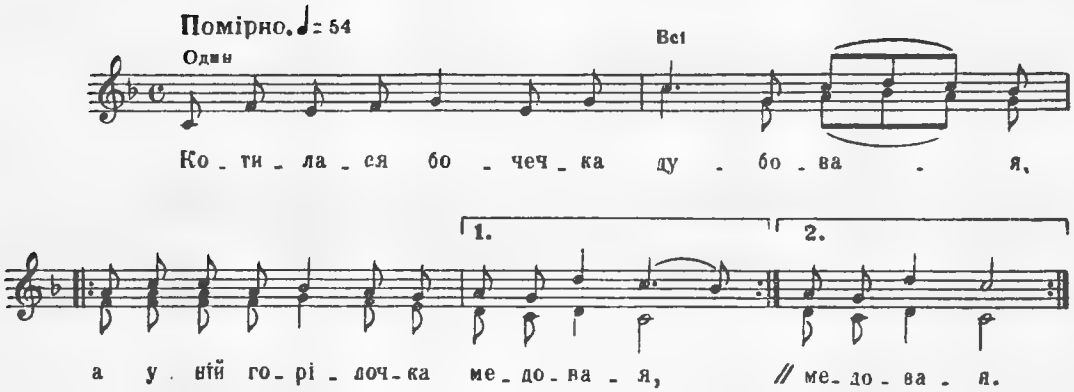

Котилася бочечка дубовая,
А у ній горілочка медовая. (2)

А у ній горілочка медовая,
А я її випила молодая. (2)

Десь поїхав миленький в городочок,
А я, молодесенька, у садочок. (2)

А я, молодесенька, у садочок,
Нарвала, нащипала ягідочок (2)

Гнула, гнула вишеньку — не нагнула,
Ой лягла під вишнею та й заснула. (2)

Ой лягла під вишнею та й заснула,
Як приїхав миленький, я й не чула. (2)

Уставай, милесенька, пробудися,
На мою колясочку подивися. (2)

А моя колясочка не простая,
А моя колясочка золотая. (2)

А моя колясочка золотая,
Сідай та й поїдемо, дорогая. (2)

А в долині коники воронії,
На коніках кучери молодії. (2)

На коніках кучери молодії,
На кучерах шапочки золотії. (2)

ГНУЛА, ГНУЛА ВИШЕНЬКУ

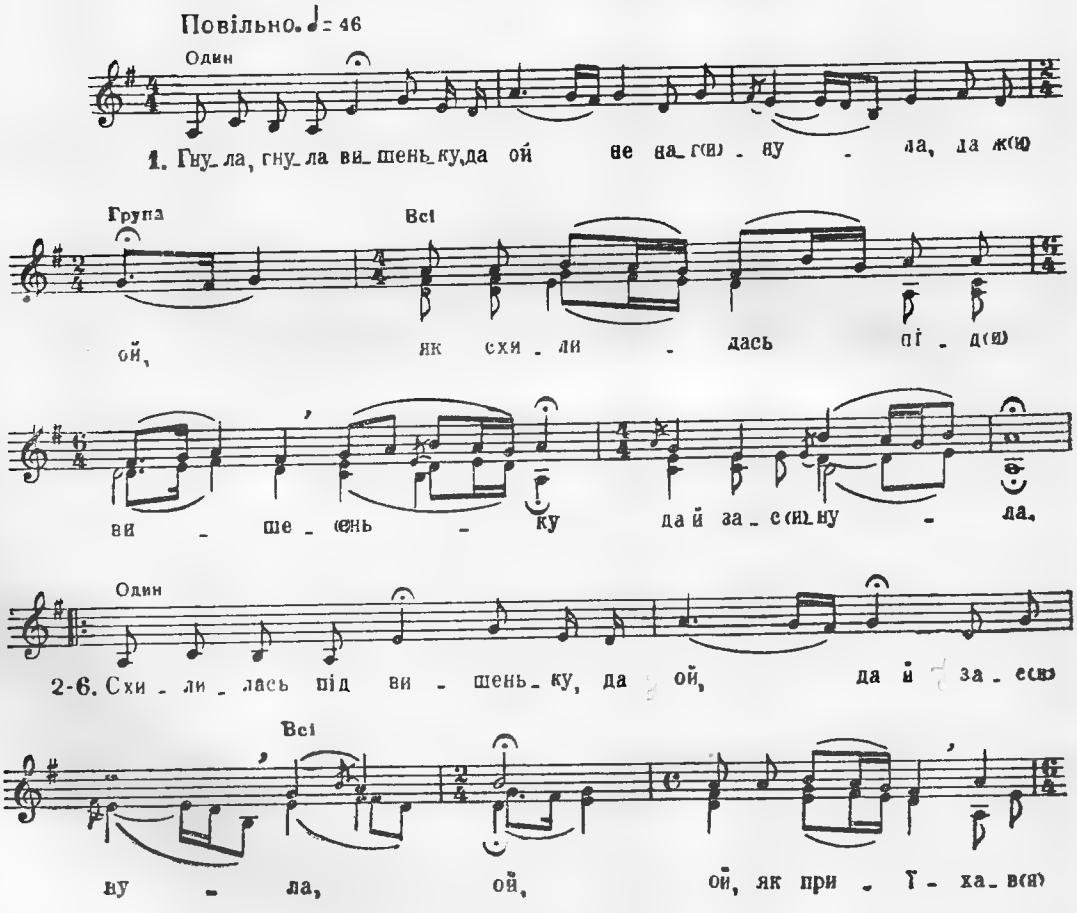

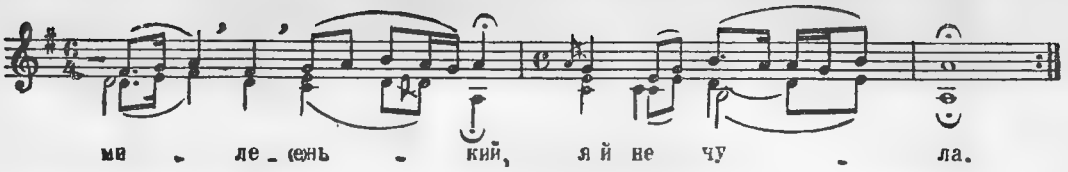

Гнула, гнула вишеньку, да
Ой не нагнула, да
Ой, як схилилась під вишеньку
Да й заснула.

Схилилась під вишеньку, да
Ой, да й заснула,
Ой, ой, як приїхав миленький,
Я й не чула.

Як приїхав миленький, да
Ой, я й не чула,
Ой, як узяв за рученьку,
Я й почула.

Устань, устань, миленька, да
Ой, пробудися,
Ой, та на мою колясочку
Подивися.

А в мене колясочка, да
Ой, не простая,
Ой, та й у мене колясочка
Золотая.

Ой у мене коники, да
Ой, воронії,
Ой, у мене погоничі
Молодії.

ДУБОВАЯ БОЧЕЧКА

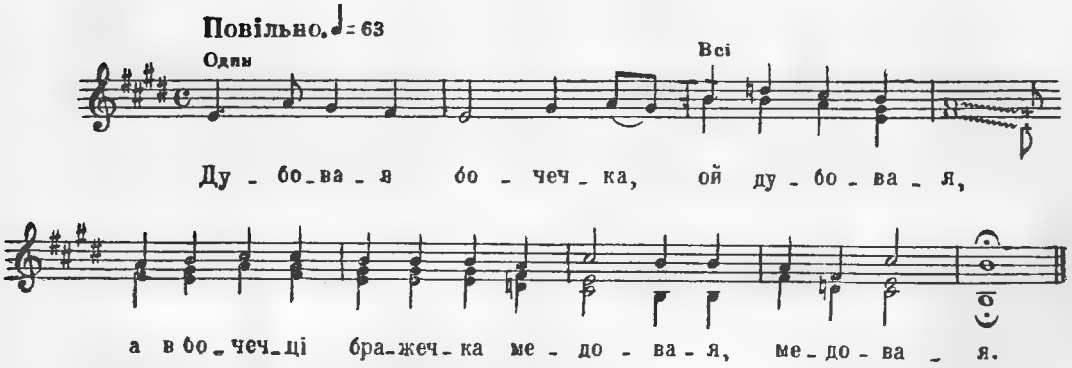

Дубовая бочечка, ой дубовая,
А в бочечці бражечка медовая, медовая.

А в бочечці бражечка медовая,
А хто ж тебе, бражечко, пити й буде, пити буде?

А хто ж тебе, бражечко, пити буде,
Без ясного сонечка ще й без вітру, ще й без вітру.

Без ясного сонечка ще й без вітру,
Без милого дружбоньки, без совіту, без совіту.

ОЙ ЧИ ХМАРИТЬСЯ, ЧИ ТУМАНИТЬСЯ

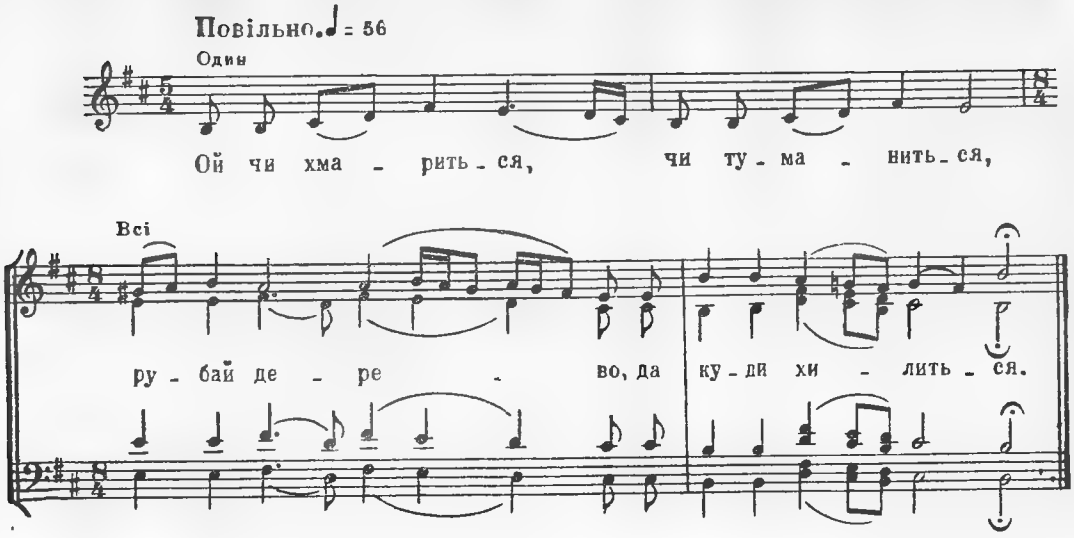

Ой чи хмариться, чи туманиться,
Рубай дерево, да куди хилиться.

Рубай дерево, куди хилиться,
Оддавай дочку, да куди прийдеться.

Оддавай дочку, куди прийдеться,
Хоч за старого, хоч за молодого.

Хоч за старого, хоч за молодого
За козаченька, за розудалого.

Оженив мене да мій батенько
Неохотою та неволею,

Неохотою та неволею
Та й узяв жону не по-моєму,

Та й узяв жону не по-моєму,
Не до ділечка, не до словечка.

Не до ділечка, не до словечка,
Не до любови, не до розмови.

ТЕПЕР МЕНІ, БРАТЦІ, ХОЧ З МОСТУ ТА В ВОДУ

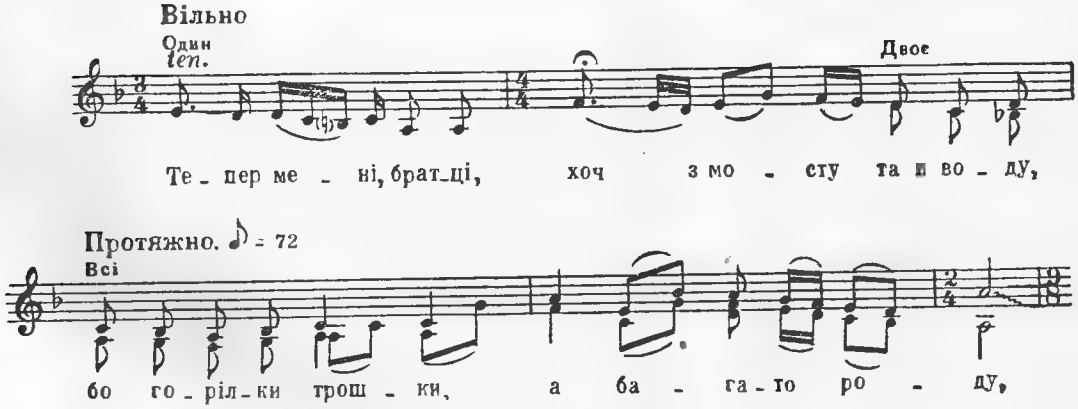

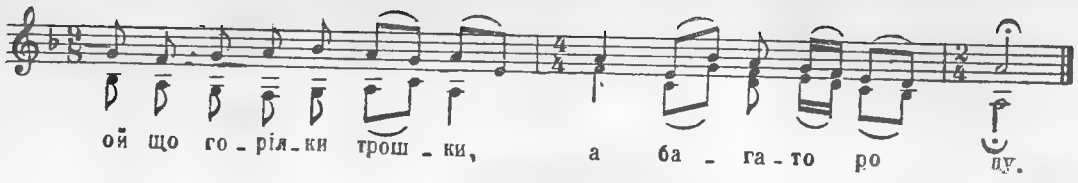

Тепер мені, братці, хоч з мосту та в воду,
Бо горілки трошки, а багато роду,
Ой що горілки трошки, а багато роду.

Ой на тобі, мила, три копійки грошей
Та йди погуляй же із родом хорошим,
Ой та йди погуляй же із родом хорошим!

Гуляй, гуляй, мила, гуляй, чорнобрива,
Поки, поки моя головонька жива,
Ой поки, поки моя головонька жива!

А як уже ж моя головка схибнеться,
Тоді тобі, мила, вся розкіш минеться,
Ой тоді тобі, мила, вся розкіш минеться.

СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЦЬ

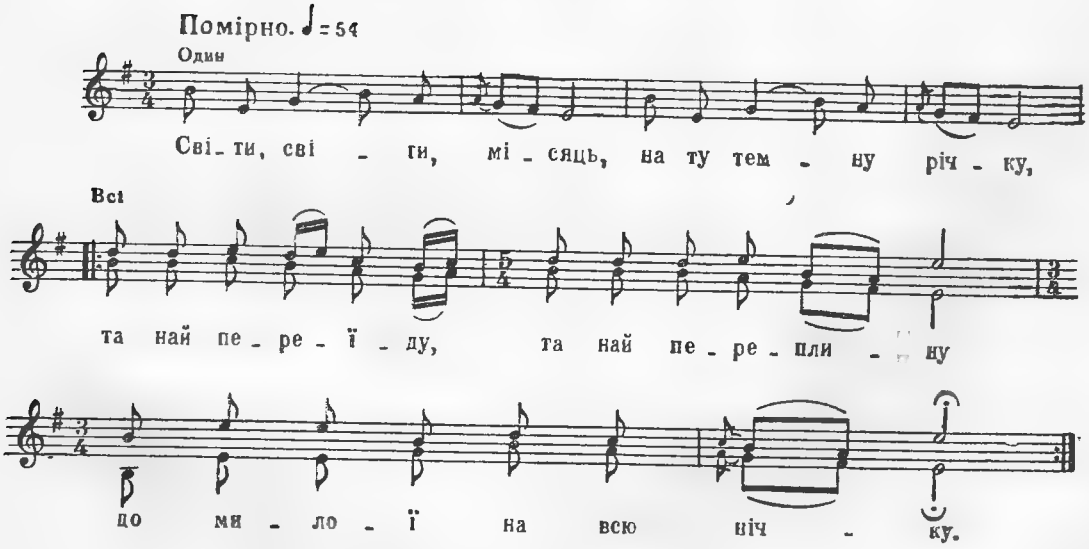

Світи, світи, місяць,
На ту темну річку,
Та най переїду,
Та най переплину
До милої на всю нічку. } *Двічі*

Річку допливаю,
Миленьку згадаю,
Десь моя миленька,
Голубка сивенька
В чужім краю пропадає. } *Двічі*

Сидить край віконця,
Дрібні листи пише,
Дрібні листи пише,
Дитину колише,
З буйним вітром розмовляє: } *Двічі*

«Повій, вітре буйний,
Та й на ту світличку,
Світличка світленька,
Дитина маленька,
А я сама молоденька». } *Двічі*

ХОДИВ ЖУРАВ ПО ГОРІ

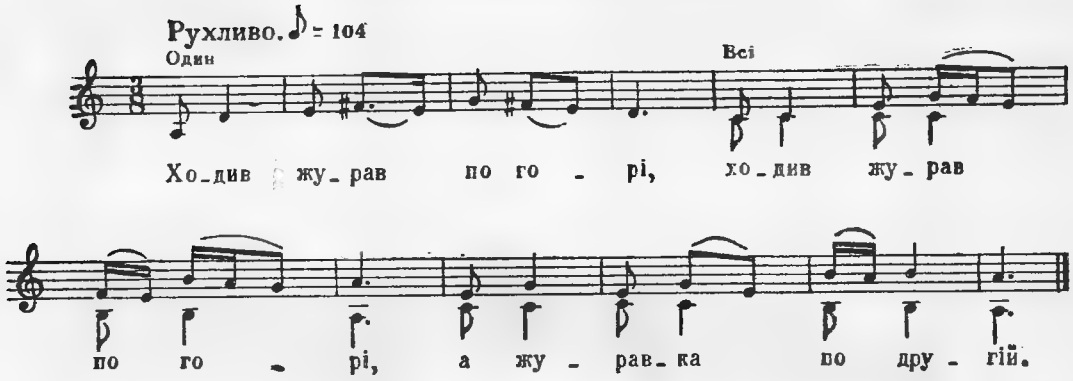

Ходив журав по горі, (2)
А журавка по другій.

Питається журавка: (2)
«Котра лучча хазяйка:

Чи первa, чи другa, (2)
Чи третяя, молода?»

«Я з первою добре жив, (2)
А з другою діти мав.

Я з другою діти мав, (2)
А з третьою розігнав.

Один каже — наймуся, (2)
А другий каже — втоплюся.

Третій каже — піду в ліс, (2)
Нехай мене звір із'їсть».

Щось у лісі гукає — (2)
Батько дітей шукає.

«Ідіть, діти, додому, (2)
Не буде вам розгону».

«Живи, тату, тепер сам, (2)
Коли другу жінку взяв,

А ми підем служити, (2)
Чужим людям годити.

Чужим людям годити, (2)
По матері служити».

ОЙ ТИХА Ж, ТИХА ВУЛИЧЕНЬКА, ТИХА

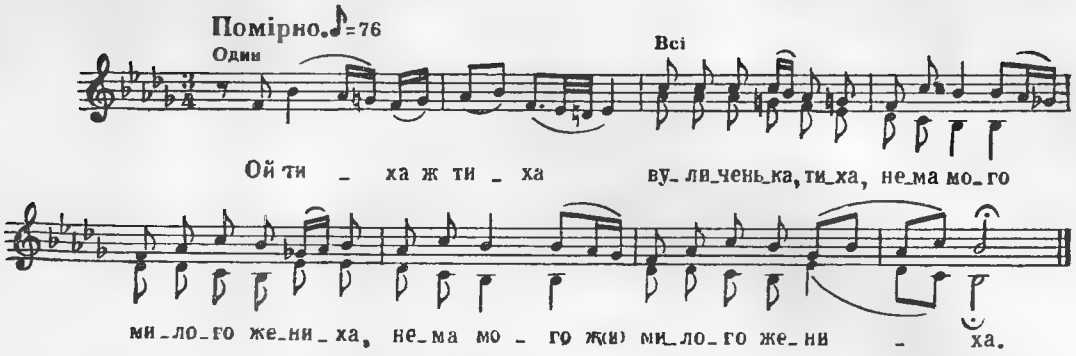

Ой тиха ж, тиха вуличенька, тиха,
Нема мого милого жениха. (2)

Ще й тихіша вуличенька буде,
Як мій милий з дороги прибуде. (2)

Як прибув же мій милий з дороги,
Зустрів милу в сінях на порозі. (2)

«Здоров, мила, здоров, чорнобрива,
Чия ж то на руках дитина?» (2)

«Була в мене циганочка Дуня,
Вона в мене дитину забула. (2)

Була в мене циганочка вранці
Та й забула дитину на лавці». (2)

«Брешеш, мила, брешеш, чорнобрива,
Бо й не така циганська дитина». (2)

«Та був у мене козак молоденький,
Ночував він три нічки темненьких. (2)

Був у мене козак аж три ночі,
Та й покинув свої карі очі». (2)

ОЙ ЗАЦВІЛА ЧЕРЕШЕНЬКА

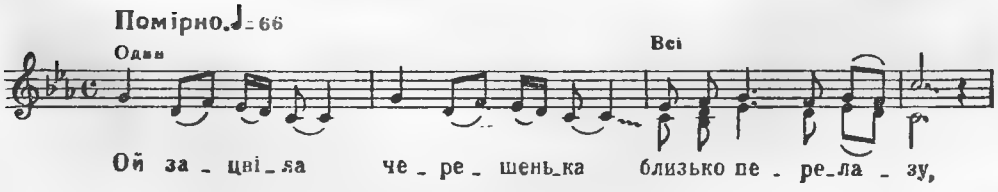

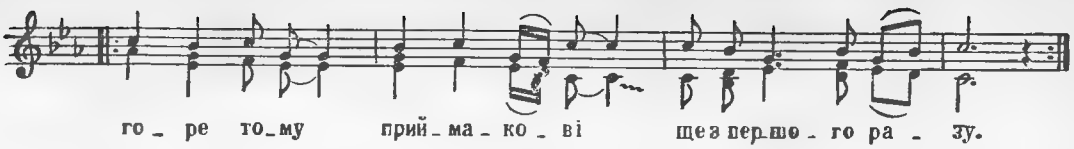

Ой зацвіла черешенька
Близько перелазу,
Горе тому приймакові
Ще з першого разу. } *Двічі*

Пішов приймак, пішов бідний
У поле орати,
Забув, забув приймачина
Хліба й солі взяти. } *Двічі*

Оре приймак, оре бідний,
З-за гори до долу,
Випрягає сірі воли
Та й іде додому. } *Двічі*

Іде приймак, іде бідний,
У дудочку свище.
«Ховай, доню, вареники,
Бо йде приймачище». } *Двічі*

Іде приймак, іде бідний,
На тин похилився.
«Дивись, мамо,— дочка каже,—
Веж й приймак напився». } *Двічі*

Іде приймак, іде бідний,
Насилу ступає,
Його теща зо всіх мисок
Помиї зливає. } *Двічі*

«Оце тобі, приймаченьку,
Вечеря з обідом,
Як не доїв тарілкою,
То доїдай хлібом». } *Двічі*

ОЙ ЗАЦВІЛА ЧЕРЕШЕНЬКА

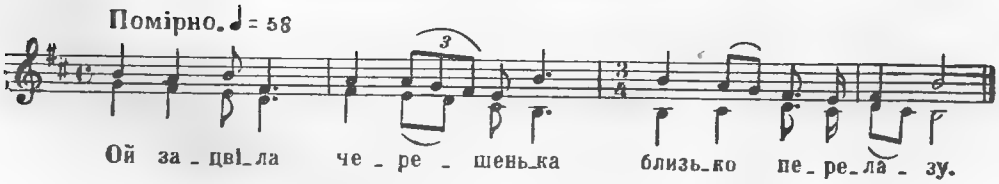

Ой зацвіла черешенька
Близько перелазу.

Горе тому приймакові
Ще й з першого разу.

Пішов приймак, пішов бідний
У поле орати,

Та й забувся приймаченько
Хліба й солі взяти.

Оре приймак, оре бідний,
На шлях поглядає:

«Усі жінки обід несуть,
Моєї немає».

Оре приймак, оре бідний
Од дуба до дуба;

«Усі жінки обід несуть,
А де ж моя люба?

Ви пасіться, сірі воли,
Не бійтеся вовка,

А я піду додомоньку,
Бо болить головка».

Іде приймак, іде бідний,
На дудочку свище.

«Ховай, доню, варенички,
Бо йде приймачище».

Прийшов приймак, прийшов бідний
Та й сів на порозі;

Господиня іде, кричить,
Що сів на дорозі.

Прийшов приймак, прийшов бідний
Та й за стіл сідає;

Господиня з усіх мисок
Та й в одну зливає.

ТЕМНА НІЧКА, ТЕМНАЯ

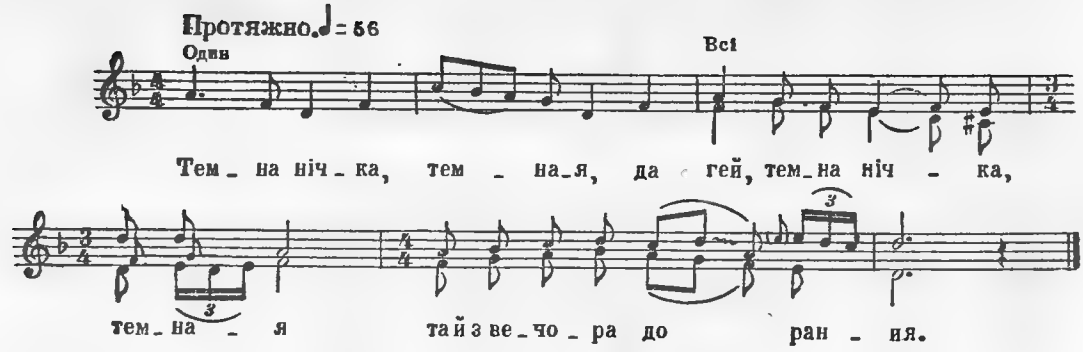

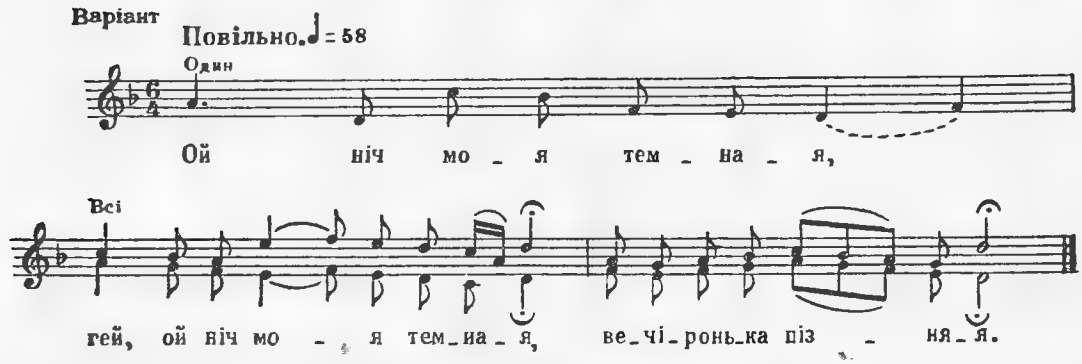

Темна нічка, темная, да
Гей, темна нічка, темная
Та й з вечора до рання.

З ким я буду цю ніч спать, да
Гей, з ким я буду цю ніч спать,
Цю вечерю вечерять?

Ой сяду я край стола, да
Гей, ой сяду я край стола,
Повечеряю сама.

А мій милий на Дону, да
Гей, а мій милий на Дону,
Я й до нього полину.

Кругом Дону обійшла, да
Гей, кругом Дону обійшла,
Миленького не знайшла.

Тільки знайшла долину, да
Гей, тільки знайшла долину,
В тій долині могилу.

До могили припала, да
Гей, до могили припала,
Тяжко-важко ридала:

«Устань, милий, не лежи, да
Гей, устань, милий, не лежи,
Путь-дорожку покажи».

«Ой не встану, не встану, да
Гей, ой не встану, не встану;
Болить в мене голова.

Болить в мене голова, да
Гей, болить в мене голова,
Тяжко-важко ранена.

З ким ти, мила, сюди йшла, да
Гей, з ким ти, мила, сюди йшла,
Що ти мене тут найшла?

Чи з хмарою, чи з дощем, да
Гей, чи з хмарою, чи з дощем,
Чи з хорошим молодцем?»

«Ні з хмарою, ні з дощем, да
Гей, ні з хмарою, ні з дощем,
Тільки з горем та плачем».

ОСІНЬ ДОВГА, ХОЛОДНА

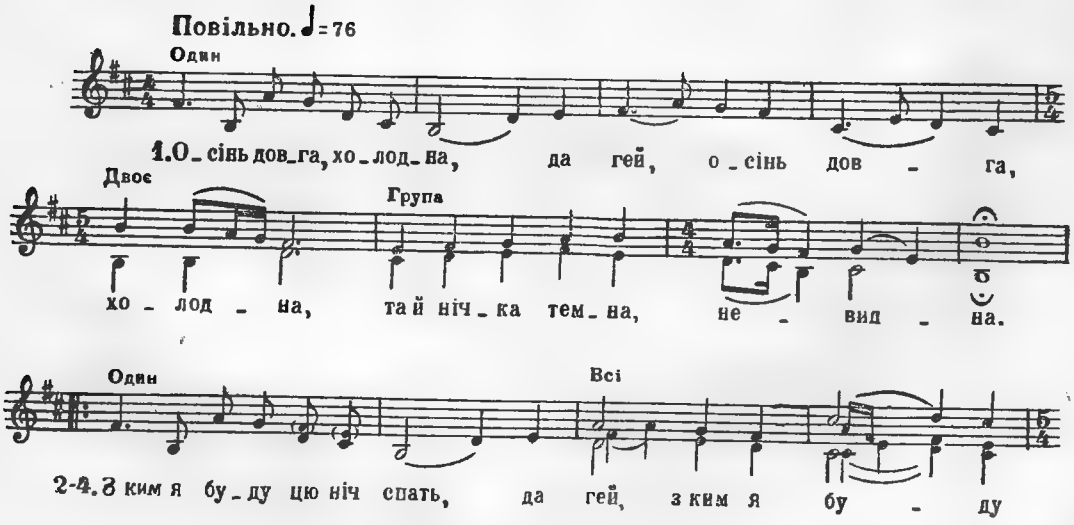

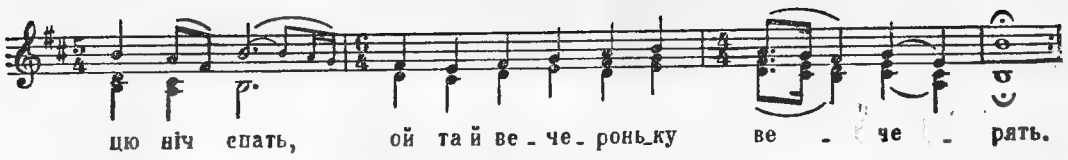

Осінь довга, холодна, да гей,
Осінь довга, холодна,
Та й нічка темна, невидна.

З ким я буду цю ніч спать, да гей,
З ким я буду цю ніч спать,
Ой та й вечероньку вечерять?

Ой сяду я край стола, да гей,
Ой сяду ж я край стола,
Ой та й повечеряю сама.

Повечеряю сама, да гей,
Повечеряю сама,
Ой та й мого милого нема.

ОЙ НІЧ МОЯ ТЕМНАЯ

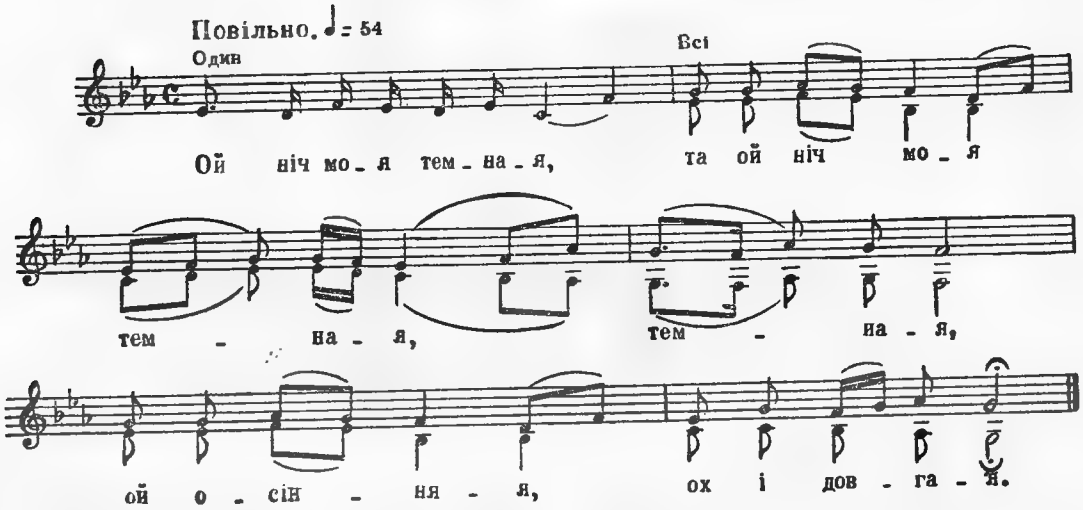

Ой ніч моя темная,
Та ой ніч моя темная, темная,
Ой осінняя, ох і довгая.

З ким я буду сю ніч спать,
Ой з ким я буду сю ніч спать, сю ніч спать,
Ой, з ким я буду, ох і вечерять?

Повечеряю сама
Та повечеряю сама, я сама,
Ой, коли ж милого з Криму нема.

Десь мій милий у Криму,
А десь мій милий у Криму, у Криму,
Ой продає сіль білу на вагу.

А сіль біла важкая,
Ой, а сіль біла важкая, важкая,
А любов наша, ох і тяжкая.

ОЙ СЯДУ Я КРАЙ СТОЛА

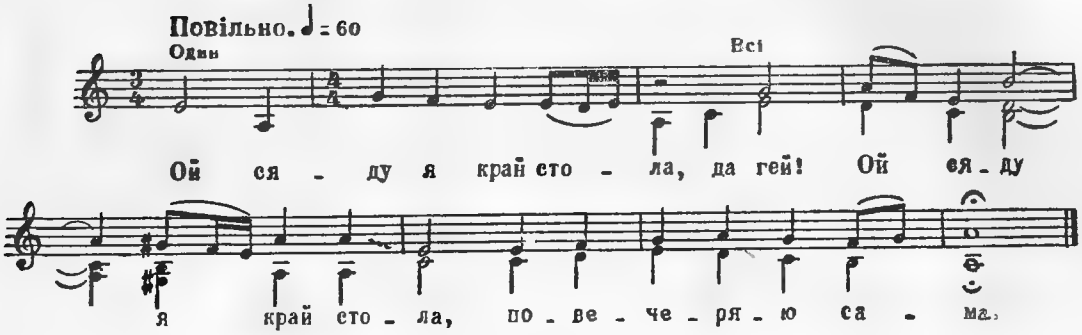

Ой сяду я край стола, да гей!
Ой сяду я край стола,
Повечеряю сама.

Повечеряла сама, да гей!
Повечеряла сама,
Бо миленького нема.

А мій милий на Дону, да гей!
А мій милий на Дону,
Я до нього полину.

Осінь довгу я була, да гей!
Осінь довгу я була,
Кругом лісу я пішла.

Тільки знайшла долину, да гей!
Тільки знайшла долину,
Миленького могилу.

Рученьками обняла, да гей!
Рученьками обняла,
Слізоньками умила.

«З ким ти, мила, сюди йшла, да гей!
З ким ти, мила, сюди йшла,
Що ти мене тут знайшла?

Чи з бурею, чи з дощем, да гей!
Чи з бурею, чи з дощем,
Чи з хорошим молодцем?»

«Не з бурею, не з дощем, да гей!
Не з бурею, не з дощем,
Тільки з горем та плачем».

«Іди, мила, додому, да гей!
Іди, мила, додому
Та не кажи нікому.

Що ти в мене тут була, да гей!
Що ти в мене тут була,
Що ти мене тут знайшла».

ТЕМНА НІЧКА, НЕВИДНА

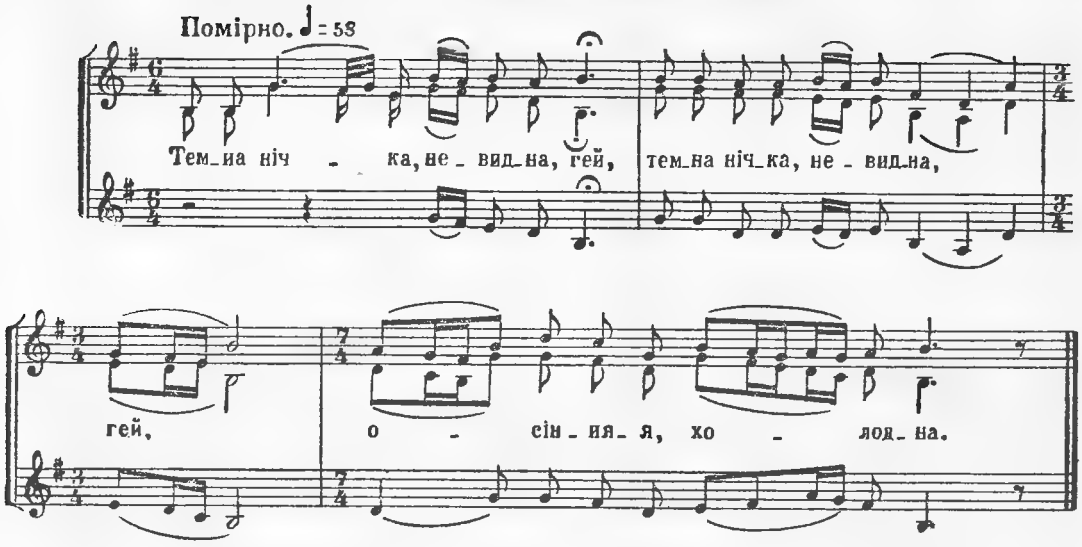

Темна нічка, невидна, гей, (2)
Осінняя, холодна.

Ой піду я в лужочок, гей, (2)
Пущу стиха голосок.

Пущу стиха голосок, гей, (2)
Чи не почує мій дружок.

Навкруг лужка обійшла, гей, (2)
Нігде дружка не знайшла.

Тільки знайшла слідочок, гей, (2)
Де походив дружочок.

Вирву з калини листочок, гей, (2)
Та пристелю слідочок,

Щоб слід пилом не припав, гей, (2)
Щоб мій милий не скучав.

ГЕЙ, НІЧКА ТЕМНА

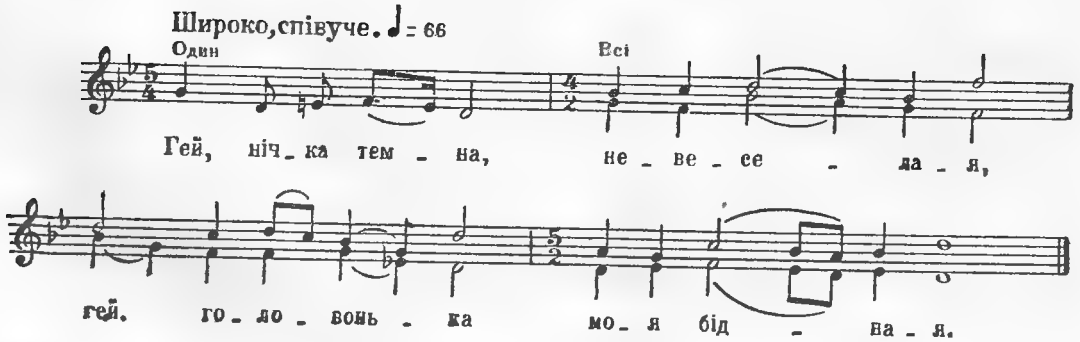

Гей, нічка темна, невеселая,
Гей, головонька моя бідная.

Гей, головонька моя бідная,
В мене матінка та нерідная.

Гей, послала мене рано по воду,
Гей, не до річки, не до озера.

Гей, не до річки, не до озера,
До глибокого та колодязя.

Гей, в колодязі та холодная вода,
Гей, там козак напуває коня.

Гей, нема бочки, ні відеречка,
Ні козака... мого сердечка.

ОРЕ СЕМЕН, ОРЕ

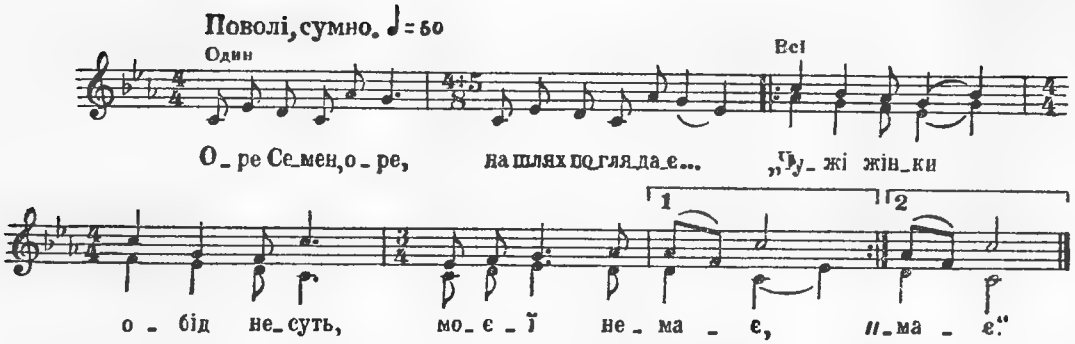

Оре Семен, оре,
На шлях поглядає...
«Чужі жінки обід несуть,
Моєї немає». } *Двічі*

Ой приходить Семен
Із поля до хати,
Питається дрібних діток:
«А де ваша мати?» } *Двічі*

«Пішла ж наша мати
Та в ліс по телята...
Ой щось вона говорила:
«Я не ваша мати!» } *Двічі*

Пішла ж наша мати
У гай по калину...
Ой щось вона говорила,
Що в вас покину. } *Двічі*

Пішла ж наша мати
Та в ліс по корови...
Ой щось вона говорила:
«Оставайтесь здорові!» } *Двічі*

Ой вдарився Семен
Об поли руками:
«Діти ж мої дрібнесенькі!
Пропав же я з вами!» } *Двічі*

Ой вдарте, морози,
Та на густі лози...
Побий, боже, Катерину
За Семенові сльози. } *Двічі*

КИДАЙ, ПЕТРЕ, ЖІНКУ

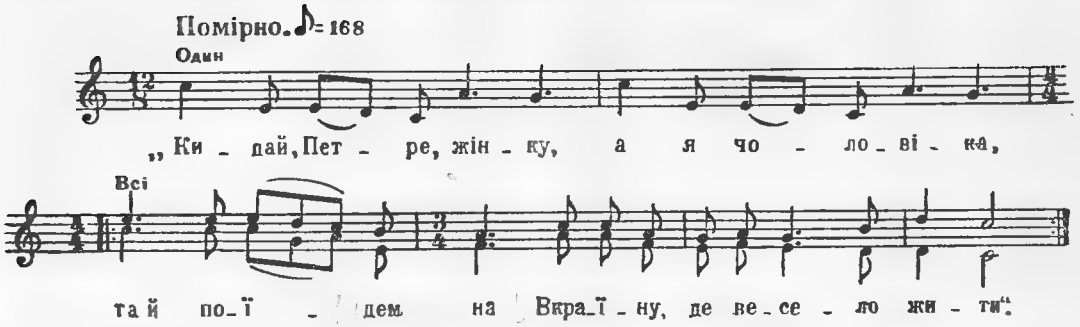

«Кидай, Петре, жінку,
А я чоловіка,
Та й поїдем на Вкраїну,
Де весело жити». *Двічі*

«Ой боюся, Катре,
Щоб нас не спіймали
Та щоб наших білих ручок
Назад не зв'язали». *Двічі*

«Ой не бійся, Петре,
Нікому ловити,
Бо я свого чоловіка
Вислала косити». *Двічі*

Косе Семен, косе,
На шлях поглядає:
«Чужі люди обід несуть,
Моєї немає». *Двічі*

Кинув Семен косу
Та й пішов до хати,
Питається малих діток:
«А де ваша мати?» *Двічі*

«Пішла наша мати
У ліс по калину...
Забожилась, поклялася,
Що я вам не мати». *Двічі*

Ой пошли ж ти, боже,
Сніги та морози,
Та зморозь ти Катерину
В степу при дорозі. *Двічі*

КИДАЙ, СЕМЕН, ЖІНКУ

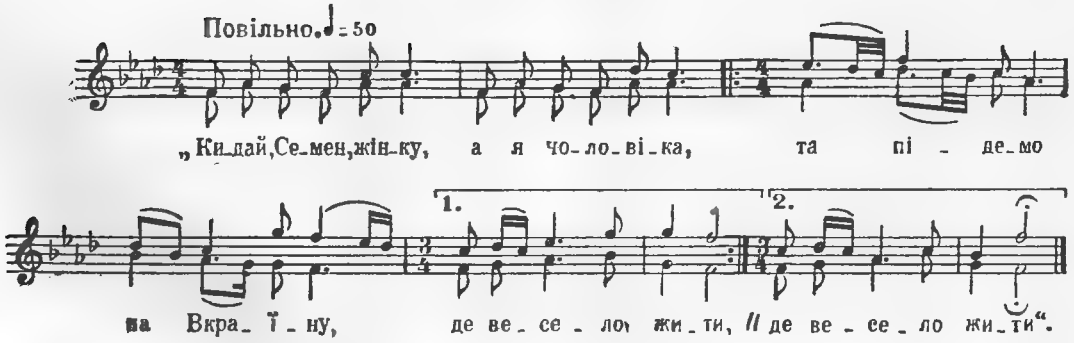

«Кидай, Семен, жінку,
А я чоловіка,
Та підемо на Вкраїну,
Де весело жити». *Двічі*

«Боюсь, Катерино,
Щоб нас не здогнали,
Ой щоб наших білих ручок
Назад не зв'язали». *Двічі*

«Не бійся, Семене,
Не слухай нікого,
Десь поїхав мій миленький
Із свойого дому». *Двічі*

Оре Яків, оре,
На яр поглядає:
«Чужі жінки обід несуть,
Моєї немає». *Двічі*

Ой приїхав Яків
Із поля додому,
Питається малих діток:
«А де ж ваша мати?» *Двічі*

«Пішла наша мати
У гай по телята...
Ой казала, говорила,
Що ми сиротята. *Двічі*

Пішла наша мати
У ліс по калину...
Ой казала, говорила,
Що я більш не прийду». *Двічі*

Ударився Яків
Об поли руками:
«Діти ж мої дрібнесенькі,
Пропав же я з вами». *Двічі*

ОЙ ПІШОВ ТОЙ СЕМЕНКО

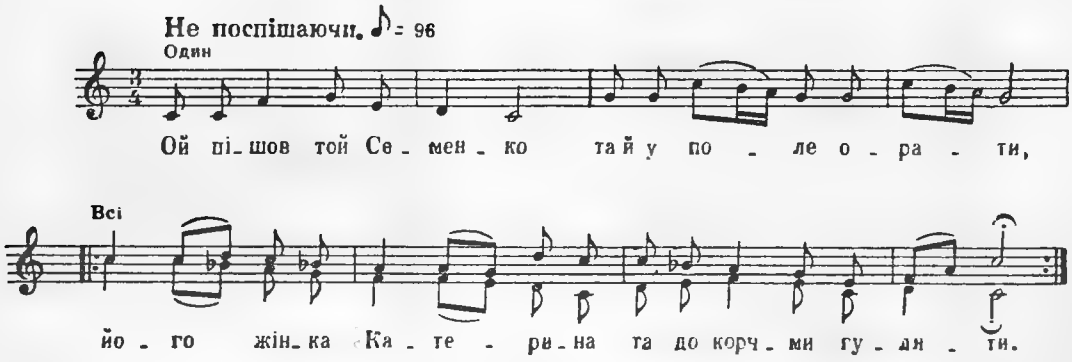

Ой пішов той Семенко
Та й у поле орати,
Його жінка Катерина —
Та до корчми гуляти. *Двічі*

Ой орав той Семенко
Та й до темної ночі,
Випрягає сірі воли,
Бо він їстоньки хоче. *Двічі*

Ой пішов той Семенко
До нової хати,
Питається своїх дітей:
«А де, діти, ваша мати?» *Двічі*

«Ой пішла наша мати
Та й у луг по калину,
Божилася ще й клялася,
Що я, діти, вас покину. *Двічі*

Наша мати не дура.
Нові чоботи взула,
В новий кожух одяглася,
З москалями потяглася». *Двічі*

А В ПОЛІ БЕРЕЗА

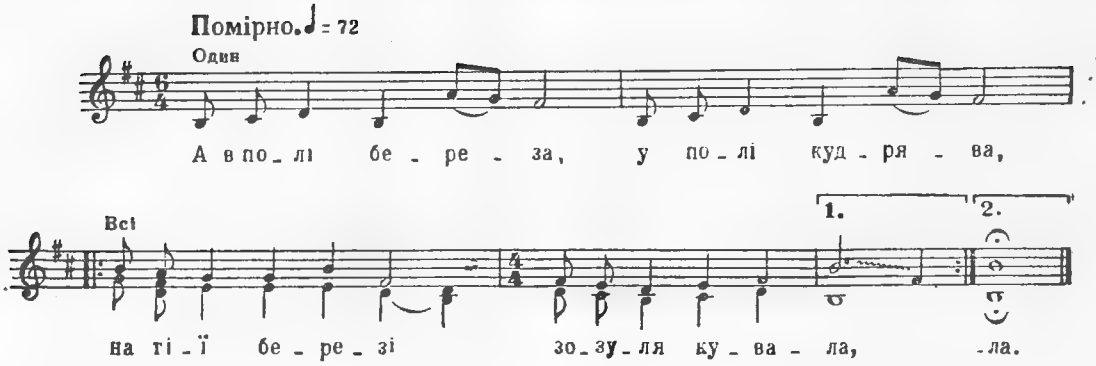

А в полі береза,
У полі кудрява,
На тій березі
Зозуля кувала. } *Двічі*

Ой то не зозуля,—
То рідная мати,
Вона виряджала
Сина у солдати. } *Двічі*

«Іди, іди, сину,
Іди, не барися,
За рік, за півтора
Додому вернися». } *Двічі*

Вже годок минає,
Другий наступає,
На третій годочок
Іде мій синочок. } *Двічі*

«Ой чи рада, мамо,
Ой чи рада мною,
Ой чи рада, мамо,
Моєю жоною?» } *Двічі*

Посадила ж сина
В кінці біля столу,
Нелюбу невістку —
В сінях на порозі. } *Двічі*

Ой дала я сину
Пахучого рому,
Нелюбій невістці —
Зеленого яду. } *Двічі*

Вони тії чари
Обоє не пили,
Вони тії чари
Докупочки злили. } *Двічі*

Вони тії чари
Докупочки злили,
Молоді головки
Докупки схилили. } *Двічі*

Поховала сина
В вишневім садочку,
Нелюбу невістку —
В зеленім гайочку. } *Двічі*

«Ой боже, мій боже,
Що я наробила,
Вони так любились,
Я ж їх розлучила». } *Двічі*

А В ПОЛІ БЕРЕЗА

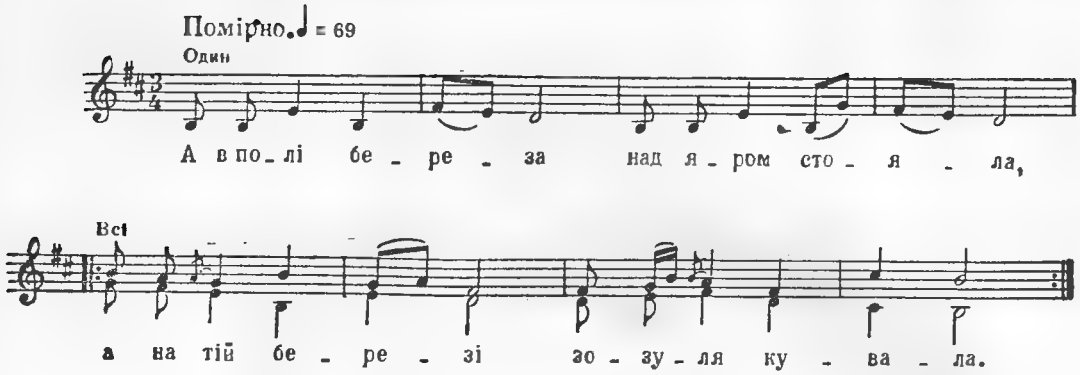

А в полі береза
Над яром стояла,
А на тій березі
Зозуля кувала. } *Двічі*

А на тій березі
Зозуля кувала,
Мати свого сина
В похід виряджала. } *Двічі*

«Іди, іди, синку,
Іди, не барися,
На третій годочок
Додому вернися». } *Двічі*

Минає годочок,
Минає вже другий,
На третій годочок
Іде мій синочок. } *Двічі*

«Ой чи рада, мати,
Ой чи рада мною,
Ой чи рада мною,
Моєю жоною?» } *Двічі*

«Ой рада я, синку,
Рада я тобою,
Та не рада, синку,
Твоєю жоною». } *Двічі*

Посадила сина
У хаті край столу,
Нелюбу невістку —
В сінях край порога. } *Двічі*

Насипала сину
Солодкого меду,
Нелюбій невістці —
Зеленого яду. } *Двічі*

А невістка сіла:
Вони вдвох любились,
Вони тим же ядом
Та й переділились. } *Двічі*

Поховали сина
В зеленім садочку,
Нелюбу невістку —
В глибокім ярочку. } *Двічі*

Посадили сину
Червону калину,
Нелюбій невістці —
Колючу шипшину. } *Двічі*

Хто йде — не минає,
Калину ламає,
Колючу шипшину
Навік проклинає. } *Двічі*

НА ГОРІ БЕРЕЗА

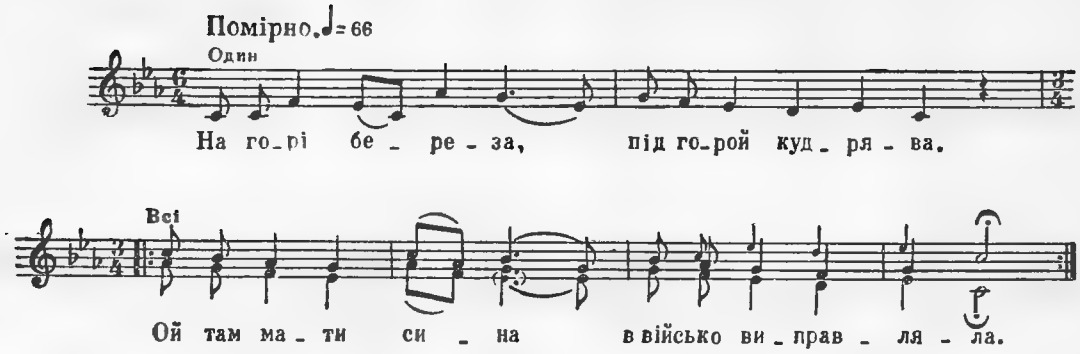

На горі береза,
Під горой кудрява.
Ой там мати сина
В військо виправляла. } *Двічі*

«Іди, мій синочок,
Довго не барися,
На третій годочок
Додому вернися». } *Двічі*

Минає годочок,
Минає вже другий,
На третій годочок
Іде мій синочок. } *Двічі*

«Ой чи рада, мати,
Ой чи рада мною,
Ой чи рада, мати,
Моєю жоною?» } *Двічі*

«Ой рада, синку,
Ой рада тобою,
Та й не рада, синку,
Твоєю жоною». } *Двічі*

КАЛИНА-МАЛИНА БІЛО ПРОЦВІТАЛА

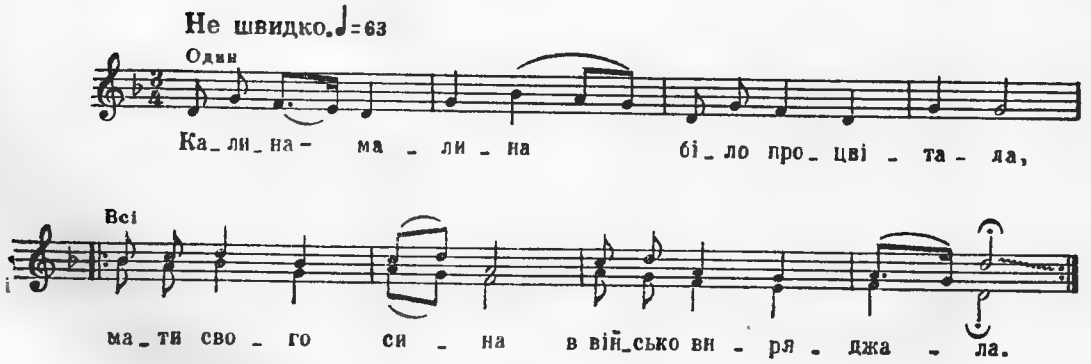

Калина-малина біло процвітала,
Мати свого сина в військо виряджала. (2)

«Їдь же, мій синочку, їдь же, не барися,
На третій годочок додому вернися». (2)

Минає год первий, минає год другий,
На третій годочок їде мій синочок. (2)

Їде мій синочок з карими очима,
Під праву рученьку молода дівчина. (2)

«Ой чи рада, мамо, чи рада ти мною,
Ой чи рада, мамо, моєю жоною?» (2)

«Ой рада я, сину, рада п тобою,
Тільки п не рада твоєю жоною». (2)

Посадила сина за дубовим столом,
Нелюбу невістку п сінях за порогом. (2)

Наливає сину гарячого чаю,
Нелюбій невістці — зеленого яду. (2)

А син та невістка вірненько любились,
Взяли стакан яду та й переділились. (2)

«Ой вип'ємо, мила, та й по половині,
Щоб нас поховали в одній домовині». (2)

Поховала сина в зеленім гайочку,
Нелюбу невістку—в глубокім ярочку. (2)

Посадила сину червону калину,
Нелюбій невістці — колючу шипшину. (2)

Червона калина стала процвітати,
Колюча шипшина стала оплітати. (2)

Пішла стара мати калину ламати,
Колюча шипшина стала не давати. (2)

«Ой якби я, дітки, вашу любов знала,
То п б з вами, дітки, віку доживала». (2)

ОЙ З-ЗА ГОРИ ДОЩ ДРІБНЕНЬКИЙ

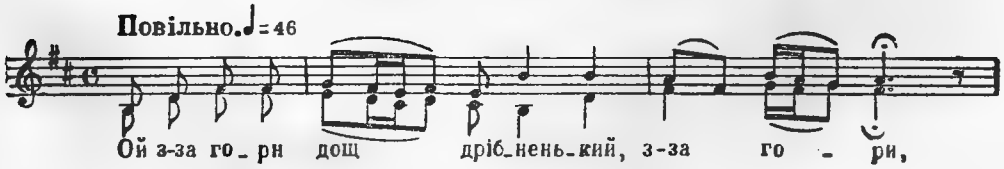

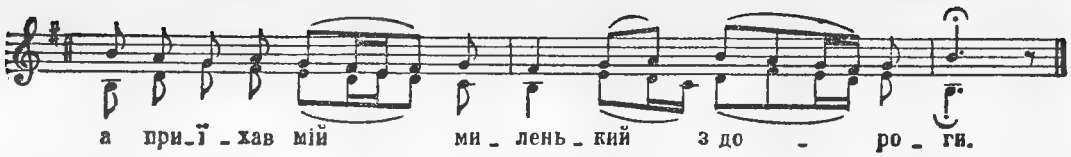

Ой з-за гори дощ дрібненький, з-за гори,
А приїхав мій миленький з дороги.

А прив'язав кониченька до тину,
А сам пішов до милої в хатину.

«Здоров, здоров, моя мила, чи чуєш?
А з ким же ти ніченьку ночуєш?»

«Ой чую ж я, мій миленький, я чую,
Я з дрібними діточками ночую».

«Гей, говорять, моя мила, на тебе:
Гей, що ходить два ляшеньки до тебе».

«Ой не слухай, мій миленький, не слухай,
А з кілочка нагаєчки не рухай.

Буде завтра, мій миленький, білий день,
Розпитайся, миленький, всіх людей!»

ІЗ-ЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ

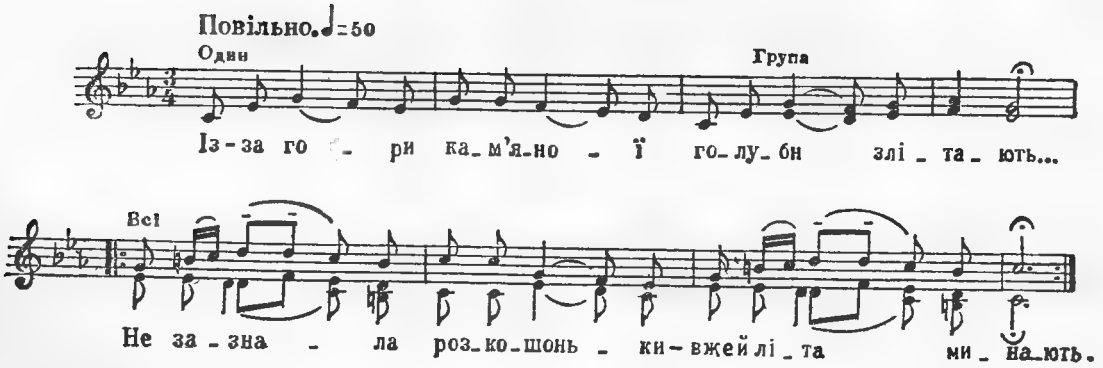

Із-за гори кам'яної
Голуби злітають...
Не зазнала розкошоньки —
Вже й літа минають.
Двічі

Запрягайте, хлопці, коні,
Коні воронії,
Та й поїдем доганяти
Літа молодії!
Двічі

Гнали, гнали та й догнали
На кам'янім мості,
Ой верніться, літа мої,
Хоч до мене в гості.
Двічі

ОЙ З-ЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ

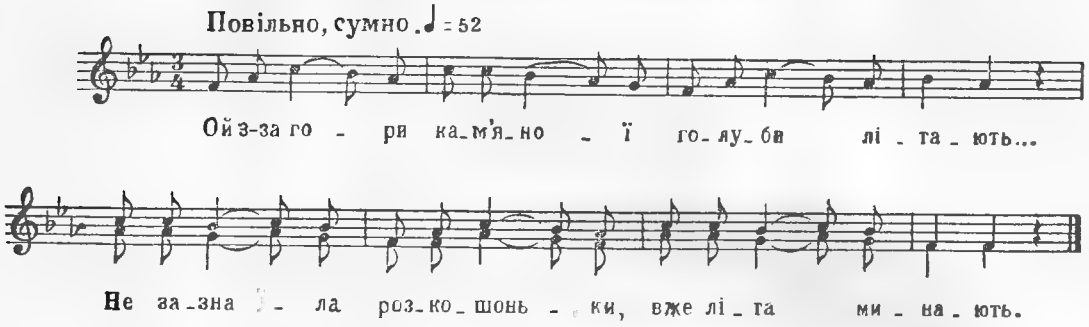

Ой з-за гори кам'яної
Голуби літають...
Не зазнала розкошоньки,
Вже літа минають.

Запрягайте воли сірі,
Коні вороні,
Доганяйте літа мої,
Літа молодії!

Ой догнали літа мої
На калиновім мості:
«Гей, вернітесь, літа мої,
До мене хоч в гості!»

«Не вернемось, не вернемось,
Не маєм до кого:
Та було б нас шанувати,
Як здоровля свого!»

ІЗ-ЗА ГОРИ-ГОРИ ВИЛІТАЛИ ОРЛИ

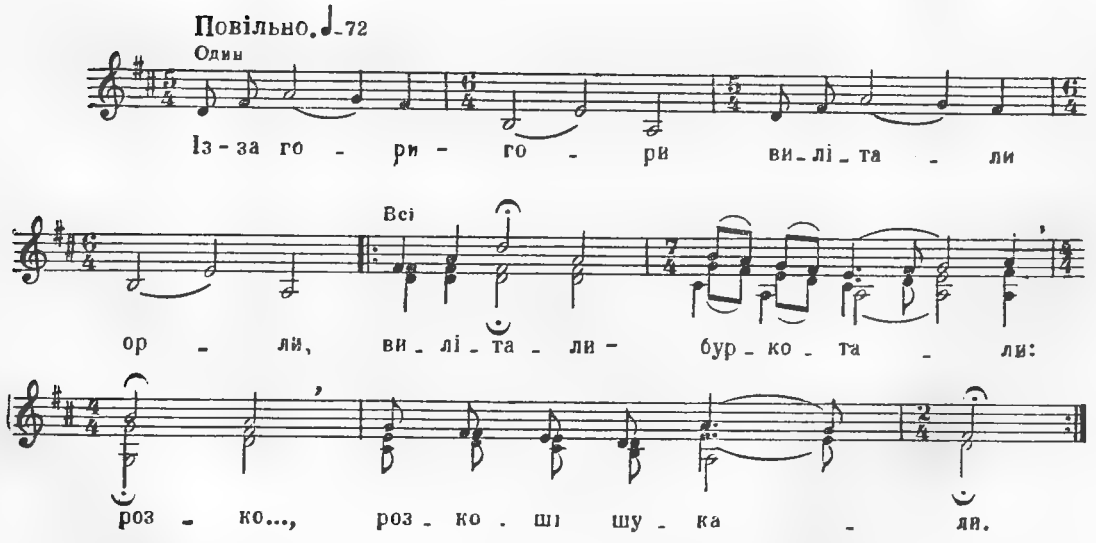

Із-за гори-гори
Вилітали орли,
Вилітали — буркотали:
Розко..., розкоші шукали. } *Двічі*

Ви вже не літайте,
Треба вниз спуститись,
Ой у полі три доріжки —
Треба, треба розлучитись. } *Двічі*

Запрягайте, хлопці,
Коні вороні,
Та й поїдем доганяти
Літа, літа молодії. } *Двічі*

Ой догнали літа
На кленовім мості,
«Ой верніться, літа мої,
Хоч на, хоч на час у гості». } *Двічі*

ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА

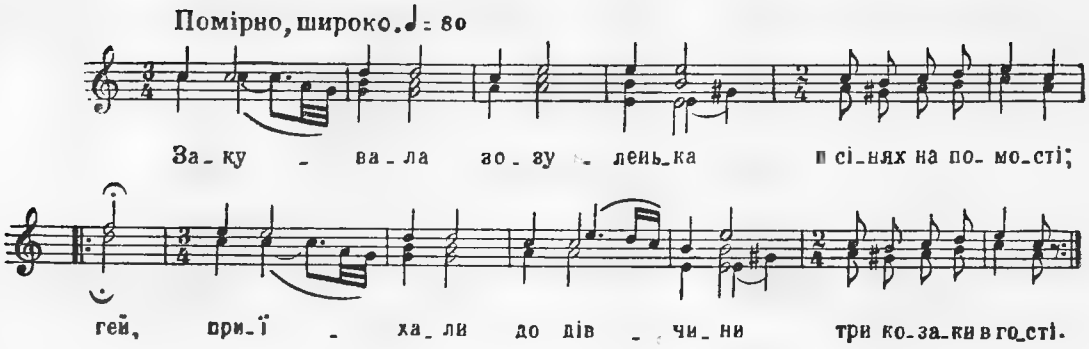

Закувала зозуленька
В сінях на помості;
Гей, приїхали до дівчини
Три козаки в гості. } *Двічі*

Один іде, коня веде,
Другий коня в'яже,
Гей, третій стоїть під віконцем,
«Добрий вечір,— каже.— } *Двічі*

Добрий вечір, стара мати,
Дай води напиться,
Гей, кажуть люди — дочка гарна,
Позволь подивиться!» } *Двічі*

«Вода в сінях у кадушці,
Візьми та й напийся,
Гей, сидить дівка у світлиці,
Піди подивися!» } *Двічі*

«Вода в сінях не холодна,—
Піду до криниці,
Гей, дівка ваша не хороша,—
Піду до вдовиці. } *Двічі*

У вдовиці дві світлиці,
А третя кімната,
Гей, а в дівчини одна хата,
Та й та не прибрата!» } *Двічі*

ОЙ ВОЛИ МОЇ НЕДУЖІЇ

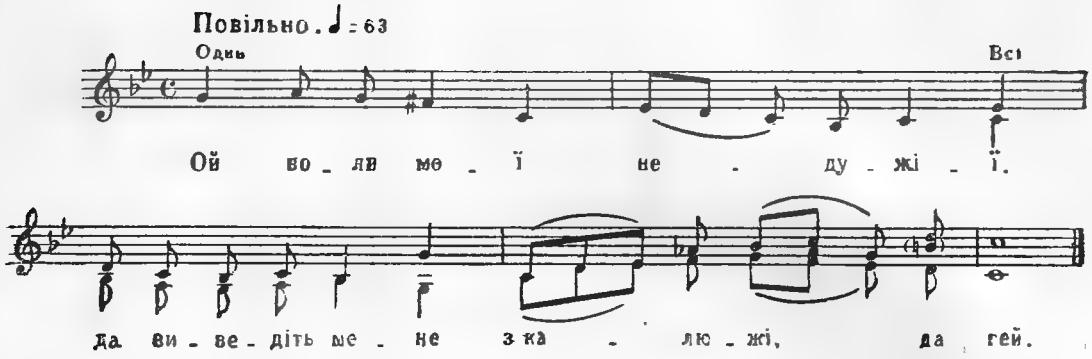

Ой воли мої недужії,
Да виведіть мене з калюжі, да гей.

Да виведіть мене з калюжі
Та й поставте мене на суші, да гей.

Та й поставте мене на суші
Да проти шинкарки Марусі, да гей.

Да шинкарочка молода,
Повір меду ще й вина, да гей.

Да повір меду ще й вина
Ой да ще й горілки піввідра, да гей.

Ще й горілки піввідра
Шинкарочка міряла, да гей.

Шинкарочка міряла
Да на сто рублів варила, да гей.

На сто рублів варила,
А на двісті прищитала, да гей.

На двісті прищитала,
Моїх волів грабувала, да гей.

VII. ЖАРТІВЛИВІ, ГУМОРИСТИЧНІ ТА САТИРИЧНІ

ІШОВ КОЗАК ПОТАЙКОМ

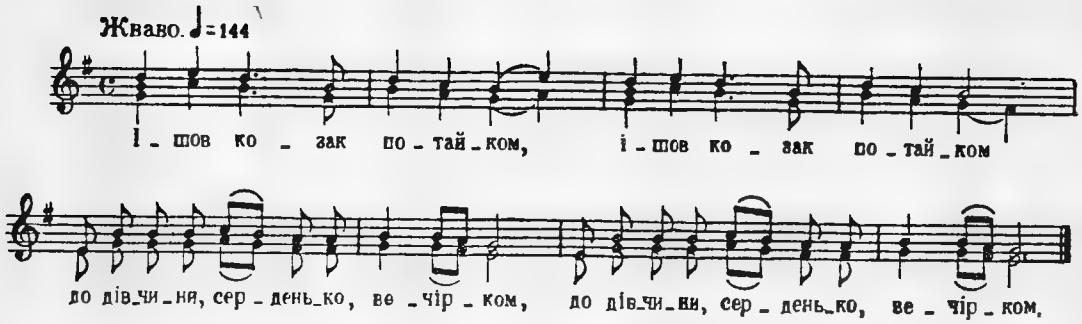

Ішов козак потайком (2)
До дівчини, серденько, вечірком. (2)

«Ой дівчино, відчини, (2)
Своє-моє серденько звесели!» (2)

«Ой не буду відчинять, (2)
Бо ти будеш, серденько, жартувать». (2)

«Ой не буду, не буду, (2)
Пожартую трошечки та й піду». (2)

Жартувала до зорі, (2)
Поки стало виднесенько надворі. (2)

«Ой козаче, утікай (2)
Та й на мене славоньки не пускай». (2)

«Ой дівчино, шумить гай, (2)
Кого любиш, серденько, забувай». (2)

«Нехай шумить, хай гуде, (2)
Кого люблю змалечку, мій буде». (2)

ОЙ ДІВЧИНО, КУДИ ЙДЕШ

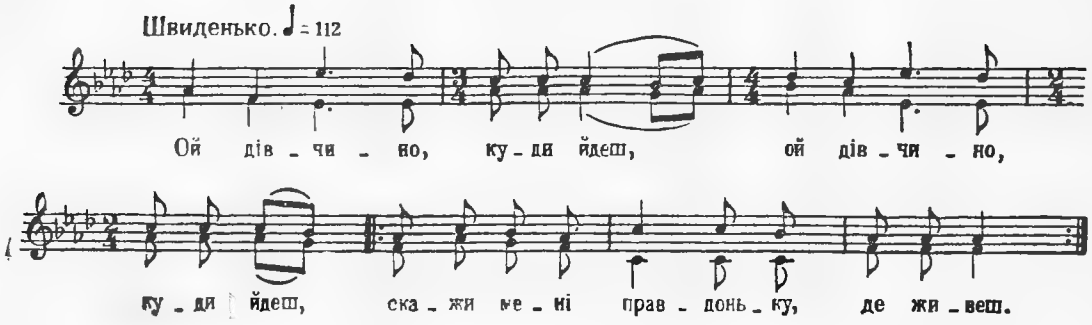

«Ой дівчино, куди йдеш, (2)
Скажи мені правдоньку, де живеш». (2)

«А я правди не скажу, (2)
Хіба свою хаточку покажу. (2)

Моя хата край води, (2)
З високого дерева — лободи. (2)

Ще й сінечки приплету (2)
З лимучого дерева — осоту». (2)

А ввечері вечерком (2)
Хтось проситься в хаточку потайком. (2)

«Ой дівчино, відчини, (2)
Своє й моє серденько звесели». (2)

«Ой не буду відчинять, (2)
Бо ти будеш ніченьку ночувать». (2)

«Ой не буду, не буду, (2)
Пожартую звечора та й піду». (2)

Жартувала до зорі, (2)
Поки не розвиднилось надворі. (2)

Зійшов місяць ще й зоря, (2)
«Зоставайся, дівчино, здорова. (2)

Більш до тебе не прийду, (2)
Кращу собі дівчину я знайду. (2)

А до тебе стежечка заросте, (2)
А для мене дівчина підросте». (2)

ОЙ ДІДУ МІЙ

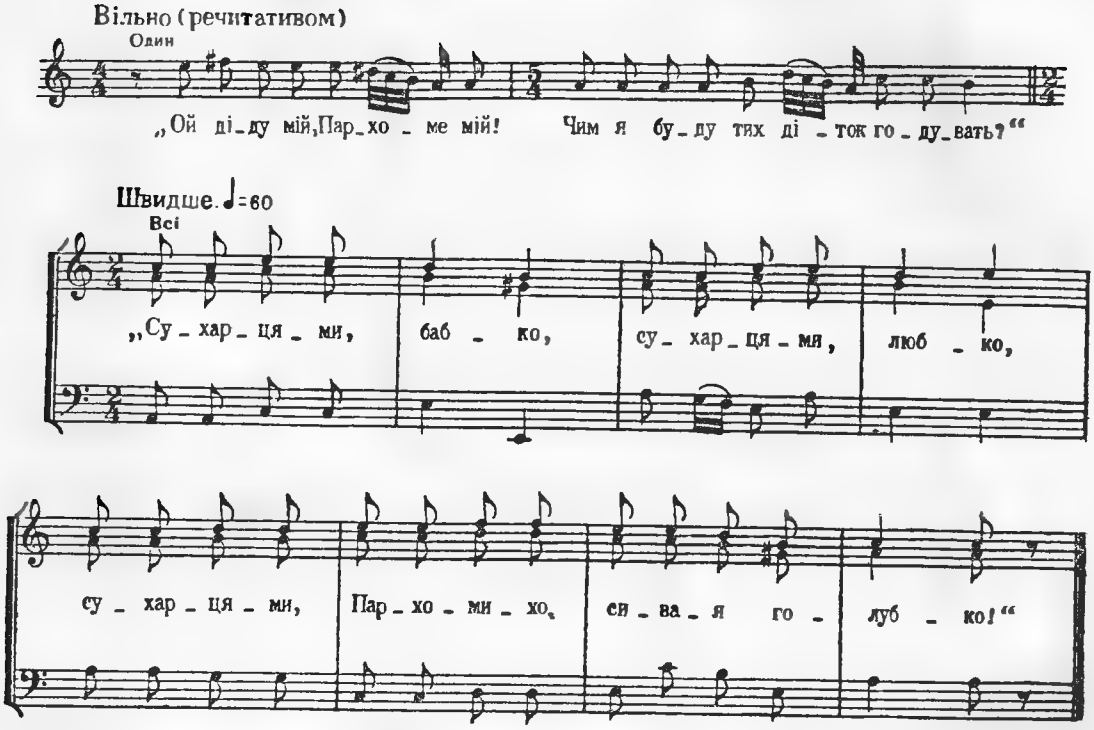

«Ой діду мій,
Пархоме мій!
Чим я буду тих діток годувать?»
«Сухарцями, бабко,
Сухарцями, любко,
Сухарцями, Пархомихо, сивая голубко!»

«Ой діду мій!
Пархоме мій!
А де ж тих сухарців узять?»
«Поміж людьми, бабко,
Поміж людьми, любко,
Поміж людьми, Пархомихо, сивая голубко!»

ДІДКУ, ДІДКУ

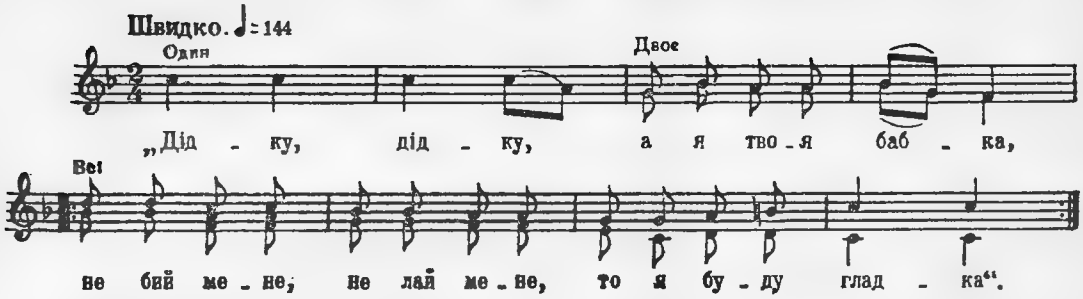

«Дідку, дідку,
А я твоя бабка,
Не бий мене, не лай мене,
То я буду гладка. } *Двічі*

Дідку, дідку,
Якби ти не бився,
То я тобі заспівала б,
Щоб ти не журився. } *Двічі*

Дідку, дідку,
Шовковая борода,
Чом ти мене не продав,
Коли була молода? } *Двічі*

Як була я молода,
То я була ловка:
Не ходила на вулицю,—
Боялася вовка. } *Двічі*

Як була я молода,
Була в мене врода,
А тепер я на виду,—
І в дзеркалі не найду». } *Двічі*

«Бабко, бабко,
Ти моя голубко,
Тим я тебе не продав,
Що бігала прудко. } *Двічі*

А тепер ти старенька,
Як голубка сивенька,
Ні побігти, ні піти,
Тільки хату стерегти». } *Двічі*

СИДИТЬ ДІД НА ПЕЧІ

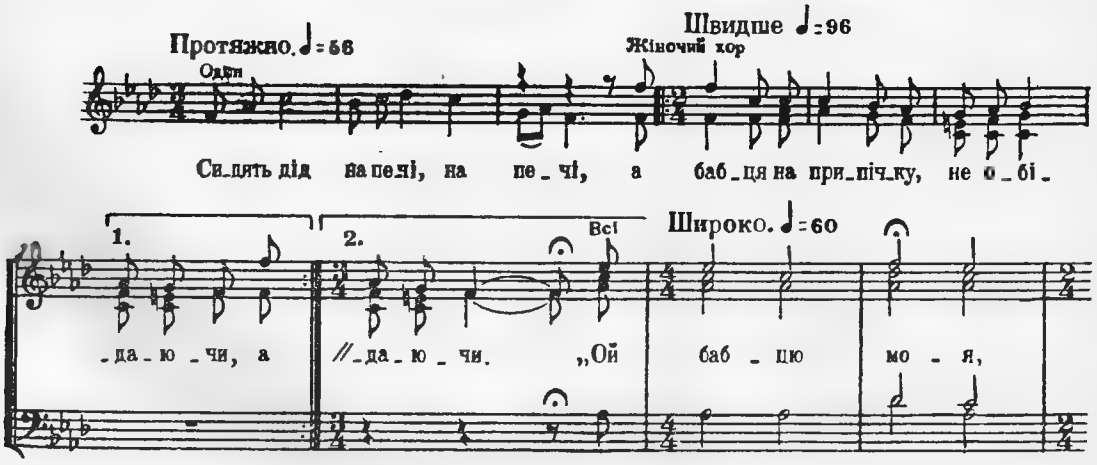

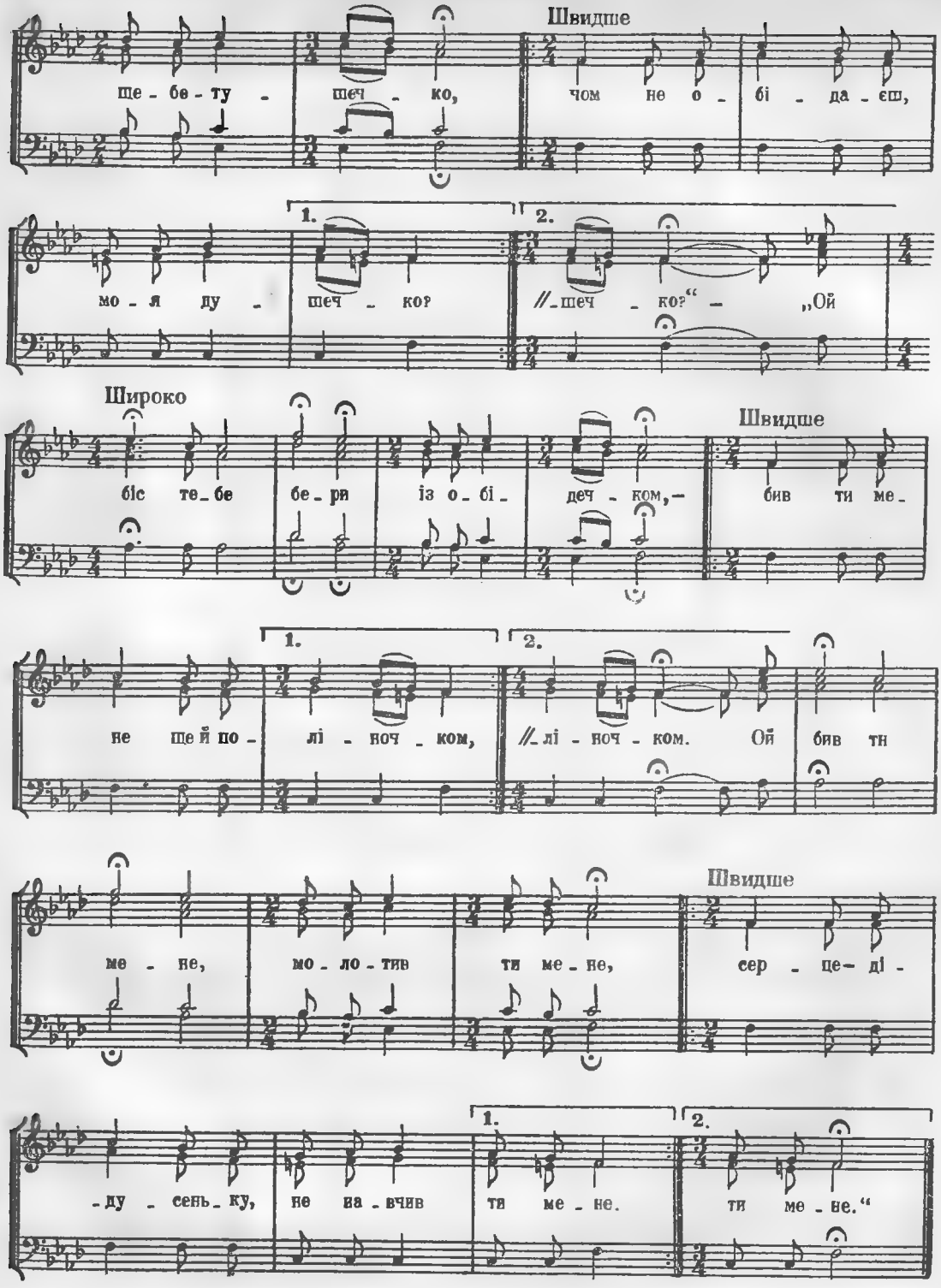
Швидше
ще - бе - ту - шеч - ко, чом не о - бі - да - єш,
1.
2.
мо - я ду - шеч - ко? //_шеч - ко?“ - „Ой
Широко
Швидше
біс те_бе бе - ри із о - бі - деч - ком,- бив ти ме_
1.
2.
не ще й по - лі - ноч - ком, //_лі - ноч - ком. Ой бив ти
Швидше
ме - не, мо - ло - тив ти ме - не, сер - це- ді -
1.
2.
- ду - сень_ку, не на - вчив ти ме - не. ти ме - не.“

Сидить дід на печі, на печі,
А бабця на припічку, не обідаючи. (2)
«Ой бабцю моя, щебетушечко,
Чом не обідаєш, моя душечко?» (2)
«Ой біс тебе бери із обідечком,—
Бив ти мене ще й поліночком. (2)
Ой бив ти мене, молотив ти мене,
Серце-дідусеньку, не навчив ти мене». (2)

Сидить дід на печі, на печі,
А бабця на припічку, не полуднуючи. (2)
«Ой бабцю моя, щебетушечко,
Чом не полуднуєш, моя душечко?» (2)
«Ой біс тебе бери ще й з полудничком,
Бив ти мене ще й полудрабочком. (2)
Ой бив ти мене, молотив ти мене,
Серце-дідусеньку, не навчив ти мене». (2)

Сидить дід на печі, на печі,
А бабця на припічку, не вечеряючи. (2)
«Ой бабцю моя, щебетушечко,
Чом не вечеряєш, моя душечко?» (2)
«Ой біс тебе бери ще й з вечерею,
Бив ти мене ще й кочергою. (2)
Ой бив ти мене, молотив ти мене,
Серце-дідусеньку, не навчив ти мене». (2)

ВІДКІЛЯ ЙДЕШ, ЧОЛОВІЧЕНЬКУ

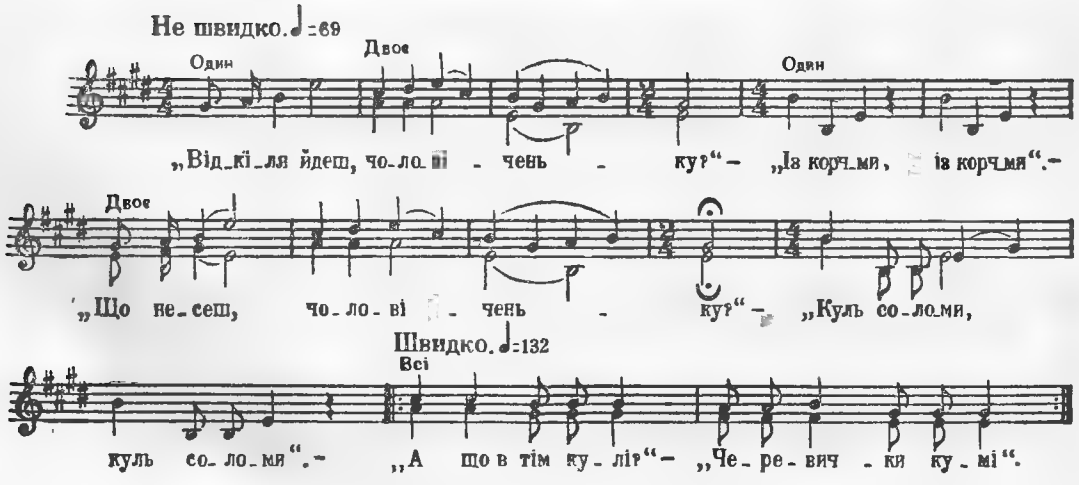

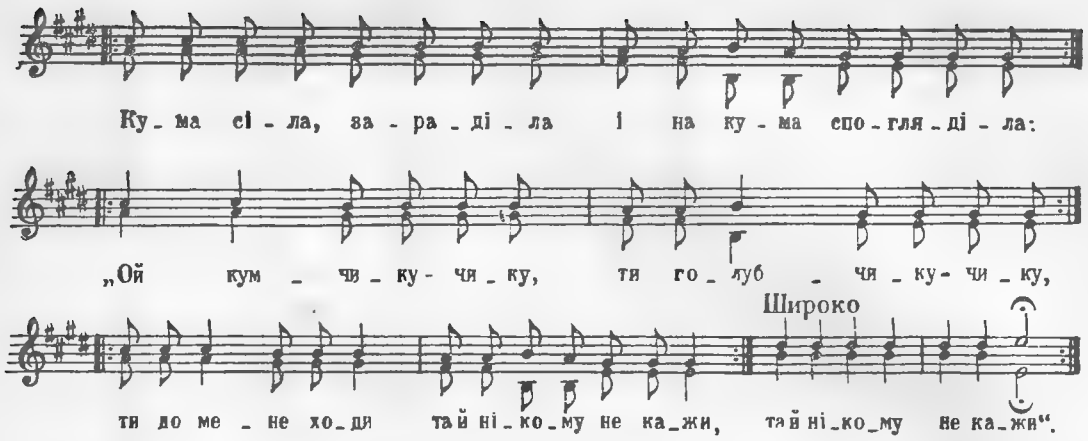

«Відкіля йдеш, чоловіченьку?»
«Із корчми, із корчми».
«Що несеш, чоловіченьку?»
«Куль соломи, куль соломи».

«А що в тім кулі?»
«Черевички кумі».
} *Двічі*
Кума сіла, зараділа
І на кума спогляділа:
} *Двічі*

«Ой кумчику-чику,
Ти голубчику-чику,
} *Двічі*
Ти до мене ходи
Та й нікому не кажи,
} *Двічі*
Ти й нікому не кажи»

ОЙ ЯК ОРАЛИ ХЛОПЦІ НА ЛЬОН

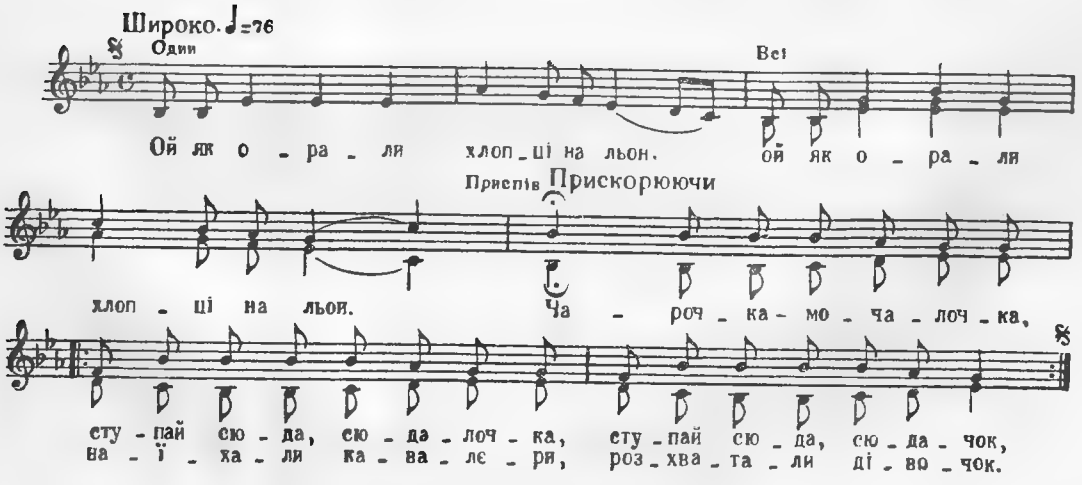

Ой як орали хлопці на льон. (2)

Приспів:
Чарочка-мочалочка,
Ступай сюда, сюдалочка,
Ступай сюда, судачок,
Наїхали кавалєри,
Розхватали дівочок.

Ой як сіяли хлопці льон. (2)

Приспів.

Ой як пололи дівки льон. (2)

Приспів.

Ой як косили хлопці льон. (2)

Приспів.

Ой як мочили дівки льон. (2)

Приспів.

Ой як пом'яли дівки льон. (2)

Приспів.

ОЙ НА ДУБІ, НА ДУБОЧКУ

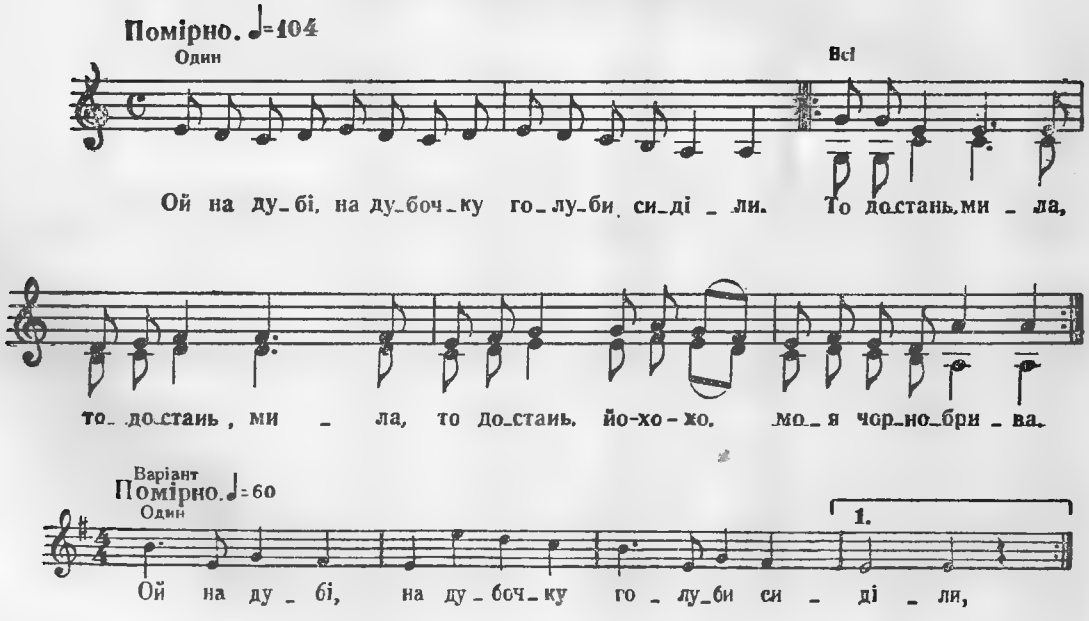

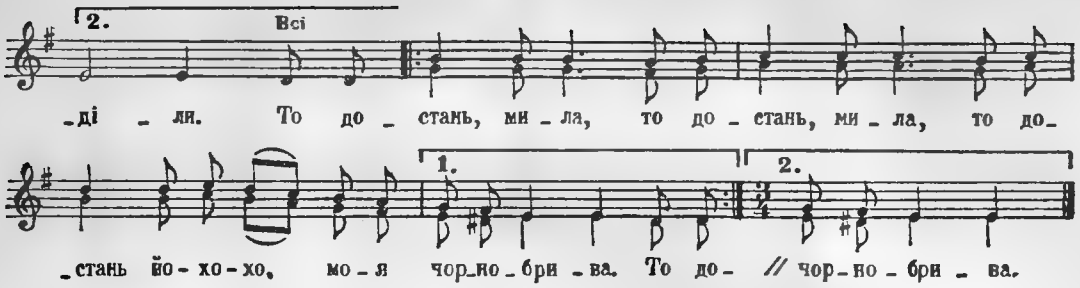

Ой на дубі, на дубочку
Голуби сиділи. } *Двічі*

«То достань, мила, то достань, мила,
То достань, йо-хо-хо, моя чорнобрива». } *Двічі*

«Я дістати не здужаю,
Милий мій, миленький,
Я дістати не здужаю,
Голубе сизенький».

«То вмирай, мила, то вмирай, мила
То вмирай, йо-хо-хо, моя чорнобрива. } *Двічі*

«Я ж умерти не здужаю,
Милий мій, миленький,
Я ж умерти не здужаю,
Голубе сизенький».

«Я доб'ю, мила, я доб'ю, мила,
Я доб'ю, йо-хо-хо, моя чорнобрива». } *Двічі*

«Де ж ти мене поховаєш,
Милий мій, миленький,
Де ж ти мене поховаєш,
Голубе сизенький?»

«У рову, мила, у рову мила,
У рову, йо-хо-хо, моя чорнобрива». } *Двічі*

«Що ти на мені посадиш,
Милий мій, миленький?
Що ти на мені посадиш,
Голубе сизенький?»

«Будяка, мила, будяка, мила,
Будяка, йо-хо-хо, моя чорнобрива». } *Двічі*

«Чим ти мене пом'янеш,
Милий мій, миленький,
Чим ти мене пом'янеш,
Голубе сизенький?»

«Гарбузом, мила, гарбузом, мила,
Гарбузом, йо-хо-хо, моя чорнобрива». } *Двічі*

ОЙ БОРЩУ, МИЛА

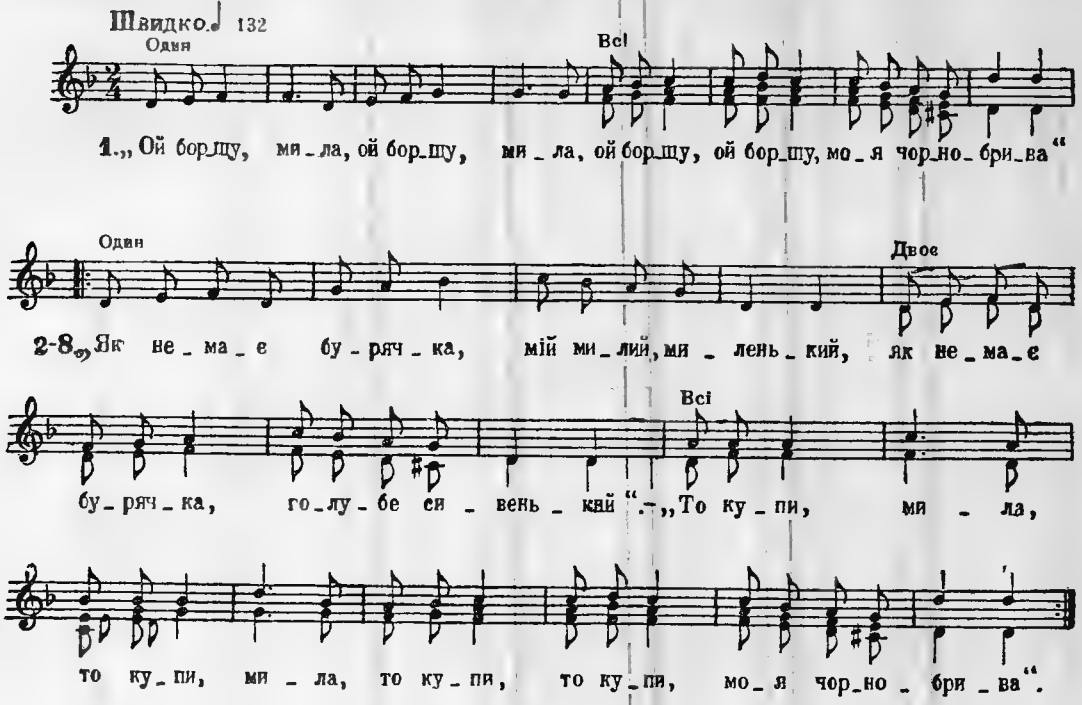

«Ой борщу, мила,
Ой борщу, мила,
Ой борщу, ой борщу,
Моя чорнобрива».

«Як немає бурячка,
Мій милий, миленький,
Як немає бурячка,
Голубе сивенький».
«То купи, мила,
То купи, мила,
То купи, то купи,
Моя чорнобрива».

«Як немає грошенят,
Мій милий, миленький,
Як немає грошенят,
Голубе сивенький».
«Зароби, мила,
Зароби, мила,
Зароби, зароби,
Моя чорнобрива».

«Я не здужаю робить,
Мій милий, миленький,
Я не здужаю робить,
Голубе сивенький».
«То вмирай, мила,
То вмирай, мила,
То вмирай, то вмирай,
Моя чорнобрива».

«А як смерті нема,
Мій милий, миленький,
А як смерті нема,
Голубе сивенький».
«То доб'ю, мила,
То доб'ю, мила,
То доб'ю, то доб'ю,
Моя чорнобрива».

«Чим же ти мене доб'єш,
Мій милий, миленький?
Чим же ти мене доб'єш,
Голубе сивенький?»
«Бияком, мила,
Бияком, мила,
Бияком, бияком,
Моя чорнобрива».

«Де ж ти мене поховаєш,
Мій милий, миленький,
Де ж ти мене поховаєш,
Голубе сивенький?»
«У рову, мила,
У рову, мила,
У рову, у рову,
Моя чорнобрива».

«Чим же ти мене укриєш,
Мій милий, миленький?
Чим же ти мене укриєш,
Голубе сивенький?»
«Лопухом, мила,
Лопухом, мила,
Лопухом, лопухом,
Моя чорнобрива».

ОЙ КРИКНУВ СТАРИЙ ТА Й НА МАЛОГО

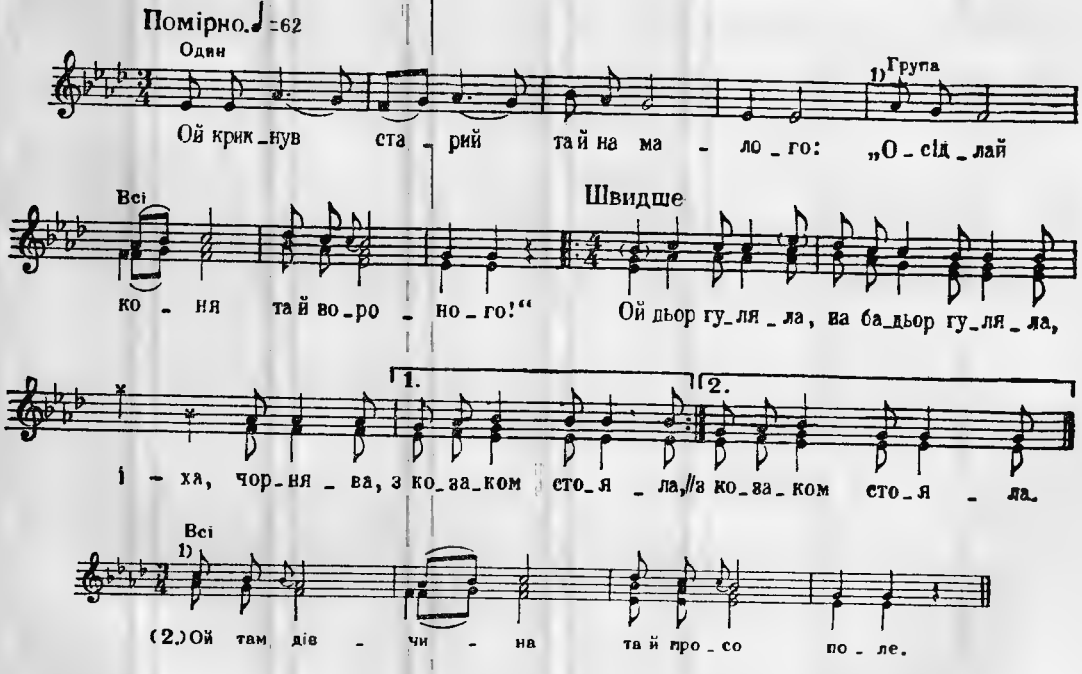

Ой крикнув старий та й на малого:
«Осідлай коня та й вороного!

Приспів:
Ой дьор гуляла,
На бадьор гуляла,
І-ха, чорнява,
З козаком стояла.
} *Двічі*

Та й поїдемо й у чисте поле,
Ой там дівчина та й просо поле.

Приспів.

Та й просо поле, а гречку в'яже,
Ой вона мені та й правду скаже».

Приспів.

ОЙ ДА ЗА ГОРОДОМ КОЗИ ПАСЛА

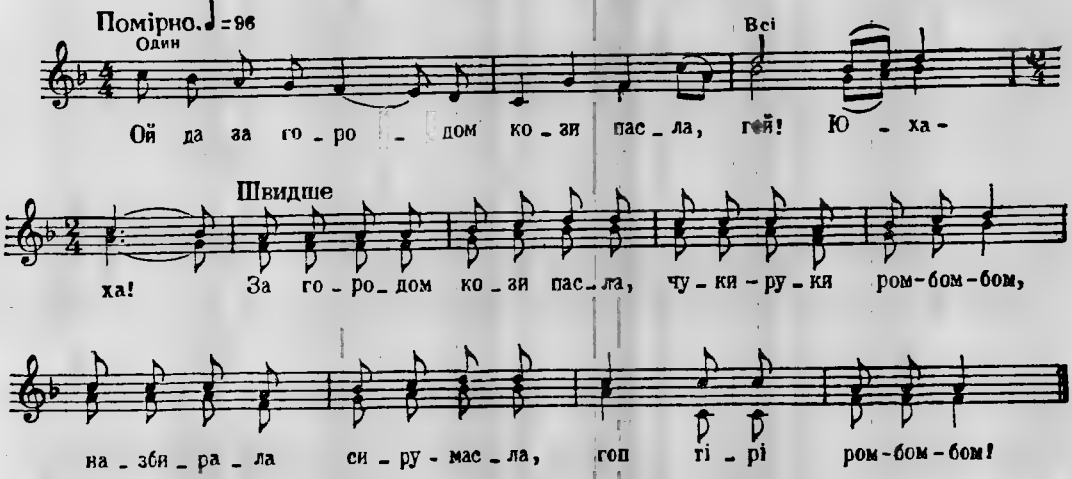

Ой да за городом кози пасла,
Гей! Юха-ха!
За городом кози пасла,
Чуки-руки ром-бом-бом,
Назбирала сиру-масла,
Гоп тірі ром-бом-бом!

Ой да назбирала сиру-масла,
Гей! Юха-ха!
Назбирала сиру-масла,
Чуки-руки ром-бом-бом,
Варенників наварила,
Гоп тірі ром-бом-бом!

Ой да варенників наварила,
Гей! Юха-ха!
Варенників наварила,
Чуки-руки ром-бом-бом,
В гості хлопців запросила,
Гоп тірі ром-бом-бом!

Ой да їжте, хлопці, вареники,
Гей! Юха-ха!
Їжте, хлопці, вареники,
Чуки-руки ром-бом-бом,
У сметану й умочайте,
Гоп тірі ром-бом-бом!

Ой да й у сметану й умочайте,
Гей! Юха-ха!
У сметану й умочайте,
Чуки-руки ром-бом-бом,
За горілку вибачайте,
Гоп тірі ром-бом-бом!

ОЙ ГАЙ, ГАЙ, ГАЙ ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ

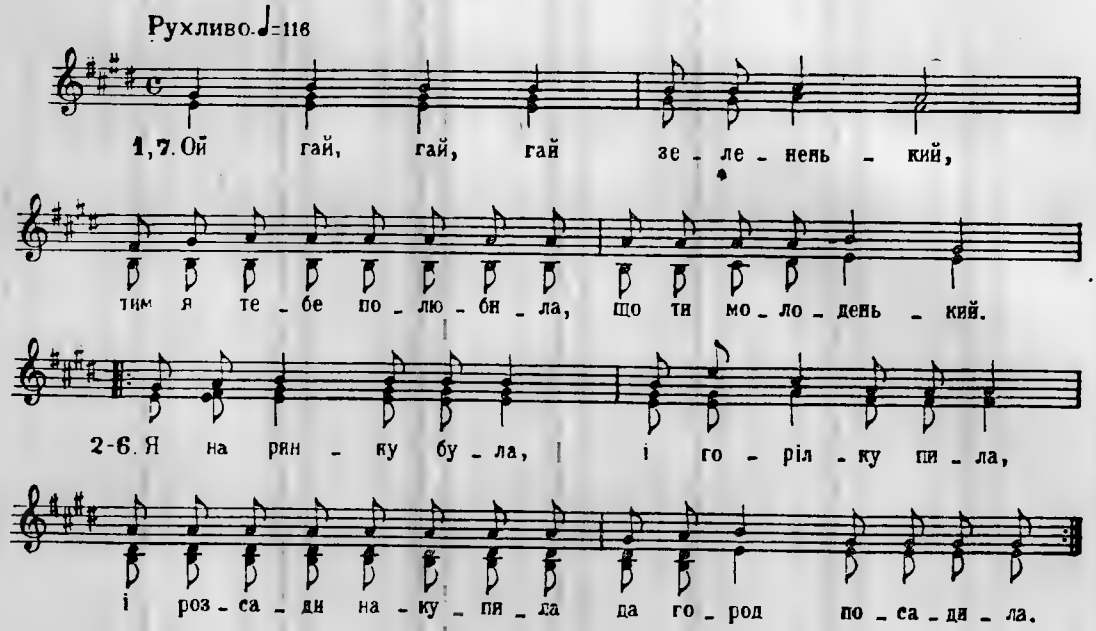

Ой гай, гай, гай зелененький,
Тим я тебе полюбила, що ти молоденький.

Я на ринку була,
І горілку пила,
І розсади накупила,
Да город посадила.

І розсада моя
Прийнялася була,
А дівчина з козаком
Позналася була.

«Ой ти, мамо моя,
А я донька твоя,
Було мене бити-вчити,
Як маленька була.

А тепер я велика,
Треба мені чоловіка,
Ні старого, ні малого —
Козаченька молодого.

Щоб і в полі орав,
І удома бував,
І мене, молодую,
До серденька пригортав».

Ой гай, гай, гай зелененький,
Тим я тебе полюбила, що ти молоденький.

ОЙ ВІЗЬМУ Я САРДАЧОК НА ПЛЕЧІ

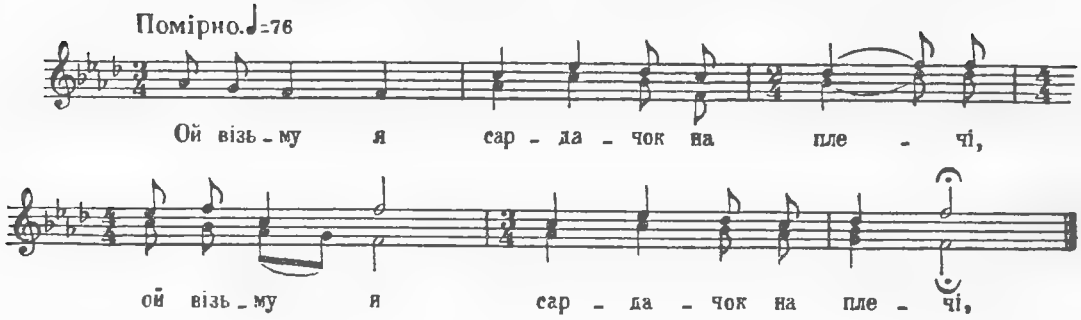

Ой візьму я сардачок на плечі, (2)
Та й піду я до дівчини ввечір. (2)
Приїхав я під нові ворота — (2)
Зноси мене під хату охота. (2)
Приїхав я під біленькі стіни — (2)
Мало що ня собаки не з'їли. (2)
«Гуджя, гуджя ви в солому спати, (2)
А вас, милий, просимо до хати». (2)
Роздягайтеся, кудрявці, по лавці, (2)
Най сідають нові закоханці. (2)

МЕНЕ МАТИ ЗАМІЖ ДАЛА

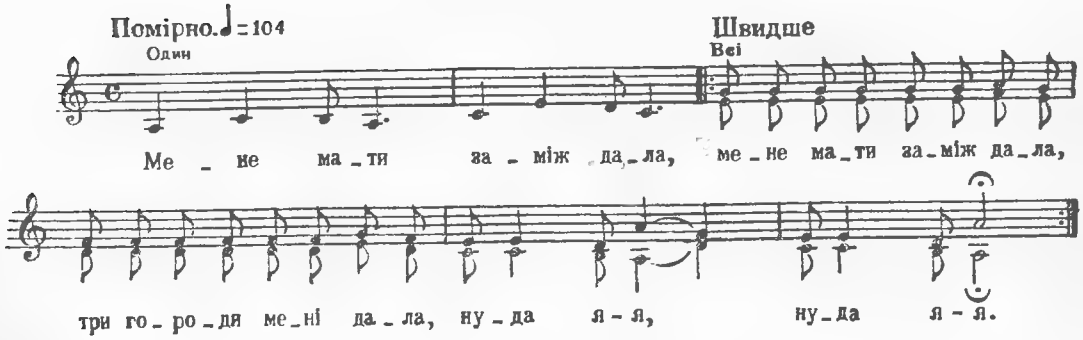

Мене мати заміж дала,
Мене мати заміж дала,
Три городи мені дала,
Нуда я-я, нуда я-я.
Двічі

Три городи обсадила,
Три городи обсадила,
Така в мене господиня,
Нуда я-я, нуда я-я.
Двічі

Ой мельнику-мельниченьку,
Ой мельнику-мельниченьку,
Спетлюй мені пшениченьку,
Нуда я-я, нуда я-я.
Двічі

Як пшеницю петлювати,
Як пшеницю петлювати,
Слід з мельником ночувати,
Нуда я-я, нуда я-я.
Двічі

Ой хоч нічку, ой хоч дві,
Ой хоч нічку, ой хоч дві,
Спетлюй мені, як собі,
Нуда я-я, нуда я-я.
Двічі

Пшениченька на коші,
Пшениченька на коші,
Мельниченько на душі,
Нуда я-я, нуда я-я.
Двічі

Пшениченька вилітає,
Пшениченька вилітає —
Мене мельник обіймає,
Нуда я-я, нуда я-я.
Двічі

А у мене вода робе,
А у мене вода робе,
А мельничка боса ходе,
Нуда я-я, нуда я-я.
Двічі

Робить вода ще й лотоки,
Робить вода ще й лотоки,
А в мельнички білі боки,
Нуда я-я, нуда я-я.
Двічі

КИНУ МИЧКУ НА ПОЛИЧКУ

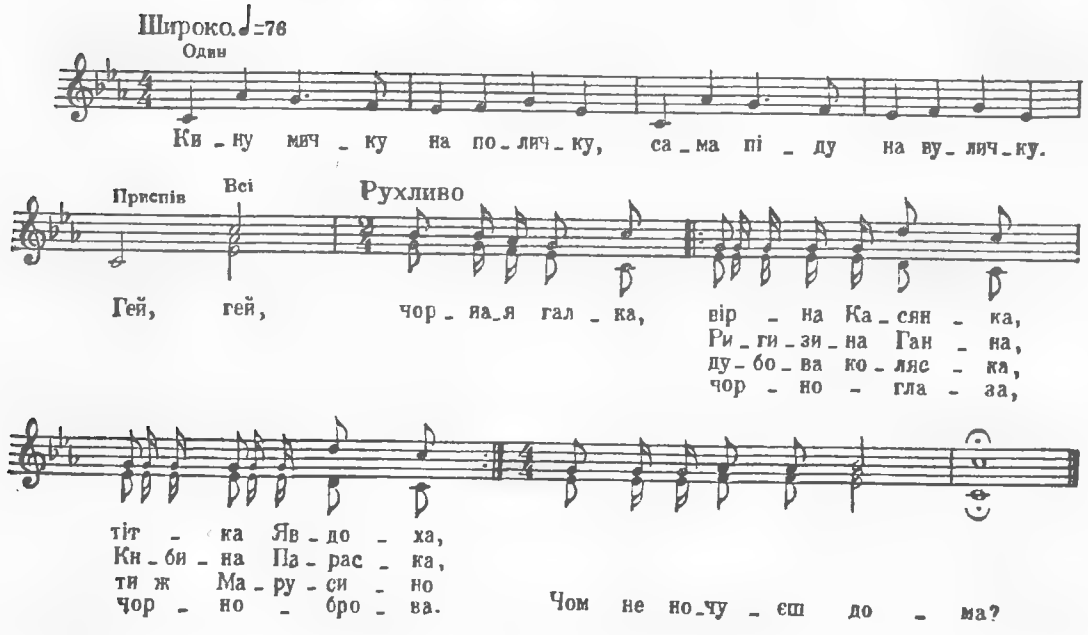

Кину мичку на поличку,
Сама піду на вуличку.

Приспів:

Гей, гей,
Чорная галка,
Вірна Касянка,
Тітка Явдоха,

Ригизина Ганна,
Кибина Параска,
Дубова коляска,
Ти ж, Марусино,
Чорноглаза,
Чорноброва.
Чом не ночуєш дома?

Кину мичку між снопці,
Сама піду між хлопці.

Приспів.

Кину мичку аж на піч,
Сама піду на всю ніч.

Приспів.

Кину мичку між горшки,
Сама піду між дівки.

Приспів.

ДУМАЙ, ДУМАЙ

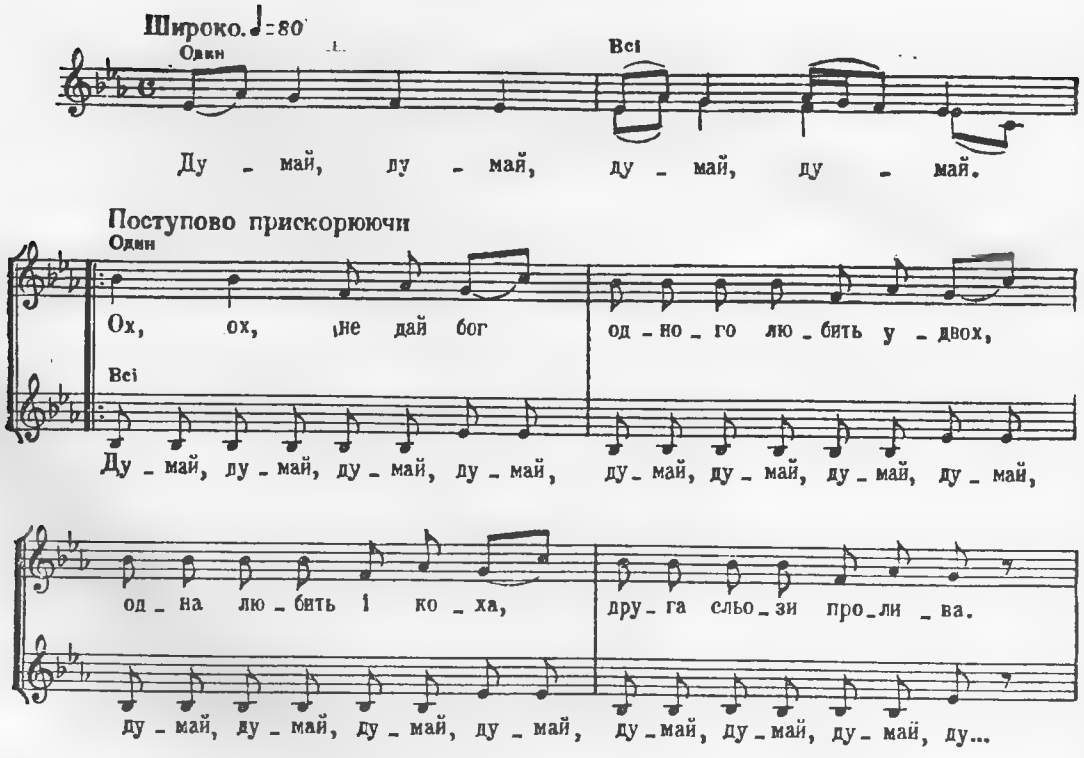

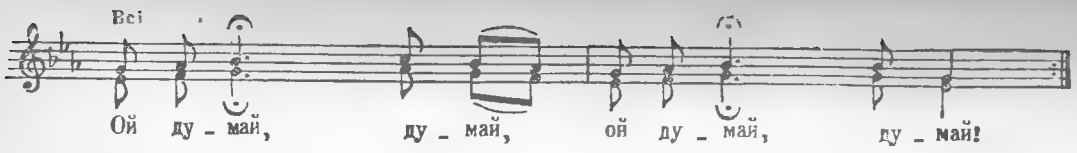

Думай, думай. (2)

Ох, ох, не дай бог
Одного любить удвох,
Одна любить і коха,
Друга сльози пролива.
Ой думай, думай! (2)

А у мого миленького
Руді вуса й борода,
Очі сірі та великі,
Як у нашого кота.
Ой думай, думай! (2)

Я ж думала — він чорнявий,
А він рудий, як і я,
Я ж думала — кучерявий,—
В його чуба нема.
Ой думай, думай! (2)

Ой гоп по льоду,
Я на танці піду,
Та й до того козаченька,
Що хороший на виду.
Ой думай, думай! (2)

ЗА ГОРОДОМ ДВА ДУБКИ

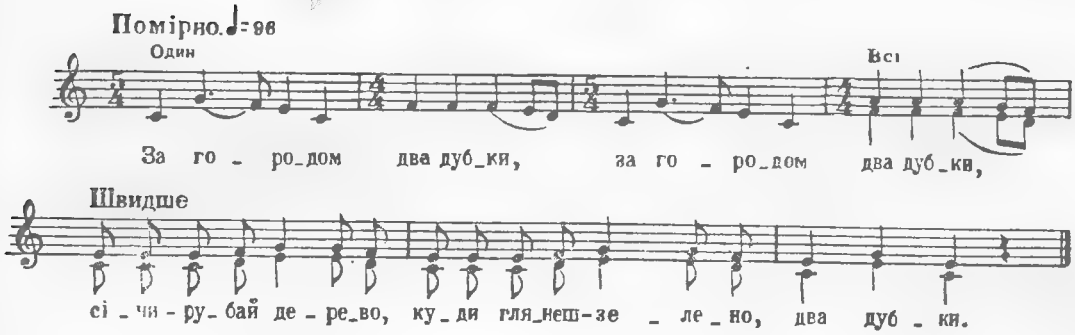

За городом два дубки, (2)
Січи-рубай дерево,
Куди глянеш — зелено,
Два дубки.

Там стояли парубки, (2)
Січи-рубай дерево,
Куди глянеш — зелено,
Парубки.

Говорили про дівки, (2)
Січи-рубай дерево,
Куди глянеш — зелено,
Про дівки.

Та один каже — в мене є, (2)
Січи-рубай дерево,
Куди глянеш — зелено,
В мене є.

Та узяв Надю за платок, (2)
Січи-рубай дерево,
Куди глянеш — зелено,
За платок.

Та повів Надю у садок, (2)
Січи-рубай дерево,
Куди глянеш — зелено,
У садок.

Та нарвав Наді ягідок, (2)
Січи-рубай дерево,
Куди глянеш — зелено,
Ягідок.

«Ой їж, Надю, не кривись, (2)
Січи-рубай дерево,
Куди глянеш — зелено,
Не кривись».

ЖИЛА СОБІ УДОВА

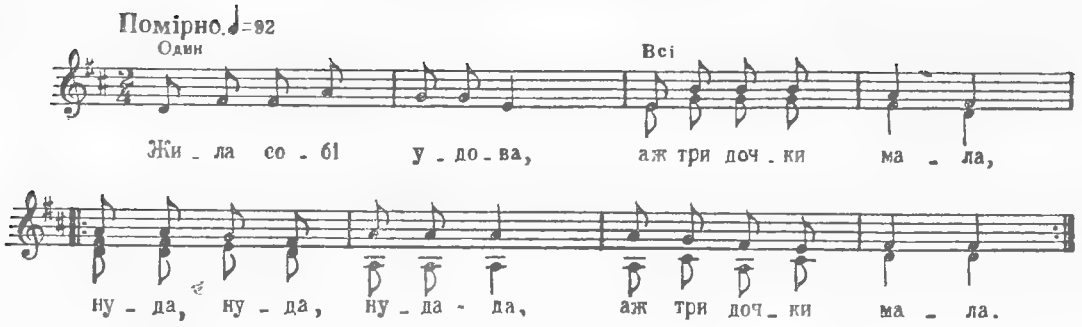

Жила собі удова,
Аж три дочки мала,
Нуда, нуда, нуда-да,
Аж три дочки мала. } *Двічі*

Аж три дочки мала,
Заміж оддавала,
Нуда, нуда, нуда-да,
Заміж оддавала. } *Двічі*

Одна дочка каже:
«Оддай мене, мамо,
Нуда, нуда, нуда-да,
Оддай мене, мамо. } *Двічі*

Оддай мене, мамо,
Та й за хлібороба...
Нуда, нуда, нуда-да,
Та й за хлібороба». } *Двічі*

Друга дочка каже:
«Оддай мене, мамо,
Нуда, нуда, нуда-да,
Оддай мене мамо. } *Двічі*

Оддай мене, мамо,
Та й за музиканта...
Нуда, нуда, нуда-да,
Та й за музиканта». } *Двічі*

Третя дочка каже:
«Оддай мене, мамо,
Нуда, нуда, нуда-да,
Оддай мене, мамо. } *Двічі*

Оддай мене, мамо,
Та й за риболова...
Нуда, нуда, нуда-да,
Та й за риболова». } *Двічі*

Одна дочка їде
До матері в гості.
Нуда, нуда, нуда-да,
До матері в гості. } *Двічі*

Вона їй і везе
Книша отакого...
Нуда, нуда, нуда-да,
Книша отакого. } *Двічі*

Який шириною,
Такий довжиною...
Нуда, нуда, нуда-да,
Такий довжиною. } *Двічі*

Друга дочка їде
До матері в гості.
Нуда, нуда, нуда-да,
До матері в гості. } *Двічі*

Вона їй і везе
Рибку отакую...
Нуда, нуда, нуда-да,
Рибку отакую. } *Двічі*

Яка довжиною,
Така шириною...
Нуда, нуда, нуда-да,
Така шириною. } *Двічі*

Третя дочка їде
До матері в гості.
Нуда, нуда, нуда-да,
До матері в гості. } *Двічі*

Вона їй і везе
Скрипку голосную.
Нуда, нуда, нуда-да,
Скрипку голосную. } *Двічі*

Стали вони грати,
Пішли танцювати,
Нуда, нуда, нуда-да,
Пішли танцювати. } *Двічі*

Скрипку зачепили,
Рибку закусили,
Нуда, нуда, нуда-да,
Рибку закусили. } *Двічі*

Пішли танцювати
Та й побили лапці,
Нуда, нуда, нуда-да,
Та й побили лапці... } *Двічі*

Та й побили лапці —
Було видно пальці.
Нуда, нуда, нуда-да,
Було видно пальці. } *Двічі*

Як стали скидати,
Під лавку складати,
Нуда, нуда, нуда-да,
Під лавку складати. } *Двічі*

Позбивали пальці,
Намастили смальцем,
Нуда, нуда, нуда-да,
Намастили смальцем } *Двічі*

ВИОРЮ ТОЛОКУ

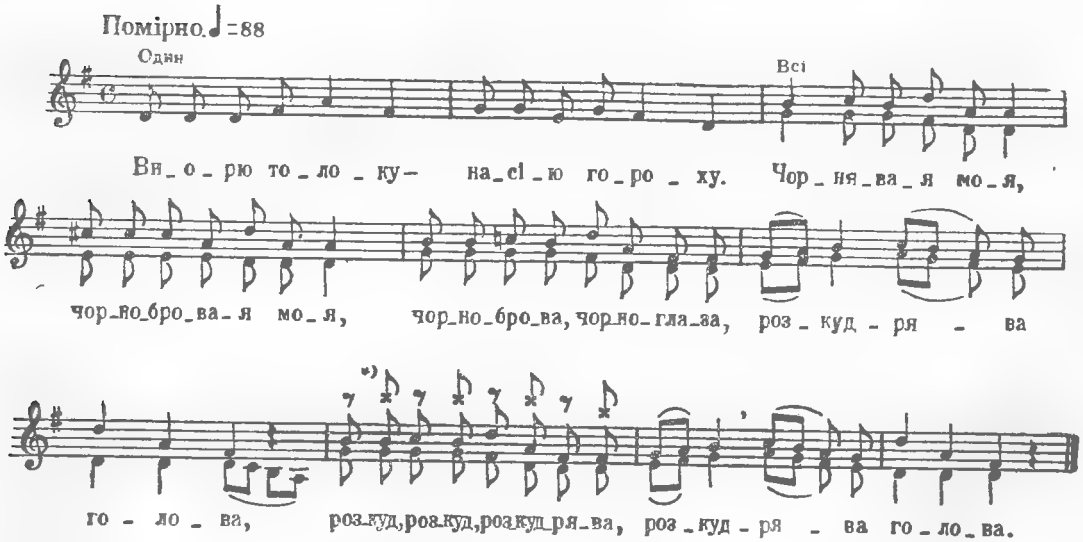

Виорю толоку —
Насію гороху.
Чорнявая моя,
Чорнобровая моя,
Чорноброва, чорноглаза,

*) Прийом «підухикування» «їх» виконується одним із співаків у високому регістрі без зазначеної висоти тону.

Розкудрява голова,
Розкуд... розкуд... розкудрява,
Розкудрява голова.

А той же горошок —
Самий лапаточок,
Чорнявая моя... і т. д.

А той лапаточок
Зірвали гудочки,
Чорнявая моя... і т. д.

А той лапаточок
Поплели дівочки,
Чорнявая моя... і т. д.

Поплели віночки,
Пустили на воду,
Чорнявая моя... і т. д.

А ВЖЕ ЧУЖІ ЖОНКИ КОНОПЕЛЬКИ БЕРУТЬ

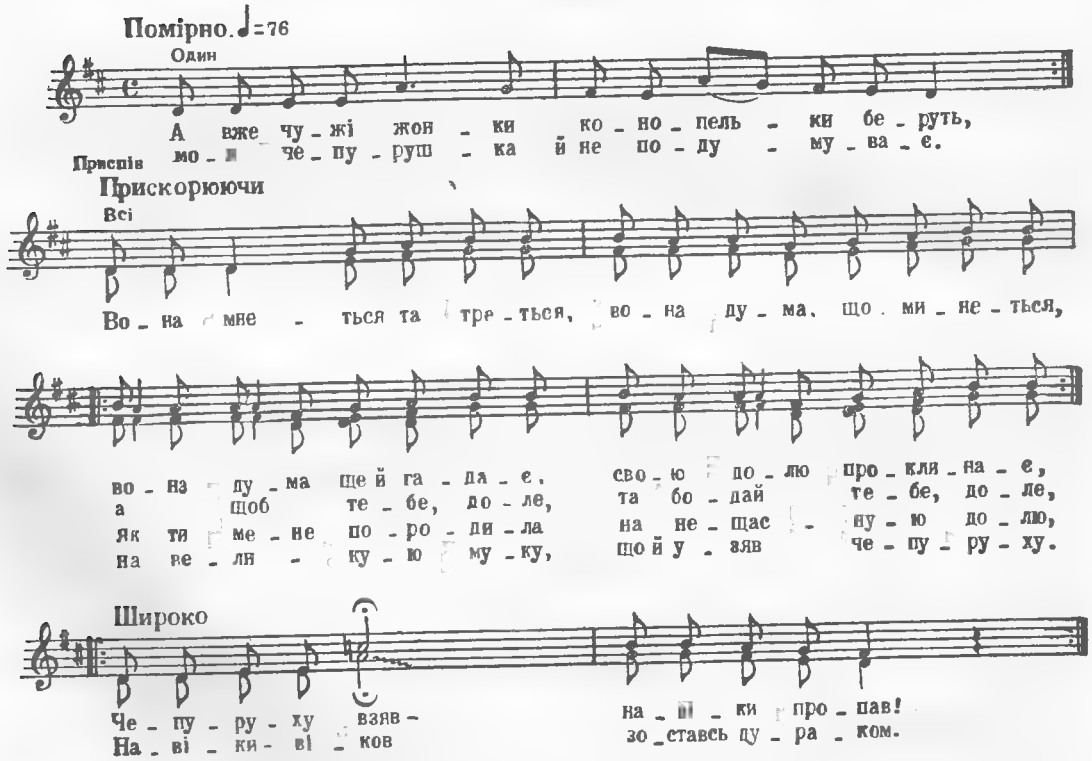

А вже чужі жонки
Конопельки беруть,
Моя чепурушка
Й не подумуває.

Приспів:
Вона мнеться та треться,
Вона дума, що минеться,
Вона дума ще й гадає,
Свою долю проклинає:
«А щоб тебе, доле,
Та бодай тебе, доле,
Як ти мене породила
На нещасную долю,
На великую муку,
Що й узяв чепуруху.
Чепуруху взяв — навіки пропав!
Навіки-віків зоставсь дураком».

А вже чужі жонки
Конопельки тягнуть,
Моя чепуруха
Й не подумуває.

Приспів.

А вже чужі жонки
Конопельки тчуть,
Моя чепуруха
Й не подумуває.

Приспів.

А В БАРИНІ ЗА ДВОРОМ

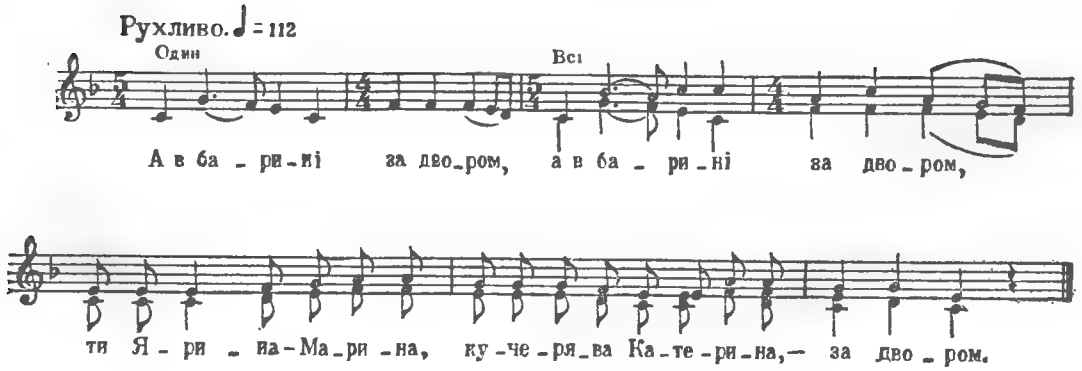

А в барині за двором, (2)
Ти Ярина-Марина,
Кучерява Катерина,—
За двором.

Та посіяли дівки льон, (2)
Ти Ярина-Марина,
Кучерява Катерина,—
Дівки льон.

А той же льон не зійшов, (2)
Ти Ярина-Марина,
Кучерява Катерина,—
Не зійшов.

Та вродили гірчаки, (2)
Ти Ярина-Марина,
Кучерява Катерина,—
Гірчаки.

А то ільчанські парубки, (2)
Ти Ярина-Марина,
Кучерява Катерина,—
Парубки.

НА ГОРОДІ СУХИЙ ДУБ

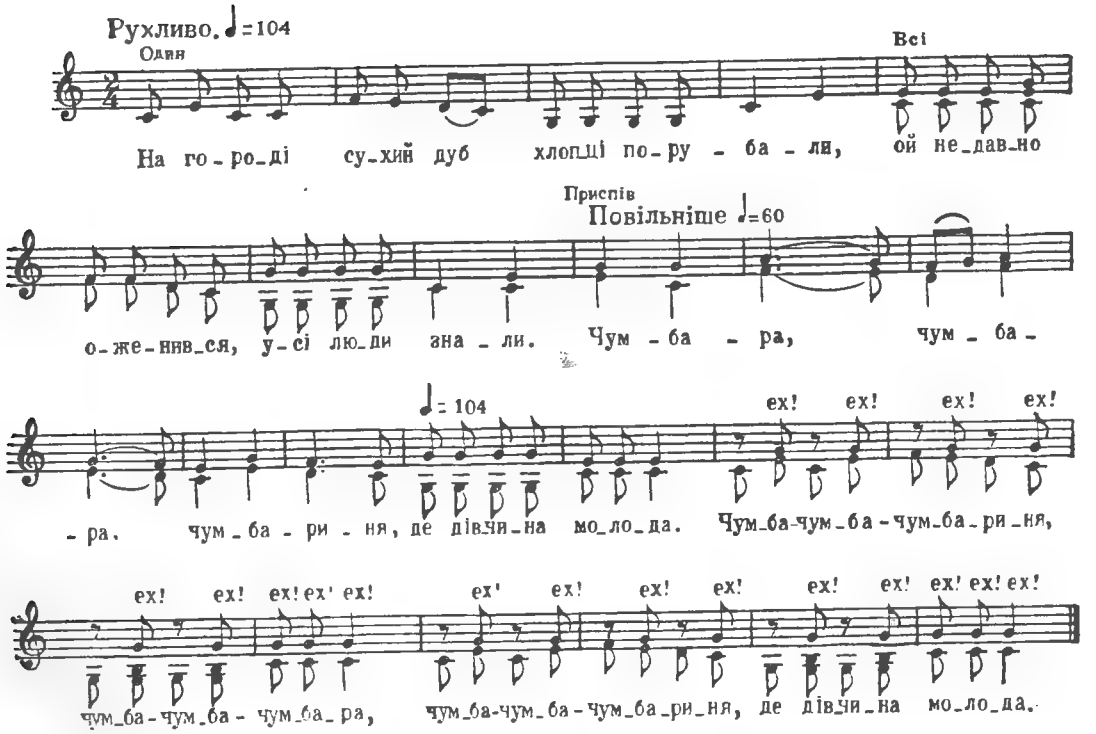

На городі сухий дуб
Хлопці порубали,
Ой недавно оженився,
Усі люди знали.

Приспів:

Чумбара, чумбара, чумбариня,
Де дівчина молода.
Чумба-чумба-чумбариня,
Чумба-чумба-чумбара,
Чумба-чумба-чумбариня,
Де дівчина молода.

Ой мав же я дівчиноньку,
Марусею звали,
Вона мені сорочечку
Шила-вишивала.

Приспів.

Вона мені сорочечку
Шила-вишивала
Кривульками-стебельками,
Бо більше не знала.

Приспів.

Ой як прийшла неділенька,
Я в сорочку вбрався.
Як вийшов я на вулицю,
Весь народ зглядався.

Приспів.

Ой прийшов же я у церкву
Та в став у куточку,
Святий Юрій задивився
На мою сорочку.

Приспів.

То ж не свита, не сіряк,
Не така рубаха,
Оце мила вишивала —
Гола костомаха.

Приспів.

Ой як вийшов із церковки,
Стали всі питати,
Ой чи свита, чи сіряк,
То було не знати.

Приспів.

Ой Марино, Марино,
Яка ти облесла,
Ти не вмієш наложити
На сніп перевесла.

Приспів.

Ой Марино, Марино,
Яка ти облесла,
Грім би тобі зуби вибив
Аж по самі ясна.

Приспів.

ЩО ЗА ЛІСОМ, ЗА ПОЛІСОМ

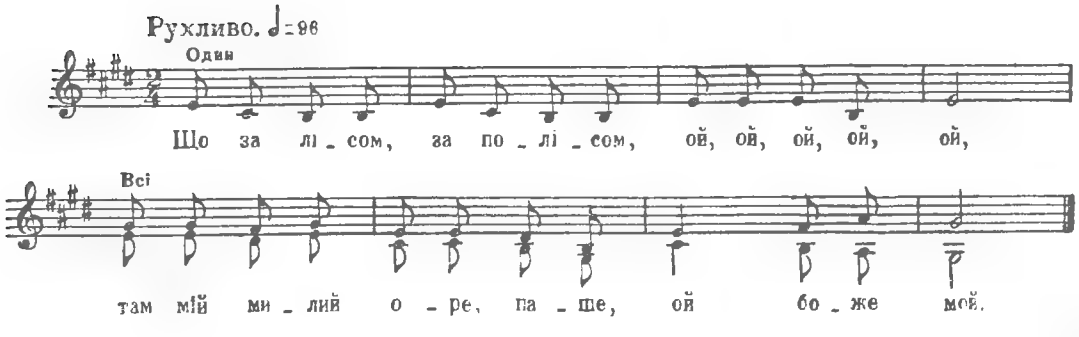

Що за лісом, за полісом, ой, ой, ой, ой, ой,
Там мій милий оре, паше, ой боже мой.

Там мій милий оре, паше, ой, ой, ой, ой, ой,
Соха його не бере, ой боже мой.

Воли його не везуть, ой, ой, ой, ой, ой,
Люлька його не куриться, ой боже мой.

По нім жінка не журиться, ой, ой, ой, ой, ой,
Послав жінку на базар, ой боже мой.

Послав жінку на базар, ой, ой, ой, ой, ой,
Хліба-солі купувать, ой боже мой.

Хліба-солі купувать, ой, ой, ой, ой, ой,
Хліба-солі не купила, ой боже мой.

Хліба-солі не купила, ой, ой, ой, ой, ой,
На базарі заблудила, ой боже мой.

Ой ви, хлопці, ой ви, дівки, ой, ой, ой, ой, ой,
Не бачили мої жінки, ой боже мой?

Моя жінка знаменита, ой, ой, ой, ой, ой,
Задрипана ззаду свита, ой боже мой.

А то ж іще не вона, ой, ой, ой, ой, ой,
Задрипана пелена, ой боже мой.

НА ГОРБОЧКУ СИДЖУ ТА Й ДУМКУ ГАДАЮ

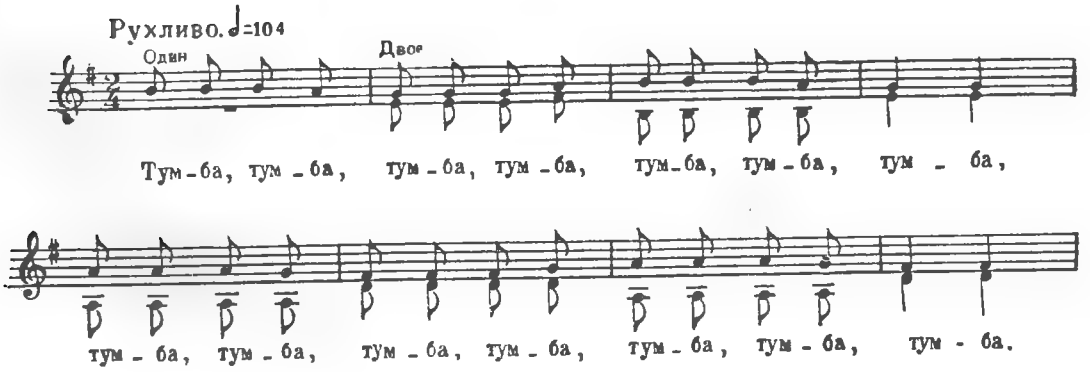

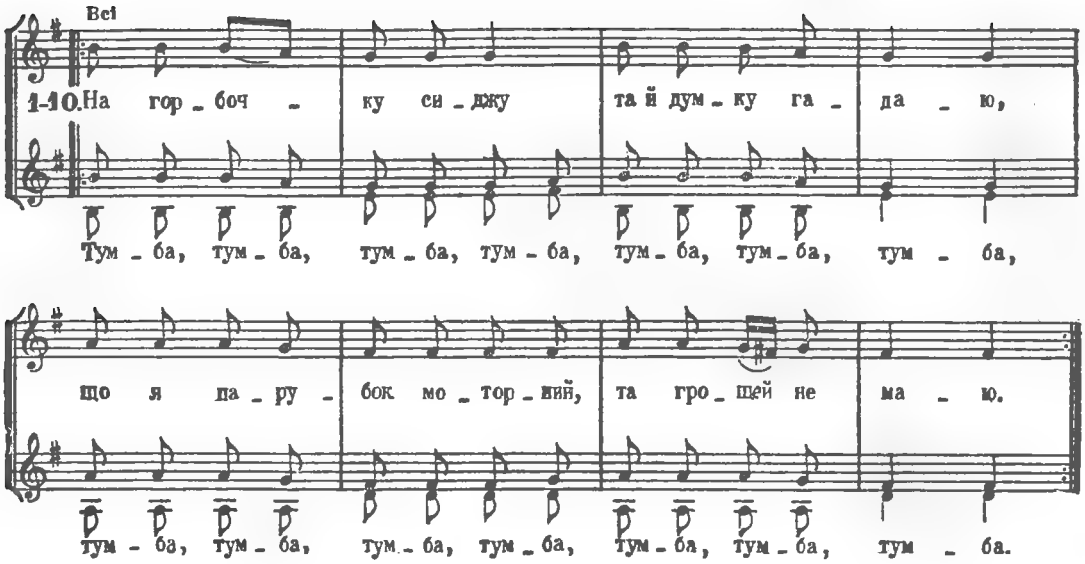

На горбочку сиджу
Та й думку гадаю,
Що я парубок моторний,
Та грошей не маю.

Якби мені стільки грошей,
Як у того пана,
Справив би я собі
Синього жупана.

Ой справив би жупан новий
Та й підперезався,
А як вийшов на вулицю,
Ще й у боки взявся.

Ой їв би я, що хотів,
Сало і ковбаси,
І чехоню, і тараню,
Панські витрабаси.

А горілку б я пив,
Яка є на світі,
І вишнівку, і стернівку,
Яка є на світі.

На горбочку сиджу
Та й збираю вишні,
Якби мені чоловіка
Та й під мої мислі.

Щоб горілки не пив,
Тютюну не нюхав,
Чужих жінок не любив,
А своєї слухав.

Ой не дав мені бог,
Кого я бажала,
Та ж за той перебір,
Що перебирала.

А за той перебір
Та ж теє лихо,
Колишу, тормошу,
А він лежить тихо.

«Ой устань, старий хрін,
Поворуши кості,
Не суши, не нуди
Моєї молодості».

ЧИКИЛЮ, ЧИКИЛЮ ТА БІЛЯ ДОРОГИ

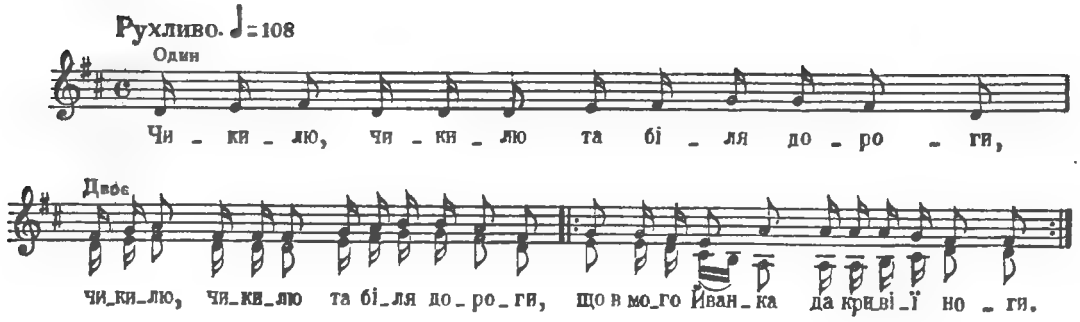

Чикилю, чикилю
Та біля дороги,
Що в мого Йванка
Да кривії ноги.
Двічі

Дайте ціпочка
Опиратися,
Піду до дівчини
Женихатися.
Двічі

ДА ПОСІЯЛИ ДІВКИ ЛЬОН

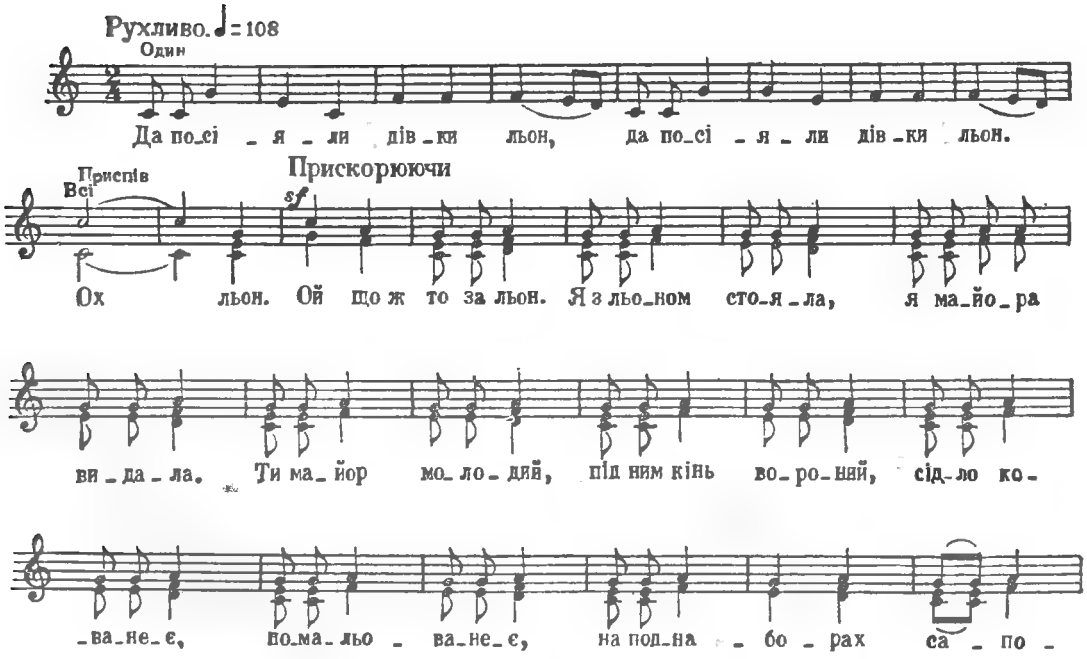

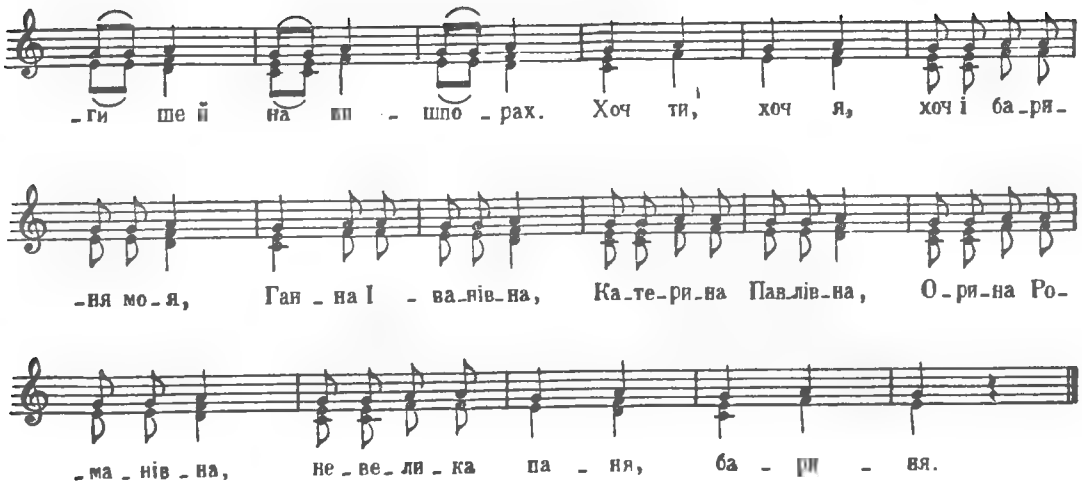

Да посіяли дівки льон, да посіяли дівки льон.

Приспів:

Ох льон. Ой що ж то за льон.
Я в льоном стояла, я майора видала.
Ти майор молодий, під ним кінь вороний.
Сідло кованеє, помальованеє,
На поднаборах сапоги
Ще й на вишпорах.
Хоч ти, хоч я, хоч і бариня моя,
Ганна Іванівна, Катерина Павлівна.
Орина Романівна,
Невелика паня, бариня.

Посіявши, волочили, посіявши, волочили.

Приспів.

Посіявши, пололи, посіявши, пололи.

Приспів.

Посіявши, вибирали, посіявши, вибирали.

Приспів.

Побравши. молотили, побравши, молотили.

Приспів.

Помолотивши, віяли, помолотивши, віяли.

Приспів.

ОЙ ТЕТЯНА, ТЕТЯНА, ЧОРНОБРИВА, КОХАНА

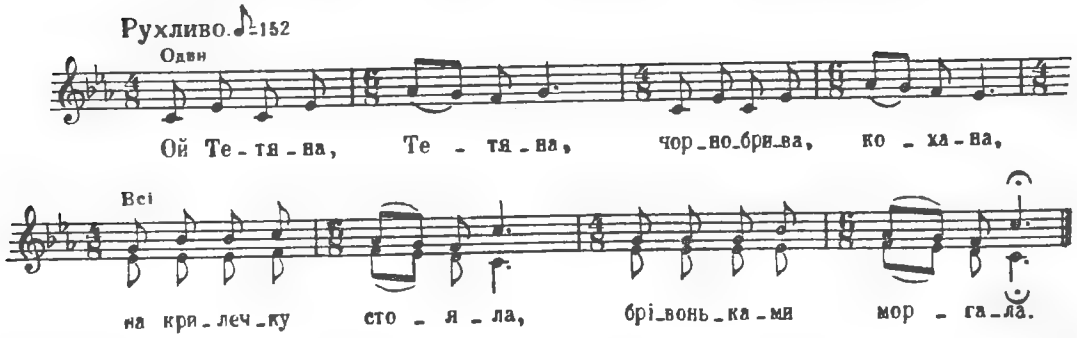

Ой Тетяна, Тетяна, чорнобрива, кохана,
На крилечку стояла, брівоньками моргала,

На крилечку стояла, брівоньками моргала.
Сюди, хлопці, до мене, чорні брови є в мене.

ОЙ ДА В НАШІМ СЕЛІ СВАДЬБА БУДЕ

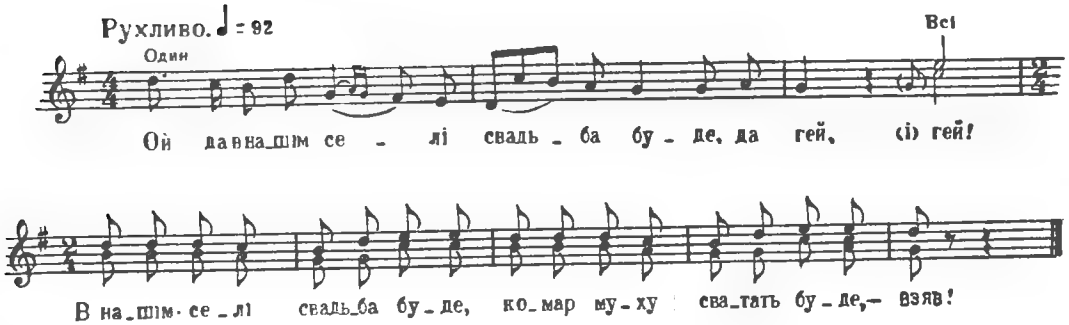

Ой да в нашім селі свадьба буде, да гей, гей!
В нашім селі свадьба буде,
Комар муху сватать буде,— взяв!

Ой да муха його сподобала, да гей, гей!
Муха його сподобала,
Горілкою напувала,— впився!

Ой да горілкою напувала, да гей, гей!
Горілкою напувала,
До травини прив'язала,— стій!

Ой да комар злості як набрався, да гей, гей!
Комар злості як набрався,
Од травини одірвався,— втік!

Ой да полетів він у лісочок, да гей, гей!
Полетів він у лісочок,
На зелененький дубочок,— сів!

Ой та де взялася шура-бура, да гей, гей!
Де взялася шура-бура,
Комарика з дуба здула,— впав!

Ой да лежить комар та й не дише, да гей, гей!
Лежить комар та й не дише,
Ручкой, ножкой не колише,— вбився!

Ой та де взялися аж дві мушки, гей, гей!
Та де взялися аж дві мушки,
Взяли його попід ручки,— встав!

Ой да повели його в долину, да гей, гей!
Повели його в долину
Та зробили домовину,— ліг!

Ой да закопали край дорожки, да гей, гей!
Закопали край дорожки,
Видно ручки, видно ножки,— ввесь!

БІДА МЕНЕ ТА ЗАСТАВИЛА

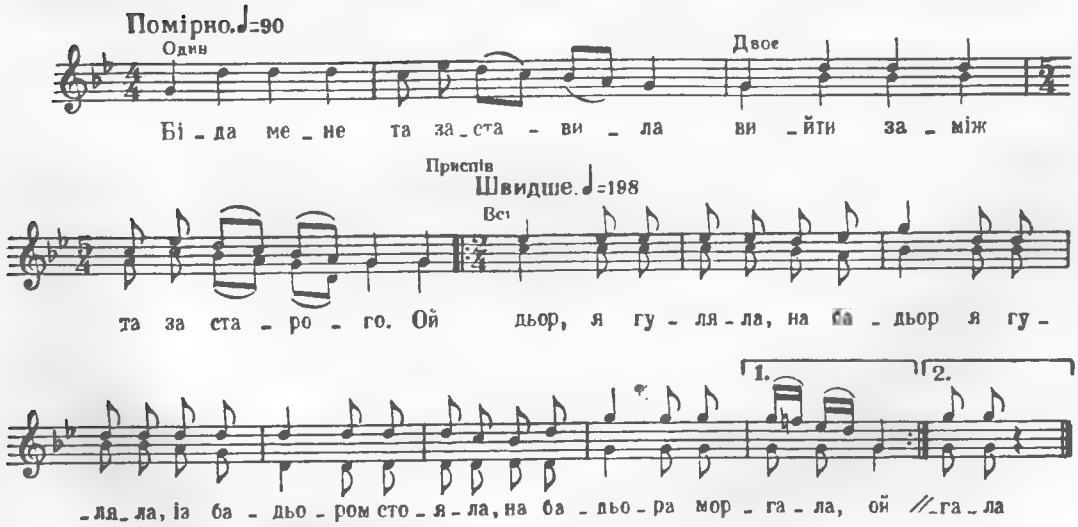

Біда мене та заставила
Вийти заміж та за старого.

Приспів.

Ой дьор, я гуляла,
На бадьор я гуляла,
Із бадьором стояла,
На бадьора моргала.
Двічі

На музики я вбиралася,
У постоли узувалася.

Приспів.

У постоли узувалася,
Помиями умивалася.

Приспів

Помиями умивалася,
А заткалом утиралася.

Приспів

А заткалом утиралася,
У заслонку виглядалася.

Приспів.

А в заслонку виглядалася,
А глиною пудрувалася.

Приспів.

А глиною пудрувалася,
А буряком ружувалася.

Приспів.

У постоли узувалася,
В сіру свиту одягалася.

Приспів.

В сіру свиту одягалася,
Перевеслом підв'язалася.

Приспів.

Перевеслом підв'язалася,
І так хлопцям подобалася.

Приспів.

ШИРОКАЯ ЛЕВАДОНЬКА

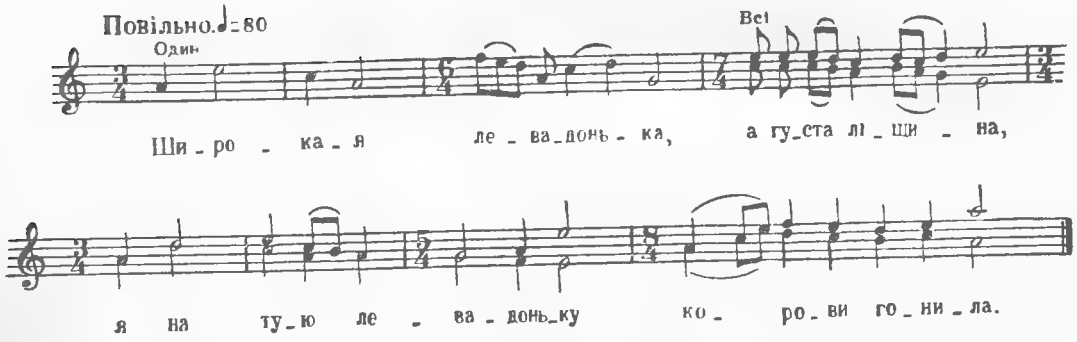

Широкая левадонька,
А густа ліщина,
Я на тую левадоньку
Корови гонила.

Я на тую левадоньку
Корови гонила,
Дивуюся сама з себе,
Що дурня любила!

«Ой чом же ти, дівчинонько,
Перше не сказала,
Як од мене та гостинці
Та яблука брала?!»

«Дурний давав, дурний давав,
А розумна брала,
Прийшла зима — кислиць нема,
Щоб я оддавала.

Зажди, дурню, до осені,
Як будуть родити,
Куплю мірку за копійку,—
Перестань ходити.

Не лай, дурню, не лай, дурню,
Бо ще й буду бити,
Ой знай, дурню, на другий раз,
Як дівку любити!»

НА ГОРОДІ БУЗИНА

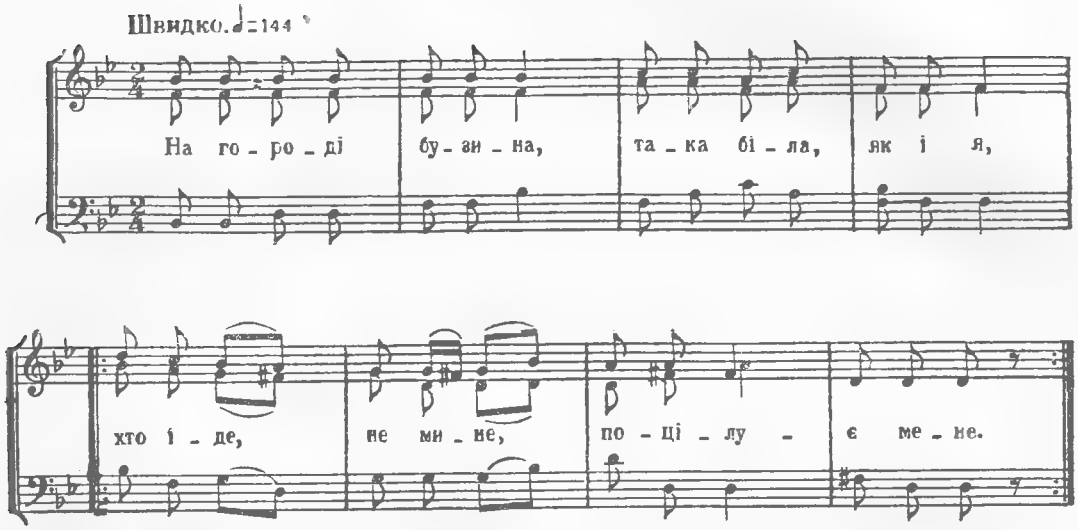

На городі бузина,
Така біла, як і я,
Хто іде, не мине,
Поцілує мене. } *Двічі*

А в городі бузина,
На їй листу нема;
Не совайся цілувати:
В тебе хисту нема! } *Двічі*

На городі бузина,
Пов'яло коріння,
А хто мене поцілує,
Заробить спасіння! } *Двічі*

На городі бузина
Коренистая,
Чортова дівчина —
Норовистая! } *Двічі*

А в городі шовковиця,
Чорні брови в поповича...
А я свої в сажу вмажу —
Поповича переважу. } *Двічі*

Ой там, на дзвініці,
Сповідав дяк молодиці,
Котра гарна молодиця —
То до сповіді годиться;
Котра руда та погана —
Го та сповіді не згарна!

НА ГОРОДІ ТЕРНИЦЯ

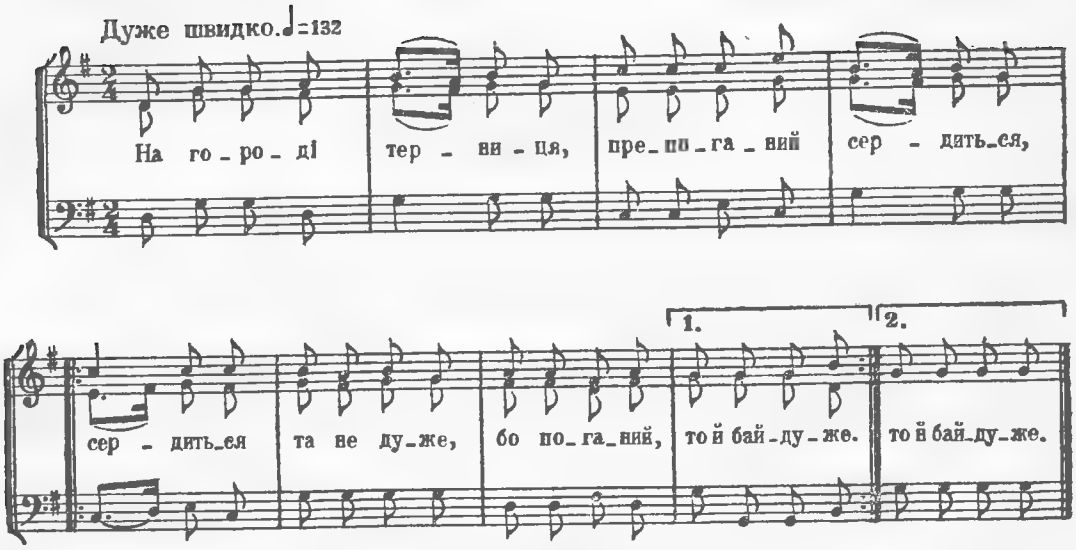

На городі терниця,
Препоганий сердиться,
Сердиться та не дуже,
Бо поганий, то й байдуже. } *Двічі*

На городі калюжа,
Моя мила не здужа:
Як музики зачує,
Дідько в ній танцює. } *Двічі*

Найму собі наймичку,
Сама сяду в запічку,
Найму собі цимбали,
Щоб ніжечки дримбали. } *Двічі*

Найму собі цимбали,
Щоб ніжечки дримбали,
Найму собі ще й баса,
Бо робити не ласа! } *Двічі*

НА ВУЛИЦІ ДОЩ, ДОЩ

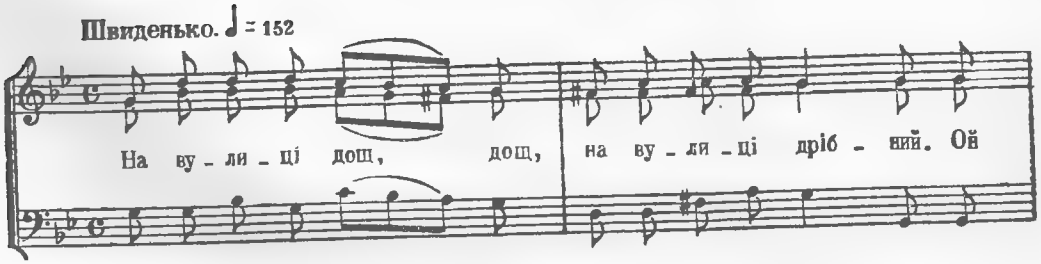

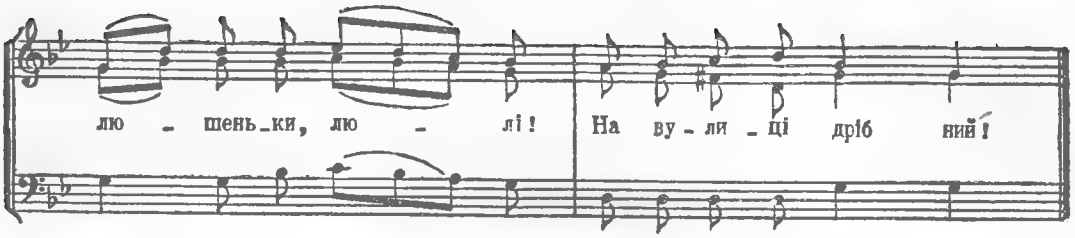

На вулиці дощ, дощ,
На вулиці дрібний.
Ой люшеньки, люлі!
На вулиці дрібний!

Не ситечком сіє,
Відром поливає.
Ой люшеньки, люлі!
Відром поливає!

А братик сестрицю
В колисці колише.
Ой люшеньки, люлі!
В колисці колише!

«Сестрице маленька,
Виростай скоренько!
Ой люшеньки, люлі!
Виростай скоренько!»

НЕ СТІЙ, ДУБЕ, НЕ ГУДИ

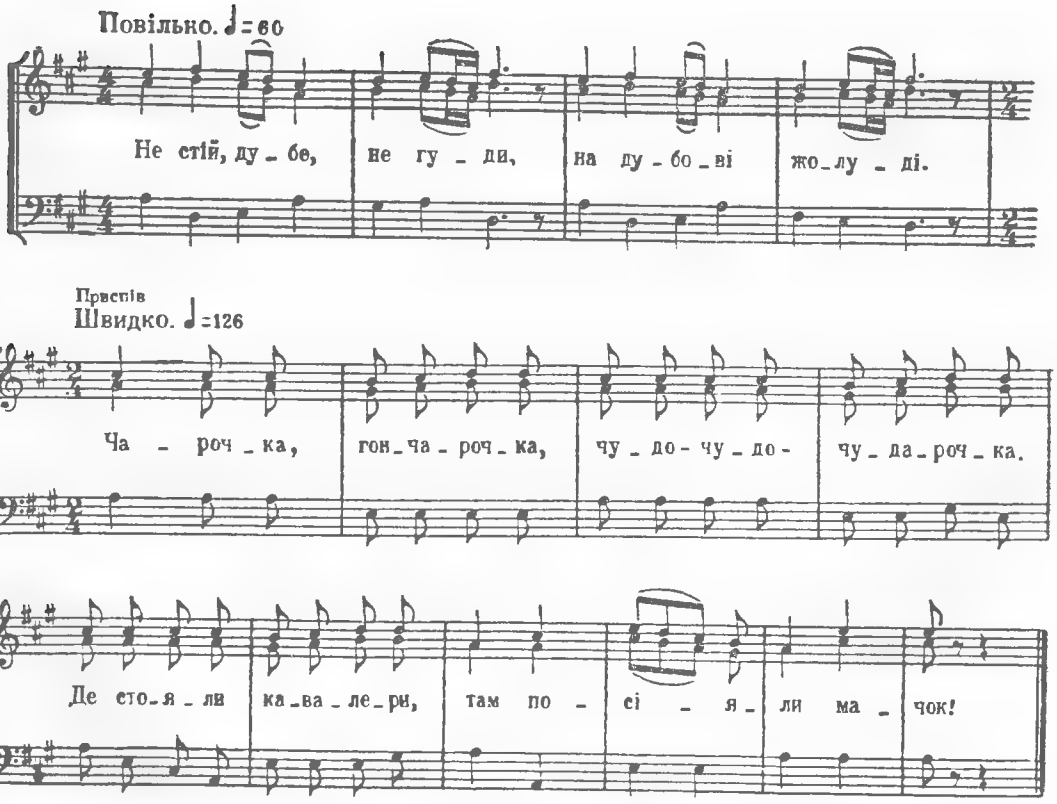

Не стій, дубе, не гуди,
На дубові жолуді.

Приспів:

Чарочка, гончарочка,
Чудо-чудо-чударочка.
Де стояли кавалери,
Там посіяли мачок!

Посіяла дівка льон. (2)

Приспів.

Та не вродив дівкам льон. (2)

Приспів.

Та вродили буряки. (2)

Приспів.

НЕ ЗАЙМАЙТЕ МЕНЕ, ХЛОПЦІ

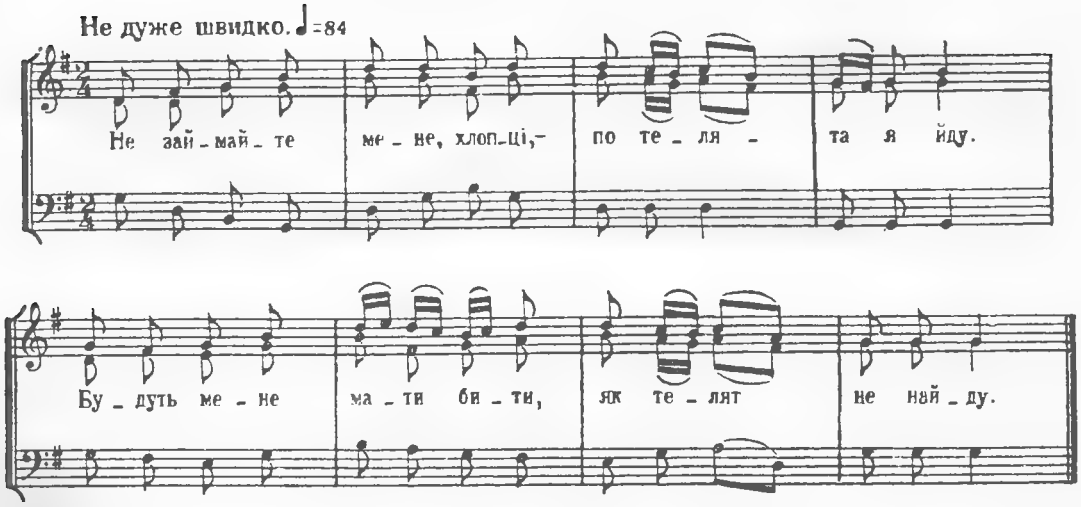

Не займайте мене, хлопці,—
По телята я йду.
Будуть мене мати бити,
Як телят не найду.

Гей, учора горох,
І сьогодні горох;
Прийди, прийди, мій миленький,
Поговоримо удвох.

Гей, учора куліш,
І сьогодні куліш;
Прийди, прийди, мій миленький,
Мою душу потіш.

НА ВУЛИЦІ СКРИПКА ГРАЄ

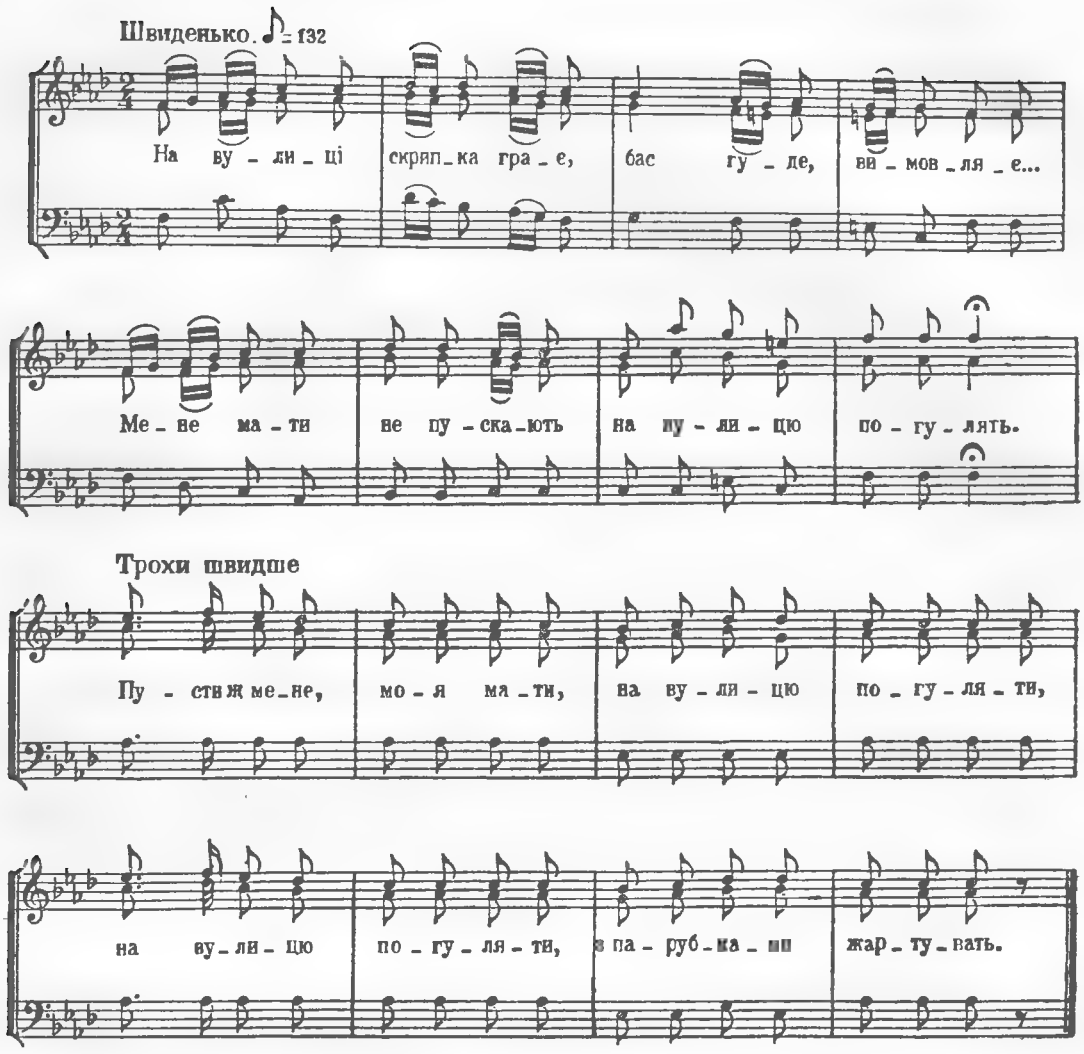

На вулиці скрипка грає,
Бас гуде, вимовляє...
Мене мати не пускають
На вулицю погулять.
Пусти ж мене, моя мати,
На вулицю погуляти,
На вулицю погуляти,
З парубками жартувать.

ОДНА ГОРА ВИСОКАЯ, А ДРУГАЯ НИЗЬКА

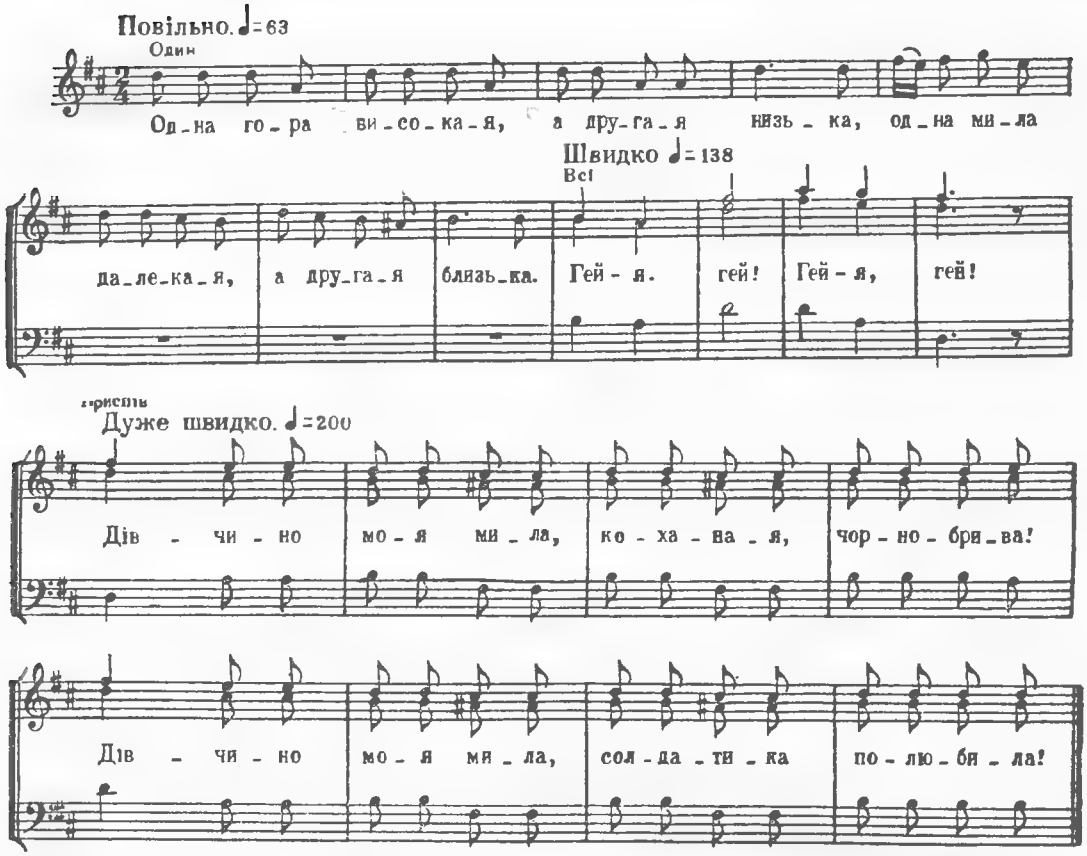

Одна гора високая,
А другая низька,
Одна мила далекая,
А другая близька.
Гей-я, гей! Гей-я, гей!

Приспів:
Дівчино моя мила,
Коханая, чорнобрива!
Дівчино моя мила,
Солдатика полюбила!

А у той, далекої,
Воли та корови,
А у цей, близенької,
Да чорнії брови.
Гей-я, гей! Гей-я, гей!

Приспів.
Ой у тої, далекої,
Воли поздихають,
А у цеї, близенької
Брови не злиняють.
Гей-я, гей! Гей-я, гей!

Приспів.
Ой у тої, далекої,
Рушник на кілочку,
У цеї, близенької,
Брови на шнурочку.
Гей-я, гей! Гей-я, гей!

Ой я тую, далекую,
Мітлами помічу,
А до цеї, близенької,
Соколом полечу.
Гей-я, гей! Гей-я, гей!

Приспів.

Ой я тую, далекую,
Хлопцям подарую,
А до цеї, близенької,
Та й сам помандрую.
Гей-я, гей! Гей-я, гей!

Приспів:

КОЛИСЬ МОЯ СТАРА НЕНЬКА

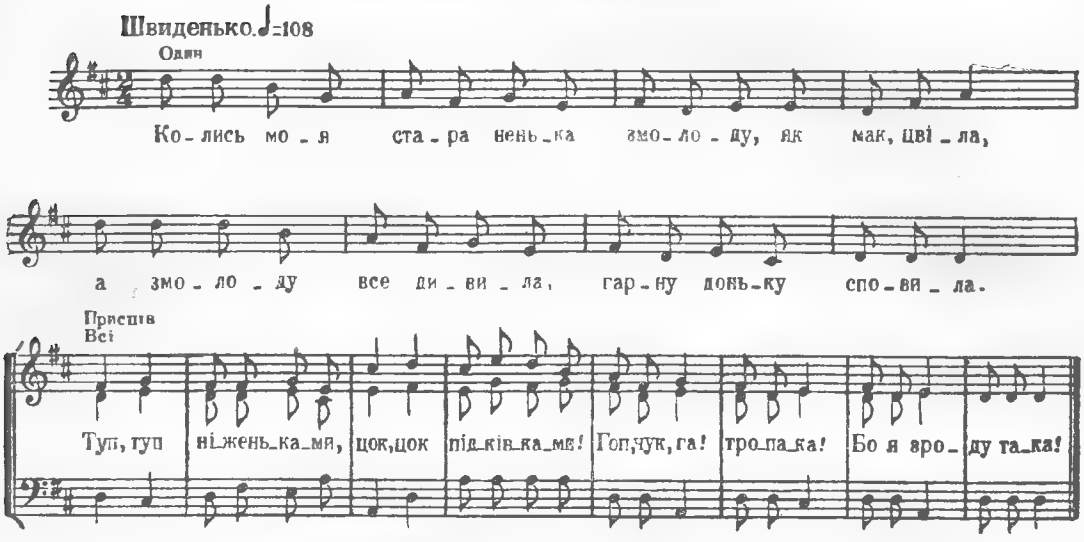

Колись моя стара ненька
Змолоду, як мак, цвіла,
А змолоду все дивила,
Гарну доньку сповила.

Приспів:

Тут, туп ніженьками,
Цок, цок підківками!
Гоп, чук, га! тропака!
Бо я зроду така!

Чи на толоку збирають,
До всього я придалась,
Хлопці з другими жартують,
А од мене знають — зась!

Приспів.

Ой пішла б я на музики,
Щоб дав батько п'ятака,
Закрутилася навіки
Та вдарила б тропака!

Приспів.

НЕ ТЕПЕР, НЕ ТЕПЕР ПО ГРИБИ ХОДИТИ

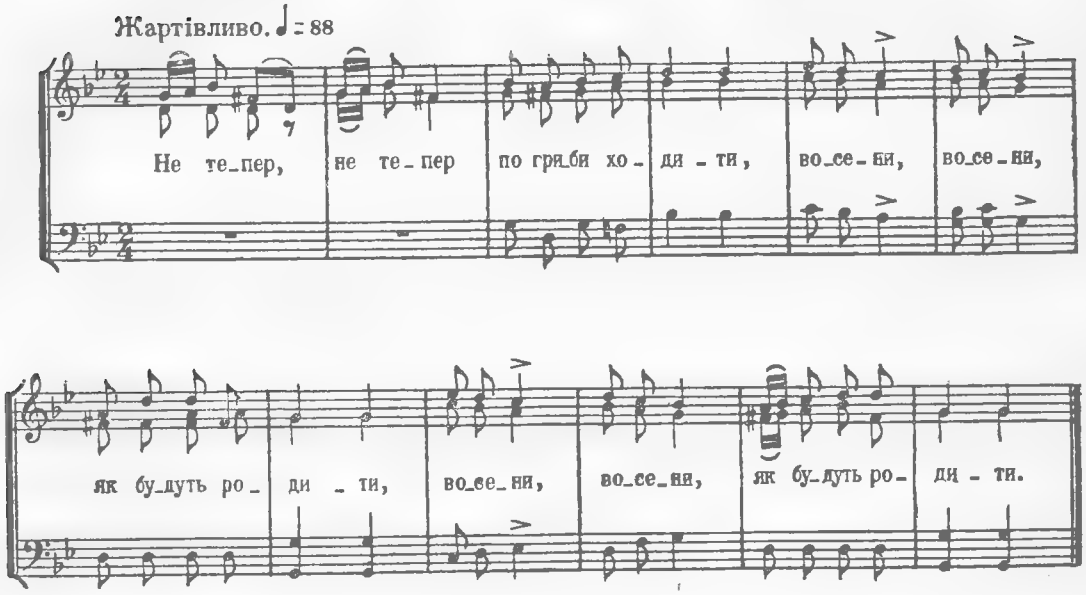

Не тепер, не тепер
По гриби ходити,
Восени, восени,
Як будуть родити. } *Двічі*

Не з мішками, не з мішками,
А все з торбинками,
Не сама, не сама,
А все з козаками! } *Двічі*

Саджу редьку, саджу редьку,
Медом поливаю,
Як уродить моя редька,
На зиму сховаю! } *Двічі*

Ой не їв я редьки зроду:
Редька дуже горка,
Ой не бив я жінки зроду,
Моя жінка ловка! } *Двічі*

КУДИ ЇДЕШ, ВИР'ЯНЕ

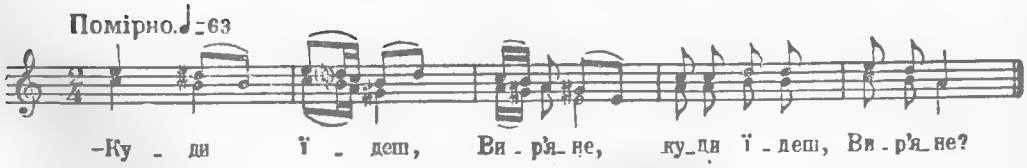

— Куди їдеш, Вир'яне? (2)
— На ярмарок, мій пане! (2)
— Ой що везеш, Вир'яне? (2)
— Хуру дівок, мій пане! (2)

— Ой по чому, Вир'яне? (2)
— По сто рублів, мій пане! (2)
— Ой дорого, Вир'яне! (2)
— Бо робочі, мій пане! (2)

Все пороблять, мій пане, (2)
На вулицю не ходять! (2)
— Куди їдеш, Вир'яне? (2)
— На ярмарок, мій пане! (2)
— Ой що везеш, Вир'яне? (2)
— Хуру хлопців, мій пане! (2)
— По чому, Вир'яне? (2)
— По три шаги, мій пане! (2)

— Ой дешево, Вир'яне! (2)
— Бо ледачі, мій пане, (2)
Бо робити не хотять, (2)
На вулицю ходять, аж дрижать! (2)
Покочу я гребінець — (2)
Всі дівчата — у танець! (2)
Покочу я долото — (2)
Всі парубки — в болото! (2)

КУДИ ЇДЕШ, КОМИСАРУ

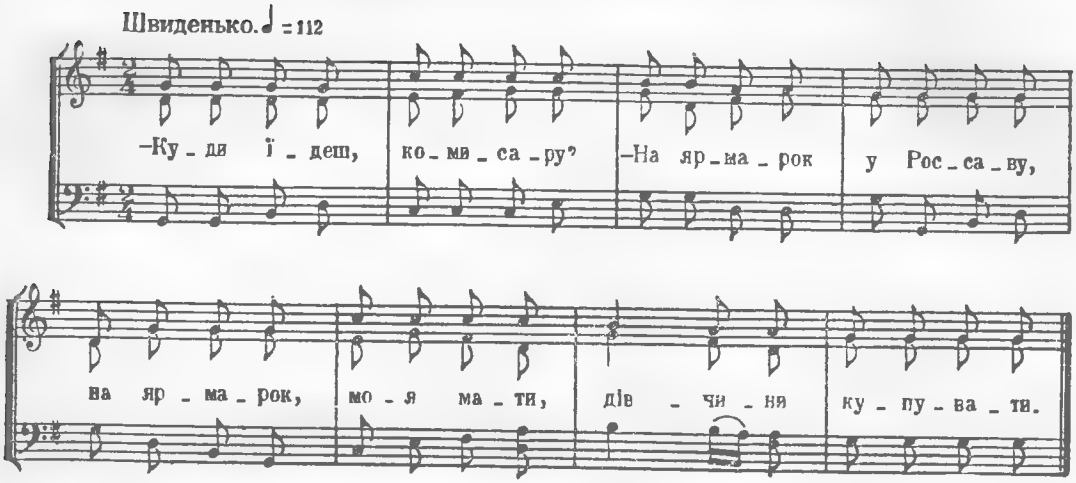

— Куди їдеш, комисару?
— На ярмарок у Россаву,
На ярмарок, моя мати,
Дівчини купувати.

Питається мати сина:
— Чи дорога та дівчина?
— Тобі, мати, не питати,
Що заправлять, треба дати!

ЯК БУЛА Я МАЛЕНЬКА

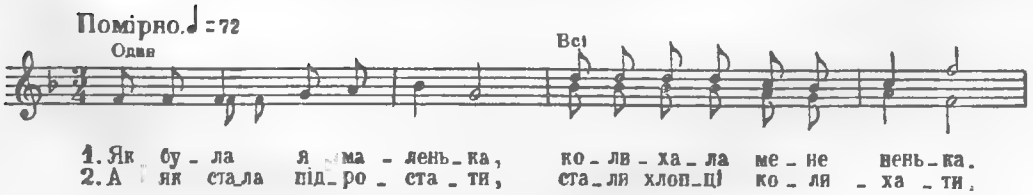

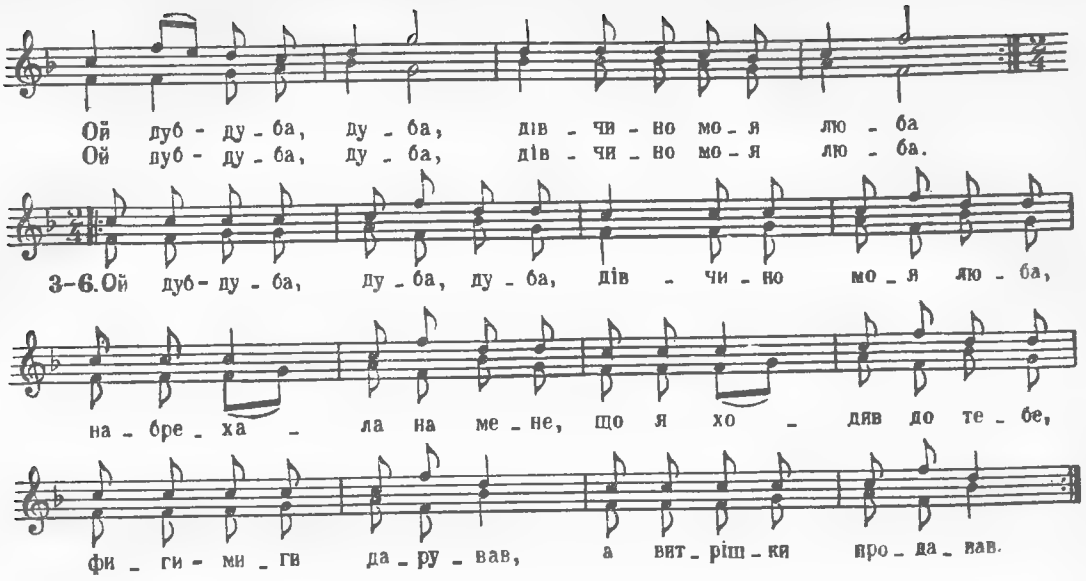

Як була я маленька,
Колихала мене ненька.
Ой дуб-дуба, дуба,
Дівчино моя люба.

А як стала підростати,
Стали хлопці колихати.
Ой дуба-дуба, дуба,
Дівчино моя люба.

Ой дуб-дуба, дуба, дуба,
Дівчино моя люба,
Набрехала на мене,
Що я ходив до тебе,
Фиги-миги дарував,
А витрішки продавав.

Попід тином біжить мати
Свою дочку переймати:
«Вернись,— каже,— чи не чуєш?
Куди ж це ти чимчикуєш?»
«На вулицю, моя мати,
З парубками танцювати!»

Танцювала, дроботіла,
Поки сама не схотіла,
Прокинулась — та й по хаті
Давай знову танцювати.
По базару ходила,
Черевички купила.

«Сюди, хлопці, всі до мене,
Чорні бровки у мене!»
«Нехай тобі лихо з ними.
Нащо маниш ти нас ними?»
«Коли б вас я не любила,
То до вас би не ходила!»

ТО В КОЛИСЦІ, ТО В КОРОБЦІ

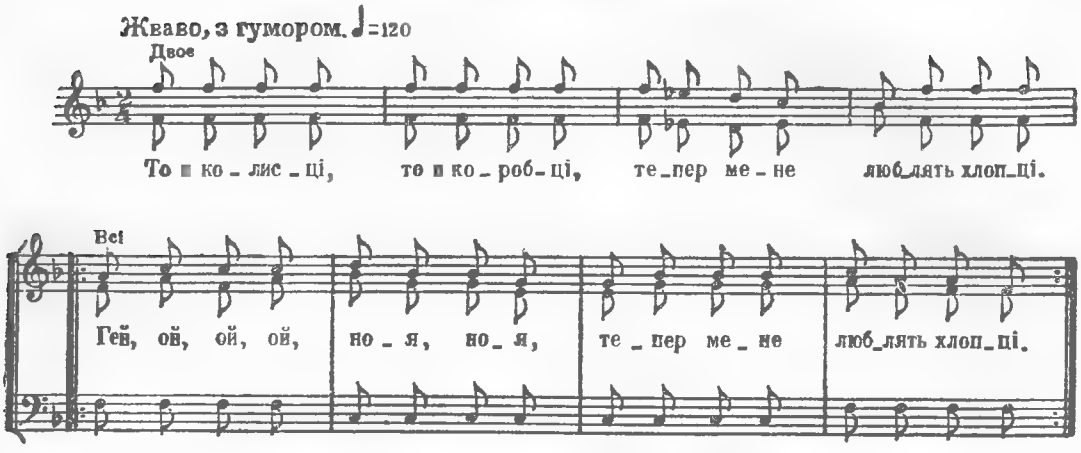

То в колисці, то в коробці,
Тепер мене люблять хлопці.
Гей, ой, ой, ой, ноя, ноя,
Тепер мене люблять хлопці. } *Двічі*

Як була я мала, мала,
Колисала мене мама.
Гей, ой, ой, ой, ноя, ноя,
Колисала мене мама. } *Двічі*

А тепер я вже велика,
Треба мені чоловіка.
Гей, ой, ой, ой, ноя, ноя,
Треба мені чоловіка. } *Двічі*

ОЙ ВИ, ХЛОПЦІ-МОЛОДЦІ

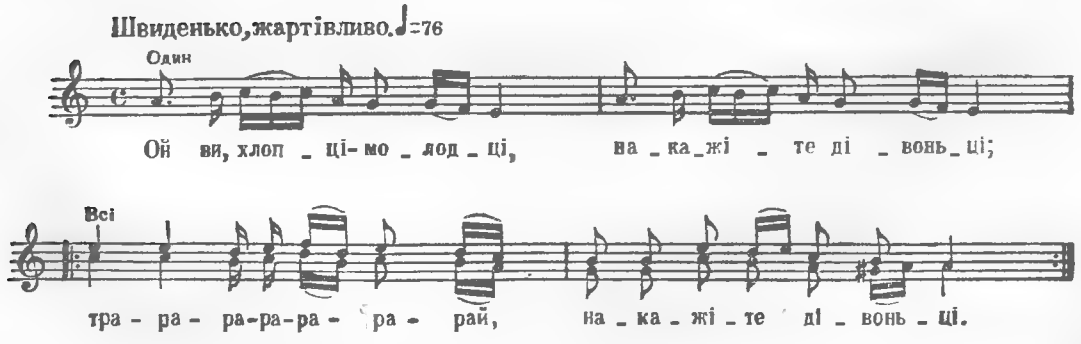

Ой ви, хлопці-молодці,
Накажіте дівоньці;
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
Накажіте дівоньці. } *Двічі*

Нехай мене не судить,
Мене з челяддю не гудить;
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
Мене з челяддю не гудить. } *Двічі*

Як дівчина почула,
То й з вулиці майнула,
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
То й з вулиці майнула. } *Двічі*

«Що я буду робити,
Що не хоче любити?
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
Що не хоче любити?» } *Двічі*

«Біжи, дівко, до гаю,
Накопаєш розмаю;
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
Накопаєш розмаю». } *Двічі*

Ще й до гаю не дійшла,
Розмай-корінь ізнайшла;
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
Розмай-корінь ізнайшла. } *Двічі*

Полоскала на річці,
Випивала горілки;
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
Випивала горілки. } *Двічі*

Приставляла до печі,
Промовляла три речі;
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
Промовляла три речі. } *Двічі*

Приставляла до жару:
«Кипи, корінь, помалу;
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
Кипи, корінь, помалу». } *Двічі*

А ще корінь не вкипів,
А вже милий прилетів;
Тра-ра ра-ра-ра-ра-рай,
А вже милий прилетів. } *Двічі*

«А чого ти прилетів,
Як ти мене не схотів?
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
Як ти мене не схотів?» } *Двічі*

«Ой як мені не літать,
Як ти вмієш чарувать!
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
Як ти вмієш чарувать!» } *Двічі*

Полоскала на льоду —
Випивала я меду,
Тра-ра-ра-ра-ра-ра-рай,
Випивала я меду. } *Двічі*

ДА ХОДИЛА МАШЕНЬКА ПО ЛУЖКУ

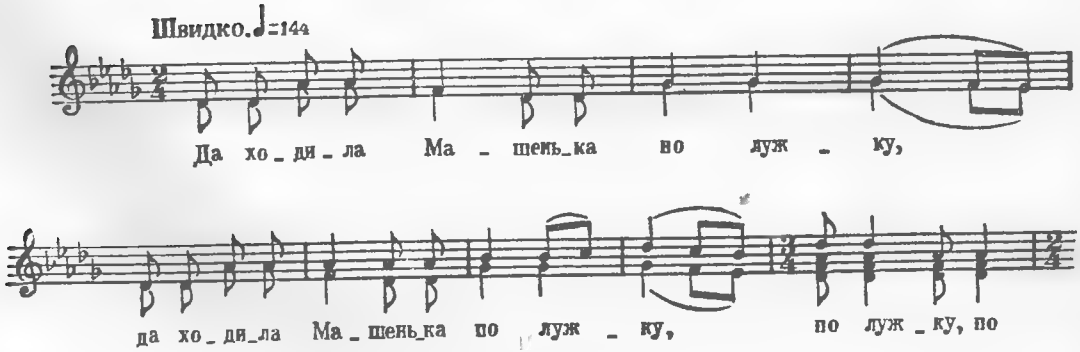

Да ходила Машенька по лужку, (2)
По лужку. (5)

Да вкусив комар за ножку, (2)
За ножку. (5)

Да треба нанять косаря, (2)
Косаря. (5)

Да покосити всі луги, (2)
Всі луги. (5)

Да зарізати комара, (2)
Комара. (5)

З КИМ Я ВИОРЮ

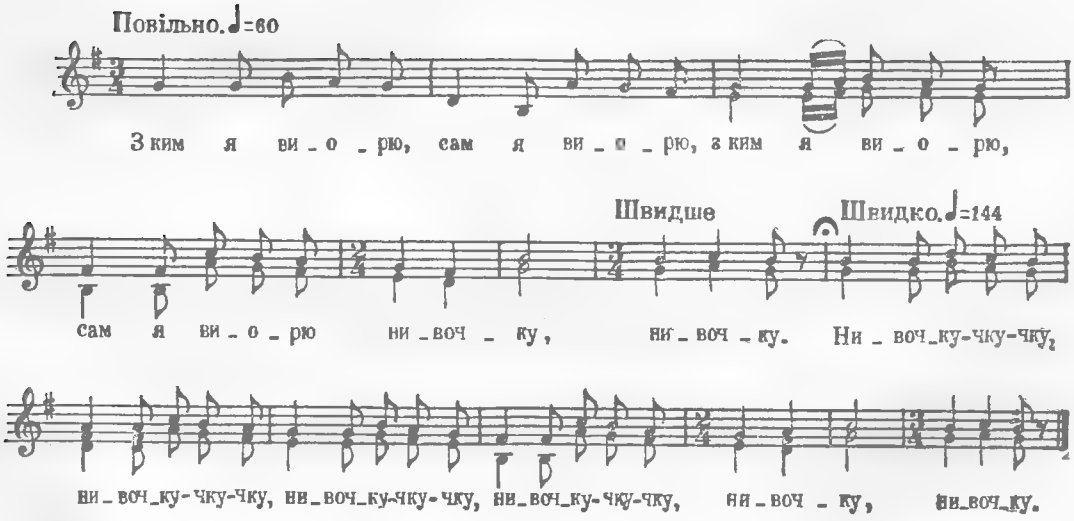

З ким я виорю, сам я виорю (2)
Нивочку, нивочку.
Нивочку-чку-чку, (4)
Нивочку, нивочку.

З ким я посію, сам я посію (2)
Конопель, конопель.
Конопель-пель-пель, (4)
Конопель, конопель.

Як унадився, розпонадився (2)
Журавель, журавель.
Журавель-вель-вель, (4)
Журавель, журавель.

З ким я піймаю, сам я піймаю (2)
Журавля, журавля.
Журавля-вля-вля, (4)
Журавля, журавля.

З ким я понесу, сам я понесу (2)
До млина, до млина.
До млина, млина, (4)
До млина, до млина.

ОЙ ПОСІЯВ ДІД ОВЕС

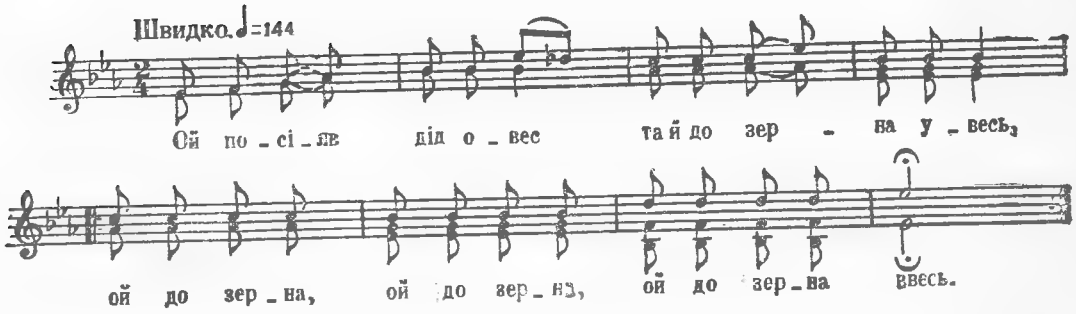

Ой посіяв дід овес
Та й до зерна увесь,
Ой до зерна (3)
ввесь. } *Двічі*

Та й покосив дід овес
Ой до зерна увесь,
Ой до зерна (3)
ввесь. } *Двічі*

Ізійшов той овес
Та й до зерна увесь,
Ой до зерна (3)
ввесь. } *Двічі*

Змолотив дід овес
Та й до зерна увесь,
Ой до зерна (3)
ввесь. } *Двічі*

Та й пропив дід овес
Та й до зерна увесь,
Ой до зерна (3)
ввесь. } *Двічі*

ОЙ ПОСІЄМ ОВЕС

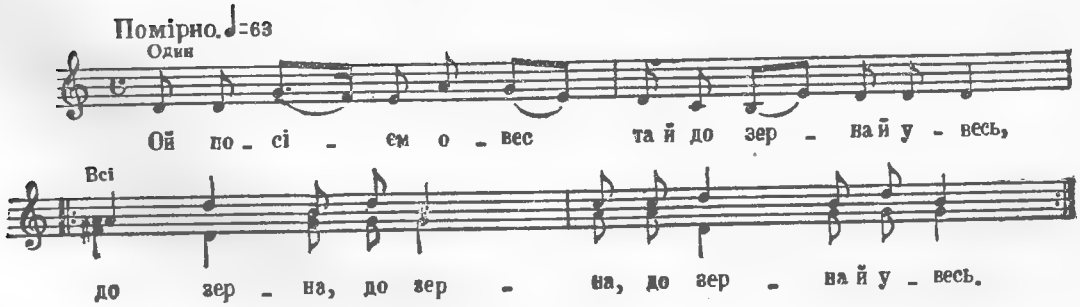

Ой посієм овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

Ой уродить овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

Ой зберемо овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

Ой пов'яжем овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

Ой змолотим овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

Ой одправим овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

ЗАГОРОДИ, МАТИ, КУЧУ

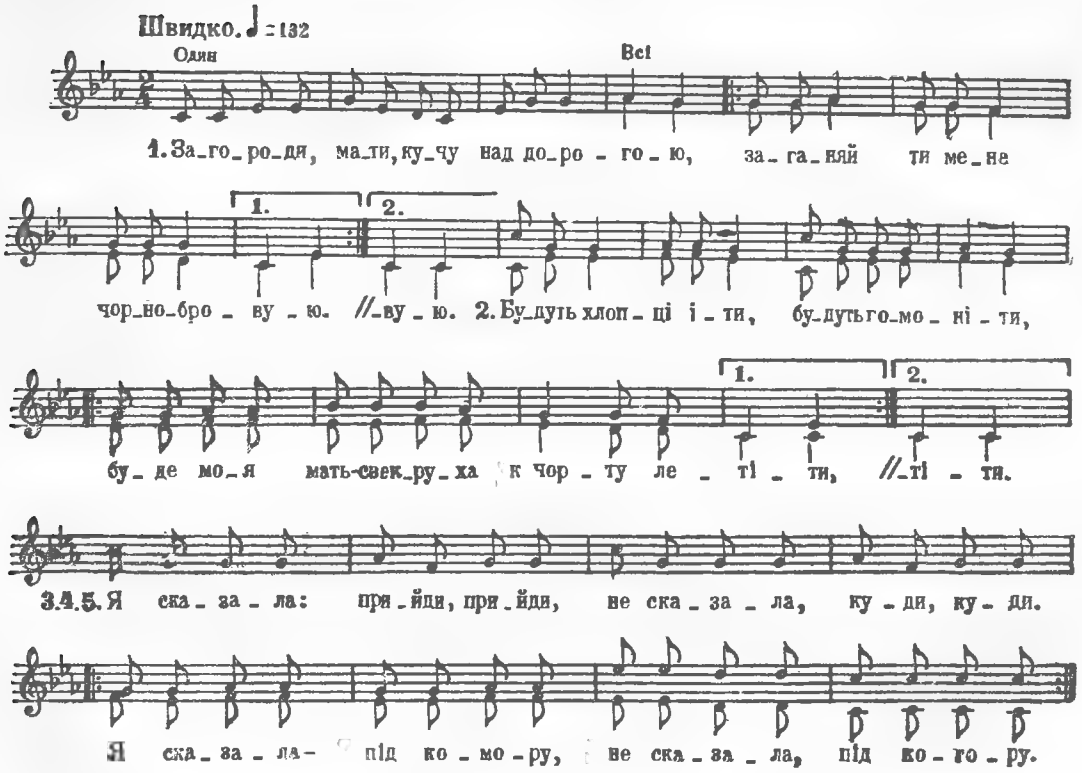

Загороди, мати, кучу
Над дорогою,
Заганяй ти мене,
Чорнобровую. } *Двічі*

Будуть хлопці іти,
Будуть гомоніти,
Буде моя мать-свекруха
К чорту летіти. } *Двічі*

Я сказала: прийди, прийди,
Не сказала, куди, куди.
Я сказала — під комору,
Не сказала, під котору. } *Двічі*

Я сказала — під комору,
Не сказала, під котору,
Я гадала — під новою,
Не сказала, під котрою. } *Двічі*

Прийди, прийди, прехороший,
Скинь чоботи, прийди босий,
Щоб підківки не бряжчали,
Щоб собаки не гарчали. } *Двічі*

ОЙ ЩО Ж ТО ЗА ШУМ УЧИНИВСЯ

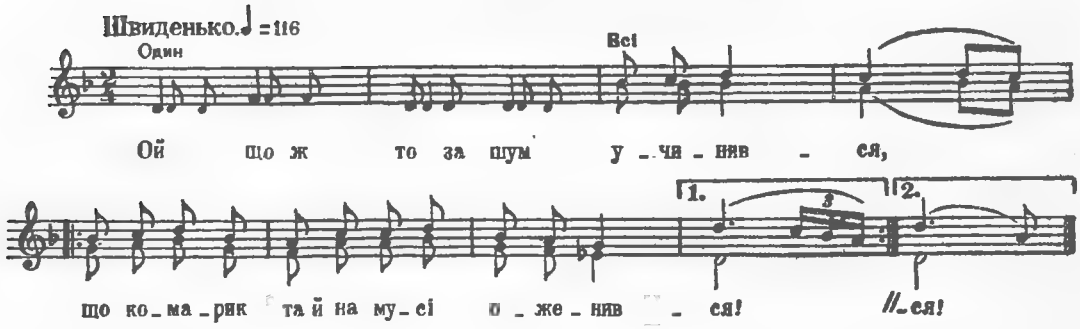

Ой що ж то за шум
Учинився,
Що комарик та й на мусі
Оженився! } *Двічі*

Та взяв собі жінку
Невеличку,
Що не вміє шити-прясти
Чоловічку. } *Двічі*

Що не вміє шити-прясти
Ні варити,
Що не вміє з комариком
Добре жити. } *Двічі*

Полетів же комар
В чисте поле,
В чистеє поле,
В зелену діброву. } *Двічі*

Ой сів же комар
На дубочку,
Звісив свої ніженьки
По листочку. } *Двічі*

Де взялася
Шура-бура,
Вона ж того комарика
З дуба здула. } *Двічі*

Ой упав же комар
На помості,
Потрощив, поломив
Ребра й кості. } *Двічі*

Прилетіла муха
Жалкувати:
«Ой де ж тебе, комарику,
Поховати?» } *Двічі*

«Поховай ти мене
В чистім полі
Та й висип мені
Високу могилу! } *Двічі*

Туди будуть хлопці
Ізбиратись,
З комаревої могили
Чудуватись! } *Двічі*

Ой що ж то лежить
За покійник?
Ой чи цар, чи гетьман,
Чи полковник? } *Двічі*

І не цар, не гетьман,
Не полковник,
А то ж мухи-зеленухи
Полюбовник!» } *Двічі*

ОЙ ПІДУ Я ЛУГОМ, ЛУГОМ

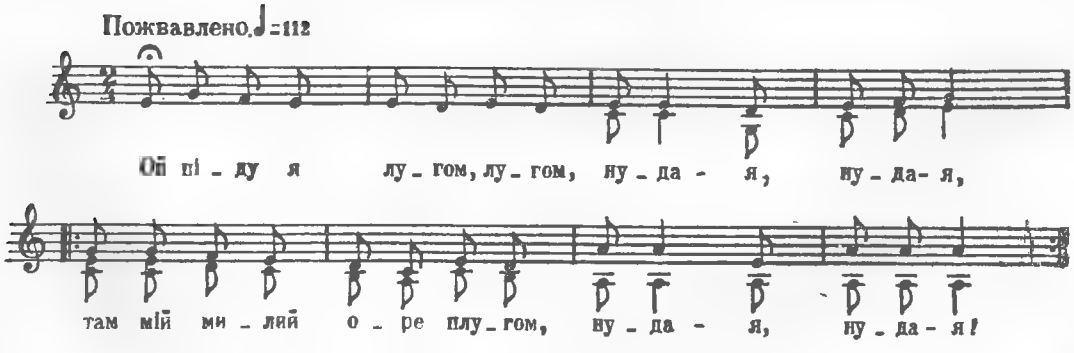

Ой піду я лугом, лугом,
Нуда-я, нуда-я,
Там мій милий оре плугом,
Нуда-я, нуда-я! *Двічі*

Понесу я йому їсти,
Нуда-я, нуда-я,
Чи не скаже мені сісти,
Нуда-я, нуда-я! *Двічі*

Він наївся, він напився,
Нуда-я, нуда-я,
Та й на ріллю покотився,
Нуда-я, нуда-я! *Двічі*

«Чого лежиш, чом не ореш?
Нуда-я, нуда-я,
Чом до мене не говориш?
Нуда-я, нуда-я! *Двічі*

Який тобі дідько винен,
Нуда-я, нуда-я,
Що ти гарний, чорнобривий,
Нуда-я, нуда-я! *Двічі*

А я руда вродилася,
Нуда-я, нуда-я,
Чорнявому судилася,
Нуда-я, нуда-я! *Двічі*

Не сватав ти мене вночі,
Нуда-я, нуда-я,
Не вилізли ж тобі очі,
Нуда-я, нуда-я! *Двічі*

А я брови в сажу вмажу,
Нуда-я, нуда-я,
Чорнявого переважу,
Нуда-я, нуда-я! *Двічі*

А я брови підмалюю,
Нуда-я, нуда-я,
Чорнявого поцілую,
Нуда-я, нуда-я!» *Двічі*

ОЙ ПІДУ Я ПОНАД ЛУГОМ

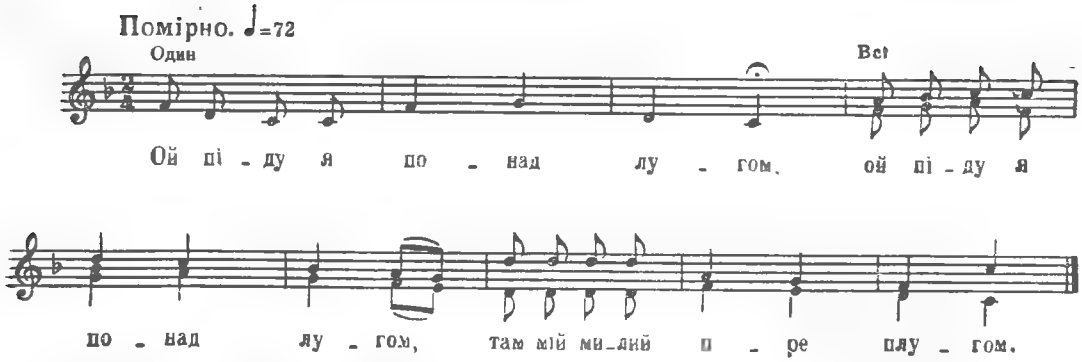

Ой піду я понад лугом, (2)
Там мій милий оре плугом.
Оре милий, поганяє, (2)
Погонича не наймає.
Понесу я йому їсти, (2)
Чи не скаже мені сісти.
Понесу я йому пити, (2)
Чи не буде говорити.
І наївся, і напився, (2)
Та й на ріллю похилився.
«Чого ж лежиш, чом не ореш, (2)
Чом до мене не говориш?»
«А я лежу та й думаю, (2)
Не до мислі жінку маю».
«Який тобі дідько винен, (2)
Що ти гарний, чорнобривий?
А я руда вродилася, (2)
Чорнявому судилася!»

ПОЖЕНУ Я СИВІ ВОЛИ ДО ВОДИ

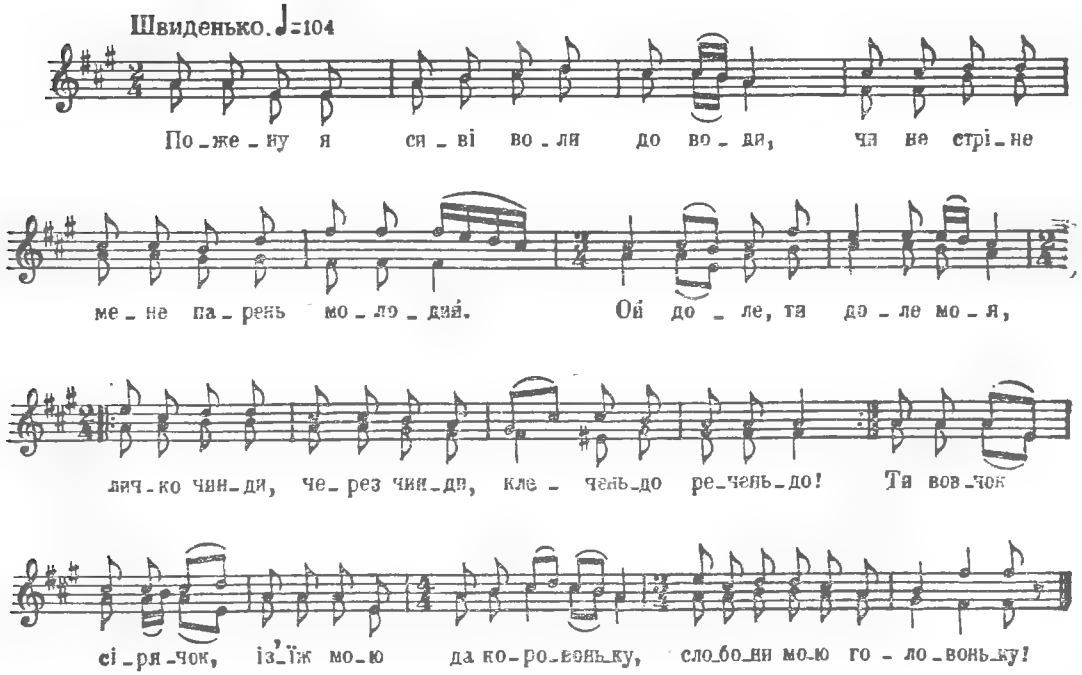

Пожену я сиві воли до води,
Чи не стріне мене парень молодий.
Ой доле, ти доле моя,
Личко чинди, через чинди,

Клеченьдо-реченьдо!
Ти вовчок-сірячок,
Із'їж мою коровоньку,
Слобони мою головоньку!

НЕ ЧУДУЙТЕСЬ, ДОБРІ ЛЮДИ

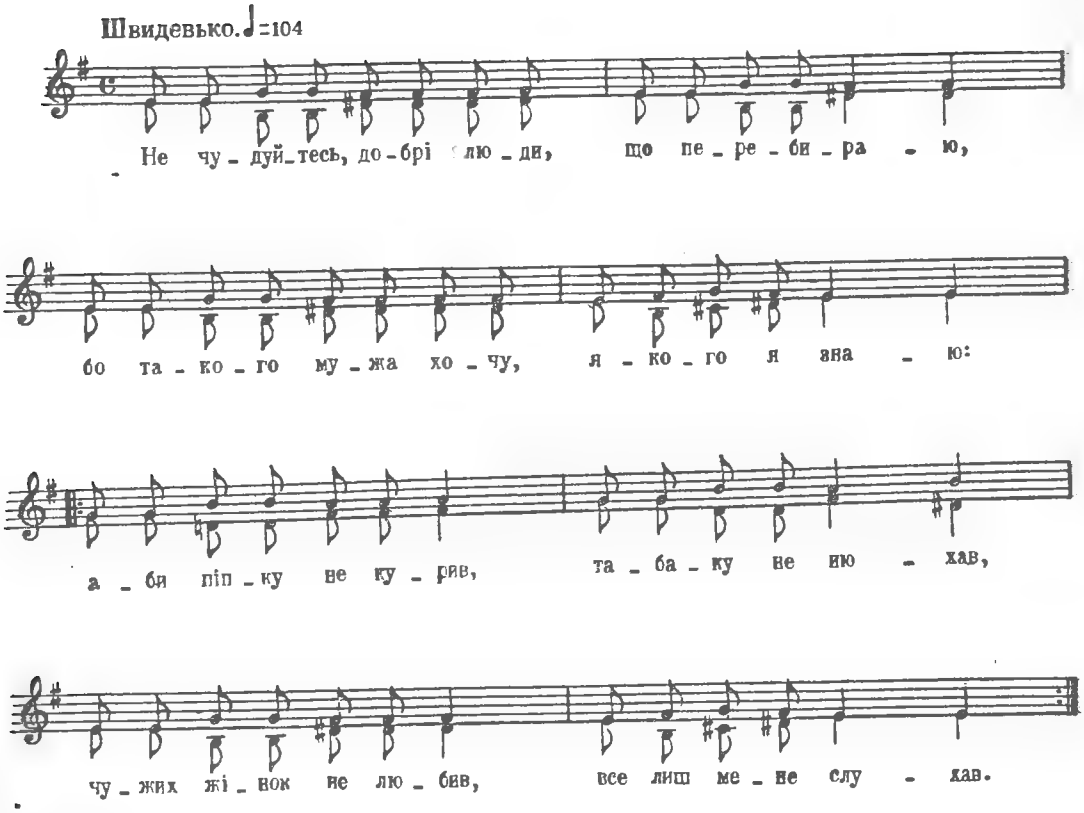

Не чудуйтесь, добрі люди, що перебираю,
Бо такого мужа хочу, якого я знаю:
Аби піпку не курив, табаку не нюхав,
Чужих жінок не любив, все лиш мене слухав. } *Двічі*

Не чудуйтесь, добрі люди, що я не женюся,
Бо таку я жінку хочу, яку сподіюся:
Аби кривих ніг не мала, хату пильнувала,
Як додому п'яний прийду, би ня цілувала. } *Двічі*

ГЕЙ, ЛЮДИ ЇДУТЬ ПО ЛІЩИНУ

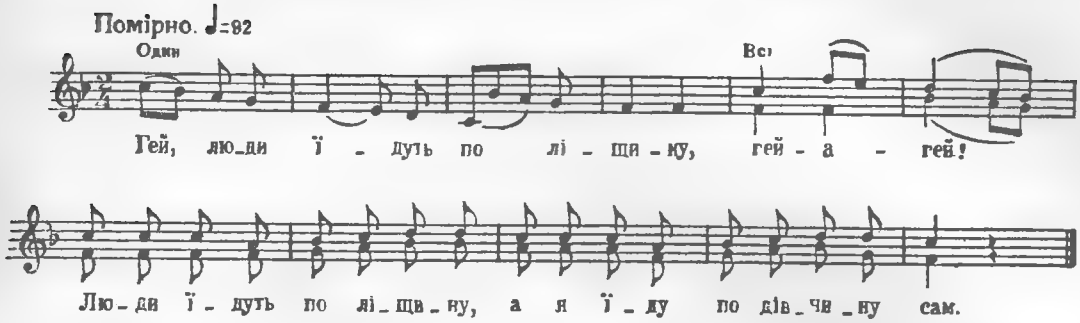

Гей, люди їдуть по ліщину, гей-а-гей!
Люди їдуть по ліщину,
А я їду по дівчину
Сам.

Гей, люди їдуть з ліщиною, гей-а-гей!
Люди їдуть з ліщиною
А я їду з дівчиною
Вдвох.

Гей, питається батько сина, гей-а-гей!
Питається батько сина:
«Скільки стоїть ця дівчина
В нас?»

«Ой тобі, тату, не питати, гей-а-гей!
Тобі, тату, не питати,
Скільки стоїть — треба дати
Нам.

Гей, скільки стоїть — треба дати, гей-а-гей!
Скільки стоїть — треба дати,
Нехай варить вечеряти
Нам!»

Гей, наварила каші з бобом, гей-а-гей!
Наварила каші з бобом,
Поставила перед лобом —
Їж!

Гей, наварила каші з просом, гей-а-гей!
Наварила каші з просом,
Поставила перед носом —
Їж!

ТА ПРОДАЙ, БАБУШКА, БИЧКА

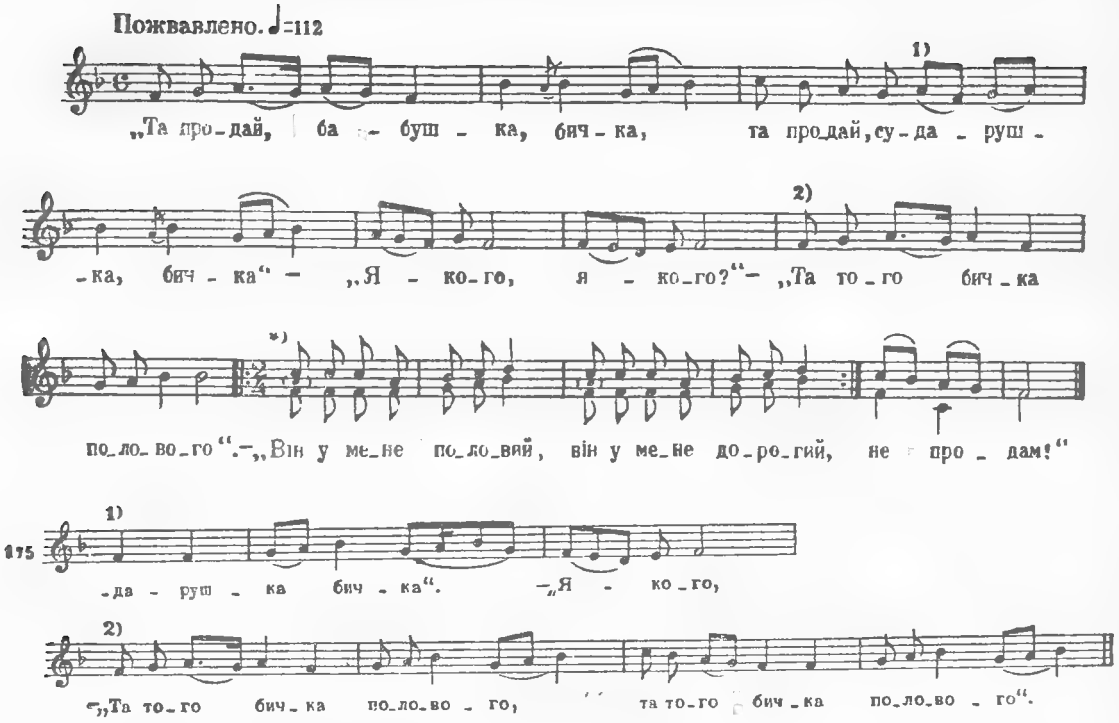

«Та продай, бабушка, бичка.
Та продай, сударушка, бичка»
«Якого, якого?»
«Та того бичка полового».
«Він у мене половий,
«Він у мене дорогий,
Не продам!»

«Та продай, бабушка, бичка,
Та продай, сударушка, бичка».
«Якого, якого?»
«Та того ж бичка сірого».
«Він у мене сірий, сірий,
Замітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий,
Не продам!»

«Та продай, бабушка, бичка,
Та продай, сударушка, бичка».
«Якого, якого?»
«Та того ж бичка рябого».
«Він у мене рябий, рябий,
Він у мене робив, робив,
Він у мене сірий, сірий,
Замітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий,
Не продам!»

«Та продай, бабушка, бичка,
Та продай, сударушка, бичка».
«Якого, якого?»
«Та того ж бичка мурого».
«Він у мене мурий, мурий,
Нагодує свині й кури,
Він у мене рябий, рябий,
Він у мене робив, робив,
Він у мене сірий, сірий,
Замітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий,
Не продам!»

*) Повторюється в залежності від кількості рядків

Та продай, бабушка, бичка,
Та продай, сударушка, бичка».
«Якого, якого?»
«Та того ж бичка куцого».
«Він у мене куций, куций,
На роботу самий луччий,
Він у мене мурий, мурий,
Нагодує свині й кури,
Він у мене рябий, рябий,
Він у мене робив, робив,
Він у мене сірий, сірий,
Замітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий,
Не продам!»
«Та продай, бабушка, бичка,
Та продай, сударушка, бичка».
«Якого, якого?»
«Та того ж бичка чорного».
«Він у мене чорний, чорний,
Борозенний, моторний,
Він у мене куций, куций,
На роботу самий луччий,
Він у мене мурий, мурий,
Нагодує свині й кури,
Він у мене рябий, рябий,
Він у мене робив, робив,
Він у мене сірий, сірий,
Замітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий,
Не продам!»

ТА БУЛО В БАТЬКА ТРИ ДОЧКИ

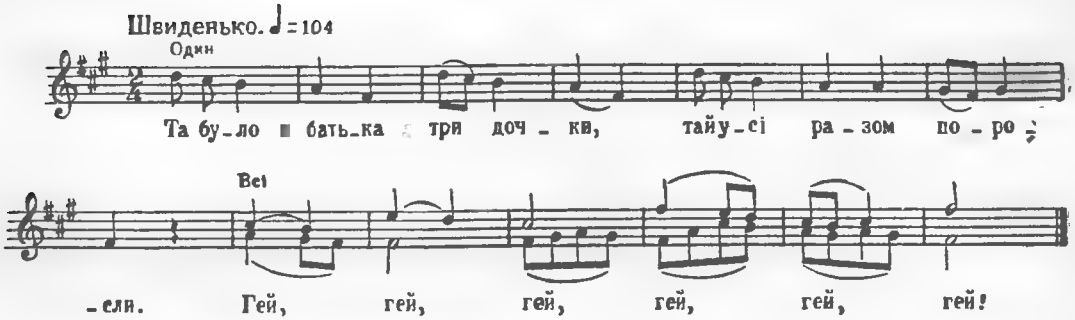

Та було в батька три дочки,
Та й усі разом поросли.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та й усі разом поросли,
Та усі заміж пішли.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та що перша дочка каже:
«Та віддай мене за хлібороба!»
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Що другая дочка каже:
«Та віддай мене за риболова!»
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та що третяя дочка каже:
«Та віддай мене за музиканта!»
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та що першая дочка йде,
Під полою пиріг несе.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та що другая дочка йде,
Під полою рибку несе.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та що третяя дочка йде,
Під полою скрипку несе.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та й посідали за столом,
Та й закусили пирогом.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та й поїли рибки,
Та й послухали скрипки.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

ЯК ІШОВ Я З ДЕБРЕЧИНА ДОДОМУ

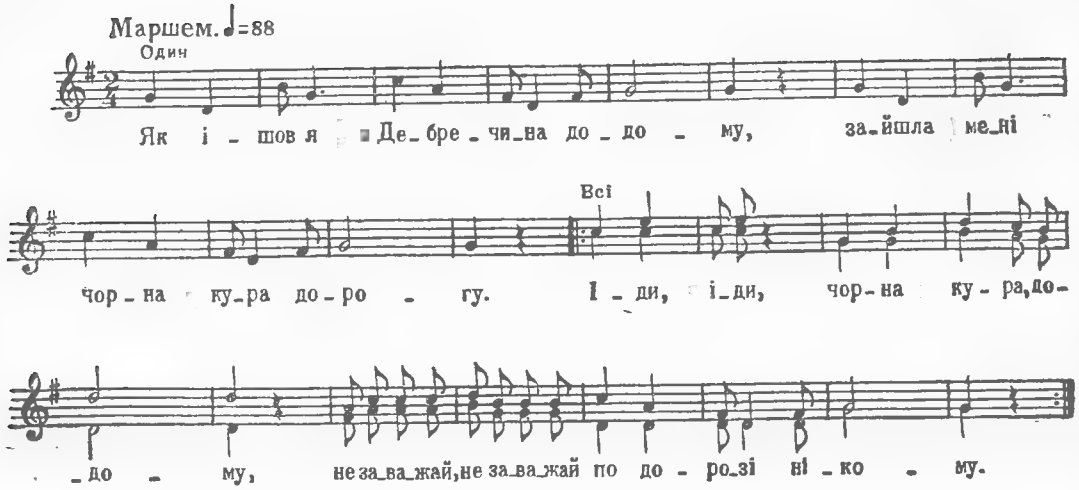

Як ішов я з Дебречина додому,
Зайшла мені чорна кура дорогу.
Іди, іди, чорна кура, додому,
Не заважай, не заважай по дорозі нікому. } *Двічі*

Як ішов я з Дебречина до Хусту,
Знайшов лем я вишиваную хустку.
Ой чи мила, чи не мила ю шила,
Лем би она, лем би она вишиваною била. } *Двічі*

ДІВКА ЯВДОШКА

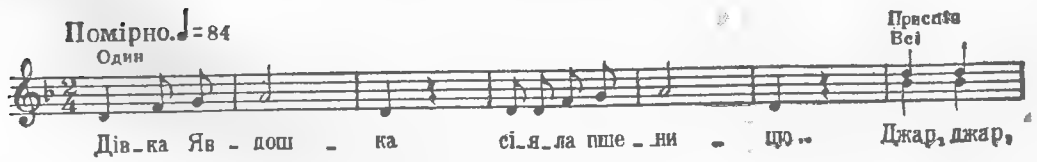

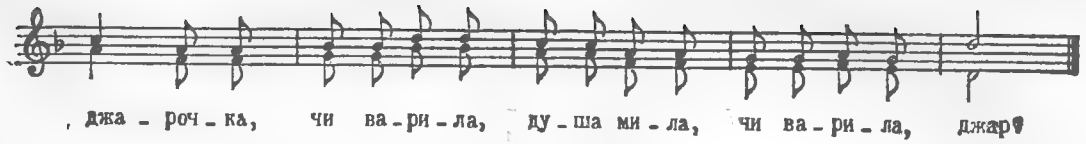

Дівка Явдошка
Сіяла пшеницю...

Приспів:

Джар, джар, джарочка,
Чи варила, душа мила,
Чи варила, джар?

Дівка Явдошка
Пшеницю полола...

Приспів.

Дівка Явдошка
Пшениченьку жала...

Приспів.

Дівка Явдошка
Пшеницю в'язала...

Приспів.

Дівка Явдошка
Пшеницю возила...

Приспів.

Дівка Явдошка
Пшеницю молотила...

Приспів.

Дівка Явдошка
Пшеницю молола...

Приспів.

ОЙ САД-ВИНОГРАД

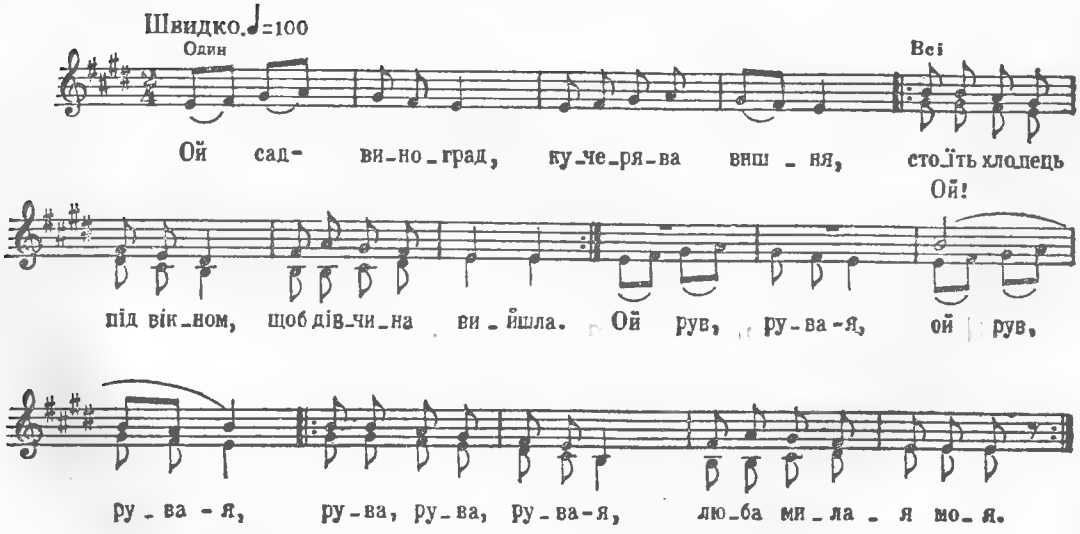

Ой сад-виноград, кучерява вишня,
Стоїть хлопець під вікном, щоб дівчина вийшла. (2)
Ой рув, рува-я, ой рув, рува-я,
Рува, рува, рува-я, люба милая моя. (2)

А дівчина не виходить, хатину вбирає,
Стоїть хлопець під вікном та ■ жалю вмліває. (2)
Ой рув, рува-я, ой рув, рува-я,
Рува, рува, рува-я, люба милая моя. (2)

«Ой не стій під вікном, не тупай ногою,
Бо не вийду та не стану говорить з тобою. (2)
Ой рув, рува-я, ой рув, рува-я,
Рува, рува, рува-я, люба милая моя. (2)

Ой не стій під вікном, не махай рукавом,
Бо не вийду говорити із таким чудаком. (2)
Ой рув, рува-я, ой рув, рува-я,
Рува, рува, рува-я, люба милая моя. (2)

Не ходи по саду, не топчи травиці,
Як не люблять тебе дівки, то йди до вдовиці». (2)
Ой рув, рува-я, ой рув, рува-я,
Рува, рува, рува-я, люба милая моя. (2)

ОЙ НА ГОРІ КАЛИНА

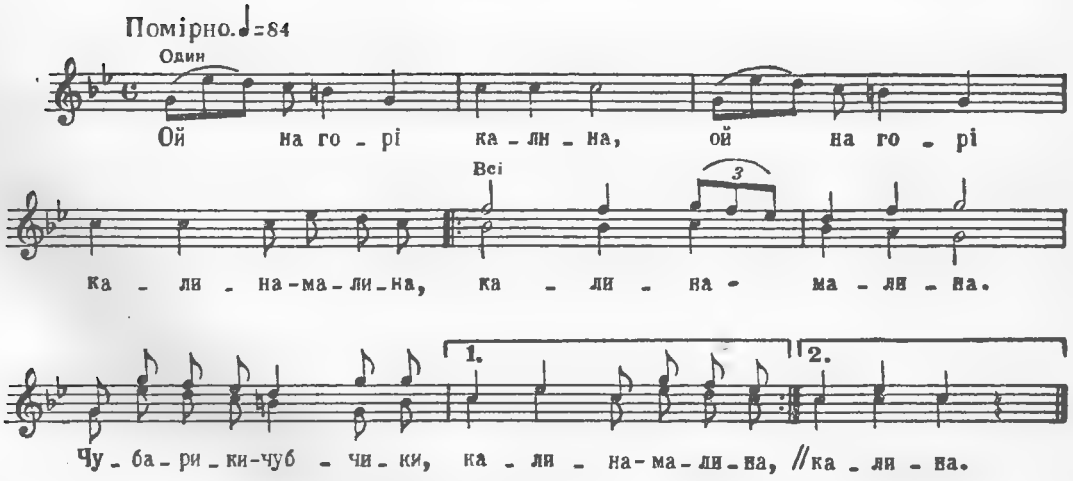

Ой на горі калина,
Ой на горі калина-малина,
Калина-малина.
Чубарики-чубчики, калина-малина,
Калина-малина,
Чубарики-чубчики, калина.

Там дівчина ходила,
Там дівчина ходила, ходила,
Ходила, ходила.
Чубарики-чубчики, ходила, ходила,
Ходила, ходила,
Чубарики-чубчики, ходила.

Цвіт-калину ламала,
Цвіт-калину ламала, ламала,
Ламала, ламала.
Чубарики-чубчики, ламала, ламала.
Ламала, ламала,
Чубарики-чубчики, ламала.

У пучечки в'язала,
У пучечки в'язала, в'язала,
В'язала, в'язала.
Чубарики-чубчики, в'язала, в'язала,
В'язала, в'язала,
Чубарики-чубчики, в'язала.

На доріжку бросала,
На доріжку бросала, бросала,
Бросала, бросала.
Чубарики-чубчики, бросала, бросала,
Бросала, бросала,
Чубарики-чубчики, бросала.

Да й на хлопців моргала,
Да й на хлопців моргала, моргала,
Моргала, моргала.
Чубарики-чубчики, моргала, моргала,
Моргала, моргала,
Чубарики-чубчики, моргала.

Я В СЕРЕДУ РОДИЛАСЯ

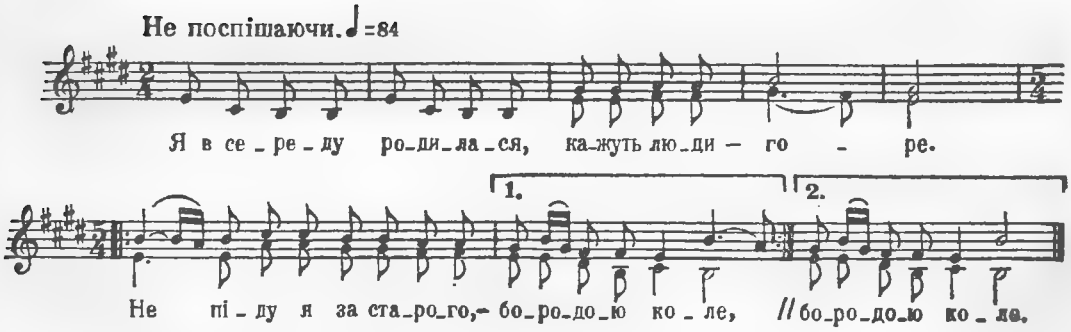

Я в середу родилася,
Кажуть люди — горе.
Не піду я за старого,— } *Двічі*
Бородою коле.

А піду я за такого,
Що не має й вуса,—
Він на мене кивне, моргне, } *Двічі*
А я засміюся.

Мела хату, мела сіни
Та й засміялася,
Вийшла мати воду брати } *Двічі*
Та й догадалася.

«Чого ж, доню, чого ж, доню,
Чого ти смієшся?
Полюбила козаченька } *Двічі*
Та й не признаєшся».

«Ой ти, горо кам'яная,
Чом не лупаєшся,
Ой дівчино молодая,
Чом не признаєшся?» } *Двічі*

«Хіба б же я з піску була,
Щоб розсипалася,
Хіба б же я дурна була,
Щоб я призналася». } *Двічі*

ПУСТИ Ж МЕНЕ

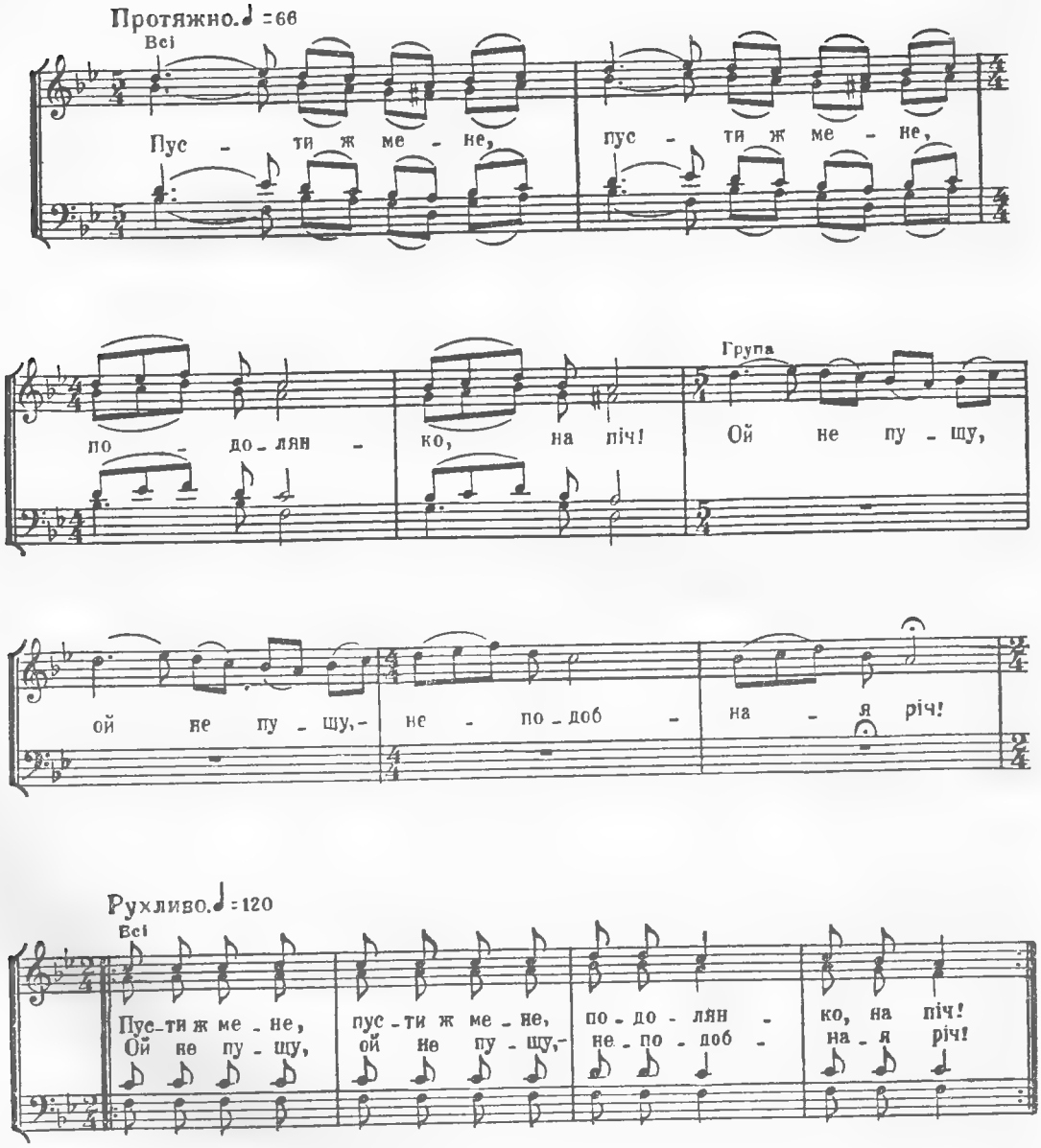

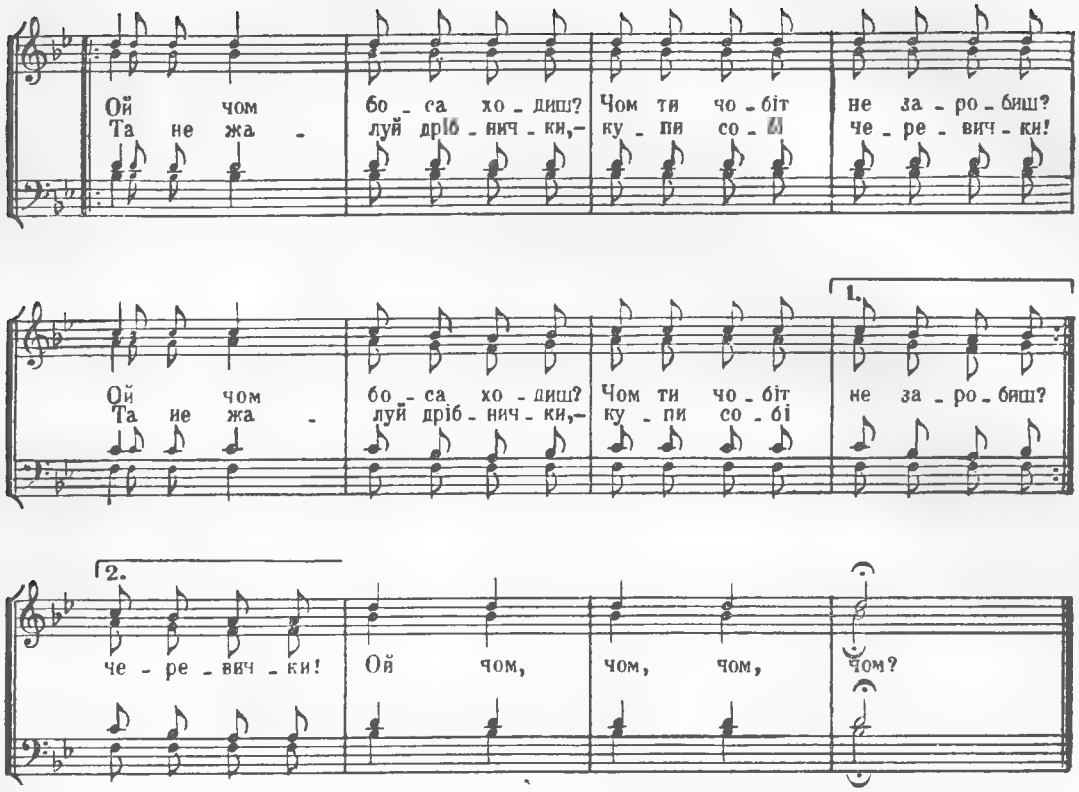

Пусти ж мене, пусти ж мене,
Подолянко, на піч!
Ой не пущу, ой не пущу.—
Неподобная річ!
} *Двічі*

Ой чом боса ходиш?
Чом ти чобіт не заробиш?
} *Двічі*
Та не жалуй дрібнички,—
Купи собі черевички!
} *Двічі*
Ой чом, чом, чом, чом?

БІДУ СОБІ КУПИЛА

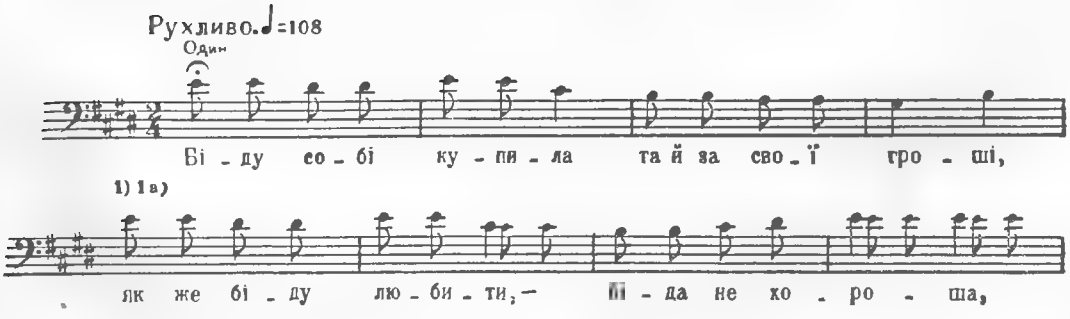

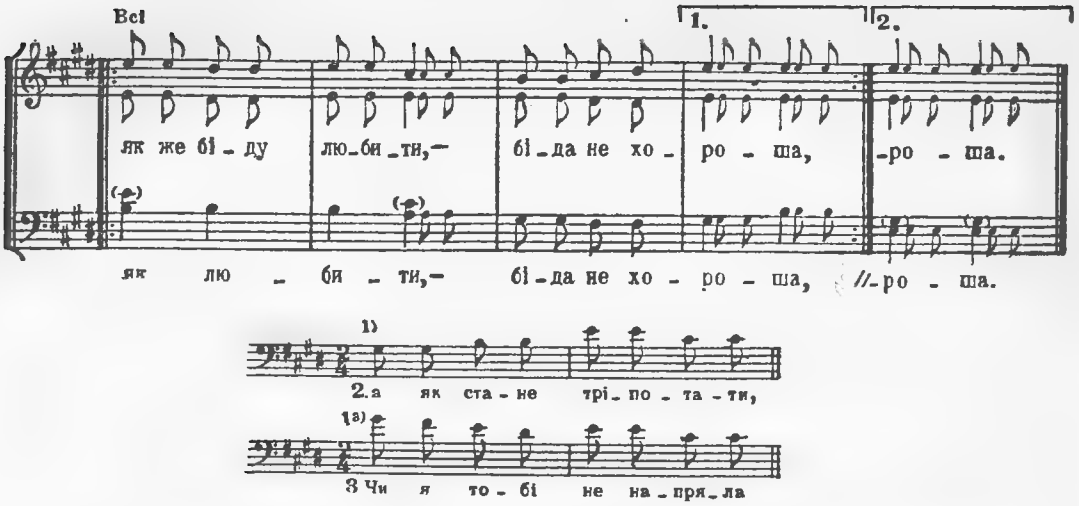

Біду собі купила
Та й за свої гроші,
Як же біду любити,—
Біда не хороший. } *Тричі*

І кривий, і сліпий
Та ще і горбатий,
А як стане тріпотати,
Треба з хати утікати. } *Тричі*

За що мене, мужу, б'єш,
За якії вчинки,
Чи я тобі не напряла
За рік два починки? } *Тричі*

Не сама я пряла,
Пряли й помічниці,
Хто за муку, хто за сало,
Хто за паляниці. } *Тричі*

Чи я в тебе не жона,
Чи не господиня,—
Сім день хати не мела,
Сміття не носила. } *Тричі*

Ой я буду мести,
Та не буду нести,
Купи мені возик, —
Буду сміття везти. } *Тричі*

Купи мені возик
Ще й сиву кобилу,
Та вивезем сміттячко
На кумову ниву. } *Тричі*

А кумова нива
Сім год не родила,
Як вивезли сміттячко,
Пшениця вродила. } *Тричі*

ЖИТО, МАТИ, ЖИТО, МАТИ

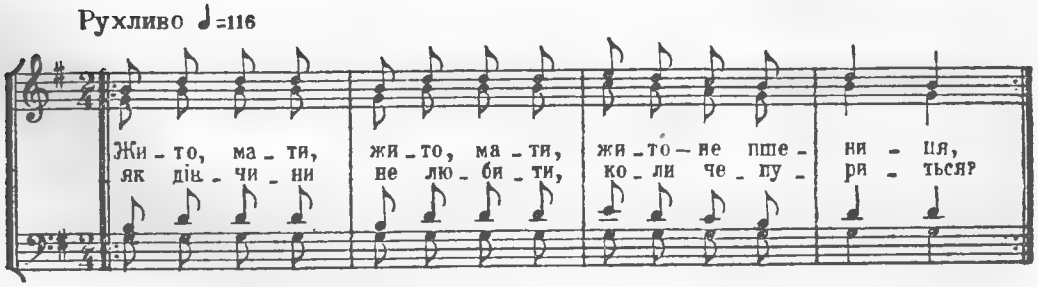

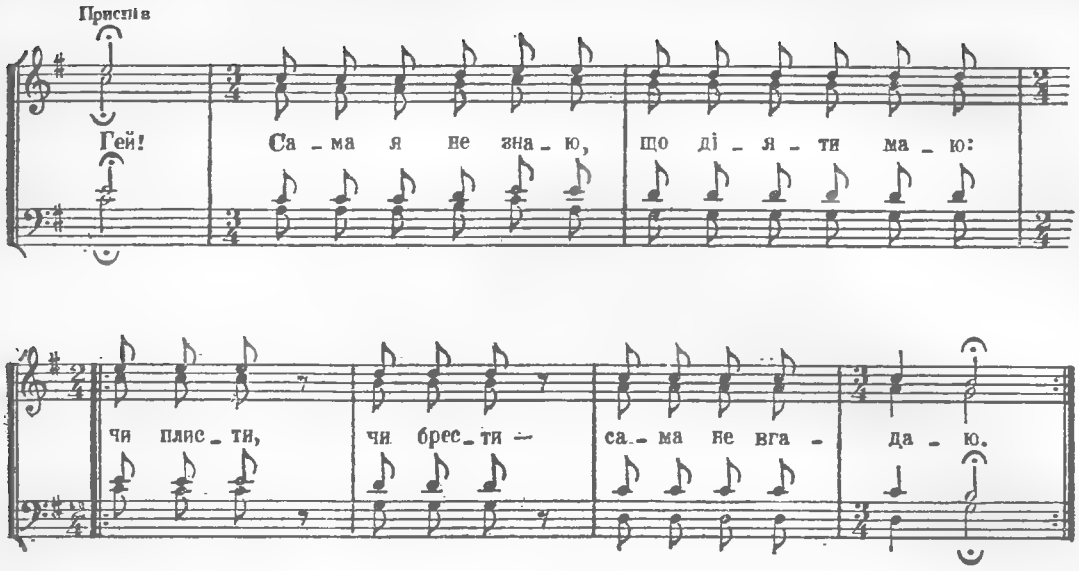

Жито, мати, жито, мати,
Жито — не пшениця,
Як дівчини не любити,
Коли чепуриться?

Приспів:

Гей! Сама я не знаю,
Що діяти маю:
Чи плести, чи брести — } *Двічі*
Сама не вгадаю.

Жито, мати, жито, мати,
Жито — не полова,
Як дівчини не любити,
Коли чорноброва?

Приспів.

На тім боці, на толоці,
На кам'янім мурі,
Питається козак дівки:
«Чи ти йдеш за мене?»

Приспів.

Чи ж це тая криниченька,
Що голубка пила?
Чи ж це тая дівчинонька,
Що вірно любила?

Приспів.

Чи ж це тая криниченька,
Що голуб купався?
Чи ж це тая дівчинонька,
Що я женихався?

Приспів.

VIII. ПІСНІ ЛІТЕРАТУРНОГО ПОХОДЖЕННЯ

РЕВЕ ТА СТОГНЕ ДНІПР ШИРОКИЙ

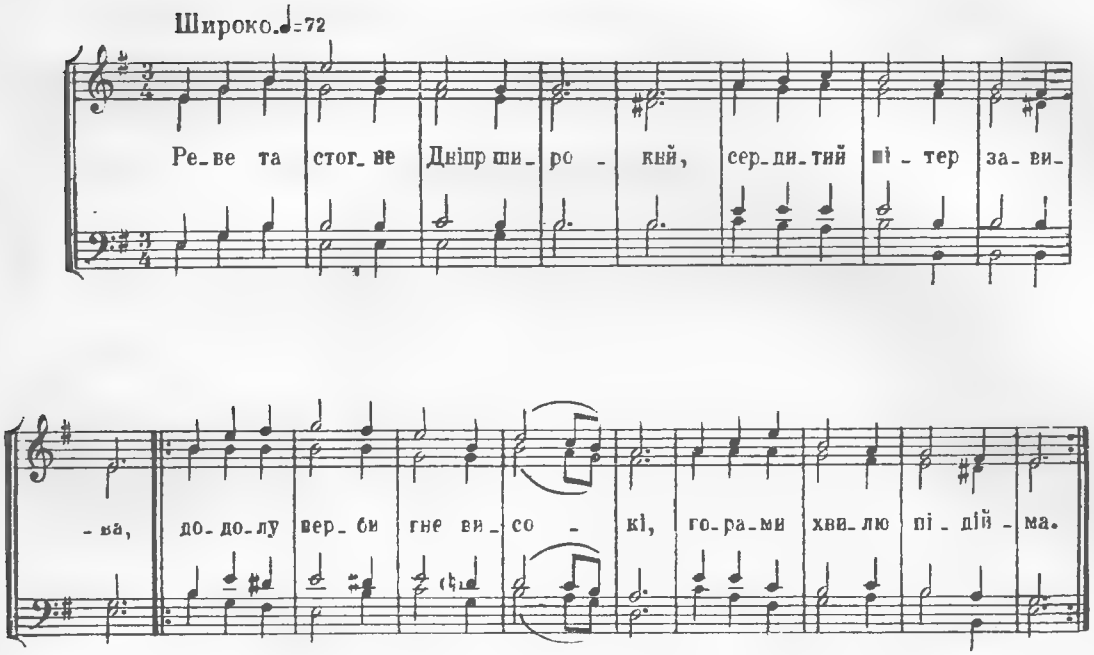

Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високі,
Горами хвилю підійма. } *Двічі*

І блідий місяць на ту пору
З-за хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі,
То виринав, то потопав. } *Двічі*

Ще треті півні не співали,
Ніхто ніде не гомонів,
Січі в гаю перекликались,
Та ясен раз у раз скрипів. } *Двічі*

ЯК УМРУ, ТО ПОХОВАЙТЕ

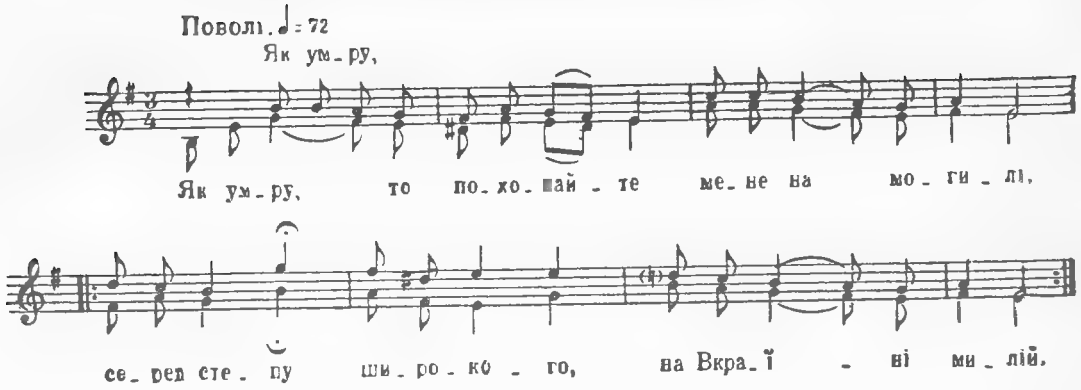

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого, *Двічі*
На Вкраїні милій.

Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути, *Двічі*
Як реве ревучий.

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю *Двічі*
Волю окропіте.

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути *Двічі*
Незлим тихим словом.

САДОК ВИШНЕВИЙ КОЛО ХАТИ

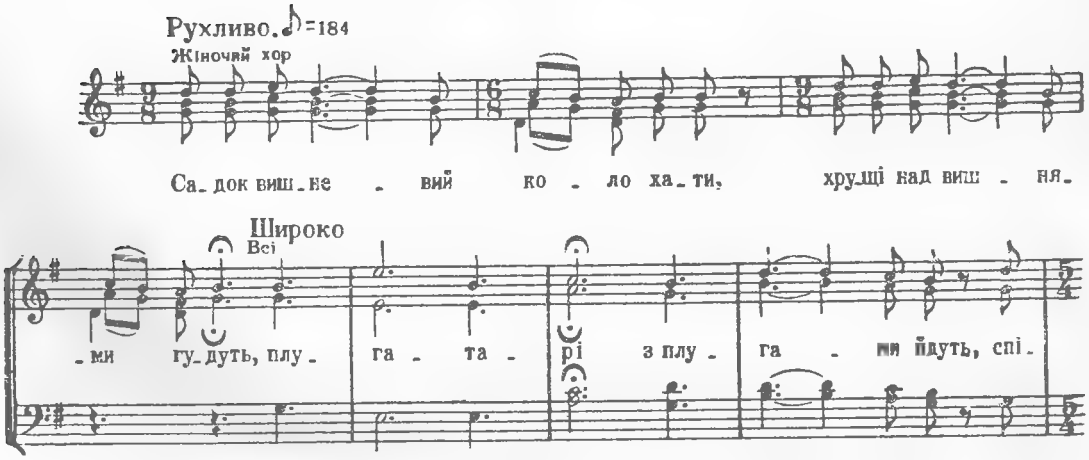

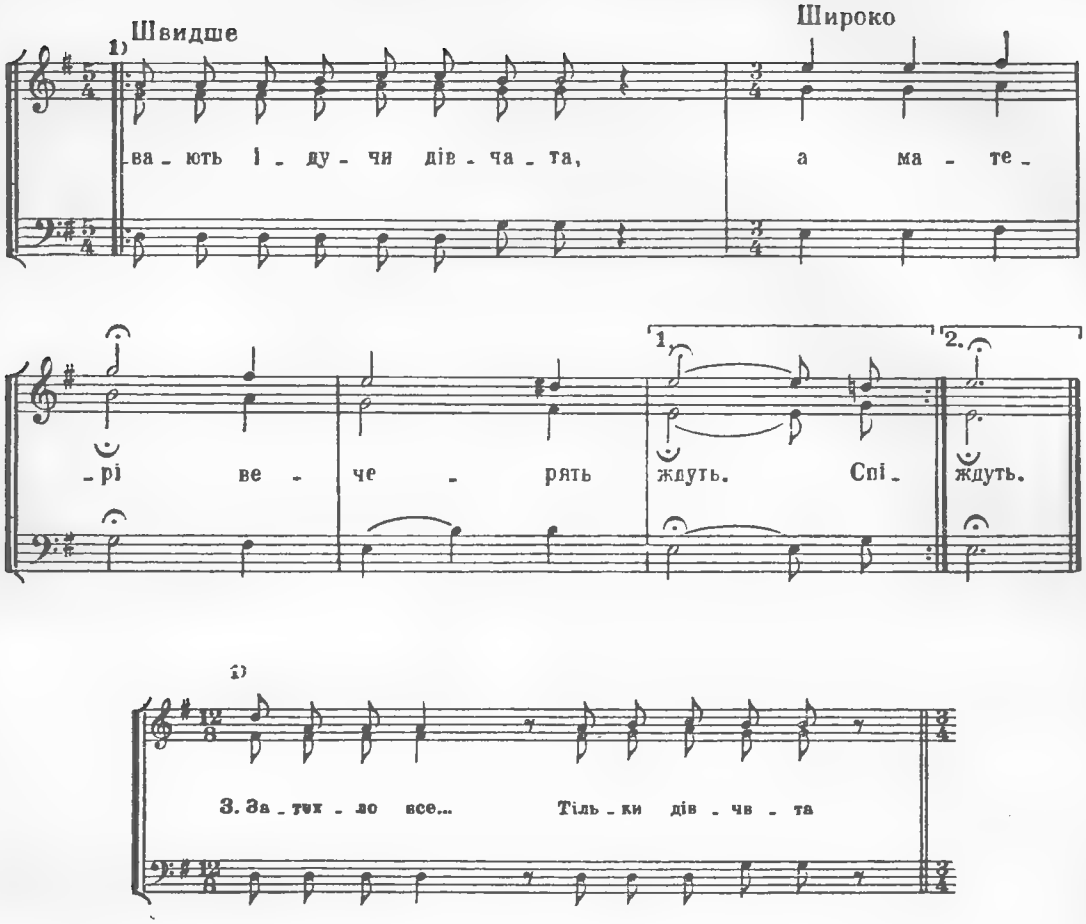

Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть,
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають, ідучи, дівчата,
А матері вечерять ждуть. } *Двічі*

Сім'я вечеря коло хати,
Вечірня зіронька встає.
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так соловейко не дає. } *Двічі*

Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх,
Сама заснула коло їх.
Затихло все... Тільки дівчата
Та соловейко не затих. } *Двічі*

ВІТЕР З ГАЄМ РОЗМОВЛЯЄ

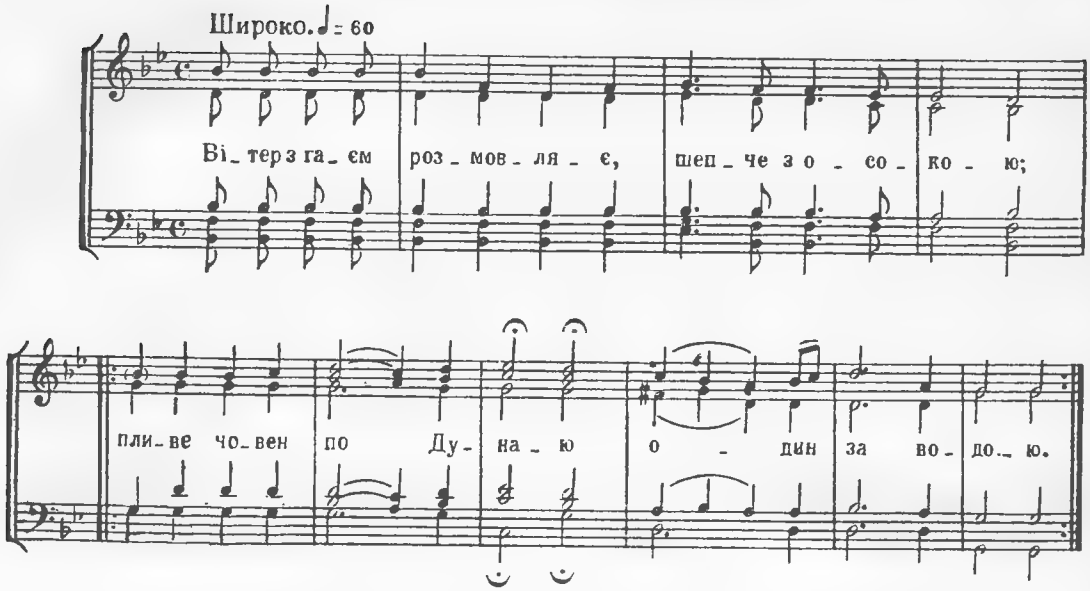

Вітер з гаєм розмовляє,
Шепче з осокою;
Пливе човен по Дунаю
Один за водою. } *Двічі*

Пливе човен, води повен,
Ніхто не спиняє,
Може, спинить рибалонька,
Так його немає. } *Двічі*

ВІТРЕ БУЙНИЙ

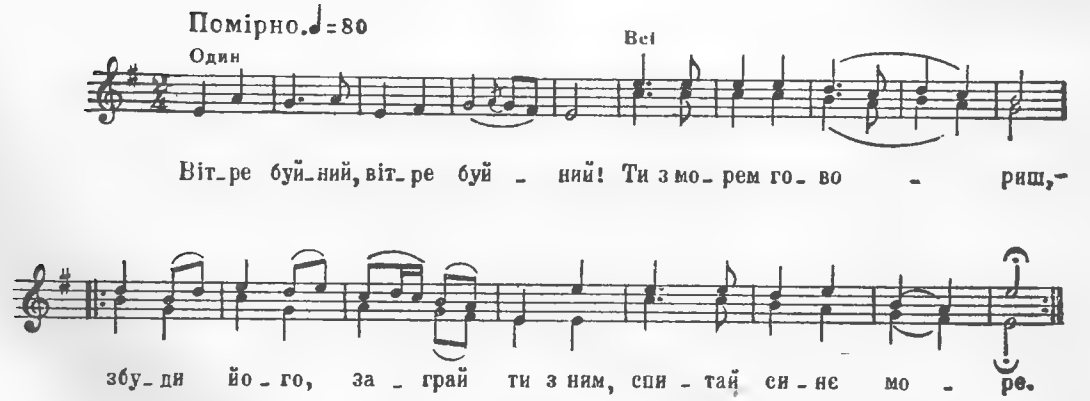

Вітре буйний, вітре буйний!
Ти з морем говориш,—
Збуди його, заграй ти з ним,
Спитай синє море. } *Двічі*

Воно знає, де мій милий,
Бо його носило;
Воно скаже, синє море,
Де його поділо. } *Двічі*

Може, милого втопило —
Розбий синє море;
Піду шукать миленького,
Втоплю своє горе,
Двічі

Втоплю свою недоленьку,
Русалкою стану,
Пошукаю в чорних хвилях,
На дно моря кану.
Двічі

Найду його — пригорнуся,
На серці зомлію.
Тоді, хвиле, неси з милим,
Куди вітер віє!
Двічі

ТЯЖКО, ВАЖКО В СВІТІ ЖИТИ

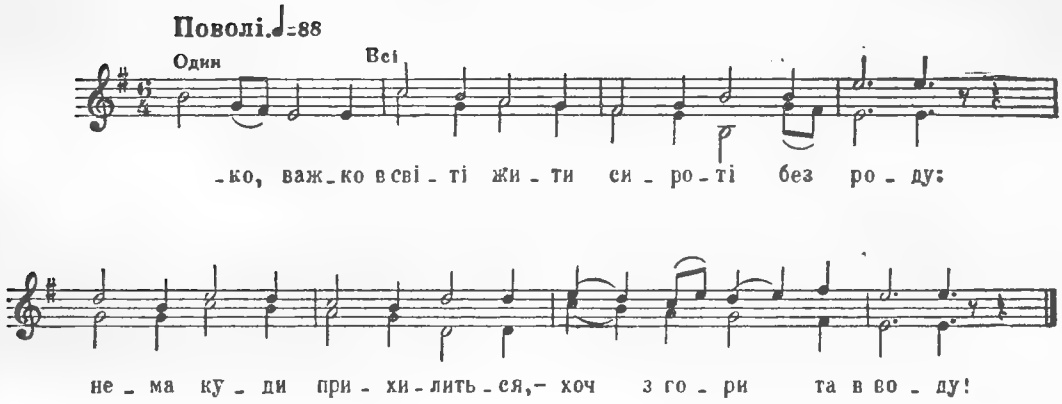

Тяжко, важко в світі жити
Сироті без роду:
Нема куди прихилиться,—
Хоч з гори та в воду!

Утопився б молоденький,
Щоб не нудить світом;
Утопився б,— тяжко жити,
А нема де дітись.

В того доля ходить полем,
Колоски збирає;
А моя десь, ледащиця,
За морем блукає.

Добре тому багатому:
Його люди знають;
А зо мною зустрінуться —
Мов недобачають.

Багатого губатого
Дівчина шанує;
Надо мною, сиротою,
Сміється, кепкує.

ОЙ ТРИ ШЛЯХИ ШИРОКІЇ

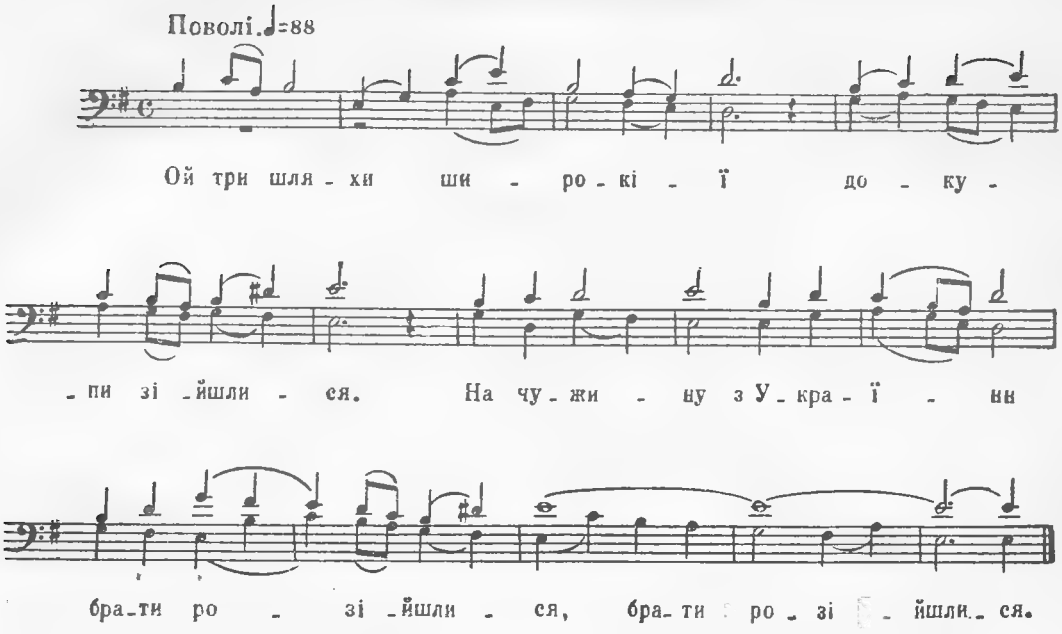

Ой три шляхи широкії
Докупи зійшлися.
На чужину з України
Брати розійшлися. (2)

Покинули стару матір.
Той жінку покинув,
А той — сестру, а найменший —
Молоду дівчину. (2)

Посадила стара мати
Три ясени в полі,
А невістка посадила
Високу тополю. (2)

Три явори посадила
Сестра при долині...
А дівчина заручена —
Червону калину. (2)

Не прийнялись три ясени,
Тополя всихала,
Повсихали три явори,
Калина зов'яла. (2)

Не вертаються три брати.
Плаче стара мати,
Плаче жінка з діточками
В нетопленій хаті. (2)

Сестра плаче, йде шукати
Братів на чужину...
А дівчину заручену
Кладуть в домовину. (2)

Не вертаються три брати,
По світу блукають.
А три шляхи широкії
Терном заростають. (2)

ПО ДІБРОВІ ВІТЕР ВИЄ

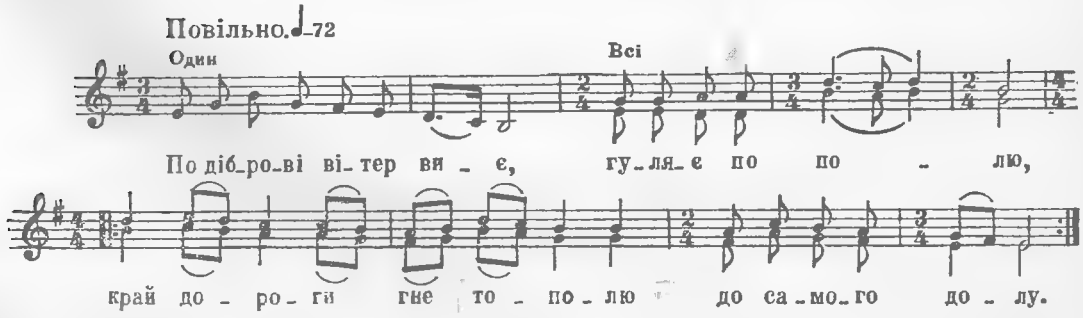

По діброві вітер виє,
Гуляє по полю,
Край дороги гне тополю
До самого долу. } *Двічі*

Стан високий, лист широкий
Марне зеленіє;
Кругом поле, як те море
Широке, синіє. } *Двічі*

Чумак іде, подивиться
Та й голову схилить,
Чабан вранці з сопілкою
Сяде на могилі, } *Двічі*

Подивиться — серце ниє:
Кругом ні билини!
Одна, одна, як сирота,
На чужині гине! } *Двічі*

ОЙ ОДНА Я, ОДНА

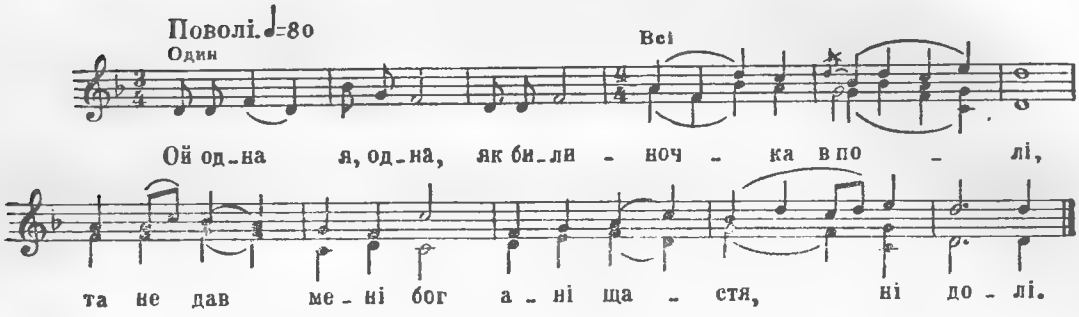

Ой одна я, одна,
Як билиночка в полі.
Та не дав мені бог
Ані щастя, ні долі.

Тільки дав мені бог
Красу — карії очі,
Та й ті виплакала
В самотині дівочій.

Ані братика я,
Ні сестрички не знала,
Між чужими зросла,
І зросла — не кохалась!

Де ж дружина моя,
Де ви, добрії люди?
Їх нема... Я сама,
А дружини й не буде!

ТЕЧЕ ВОДА З-ПІД ЯВОРА

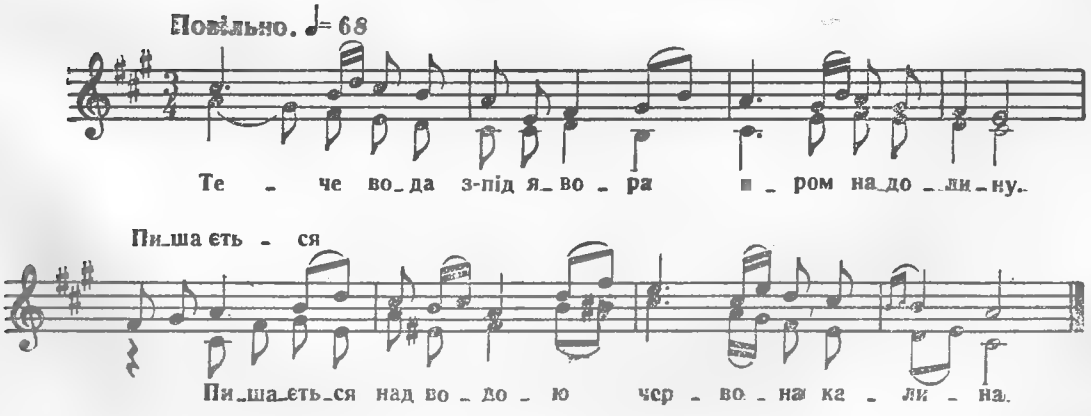

Тече вода з-під явора
Яром на долину.
Пишається над водою
Червона калина.

Пишається калинонька,
Явор молодіє,
А кругом їх верболози
Й лози зеленіють.

Тече вода із-за гаю
Та попід горою.
Хлюпощуться качаточка
Поміж осокою.

А качечка випливає
З качуром за ними,
Ловить ряску, розмовляє
З дітками своїми.

ЛЕТИТЬ ГАЛКА ЧЕРЕЗ БАЛКУ

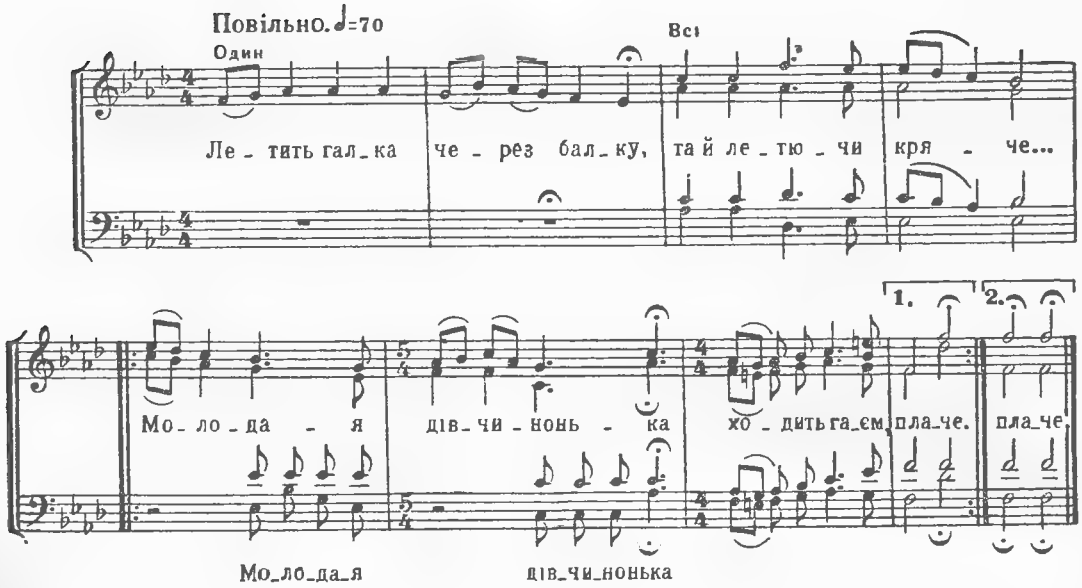

Летить галка через балку,
Та й летючи кряче...
Молодая дівчинонька
Ходить гаєм, плаче. } *Двічі*

Її мати не пускає
Вранці до криниці,
Ні льону брать, ні жита жать,
Ні на вечорниці. } *Двічі*

А в неділю раз пізненько,
Як ненька заснула,
Вийшла слухать в саду соловейка,
Мов зроду й не чула. } *Двічі*

ГЕЙ, НЕ П'ЮТЬСЯ ПИВА, МЕДИ

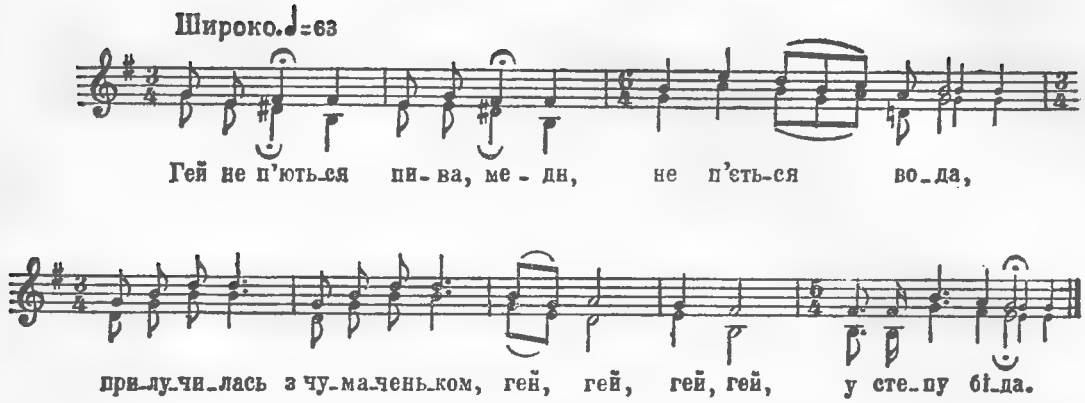

Гей, не п'ються пива, меди,
Не п'ється вода,
Прилучилась з чумаченьком, гей, гей, гей, гей,
У степу біда.

Заболіла голівонька,
Заболів живіт,
Упав чумак біля воза, гей, гей, гей, гей,
Упав та й лежить.

Воли його біля воза
Понурі стоять,
А із степу гайворони, гей, гей, гей, гей,
До нього летять.

Гей, не клюйте, гайворони,
Чумацького трупу,
Наклювавшись, подохнете, гей, гей, гей, гей,
Біля мене вкупі.

Ой летіть ви, гайворони,
До батенька в гості,
Да скажіте ви батеньку, гей, гей, гей, гей,
Щоб службу служили.

Щоб за мою грішну душу
Псалтир прочитали,
А дівчині зарученій, гей, гей, гей, гей,
Скажіть, щоб не ждала.

ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, МОЯ ДИТИНО

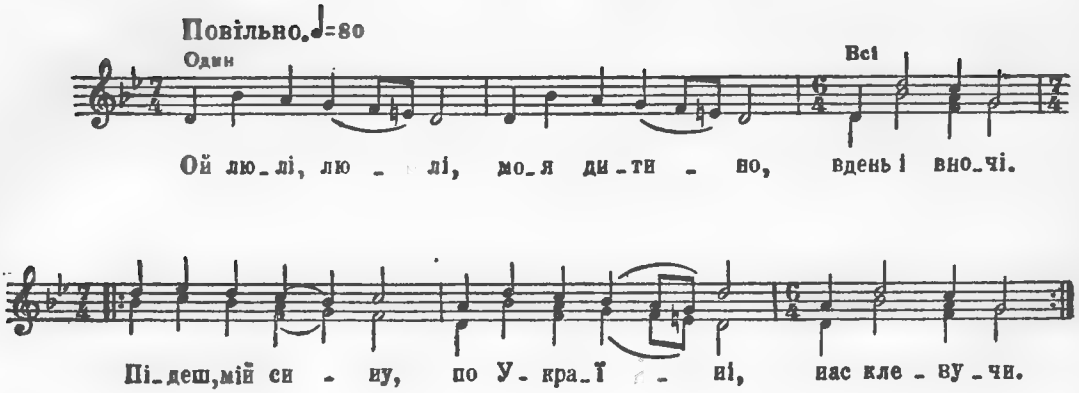

Ой люлі, люлі, моя дитино,
Вдень і вночі.
Підеш, мій сину, по Україні, } *Двічі*
Нас кленучи.

Сину мій, сину, не клени тата,
Не пом'яни.
Мене, прокляту, я твоя мати, } *Двічі*
Мене клени.

Мене не стане, не йди між люди,
Іди ти в гай.
Гай не спитає й бачить не буде, } *Двічі*
Там і гуляй.

Найдеш у гаї тую калину,
Та й пригорнись,
Бо я любила, моя дитино, } *Двічі*
Її колись.

Як підеш з села, у тії хати,
То не журись,
А як побачиш з дітками матір, } *Двічі*
То не дивись.

НА ВИСОКІЙ ДУЖЕ КРУЧІ

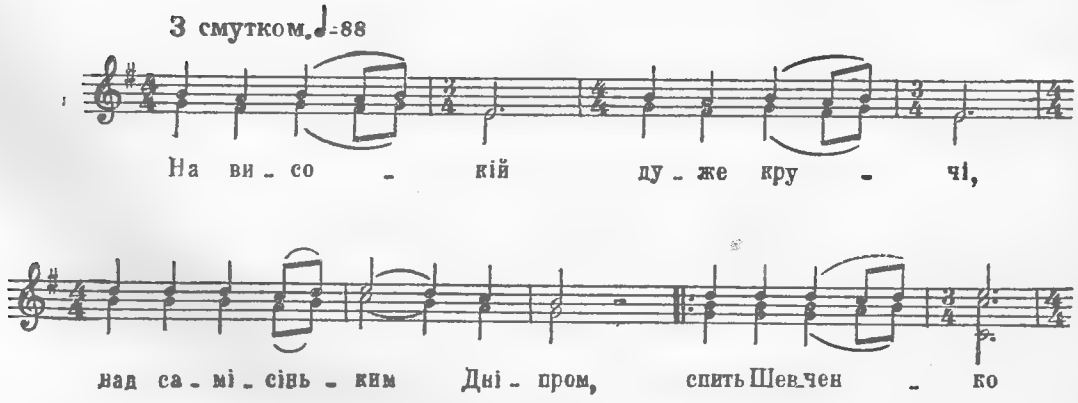

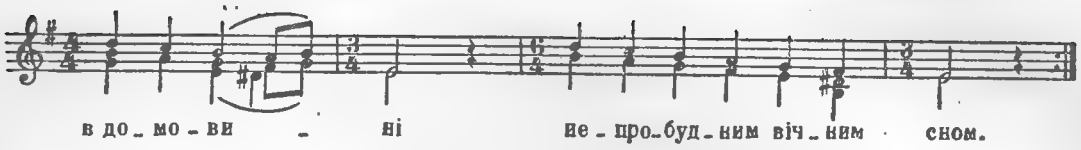

На високій дуже кручі,
Над самісіньким Дніпром,
Спить Шевченко в домовині
Непробудним вічним сном. } *Двічі*

Любий сину України,
Наш Тарасе дорогий,
Тебе в світі вже немає,
Та в серцях же ти живий. } *Двічі*

Твоя кобза ще не вмерла,
На ній струни всі дзвенять,
І про твою вічну славу
Всі народи гомонять. } *Двічі*

Своє слово ми здержали
І зробили, як бажав:
Над Дніпром цим поховали,
Щоб ти вічно там лежав. } *Двічі*

На високій дуже кручі,
Скільки видно над Дніпром,
Спить Шевченко в домовині
Непробудним вічним сном. } *Двічі*

СКАЖИ МЕНІ ПРАВДУ

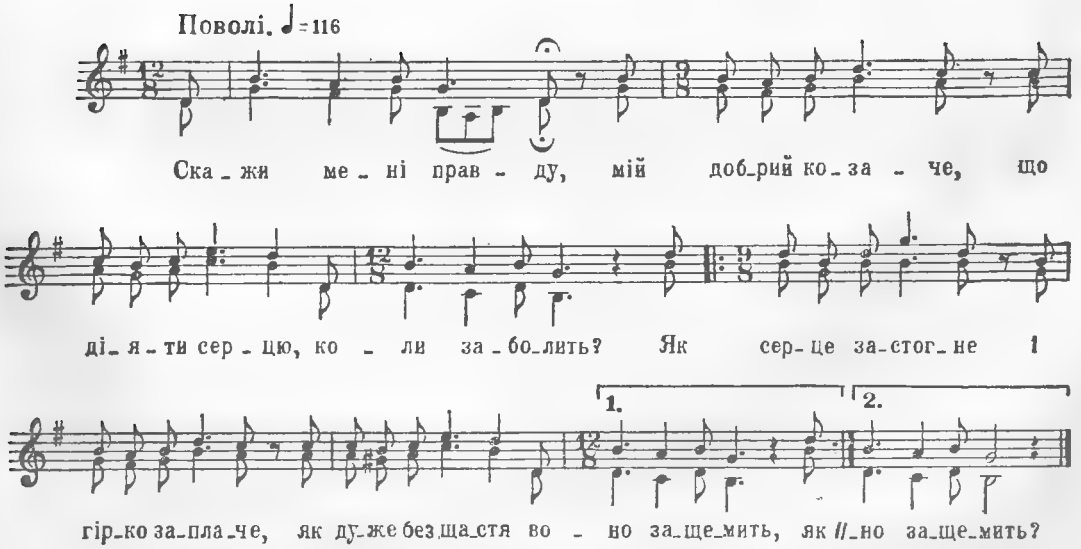

Скажи мені правду, мій добрий козаче,
Що діяти серцю, коли заболить?
Як серце застогне і гірко заплаче,
Як дуже без щастя воно защемить? } *Двічі*

Як горе, мов терен, всю душу поколе,
Коли одцуралось тебе уже все,
І ти, як сухеє перекотиполе,
Не знаєш, куди тебе вітер несе? } *Двічі*

«Е, ні! — кажеш мовчки,— скосивши билину,
Хоч рано і вечір водою полий,—
Не зазеленіє: кохай сиротину,
А матері й батька не бачити їй!» } *Двічі*

Отак і у світі: хто рано почує,
Як серце застогне, як серце зітхне,
Той рано й заплаче, і доля шуткує:
Поманить, поманить та й геть полине. } *Двічі*

А ж можна утерпіть, як яснеє сонце
Блисне і засяє для миру всього,
І гляне до тебе в убоге віконце?
Осліпнеш, а дивишся все на нього! } *Двічі*

ХУСТОЧКО Ж МОЯ, ШОВКОВАЯ

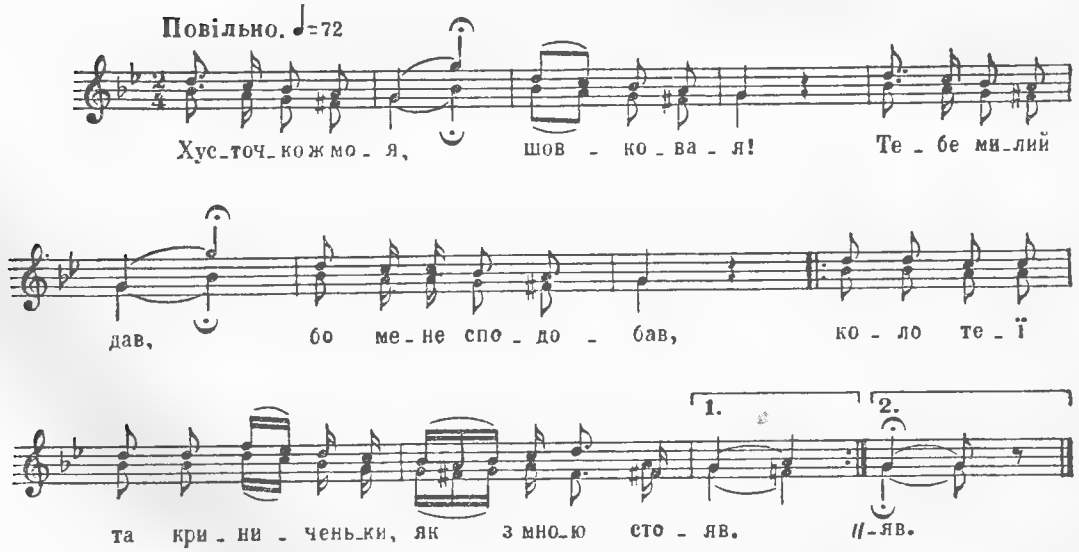

Хусточко ж моя, шовковая!
Тебе милий дав, бо мене сподобав,
Коло теї та криниченьки, } *Двічі*
Як з мною стояв.

Я ж по хустоньці вишиваю,
Шовком, золотом мережаю,
Дрібненькими та слізоньками } *Двічі*
Та й обливаюсь.

Ой я хустоньку вишиваю,
З нею думкою розмовляю
Все про того та козаченька,
Що я кохаю. *Двічі*

Хусточко ж моя, вишиваная!
Чи на те ж тебе я вишивала,
Щоб нелюбу та й неминулому
Тепер віддала? *Двічі*

Хусточко ж моя, гаптованая!
Чи на те ж бо я гаптувала,
Щоб старому супротивному
Тебе чіпляла? *Двічі*

Хусточко ж моя, безщасная!
Обітри мої ти слізоньки,
Що з очей моїх течуть карих,
Як тії річки. *Двічі*

Хусточко ж моя, безталанная!
Ти закрий мої карі оченьки,
Як я ляжу в домовину
Від любовоньки. *Двічі*

ЗА СИБІРОМ СОНЦЕ СХОДИТЬ

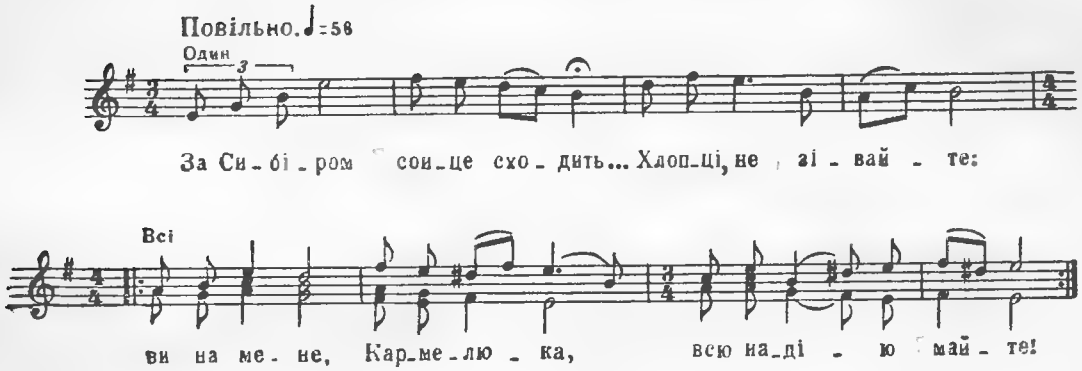

За Сибіром сонце сходить...
Хлопці, не зівайте:
Ви на мене, Кармелюка,
Всю надію майте! *Двічі*

Повернувся я з Сибіру,
Та не маю долі,
Хоч, здається, не в кайданах.
А все ж не на волі. *Двічі*

Маю жінку, маю діти,
Та я їх не бачу!
Як згадаю про їх долю —
Сам гірко заплачу! *Двічі*

Куди піду, подивлюся —
Скрізь багач панує.
У розкошах превеликих
І днює й ночує. *Двічі*

Убогому, нещасному —
Тяжкая робота.
А ще гіршая неправда —
Вічная скорбота! *Двічі*

Асесори, ісправники
За мною ганяють,—
Більше ж вони людей вбили,
Як я гріхів маю! *Двічі*

Зовуть мене розбійником,
Що людей вбиваю,—
Я багатих убиваю,
Бідних награждаю. *Двічі*

З багатого хоч я візьму,
Убогому даю;
А так гроші розділивши,
Гріха я не маю. *Двічі*

КОЛО РІЧКИ, КОЛО БРОДУ

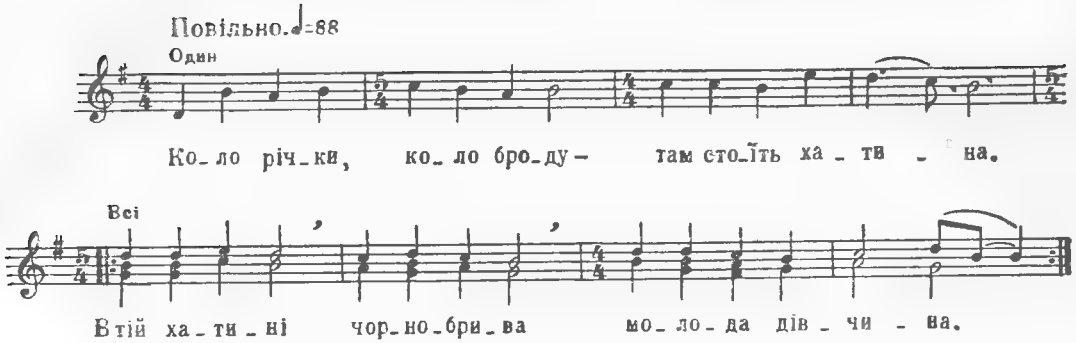

Коло річки, коло броду —
Там стоїть хатина.
В тій хатині чорнобрива
Молода дівчина. } *Двічі*

Ходить вона по садочку
У ясную нічку,
А тим часом козаченько
Перебреде річку. } *Двічі*

Перебреде він річеньку,
Човенце прив'яже,
Уклониться дівчиноньці,
«Добрий вечір,— скаже.— } *Двічі*

Добрий вечір, дівчинонько,
Дівча моє гоже,
Поберемось увосени,
Бог нам допоможе». } *Двічі*

І так вони походжають,
Ніч скоро минає,
Гаснуть зорі, сонце сходить,
І день наступає. } *Двічі*

А молодий козаченько
Сідає в човенце,
Стиснув руку, махнув веслом:
«Прощай, моє серце!» } *Двічі*

ЩО В САДОЧКУ БІЛЯ РІЧКИ

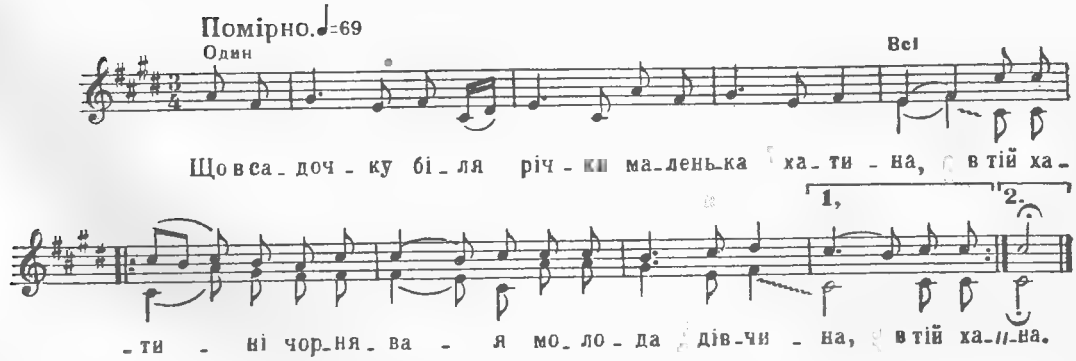

Що в садочку біля річки
Маленька хатина,
В тій хатині чорнявая
Молода дівчина. } *Двічі*

Щовечора, мов зіронька
До місяця сходить,
Виглядати козаченька
В садочок виходить. } *Двічі*

Так виходить вона з хати
У ясную нічку,
А тим часом козаченько
Перепливе річку. } *Двічі*

Він припливе до бережка,
Човника прив'яже,
Уклониться до дівчини,
«Добрий вечір»,— каже. } *Двічі*

Вони ходять по садочку,
За руки беруться,
Розмовляють та радяться,
Коли поберуться. } *Двічі*

То він каже: «Восени»,
Вона каже: «Навесні,
От тоді ми поберемось,
Як цвітуть черешні». } *Двічі*

Так у тихій же розмові
Блідне місяць, гаснуть зорі,
І сонечко сходить,
І сонечко сходить. } *Двічі*

Сідай, козак, у свій човник
Та й бери весельце.
Стиснув руку, махнув веслом:
«Будь здорова, серце». } *Двічі*

ТАМ, ДЕ ЯТРАНЬ КРУТО В'ЄТЬСЯ

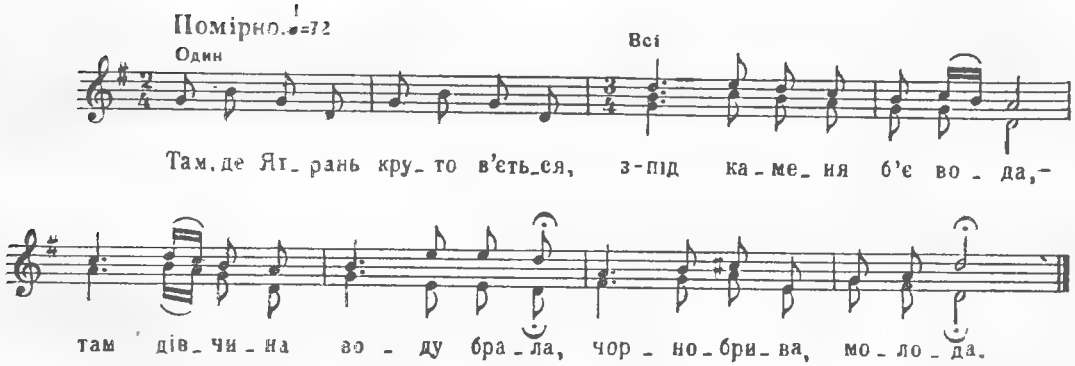

Там, де Ятрань круто в'ється,
З-під каменя б'є вода,—
Там дівчина воду брала,
Чорнобрива, молода.

Ти, дівчино, ти щаслива,
В тебе батько, мати є,
Рід великий, хата біла,
Все, що в хаті,— то твоє.

А я бідний, безталанний,
Степ широкий — то ж мій сват,
Шабля, люлька — вся родина,
Сивий коник — то ж мій брат.

Ой як тяжко жити стало,
Бо ті прокляті пани
Із нас шкури поздирали
Та пошили жупани.

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

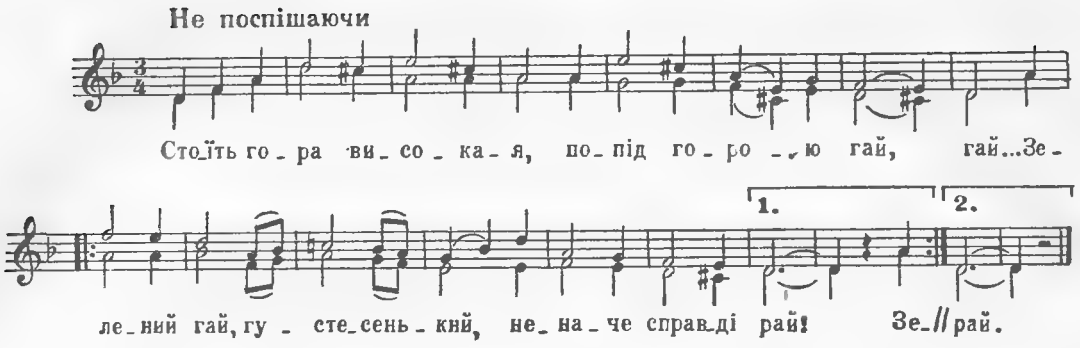

Стоїть гора високая,
Попід горою гай, гай...
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай! } *Двічі*

Під гаєм в'ється річенька,
Як скло, вода блищить, блищить.
Долиною зеленою
Кудись вона біжить. } *Двічі*

Край берега, у затишку,
Де в'яжуться човни, човни,
Там три верби схилилися,
Мов журяться вони, } *Двічі*

Що пройде любе літечко,
Настануть холода,
Осиплеться з них листячко,
Та й понесе вода. } *Двічі*

Журюся й я над річкою...
Біжить вона, шумить, шумить,
А в мене в грудях серденько
І мліє, і болить. } *Двічі*

До тебе, люба річенько,
Ще вернеться весна, весна,
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона! } *Двічі*

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

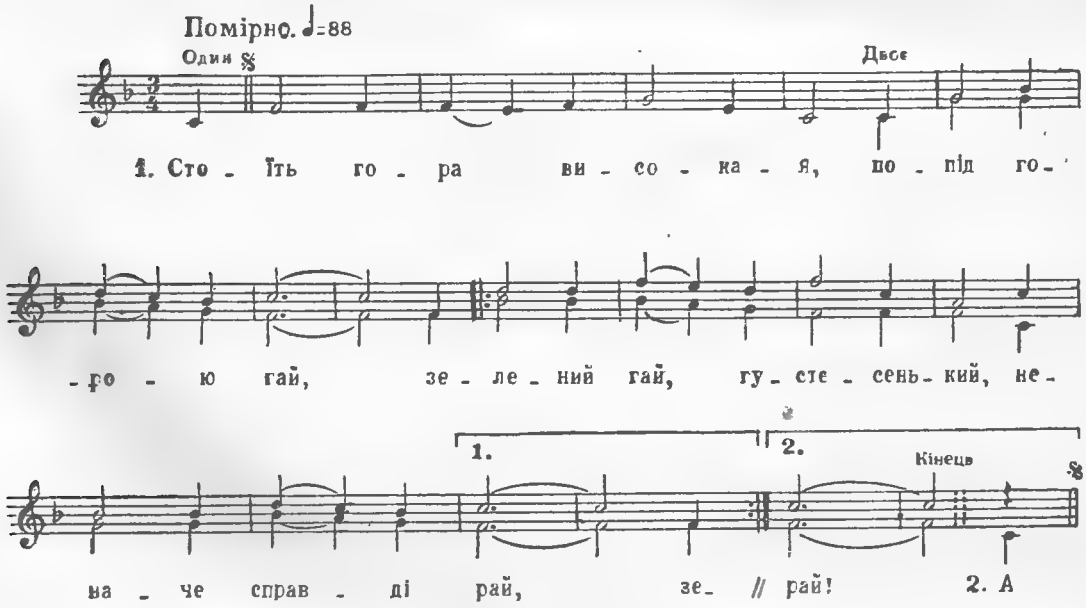

Стоїть гора високая,
Попід горою гай,
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай! } *Двічі*

А з-під гаїв в'ється річенька,
Як скло, вода блищить,
Долиною широкою
Кудись вона біжить. } *Двічі*

Біжить собі та й журиться,
Що вернеться весна,
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона. } *Двічі*

СОКОЛОМ-СТРІЛОЮ

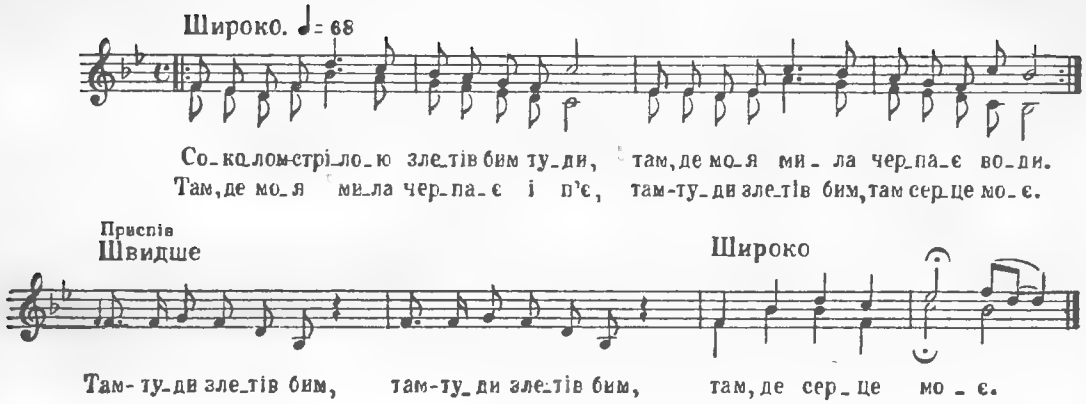

Соколом-стрілою
Злетів бим туди,
Там, де моя мила
Черпає води.

Там, де моя мила
Черпає і п'є,
Там-туди злетів бим,
Там серце моє.

Приспів:

Там-туди злетів бим,
Там-туди злетів бим,
Там, де серце моє.

Дивлюсь я в віконце —
Моя мила йде,
У правій рученьці
Жбаночок несе.

Зійшов я в долину,
Її догонив
Та й до свого серця
Міцно притулив.

Приспів:

А серденько тьох, тьох,
А серденько тьох, тьох,
А серденько тьох, тьох.

ВЕРХОВИНО, СВІТКУ ТИ НАШ

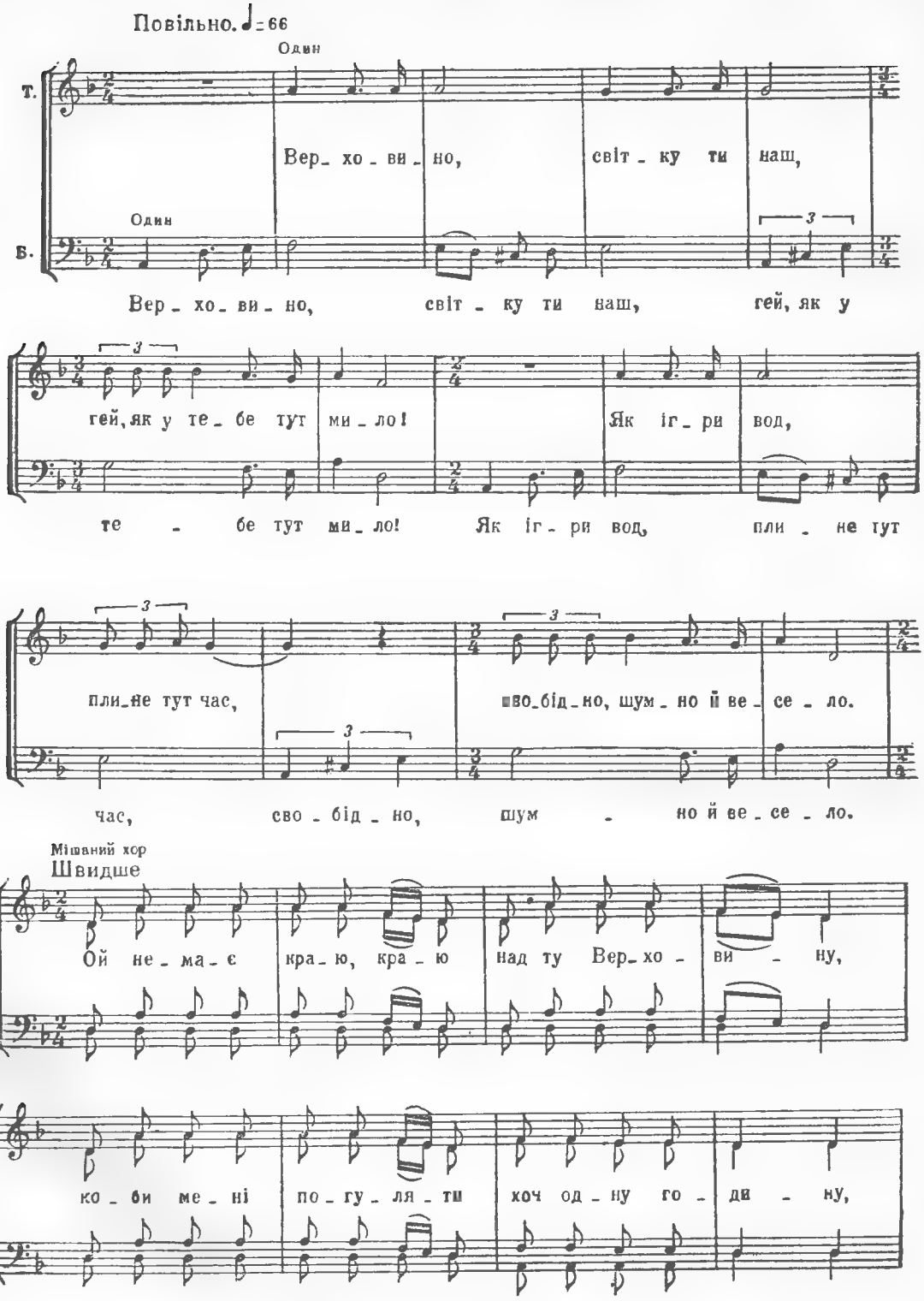

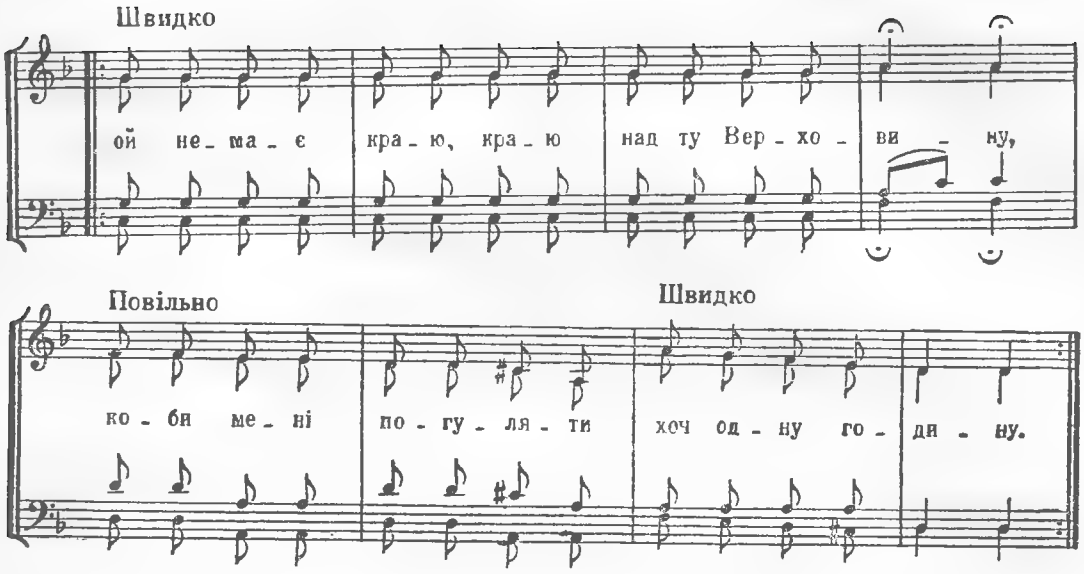

Верховино, світку ти наш,
Гей, як у тебе тут мило!
Як ігри вод, плине тут час,
Свобідно, шумно й весело.

Ой немає краю, краю
Над ту Верховину,
Коби мені погуляти
Хоч одну годину.
Тричі

З верха на верх, а з бору в бір,
З легкими в серці думками,
В чересі кріс, в руках топір,
Гуляє легінь плаями.

Черемоше, Черемоше,
Бистра твоя вода.
Дівчинонько з Верховини,
Гарна твоя врода.
Тричі

Гей, що ми там Поділля край?
Нам полонина — Поділля,
А бори — степ, ялиця — май,
А звіра голос — весілля.

А в тое дівча люблю,
Що біле, як гуся,
Воно мене поцілує,
Тільки пригорнуся.
Тричі

МІСЯЦЬ НА НЕБІ, ЗІРОНЬКИ СЯЮТЬ

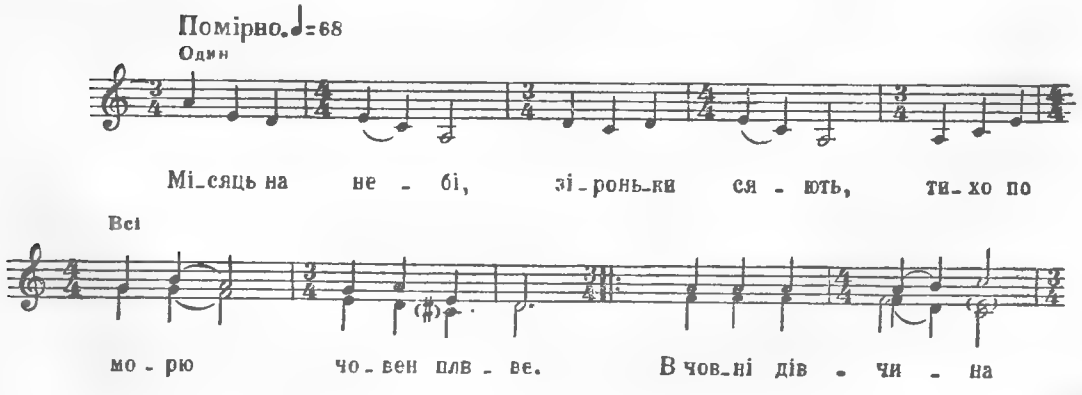

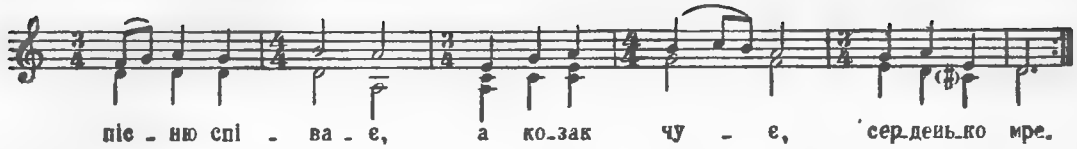

Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує, серденько мре. } *Двічі*

Ця пісня гарна, хто її знає,
В цій пісні щастя, грає любов.
Колись кохались та й розійшлися,
Тепер зійшлися — люблять знов. } *Двічі*

Як мені тяжко, як я із вами,
А іще тяжче, як вас нема,
Карії очі, гарнії брови,
Де ж ви навчились зводить з ума. } *Двічі*

Чи воріженьки вас породили,
Чи вам циганка чари дала,
Чи та дівчина чим напоїла,
Що за вас, очі, все віддав я. } *Двічі*

МІСЯЦЬ НА НЕБІ, ЗІРОНЬКИ СЯЮТЬ

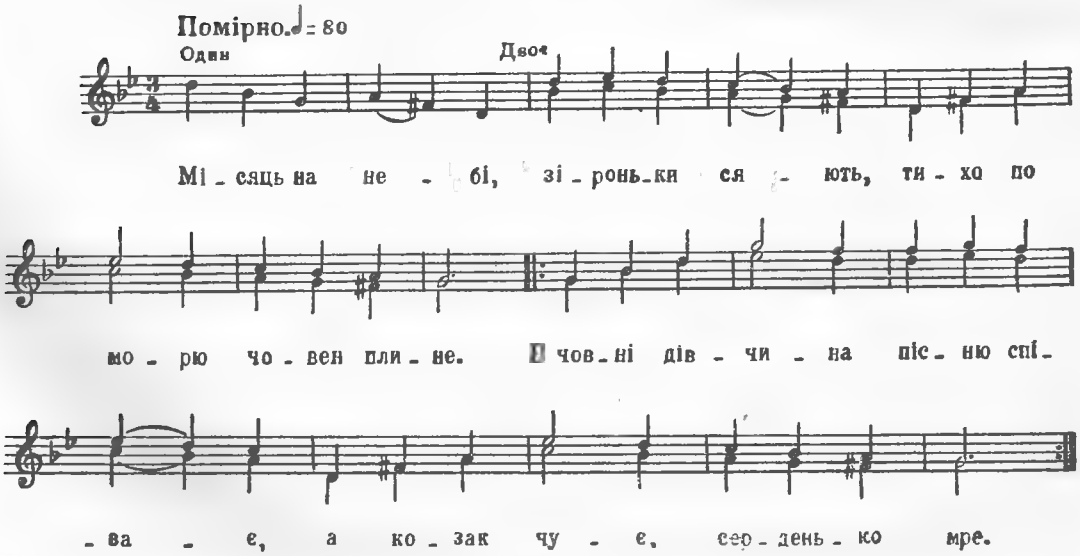

Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує, серденько мре. } *Двічі*

Пісня та мила, пісня та люба,
Все про кохання, все про любов,
Як ми любились та й розійшлися,
Тепер зійшлися навіки знов. } *Двічі*

Ой очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мені, очі, вік вкоротили,
Де ж ви навчились зводить людей? } *Двічі*

БАЛАМУТЕ, ВИЙДИ З ХАТИ

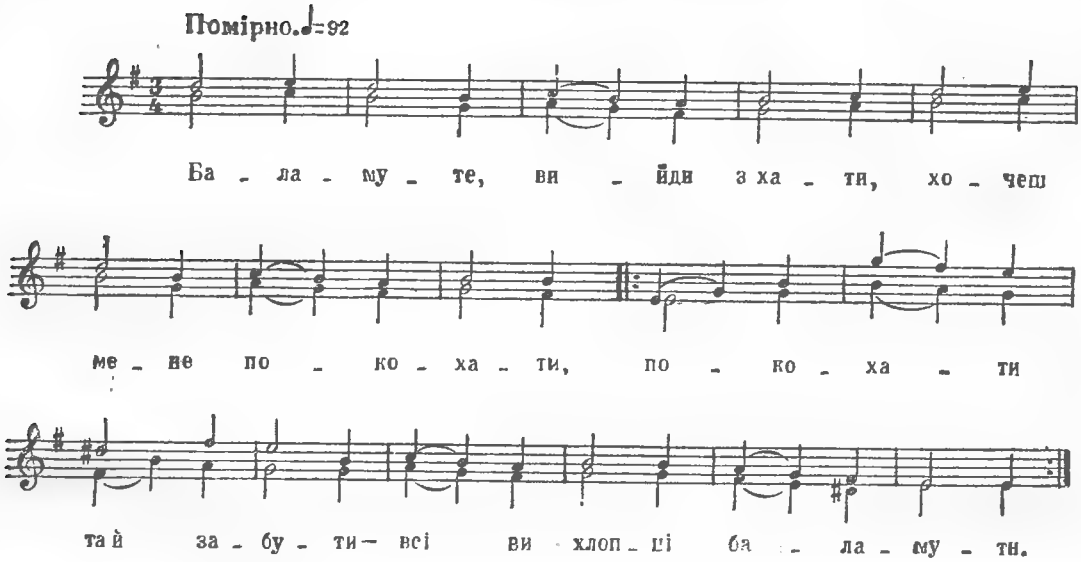

Баламуте, вийди з хати,
Хочеш мене покохати,
Покохати та й забути —
Всі ви, хлопці, баламути. } *Двічі*

Баламуте, бійся бога:
Ти багатий, я вбога,
Не кохайся ти зі мною,
Бо проклянеш свою долю. } *Двічі*

Баламуте всього світу,
Баламутиш мої літа,
Баламутиш мою душу,
Через тебе плакать мушу. } *Двічі*

Поки тебе не любила,
Тільки в світі й жила,
А тепер щодня я плачу,
Поки тебе не побачу. } *Двічі*

РОСТИ, КВІТЕ, РОСТИ РЯСНО

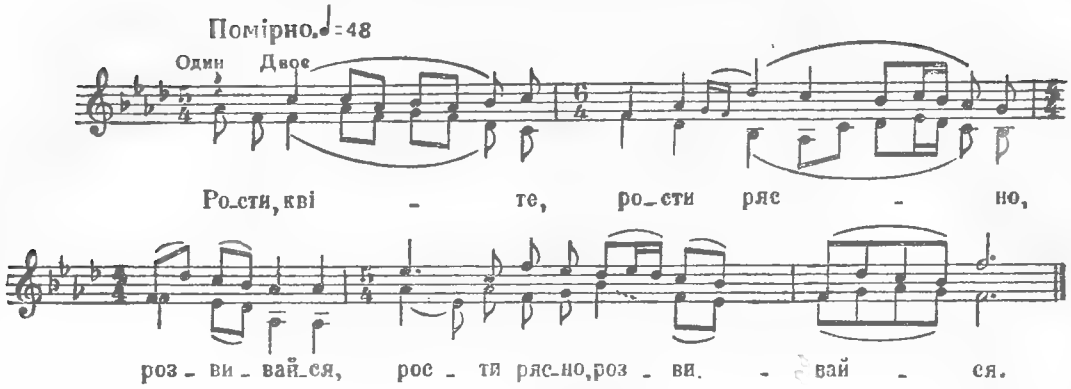

Рости, квіте, рости рясно, розвивайся,
Рости рясно, розвивайся.

Ой плетися ти, віночку, заплітайся,
Ой плетися, заплітайся.

Ой дівчино дівчинонько, не пишайся,
Що я тому молодому подобаюсь.

ТИХО НАД РІЧКОЮ

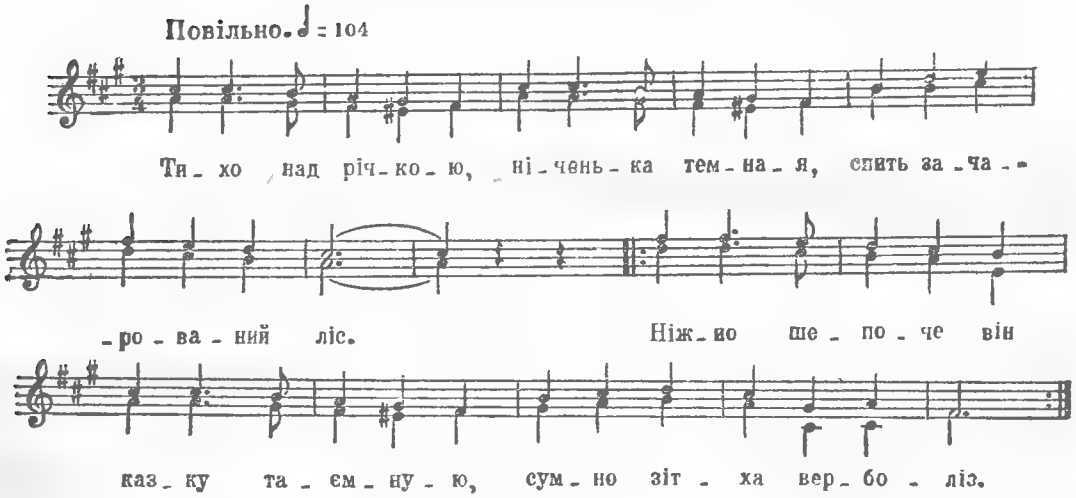

Тихо над річкою, ніченька темная,
Спить зачарований ліс.
Ніжно шепоче він казку таємную,
Сумно зітха верболіз. } *Двічі*

Нічка розсипала зорі сріблястії,
Он вони в річці на дні,
Плачуть берези по той бік кудрявії,
Здалека линуть пісні... } *Двічі*

IX. ПРО НОВЕ ЖИТТЯ ТА КОМУНІСТИЧНЕ БУДІВНИЦТВО

ГЕЙ, ЩЕ СОНЦЕ НЕ ВСТАВАЛО

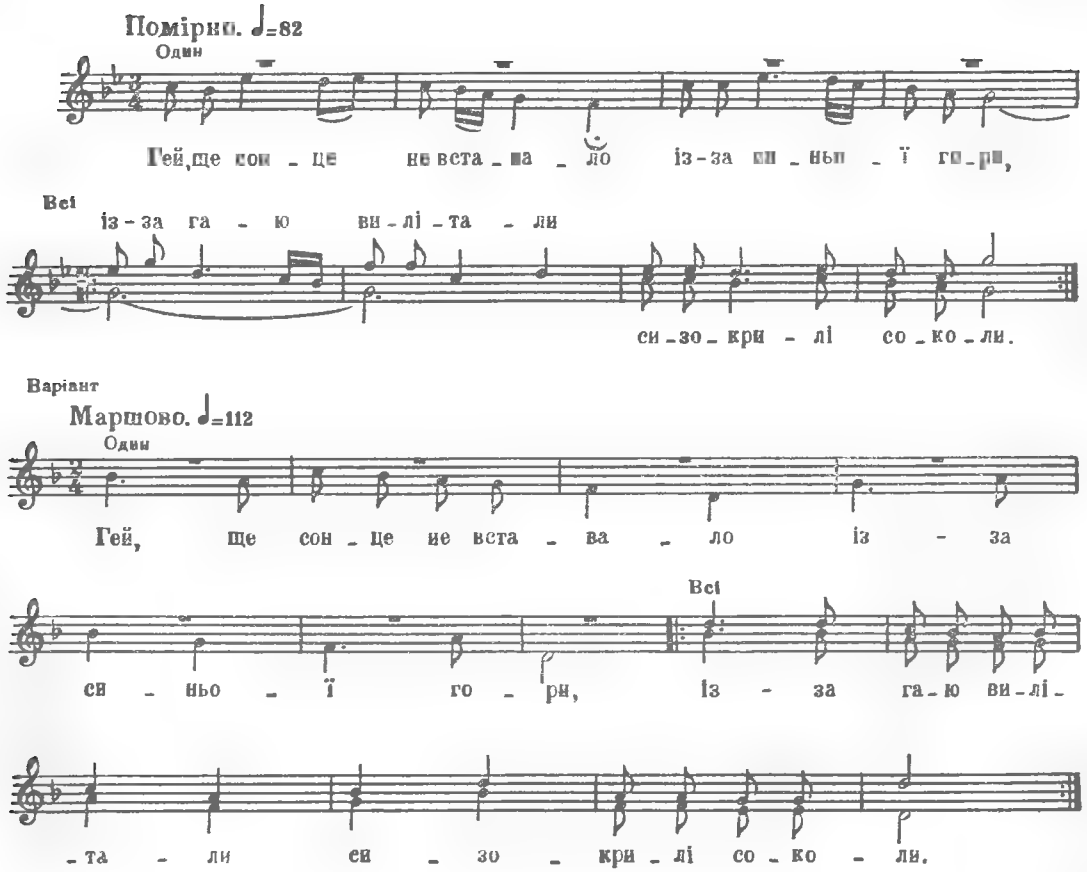

Гей, ще сонце не вставало
Із-за синьої гори,
Із-за гаю вилітали
Сизокрилі соколи. } *Двічі*

Налетіли ті соколи
Та й на хижих на круків,
Та й посипалось додолу
Чорне пір'я з хижаків. } *Двічі*

Не так, братці молодії,
Сизокрилії орли,
Як ті стрільці червоніі
В бій на ворога ішли. } *Двічі*

Розметали панську свору,
Розметали до кінця,
Щоб в країну нашу вільну
Шляхта й стежки не знайшла. } *Двічі*

Щоб міг вільно працювати
Робітник і селянин
І новий світ будувати
З робітництвом всіх країн. } *Двічі*

ОЙ НАД СЛУЧЕМ ХМАРА СТАЛА

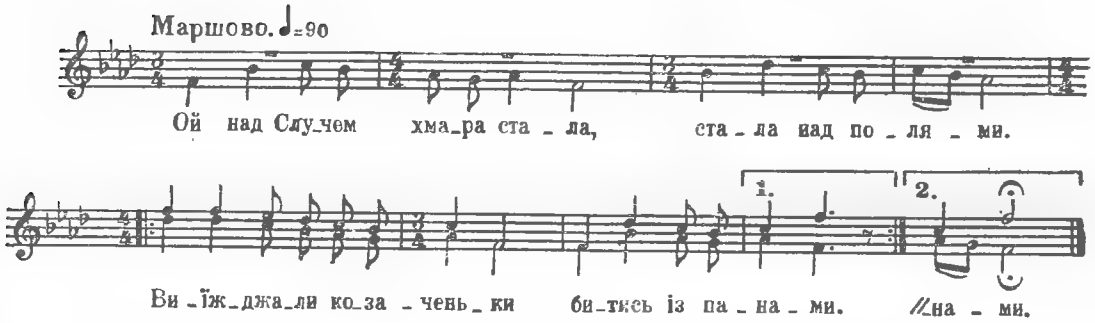

Ой над Случем хмара стала,
Стала над полями.
Виїжджали козаченьки
Битись із панами. } *Двічі*

Виїжджали пораненьку,
Понад тихим Случем.
Панів шаблями вітали,
Лавиною йдучи. } *Двічі*

Ой вітали шабельками,
Та ще й із гармати —
«Оце тобі Україна,
Пане розпроклятий!» } *Двічі*

Ой виїхав сам Котовський,
Кінь копитом креше —
Лежать, лежать ляшки-панки
Понад сині плеса. } *Двічі*

Лежать, лежать ляшки-панки
Долами й горами...
Іде військо червонеє —
Має прапорами. } *Двічі*

ОЙ З-ПІД ГОРКИ ВСЕ ТУМАН

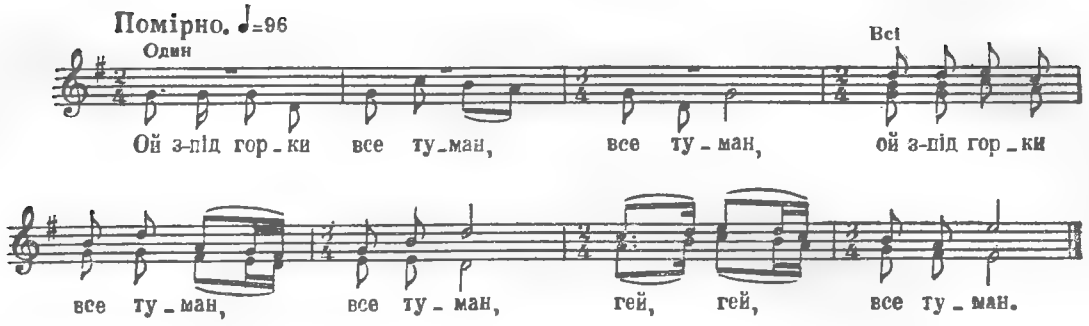

Ой з-під горки все туман, все туман, (2)
Гей, гей, все туман.

З-під туману сивий кінь, сивий кінь, (2)
Гей, гей, сивий кінь.

На конику командир молодий, (2)
Гей, гей, молодий.

Веде сотню партизан да й у бій, (2)
Гей, гей, да й у бій.

Ви, хлоп'ята, сміливіш, сміливіш, (2)
Гей, гей, сміливіш.

Проти банди нум скоріш, нум скоріш, (2)
Гей, нум скоріш.

Проти банди ми стояли, як стіна, (2)
Гей, гей, як стіна.

Повз нас кулі все дзижчали, як бджола, (2)
Гей, гей, як бджола.

Не убило ні одного козака, (2)
Гей, гей, козака.

Ми — червоні козаки, козаки, (2)
Гей, гей, козаки.

Розіб'ємо ворогів, ворогів, (2)
Гей, гей, ворогів.

ТО НЕ В'ЮГА-ЗАВІРЮХА

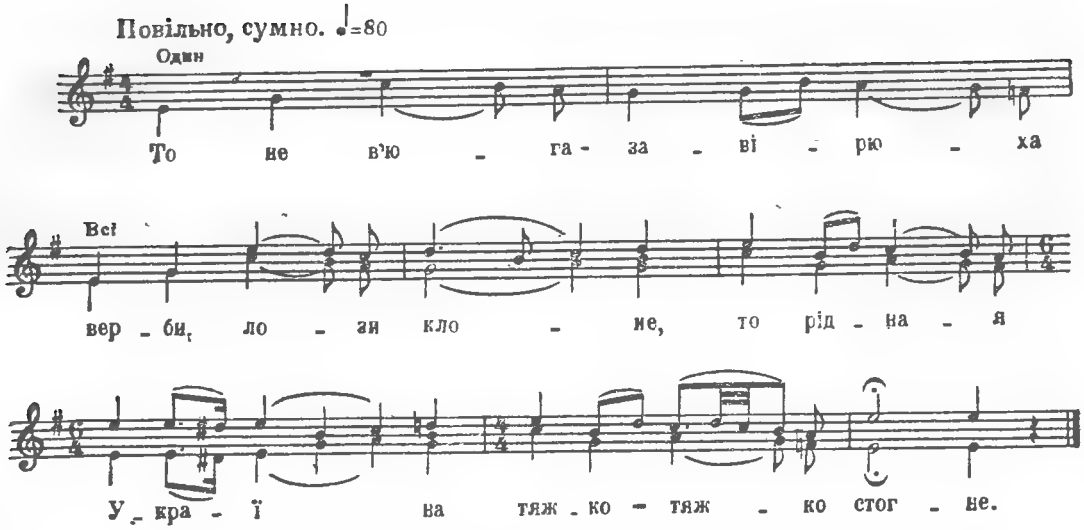

То не в'юга-завірюха
Верби, лози клоне,
То рідная Україна
Тяжко-тяжко стогне.

Ніби хмара світ закрила,
Тьма стоїть на світі,
Плачуть гіркими сльозами
Всі старі і діти.

Плачуть гіркими сльозами,
Очі не втирають:
Свого рідного батенька
Леніна ховають.

Ой не плачте — не заб'ється
Серце у рідного:
Батько вмер, але лишилось
Ленінськеє слово.

ОЙ ПІДУ Я ПОНАД ЛУГОМ

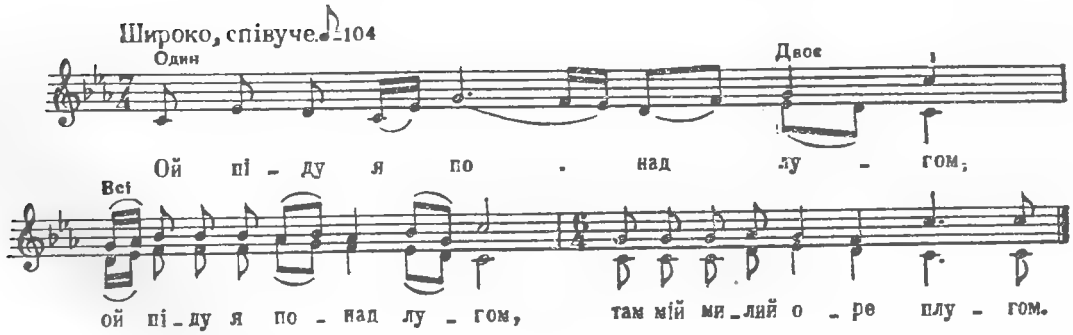

Ой піду я понад лугом, (2)
Там мій милий оре плугом.

Він оре на спільній ниві, (2)
Він працює в колективі.

Розпитаю, як живеться? (2)
Як сіється, як ведеться?

«Чи ти, мила, розум маєш, (2)
Про що ти в мене питаєш?

Чи є в світі кращі ниви (2)
Як у цьому колективі?

Чи худоба де ведеться (2)
Ось такая, як пасеться?

Чи дівчата де бувають (2)
Ось такії, що співають?»

КОТИВСЯ ВІНОК З ЛАНУ

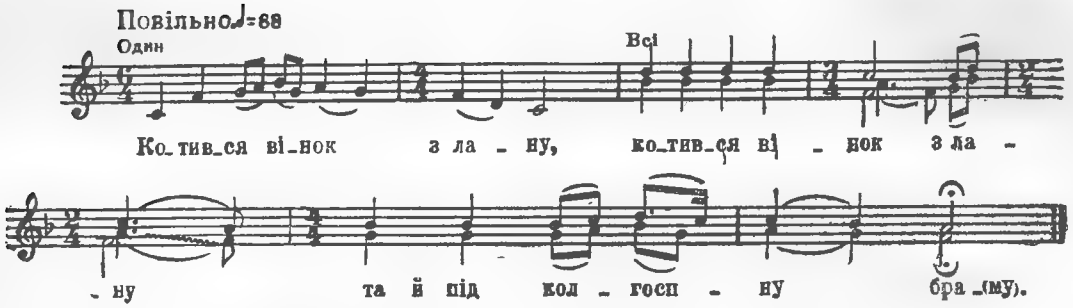

Котився вінок з лану (2)
Та й під колгоспну браму.

З-під брами та й у світлицю — (2)
На білі паляниці.

Голова молоденький, (2)
Під ним кінь вороненький.

По подвір'ячку грає, (2)
Женчиків виглядає.

Живо, женчики, живо, (2)
Буде горілка й пиво.

Ще й медок солоденький, (2)
Голова молоденький.

Нема голови вдома, (2)
Поїхав до Тиврова

Явора купувати, (2)
Скирточки підпирати.

Щоб скирти не хилились, (2)
Женчики не журились.

ОЙ БРАТТЯ, БРАТТЯ

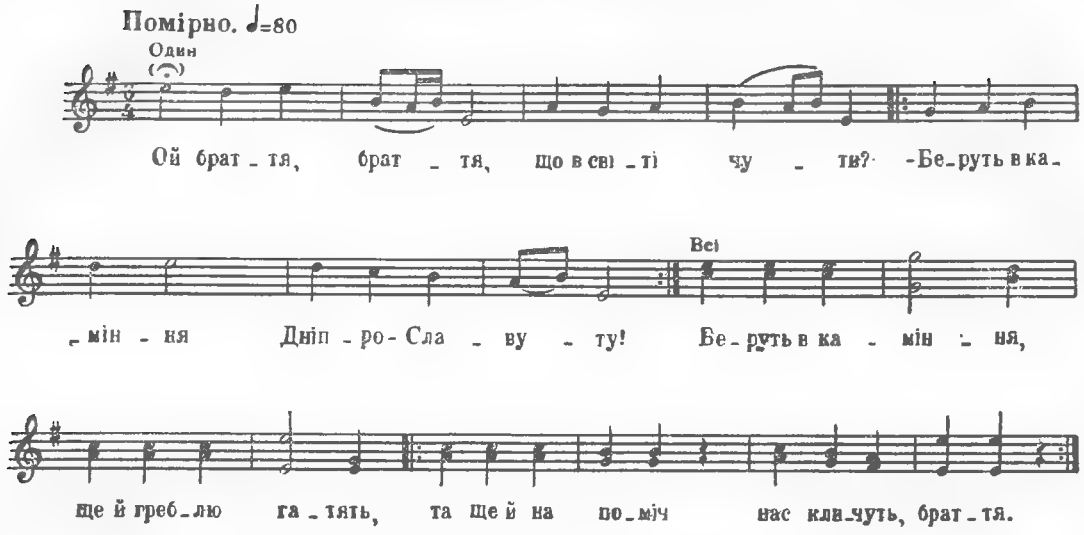

Ой браття, браття,
Що в світі чути?
— Беруть в каміння
Дніпро-Славуту! } *Двічі*

Беруть в каміння,
Ще й греблю гатять,
Та ще й на поміч
Нас кличуть, браття. } *Двічі*

Прийшов той час,
Пора настала —
Чудове світло
І нам засяло. } *Двічі*

Зоря червона
Встає над світом,
Усіх нас кличе:
«Вперед ідіте». } *Двічі*

НАБЛИЖАЄТЬСЯ ВЕСНА

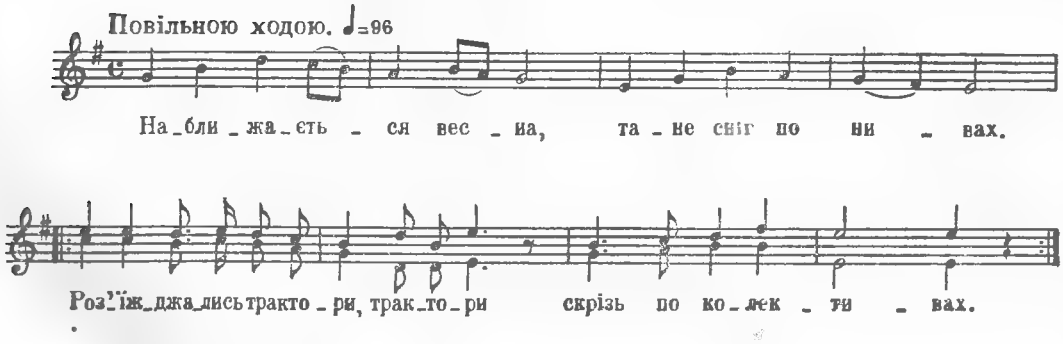

Наближається весна,
Тане сніг по нивах.
Роз'їжджались трактори, трактори
Скрізь по колективах. } *Двічі*

Чорнокрилі соколи
До весни готові,—
Трактористи молоді, молоді,
Юнаки бадьорі. } *Двічі*

Прапор має угорі,
Прапор наш червоний,
Колектив наш попереді, попереді,
Колектив заможний. } *Двічі*

ОЙ ЯК ГЛЯНУ НАВКОЛО

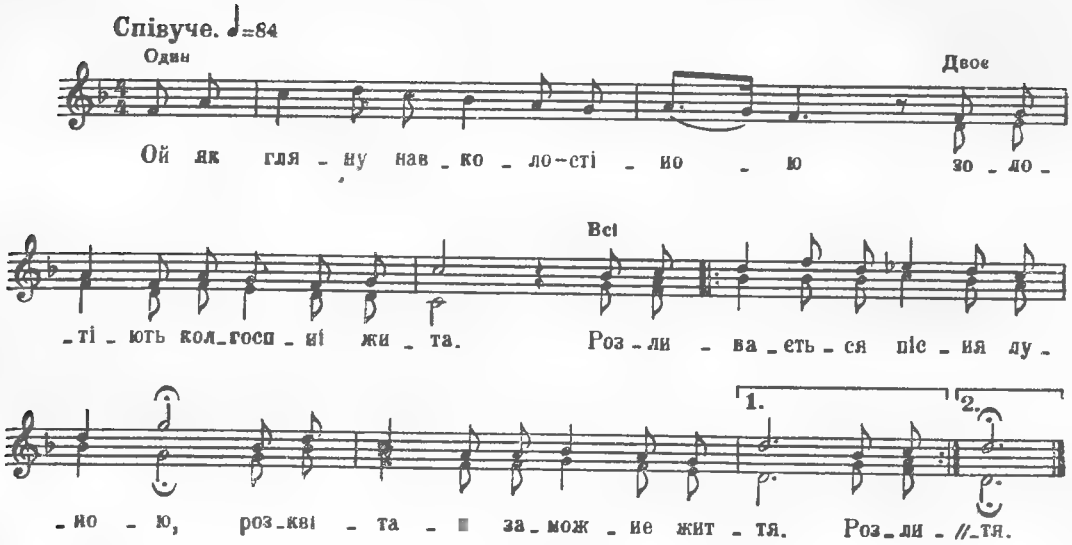

Ой як гляну навколо — стіною
Золотіють колгоспні жита.
Розливається пісня луною,
Розквітає заможне життя. } *Двічі*

Конституція — радість і щастя,
Це нам партія рідна дала,
І про нас лине слава крилата,
І по світу лунає хвала. } *Двічі*

І як тільки-но ворог підступний
Схоче щастя відняти в бою,
Всі ми станем на захист Вітчизни
За свободу і землю свою. } *Двічі*

ГЕЙ, УДАРНИЦІ-ЛЬОНАРКИ

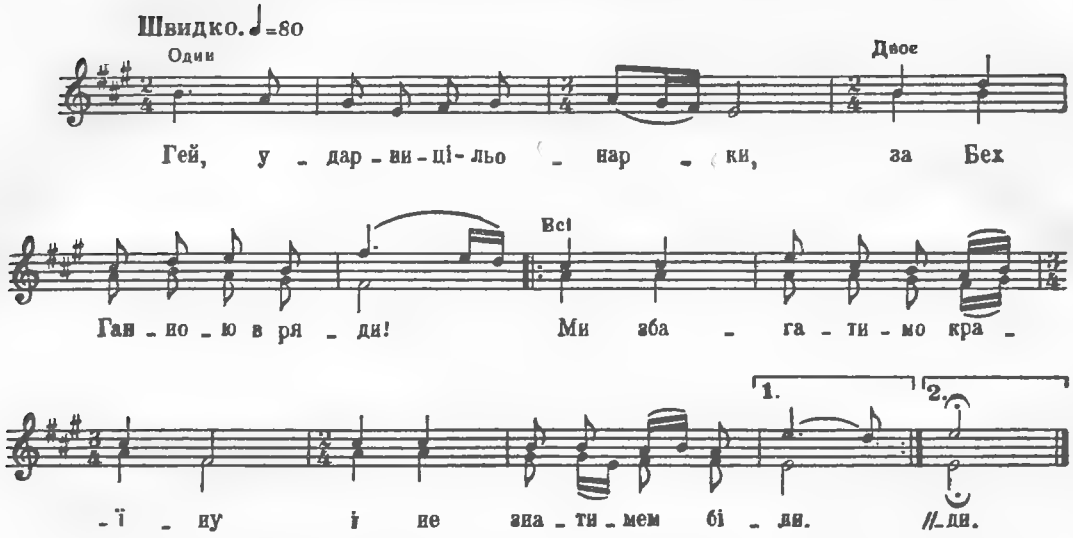

Гей, ударниці-льонарки,
За Бех Ганною в ряди!
Ми збагатимо країну
І не знатимем біди. *Двічі*

Росте льонок, росте буйний,
У кучері в'ється.
Ланка льонок обробляє,
Радіє, сміється. *Двічі*

А вже літечко минає,
А дощу немає.
Ланка з річки воду носить,
Льонок поливає. *Двічі*

Ой сходило сонце ясне,
Шумів вітер в тополях.
Дружно ланками дівчата
Льон пололи на полях. *Двічі*

Колгоспниці- трудівниці,
За Бех Ганною в ряди!
Вишиватиму я шовком
Комсомольцям сорочки. *Двічі*

Гей, ударниці-льонарки,
Я змагаюся з Дубок:
Тридцять вісім кілограмів
Здам я льону на деньок. *Двічі*

СХОДИТЬ СОНЦЕ ЗА ГОРОЮ

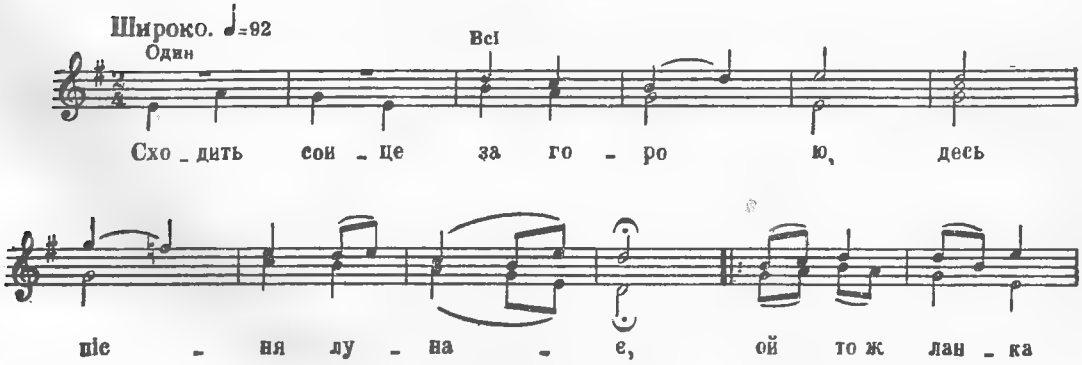

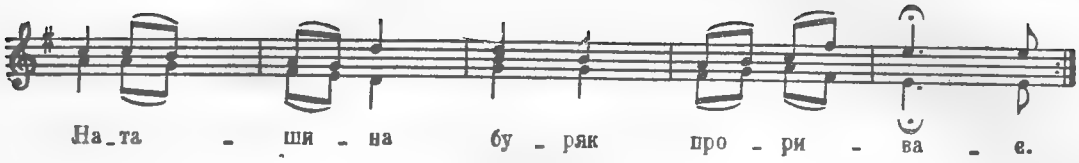

Сходить сонце за горою,
Десь пісня лунає,
Ой то ж ланка Наташина
Буряк прориває. } *Двічі*

Вона дала обіцянку
Працювати сміло,
Не лякалась слів ворожих,
А робила діло. } *Двічі*

Тепер тисячу ще й тридцять
Центнерів зібрала.
І країні урожай
Небувалий дала. } *Двічі*

В МИРГОРОДСЬКОМУ РАЙОНІ

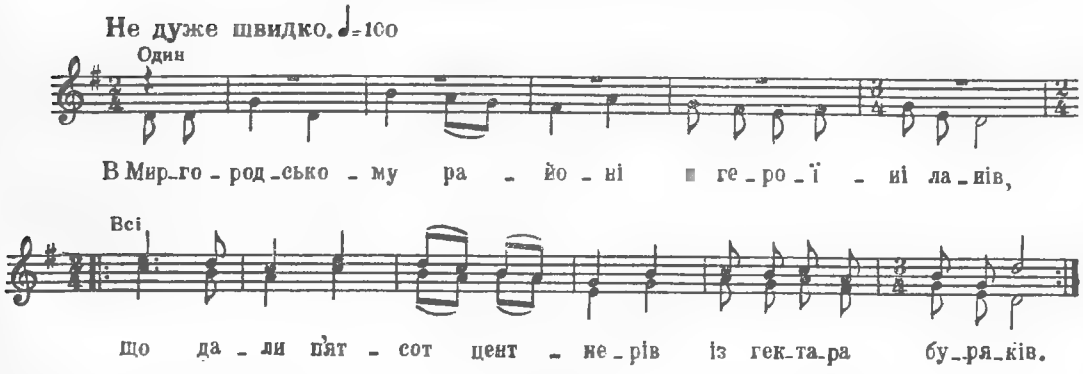

В Миргородському районі
Є героїні ланів,
Що дали п'ятсот центнерів
Із гектара буряків. } *Двічі*

Ой хто ж це за герої,
Про кого народ співа?
Це дівчата-колгоспниці,
З ними — Ганна-ланкова. } *Двічі*

До схід сонця, на світанку
Ганна бігла до дівчат,
Щоб зарання, найпершими
Свою працю розпочать. } *Двічі*

І за те, що ланка Ганни
В нас завжди перед вела,
Орден Леніна країна
В нагороду їй дала. } *Двічі*

ГЕЙ, У НАШОМУ СЕЛІ

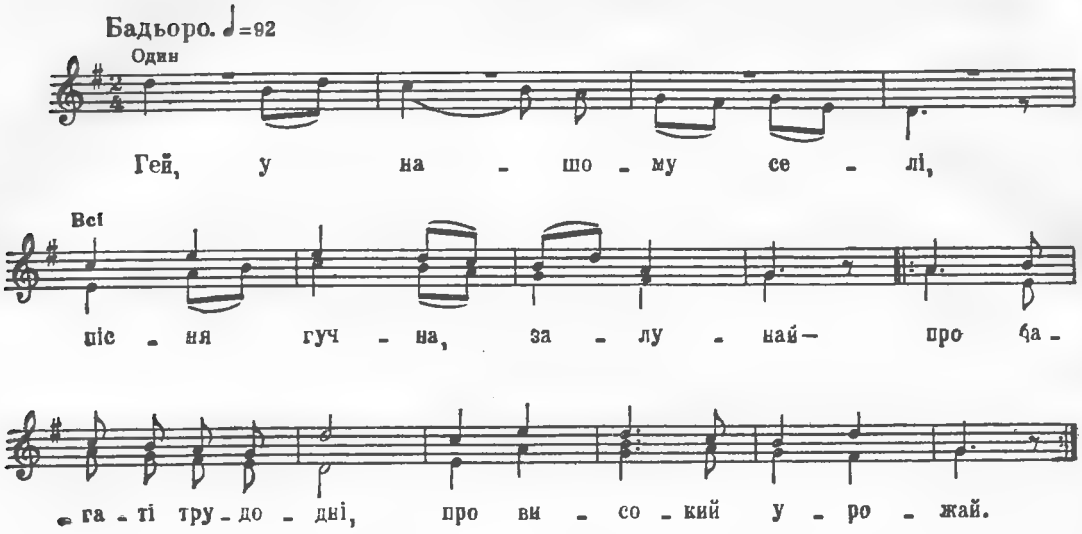

Гей, у нашому селі,
Пісня гучна, залунай —
Про багаті трудодні,
Про високий урожай. } *Двічі*

Рапортують трактористи,
Рапортують їздові:
Наші коні і мотори
Хоч і зараз до сівби. } *Двічі*

Гей, ударная бригадо,
Сміло в похід, за врожай,
Пісню радісну, веселу
Про Вітчизну заспівай! } *Двічі*

УДЕНЬ Я ПРАЦЮЮ

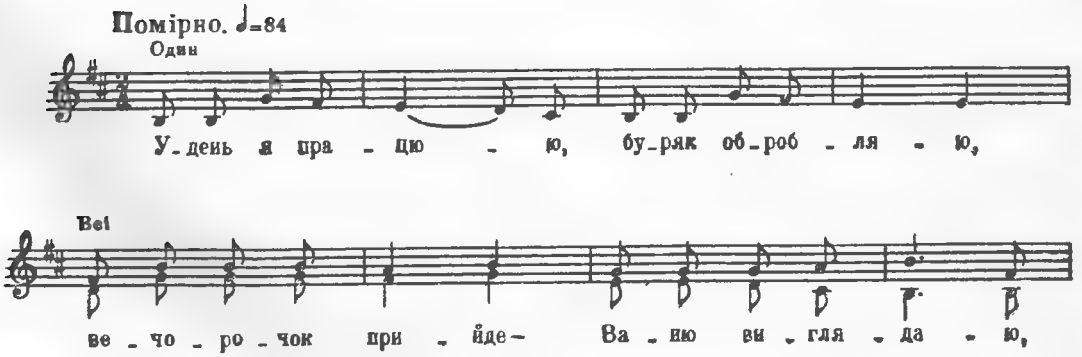

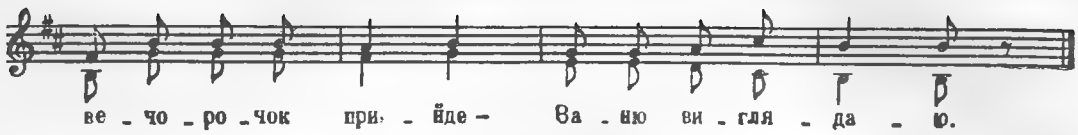

Удень я працюю, буряк обробляю.
Вечорочок прийде — Ваню виглядаю. (2)

— Іди, іди, Ваню, я тебе чекаю,
Знаєш же ти добре, що тебе кохаю. (2)

— Добрий вечір, Галю! Чого зажурилась?
Чи другого любиш, чи, може, втомилась? (2)

— Другого не люблю і я не стомилась,
А ти покидаєш, так я зажурилась. (2)

— Ой Галю, Галюсю, не смій так казати,
Я не збираюся тебе покидати. (2)

Я їду до школи науку вивчати,
Радянську країну буду захищати. (2)

Зараз у колгоспі роблю бригадиром,
Через два годочки буду командиром. (2)

Працюй у колгоспі, будь передовою,
Я буду учитись, змагатись з тобою. (2)

ОЙ ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

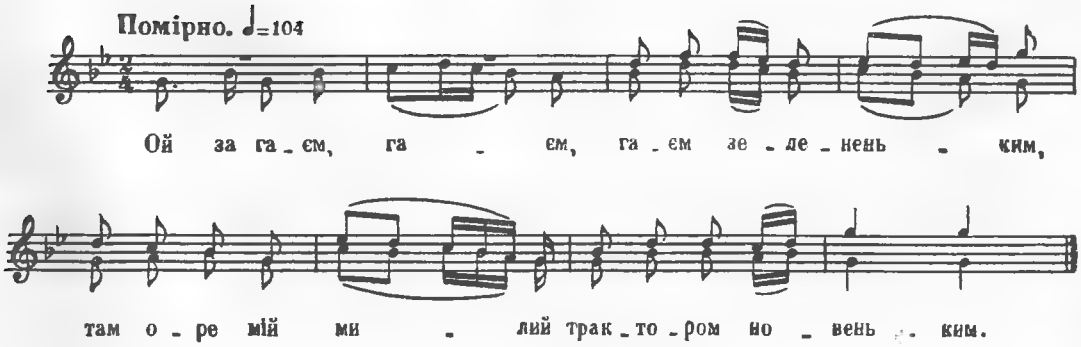

Ой за гаєм, гаєм,
Гаєм зелененьким,
Там оре мій милий
Трактором новеньким

Там оре він, оре,
На край виганяє,
Молода дівчина
Жито дожинає.

— Ой жни, дівча, жито,
Ой жни, не дивися,
Я доорю поле
Та й буду жениться.

— Як доореш поле,
А я діжну жито,
З тобою, мій милий,
Будем в парі жити.

В колгоспі багатім
Світлиця стояла,
А у тій світлиці
Щасливая пара.

ЧИ НЕ ТОЙ ТО ОМЕЛЬКО

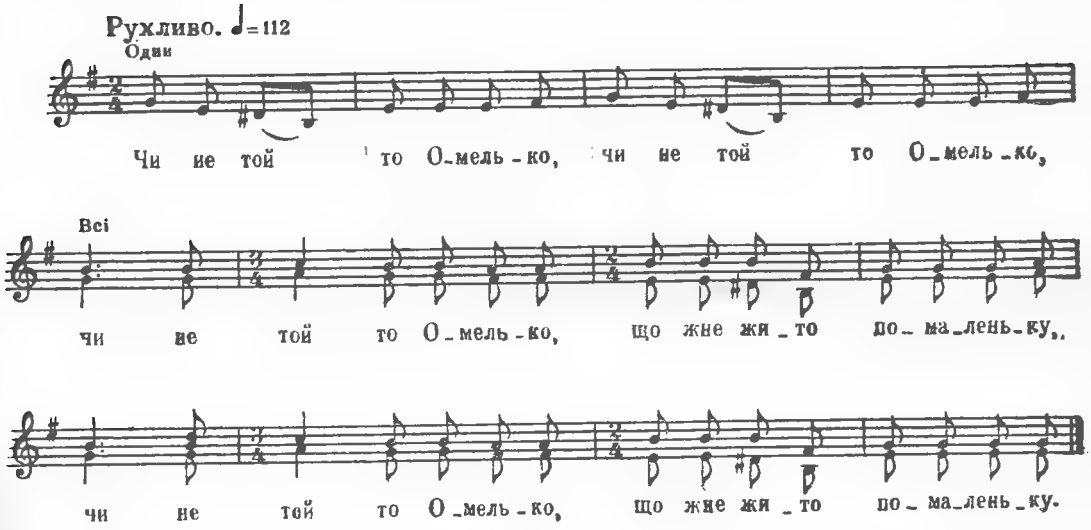

Чи не той то Омелько, (2)
Чи не той то Омелько,
Що жне жито помаленьку. } *Двічі*

Цілу жменю до смерку, (2)
Цілу жменю до смерку
Жне Омелько в холодку. } *Двічі*

Він нажав півснопа, (2)
Він нажав півснопа
Та й хвалиться, що копа. } *Двічі*

Він нажав цілий сніп, (2)
Він нажав цілий сніп
Та й говорить — десять кіп. } *Двічі*

А він жита не жав, (2)
А він жита не жав —
В борозенці лежав. } *Двічі*

А як сяде за обід, (2)
А як сяде за обід —
Із Омелька ллється піт. } *Двічі*

Він за мною упадає, (2)
Він за мною упадає,
Ще й сватати обіцає. } *Двічі*

Ти ж ледачий, наче пень, (2)
Ти ж ледачий, наче пень,
Лежиш, лежиш цілий день. } *Двічі*

А мій милий роботящий, (2)
А мій милий роботящий —
Він ударник настоящий. } *Двічі*

Іди геть, іди проч, (2)
Іди геть, іди проч,
Голівоньки не мороч. } *Двічі*

ГЕЙ, ПІШОВ МІЙ ЛЮБИЙ, МИЛИЙ

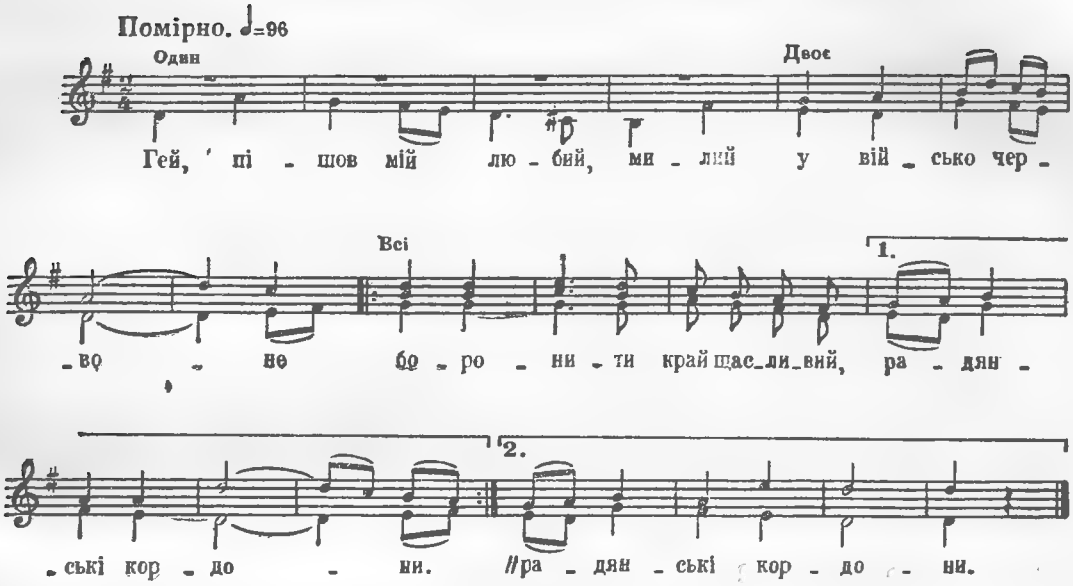

Гей, пішов мій любий, милий
У військо червоне
Боронити край щасливий,
Радянські кордони. } *Двічі*

Як виходив із села —
Пташки щебетали,
Любі друзі проводжали,
Весело співали. } *Двічі*

Не плакала стара мати,
Як колись ридала,
Вона сина проводжала
Й радісно сказала: } *Двічі*

— Іди, сину, мій голубе,
У військо червоне,
Там заслужиш собі славу,
Сизокрилий орле! } *Двічі*

Іди, сину, іди, любий,
Сили набирайся,
Будь щасливий, командиром
Додому вертайся! } *Двічі*

ОЙ ПІД КАЛИНОЮ

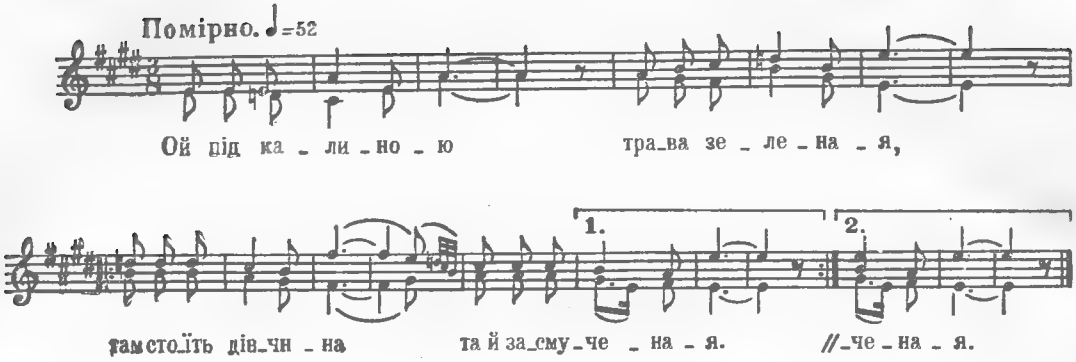

Ой під калиною
Трава зеленая,
Там стоїть дівчина
Та й засмученая. } *Двічі*

«Ой ти, дівчинонько
Та й заручена,
Та через кого ти
Так засмученая?» } *Двічі*

«Кохала милого,
Кохала довгий час,
Війна почалася
Та й розлучила нас». } *Двічі*

Ой під калиною
Грава схилилася,
Молода дівчина
З милим простилася: } *Двічі*

«Вернись, мій соколе,
Будь мужнім у бою,
Героєм жду тебе
Та з перемогою». } *Двічі*

«Прощай, дівчинонько,
Серце коханеє,
Прощайте, кучері,
Личко рум'янеє». } *Двічі*

ОЙ ІШЛИ ГЕРОЇ

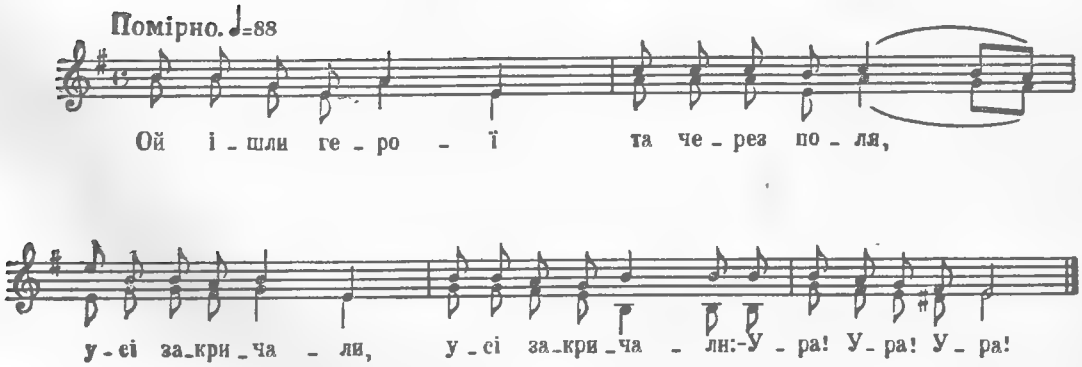

Ой ішли герої
Та через поля,
Усі закричали: (2)
— Ура! Ура! Ура!

Ой там старий батько
Окопи копав,
Він здалека бачив, (2)
Що боєць упав.

Він собі не вірив
І своїм очам,—
Підійшов він ближче (2)
І сина пізнав.

— Чи ти, сину, ранен,
Чи вбитий лежиш?
Я твій старий батько, (2)
Чому ти мовчиш?

— Я, тату, не вбитий,
Ранений лежу,
Своїй Батьківщині (2)
Я ще послужу.

Я, тату, не вбитий,
Не умру від ран,
Буду, тату, жити (2)
Серед партизан.

Там у чорнім лісі
Будемо ми жить,
Ми фашистів-гадів (2)
Будем, тату, бить!

ОЙ У ЛІСІ ЗЕЛЕНОМУ

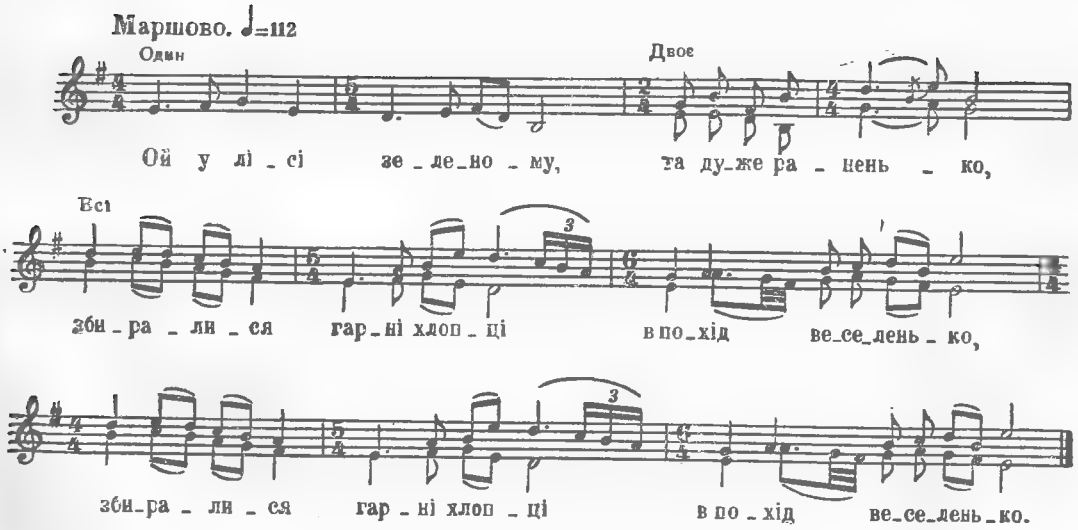

Ой у лісі зеленому,
Та дуже раненько,
Збиралися гарні хлопці
В похід веселенько. } *Двічі*

Вирушали гарні хлопці
З Ковпаком в дорогу:
Будуть битись з ворогами
Аж до перемоги. } *Двічі*

Зустрінули воріженьків,
Ковпак крикнув: «Хлопці,
Будем битися з катами
На рідній сторонці». } *Двічі*

Ударили ковпаківці —
Кулі засвистали,
Полилася кров ворожа,
Почорніли хмари. } *Двічі*

Утікали воріженьки,
Зброю покидали.
Ой змели їх ковпаківці —
І сліду не стало. } *Двічі*

СТОЯВ ДУБ ЗЕЛЕНИЙ

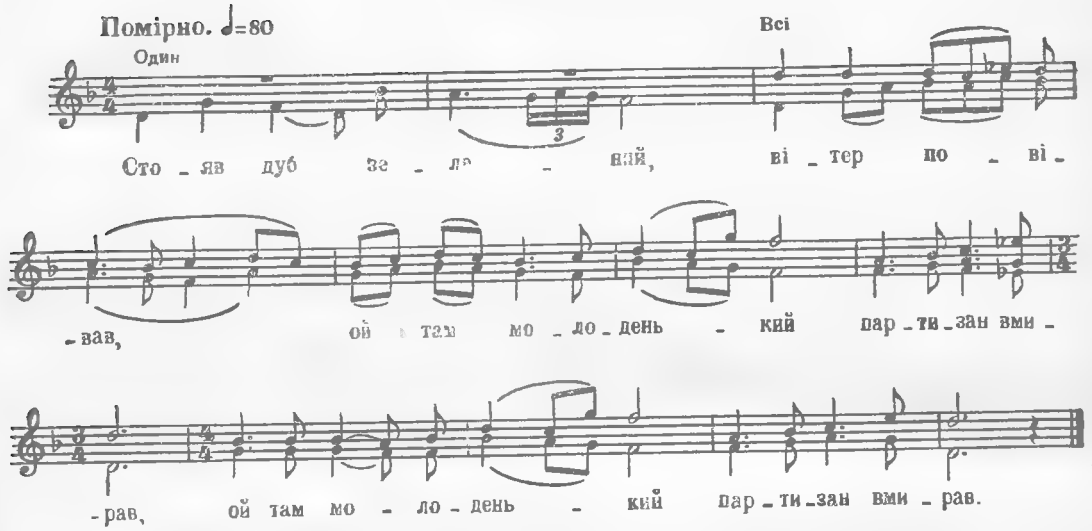

Стояв дуб зелений,
Вітер повівав,
Ой там молоденький
Партизан вмирав. } *Двічі*

Біля нього мати,
Як пташечка в'ється:
«Любий мій синочок,
Що тобі здається? } *Двічі*

Коло тебе ж мати,
Як голубка плаче,
День і ніч воркує,
І ніхто не бачe... } *Двічі*

Чого ж тебе, сину,
Так рано убили,
Прокляті фашисти
З світом розлучили? } *Двічі*

Болить моє серце
По тобі, синочок,
Розлучили німці
Нас, мій голубочок». } *Двічі*

КУДИ ЇДЕШ, ОРЛЕ

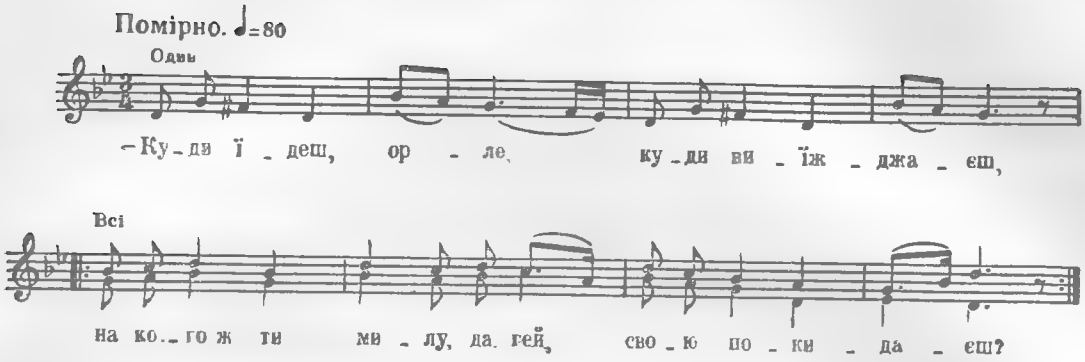

— Куди їдеш, орле,
Куди виїжджаєш,
На кого ж ти милу,
Да гей, свою покидаєш? } *Двічі*

— Покидаю я тебе
Ще й рідну матусю,
Сам їду в дорогу,
Да гей, може, не вернуся. } *Двічі*

— Ой вернися, милий,
Гроза наступає,
А може, в дорозі
Да гей, ворога спіткаєш. } *Двічі*

— Не злякають грози
Ані лихі бурі,
А ворог посміє —
Да гей,— люто битий буде. } *Двічі*

— Де зупиниш коня
Свого вороного?
Звідки виглядатиму,
Да гей, миленького свого? } *Двічі*

— Зупинюсь я в полі,
А може, й у лузі.
Буд здорова, мила,
Да гей, бо чекають друзі! } *Двічі*

КРАЩЕ В СВІТІ НЕ ЖИТИ, ЯК ФАШИСТУ СЛУЖИТИ

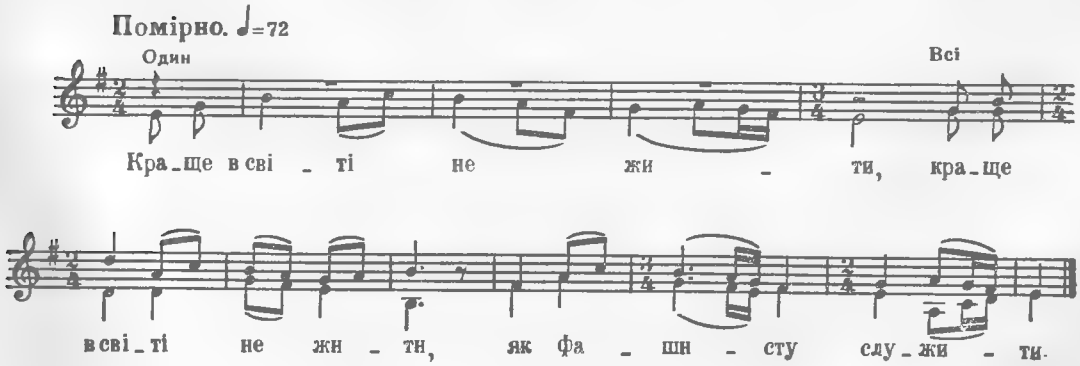

Краще в світі не жити, (2)
Як фашисту служити.

Людей ловлять, людей б'ють, (2)
У неволеньку ведуть...

Щось у лісі гукає, (2)
Батько сина шукає:

— Партизане, сину мій, (2)
Прийми мене в свій загін.

ОЙ У САДУ, У САДОЧКУ

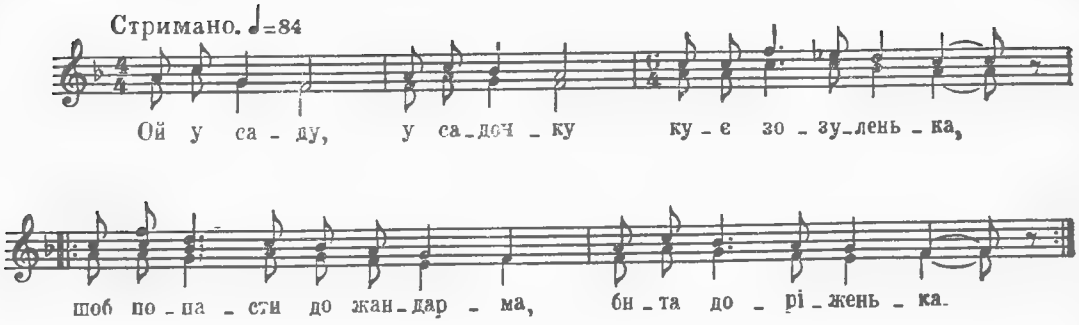

Ой у саду, у садочку
Кує зозуленька,
Щоб попасти до жандарма,
Бита доріженька. } *Двічі*

Тільки рочок ми прожили
За Совєтів рідних,
Ніби сонце засіяло
В хатах, селах бідних. } *Двічі*

Рідна мати, не журися,
Що синок не вдався,
Скажуть дуки: «В криміналі»,
Скажи: «Не продався». } *Двічі*

Від Хотина й до Рукшина *
Виростуть могили.
Скажи нашим, як си вернуть,
Що то ми там згнили. } *Двічі*

Прийде Армія Червона,
Згинуть воріженьки,
Засіяють й на могилах
Зірки червоненьки. } *Двічі*

Рукшин — село на Буковині.

У ЧЕТВЕР УРАНЦІ

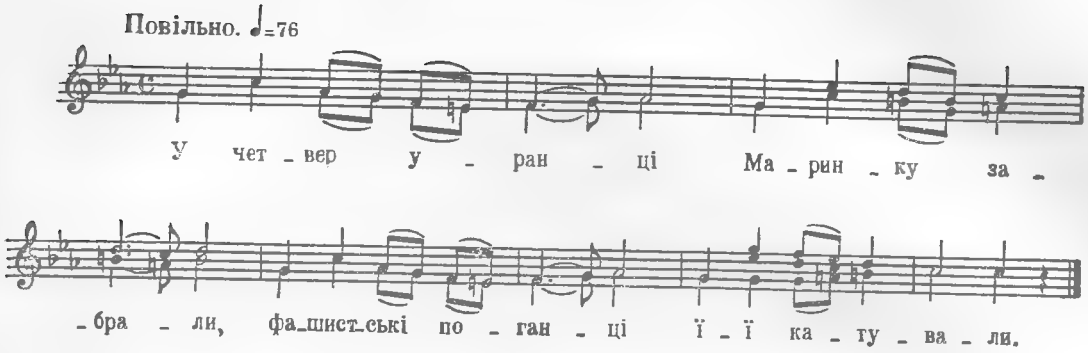

У четвер уранці
Маринку забрали,
Фашистські поганці
Її катували.

Тіло її біле
Собаками рвали:
«Продай Україну!» —
Німці їй казали.

Живую Маринку
У яму поклали,
Кулями пробили
Серце молоде.

«Буде вам розплата! -
Ліс старий гуде,—
Армія Червона
На Берлін іде!»

ВИРОСТАЛА В ХОЛОДОЧКУ

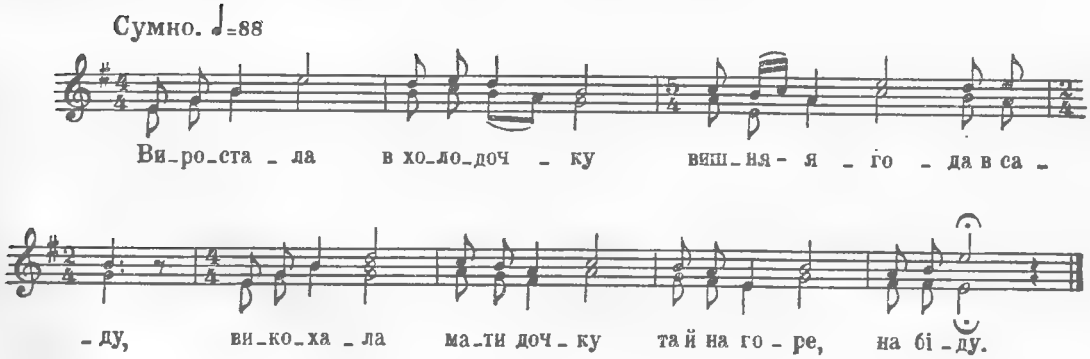

Виростала в холодочку
Вишня-ягода в саду,
Викохала мати дочку
Та й на горе, на біду.

Налетіли чорні круки,
Стали ягоди клювать,
Налетіли поліцаї,
Стали дівчину в'язать.

Половили, пов'язали
На Україні дівчат,
У Німеччину погнали
У неволі помирать.

А машина їде швидко,
Та й на дверях вартовий...
«Ой везуть мене далеко
Аж за гори, в край чужий.

Не журися, моя мати,
Не рознось свого плачу,—
На ходу з вагона скочу,
В партизани утечу».

ВЕСНА КРАСНА ПРИЙШЛА

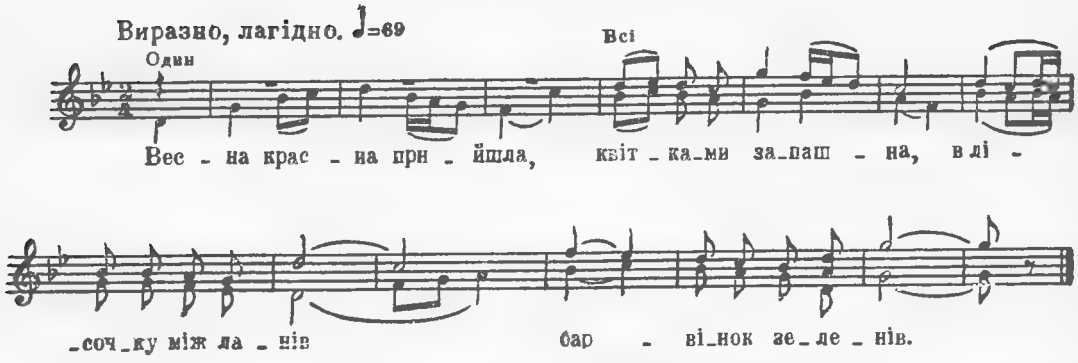

Весна красна прийшла, квітками запашна,
В лісочку між ланів барвінок зеленів.

В цю пору фашисти в неволеньку беруть,
Йдемо в кайданах ми, тяжка далека путь.

Лишати тяжко нам Вкраїну дорогу,
Сусідів ще й близьких, і матінку стару.

Побачим скоро ми визволену весну,
Полинемо в свою веселу сторону.

Вже час тепер настав, ми вирвемось з-за грат,
Зустріли рідних ми, сестру зустрінув брат.

ОЙ У ЛУЗІ, В ЛУЗІ

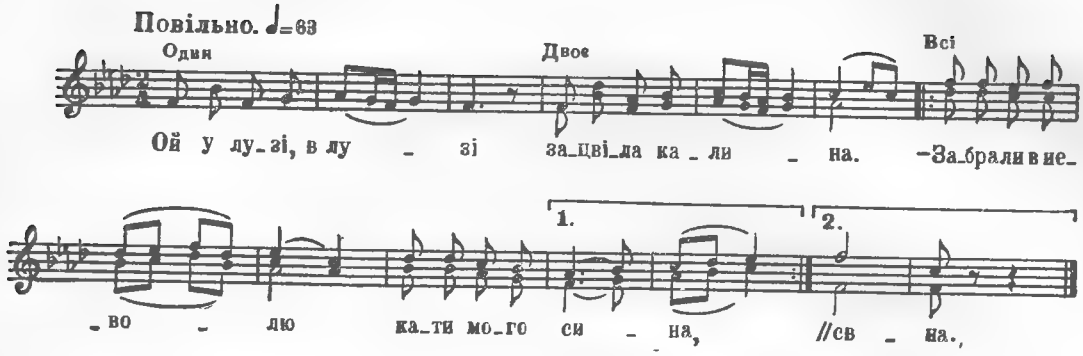

Ой у лузі, в лузі зацвіла калина.
— Забрали в неволю кати мого сина. (2)

Гірко мати плаче, серце з горя рветься:
— Ой тяжко, мій синку, жити нам прийдеться! (2)

— Не плач, ріднесенька, не журись за мною,
Армія Червона вже не за горою. (2)

Армія Червона визволить з неволі —
Тоді буде, мамо, краща у нас доля! (2)

ЛЕТІЛИ ОРЛЯТА

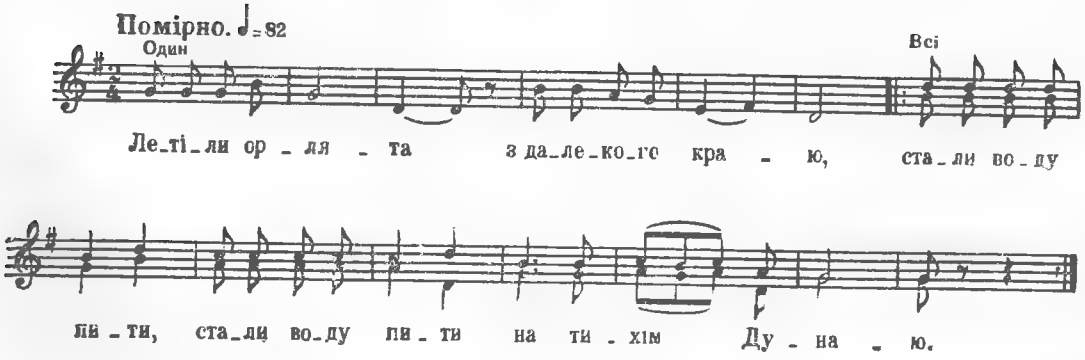

Летіли орлята
З далекого краю,
Стали воду пити (2)
На тихім Дунаю. } *Двічі*

А як вони пили —
Крильця намочили...
Трембіта лунає, (2)
З бою син вертає. } *Двічі*

Вийшла стара мати,
Стала коло хати,—
Виглядає сина (2)
Із війни додому. } *Двічі*

«Вернися, синочку,
Сідай на лавочку,
Дай я тобі змию (2)
Твою головочку». } *Двічі*

«Не змиєш, матусю,
Я тепер в загоні,
Буду захищати (2)
Радянські кордони». } *Двічі*

У ЛІСІ ПІД ГОРОЮ

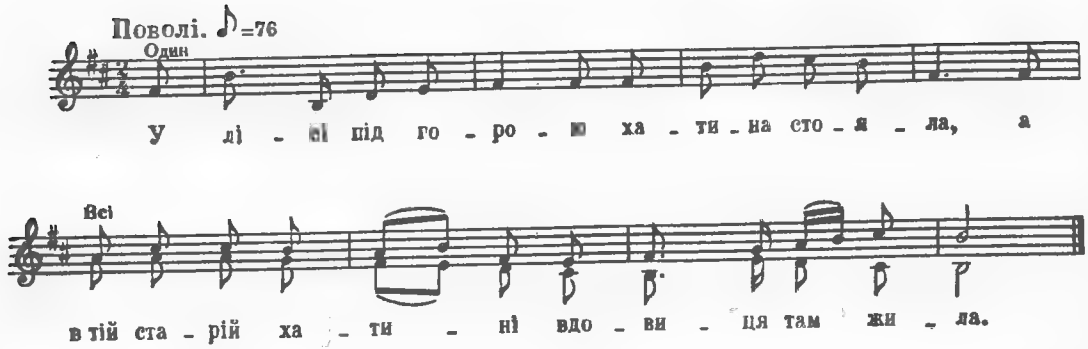

У лісі під горою
Хатина стояла,
А в тій старій хатині
Вдовиця там жила.

У ту хатину якось
Герої два зайшли:
«Пусти, пусти, вдовице,
Пусти заночувать».

Вдовиця пожаліла,
Пустила ночувать —
«Я тільки не топила,
Гостей не чекала».

«Не треба нам, вдовице,
Не треба нічого,
Ми завтра на світанку
Ізнов в похід йдемо».

Один герой заходить,
Сідає він за стіл,
Другий герой заходить,
Розмову він веде:

«Скажи, скажи, вдовице,
Де мужа втеряла?»
«У сорок першім році,
Як почалась війна.

У сорок першім році,
Як почалась війна,
Я мужа виряджала
Ще й сина-сокола».

«Узнай, узнай, дружино,
Ти мужа свойого
І пригорни до серця
Ти сина рідного».

«Я мужа не пізнала —
Він сивий зовсім став,
А сина не пізнала —
Він двічі став герой».

ОЙ НА ГОРІ ОГОНЬ ГОРИТЬ

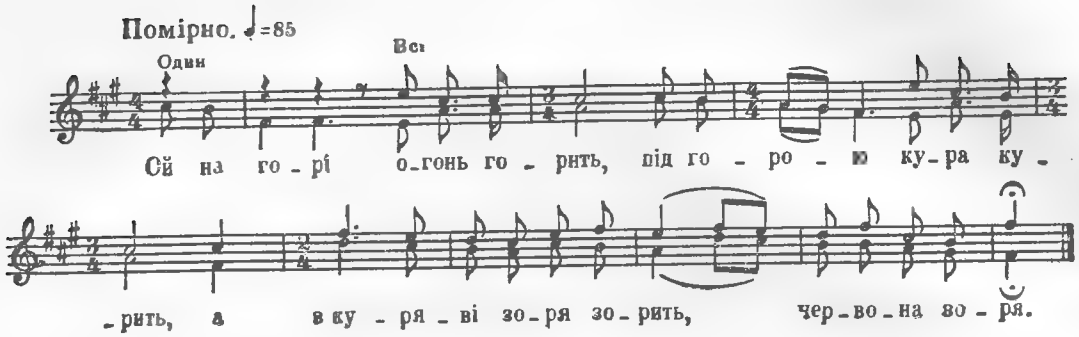

Ой на горі огонь горить,
Під горою кура курить,
А в куряві зоря зорить,
Червона зоря.

Вийшла в поле мати сива
Виглядати з бою сина —
Чорнобривого Максима
Ще й богатиря.

Ідуть хлопці браві, дужі,
При музиці, при оружжі,
Ситі коні на попрузі,
Гризуть удила.

Всі, як дуби у діброві,
Кучеряві та здорові,
І, як рідний, чорнобриві,
Всі богатирі.

Вийшла в поле, тільки стала,—
Пролетіли, просвистали,
Стару неньку привітали
На краю села.

Може, й син її промчався,
Може, з нею пострічався,
Поклонився, привітався,
В полум'ї зорі.

Ой світи ти, ясна зоре,
То на поле, то на море,
То на ті високі гори,
Де мій син гуля.

Там, де б'ється з ворогами,
Як поранять, будь сестрою,
Будь сестрою серед бою,
Зоренько моя.

ПОНАД СТАВОМ СТЕЖЕЧКА

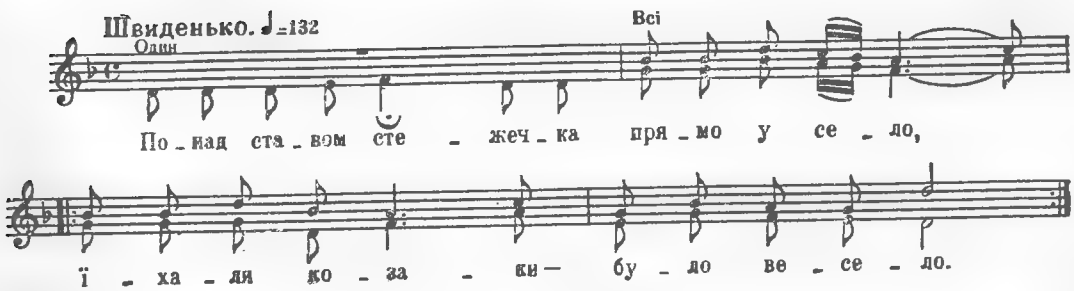

Понад ставом стежечка
Прямо у село,
Їхали козаки — } *Двічі*
Було весело.

Поперед на конику
Їхав командир,
Ой же такий гарний, } *Двічі*
Славний богатир.

А на вулиці дівчата
Як маки цвітуть,
А вже наші гарні хлопці } *Двічі*
Та й додому йдуть.

Відчиняй же, мати, двері,
Зустрічай синів,
Що служили чесно й добре } *Двічі*
Били ворогів.

ЧОРНОГОРО-УКРАЇНО

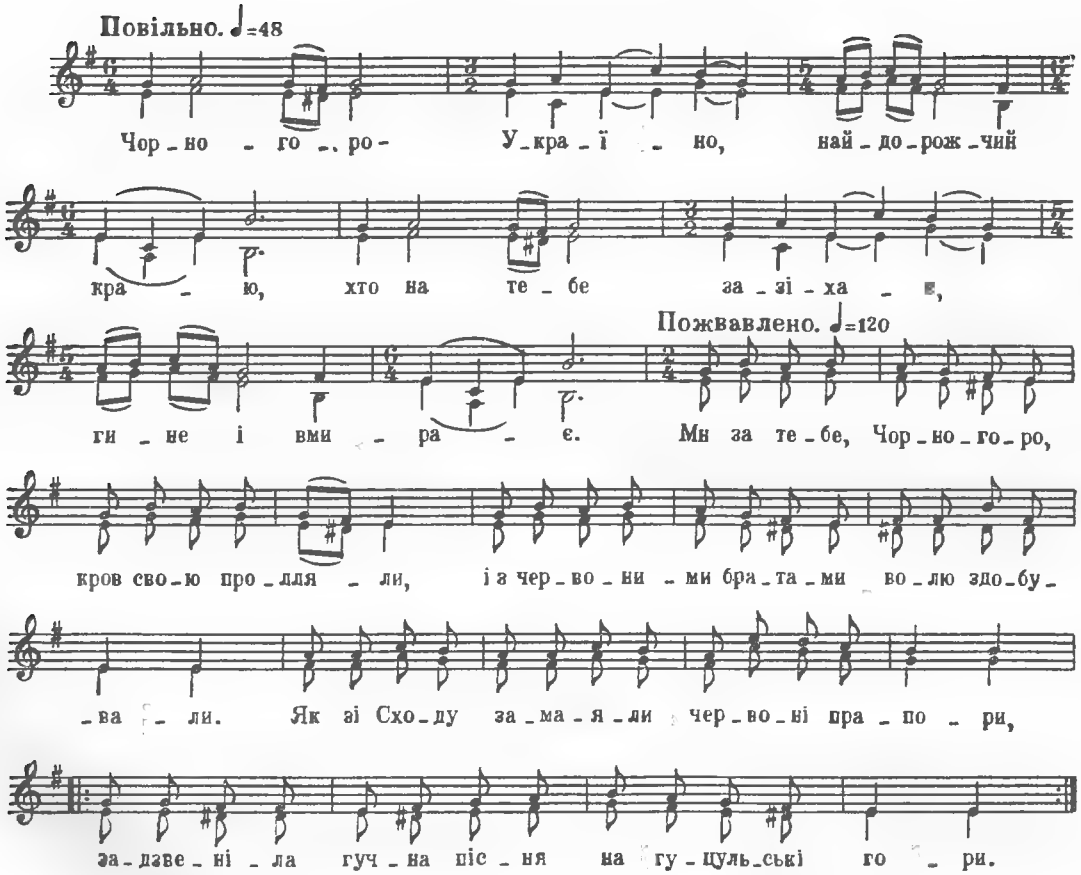

Чорногоро-Україно,
Найдорожчий краю,
Хто на тебе зазіхає,
Гине і вмирає.

Ми за тебе, Чорногоро,
Кров свою пролляли,
І з червоними братами
Волю здобували.

Як зі Сходу замаяли
Червоні прапори,
Задзвеніла гучна пісня
На гуцульські гори. } *Двічі*

Нема панів, ні фашистів —
Гуляй царинками,
Нема сварки, ані звадки
Ніколи між нами.

Бо Радянська Україна —
Це нам рідна мати,
Що зібрала своїх дітей
До рідної хати.

Вся гуцульщина сьогодні
Про славу співає,
І най пісня ця гуцульська
До Москви лунає. } *Двічі*

НЕ ЗАБУВАЙ СИНІ ГОРИ

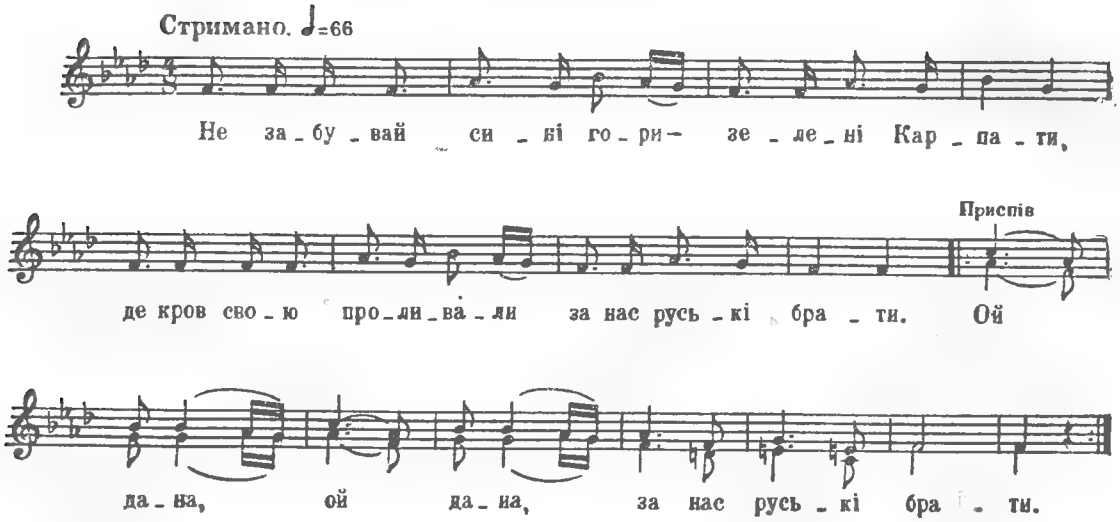

Не забувай сині гори —
Зелені Карпати,
Де кров свою проливали
За нас руські брати.

Приспів:

Ой дана, ой дана,
За нас руські брати. } *Двічі*

Де кров свою проливали
Руські й українці,
Та щоб вільно проживали
Брати-верховинці.

Приспів:

Ой дана, ой дана,
Брати-верховинці. } *Двічі*

Будуть жити наші діти,
Будуть виростати,
Буде щастя в нашім краї
Ще більш розквітати!

Приспів:

Ой дана, ой дана,
Ще більш розквітати! } *Двічі*

Ой будемо споминати
Від роду до роду
Братів рідних, що полягли
За нашу свободу.

Приспів:

Ой дана, ой дана,
За нашу свободу. } *Двічі*

У ГАЮ ПІД КРУЧЕЮ КРИНИЦЯ

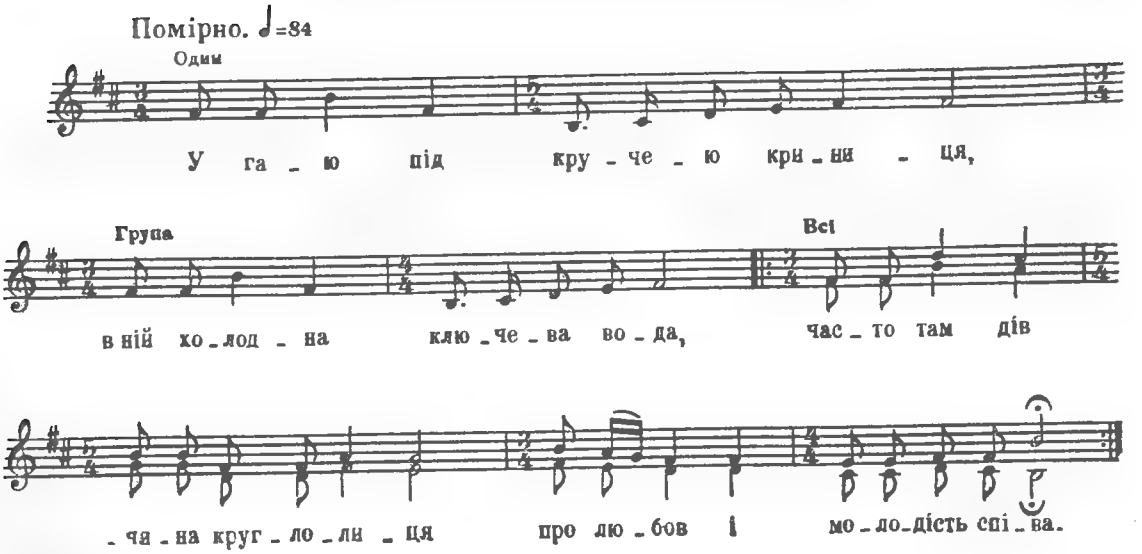

У гаю під кручею криниця,
В ній холодна ключева вода,
Часто там дівчина круглолиця
Про любов і молодість співа. } *Двічі*

По весні вона там брала воду,
З повних відер хлюпалась вода,
Хлопці повертались з походу —
Натягали коням повода. } *Двічі*

Хлопці повертались з походу —
Усміхнулась радісно до них,
Чорними очима привітала,
Напувала коней вороних. } *Двічі*

Як же не напитися з криниці
Ключевой холодної води,
Як же не наповнить свого серця
Цим коханням щирим, молодим! } *Двічі*

А в'їжджав — просив, щоб не скучала,
І руку тиснув — табір моя путь,
І тоді, як восени приходять,
Я вернусь,— про мене не забудь. } *Двічі*

У гаю, де трави процвітають,
Довго-довго будемо ми жить,
І осіннім золотистим ранком
Над криницею береза зашумить. } *Двічі*

ОЙ ПОЛЯ, ПОЛЯ КОЛГОСПНІ

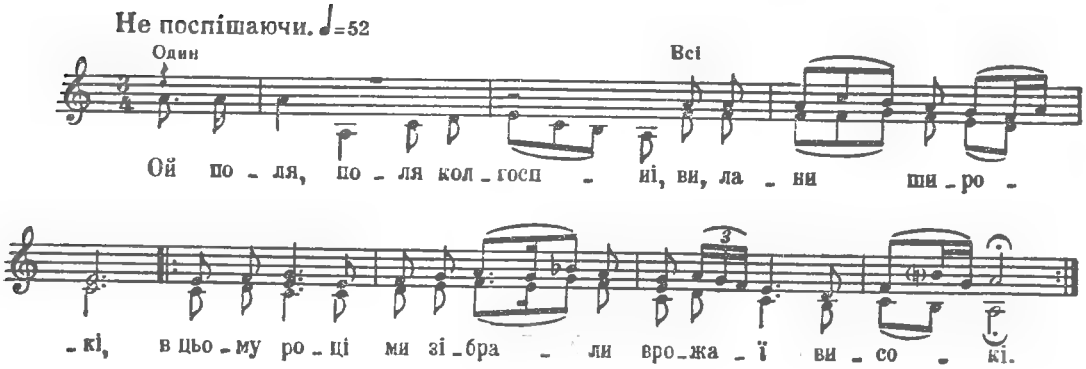

Ой поля, поля колгоспні,
Ви, лани широкі,
В цьому році ми зібрали
Врожаї високі. } *Двічі*

Докладем трудів великих,
Щоб родила хліб земля,
Чистосортним ми насінням
Всі засіємо поля. } *Двічі*

Сяє сонце в небі ясно,
Весняний шумить потік,
Здамо хліба ми державі
Вдвоє більше, ніж торік. } *Двічі*

НАД ПОЛЯМИ ХОДИТЬ СЛАВА

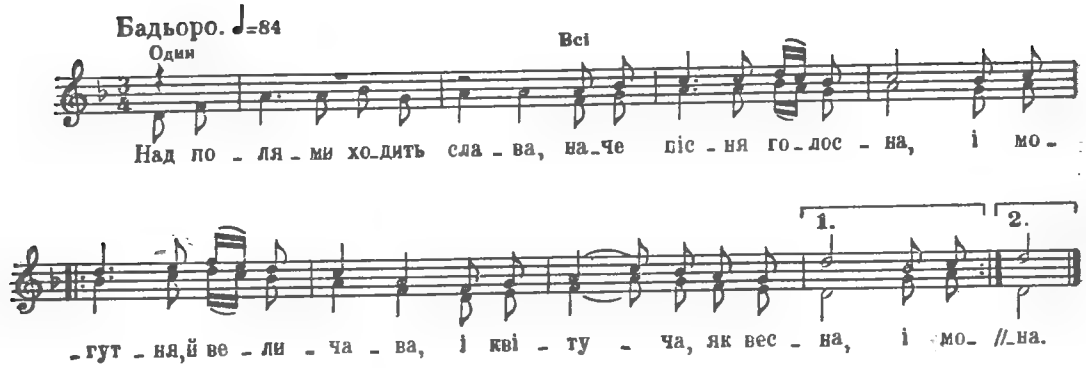

Над полями ходить слава,
Наче пісня голосна,
І могутня, й величава,
І квітуча, як весна. } *Двічі*

На колгоспній ясній ниві
Там працюють трударі,
Про їх славу пісня лине
По оновленій землі. } *Двічі*

Хай зростають в нас герої
В боротьбі за урожай,
Ми сім'єю трудовою
Звеличаєм рідний край! } *Двічі*

МИ ПРИЙШЛИ ІЗ ВЕРХОВИНИ

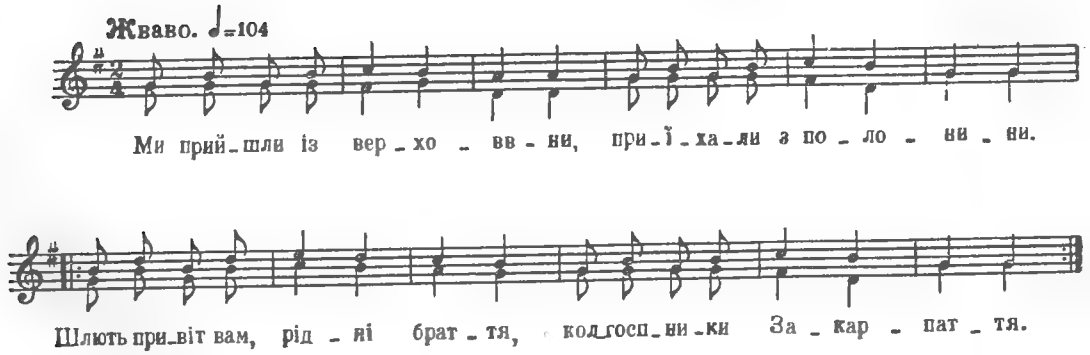

Ми прийшли із верховини,
Приїхали з полонини.
Шлють привіт вам, рідні браття,
Колгоспники Закарпаття. } *Двічі*

У колгоспах жито зріє
І пшениця золотіє,
І живуть, як рідні браття,
Колгоспники Закарпаття. } *Двічі*

Ми колгоспи заснували
І куркулів геть прогнали,
І жиють, як рідні браття,
Колгоспники Закарпаття. } *Двічі*

У колгоспах наше щастя,
Бо в колгоспах вільна праця,
І жиють, як рідні браття,
Колгоспники Закарпаття. } *Двічі*

Спільно стали всі робити,
Стала земля хліб родити,
І жиють, як рідні браття,
Колгоспники Закарпаття. } *Двічі*

У колгоспі «П'ятирічка»
Урожай тече, як річка,
І жиють, як рідні браття,
Колгоспники Закарпаття. } *Двічі*

СЕРЕД СЕЛА ДИЧКА

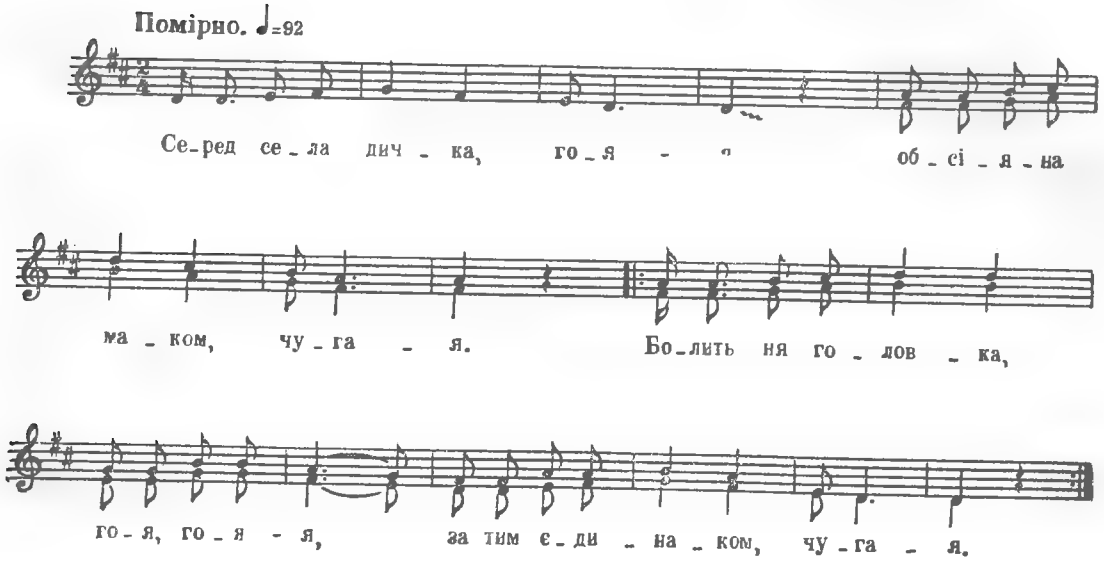

Серед села дичка, гоя-я,
Обсіяна маком, чугая.
Болить ня головка, гоя, гоя-я,
За тим єдинаком, чугая.

Ой ти єдинаку, гоя-я,
Маю на тя дяку, чугая,
Любити тя важу, гоя, гоя-я,
Лем ти нич не кажу, чугая.

Серед села дичка, гоя-я,
Листя розпустила, чугая,
Милий трактористом, гоя, гоя-я,
Я'го полюбила, чугая.

Прийде до ня милий, гоя-я,
Коси ми пов'яже, чугая,
Любила-м ще буду, гоя, гоя-я,
Хто мені розкаже, чугая.

ПРИМІТКИ

І. КАЛЕНДАРНІ, ОБРЯДОВІ ТА ІГРОВІ

А вже весна (стор. 15). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 3.

Весна красна (стор. 16). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 4.

Вийди, вийди, Іванку (стор. 16). А. Рубец, Двести шестнадцать народных украинских напевов, М., 1872, стор. 4.

Благослови, мати (стор. 17). А. Рубец, Двести шестнадцать народных украинских напевов, М., 1872, стор. 4.

Три зірочки та й докупочки (стор. 17). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

А ми кривого танцю йдем (стор. 18). Записано в м. Києві у 1949 р., на Республіканській олімпіаді від самодіяльного ансамблю «Тісса» Тячівського р-ну, Закарпатської обл. Розшифрувала З. Василенко. Варіант записано в м. Києві у 1950 р. від народного ансамблю м. Львова. Розшифрувала З. Василенко.

Чорнобривий корольок (стор. 20). В. Ступницький, Слобожанські народні пісні для школи, ДВУ, 1928, стор. 6. Записано в с. Великий Бурлук, Харківської обл.

Ой на ставу, на ставочку (стор. 20). с. Чапаєвка, Бершадського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записали від групи дівчат З. Василенко та Л. Ященко.

Ой петрівочка — мала нічка (стор. 21). с. Веприк, Гадяцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи старих жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Та в петрівняя зозуленько (стор. 21). с. Сулими, Диканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Чого, Івасю, змарнів, змарнів (стор. 22). с. Миронівка, Могилів-Подільського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1950. Записав від групи жінок Л. Ященко.

Та ой по горі василечки сходять (стор. 22). с. Сулими, Диканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи хлопців. Розшифрував Л. Ященко.

Ой сосонка літом і зимой зелена (стор. 23). с. Зарудинці, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой у лузі у зеленому (стор. 23). с. Хоцьки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Не гнівайся, ненько моя (стор. 24). Записав М. Гайдай на Донбасі, 1930.

Ой чого, чого в сирітськім дому (стор. 25). с. Топори, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк.

Та назбирала збір (стор. 26). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали від групи колгоспниць Т. Онопа і О. Васильченко, 1948.

А в липині та в осичині (стор. 26). с. Диканька, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від хору літніх жінок. Розшифрував Л. Бильчинський.

А я в свого батька на одході (стор. 27). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від хору дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

Та й не стій, сосно, розвивайся (стор. 27). с. Сулими, Диканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Луговая зозуленька (стор. 28). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 244.

Та прощай, прощай, та Марійко (стор. 28). с. Сулими, Диканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Тихо, дружечки, йдіте (стор. 29). с. Сулими, Диканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Ой ходила та Оленка по лаиу (стор. 30). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали від групи колгоспниць Т. Онопа та О. Васильченко.

Коло мої хати зацвіли блавати (стор. 31). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 247. Записано в м. Києві від народного ансамблю м. Львова, 1950. Розшифрувала З. Василенко.

Ой жалкую, мій батеньку (стор. 32). х. Моргуличі, Чернігівського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Правдюк.

Ой глянь, мати (стор. 32). с. Вороньки, Бобровицького р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1957. Записано від групи жінок. Розшифрували О. Правдюк та Л. Ященко.

Та й чи будеш, та й дівочко, жалкувати (стор. 33). с. Вороньки, Бобровицького р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1957. Записано від групи дівчат. Розшифрував О. Правдюк.

Дівка Ганночка по городу ходила (стор. 33). с. Веприк, Гадяцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

Із-за гаю зеленого (стор. 34). с. Вороньки, Бобровицького р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1957. Записано від групи дівчат. Розшифрував О. Правдюк.

Як зажурниться крутая гора (стор. 35). с. Вороньки, Бобровицького р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1957. Записано від групи дівчат. Розшифрував О. Правдюк.

II. ІСТОРИЧНІ ТА КОЗАЦЬКІ

Ой не знав козак (про Супруна) (стор. 39). с. Суботів, Чигиринського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записала від групи колгоспників З. Василенко.

Ой три літа, три неділі (стор. 40). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшифрував Л. Ящеико.

Чорна рілля ізорана (стор. 41). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. I, стор. 114—115.

Ой у темнім лузі (стор. 42). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записано від жіночого хору на Республіканському огляді сільської і профспілкової художньої самодіяльності, 1956. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой із-за гори та ще й з-за лиману (стор. 43). с. Суботів, Чигиринського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записала від групи колгоспників З. Василенко. Текст подано за зб. «Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 51—53.

Із-за гори, із-за кручі (стор. 44). с. Жовнине, Глобинського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1956. Записано від групи старих чоловіків. Розшифрував Л. Ященко.

Ой на горі та женці жнуть (стор. 45). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 44—45.

Ой сів пугач на могилі (стор. 46). с. Гланишев, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від мішаного хору. Розшифрувала З. Василеико.

Ти Росія, Росія (про Платова) (стор. 46). с. Бехи, Коростенського р-ну, Житомирської обл. Записав М. Гайдай, 1939.

Ой, да що в Турбаях та й вогонь горить (стор. 47). с. Великі Кринки, Глобинського р-ну, Полтавської обл. Запнсав від жіночого хору М. Гайдай, 1938.

Ой по горі жито (стор. 48). с. Клішківці, Новоселицького р-ну, Чернівецької обл. Записав від групи хлопців П. Мотуляк.

Ой у лузі та ще й при березі (стор. 48). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 94—96. Варіант пісні записано експедицією ІМФЕ АН УРСР в с. Ковалівка, Диканського р-ну, Полтавської обл., 1952. Розшифрував Л. Бильчинський.

Із-за гір, з-за гір вилітав сокіл (стор. 50). с. Гусаково, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від сестер Думанських. Розшифрував Л. Ященко.

Що з-за гір, з-за гір (стор. 50). м. Лебедин, Сумської обл. Записав О. Стеблянко, 1936.

Та не жур мене, моя мати (стор. 51). с. Зарудинці, Немирівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав від мішаного хору колгоспників Л. Ященко.

Ой у полі два дубка (стор. 52). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 12—13.

Щука-риба в морі (стор. 52). с. Лебедин, Шполянського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи дівчат. Розшифрував О. Ісаков.

Пущу коня, ой на яр, на долину (стор. 53). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 42, м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записав Т. Онопа.

За нашою слободою (стор. 54). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 44—45.

Смутний вечір, тихий ранок (стор. 54). с. Синявка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР. 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Ісаков.

Смутний вечір, смутний ранок (стор. 55). Записала від наукового співробітника Інституту зоології АН УРСР А. Путя З. Василенко, 1954.

Ой ви, галки, ви чорні чубарки (стор. 56). с. Диканька, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від жіночого хору. Розшифрував Л. Ященко.

Гей, колись була розкіш-воля (стор. 57). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 103.

Ой кряче, кряче та й чорненький ворон (стор. 58). с. Клембівка, Могилів-Подільського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1950. Записано від мішаного хору. Розшифрував Л. Ященко.

Ой там за Дунаєм (стор. 59). с. Кліщинці, Глобинського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1956. Записано від групи старих чоловіків. Розшифрував Л. Ященко.

III. ЧУМАЦЬКІ, БУРЛАЦЬКІ, НАЙМИТСЬКІ, РЕКРУТСЬКІ ТА СОЛДАТСЬКІ

У неділю рано-вранці (стор. 63). Українські народні пісні, Х., Держлітвидав, 1935, стор. 13.

Та вози риплять (стор. 64). с. Перегонівка, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР. Записав від чоловічого хору Л. Ященко.

Та болять ручки (стор. 64). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 166. Записав М. Щоголь в м. Борисполі, Київської обл.

Їхав чумак із Криму додому (стор. 65). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 153—154.

Їхав, їхав та чумак Макара (стор. 66). с. Диканька, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від жіночого хору. Розшифрувала З. Василенко.

Їхав чумак із Дону додому (стор. 67). с. Удівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував П. Мотуляк.

Ой за лужком, за темненьким (стор. 68). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 30—31.

Зійшло сонце веснянеє (стор. 69). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 13.

Ой горе тій чайці (стор. 69). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 15.

Ой горе тій чайці (стор. 70). с. Максаки, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Стьожка.

Ой заслаб чумак (стор. 71). с. Михайлівка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали від двох старих чоловіків Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Ой ходив чумак (стор. 71). с. Слобідка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував П. Мотуляк.

Зібралися всі бурлаки (стор. 72). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954. кн. 1, стор. 71.

Ой хто не служив ой та й у багатиря (стор. 73). с. Студеники, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрувала З. Василенко. Варіанти тексту цієї пісні «Ой зацвіла черешенька», днв. стор. 363, 364.

А біда, біда (стор. 74). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 9—10.

Та нема гірш нікому (стор. 75). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 319.

Поза яром (стор. 75). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 180.

Брала дівка льон, льон (стор. 76). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор 171

Поиад яром (стор. 77). Записав в м. Лебедині, Сумської обл., О. Стеблянко, 1936.

А все гори, в все гори та долини (стор. 78). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 183.

А ще сонце не заходило (стор. 78). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 190.

Зозуленька раненько кувала (стор. 79). М. Гайдай, 25 пісень. Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор 13.

Летіла зозулька (стор. 80). М. Гайдай, 25 пісень. Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 15.

Ой ти, зоре та й вечірняя (стор. 80). с. Ометинці, Немирівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записала З. Василенко.

Ой ти, зорка та й вечірняя (стор. 81). с. Бистрик, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР. 1953. Записано від жіночого хору. Розшифрував А. Гуменюк.

Гей, сюди гори (стор. 82). с. Огіївка, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи чоловіків. Розшифрував А. Гуменюк.

Зажурилася вдова (стор. 82). с. Охматів, Жашківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР. 1955. Записано від групи хлопців. Розшифрував Л. Ященко

Гей, сторона, сторона (стор. 83). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 19.

Вище лісу, вище темного (стор. 84). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 18—19.

Туман яром, туман яром (стор. 84). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 18.

Ти машина, ти залізна (стор. 85). Записала в м. Києві З. Василенко, 1950.

Ой позавидував мужик, що в солдатах добре жить (стор. 86). с. Огіївка, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи чоловіків. Розшифрував А. Гуменюк.

Долина, долинушка (стор 86). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954,стор. 16.

Ой летіли гуси з далекого краю (стор. 87). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшифрувала З. Василенко.

Прийшов листок в України (стор. 88). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрувала З Василенко

А в полі береза (стор. 88). с. Лугінки, Олевського р-ну, Житомирської обл. Записано від хоруланки льонарок на Республіканській олімпіаді, 1949. Розшифрувала З. Василенко.

Ой з-за гори та з-за кам'яної (стор. 89). с. Суботів,Чигиринського р-ну, Кіровоградської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи колгоспників. Розшифрувала З. Василенко.

Ой закуріли піски (стор. 89). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Зашуміли верби ще в дібровонька (стор. 90). с. Удівка, Менського р-ну, Чернігівської обл Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Правдюк.

Ой понад нашим яром (стор. 91). с. Рубани, Роменського р-ну, Сумської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР. 1954. Записано від хору-ланки. Розшифрувала З Василенко

В чистім полі, в широкім роздоллі (стор. 95). с. Слобідка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував О. Стьожка.

Ой коню мій, коню (стор. 96). с. Клішківці, Новоселицького р-ну, Чернівецької обл. Записав від мішаного хору П. Мотуляк.

Ой да ішли хлопці з ярмарку (стор. 96). с. Топорн, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой стану я на порозі (стор. 97). с. Гопчиця, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой стану я на порозі (стор. 98). с. Заруднпці, Немирівського р-ну, Вінницької обл. Записав Л. Ященко, 1951.

Ой стану я на порозі (стор. 98). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 16.

Ой на горі все курно та димно (стор. 99). м. Лебедин, Сумської обл. Записав О. Стебляпко, 1936.

Ой на горі криниченька (стор. 100). м. Кути, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

Ой у полі криниченька (стор. 100). м. Чигирин, Черкаської обл. Записали від групи жінок Т. Онопа та О. Васильченко, 1948. На подібну мелодію співається також пісня «За нашою слободою», див. стор. 332.

Ой зійду я на могилу (стор. 101). с. Максакн, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував П. Мотуляк.

Ой вийду я на могилу (стор. 101). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 53.

Як вийду я на могилу (стор. 102). м. Лебедин, Сумської обл. Записав О. Стебляпко, 1936.

Ой повій, вітре та й буйнесенький (стор. 103). с. Василівка, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записала З. Васпленко.

Та повій, вітре, та повій, буйний (стор. 103). х. Маргуличі, Березнянського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Правдюк.

Не сіяно й не орано (стор. 104). с. Підварки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Попід мостом, мостом (стор. 105). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн 1, стор. 262.

Попід мостом, мостом (стор. 106). с. Дпканька, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від колгоспного жіночого хору. Розшифрував Л. Ященко.

Ой Іване, Іваночку (стор. 107). с. Грозниці, Хотинського р-ну, Чернівецької обл. Записав від групи дівчат П. Мотуляк.

Ой у полі вітер віє (стор. 107). Видано окремим випуском видавництвом «Мистецтво» (б. р.)

Зайшло сонце за віконце (стор. 108). с. Козацьке, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Ой на ставу, на ставочку (стор. 109). с. Чапаєвка, Бершадського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав від групи дівчат Л. Ященко.

Ти капуста, ти розсада (стор. 109). с. Лугінки, Олевського р-ну, Житомирської обл. Записано від ланки льонарок на Республіканській олімпіаді, 1949. Розшифрувала З. Васпленко.

Понад терном стежечка (стор. 110). Е. Линева, Опыт записи фонографом украинскнх народных песен, М., 1905, стор. 245.

Ой вийду я на могилу (стор. 110). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 9.

Ой вийду я за нові ворота (стор. 111). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор 6.

Чогось мені чудно (стор. 112). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 277. На подібну мелодію співаються пісні «Сумно мені, сумно» та «А в полі береза», днв. стор. 322.

Піду у садочок (стор. 112). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 70.

Ой гаю мій, гаю (стор. 113). П. Демуцькнй, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 61.

Ой летіла качка (стор. 113). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшнфрував Л. Ященко.

На городі грушечка (стор. 114). с. Миронівка, Могилів-Подільського р-ну, Вінницької обл. Записав від групн дівчат Л. Ященко, 1950.

З-під каменя вода тече (стор. 114). с. Гусаково, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Запнсано від групн дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

З-під каменю вода ллється (стор. 115). с. Пологи-Яненки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групн жінок. Розшнфрували О. Стьожка та Л. Яшенко.

З-під білого каменечка світла вода ллється (стор. 116). с. Семенівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував О. Стьожка.

Соловейко, рання пташечко (стор. 117). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 7.

Зеленеє жито, зелене (стор. 118). с. Веприк, Гадяцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Запнсано від групн старих жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Марусю, Марусю (стор. 118). с. Козацьке, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Не ходи, улане, понад берегами (стор. 119). с. Козацьке, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групн жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Ой піду в садок (стор. 120). с. Рашків, Новоселицького р-ну, Чернівецької обл. Запнсав від групи хлопців П. Мотуляк.

По синьому морю (стор. 121). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групн хлопців. Розшнфрував Л Ященко.

Через гору та в лісок (стор. 121). с. Заруднпці, Немирівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав Л. Ященко.

Егей, парень-парень (стор. 122). с. Бистрик, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Запнсано від чоловічого хору. Розшифрував А. Гуменюк

Їхав козак, їхав (стор. 122). с. Самчинці, Тульчинського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав від групи колгоспників Л. Ященко.

Ой ішов я, йшов я селом-вулицею (стор. 123). с. Зарудинці, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи жінок. Розшнфрував А. Гуменюк.

Ой загув та загув сивий голубонько (стор. 123). с. Огіївка, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Запнсано від групн чоловіків. Розшифрував А. Гуменюк.

Тнха вулиця, тнха (стор. 124). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 272.

Туман горою (стор. 124). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 273—274.

Чи п вплила (стор. 125). с. Красне, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записали від групн дівчат З. Васнленко та О. Кувеньова.

Як посію конопельки (стор. 126). с. Піски, Лохвицького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Запнсали від групн дівчат З. Василенко та Г. Дзеря.

Калнно-малино (стор. 126). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор.13.

Калина-малина (стор. 127). с. Хоцьки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Запнсано від групи жінок. Розшифрував О. Правдюк.

Калино-малино (стор. 127). с. Локнисте, Чернігівського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Запнсано від жіночого хору. Розшнфрував О. Правдюк.

Калнна-малина (стор. 128). с. Днканька, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від жіночого хору. Розшифрував Л. Бильчинський.

Калнно-малнно, чого в лузі стоїш (стор. 129). с. Гопчиця, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1950. Записали З. Василенко та І. Лазаревич.

Береза стонла (стор. 129). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 381.

А в полі береза (стор. 130). М. Гайдай. Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 20.

А в полі береза (стор. 131). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн.1, стор. 285.

А в полі могила (стор. 131). М. Гайдай. Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 21.

Гаєм зелененьким вода тече (стор. 132). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 346.

А вітер віє, ліс шумить (стор. 133). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали від групи хлопців Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Тихо, тихо Дунай воду несе (стор. 133). с. Клембівка, Могилів-Подільського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1950. Записав від мішаного хору Л. Ященко.

Тихо, тихо Дунай воду несе (стор. 134). Артіль ім. Жданова, Сахновського р-ну, Харківської обл. Записано від жіночого квартету на Республіканському огляді сільської художньої самодіяльності, 1956. Розшифрував Л. Ященко.

Тихо, тихо Дунай воду несе (стор. 134). с. Охматів, Жашківського р-ну, Черкаської обл Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1955. Записано від мішаного хору. Розшифрував О. Правдюк.

Гей, тихо, тихо Дунай воду несе (стор. 135). с. Гусаково, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від квартету сестер Думанських. Розшифрував Л. Ященко.

Ей, тихо, тихо Дунай воду несе (стор. 136). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Розпрягайте, хлопці, коні (стор. 136). Українська народна пісня, К., «Мистецтво», 1936, вип. II., стор. 356

Ой гиля-гиля, гусоньки, на став (стор. 137). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 239.

Ой туман яром налягає (стор. 138). с. Козацьке, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Із-за гори вітер віє (стор. 139). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 13.

Ой вітер з поля повіває (стор. 140). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали Т. Онопа та О. Васильченко, 1948

Та їхав поле, їхав друге (стор. 141). с. Диканька, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від жіночого хору. Розшифрував Л. Ященко.

Ой вишенько-черешенько (стор. 141). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 19.

Ой кропивушка зелененькая (стор. 142). с. Василівка, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записала З. Васильченко.

Ой послала мати (стор. 143). с. Баланівка, Бершадського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записала від групи жінок З. Васильченко.

Ой поміж горами (стор. 143). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 14—15.

Ой ти рожа цвітна (стор. 145) с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшифрувала З. Василенко.

Ой стелись, стелись, ой барвіночок (стор. 145). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Запвсано від хору-ланки на Республіканській олімпіаді, 1949. Розшифрувала З. Васильченко.

Ой стелиться барвіночок (стор. 146). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 48.

Ой у полі дві тополі (стор. 147). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», стор. 58.

Ой у полі дві тополі (стор. 148). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 351.

Зеленая горішино (стор. 148). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Запнсали Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Ой у лузі, в лузі калина стояла (стор. 149). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 4.

Ой приїхав козаченько з поля (стор. 150). П. Демуцькнй, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 66—67.

Ой приїхав мій миленькний з поля (стор. 151). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 373.

Ой у полі криниця безодня (стор. 151). Українські народні пісні. К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 374.

Ой у полі криниця безодня (стор. 152). с. Суботів, Чигиринського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи колгоспників. Розшифрувала З. Васильченко.

Ой у полі та криниченька (стор. 152). м. Лебедин, Сумської обл. Запнсав О. Стеблянко, 1936.

Ні тучки, ні хмарки (стор. 153). м. Золотоноша, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи курсантів школи польоводів. Розшифрував Л. Бильчинський.

Ні тучки, ні хмарки (стор. 154). с. Максаки, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи жінок. Розшифрував П. Мотуляк

Туман по лісочку (стор. 154). Українські народні пісні. К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 368.

Ой на горі хмарно (стор. 155). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від жіночого хору. Розшифрував Л. Ященко.

Хмарка наступає (стор. 156). П. Демуцькнй, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 54—55.

І хмарки немає (стор. 156). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали від групи жінок Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Світи, місяченьку (стор. 157). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшифрував Л. Ященко.

Ой по крутому бережечку (стор. 158). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 41.

Закувала та сива зозуля (стор. 159). с. Синявка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Запнсано від жіночого хору. Розшифрував О. Стьожка.

Їхав козак на воронім коні (стор. 160). с. Хоцьки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Стьожка.

Ой ти місяцю, а я зіронька ясна (стор. 161). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 254. Записала від співробітників ІМФЕ АН УРСР З. Василенко, 1954.

Ой ти, місяцю, я зіронька ясна (стор. 161). П. Демуцькнй, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 50—51.

Ой пожену на яр товар (стор. 162). П. Демуцькнй, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 51.

Гей, через гору та в долину (стор. 162). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 69—70.

Котилася та ясна зоря з неба (стор. 163). с. Пологи-Яненки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Стьожка.

Ой котилася та ясна зоря з неба (стор. 164). м. Лебедин, Сумської обл. Запнсав О. Стеблянко, 1936. Варіант записав О. Стеблянко в м. Сумах.

Котилася ясна зоря з неба (стор. 165). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 60

Котилася та зоря з неба (стор. 165). с. Диканька, Полтавської обл Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від жіночого хору. Розшифрував Л. Ященко.

Котилася та ясная зорюшка (стор. 166). с. Черемошне, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від жіночого хору. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой що то, матн (стор. 167). П. Демуцькнй, Українські народні пісні. К., «Мистецтво», 1954, стор. 59.

Ой у полі криниченька (стор. 167). с. Немиринці, Старокостянтинівського р-ну, Хмельницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк

І сюди гора, і туди гора (стор. 168). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 10.

І тудн гора, і сюдн гора (стор. 169). с. Кам'янка, Татарбунарського р-ну, Одеської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1955. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Правдюк.

Ой відти гора (стор. 169). с. Кобакн, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записав від групн дівчат Л. Ященко.

По той бік гора (стор. 170). м. Черкасн. Записано від групн жінок, 1950. Розшнфрував О. Правдюк.

По той бік гора (стор. 171). Українські народні пісні. К., «Мнстецтво», 1954, кн. І, стор. 263 — 264.

Ой тн, дубе, дубе (стор. 171). П. Демуцькнй, Українські народні пісні, К., «Мнстецтво», 1954, стор. 11.

Ой ти, дубе, дубе (стор. 172). с. Підварки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Ой тн, дубе, дубе (стор. 173). с. Семенівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Запнсано від жіночого хору. Розшифрував О. Правдюк.

Ой зійдн, зійди, да місяць, на ту пору (стор. 174). с. Пологн-Яненкн, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Стьожка.

Ой зайди, зайдн, місяць, на ту пору (стор. 174). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 297.

Ой і зійди, зійди ти, зіронько вечірняя (стор. 175). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 356

Ой зійдн, зійди, зіронько вечірняя (стор. 176). м. Чнгирнн, Черкаської обл. Записали від групн жінок Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Ой і зійди, зійдн, ти зіронько та й вечірняя (стор. 176). с. Кліщинці, Глобинського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1956. Записано від колгоспного хору. Розшифрував Л. Ященко.

Сіяв козак пшеничеиьку (стор. 178). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 343.

Ой нема в саду соловейка (стор. 178). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від хору дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

Чого, Надю, зажурилась (стор. 179). с. Диканька, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групн жінок. Розшнфрував Л. Ященко.

Ой Грицю, мій Грнцю (стор. 180). П. Демуцькнй, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 61—62.

Ой у полі криниченька (стор. 181). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від міщаного хору. Розшифрувала З. Василенко.

Коло моїх да воріток (стор. 181). с. Мончин, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Туман яром по долині (стор. 182). с. Ометинці, Немирівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Запнсалн З. Васнленко та О. Васильченко.

А в лузі калнна (стор. 183). с. Яворів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групн дівчат. Розшнфрувала З. Василенко.

Пожену я товар на яр (стор. 184). с. Баланівка, Бершадського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Запнсалн З. Васнленко та О. Васнльченко.

Зійди, да зійдн тн, ясний місяцю (стор. 185) М. Гайдай, 25 пісень. Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 10.

Недалеко мнлнй оре (стор. 186). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групн жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Недалеко мій миленькнй оре (стор. 187). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн І, стор. 294—295.

Зацвів терен рясно (стор. 188). с. Розсошинці, Чигиринського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групн жінок, Розшифрувала З. Василенко.

Зацвів терен рясно (стор. 188). с. Василівка, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Запнсала З. Василенко.

Зацвів терен рясно (стор. 189). с. Верхній Рогачик, Великолепетиського р-ну, Херсонської обл. Запнсав від групн дівчат М. Гайдай, 1930.

Дубе кучерявий (стор. 190). с. Козацьке, Білгород-Дністровського р-ну, Одеської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1955. Записала З. Василенко.

Ой ти, дубе кучерявий (стор. 191). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 6.

Од поля до поля виросла тополя (стор. 192). с. Воскобойникн, Днканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групн жінок. Розшнфрував Л. Ященко.

Од поля до поля внросла тополя (стор. 192). с. Гусаково, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від груди дівчат. Розшнфрував Л. Ященко.

Ой на ставу, на ставочку (стор. 193). с. Клішківці, Новоселицького р-ну, Чернівецької обл. Запнсав від групи дівчат П. Мотуляк.

Ой загули, загулн сизокрилі голуби (стор. 193). с. Джурнпці, Немнрівського р-ну, Віннпцької обл. Експедпція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Запнсав від групн дівчат Л. Ященко.

Ой зайшов місяць, та зайшов ясний (стор. 194). с. Охматів, Жашківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1955. Запнсано від групи жінок. Розшнфрував Л. Ященко.

Хилітеся, густі лозн (стор. 195). с. Черемошне, Погребнщенського р-ну, Віннпцької обл. Експедпція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Запнсано від групи дівчат. Розшнфрував А. Гуменюк.

Що сонце заходнть (стор. 195). м. Золотоноша, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групн курсантів школн польоводів. Розшифрував Л. Бильчинський.

Ах ти, вишенько, тн, черешенько (стор. 196). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 45.

Ой ти, вншенько, тн, черешенько (стор. 197). с. Лугинкн, Олевського р-ну, Житомнрської обл. Запнсано від ланки льонарок на Республіканській олімпіаді, 1949. Розшнфрувала З. Василенко.

Голуб на черешні, голубка на вишні (стор. 197). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 334. Записала в с. Річка, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. З. Василенко.

Гей, у лісі, в лісі (стор. 197). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 50.

Ой вечор, вечор (стор. 198). М. Гайдай, 25 пісень, Зразкн народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 13.

Ой зійшло, зійшло два місяченькн ясних (стор. 198). Українські народні пісні, К., «Мнстецтво», 1954, кн. І, стор. 240—241. Запнсав на Віннччині Л. Ященко, 1951.

Ой колн б той вечір (стор. 199). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 300—301.

Ой пішла я (стор. 200). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Запнсалн Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Ой у полі озеречко (стор. 200). с. Семенівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Запнсано від групи жінок. Розшнфрував О. Правдюк.

Ой у полі озеречко (стор. 201). м. Лебедин, Сумської обл. Записав О. Стеблянко, 1936.

Ой уже вечір, ой вечоріє (стор. 202). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Запнсалн Т. Онопа та О. Васнльченко, 1948.

Ой віє вітер, повіває (стор. 203). с. Зарудинці, Попільняиського р-ну, Жнтомнрської обл. Експедпція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Запнсано від жіночого хору. Розшнфрував А. Гуменюк.

Ходить дівка понад морем (стор. 204). с. Веприк, Гадяцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записав від групн жінок Л. Ященко.

Калиноньку-малиноньку (стор. 205). с. Пологи-Яненки, Переяслав-Хмельнпцького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшнфрував О. Стьожка.

Та яром, яром, ой пшеничеиька ланом (стор. 205). с. Ковалівка, Днканського р-ну, Полтавської обл. Експедпція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Запнсано від мішаного хору. Розшнфрувала З. Василенко.

Ой горою овес (стор. 206). с. Хороше-Озеро, Ніжинського р-ну, Чернігівської обл. Експедпція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Розшнфрував О. Стьожка.

Ой що на горі ж да й зеленее жито (стор. 207). с. Підваркн, Переяслав-Хмельнпцького р-ну, Київської обл. Експедпція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

Зійди, місяченьку (стор. 208). с. Пнлява, Летичівського р-ну, Хмельницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групн дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Зійди, зійди тн, місяцю ясний (стор. 209).) М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфовії, ДВУ, 1928, стор. 15.

Світи, світн, місяцю (стор. 209). Українські народні пісні, К., «Мнстецтво», 1954, кн. 1, стор. 328 Записав у м. Борисполі, Київської обл. М. Щоголь.

Світн, світн, місяць (стор. 210). П. Демуцькнй, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 57.

Ой тн, травко, травко (стор. 211). с. Огіївка, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Запнсано від групн дівчат. Розшнфрував А. Гуменюк.

Ой тн, травко, травко (стор. 211). с. Черемошне, Погребнщенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой вншеньки-черешеньки (стор. 212). с. Слобідка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи дівчат. Розшифрував О. Стьожка.

Ой вншенько-черешенько (стор. 213). с. Снпявка, Менського р-ну, Чернігівської обл Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від мішаного хору. Розшифрував О. Ісаков.

Ой відси гора (стор. 213). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР. 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

Тн, дубочок зеленькнй (стор. 214). с. Литвиновичі, Буринського р-ну, Сумської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1949. Запнсав Л. Ященко.

Хмарка наступає (стор. 215). с. Огіївка, Попільнянського р-ну, Житомнрської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшнфрував А. Гуменюк.

Тн, місяцю, місяченьку (стор. 215). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 57.

Ой у лузі край крутого бережка (стор. 216). М. Гайдай, Зразкн народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 18.

Ой при лужку, при лужку (стор. 217). с. Шишаки, Диканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Розшифрував Л. Ященко.

Ой сади мої, сади (стор. 218). с. Дубровка, Чернігівського р-ну. Записав В. Харків, 1927.

Та сади ж мої, сади зеленії (стор. 218). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другнй, ДВУ, 1929, стор. 22.

Садн мої (стор 219). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 281—282.

Ой тн, сад, ти, мій садок (стор. 220). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 21.

Ой тн, сад, ти, мій сад (стор. 220). с. Бистрнк, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи чоловіків. Розшифрував А. Гуменюк.

Повій, вітре, ой да вітерочок (стор. 221). В. Ступницькнй, Слобожанські народні пісні для школи, ДВУ, 1928, стор. 14.

Ой там на горі, в шовковій траві (стор. 221). с. Максакн, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групн жінок. Розшифрував П. Мотуляк.

Ой там на горі, ой там на крутій (стор. 222). с. Розсошинці, Чнгнрнпського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Розшнфрувала З. Васнленко.

Ой там на горі, ой там на крутій (стор. 223). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Запнсали від жінок Т. Онопа та О. Васнльченко, 1948.

Ой тн, Ванька, чорнний цнган (стор. 223). с. Лебедин, Шполянського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групн дівчат. Розшнфрував Л. Ященко.

Ой у саду-внноградy (стор. 224). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групн хлопців. Розшифрував Л. Ященко.

Туман яром-долиною (стор. 225). м. Лебедин, Сумської обл. Запнсав О. Стеблянко, 1935.

В кінці греблі шумлять вербн (стор. 225). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 345.

Ой від саду та до моря (стор. 226). с. Суботів, Чигнрнпського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групн жінок. Розшифрувала З. Василенко.

Ой од моря та до моря (стор. 227). с. Мончнн, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Запнсано від групн дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Йшли коровн із діброви (стор. 228). Українські народні пісні, К., Держлітвндав, 1936, стор. 286.

Йшли коровн із дібровн (стор. 228). с. Маргуличі, Чернігівського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групн жінок. Розшифрував О. Правдюк.

Ой ішли, ішли волн із діброви (стор. 229). с. Хороше-Озеро, Ніжнпського р-иу, Чернігівської обл. Запнсано від групи дівчат. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Розшифрував П. Мотуляк.

Посадила огірочкн (стор. 230). Українські народні пісні. К., «Мнстецтво», 1954, кн. 1, стор. 316. На подібну мелодію співається також пісня «Половина саду цвіте». Див стор. 230.

Половнна саду цвіте (стор. 230). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Запнсано від групн дівчат. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Розшифрував Л. Ященко. На подібну мелодію співається також пісня «Посаднла огірочки». Див. стор 230.

Ой половнна, ой, та й саду цвіте (стор. 231). с. Ковалівка, Дпканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Розшнфрувалн М. Гордійчук та З. Васнленко.

Калина-малнна хилнлася (стор. 232). с. Баланівка, Бершадського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Запнсалн З. Васнленко та О. Васильченко.

Качур молодний (стор. 233). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 324. Записав М. Щоголь в м. Борисполі, Київської обл.

Колнсь було літечко (стор. 234). с. Студеннкн, Переяслав-Хмельнницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Стьожка.

Та ой сон, мати (стор. 234). с. Суботів, Чигнринського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи колгоспників. Розшифрувала З. Василенко.

Ой дощнк іде (стор. 236). с. Веприк, Гадяцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групн дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

Дощ іде, да дощ іде (стор. 236). с. Хоцьки, Переяслав-Хмельнницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшнфрував О. Стьожка.

Дощ іде, дощ іде (стор. 237). с. Слобідка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Розшнфрував О. Стьожка.

Ой по горі, по горі голубі цвіточки (стор. 238). с. Красне, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записалн від групн дівчат З. Василенко та О. Кувеньова.

Гей, розвилося три берези різно (стор. 239). П. Демуцькнй, Українські народні пісні, К., «Мнстецтво», 1954, стор. 58.

Ой та й у полі трн доріженьки різно (стор. 239). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 229.

Ой чом не прийшов (стор. 240). Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Запнсала в м. Золотоноші, Черкаської обл. З. Василенко.

Чого-с не прийшов (стор. 240). с. Рожнів, Косівського р-иу, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшнфрувала З. Васнленко.

Чом тн не прнйшов (стор. 241). с. Пнлява, Летичівського р-ну, Хмельнницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Запнсано від групн дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Чорна хмара (стор. 242). с. Гопчнця, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Запнсано від групн дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Чом дуб не зелений (стор. 243). П. Демуцький. Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 55.

Вийду п на гору (стор. 244). с. Немиринці, Старокостянтнівського р-ну, Хмельнницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групн дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

На городі верба рясна (стор. 245). П. Демуцькнй, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 64.

Розкопайте гору (стор. 245). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 56.

Ой за током, за током (стор. 246). м. Кам'янка, Сміляиського р-ну, Черкаської обл. Запнсано від жіночого хору на Республіканському огляді сільської художньої самодіяльності, 1956. Розшнфрував А. Гуменюк. На подібну мелодію співається пісня «Ой журавко, журавко», днв. стор. 291.

За нашнми воротами чорна хмара встала (стор. 246). с. Пнлява, Летичівського р-ну, Хмельницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

У городі нивка (стор. 247). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 12.

Ой при лужку, при лужку (стор. 248). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 220.

Ой зайшло сонце ой за віконце (стор. 248). с. Хоцьки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував Л. Ященко.

За туманом нічого не видно (стор. 250). с. Немиринці, Старокостянтинівського р-ну, Хмельницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи хлопців. Розшифрував А.Гуменюк.

Ой не ходи, та розкудрявчик (стор. 250). с. Суботів, Чигиринського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи колгоспників. Розшифрувала З. Василенко

Ой не ходи, розкудрявчик (стор. 251). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Ой не світи, місяченьку (стор. 252). с. Кліщинці, Глобинського р-ну, Полтавської обл Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1956. Записано від групи дівчат. Розшифрував Л. Ящеико.

Ой перепеличка, мала-невеличка (стор. 252). А. Конощенко, Українські пісні з нотами, випуск II, Одеса, 1909, стор. 5.

В моєму садочку зеленая верба (стор. 253). с. Кобаки, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців та дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

Чом ти, коню, водн не п'єш (стор. 254). с. Вербовець, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував О. Правдюк

Чом ти, горо, не орана (стор. 254). с. Вербовець, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував О. Правдюк

Ой здоров, здоров, чи скучила за мною (стор. 255). с. Охматів, Жашківського р-ну, Черкаської обл Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1955. Записано від групи дівчат та хлопців. Розшифрував Л. Ященко.

Світить місяць, світить ясний (стор. 256). с. Охматів, Жашківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1955. Записано від групи молоді. Розшифрував Л. Ященко.

Ой вербо, вербо (стор. 257). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записали від жіночого дуета Л. Ященко та С. Недужий.

Летіла зозуля (стор. 257). с. Джурини, Немирівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записали від групи жінок Л. Ященко та О. Кувеньова.

Ой на горі, на горі (стор. 258). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, ки. 2, 106—107.

Копав, копав криниченьку (стор. 259). Українська народна пісня, К., 1936, вид. II., стор. 332.

V. ПРО ЖІНОЧУ ДОЛЮ

Вітер віє (стор. 263). Записав в с. Степанки, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Л. Ященко, 1951.

Ой з-за гори (стор. 264). с. Диканька, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951 Записала З. Василенко.

Ой з-за гори (стор 265). с. Черемошне, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк.

Із-за горн та вітер повіває (стор. 265). с. Часів Яр, Артемівського р-ну, Донецької обл. Записав від жіночого хору О. Стьожка.

Да й вітрець повіває (стор. 266). с. Чапаєвка, Бершадського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записали З. Василенко та О. Васильченко.

Посію я рожу (стор 267). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 8. Варіант цієї пісні див. стор 323.

Ой на горі сухо, сухо (стор. 267). с. Чапаєвка, Бершадського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записали від групи дівчат З. Василенко та О. Васильченко.

Ой піду я, піду я (стор. 268). с. Гопчиця. Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой піду я, піду я (стор. 269). с. Черемошне, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой мала я дочку (стор. 270). с. Ометинці, Немирівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записали Л. Ященко та О. Кувеньова.

Тече річка з подвір'ячка (стор. 271). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1929, стор. 8.

Котилася горошина (стор. 271). с. Черемошне, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк.

Котилася горошина (стор. 272). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 444.

На поточку-м прала (стор. 273). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 449. Записано від львівського самодіяльного ансамблю, 1950. Розшифрувала З. Василенко.

Ой на горі, на крутій (стор. 273). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 34.

Косив козак сіно (стор. 274). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 36.

Косив козак сіно (стор. 275). с. Мончин, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой косив козак сіно (стор. 275). с. Клембівка, Могилів-Подільського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1950. Записав Л. Ященко.

Косили ми сіно (стор. 276). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Записано на Республіканській олімпіаді, 1949. Розшифрувала З. Василенко.

Косили ми сіно (стор. 276). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко

Ми сіно косили, як була негода (стор. 277). с. Козацьке, Звенигородського р-ну, Черкаської обл Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Мала мати одну дочку (стор. 278). с. Козацьке, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Ой зацвіла рожа край вікна (стор. 279). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1951, стор. 301.

Ой у полі висока могила (стор. 279). с. Бистрик, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой у полі висока могила (стор. 280). П. Демуцькнй, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор 37—38.

Ой недавно сиротою стала (стор. 281). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор 463

Ой у лісі два дуби родили (стор. 282). с. Охматів, Жашківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР. 1955. Записано від мішаного хору молоді. Розшифрував Л. Ященко.

Да й червоная калиноньна (стор. 282). с. Мончин, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від жіночого хору. Розшифрував А. Гуменюк.

Червоная та червоная калиноньна (стор. 283). Записав в м. Лебедині, Сумської обл. О. Стеблянко, 1936

Ой да й вишенька-черешенька (стор. 284). с. Черемошне, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953 Записано від групи жінок. Розшифрував А Гуменюк.

Росла, росла калиноньна (стор. 285). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 59—60.

Ой з-за горн та із-за лиману (стор. 285). с. Райки, Берднчівського р-ну, Житомирської обл. Запнсала від наукового співробітника Інстнтуту зоології АН УРСР А. Путя З. Василенко, 1956

Чого дуб зелений (стор. 286) Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 419.

Ой у лузі, в лузі зелена трава (стор. 287). с. Зарудинці, Немирівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав Л. Ященко.

Чом травка зелена (стор. 288). с. Піски, Лохвицького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записали від групи дівчат З. Василенко та Г. Дзеря.

Між горами, ■ ■ долині (стор. 289). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 34.

Ой давно, давно ■ у батенька була (стор. 289). с. Локнисте, Чернігівського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Правдюк.

Ой журавко, журавко (стор. 290). с. Чапаєвка, Бершадського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записали З. Василенко та О. Кувеньова. Варіант записала від двох старих людей ■ с. Козацьке, Білгород-Дністровського р-ну, Одеської обл., ■ 1955 р. З. Василенко. На подібну мелодію співається пісня «Ой за током, за током». Див. стор 246.

Ой журавко, журавко (стор. 291). с. Студеники, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Стьожка.

Ой журавко, журавко (стор. 292). с. Джуринці, Немирівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записали від групи жінок Л. Ященко та О. Кувеньова.

Ой летіла галка, ой, через глибоку балку (стор. 293). с. Хоцьки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Стьожка.

Вилітала галка (стор. 294). Г. Верьовка. Державний український народний хор, 10 пісень репертуару, зб. І, К., 1950.

Що у полі жито (стор. 294). с. Слобідка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував П. Мотуляк.

Брала дівка воду (стор. 295). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 437.

Та коло броду, ох, і та брала ж воду (стор. 296). с. Веприк, Гадяцького р-ну. Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи старих жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Ой піду ■ в ліс по дрова (стор. 297). Українські народні пісні, К., «Мистецтво» кн, 2, стор. 240—241.

Прощай, прощай, ой ти, город-деревня (стор. 298). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від жіночого хору. Розшифрував Л. Ященко.

Унеділю рано, на зорі раненько (стор. 299). с. Синявка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Ісаков.

Ой на калині, на малині (стор. 299). с. Веприк, Гадяцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Ой у лісі на ялині (стор. 300) Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 405. Записав ■ с. Іванівка на Вінниччині В. Харків.

Ой у лузі на дубочку (стор. 301). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 11.

Ой засвіти, місяць (стор. 302). с. Хоцьки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрували О. Стьожка та Л. Ященко.

Куплю горілки (стор. 303). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 10.

По городу ходила, василечки сіяла (стор. 303). с. Удівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Стьожка.

Ой ковалю, о■ ти мій та коваленку (стор. 304). с. Василівка, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записала від групи жінок З. Василенко.

Ой ковалю, коваленку (стор. 305). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 68

Сини мої, сини (стор. 306) м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записано на Республіканському огляді сільської художньої самодіяльності, 1956. Розшифрував А. Гуменюк.

Зацвіла в лузі лоза (стор. 306). с. Диканька, Полтавської обл. Записано від жіночого хору. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Розшифрував Л. Ященко. Варіант записав у с. Красне, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Л. Ященко від двох старих людей, 1951.

Зацвіла в лузі лоза (стор. 307). с. Черемошне, Погребищенського р-ну, Віницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від жіночого хору. Розшифрував А. Гуменюк.

Усі гори зеленіють (стор. 308). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 1, стор. 470.

Та все гори зеленії (стор. 309). с. Скуносове, Буринського р-ну, Сумської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1949. Записав Л. Ященко.

Ти кропивушка (стор. 309). м. Лебедин, Сумської обл. Записав О. Стеблянко. 1936.

Коло млина кременина (стор. 310). с. Рубани, Роменського р-ну, Сумської обл. Записано від хору-ланки на Республіканській олімпіаді, 1949. Розшифрувала З. Василеико.

Ой упав сніжок (стор. 311). с. Красне, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав Л. Ященко.

Покотились тарілочки (стор. 312). с. Слобідка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував О. Стьожка.

Ой летіла зозуленька (стор. 312.). с. Гопчиця, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

VI. ПОБУТОВІ

Закувала зозуленька на стодолі на розі (стор. 317). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. І, стор. 395.

Закувала зозуленька на стодолі на розі (стор. 318). Народний варіант обробки М. Леонтовича. Записано від учасниць Республіканського огляду сільської художньої самодіяльності в 1956 р., в артілі ім. Жданова, Сахновищинського р-ну, Харківської обл. Розшифрував О. Правдюк.

Ой хмелю ж мій, хмелю (стор. 318). Видано окремим випуском видавництвом «Мистецтво» (б. р.).

Поза лугом зелененьким (стор. 319). с. Мончин, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой у полі сухий дуб (стор. 320). с. Джуринці, Немирівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав від групи дівчат Л. Ященко.

Зелений дубочок (стор. 321). с. Синявка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від мішаного хору. Розшифрував О. Ісаков.

Зелений дубочок (стор. 322). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали від групи жінок Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Сумно мені, сумно (стор. 322). с. Баланівка, Бершадського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записали від групи дівчат Л. Ященко та О. Кувеньова. На подібну мелодію співаються пісні «Чогось мені чудио» і «А в полі береза», див. стор 88, 112, 374, 375. Варіант пісні записала в тому ж селі від групи жінок З. Василенко, 1951.

Посаджу я рожу (стор. 323). с. Перегонівка, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав від групи жінок Л. Ященко. Варіант цієї пісні див. стор 267.

Варила я рибку (стор. 324). с. Часів Яр, Артемівського р-ну, Донецької обл. Записав від жіночого хору О. Стьожка.

А в неділеньку вранці (стор. 325). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 4.

Ой встану я ранесенько (стор. 326). с. Черемошне, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від жіночого хору. Розшифрував А. Гуменюк. Мелодія подібна до пісні «За нашою свободою», див. стор. 332.

На городі верба, під вербою вода (стор. 326). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи хлопців. Розшифрувала З. Василенко.

Ой у полі верба (стор. 327). с. Левківка, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи дівчат. Розшифрував А. Гуменюк.

Куди вітер хмари носить (стор. 328). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшифрував П. Мотуляк.

Наказали та вражі люди (стор. 328). с. Веприк, Гадяцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи старих жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Ой вийду я на гору (стор. 329). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Розшифрував Л. Ященко.

Ой сосна, ой ти сосна (стор. 330). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від жіночого хору. Розшифрував Л. Ященко.

Соловею-канарею (стор. 331). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшифрував Л. Ященко.

Тай по травці вітер віє (стор. 331). с. Сулими, Диканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

За нашою слободою (стор. 332). с. Стрижавка, Калинівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав від групи жінок Л. Ященко. На подібну мелодію співаються також пісні «Ой у полі криниченька» та «Ой встану я ранесенько», див. стор 100, 326.

Ой там Галя жито жала (стор. 332). с. Зарудинці, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР. 1953. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой з-за гори, з-за лиману (стор. 333). с. Перегонівка, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав від мішаного хору Л. Ященко.

Скриплять нові та ворітечка (стор. 334). с. Охматів, Жашківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від учасників народного хору П. Демуцького. Розшифрував Л. Ященко.

Ой впився козак, впився (стор. 334). с. Пилява, Летичівського р-ну, Хмельницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк.

Спився козак, спився (стор. 335). с. Гусаково, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від квартету колгоспниць. Розшифрував Л. Ященко.

Ой ти, галко, сизокрилая моя (стор. 335). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали від жіночого хору Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Ой у полі на роздоллі (стор. 336) с. Коровинці, Роменського р-ну. Сумської обл. Записала від двох старих людей З. Василенко, 1954.

Од поля до поля виросла тополя (стор. 337). с. Гопчиця, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1950. Записали З. Василенко та І. Лазаревич.

Ой з-за горки, з-за крутої (стор. 338). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 42.

Долина, долинуша (стор. 338). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 8.

По білому полю, та гей, пролітає (стор. 339). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 22

Ішов козак дорогою (стор. 340). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 17.

Не погожа и ставу вода (стор. 341). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 40.

Кущ калини процвітає (стор. 342). с. Василівка, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951 Записала З. Василенко.

Ой мати, мати (стор. 342). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали від групи хлопців Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Ой не пугай, пугаченьку (стор. 343). с. Ковалівка, Диканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від мішаного хору. Розшифрували М. Кущ та М. Гордійчук.

Ой у полі та й криниченька (стор. 344). с. Ковалівка, Диканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від мішаного хору. Розшифрували З. Василенко та Л. Ящеико.

Гей, з-за гори туман налягає (стор. 344). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 43.

Ой у степу два двора (стор. 345). с. Огіївка, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшифрував А. Гуменюк.

Ходить орел понад морем (стор. 346). Записала В. Ткаченко в м. Києві від сільських дівчат, 1938.

Ходить орел понад морем (стор. 347). с. Огіївка, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк.

Да у ворот гуслі вдарили (стор. 347). с. Удівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував О. Правдюк.

Що з-за гор-гори їдуть мазури (стор. 348). с. Локнисте, Чернігівського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував О. Правдюк.

Із-за гор-гори їдуть мазури (стор. 348). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від жіночого хору. Розшифрував Л. Ященко.

Чорноморець, матінко (стор. 350). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 28—30.

Ой сиділа дівчина край віконпя (стор. 351). с. Малинці, Новоселицького р-ну, Чернівецької обл. Записав П. Мотуляк.

Ой сиділа дівчина, ой, край віконця (стор. 351). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали Т. Онопа та О. Васильченко, 1948.

Ой стояла дівчина край віконця (стор. 352). с. Огіївка, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від мішаного хору. Розшифрував А. Гуменюк.

Їхали козаки із Дону додому (стор. 352). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 53—54. Записала в Обухівському р-ні Київської обл. З. Василенко, 1954

Ой на горі церква, на долині корчма (стор. 354). М. Гайдай, Зразки народної поліфонії, випуск другий, ДВУ, 1929, стор. 5.

Зацвілося ой, о[illegible] синєє море (стор. 355). с. Хоцькн, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Стьожка

Ой п'є мила, п'є, гуляє (стор. 356). М. Гайдай, 25 пісень, Етнографічні матеріали, Зразки народної поліфонії, ДВУ, 1928, стор. 12

Ой бочечка, бочечка дубовая (стор. 356). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Котилася бочечка дубовая (стор. 357). с. Переорки, Калнівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав від групи дівчат Л. Ященко.

Гнула, гнула вишеньку (стор 358). с. Підварки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л Ященко.

Дубовая бочечка (стор. 359). с. Удівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував П. Мотуляк.

Ой чи хмариться, чи туманиться (стор. 360). Г. Верьовка. Державний український народний хор, 10 пісень репертуару, збірник І, К., 1950.

Тепер мені, братці, хоч [illegible] мосту та [illegible] воду (стор. 360). с. Суботів, Чигиринського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи колгоспників. Розшифрувала З. Василенко.

Світи, світи, місяць (стор. 361). Записав в с. Клішківці, Новоселицького р-ну, Чернігівської обл. П. Мотуляк

Ходив журав по горі (стор 362) м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали Т. Онопа та О. Васильченко, 1948

Ой тиха ж, тиха вуличенька, тиха (стор 363). [illegible] Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записали Т. Онопа та О. Васильченко, 1948

Ой зацвіла черешенька (стор 363). с. Бистрик, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк. Варіант тексту цієї пісні «Ой хто не служив ой та й у багатиря», див. стор. 73

Ой зацвіла черешенька (стор 364). м. Погребище, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1950. Записала З. Василенко

Темна нічка, темная (стор. 366). с. Гопчиця, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1950. Записали З. Василенко та І. Лазаревич. Варіант цієї пісні «Ой ніч моя темная» записав Л. Ященко [illegible] с. Джуринці, Немирівського р-ну, Вінницької обл.

Осінь довга, холодна (стор. 367). с. Перегонівка, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав від групи жінок Л. Ященко.

Ой ніч моя темная (стор. 368). с. Диканька, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від жіночого хору. Розшифрував Л. Ященко.

Ой сяду я край стола (стор. 369). с. Огіївка, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк.

Темна нічка, невидна (стор. 370). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 52.

Гей, нічка темна (стор. 370). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 40—41.

Оре Семен, оре (стор. 371). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 22—23. Записав у Вінницькій обл. Л. Ященко. 1951.

Кидай, Петре, жінку (стор. 372). с. Красне, Кобеляцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав від групи жінок Л. Ященко.

Кидай, Семен, жінку (стор. 372). с. Журбинці. Бердичівського р-ну, Житомирської обл. Записав М. Гайдай, 1930.

Ой пішов той Семенко (стор. 373). с. Бистрик, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк.

А в полі береза (стор. 374). с. Немиринці, Старокостянтинівського р-ну, Хмельницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував А. Гуменюк. На подібну мелодію співаються пісні «Чогось мені чудно» та «Сумно мені, сумно», див. стор. 112, 322.

А в полі береза (стор. 375). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

На горі береза (стор. 376). с. Маргуличі, Чернігівського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Правдюк.

Калина-малина біло процвітала (стор. 376). с. Піски, Лохвицького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР. 1954. Записали З. Василенко та Г. Дзеря.

Ой з-за гори дощ дрібненький (стор. 377). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 27.

Із-за гори кам'яної (стор. 378). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від жіночого хору. Розшифрував Л. Ященко.

Ой з-за гори кам'яної (стор. 379). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. I, стор. 473.

Із-за гори-гори вилітали орли (стор. 379). Артіль ім. Жданова, Сахновщинського р-ну, Харківської обл. Записано від жіночого квартету на Республіканському огляді сільської художньої самодіяльності. 1956 Розшифрував Л. Ященко.

Закувала зозуленька (стор. 380). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор 55—56

Ой воли мої недужії (стор. 381). с. Удівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував О. Правдюк.

VII. ЖАРТІВЛИВІ, ГУМОРИСТИЧНІ ТА САТИРИЧНІ

Ішов козак потайком (стор. 385). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 135—136.

Ой дівчино, куди йдеш (стор. 386). с. Диканька, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записали від групи жінок З. Василенко та О. Кувеньова.

Ой діду мій (стор. 387). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 26—27.

Дідку, дідку (стор. 388). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. Записано від жіночого хору, 1956. Розшифрував А. Гуменюк.

Сидить дід на печі (стор. 388). с. Ковалівка, Диканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від мішаного хору колгоспників. Розшифрували Л. Бильчинський та Л. Ященко.

Відкіля йдеш, чоловіченьку (стор. 390). с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від двох чоловіків. Розшифрував П. Мотуляк.

Ой як орали хлопці на льон (стор. 391). с. Кагарлик, Київської обл. Записав від групи дівчат Л. Ященко, 1951.

Ой на дубі, на дубочку (стор. 392). с. Лебедин, Шполянського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи дівчат. Розшифрував О. Ісаков. Варіант мелодії взято з репертуару Буковинського народного хору.

Ой борщу, мила (стор. 394). м. Кам'янка, Смілянського р-ну, Черкаської обл. 1956. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой крикнув старий та й на малого (стор. 395). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від хору дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

Ой да за городом кози пасла (стор. 396). с. Веприк, Гадяцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

Ой гай, гай, гай зелененький (стор. 397). с. Гусаково, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від квартету сестер Думанських. Розшифрував Л. Ященко.

Ой візьму я сардачок на плечі (стор. 398). с. Малинці, Новоселицького р-ну, Чернівецької обл. Записав від групи хлопців П. Мотуляк.

Мене мати заміж дала (стор. 398). с. Мончин, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від жіночого хору. Розшифрував А. Гуменюк.

Кину мичку на поличку (стор. 399). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Думай, думай (стор. 400). с. Веприк, Гадяцького р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

За городом два дубки (стор. 401). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

Жила собі удова (стор. 402). с. Черемошне, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від жіночого хору. Розшифрував А Гуменюк.

Виорю толоку (стор. 403). с. Козацьке, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

А вже чужі жонки конопельки беруть (стор. 404). с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

А в барині за двором (стор. 405) с. Старосілля, Корсунь-Шевченківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи дівчат. Розшифрував Л. Ященко.

На городі сухий дуб (стор. 406). с. Черемошне, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від жіночого хору. Розшифрував А. Гуменюк.

Що за лісом, за полісом (стор. 407). с. Удівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував О. Правдюк.

На горбочку сиджу та й думку гадаю (стор. 408). с. Локнисте, Чернігівського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від мішаного хору. Розшифрував О. Правдюк.

Чикилю, чикилю та біля дороги (стор. 410). с. Удівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Правдюк.

Да посіяли дівки льон (стор. 410). с. Удівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував П. Мотуляк.

Ой Тетяна, Тетяна, чорнобрива, кохана (стор. 412). с. Локнисте, Чернігівського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував О. Правдюк.

Ой да в нашім селі свадьба буде (стор. 412). с. Старосільці, Коростишівського р-ну, Житомирської обл. Записав від жіночого хору М. Гайдай, 1939.

Біда мене та заставила (стор. 413). с. Старосільці, Коростишівського р-ну, Житомирської обл. Записав від жіночого хору М. Гайдай, 1939.

Широкая левадонька (стор. 414). П. Демуцький, Українські народні пісні. К., «Мистецтво», 1954, стор. 69.

На городі бузина (стор. 415). П. Демуцький, Українські народі пісні, К., Мистецтво», 1954, стор. 76—77.

На городі терниця (стор. 416). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 76.

На вулиці дощ, дощ (стор. 416). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 75.

Не стій, дубе, не гуди (стор. 417). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 74.

Не займайте мене, хлопці (стор. 418). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 74.

На вулиці скрипка грає (стор. 419). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 73.

Одна гора високая, а другая низька (стор. 420). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 72.

Колись моя стара ненька (стор. 421). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 71.

Не тепер, не тепер по гриби ходити (стор. 422). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 81.

Куди їдеш, Вир'яне (стор. 422). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 82.

Куди їдеш, комисару (стор. 423). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 81—82.

Як була я маленька (стор. 423). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 132—133.

То в колисці, то в коробці (стор. 425). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 79.

Ой ви, хлопці-молодці (стор. 425). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 78—79.

Да ходила Машенька по лужку (стор. 426). с. Локнисте, Чернігівського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував П. Мотуляк.

З ким я виорю (стор. 427). с. Слобідка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954, Записано від жіночого хору. Розшифрував П. Мотуляк.

Ой посіяв дід овес (стор. 428). с. Локнисте, Чернігівського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від мішаного хору. Розшифрував П. Мотуляк.

Ой посіем овес (стор. 428). с. Козацьке, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від групи жінок. Розшифрував Л. Ященко.

Загороди, мати, кучу (стор. 429). с. Бистрик, Попільнянського р-ну, Житомирської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від жіночого хору. Розшифрував А. Гуменюк.

Ой що ж то за шум учинився (стор. 430). Українські народні пісні., К., „Мистецтво", 1954, кн. 2, стор. 218—219.

Ой піду я лугом, лугом (стор. 431). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн 2, стор. 112—113. Записала З. Василенко від учасників художньої самодіяльності Київської обл., 1949

Ой піду я понад лугом (стор. 433). П. Демуцький, Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, стор. 28—29. (За змістом ця пісня відноситься до побутових).

Пожену п сиві воли до води (стор. 433). М. Гайдай, 25 пісень, Зразки народної полі-фонії, ДВУ, 1928, стор. 14.

Не чудуйтесь, добрі люди (стор. 434). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954 кн. 2, стор. 174.

Гей, люди їдуть по ліщину (стор. 435). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 170.

Та продай, бабушка, бичка (стор. 436). с. Коровинці, Роменського р-ну, Сумської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записали З. Василенко та Г. Дзеря.

Та було в батька три дочки (стор. 437). Українські народні пісні, К., «Мистецтво». 1954, кн. 2, стор. 161.

Як ішов я з Дебречина додому (стор. 438). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 157.

Дівка Явдошка (стор. 438). Українська народна пісня, К., 1936, стор. 503.

Ой сад-виноград (стор. 439). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор.117—118.

Ой на горі калина (стор. 440). Українська народна пісня, К., 1936, стор. 458.

Я в середу родилася (стор. 441). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 131.

Пусти ж мене (стор. 442). с. Охматів, Жашківського р-ну, Черкаської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1955. Записано від мішаного хору старих людей Розшифрував Л. Ященко.

Біду собі купила (стор. 443). с. Липове, Глобинського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1956. Записано від мішаного хору. Розшифрував Л. Ященко.

Жито, мати, жито, мати (стор. 444). с. Клембівка, Могилів-Подільського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1950. Записано від мішаного хору. Розшифрував Л. Ященко.

VIII. ПІСНІ ЛІТЕРАТУРНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Реве та стогне Дніпр широкий (стор. 449). Текст Т. Г. Шевченка. Записано в с. Кліщинці, Глобинського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1956.

Як умру, то поховайте (стор. 450.) Текст Т. Г. Шевченка, мелодію склав полтавський вчитель Г. Гладкий. Надруковано в зб. Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 337.

Садок вишневий коло хати (стор. 450). Текст Т. Г. Шевченка, с. Ковалівка, Диканського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Розшифрували Л. Бильчинський та Л. Ященко.

Вітер з гаєм розмовляє (стор. 452). Текст Т. Г. Шевченка, с. Кліщинці, Глобинського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1956. Записано від колгоспного хору. Розшифрував Л. Ященко.

Вітре буйний (стор. 452). Текст Т. Г. Шевченка. Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 343.

Тяжко, важко в світі жити (стор. 453). Текст Т. Г. Шевченка.Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 341.

Ой три шляхи широкії (стор. 454). Текст Т. Г. Шевченка. Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 350.

По дібровi вітер виє (стор. 454). Текст Т. Г. Шевченка. Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 345.

Ой одна я, одна (стор. 455). Текст Т. Г. Шевченка. Надруковано в зб. «Українські народи пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 351.

Тече вода з-під явора (стор. 455). Текст Т. Г. Шевченка. Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор 358.

Летить галка через балку (стор. 456). Текст Т. Г. Шевченка (народний варіант). с Кліщинці, Глобинського р-ну, Полтавської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1956. Записано від колгоспного хору. Розшифрував Л. Ященко.

Гей, не п'ються пива-меди (стор. 457). Текст Т. Г. Шевченка (народний варіант). Записано від кобзаря Є. Мовчана. Розшифрував О. Правдюк.

Ой люлі, люлі, моя дитино (стор. 458). Текст Т. Г. Шевченка. Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., 1936, вид. II, стор. 548.

На високій дуже кручі (стор. 458). Автор тексту невідомий. Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 359.

Скажи мені правду (стор. 459). Текст О. С. Афанасьєва-Чужбинського. Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 371

Хусточко ж моя, шовковая (стор. 460). Текст Г. Ф. Квітки-Основ'яненка. Надруковано в зб. О. Гулака-Артемовського «Народні українські пісні з голосом», К., 1868, № 29.

За Сибіром сонце сходить (стор. 461). Текст Я. Комарницького (народний варіант). Українські народні пісні, К., «Мистецтво», 1951, стор. 85.

Коло річки, коло броду (стор. 462). Текст Лесі Українки (народний варіант). с. Кобаки, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшифрував Л. Ященко.

Що в садочку біля річки (стор. 462). Текст Л. Українки (народний варіант), с. Хороше Озеро, Ніжинського р-ну, Чернігівської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи дівчат. Розшифрував О. Стьожка.

Там, де Ятрань круто в'ється (стор. 463). Текст А. Шашкевича (народний варіант). Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., 1936, вид. II, стор. 34.

Стоїть гора высокая (стор. 464). Текст Л. І. Глібова (народний варіант). м. Городище, Черкаської обл. Записала З. Василенко, 1950.

Стоїть гора высокая (стор. 464). Текст Л. І. Глібова (народний варіант), с. Рожнів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшифрував П. Мотуляк.

Соколом-стрілою (стор. 465). Автор тексту невідомий. с. Кобаки, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від групи хлопців. Розшифрував Л. Ященко.

Верховино, світку ти наш (стор. 466). Текст Л. Л. Устияновича (народний варіант). с. Чуднів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1953. Записано від мішаного хору. Розшифрував П. Мотуляк.

Місяць на небі, зіроньки сяють (стор. 467). Автор тексту невідомий. с. Хоцьки, Переяслав-Хмельницького р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Записано від групи жінок. Розшифрував О. Правдюк.

Місяць на небі, зіроньки сяють (стор. 468). Автор тексту невідомий. Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 398.

Баламуте, вийди з хати (стор. 469). Автор тексту невідомий. с. Клембівка, Могилів-Подільського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1950. Записав Л. Ященко.

Рости, квіте, рости рясно (стор. 470). Текст Є. Кротевича, музика К. Стеценка (народний варіант), с. Гусаково, Звенигородського р-ну, Київської обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Записано від квартету сестер Думанських. Розшифрував О. Правдюк.

Тихо над річкою (стор. 470). Текст С. Черкасенка (народний варіант), музика П. Батюка (народний варіант). Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1954, кн. 2, стор. 401.

IX. ПРО НОВЕ ЖИТТЯ ТА КОМУНІСТИЧНЕ БУДІВНИЦТВО

Гей, ще сонце не вставало (стор. 473). Українські радянські пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 18—19.

Ой над Случем хмара стала (стор. 474). Українські народні радянські пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 30—31. Записано в с. Медведівка, Волочиського р-ну, Хмельницької обл., 1938.

Ой з-під горки все туман (стор. 475). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 33. с. Макіївка, Білоцерківського р-ну, Київської обл., 1936. Записав А. Лиходій.

То не в'юга -завірюха (стор. 476). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 60. с. Старосільці, Коростишівського р-ну, Житомирської обл. Записав від колгоспного хору М. Гайдай, 1939.

Ой піду я понад лугом (стор. 476). с. Семенівка, Менського р-ну, Чернігівської обл. Записано від жіночого хору. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1954. Розшифрував О. Правдюк.

Котився вінок з лану (стор. 477). с. Зарудинці, Немирівського р-ну, Вінницької обл. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1951. Записав від групи дівчат Л. Ященко.

Ой браття, браття (стор. 478). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 68—69. с. Нижня Сироватка, Сумського р-ну, Сумської обл. Записали від самодіяльного хору робітниць промартілі «Вперед» Р. Верещага та П. Павлій.

Наближається весна (стор. 478). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 71. с. Кегичівка, Сахновщинського р-ну, Харківської обл. Записав М. Грінченко, 1939.

Ой як гляну навколо (стор. 479). Записано в Житомирському р-ні, 1939. Надруковано в зб. «Українські народні пісні», К., «Мистецтво», 1955, стор. 127—128.

Гей, ударниці-льонарки (стор. 480). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 83—84. с. Бехи, Коростенського р-ну, Житомирської обл. Записав М. Гайдай, 1939.

Сходить сонце за горою (стор. 480). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 88—89. с. Вільховець, Звенигородського р-ну, Черкаської обл. Записано від колгоспного хору.

В Миргородському районі (стор. 481). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 93. с. Хомутець, Миргородського р-ну, Полтавської обл. Записано від школярів.

Гей, у нашому селі (стор. 482). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955. стор. 101. с. Бехи, Коростенського р-ну, Житомирської обл. Записав М. Гайдай.

Удень я працюю (стор. 482). Надруковано в зб. «Українські радянські народні пісні». К., «Мистецтво», 1955, стор. 107.

Ой за гаєм, гаєм (стор. 483). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 112. с. Івахнівці, Городоцького р-ну, Хмельницької обл. Записав П. Пирогов, 1950.

Чи не той то Омелько (стор. 484). Г. Верьовка, Державний український народний хор, 10 пісень репертуару, зб. III.

Гей, пішов мій любий, милий (стор. 485). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 138—139. З матеріалів Української державної капели бандуристів.

Ой під калиною (стор. 486). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 162—163. Записав у с. Дністрівка, Кельменецького р-ну, Чернівецької обл. Г. Шевчук, 1945.

Ой ішли герої (стор. 486). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 166—167. Записано в с. Гунчі, Гайсинського р-ну, Вінницької обл.

Ой у лісі зеленому (стор. 487). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 170—171. Записав у м. Києві від слухачів партійних курсів с. Королівка, Макарівського р-ну, Київської обл. М. Гайдай, 1944.

Стояв дуб зелений (стор. 488). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 174—175. Записав у м. Києві від слухачів партійних курсів с. Королівка, Макарівського р-ну, та с. Борщагівка, Погребищенського р-ну, Вінницької обл. М. Гайдай, 1944.

Куди їдеш, орле (стор. 489). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 176—177. Записав у м. Києві М. Гайдай, 1944.

Краще в світі не жити, як фашисту служити (стор. 489). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 178. с. Глибочка, Білоцерківського р-ну, Київської обл. Записав П. Батюк, 1944.

Ой у саду, у садочку (стор. 490). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 179—180. Записано в м. Хотині, Новоселицького р-ну, Чернівецької обл. 1941.

У четвер уранці (стор. 491). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 185. с. Опішня, Зіньківського р-ну, Полтавської обл. Записав П. Батюк, 1944.

Виростала в холодочку (стор. 491). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 186—187. с. Березоточів, Лубенського р-ну, Полтавської обл. Записав від групи дівчат М. Гайдай, 1944.

Весна красна прийшла (стор. 492). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 189—190. с. Медвин, Таращанського р-ну, Київської обл. Записав П. Батюк, 1944.

Ой у лузі, в лузі (стор. 493). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 188. с. Медвин, Таращанського р-ну, Київської обл. Записав П. Батюк, 1944.

Летіли орлята (стор. 493). Українські радянські народні пісні, К, «Мистецтво», 1955, стор. 205.

У лісі під горою (стор. 494). Записано в с. Устивиця, Миргородського р-ну, Полтавської обл. З фондів Полтавського ОБНТ.

Ой на горі огонь горить (стор. 495). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 206—207. с. Самгородок, Білоцерківського р-ну, Київської обл. Записав А. Шмиговський, 1946.

Понад ставом стежечка (стор. 495). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 217. Записано в с. Вишнопіль, Уманського р-ну, Черкаської обл, 1949, з матеріалів Київської консерваторії.

Чорногоро-Україно (стор. 496). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 195—196. Записала в м. Києві від народного ансамблю м. Львова З. Василенко, 1950.

Не забувай сині гори (стор. 497). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 201—202. Записав у Закарпатській області П. Милославський.

У гаю під кручею криниця (стор. 498). с. Веприк, Гадяцького р-ну, Полтавської обл. Записано від групи дівчат. Експедиція ІМФЕ АН УРСР, 1952. Розшифрував Л. Ященко.

Ой поля, поля колгоспні (стор. 499). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 233. Пісню склала ланка льонарок с. Лугинки, Олевського р-ну, Житомирської обл. Записано в м. Києві в 1949 р. на Республіканській олімпіаді. Розшифрувала З. Василенко.

Над полями ходить слава (стор. 500). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 234. Записав у м. Суми на обласній олімпіаді художньої самодіяльності в 1949 р. Г. Орлянський.

Ми прийшли із верховини (стор. 500). Українські радянські народні пісні, К., «Мистецтво», 1955, стор. 267—268.

Серед села дичка (стор. 501). З фондів Українського радіо.

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЖЧИК

А

А біда, біда 74
А в барині за двором 405
А вже весна 15
А вже чужі жонки конопельки беруть 404
А вітер віє, ліс шумить 133
А в липині та в осичині 26
А в лузі калина 183
А в неділеньку вранці 325
А в полі береза 88
А в полі береза 130
А в полі береза 131
А в полі береза 374
А в полі береза 375
А в полі могила 131
А все гори, все гори та долини 78
А ми кривого танцю йдем 18
Ах ти, вишенько, ти, черешенько 196
А ще сонце не заходило 78
А я в свого батька на одході 27

Б

Баламуте, вийди з хати 469
Береза стояла 129
Біда мене та заставила 413
Біду собі купила 443
Благослови, мати 17
Брала дівка воду 295
Брала дівка льон, льон 76

В

Варила в рибку 324
Верховино, світку ти наш 466
Весна красна прийшла 492
Весна красна 16
Вийди, вийди, Іванку 16
Вийду я на гору 244
Вилітала галка 294
Виорю толоку 403
Виростала в холодочку 491
Вище лісу, вище темного 84
Відкіля йдеш, чоловіченьку 390
Вітер віє 263
Вітер з гаєм розмовляє 452
Вітре буйний 452
В кінці греблі шумлять верби 225
В Миргородському районі 481
В моєму садочку зеленая верба 253
В чистім полі, в широкім роздоллі 95

Г

Гаєм зелененьким вода тече 132
Гей, з-за гори туман налягає 344
Гей, колись була розкіш-воля 57
Гей, люди їдуть по ліщину 435
Гей, не п'ються пива-меди 457
Гей, нічка темна 370
Гей, пішов мій любий, милий 485
Гей, розвилося три берези різно 239
Гей, сторона, сторона 83
Гей, сюди гори 82
Гей, тихо, тихо Дунай воду несе 135
Гей, ударниці-льонарки 480
Гей, у лісі, в лісі 197
Гей, у нашому селі 482
Гей, через гору та в долину 162
Гей, ще сонце не вставало 473
Гнула, гнула вишеньку 358
Голуб на черешні, голубка на вишні 197

Д

Да й вітрець повіває 266
Да червоная калинонька 282
Да посіяли дівки льон 410
Да у ворот гуслі вдарили 347
Да ходила Машенька по лужку 426
Дівка Ганночка по городу ходила 33
Дівка Явдошка 438
Дідку, дідку 388
Долина, долинуша 338
Долина, долиншка 86
Дощ іде, да дощ іде 236
Дощ іде, дощ іде 237
Дубе кучерявий 190
Дубовая бочечка 359
Думай, думай 400

Е

Егей, пареиь, пареиь 122
Ей, тихо, тихо Дунай воду несе 136

Ж

Жила собі удова 402
Жито, мати, жито, мати 444

З

Загороди, мати, кучу 429
За городом два дубки 401
Зажурилася вдова 82
Зайшло сонце за віконце 108
Закувала зозуленька 380
Закувала зозуленька на стодолі на розі . . . 317
Закувала зозуленька на стодолі на розі 318
Закувала та сива зозуля 159
За нашими воротами чорна хмара встала . . . 246
За нашою слободою 54
За нашою слободою 332
За Сибіром сонце сходить 461
За туманом нічого не видно 250
Зацвів терен рясно 188
Зацвів терен рясно 188
Зацвів терен рясно 189
Зацвіла в лузі лоза 306
Зацвіла в лузі лоза 307
Зацвілося ой, ой синіє море 355
Зашуміли верби ще й дібровонька 90
Зеленая горішино 148
Зеленеє жито, зелене 118
Зелений дубочок 321
Зелений дубочок 322
Зібралися всі бурлаки 72
Зійди, да зійди ти, ясний місяцю 185
Зійди, зійди ти, місяцю ясний 209
Зійди, місяченьку 208
Зійшло сонце веснянее 69
З ким я виорю 427
Зозуленька раненько кувала 79
З-під білого каменечка світла вода ллється . . 116
З-під каменю вода ллється 115
З-під каменя вода тече 114

І

Із-за гаю зеленого 34
Із-за гір, з-за гір вилітав сокіл 50
Із-за гор-гори їдуть мазури 348
Із-за гори вітер віє 139
Із-за гори-гори вилітали орли 379
Із-за гори, із-за кручі 44
Із-за гори кам'яної 378
Із-за гори та вітер повіває 265
І сюди гора, і туди гора 168
І туди гора, і сюди гора 169
І хмарки немає 156
Ішов козак дорогою 340
Ішов козак потайком 385

Ї

Їхав, їхав та чумак Макара 66
Їхав козак, їхав 122
Їхав козак на воронім коні 160
Їхав чумак із Дону додому 67
Їхав чумак із Криму додому 65
Їхали козаки із Дону додому 352

Й

Йшли корови із діброви 228
Йшли корови із діброви 228

К

Калина-малина 127
Калина-малина 128
Калина-малина біло процвітала 376
Калина-малина хилилася 232
Калино-малино 126
Калино-малино 127
Калинонька-малинонька 205
Калино-малино, чого в лузі стоїш 129
Качур молодий 233
Кидай, Петре, жінку 372
Кидай, Семен, жінку 372
Кину мичку на поличку 399
Колись було літечко 234
Колись моя стара ненька 421
Коло млина кременина 310
Коло мої хати зацвіли блавати 31
Коло моїх да воріток 181
Коло річки, коло броду 462
Копав, копав криниченьку 259
Косив козак сіно 274
Косив козак сіно 275
Косили ми сіно 276
Косили ми сіно 276
Котився вінок з лану 477
Котилася бочечка дубовая 357
Котилася горошина 271
Котилася горошина 272
Котилася та зоря в неба 165
Котилася та ясна зоря з неба 163
Котилася та ясная зорюшка 166
Котилася ясна зоря з неба 165
Краще в світі не жити, як фашисту служити . 489
Куди вітер хмари носить 328
Куди їдеш, Вир'яне 422
Куди їдеш, комисару 423
Куди їдеш, орле 489
Куплю горілки 303
Кущ калини процвітає 342

Л

Летить галка через балку 456
Летіла зозулька 80
Летіла зозуля 257
Летіли орлята 493
Луговая зозуленька 28

М

Мала мати одну дочку 278
Марусю, Марусю 118
Мене мати заміж дала 398
Ми прийшли із верховини 500
Ми сіно косили, як була негода 277
Між горами, а в долині 289
Місяць на небі, зіроньки сяють 467
Місяць на небі, зіроньки сяють 468

Н

Наближається весна 478
На високій дуже кручі 458
На вулиці дощ, дощ 416

На вулиці скрипка грає 419
На горбочку сиджу та й думку гадаю 408
На горі береза 376
На городі бузина 415
На городі верба, під вербою вода 326
На городі верба рясна 245
На городі грушечка 114
На городі сухий дуб 406
На городі терниця 416
Над полями ходить слава 500
Наказали та вражі люди 328
На поточку-м прала 273
Не гнівайся, ненько моя 24
Недалеко милий оре 186
Недалеко мій миленький оре 187
Не забувай сині гори 497
Не займайте мене, хлопці 418
Не погожа в ставу вода 341
Не сіяно й не орано 104
Не стій, дубе, не гуди 417
Не тепер, не тепер по гриби ходити 422
Не ходи, улане, понад берегами 119
Не чудуйтесь, добрі люди 434
Ні тучки, ні хмарки 153
Ні тучки, ні хмарки 154

О

Одна гора високая, а другая низька 420
Од поля до поля виросла тополя 192
Од поля до поля виросла тополя 192
Од поля до поля виросла тополя 337
Ой борщу, мила 394
Ой бочечка, бочечка дубовая 356
Ой браття, браття 478
Ой вербо, вербо 257
Ой вечор, вечор 198
Ой ви, галки, ви чорні чубарки 56
Ой вийду за нові ворота 111
Ой вийду я на гору 329
Ой вийду я на могилу 101
Ой вийду я на могилу 110
Ой ви хлопці-молодці 425
Ой вишеньки-черешеньки 212
Ой вишенько-черешенько 141
Ой вишенько-черешенько 213
Ой від саду та до моря 226
Ой відси гора 213
Ой відти гора 169
Ой віє вітер, повіває 203
Ой візьму й сардачок на плечі 398
Ой вітер з поля повіває 140
Ой воли мої недужії 381
Ой впився козак, впився 334
Ой встану й ранесенько 326
Ой гай, гай, гай зеленеиький 397
Ой гаю мій, гаю 113
Ой гиля-гиля, гусоньки, на став 137
Ой глянь, матн 32
Ой горе тій чайці 69
Ой горе тій чайці 70
Ой горою овес 206
Ой Грицю, мій Грицю 180
Ой да в нашім селі свадьба буде 412
Ой да й вишенька-черешенька 284
Ой давно, давно я у батенька була 289
Ой да за городом кози пасла 396
Ой да ішли хлопці ярмарку 96
Ой, да що в Турбаях та й вогонь горить 47
Ой дівчино, куди йдеш 386
Ой діду мій 387
Ой дощик іде 236
Ой жалкую, мій батеньку 32
Ой журавко, журавко 290
Ой журавко, журавко 291
Ой журавко, журавко 292
Ой за гаєм, гаєм 483
Ой загув та загув сивий голубонько 123
Ой загули, загули сизокрилі голуби 193
Ой зайди, зайди, місяць, на ту пору 174
Ой зайшов місяць, та зайшов ясний 194
Ой зайшло сонце ой за вікоице 248
Ой закуріли піски 89
Ой за лужком, за темненьким 68
Ой засвіти, місяць 302
Ой заслаб чумак 71
Ой за током, за током 246
Ой зацвіла рожа край вікиа 279
Ой зацвіла черешенька 363
Ой зацвіла черешенька 364
Ой з-за гори 264
Ой з-за гори 265
Ой з-за гори дощ дрібненький 377
Ой з-за гори, з-за лиману 333
Ой з-за гори кам'яної 379
Ой з-за гори та з-за кам'яної 89
Ой з-за гори та із-за лиману 285
Ой з-за горки, з-за крутої 338
Ой здоров, здоров, чи скучила за мною 255
Ой зійди, зійди, да місяць, на ту пору 174
Ой зійди, зійди, зіронько вечірияя 176
Ой зійду я на могилу 101
Ой зійшло, зійшло два місячеиьки ясних . . . 198
Ой з-під горки все туман 475
Ой Іване, Іваиочку 107
Ой із-за гори та ще й з-за лиману 43
Ой і зійди, зійди ти, зіронько вечірняя 175
Ой і зійди, зійди, ти зіронько та й вечірняя . . 176
Ой ішли, ішли воли із діброви 229
Ой ішли герої 486
Ой ішов я, йшов селом-вулицею 123
Ой ковалю, коваленку 305
Ой ковалю, ой ти мій та коваленку 304
Ой коли б той вечір 199
Ой коию мій, коню 96
Ой косив козак сіно 275
Ой котилася та ясиа зоря неба 164
Ой крикнув старий та й иа малого 395
Ой кропивушка зелененькая 142
Ой кряче, кряче та й чорненький ворон . . . 58
Ой летіла галка, ой, через глибоку балку . . . 293
Ой летіла зозуленька 312
Ой летіла качка 113
Ой летіли гуси з далекого краю 87
Ой люлі, люлі, моя дитино 458
Ой мала я дочку 270
Ой мати, мати 342
Ой на горі все курно та димно 99
Ой на горі калииа 440
Ой иа горі криниченька 100
Ой на горі, на горі 258
Ой на горі огоиь горить 495
Ой на горі, на крутій 273
Ой на горі сухо, сухо 267
Ой на горі тд женці жнуть 45
Ой на горі хмарно 155
Ой на горі церква, на долині корчма 354
Ой иад Случем хмара стала 474

Ой на дубі, на дубочку 392
Ой на калині, на малині 299
Ой на ставу, на ставочку 20
Ой на ставу, на ставочку 109
Ой на ставу, на ставочку 193
Ой недавно сиротою стала 281
Ой не знав козак (про Супруна) 39
Ой нема в саду соловейка 178
Ой не пугай, пугаченьку 343
Ой не світи, місяченьку 252
Ой не ходи, розкудрявчик 251
Ой не ходи, та розкудрявчик 250
Ой ніч моя темная 368
Ой од моря та до моря 227
Ой одна я, одна 455
Ой перепеличка, мала-невеличка 252
Ой петрівочка — мала нічка 21
Ой п'є мила, п'є, гуляє 356
Ой під калиною 486
Ой піду в садок 120
Ой піду я в ліс по дрова 297
Ой піду я лугом, лугом 431
Ой піду я, піду я 268
Ой піду я, піду я 269
Ой піду я понад лугом 433
Ой піду я понад лугом 476
Ой пішла я 200
Ой пішов той Семенко 373
Ой повій, вітре та й буйнесенький 103
Ой по горі, по горі голубі цвіточки 238
Ой по горі жито 48
Ой пожену на яр товар 162
Ой позавидував мужик, що в солдатах добре жить 86
Ой по крутому бережечку 158
Ой половина, ой, та й саду цвіте 231
Ой поля, поля колгоспні 499
Ой поміж горами 143
Ой понад нашим яром 91
Ой посієм овес 428
Ой посіяв дід овес 428
Ой послала мати 143
Ой приїхав козаченко з поля 150
Ой приїхав мій миленький з поля 151
Ой при лужку, при лужку 217
Ой при лужку, при лужку 248
Ой сад-виноград 439
Ой сади мої, сади 218
Ой сиділа дівчина край віконця 351
Ой сиділа дівчина, ой, край віконця 351
Ой сів пугач на могилі 46
Ой сосна, ой ти сосна 330
Ой сосонка літом і знмой зелена 23
Ой стану я на порозі 97
Ой стаиу я на порозі 98
Ой стану я на порозі 98
Ой стелись, стелись, ой барвіночок 145
Ой стелиться барвіночок 146
Ой стояла дівчина край віконця 352
Ой сяду я край стола 369
Ой та й у полі три доріженьки різно 239
Ой там Галя жито жала 332
Ой там за Дунаєм 59
Ой там на горі, в шовковій траві 221
Ой там на горі, ой там на крутій 222
Ой там иа горі, ой там на крутій 223
Ой Тетяна, Тетяна, чорнобрива, кохаиа . . . 412
Ой ти, Ванька, чорний циган 223
Ой ти, вишенько, ти, черешенько 197
Ой ти, галко, сизокрилая моя 335
Ой ти, дубе, дубе 171
Ой ти, дубе, дубе 172
Ой ти, дубе, дубе 173
Ой ти, дубе кучерявий 191
Ой ти, зоре та й вечірняя 80
Ой ти, зорка та й вечірняя 81
Ой ти місяцю, я зіронька ясна 161
Ой ти, місяцю, я зіронька ясна 161
Ой ти рожа цвітна 145
Ой ти, сад, ти, мій сад 220
Ой ти, сад, ти мій садок 220
Ой ти, травко, травко 211
Ой ти, травко, травко 211
Ой тиха ж, тиха вуличенька, тиха 363
Ой три літа, три неділі 40
Ой три шляхи широкії 454
Ой туман яром налягає 138
Ой уже вечір, ой вечоріє 202
Ой у лісі два дуби родили 282
Ой у лісі зеленому 487
Ой у лісі на ялині 300
Ой у лузі, в лузі 493
Ой у лузі, в лузі зелена трава 287
Ой у лузі, в лузі калина стояла 149
Ой у лузі край крутого бережка 216
Ой у лузі у зеленому 23
Ой у лузі на дубочку 301
Ой у лузі та ще й при березі 48
Ой упав сніжок 311
Ой у полі верба 327
Ой у полі висока могила 279
Ой у полі висока могила 280
Ой у полі вітер віє 107
Ой у полі два дубка 52
Ой у полі дві тополі 147
Ой у полі дві тополі 148
Ой у полі криниця безодня 151
Ой у полі криниця безодня 152
Ой у полі криниченька 100
Ой у полі криниченька 167
Ой у полі криниченька 181
Ой у полі на роздоллі 336
Ой у полі озеречко 200
Ой у полі озеречко 201
Ой у полі сухий дуб 320
Ой у полі та й криниченька 344
Ой у полі та криниченька 152
Ой у саду-винограду 224
Ой у саду, у садочку 490
Ой у степу два двора 345
Ой у темнім лузі 42
Ой хмелю ж мій, хмелю 318
Ой ходив чумак 71
Ой ходила та Оленка по лану 30
Ой хто не служив ой та й у багатиря 73
Ой чи хмариться, чи туманиться 360
Ой чого, чого в сирітськім дому 25
Ой чом не прийшов 240
Ой що ж то за шум учинився 430
Ой що на горі ж да й зеленеє жито 207
Ой що то, мати 167
Ой як гляну навколо 479
Ой як орали хлопці на льон 391
Оре Семен, оре 371
Осінь довга, холодна 367

П

Піду у садочок 112
По білому полю, та гей, пролітає 339
Повій, вітре, ой да вітерочок 221
По городу ходила, василечки сіяла 303
По діброві вітер виє 454
Пожену я сиві воли до води 433
Пожену я товар на яр 184
Поза лугом зелененьким 319
Поза яром 75
Покотились тарілочки 312
Половина саду цвіте 230
Понад ставом стежечка 495
Понад терном стежечка 110
Понад яром 77
Попід мостом, мостом 105
Попід мостом, мостом 106
Посаджу я рожу 323
Посадила огірочки 230
По синьому морю 121
Посію я рожу 267
По той бік гора 170
По той бік гора 171
Прийшов листок з України 88
Прощай, прощай, ой ти, город-деревня 298
Пусти ж мене 442
Пущу коня, ой на яр, на долину 53

Р

Реве та стогне Дніпр широкий 449
Розкопайте гору 245
Розпрягайте, хлопці, коні 136
Росла, росла калинонька 285
Рости, квіте, рости рясно 470

С

Сади мої 219
Садок вишневий коло хати 450
Світи, місяченьку 157
Світи, світи, місяцю 209
Світи, світи, місяць 210
Світи, світи, місяць 361
Світить місяць, світить ясний 256
Серед села дичка 501
Сидить дід на печі 388
Сини мої, сини 306
Сіяв козак пшениченьку 178
Скажи мені правду 459
Скриплять нові та ворітечка 334
Смутний вечір, смутний ранок 55
Смутний вечір, тихий ранок 54
Соколом-стрілою 465
Соловейко, рання пташечко 117
Соловею-каиарею 331
Спився козак, спився 335
Стоїть гора високая 464
Стоїть гора високая 464
Стояв дуб зелений 488
Сумно мені, сумно 322
Сходить сонце за горою 480

Т

Та болять ручки 64
Та було в батька три дочки 437
Та вози риплять 64
Та все гори зеленії 309
Та їхав поле, їхав друге 141
Та й не стій, сосно, розвивайся 27
Та й петрівняя зозуленько 21
Та й по травці вітер віє 331
Та й чи будеш, та й дівочко, жалкувати 33
Та коло броду, ох, і та брала ж воду 296
Там, де Ятрань круто в'ється 463
Та назбирала збір 26
Та нема гірш нікому 75
Та не жур мене, моя мати 51
Та ой по горі василечки сходять 22
Та ой сон, мати 234
Та повій, вітре, та повій, буйний 103
Та продай, бабушка, бичка. 436
Та прощай, прощай, та Марійко 28
Та сади ж мої, сади зеленії 218
Та яром, яром, ой, пшениченька ланом 205
Темна нічка, невидна 370
Темна нічка, темная 366
Тепер мені, братці, хоч з мосту та в воду . . . 360
Тече вода з-під явора 455
Тече річка з подвір'ячка 271
Ти, дубочок зелененький 214
Ти капуста, ти розсада 109
Ти кропивушка 309
Ти машина, ти залізна 85
Ти, місяцю, місяченьку 215
Ти Росія, Росія (про Платова) 46
Тиха вулиця, тиха 124
Тихо, дружечки, йдіте 29
Тихо над річкою 470
Тихо, тихо Дунай воду несе 133
Тихо, тихо Дунай воду несе 134
Тихо, тихо Дунай воду несе 134
То в колисці, то в коробці 425
То не в'юга-завірюха 476
Три зірочки та й докупочки 17
Туман горою 124
Туман по лісочку 154
Туман яром, туман яром 84
Туман яром-долиною 225
Туман яром по долині 182
Тяжко, важко в світі жити 453

У

У гаю під кручею криниця 498
У городі нивка 247
Удень я працюю 482
У лісі під горою 494
У неділю рано-вранці 63
У неділю рано, на зорі раненько 299
Усі гори зеленіють 308
У четвер уранці 491

Х

Хилітеся, густі лози 195
Хмарка наступає 156
Хмарка наступає 215
Ходив журав по горі 362
Ходить дівка понад морем 204
Ходить орел понад морем 346
Ходить орел понад морем 347
Хусточко ж моя, шовковая 460

Ч

Червоная та червоная калиноиька 283
Через гору та и лісок 121
Чикилю, чикилю та біля дороги 410
Чи не той то Омелько 484
Чи я вплила 125
Чого дуб зелений 286
Чого, Івасю, змарнів, змарнів 22
Чого, Надю, зажурилась 179
Чого-с не прийшов 240
Чогось мені чудно 112
Чом дуб не зелений 243
Чом ти, горо, не орана 254
Чом ти, коню, води не п'єш 254
Чом ти не прийшов 241
Чом травка зелена 288
Чориа рілля ізорана 41
Чорна хмара 242
Чориобривий корольок 20
Чорногоро-Україно 496
Чорноморець, матіико 350

Ш

Широкая левадонька 414

Щ

Що в садочку біля річки 462
Що за лісом, за полісом 407
Що з-за гір, з-за гір 50
Що з-за гор-гори їдуть мазури 348
Що сонце заходить 195
Що у полі жито 294
Щука-риба в морі 52

Я

Я в середу родилася 441
Як була я маленька 423
Як вийду я на могилу 102
Як зажуриться крутая гора 35
Як ішов и з Дебречина додому 438
Як посію конопельки 126
Як умру, то поховайте 450

ЗМІСТ

Українське народне багатоголосся 5
Умовні позначення 11

І. КАЛЕНДАРНІ, ОБРЯДОВІ ТА ІГРОВІ

А вже весна 15
Весна красна 16
Вийди, вийди, Іванку 16
Благослови, мати 17
Три зірочки та й докупочки 17
А ми кривого танцю йдем 18
Чорнобривий корольок 20
Ой на ставу, на ставочку 20
Ой петрівочка — мала нічка 21
Та й петрівняя зозуленько 21
Чого, Іваєю, змарнів, змарнів 22
Та ой по горі василечки сходять 22
Ой сосонка літом і зимой зелена 23
Ой у лузі у зеленому 23
Не гнівайся, ненько моя 24
Ой чого, чого в сирітськім дому 25
Та назбирала збір 26
А в липині та в осичині 26
А я в свого батька на одході 27
Та й не стій, сосно, розвнвайся 27
Луговая зозуленька 28
Та прощай, прощай, та Марійко 28
Тихо, дружечки, йдіте 29
Ой ходила та Оленка по лану 30
Коло мої хати зацвіли блавати 31
Ой жалкую, мій батеньку 32
Ой глянь, мати 32
Та й чи будеш, та й дівочко, жалкувати. . . . 33
Дівка Ганночка по городу ходила 33
Із-за гаю зеленого 34
Як зажуриться крутая гора 35

ІІ. ІСТОРИЧНІ ТА КОЗАЦЬКІ

Ой не знав козак (про Супруна) 39
Ой три літа, три неділі 40
Чорна рілля ізорана 41
Ой у темнім лузі 42
Ой із-за гори та ще й з-за лиману 43
Із-за гори, із-за кручі 44
Ой на горі та женці жнуть 45
Ой сів пугач на могилі 46
Ти Росія, Росія (про Платова) 46
Ой, да що в Турбаях та й вогонь горить 47
Ой по горі жито 48
Ой у лузі та ще й при березі 48
Із-за гір, з-за гір вилітав сокіл 50
Що з-за гір, з-за гір 50
Та не жур мене, моя мати 51
Ой у полі два дубка 52
Щука-риба в морі 52
Пущу коня, ой на яр, на долину 53
За нашою слободою 54
Смутний вечір, тихий ранок 54
Смутний вечір, смутний ранок 55
Ой ви, галки, ви чорні чубарки 56
Гей, колись була розкіш-воля 57
Ой кряче, кряче та й чорненький ворон 58
Ой там за Дунаєм 59

ІІІ. ЧУМАЦЬКІ, БУРЛАЦЬКІ, НАЙМИТСЬКІ, РЕКРУТСЬКІ ТА СОЛДАТСЬКІ

У неділю рано-вранці 63
Та вози риплять 64
Та болять ручки 64
Їхав чумак із Криму додому 65
Їхав, їхав та чумак Макара 66
Їхав чумак із Дону додому 67
Ой за лужком, за темненьким 68
Зійшло сонце веснянее 69
Ой горе тій чайці 69
Ой горе тій чайці 70
Ой заслаб чумак 71
Ой ходив чумак 71
Зібралися всі бурлаки 72
Ой хто не служив ой та й у багатиря 73
А біда, біда 74
Та нема гірш нікому 75
Поза яром 75
Брала дівка льон, льон 76
Понад яром 77
А все гори, и все гори та долини 78
А ще сонце не заходило 78
Зозуленька раненько кувала 79
Летіла зозулька 80
Ой ти, зоре та й вечірняя 80
Ой ти, зорка та й вечірняя 81
Гей, сюди гори 82
Зажурилася вдова 82
Гей, сторона, сторона 83

Вище лісу, вище темного 84
Туман яром, туман яром 84
Ти машина, ти залізна 85
Ой позавидував мужик, що ■ солдатах добре жить 86
Долина, долинушка 86
Ой летіли гуси з далекого краю 87
Прийшов листок ■ України 88
А в полі береза 88
Ой з-за гори та з-за кам'яної 89
Ой закуріли піски 89
Зашуміли верби ще й дібровонька 90
Ой понад нашим яром 91

IV. ПРО КОХАННЯ

В чистім полі, в широкім роздоллі 95
Ой коню мій, коню 96
Ой да ішли хлопці з ярмарку 96
Ой стану я на порозі 97
Ой стану я на порозі 98
Ой стану я на порозі 99
Ой на горі все курно та димно 99
Ой на горі криниченька 100
Ой у полі криниченька 100
Ой зійду я на могилу 101
Ой вийду я на могилу 101
Як вийду я на могилу 102
Ой повій, вітре та й буйнесенький 103
Та повій, вітре, та повій, буйний 103
Не сіяно й не орано 104
Попід мостом, мостом 105
Попід мостом, мостом 106
Ой Іване, Іваночку 107
Ой у полі вітер віє 107
Зайшло сонце за віконце 108
Ой на ставу, на ставочку 109
Ти капуста, ти розсада 109
Понад терном стежечка 110
Ой вийду я на могилу 110
Ой вийду ■ за нові ворота 111
Чогось мені чудно 112
Піду у садочок 112
Ой гаю мій, гаю 113
Ой летіла качка 113
На городі грушечка 114
З-під каменя вода тече 114
З-під каменю вода ллється 115
З-під білого каменечка світла вода ллється . . 116
Соловейко, рання пташечко 117
Зеленеє жито, зелене 118
Марусю, Марусю 118
Не ходи, улане, понад берегами 119
Ой піду в садок 120
По синьому морю 121
Через гору та ■ лісок 121
Егей, парень, парень 122
Їхав козак, їхав 122
Ой ішов я, йшов ■ селом-вулицею 123
Ой загув та загув сивий голубонько 123
Тиха вулиця, тиха 124
Туман горою 124
Чи я вплила 125
Як посію конопельки 126
Калино-малино 126
Калина-малина 127
Калино-малино 127
Калина-малина 128
Калино-малино, чого в лузі стоїш 129
Береза стояла 129
А ■ полі береза 130
А в полі береза 131
А в полі могила 131
Гаєм зелененьким вода тече 132
А вітер віє, ліс шумить 133
Тихо, тихо Дунай воду несе 133
Тихо, тихо Дунай воду несе 134
Тихо, тихо Дунай воду несе 134
Гей, тихо, тихо Дунай воду несе 135
Ей, тихо, тихо Дунай воду несе 136
Розпрягайте, хлопці, коні 136
Ой гиля-гиля, гусоньки, на став 137
Ой туман яром налягає 138
Із-за гори вітер віє 139
Ой вітер з поля повіває 140
Та їхав поле, їхав друге 141
Ой вишенько-черешенько 141
Ой кропивушка зелененькая 142
Ой послала мати 143
Ой поміж горами 143
Ой ти рожа цвітна 145
Ой стелись, стелись, ой барвіночок 145
Ой стелиться барвіночок 146
Ой у полі дві тополі 147
Ой у полі дві тополі 148
Зеленая горішино 148
Ой у лузі, в лузі калина стояла 149
Ой приїхав козаченько з поля 150
Ой приїхав мій миленький з поля 151
Ой у полі криниця безодня 151
Ой у полі криниця безодня 152
Ой у полі та криниченька 152
Ні тучки, ні хмарки 153
Ні тучки, ні хмарки 154
Туман по лісочку 154
Ой на горі хмарно 155
Хмарка наступає 156
І хмарки немає 156
Світи, місяченьку 157
Ой по крутому бережечку 158
Закувала та сива зозуля 159
Їхав козак на воронім коні 160
Ой ти місяцю, ■ я зіронька ясна 161
Ой ти місяцю, ■ ■ зіронька ясна 161
Ой пожену на яр товар 162
Гей, через гору та в долину 162
Котилася та ясна зоря ■ неба 163
Ой котилася та ясна зоря з неба 164
Котилася ясна зоря з неба 165
Котилася та зоря з неба 165
Котилася та ясная зорюшка 166
Ой що то, мати 167
Ой у полі криниченька 167
І сюди гора, і туди гора 168
І туди гора, і сюди гора 169
Ой відти гора 169
По той бік гора 170
По той бік гора 171
Ой ти, дубе, дубе 171
Ой ти, дубе, дубе 172
Ой ти, дубе, дубе 173
Ой зійди, зійди, да місяць, на ту пору 174
Ой зайди, зайди, місяць, на ту пору 174
Ой і зійди, зійди ти, зіронько вечірняя 175
Ой зійди, зійди, зіронько вечірняя 176
Ой і зійди, зійди, ти зіронько та й вечірняя . 176
Сіяв козак пшениченьку 178
Ой нема ■ саду соловейка 178
Чого, Надю, зажурилась 179

Ой Грицю, мій Грицю 180
Ой у полі криниченька 181
Коло моїх да воріток 181
Туман яром по долині 182
А в лузі калина 183
Пожену я товар на яр 184
Зійди, да зійди ти, ясний місяцю 185
Недалеко милий оре 186
Недалеко мій миленький оре 187
Зацвів терен рясно 188
Зацвів терен рясно 188
Зацвів терен рясно 189
Дубе кучерявий 190
Ой ти, дубе кучерявий 191
Од поля до поля виросла тополя 192
Од поля до поля виросла тополя 192
Ой на ставу, на ставочку 193
Ой загули, загули сизокрилі голуби 193
Ой зайшов місяць, та зайшов ясний 194
Хилітеся, густі лози 195
Що сонце заходить 195
Ах ти, вишенько, ти, черешенько 196
Ой ти, вишенько, ти, черешенько 197
Голуб на черешні, голубка на вишні 197
Гей, у лісі, в лісі 197
Ой вечор, вечор 198
Ой зійшло, зійшло два місяченьки ясних . . . 198
Ой коли б той вечір 199
Ой пішла я 200
Ой у полі озеречко 200
Ой у полі озеречко 201
Ой уже вечір, ой вечоріє 202
Ой віє вітер, повіває 203
Ходить дівка понад морем 204
Калинонька-малинонька 205
Та яром, яром, ой пшениченька ланом 205
Ой горою овес 206
Ой що на горі ж да й зеленеє жито 207
Зійди, місяченьку 208
Зійди, зійди ти, місяцю ясний 209
Світи, світи, місяцю 209
Світи, світи, місяць 210
Ой ти, травко, травко 211
Ой ти, травко, травко 211
Ой вишеньки-черешеньки 212
Ой вишенько-черешенько 213
Ой відси гора 213
Ти, дубочок зелененький 214
Хмарка наступає 215
Ти, місяцю, місяченьку 215
Ой у лузі край крутого бережка 216
Ой при лужку, при лужку 217
Ой сади мої, сади 218
Та сади ж мої, сади зеленії 218
Сади мої 219
Ой ти, сад, ти, мій садок 220
Ой ти, сад, ти, мій сад 220
Повій, вітре, ой да вітерочок 221
Ой там на горі, в шовковій траві 221
Ой там на горі, ой там на крутій 222
Ой там на горі, ой там на крутій 223
Ой ти, Ванька, чорний циган 223
Ой у саду-винограду 224
Туман яром-долиною 225
В кінці греблі шумлять верби 225
Ой від саду та до моря 226
Ой од моря та до моря 227
Йшли корови із діброви 228
Йшли корови із діброви 228
Ойішли, ішли воли із діброви 229
Посадила огірочки 230
Половина саду цвіте 230
Ой половина, ой, та й саду цвіте 231
Калина-малина хилилася 232
Качур молодий 233
Колись було літечко 234
Та ой сон, мати 234
Ой дощик іде 236
Дощ іде, да дощ іде 236
Дощ іде, дощ іде 237
Ой по горі, по горі голубі цвіточки 238
Гей, розвилося три берези різно 239
Ой та й у полі три доріженьки різно 239
Ой чом не прийшов 240
Чого-с не прийшов 240
Чом ти не прийшов 241
Чорна хмара 242
Чом дуб не зелений 243
Вийду я на гору 244
На городі верба рясна 245
Розкопайте гору 245
Ой за током , за током 246
За нашими воротами чорна хмара встала . . . 246
У городі нивка 247
Ой при лужку, при лужку 248
Ой зайшло сонце ой за віконце 248
За туманом нічого не видио 250
Ой не ходи, та розкудрявчик 250
Ой не ходи, розкудрявчик 251
Ой не світи, місяченьку 252
Ой перепеличка, мала-невеличка 252
В моєму садочку зеленая верба 253
Чом ти, коню, води не п'єш 254
Чом ти, горо, не орана 254
Ой здоров, здоров, чи скучила за мною 255
Світить місяць, світить ясний 256
Ой вербо, вербо 257
Летіла зозуля 257
Ой на горі, на горі 258
Копав, копав криниченьку 259

V. ПРО ЖІНОЧУ ДОЛЮ

Вітер віє 263
Ой з-за гори 264
Ой з-за гори 265
Із-за гори та вітер повіває 265
Да й вітречь повіває 266
Посію я рожу 267
Ой на горі сухо, сухо 267
Ой піду я, піду я 268
Ой піду я, піду я 269
Ой мала я дочку 270
Тече річка з подвір'ячка 271
Котилася горошина 271
Котилася горошина 272
На поточку-м прала 273
Ой на горі, на крутій 273
Косив козак сіно 274
Косив козак сіно 275
Ой косив козак сіно 275
Косили ми сіно 276
Косили ми сіно 276
Ми сіно косили, як була негода 277
Мала мати одну дочку 278
Ой зацвіла рожа край вікна 279
Ой у полі висока могила 279
Ой у полі висока могила 280
Ой недавно сиротою стала 281

Ой у лісі два дуби родили 282
Да й червоная калинонька 282
Червоная та червоная калинонька 283
Ой да й вишенька-черешенька 284
Росла, росла калинонька 285
Ой з-за гори та із-за лиману 285
Чого дуб зелений 286
Ой у лузі, в лузі зелена трава 287
Чом травка зелена 288
Між горами, а в долині 289
Ой давно, давно я у батенька була 289
Ой журавко, журавко 290
Ой журавко, журавко 291
Ой журавко, журавко 292
Ой летіла галка, ой, через глибоку балку . . 293
Вилітала галка 294
Що у полі жито 294
Брала дівка воду 295
Та коло броду, ох, і та брала ж воду 296
Ой піду я в ліс по дрова 297
Прощай, прощай, ой ти, город-деревня 298
У неділю рано, на зорі раиенько 299
Ой на калині, на малині 299
Ой у лісі на ялині 300
Ой у лузі на дубочку 301
Ой засвіти, місяць 302
Куплю горілки 303
По городу ходила да василечки сіяла 303
Ой ковалю, ой ти мій та коваленку 304
Ой ковалю, коваленку 305
Сини мої, сини 306
Зацвіла в лузі лоза 306
Зацвіла в лузі лоза 307
Усі гори зеленіють 308
Та все гори зеленії 309
Ти кропивушка 309
Коло млин акремеиина 310
Ой упав сніжок 311
Покотились тарілочки 312
Ой летіла зозуленька 312

VI. ПОБУТОВІ

Закувала зозуленька на стодолі на розі 317
Закувала зозуленька на стодолі на розі 318
Ой хмелю ж мій, хмелю 318
Поза лугом зелененьким 319
Ой у полі сухий дуб 320
Зелений дубочок 321
Зелений дубочок 322
Сумно мені, сумно 322
Посаджу я рожу 323
Варила я рибку 324
А в неділеньку вранці 325
Ой встану я ранесенько 326
На городі верба, під вербою вода 326
Ой у полі верба 327
Куди вітер хмари носить 328
Наказали та вражі люди 328
Ой вийду я на гору 329
Ой сосна, ой ти сосна 330
Соловею-канарею 331
Та й по травці вітер віє 331
За нашою слободою 332
Ой там Галя жито жала 332
Ой з-за гори, з-за лиману 333
Скриплять нові та ворітечка 334
Ой впився козак, впився 334
Спився козак, спився 335
Ой ти, галко, сизокрилая моя 335
Ой у полі на роздоллі 336
Од поля до поля виросла тополя 337
Ой з-за горки, з-за крутої 338
Долина, долинуша 338
По білому полю, та гей, пролітає 339
Ішов козак дорогою 340
Не погожа в ставу вода 341
Кущ калини процвітає 342
Ой мати,мати 342
Ой не пугай, пугаченьку 343
Ой у полі та й криниченька 344
Гей, з-за гори туман налягає 344
Ой у степу два двора 345
Ходить орел понад морем 346
Ходить орел понад морем 347
Да у ворот гуслі вдарили 347
Що з-за гор-гори їдуть мазури 348
Із-за гор-гори їдуть мазури 348
Чорноморець, матінко 350
Ой сиділа дівчина край віконця 351
Ой сиділа дівчина, ой, край віконця 351
Ой стояла дівчина край віконця 352
Їхали козаки із Дону додому 352
Ой на горі церква, на долині корчма 354
Зацвілося ой, ой синеє море 355
Ой п'є мила, п'є, гуляє 356
Ой бочечка, бочечка дубовая 356
Котилася бочечка дубовая 357
Гнула, гнула вишеньку 358
Дубовая бочечка 359
Ой чи хмариться, чи туманиться 360
Тепер мені, братці, хоч з мосту та в воду . . . 360
Світи, світи, місяць 361
Ходив журав по горі 362
Ой тиха ж, тиха вуличенька, тиха 363
Ой зацвіла черешенька 363
Ой зацвіла черешенька 364
Темна нічка, темная 366
Осінь довга, холодна 367
Ой ніч моя темная 368
Ой сяду я край стола 369
Темна нічка, невидна 370
Гей, нічка темна 370
Оре Семен, оре 371
Кидай, Петре, жінку 372
Кидай, Семен, жінку 372
Ой пішов той Семенко 373
А в полі береза 374
А в полі береза 375
На горі береза 376
Калина-малина біло процвітала 376
Ой з-за гори дощ дрібненький 377
Із-за гори кам'яної 378
Ой з-за гори кам'яної 379
Із-за гори-гори вилітали орли 379
Закувала зозуленька 380
Ой воли мої недужії 381

VII. ЖАРТІВЛИВІ, ГУМОРИСТИЧНІ ТА САТИРИЧНІ

Ішов козак потайком 385
Ой дівчино, куди йдеш 386
Ой діду мій 387
Дідку, дідку 388
Сидить дід на печі 388
Відкіля йдеш, чоловіченьку 390
Ой як орали хлопці на льои 391
Ой на дубі, на дубочку 392
Ой борщу, мила 394
Ой крикнув старий та й на малого 395

Ой да за городом кози пасла 396
Ой гай, гай, гай зеленеькнй 397
Ой візьму я сардачок на плечі 398
Мене мати заміж дала 398
Кнну мичку на полнчку 399
Думай, думай 400
За городом два дубкн 401
Жила собі удова 402
Виорю толоку 403
А вже чужі жонки коиопельки беруть 404
А в барині за двором 405
На городі сухий дуб 406
Що за лісом, за полісом 407
На горбочку сиджу та й думку гадаю 408
Чикилю, чикилю та біля дороги 410
Да посіяли дівкн льон 410
Ой Тетяна, Тетяна, чорнобрива, кохана . . . 412
Ой да в нашім селі свадьба буде 412
Біда мене та заставила 413
Широкая левадонька 414
На городі бузина 415
На городі терниця 416
На вулиці дощ, дощ 416
Не стій, дубе, не гуди 417
Не займайте мене, хлопці. 418
На вулиці скрипка грає 419
Одна гора високая, а другая низька 420
Колись моя стара ненька 421
Не тепер, не тепер по гриби ходити 422
Куди їдеш, Вир'яне 422
Куди їдеш, комисару 423
Як була я маленька 423
То в колисці, то в коробці 425
Ой ви, хлопці-молодці 425
Да ходила Машенька по лужку 426
З ким я виорю 427
Ой посіяв дід овес 428
Ой посіем овес 428
Загороди, мати, кучу 429
Ой що ж то за шум учинився 430
Ой піду я лугом, лугом 431
Ой піду я понад лугом 433
Пожену я сиві воли до води 433
Не чудуйтесь, добрі люди 434
Гей, люди їдуть по ліщину 435
Та продай, бабушка, бичка 436
Та було в батька три дочки 437
Як ішов я з Дебречина додому 438
Дівка Явдошка 438
Ой сад-виноград 439
Ой на горі калина 440
Я в середу родилася 441
Пусти ж мене 442
Біду собі купила 443
Жито, мати, жито, мати 444

VIII. ПІСНІ ЛІТЕРАТУРНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Реве та стогне Дніпр широкий 449
Як умру, то поховайте 450
Садок вишиевий коло хати 450
Вітер з гаєм розмовляє 452
Вітре буйний 452
Тяжко, важко в світі жити 453
Ой три шляхи широкії 454
По діброві вітер виє 454
Ой одна я, одна 455
Тече вода з-під явора 455
Летнть галка через балку 456
Гей, не п'ються пива-меди 457
Ой люлі, люлі, моя дитино 458
На високій дуже кручі 458
Скажи мені правду 459
Хусточко ж моя, шовковая 460
За Сибіром соице сходить 461
Коло річки, коло броду 462
Що в садочку біля річки 462
Там, де Ятрань круто в'ється 463
Стоїть гора високая 464
Стоїть гора високая 464
Соколом-стрілою 465
Верховино, світку ти наш 466
Місяць на иебі, зіроньки сяють 467
Місяць на небі, зіроньки сяють 468
Баламуте, вийди з хати 469
Рости, квіте, рости рясно 470
Тихо над річкою 470

IX. ПРО НОВЕ ЖИТТЯ ТА КОМУНІСТИЧНЕ БУДІВНИЦТВО

Гей, ще соице не вставало 473
Ой над Случем хмара стала 474
Ой з-під горки все туман 475
То не в'юга-завірюха 476
Ой піду я поиад лугом 476
Котився вінок з лану 477
Ой браття, браття 478
Наближається весна 478
Ой як гляну навколо 479
Гей, ударниці-льонарки 480
Сходить сонце за горою 480
В Миргородському районі 481
Гей, у нашому селі 482
Удень я працюю 482
Ой за гаєм, гаєм 483
Чи ие той то Омелько 484
Гей, пішов мій любий, милий 485
Ой під калиною 486
Ой ішли герої 486
Ой у лісі зеленому 487
Стояв дуб зелений 488
Куди їдеш, орле 489
Краще в світі не жити, як фашисту служити . 489
Ой у саду, у садочку 490
У четвер уранці 491
Виростала в холодочку 491
Весиа красна прийшла 492
Ой у лузі, в лузі 493
Летіли орлята 493
У лісі під горою 494
Ой на горі огонь горить 495
Понад ставом стежечка 495
Чориогоро-Украïио 496
Не забувай сиині гори 497
У гаю під кручею крииниця 498
Ой поля, поля колгоспні 499
Над полями ходить слава 500
Ми прийшли із Верховиии 500
Серед села дичка 501

УКРАИНСКОЕ НАРОДНОЕ МНОГОГОЛОСИЕ

(На украинском языке)

Редактор А. К. Лазаренко

Художник А. Й. Пустовіт

Технічний редактор Л. О. Петронюк

Коректорн: Є. А. Лур'є, Л. М. Кисілевська

БФ 01079. Здано на виробництво 13/IX. 1962 р.
Підписано до друку 22/IV-1963. р.
Формат 84x108 $^{1}/_{16}$. Пап. арк. 16,875
Фіз. друк. арк. 33,75 Умовн. друк. арк. 27,15
Обліково-вид. арк. 37,85. Зам. № 1632
Тираж 2100 прим. Ціна 2 крб. 19 коп.

Надруковано з матриць Книжково-журнальної ф-ки Головполіграфвидаву Міністерства культури УРСР на фабриці нотного друку, м. Київ, вул. Жданова, 25